

రసగంగాధరము

శ్రీ ధరణికోట వేంకటసుబ్బయ్య

ప్రచురణ

అంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి

తిలక్ రోడ్డు హైదరాబాదు

సర్వస్వామ్యసంకలితము

494 8275
—
ప్రొ. ర-ర

చ. 9170

1963

3840

రసతరంగిణి ముద్రాశాల విజయవాడ

శ్రీ శృంగేరి శ్రీ జగద్గురు సంస్థానమ్

శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్యనర్య, పదవాక్య
ప్రమాణ పారావారపారీణ యమ నియమాసన ప్రాణాయామ
సత్తాపహర ధ్యాన ధారణ సమాధ్యస్తాంగయోగానుష్ఠాననిష్ఠ
తపశ్చక్రవర్తి అనాద్యవిచ్ఛిన్న శ్రీ శంకరాచార్య గురుపరంపరా
ప్రాప్త పద్ధత్యన స్థాపనాచార్య వ్యాఖ్యాన సింహాసనాధీశ్వర నకల
విగమాగమ సారహృదయ సాంఖ్యత్రయ ప్రతిపాదక వైదికమార్గ
ప్రసర్తక, సర్వతంత్ర స్వతంత్ర ఆది రాజధానీ విద్యానగర మహా
రాజధానీ కర్ణాటక సింహాసన ప్రతిష్ఠాపనాచార్య శ్రీమద్రాజాధి
రాజ గురు భూమండలాచార్య ఋష్యశృంగ పురవరాధీశ్వర తుంగ
భద్రా తీరవాస శ్రీ మద్విద్యాశంకర పాదపద్మారాధక శ్రీ జగ
ద్గురు శ్రీ చంద్రశేఖర భారతీ స్వామి గురుకమల సంజాతశ్రీ జగద్గురు
శృంగేరి శ్రీమదభినవ విద్యాతీర్థస్వామిభిః అస్మదత్యంత ప్రీయశిష్య
ధరణికోట శ్రీ వేంకట సుబ్బయ్యవిషయే విరచితాః నారాయణ
స్మరణ పూర్వితా ఆశిషః సములసను

స్థాన నివాసావసరే అస్సాన్ సందృశ్య భవత్ప్రణీతం రస
గంగాధరాంధ్రభాషానువాదం తత్ర తత్ర అశ్రావయన్ భవాన్
ఏనం గుంటూరు నగరమ ప్యాగత్య అస్మదాదేశానుసారం రస ప్రక
రణాదికం శ్రావితవాన్ కావ్యలక్షణగ్రంథేషు మూర్ధన్యోహి
రసగంగాధరః అన్యేహి కవయః లక్షణానాం ఉదాహరణాని

ప్రాచీనాన్యేవ పద్యాని ప్రాయో విచిన్వతే అయంతు జగన్నాథకవిః
 పండితరాజః లక్ష్మ్యణ్యపి స్వయమేవ విరచయ్య పండిత్యాతిశయం
 ప్రకాశయత్ గ్రంథాదా తేనైవో కమ్ నిర్మాయ నూతన ముదా
 హరణానురూపం కావ్యం మయాత్ర విహితం నపరస్య కించిత్ ' ఇతి
 అత్రహి గ్రంథే తంత్రాంతరాణాం బహవః ప్రమేయాః తత్ర తత్ర
 సంకలితాః తాదృశస్య గ్రంథస్య భవదారచితోఽయం ' ఆంధ్రాను
 వాదః మూల మనతిలంఘయన్ అర్థాన్ విపులయన్ కవేర్హృదయం
 ఆవిష్కర్వన్ సుమధురపదనిగుంధః సన్ అస్మాకం మోదనివహ
 మావహత్ భవా నత్ర నితరాం మననం విధాయ గ్రంథం
 నిరమిమిత గ్రంథోయం విశిష్ట పండితమండలం మండయన్ చిరం
 ప్రకాశతా మిత్యాశాస్సహే

26-4-1961

విజయవాటికా

ఆంధ్రప్రదేశ్

ఇతి నారాయణస్మరణమ్

శ్రీ

శ్రీమతేనమః శివాయ గురవేనమః

రసగంగాధర పరివస్థావతరణిక

శ్లో ఛందఃపాదయుతాం నిరుక్తసఖరాం శిఖోదిజంఘాన్వితాం
ఋక్సామోరుయుగా మధర్వజఘనా మధ్వయ్యవేదోదరామ్
తర్కన్యాయకుచాం పదస్మృతిభుజాం గావ్యారవిందాననాం
వేదాంతామృతలోచనాం భగవతీం వాగ్దేవతా మాశ్రయే

శ్లో ఆనందస్య నిరస్తరాయ మహతే జ్ఞానాయ విశ్వాత్మనే
నిత్యాయాక్షతతేజసే సుమనసాం గమ్యాయ వై యోగినామ్
నానాకార విధాయినే పృథివీకృతాకారాయ చిత్తాస్తరే
ప్రొస్థీలద్రవరూపితే భగవతే తస్మై పరస్మై నమః

మ తొలి నెంతున్ ముఖ చాతురీహృదయ మాధుర్యాత్తకామాతిగ
త్వలసద్భూతి సరాకృతిన్ వెలసె నద్వైతా పి మూర్తిత్రయం
బిల నాగన్ విలసిల్లు నట్టి ఘను సర్వేశున్ దయాసాంద్రు ఛా
త్రలలామాన్వితు భాష్యకారు భగవత్పాదప్రభున్ శంకరున్

శా. శ్రీమత్కృష్ణపగోత్రుడన్ శివకృపాశ్రీలుండఁ గామాంబికా
రామస్వామి సుధీతనూజుడ బుధప్రఖ్యుండ వేదాన్వయ
శ్రీమద్వేంకటరాయశాస్త్రి గురునిస్సీమానుకంపాత్త భా
షామీధుర్య రసజ్ఞుడన్ సుకవితా సాహిత్య సంపన్నుడన్.

మ తనియం దెల్లన దైవి నాంగ్లమున ని సంద్రానుర కిన్ సుకా
వ్యనికాయంబు నుదా తదృశ్యచయ మోస్వాదించితిం గాన్య ద
ర్శన సిద్ధాంతము లాకలించితిని, దర్శం బించు ఛార్జించితిన్
జని సాఫల్యము నొందె శంకరగురుజ్ఞానాధ్వయానంబునన్

సీ రఘునాథకమని రసికనిశ్చితమైన
స్వప్ననాటక మాంధ్రి సంతరించి
నాట్యశిల్పవిశేష నైపుణి రూపింపఁ
గాఁ బ్రతిజ్ఞారూపకము రచించి,
సరసనస్తుక్రీతి సంఫెల్లఁ దెల్లనఁ
గుండమాలను గూర్చి కొల్చి వాణి
న్యాయప్రవేశజ్ఞాసూపకృతి కాంధ్ర
తర్కభాషను వ్రాసి తజ్జ్ఞులలర

తే. తేట వేదాంతసారంబుఁ దెల్గుజేసి
నవ్యకవితా స్వరూపంబు నైజరీతి
బయలుగాఁగఁ బ్రయోగించి పాశుపతము,
భక్తి నమ్మితేశు మహిమను బ్రస్తుతించి

తే కవుల ప్రజ్ఞకు నికమంబు గద్య మనెడి
వామనోక్తిని బాటించి బహువిధములఁ
గాశలంబునఁ గమనీయ గద్యకాన్య
ములను రచియించి సరసమోద మెంచి.

తే తనియ కే నిపు వివరింపఁ దలఁచినాఁడఁ
గావ్యమీమాంసను రస గంగాధరంబు
ఖ్యాతకీర్తి జగన్నాథ కవి సహృదయ
సార్వభౌముని కృతి నిల్లు సాహసించి.

ఉ సాహస మార కాదే బుధచంద్రుల కై నఁ దరంబె యీకృతి
వ్యాహృతి యాంధ్రభావ? నటులైనను దెప్ప మహాబ్ధి చాటఁగా
నీహ యొనర్చినాఁడ బరమేశ్వరుఁ డేలొ మదాత్మలోన ను
త్సాహము గొల్పుఁ దత్కృపయె సర్వమఖర్వము నిర్వహించుతన

చ ఇసుమంతేఁ బ్రతిభావలేపమునఁ గా దే నీ కృతిం బూనుకో
లసమానంబు రసజ్ఞకల్పకము ధ్వన్యాలోక భాష్యంబుఁ గా
వ్యసమగ్రాఢ నిరూపణాద్భుతము నన్యవ్యాయనిష్కృష్టమున్
రసగంగాధరమున్ భజించి విబుధాంధ్రశ్రేణి నర్పించెదన్

శా ప్రాణాయామపు గాసిలేద కరణగ్రామోపసంహారపుం
గ్లానిసోకము లేద లేదనశనాలాపంబునున్ బ్రహ్మచ
ర్యాన్తైఘ్నర్యము లేద నిల్చి శివుపై స్వాంతంబు సత్కావ్య ని
ర్మాణంబే రససిద్ధుఁడౌ కవికి సారస్యాత్మయోగం బగున్.

ఉ వ్యాసుఁడె నూత గౌతముఁడె యాత బతంజలియాత యన్య వి
ద్యాసముపేతుఁ డింకొకఁడె యాత నెవానికి సర్వశాస్త్రమే
యాసమసాక్షిఁతీవిధన మబ్బుదొ వానికి లోకమందు నా
యాసమె దక్కుఁబో, సహృదయత్వ మహత్వయశంబు దక్కునే?

క రసగంగాధగవతిఁ దన
యసదృశ మూర్ధమునఁ చాల్చు నభవునికన్నన్
రసికుఁ డెవం చాతని ప్రా
గ్రసరార్చకుఁడే కదా జగన్నాథుఁ డనన్.

మ. తవునంచుందలఁదాల్చెఁజంద్రకళఁదత్సాంద్రామృతాత్మస్వప్నహా
వివశీభూతుఁడు గంఠమందె యణఁచెన్ విశ్వప్రణాశంకరో
గ్ర విషంబున్ గుణదోషయోగ్యవిధి సర్వజ్ఞుండు స్వాయత్తమా
శివరూపంబును సార్థకం బానరుపం జెల్లుక్ రసజ్ఞలిక్

ఉ పిన్నటనుండియన్ శివుని ప్రేమను శంకరదేశికేంద్రు వి
శ్వోన్నతి నారమార్గరతి నోరిమి నామది నాటి ప్రోది చే
సె న్నను లోకమందు బుధసేవకు నర్హునిగా నొనర్చె నా
యన్నతతాతపాదుల ఋశోదధి యెట్టుల నిస్తరింపనా ?

క గంగాధర పరివస్యా
ఖ్యం గను నీకృతిని గొల్తు సస్మజనకున్
గంగాధర పరివస్యా
రంగదభవ్యాంతరంగు రామస్వామిన్

శా శ్రీమంతుండు శివార్చనాపరుడు సౌశీలోజ్యజ్ఞులుం డార్యసే
వామాన్యుండు తనూజశిక్షణకళాపారీణుఁ డు క్షిప్రుం
డాముష్యాయణుఁ డూర్జితుండు వ్యవహారాభ్యర్థచాణక్యుఁ డా
రామస్వామియ యాత్మపౌత్రిక గృతి దీనిన్ రక్తి లాలించుతన్

క్రీస్తు శవః. క్రీశంకరగురుపరబ్రహ్మశేషః॥

రస గంగాధరము

ప్రథమాననము పరివస్యా వివరణ సముల్లసితము

1 కావ్య ప్రకరణము సద్యోజాతము

అథ 1 గ్రందారంభము

క్రీమత్పండితరాయజగన్నాథుడు సహృదయకవిచూడామణి
ఆలంకారికమూర్ధన్యుడు రసగంగాధరసమాఖ్యమును నూతనకావ్య
మీమాంసాత్మకనిబంధనగ్రంథవతంసమును సంతరింపఁ బ్రారంభిం
చుచు దన్నిర్విఘ్న పరిసమాప్తిని ప్రతిబంధించు దురితంపుఁ బ్రశమ
నార్థమును ఆనుషంగికముగ సహృదయాంతర్వాణి లోకమున
స్వగ్రంథ వ్యాపనార్థమును, శ్రోతృ వ్యాఖ్యాతృ పరితృప్తన శుభావా
ప్త్యర్థమును శ్రుతిబోధితశిష్టసంప్రదాయానుసారము మంగళాచరణ
మొనర్చి శిష్యశిక్షార్థము గ్రంథాదిని నిబంధించుచున్నాడు

స్మృతాపి తరుణాతపం కరుణయా హరంతీ నృణా
మథంగుర తనుత్విషాం వలయితా శత్రై ర్విద్యుతామ్
కళిందగిరి నందినీ తట సురద్రుమాలంబినీ
మదీయమతిచుంబినీ భవతు కాపి కాదంబినీ

స్మరించిన మాత్రముననే సకలమానవుల (సంసార తాప
త్రయ మను) ప్రచండాతపమును నైసర్గికదయాతిశయముచే
బోగొట్టుచున్నది, అనశ్వరమైన శరీరకాయలు గల మెఱపుఁదీగల
శతములచే (నూర కొలఁది గొల్ల మెఱుంగుబోడులచే) పరినృత
మైనది యమునానదీతట (బృందావన) కదంబమందారాది సుందర

తరునికరముల నాలంబముగాఁ గలదియు నగు నొకానొక (అని
 ర్వాచ్యస్వరూపవిరాజమాన మైన) కాదంబిని (మేఘమాల)[శ్రీకృష్ణా
 ఖ్యము] మద్భుద్ధికి గోచరీభూతమై వజ్రలుఁగాక - అని శృంగార
 రసాలంబనమగు శ్రీకృష్ణరూపేష్టదేవతాస్తుతి చమత్కారసారము
 రసము కావ్యపరమాత్మ రసజ్యేష్ఠము శృంగారము తదాలంబనము
 శ్రీకృష్ణభగవానుడు. ఇట్లు శాస్త్రప్రాశస్త్యమును నిర్దిష్టము

స్మరించిన మాత్రమున అనుటచే ఇక దర్శన స్పర్శ
 నాది భాగ్యము లభించిన మతంత ఫలము కలుగునోకదా ఇట్లు
 కైముతికన్యాయమున అర్థసమన్వయముచే కావ్యార్థాపత్త్యలం
 కారము.

ఆతపము విద్యుత్తులు కాదంబిని అను నుపమానము
 లను మాత్రమే చెప్పటచేత తాపత్రయము గోపకాంతలు
 శ్రీకృష్ణుడు అను నుపమేయములగు శబ్దములఁ జెప్పక పోవుటచేత-
 విషయనిగరణంజేసి భేదాభేదాత్మకము అతిశయోక్తి అలంకారము
 ఇటుఁజెప్పిన కాదంబిని లోకమునందలి యన్యకాదంబినుల వంటిది
 కాదు లోకోత్తరము కడమ కాదంబిను లెల్ల జడములు వాని
 ధర్మముకాని దయ' దీనికిఁ జెప్పఁబడినది ఇది లోకోత్తర చైతన్య
 రూపశ్రీకృష్ణ భగవల్లక్షణము

మఱియు కడమ కాదంబినులు ఉదయించినప్పడే ఆతపహరము
 లగును ఇది యన్ననో స్మరణమాత్రమున నరుల సంసార తాప
 త్రయములనెల్ల మునుముట్ట హరించునది

అవి క్షణభంగురము లగు మెఱపుఁదీగల కాంతులతోఁ
 గూడినవి ఇది యన్ననో అభంగురతనుకాంతిసంపన్నలగు వల్లవ పల్ల
 వాధరల నెమ్మేని కాంతులచే సమావృతము ఇట్లు మేఘశ్యామము
 శ్రీకృష్ణాఖ్యభగవన్మూర్తి విరాజిల్లుచున్నది ఇట్లు ఉపమానమునకన్న

ఉపసేయమును ఉత్కృష్టగుణశాలిగా వర్ణించుటచే వ్యతిరేకాలం
కారమును ఈ యలంకారముల సంకరము ఇందు కవియొక్క భగవ
ద్విషయకరతిభావము ధ్వనితమగుట ఇది ధ్వనికావ్యము ఉత్త
మోత్తమము

ఇష్టదేవతాస్తుతికి పిమ్మట సదాచారానుసారము గురు
నమస్కారము చేయుచు తన్మూలమున నిజవంశవిద్యాధిక్యముల పద్వ
ద్వయమున గ్రంథకర్త వర్ణించుచున్నాడు

శ్రీమత్ జ్ఞానేంద్ర భిక్షో రధిగత సకలబ్రహ్మవిద్యాప్రపంచః
కాణాదీ రాక్షసాదీ రపి గహనగిరో యో మహేంద్రా దవేదీత్
దేవాదే వాధ్యోష్ట స్మరహరనగరే శాసనం జైమినీయం
శేషాంకప్రాప్తశేషామలభణితి రభూత్ సర్వవిద్యాధరో యః

పాషాణా దపి పీయూషం స్యందతే యస్య లీలయా
తం వందే పేరుభట్టాఖ్యం లక్ష్మీకాంతం మహాగురుమ్.

జ్ఞానేంద్రభిక్షువునుండి సకలవేదాంతశాస్త్రమును పొందిన
వాడును, గంభీరములైన వాగ్విన్యాయములు గల వైశేషిక న్యాయ
శాస్త్రముల మహేంద్రపండితుని నుండి గ్రహించినవాడును
కాశీనగరమున ఖండదేవుని యొద్ద పూర్వమిహమాంసాశాస్త్రము
నధ్యయించినవాడును శేషవీరేశ్వరుని కడ వ్యాకరణశాస్త్రము
నధ్యసించినవాడును ఇట్లు సర్వశాస్త్రపారంగతుడైనవాడును
మఱి పాషాణమునుండియు అమృతము ఉట్టిపడు నట్టి శిక్షావిలాసము
గలవాడును, గ్రంథకర్త తల్లియగు లక్ష్మీంబకు భర్తయు మహా
విష్ణురదృశుడును నైన మజ్జనకునికి, మంత్రోపదేశకు, అవలీలమైన

సకలశాస్త్రాధ్యాపనము చేసిన మహాగురునికి పేరిధట్టను పేర ప్రసిద్ధుడైనవానికి నమస్కరించుచున్నాడను.

పేరిధట్టని పాండిత్య మెంత గొప్పదో శిష్యశిక్షణకౌశలము అంత గొప్పది ఎంత మందమతియైన శిష్యునైనను (నావంటి వానిని) బోధన సామర్థ్యముచే రషడ్జతేఖరుని జేసి రసగంగాధరమువంటి గ్రంథమును తీర్చిన యుపాధ్యాయసూర్యవ్యయ మా తండ్రి అని పండిత రాయని భావము

అట్టి విద్యత్పవనరవంశమునఁ బుట్టి అట్టి మహాగురువులయొద్ద సకలశాస్త్రముల నభ్యసించినవాడును పదవాక్యప్రమాణపాదీణుడు సగుణగన్నాభుడు స్వకీయగ్రంథంపుటుత్కృష్టతను బ్రతిపాదించుచున్నాడు.

నిమగ్నై న క్షేత్రై ర్మననజలధే ర నరుదరం
మయోన్నీతో లోకే లలితరసగంగాధరఘణిః
హర న్నంతర్ధ్యాంతం హృదయ మధిరూఢో గుణవతా
మలంకారాన్ సర్వా నపి గలితగర్వాన్ రచయతు

నేను సాహిత్యశాస్త్ర ప్రమేయమును మననము చేసి చేసి మహాక్షేత్రముపడి తత్ఫలితముగా జిజ్ఞాసు రసజ్ఞలోకోపకారార్థము ఈ సుందరమగు రసగంగాధర మను సాహిత్యమీమాంసాశాస్త్ర గ్రంథమును గుంతురించితిని ఇది యధికాకులైన సహృదయుల హృదయములందు నెలకొని ఏతద్విషయమున పారలకున్న భ్రమ ప్రమాద విపరీతభావరూప మగు నజానము నెల్లఁ బోఁగొట్టఁజాలును దీనిచేఁ బూర్వాలంకారగ్రంథముల స్వోత్కర్షాభిమానము రాలిపోవుఁ గాక ఇది ప్రస్తుతార్థము దీనిచే నముద్రములో మునిగి శ్లేశము పాలై దాని కడుపులోపల నున్న మణిని తెచ్చి లోకమున కొక్షఁడు ఇచ్చుట, దానిని లోకులు దారములో గ్రుచ్చి హృదయమునఁ గలిపి,

అది యా హృదయాంతరాళముఁ గప్పిన చీకటిని మాపి సర్వాలం
కారాతిశాయి శోభతో ప్రకాశించుట అను నస్తుగూఢాప్రస్తుతార్థము.
స్ఫురించుచుండుటచే సమాసో కి అలంకారము మననమునే జలసి
గను రసగంగాధరమునే మఱిగను నోహపించి ఉపమానోపమేయ
ముల కథేదము చెప్పటచే రూపకము గుణవంతులు అనువోట
సహృదయత్వ గుణవిశిష్టులని, దారము గలవారని నానార్థముల
కలిమిచే శ్లేష. ఏతదుభయానుప్రసాతము సమాసో కి

ఇదివఱకే ధ్వన్యాలోక కాన్యప్రకాశ సాహిత్యదర్పణా
ద్యలంకారగ్రంథము లెన్నేని లోకమునఁ బ్రచారమున నున్నవి
కదా! తద్గ్రంథ నిర్మాతలు సాహిత్యమిహాంసాకృషి యెంతేని
చేసినవారు ఆ గ్రంథములచే నిదే గతార్థముకాదా? అనఁగా జెప్ప
చున్నాఁడు గ్రంథకర్త

పరిష్కర్త స్వర్ణాన్ సహృదయధురీణాః కలిపయే
తథాఽపి క్లేశో మే కథ మపి గతార్థో నభవితా
తిమింగిదాః సంక్షోభరా విదధతు పయోధేః పున రిమే
కిమేతే నాయాసో భవతి విఫలో మందరగిరేః ?

తొల్లి కొందఱు సహృదయశేఖరులు కావ్యార్థములను పరి
ష్కరించిరిగాక అట్లయినను నా యీ క్లేశము ఎఱేజింగునను
గతార్థముకాదు ఎట్లన తిమింగిలములు సముద్రమును ఎంతేని
కల్లోల పెట్టునుగాక దానిచే మందరగిరి యొక్క పయోధికుంభ
నాయాసము వ్యర్థమైనదా? కాలే దనిభావము. తిమింగిలములది
క్లేశల సముద్రసంక్షోభమే అది వ్యర్థవ్యాపారము. అట్లే ఆ యన్యాలం
కారికులదియు. మందరగిరిమంథానము చేతనే కాసుభమణి అమృ
తము కలిగినవి అట్లే ఈ రసగంగాధరమే లెస్సగా కావ్యార్థమును
మిహాంసించి నిగ్గుతేల్చినది. దానిచేతనే సహృదయులకు అపూర్వ

పరితోషము చేసితిని కావున గ్రంథకర్త కృషి గతార్థముకాదు,
చరితార్థమే అని భావము

నభవితా” కిం న భవతి ' అని వస్తుప్రతివస్తుపమాలంకారము

అదిగాక ఈ గ్రంథమునందు వైలక్షణ్యమున్నది అ దేమన,

నిర్ణాయ నూతన ముదాహరణానురూపం

కావ్యం మయాఽత్ర నిహితం నపరస్య కించిత్

కిం సేన్యతే సుమనసాం మనసాఽపి గంధః

కస్మూరికా జననశక్తిభృతా మృగేణ?

ఈ నిబంధనగ్రంథమందు ఉదాహరణోచితములైన రమణీయార్థ ప్రతిపాదక వాక్యములను నేను నిర్మించియొండె మదీయ గ్రంథములనుండి గ్రహించియొండె సమకూర్చితిని ఇతరులవాక్యముల నించుకేనియు లక్ష్యములుగా గ్రహింపలేదు కస్మూరిని పుట్టింప శక్తిగల కస్మూరికామృగము పూలతావిని గ్రహింప మనసున తల పెట్టనైన తలపెట్టునా? ఇతరాలంకారికులు సముచితలక్ష్యనిర్మాణ శక్తిలేక అట్లు పరోపజీవులైరి నాకు అవి యేల? నేను సముచిత లక్ష్య నిర్మాణ ప్రతిభాధోరేయుడను స్వతంత్రుడను అని భావము ఇందు నూతనోదాహరణనిష్పత్తి కస్మూరికాజననశక్తి, వీనికి వస్తుప్రతివస్తు భావము కలిమింజేసి ప్రతివస్తుపమాలంకారము

గ్రంథమునందు ప్రవృత్తికలుగుటకై అనుబంధ చతుష్టయము ప్రతిపాదించుచున్నాఁడు గ్రంథకర్త.

మననతరీత్యర్థవిద్యార్థ్యవో జగన్నాథపండితనరేంద్రః

రసగంగాధరనామ్నిం కరోతి కుతుకేన కావ్యమిమాంసామ్

మనన మను నావచే విద్యాసముద్రమును తరించినవాడు జగ
న్నాథపండితరాజు రసగంగాధరనామకమును కావ్యమీమాంసాగ్రంథ
మును కుతుకముతో (అవలీలగా) సంతరించుచున్నాడు ప్రమేయ
మును గూర్చిన విచారము క్లేశకరము గ్రంథరచనమన్ననో కుతుకా
పాదకము శ్లోకపూర్వార్థమున గ్రంథకర్తృసామర్థ్యము ప్రకటమగు
చున్నది కావ్యార్థమననముచే నలంకారవాఙ్మయప్రపంచము నెల్ల
చూఱగొన్నవాడు అలంకారశాస్త్రోదధి కర్త ధామిడు స్వతంత్రుడు
జగన్నాథుడు అట్టివాడు రచించిన గ్రంథము సర్వధా ఉపాదేయ
మని తేటతెల్లము కావ్యమీమాంసాం అనుటచే (1) విషయము
(2) ప్రయోజనమును ఎఱుకపడుచున్నవి. (3) సాహిత్యశాస్త్రము
నకును ప్రకృతగ్రంథమునకును గల సంబంధము' ప్రతిపాద్య ప్రతి
పాదకభావము (4) అధికారి - సర్వకావ్యమీమాంసాశాస్త్రమున
కేవలం వాఁడే (సహృదయుఁడే) దీసికొని అధికారి అందుచే నిట
వేటుగాఁ జెప్పఁబడలేదు ఇవి అనుబంధచతుష్టయ మనఁబడును
అవి తెలిసినవాఁడే గ్రంథమునందు ప్రవృత్తుఁ డగును

కవి శుభాశంసనము.

రసగంగాధర నామ్నా సందర్భోయం చిరం జయతు
కించ కులాని కవీనాం నిసర్గసమ్యంచి రంజయతు.

'రసగంగాధరము' - రసమే గంగ దానిని ధరించినవాడు
సహృదయుడు శివుడు ఒండె రసపరబ్రహ్మస్వరూపుడు శివుడు
రస మను గంగాధరుడు త్రిలోకశివంకరరసప్రతిపాదకగ్రంథము
రస గంగాధరము. మున్ముందు రత్యాద్యవచ్చిన్నచైతన్యము,
విగళితవేద్యాంతరము, సచ్చిదానందాత్మకము రసము అని రసో
వైసః అని శ్రుతి ప్రామాణ్యముగఁ బ్రతిపాదింపబోవు చున్నాడు
గ్రంథకర్త అట్టి శివాత్మకమైన యీ యుత్తమగ్రంథము లోక
మున సర్వాంకారగ్రంథములలో ప్రకృష్టరీతి వర్ధిల్లుగాక. సత్కా-

ర స గం గా ధ రే ము

కావ్య: 1

వ్యముల రచనయందు వివేచనమునందు సమంచితసమ్యక్స్వభావులు
 కని సహృదయ బృందారక బృందములు ఏతద్గ్రంథప్రతిపాదితసిద్ధాంత
 ముల ననురంజితులై అనుచరితురుగాక ఆలంకారికసంప్రదాయము
 లలో ఈ రససంగాధరసంప్రదాయమే శాశ్వతముగ లోకమున కొన
 సాగుచుండుగాక అని గ్రంథకర్త శుభాశంసనము అది తెదాశం
 సానుసారముగనే నెఱవేఱుచున్నది చిరర జయతు సమ్యంచే
 రంజయతు అని యమకము ఇట్లు అర్థపరిపాషకముగా శబ్దాలం
 కారములఁ బ్రయోగించుట సముచిత మని సూచన

రస గంగాధరము

పరివస్యావివరణసముల్లిసితము

అధి 2 కావ్యప్రయోజనము

“ప్రయోజన మనుద్దిశ్య నమన్తోపి ప్రవ రతే” అనుశ్వాసము ననుసరించి మందుడైనను ప్రయోజనము మూలిన పని పొంతఁ జోవఁ డనఁగా నిక సభిజ్ఞుల విషయము చెప్పనక్కఱలేదు కదా! మఱి యెంతతకాలము నుండియో వాల్మీక్యాది కవిబృందాధకులు కావ్యములు సంతరించుచున్నారు సహృదయశేఖరులు వానిని అస్వాదించుచు నున్నారు. ఇట్లు కవి సహృదయప్రవృత్తిజనకమైన కావ్యము యొక్క ప్రయోజనము లెవ్వి?

కీ రి పరమాహ్లాదము గురురాజ, దేవతాప్రపాదమా
మున్నగు ప్రయోజనములు కలది కావ్యము దని
విశిష్టజ్ఞానము రసవార్ధము కవికిని, ఆప్వాదవార్ధము
సహృదయునకును ఉభయులకు వలసినది.

1 కావ్యప్రయోజనములలో నొకటి కీ రి ఉత్తమ కావ్య నిర్మాతలు కాళిదాసాదులు జననమరణప్రవాహహాప మగు నీ సంసారము చిరము గడచినను ఇప్పుడును సహృదయులచేఁ బ్రస్తుతింపఁ బడుచు షశ్వరమైన సాంఘభౌతికశరీరము నుజ్జగించియు నిత్యము నిరవద్యమునైన కావ్యప్రకరోద్భూత శరదిండుకీర్తనాయులై భూమిని విలసిల్లుచున్నారు “స పసంతానములలోఁ బ్రశస్తి గాంచి ఖలము గానుండునది భాత్రీ కృతియు” నెండియు “శ్రీతి నెవ్వని నామము సత్కృతి నెన్ని దినంబులుండు దివి నా పుణ్యవ్రతం

దంతకాలముందును" అను ధర్మశాస్త్ర ప్రమాణమును బట్టి కావ్య నిమిత్తమున కవికి స్వర్నివాసమును కలుగును అందుచే కీర్తికాములై కవులలోఁ బలువురు కావ్యములు రచియింతురు

2 గురురాజ దేవతాప్రసాదము" ఇందు అన్యాలంకారి కులు చెప్పిన ప్రయోజనములు అనేకములు చేరినవి ఎట్లన, 'చతుర్వర్గప్రాప్తి' (సా ద) ధర్మార్థకామమోక్షములు చతుర్వర్గము. అందు ధర్మము పుణ్యము రామాయణ భారత భాగవతాదిధర్మబోధక కావ్యరచనచే కవికిని, తత్పరమున సహృదయునకును అదిచేకూఱును 'అర్థము' సరసకావ్యపరితుష్టు లగు రాజప్రభృతుల ప్రసాదముచే కవికి లభించును తొలి హర్షాదులవలన బాణాదులకుం బోలె, కృష్ణరాయాదులవలన పెద్దనాదులకుం బోలెను 'కామ' ప్రాప్తి ధనద్వారమున ఒండె శృంగారరసమయకావ్యపరవశీభూతచేత స్కూలు రసజాలు కామరసాస్వాదప్రాప్తు లగుదురు 'మోక్షము' ప్రబోధచంద్రోదయాది మోక్షోపయోగికావ్యముల రచించుటచే కవికి కలుగును తద్ధర్మానుసంధానమున సహృదయునకు మోక్షాభిలాష జనింపుడు, గురుప్రసాదమున వేదాంతశ్రవణజనితజ్ఞానమున మోక్షము లభించును ఇట్లు చతుర్వర్గప్రాప్తి మఱి 'శివేతరక్షితి' (కా ప్ర) సర్వానర్థనివృత్తియు సకలశుభావాప్తియు గురుదేవతావిషయక సత్కావ్యముచే నొదవును తొలి సూర్యశతకరచనమున మయూరుడు సూర్యదేవతాప్రసాదముచేఁ గుష్మవ్యాధినుండి విముక్తుడై సుఖించెను.

3 వృత్పత్తి - 'వ్యవహారవిదే' (కా ప్ర) కావ్యమునకుఁ బ్రసేయము కానిది లేదు

"న తచ్ఛబ్దం న తద్వాక్యం, న సా విద్యా, న సా కలా,
జాయతే యన్న కావ్యాంగే మహో భారో గురుః కవేః"

కావ్యాంగముకాని శబ్దముగాని, వాక్యముగాని విద్యగాని కలగాని యుండదు కవిభారము కొద్దది ఇట్లు వేదశాస్త్ర పురాణేతిహాసములవలన లోకాద్యవేక్షణమునలనఁ గలుగు సకల జ్ఞానమును కావ్యముచేతనుంగూడను గలుగు కాని విశేషము కలదు వేదశాస్త్రాదులు నీరసములు మహాక్షేత్రకసాధ్యములు పరిణత బుద్ధులకే సుగ్రహములు కావ్యమన్ననో సరసము కావ్యముచే రసాంగభూతవ్యంజనావ్యాపారద్వారమున సుఖమయరీతిని సుకుమార మతులకు సకలజాతివర్ణములవారలకును సర్వవిజ్ఞానమును కలుగు కలుకొషధులుచే శమనీయమైనరోగము తెల్లచక్కరచే నుప శమించుచో దానిని పరిణతబుద్ధియైనవాఁ డెవ్వఁడు కొరకుండును ? అందుచే సాధీయ మగు కావ్యరమణీయమార్గము ఎల్ల రకును అభీష్ట మైనది అందుచే నీ కావ్యజ్ఞానోపదేశము కాంతోపదేశసదృశము ప్రయోజనములలో 'మున్నగు ప్రయోజనములు కలది అనుదానిచే అది గ్రాహ్యము దానిఫలము పరమాహ్లాదము.

4 'పరమాహ్లాదము'

యశస్సు అర్థము వ్యవహారపరిజ్ఞానము మున్నగు ప్రయోజనము లెన్ని ఆలంకారికులు చెప్పినను అవెల్ల సప్రధానములు అన్యథా సిద్ధములు అవి కవి సహృదయ సాధారణములునుం గావు మఱి కవి సహృదయోభయ ప్రయోజకము అనన్యథాసిద్ధము, సర్వప్రయోజనాలంబనము నైనది పరమాహ్లాదము అది యొక్కటే కావ్యమునకుఁ బరమప్రయోజనము అట్లే ప్రతిపాదించినాఁడు ఆచార్యహేమ చంద్రుఁడు కావ్యానుశాసనమున

నవనోన్మేషశాలినియైన ప్రజ్ఞను ప్రతిభ యందురు తదుప
జీవియై జీవద్వర్ణనా నిపుణుడైనవాడు కవి తల్లోకోత్తరమైన కర్మ
కావ్యము అట్టి కావ్యమునకు బ్రయోజనము ఆనందము అది సద్యో
రసాస్వాదనముద్భవము, విగళితవేద్యాంతరమును (అనగా అన్య
జ్ఞానముల నెల్ల నడచి ప్రకాశించునది) బ్రహ్మానందసదృశమగుక్రీతి
కవి సహృదయు లిర్వురకు సంబంధించినది ప్రయోజనములకెల్ల
నుపనిషద్భూత మైనది అనగా పరమపురుషార్థమును మోక్షమును
ఉపనిషత్తు ప్రతిపాదించునట్లు కావ్య ప్రయోజనముల కెల్ల పైదియైన
యానందమును కావ్యము కవి సహృదయు లిర్వుర హృదయములకును
నాత్మద్గోచర మొనరించునది భావము అర్థము కీర్తి మున్నగు
ప్రయోజనములన్న కవి యొక్కనికే ఆ కీర్తిచేతనుం గూడ
కడకు సాధింపఁదగినది ఆనందమే ఎట్లన ప్రీతికర మనియే కదా కీర్తిపె
కోరిక ఆ కీర్తిని స్వర్గఫల మని పెద్దలు చెప్పుదురు [స్వర్గము నిరతి
శయ సుఖరూపము] ఇక వ్యుత్పత్తియు ఆనందముకొఱకే ఎట్లన
ప్రభుసమ్మితములు- అనగా కర్తవ్య మిది యని యాదేశించునవి, శబ్ద
ప్రధానములు (శబ్దపరివృత్తసహములు) అగు వేదాగమశాస్త్ర
ముల కన్నను మిత్ర సమ్మితములు అనగా ఈ కర్మకు ఇది
ఫలము అని యుక్తియుక్తముగ కర్మఫలసంబంధముల నావిష్క
రించునవియు అర్థ ప్రధానములు * (శబ్దపరివృత్తిసహము లయ్యు
నర్థపరివృత్తసహములు) అగు పురాణేతిహాసములకన్నను విలక్షణ
మైనది కావ్యము దానియందు వాచ్యవాచకములు (శబ్దార్థములు)
రెండును అప్రధానములు వ్యంగ్యాత్మకము (చమత్కారసారము)
ప్రధానము అట్టి కావ్యము కాంతవలె సరసత్వము నాపాదింపఁ జేసి

1 కల్పము మార్పు నోర్వనిది. 2 కల్పము మార్పు నోర్చియు అర్థంపు మార్పు
నోర్వనిది.

కాంతుని సమ్ముఖీకరించుకొని వశంవదు నొనర్చుకొని రామాదుల వలె వ రింపవలెను గ్రాహకాదులనభేషింపరాదు అని యుపదేశించి అప్రయాసముగ సుఖశ్రీతిని పొరకుచి కర్తవ్యపను నొనర్చును అతనికి (చతుర్వర్గ) వ్యుత్పత్తిని కలిగించు నని భావము నీరసములు బహు ప్రయాసలభ్యములు పరిణతబుద్ధ్యైకగ్రాహ్యములు నగు వేద శాస్త్రాదులచే వ్యుత్పత్తి నొందనోపనివాసు శ్రమించి నేర్వనోపని వారు సుకుమారమతులు రాజపుత్రాదులకు (నేటి బహుకార్యా సక్తులగు జనులు) సరసరీతిని నిజభుజాపైపకటాక్షాదికముచే హృదయాను ప్రవేశద్వారమున కాంతనలె కావ్యము వ్యుత్పత్తిని వెలయింప సమర్థము కావ్యమునకు హృదయానుప్రవేశము ఎట్లన కవి తారచించు కావ్యమునందు రసోచితవివిధభావాద్యుపనిబంధనము చేసి దాని నాస్వాదించు రసజ్ఞులకు చిత్తపారవశ్యము చేకూర్చును కావున వ్యుత్పత్తికిని ప్రీతియే పరమప్రయోజన మని సిద్ధము

ధనము కావ్యమువలననే లభించు ననరాదు అది అనైకాంతి కము అనియతము)వ్యవహారకౌశల మన చాణక్యాదివిరచిత శాస్త్రములచేతను కలుగును అసర్థనివారణమును మంత్రాద్యనుష్ఠానమున చేకూరును అందుచే కావ్యమే తప్పక తత్ప్రయోజక మనరాదు అందుచే అవ్యధాసిద్ధములను అనైకాంతికములను ఆనువంగికములను ఇట్లు సర్వధాజఘ్నము లగువానిని మేము కావ్యప్రయోజనములుగాఁ జెప్పలేదు

ఇట్లు పరమాహ్లాదమే కావ్యముయొక్క పరమప్రయోజన మని సిద్ధము

రస గంగాధరము

మనస్సావివరణసముల్లసితము

అథ ౩ కావ్యలక్షణము

గుణాలంకారాదులచే నిరూపణీయ మగు నా కావ్యము నందు విశేష్యతావచ్చేదకమును తదితరబుద్ధిసాధనము నగు తలక్షణము తొలుదొల్ల నిరూపింపఁబడుచున్నది- రమణీయార్థప్రతిపాదకశబ్దము కావ్యము అని.

ఇటు నొకశంక-కావ్యము గుణాలంకార రసభావాది విశిష్టము కదా (అనఁగా గుణాలంకారాదులు విశేషణములు. కావ్యము విశేష్యము) కావ్యమిమామాంసాత్మకమైన యీ గ్రంథమునందు ఆ గుణాలంకారాదుల స్వరూపము యదాపంధనముగా నిరూపింపఁ బడునుగదా దానిచేతనే కావ్యస్వరూపము తెల్లముకాదా? మఱల నిటు దానిని వేఱుగఁ జెప్పవలసిన పనియేమి? అని అందులకు సమాధానము - విశేషణములకన్న నతిక్రమము విశేష్యము విశేషణములు ధర్మములు విశేష్యము ధర్మి విశేష్యము మొదట సిద్ధించిననే విశేషణములకు ఆశ్రయము లభించును విశేష్యము నాశ్రయించు కొని విశేషణములు పెక్కుండండవచ్చును అవెల్ల సమప్రధానములుగా నుండవు అన్నియు నియతముగ నన్నియెడల నుండవలసినది లేదు అవి అచ్యుత నుండ వనను రాదు అందుచే అనియతవృత్తులగు నా విశేషణములనిరూపించినమాత్రముననే విశేష్యస్వరూపము స్పష్టపడదు ప్రకృతము గుణాలంకారాదులు (విశేషణములు) కావ్య

మున (విశేష్యమున) నెల్లెడల నుండవలె నని నియమము లేదు. గుణాలంకారాదుల సంఖ్యాస్వరూపములందు మతభేదమును గలదు. అవి యున్ననుంగూడ కావ్యమునకుఁ గావ్యత్వము సిద్ధించు ననరాదు అవి కావ్యాత్మయైన చమత్కారమునకు నిమిత్తమాత్రములు ఆ గుణాలంకారాదుల నిరూపణమాత్రమునఁ గావ్యస్వరూపము జేట పడదు అందుచే విశేషణములవలెఁ గాక విశేష్యమున అన్యూనానతిరిక్తముగ నుండు ధర్మ మొకండుకలదు దానికి విశేష్యతావచ్ఛేదక మని పేరు అవచ్ఛేదకమనగా అన్యూనానతిరిక్తస్రరక్త మగు ధర్మము గోవునందు గోత్వము. ఆ విశేష్యతావచ్ఛేదకము విశేష్య మున్న చోటుల నెల్ల నుండును విశేష్యము లేనిచోటుల నుండదు ఇటఁ గావ్యమున కావ్యత్వము విశేష్యతావచ్ఛేదకము కావ్యత్వము కలది కావ్యము అని కావ్యలక్షణము ఇట కావ్యము లక్ష్యము కావ్యత్వము లక్ష్యతావచ్ఛేదకము అది లక్ష్యమునందే యుండును లక్ష్యము యొక్క యసాధారణధర్మము 'ఇట లక్షణము చెప్పుటెందులకు ? వ్యవహారము కాని వ్యావృత్తికాని లక్షణమునకు ప్రయోజనము ('వ్యావృత్తిర్వ్యవహారోవా లక్షణస్యప్రయోజనమ్') ఇప్పుడు చెప్పిన కావ్యలక్షణము - (కావ్యత్వముకలది కావ్యము అనునది) వ్యావహారికలక్షణము అది అవ్యాప్తి అతివ్యాప్తి అసంభవము అను లక్షణదోషములు లేక కావ్యవ్యవహార మాత్రమునకు ఉపయోగించును దానిచే కావ్యముయొక్క విశేషస్వరూపము తెలియరాదు అందులకై తదితర వ్యావృత్తి సాధనము 'వ్యావర్తకలక్షణము' రమణీయార్థ ప్రతిపాదకశబ్దము కావ్యము అని చెప్పఁబడినది ఈ లక్షణము కావ్యమును కావ్యేతరమునుండి వేరుచేసి దాని శుద్ధ స్వరూపము అనుమానించి నిరూపింప నుపకరించును అది యిట్లు

కావ్యము కావ్యేతరభిన్నము రమణీయార్థ ప్రతిపాదక శబ్ద మగుటవలన ఏది రమణీయార్థప్రతిపాదకశబ్ద మగునో అది కావ్యము-రఘువంశములో ఏదియేది రమణీయార్థ ప్రతిపాదకశబ్దము కాదో అది కావ్యముకాదు తర్క-సంగ్రహములో ఇట్లు అనుమానముచే కావ్యస్వరూపము నిరూపితమైనది 'రమణీయార్థ ప్రతిపాదకశబ్దము కావ్యము' అను నీ వ్యానర్తకలక్షణము వ్యానహారిక లక్షణము నగును వ్యానర్తకలక్షణములు వ్యనహారికలక్షణములు నగును కావున రమణీయమైన=విలక్షణ చమత్కారమును పుట్టించు నట్టి మనోహరమైన యర్థమును ఏది బోధించునో ఆ శబ్దము-శబ్ద పుంజము కావ్యము అని యర్థము కావ్యమని యొకటి మొదల నేర్పడనిది తద్రామణీయకనిమిత్తభూతము లగు గుణాలంకారాదులకు ఆశ్రయము లభింపదు కావున తొలుదొల్తనే కావ్యలక్షణము ఇట నిరూపితమైనది యధాసంభవముగా గుణాలంకారాదులు మున్ముందు నిరూపింపఁ బడును

అక్షణ పరిష్కారము

పైఁజెప్పిన కావ్యలక్షణమందు 'శబ్దము' అను దశము రమణీరమణీయ కటాక్ష విశ్లేషార్థము నందలి అతివ్యాప్తి వారించుటకు. ఏలన, రమణీ కటాక్ష విశ్లేషములును రమణీయమైన యనురాగా ద్యర్థమును ప్రతిపాదించునవేకదా 'శబ్దము' అను పదముచే ఆ యతివ్యాప్తి వారించినది వాచక' అనక 'ప్రతిపాదక' అనుట లక్ష్యార్థవ్యంగ్యార్థముల సంగ్రహార్థము కావ్యమునఁ బ్రయుక్తములై వాచకములేకాక లక్షక వ్యంజక శబ్దములును తత్త్వముల బోధించును మీఁదుమిక్కిలి వ్యంగ్యార్థప్రధానము అందును రసప్రధానము ఉత్త

మోత్రమకావ్యముగ సమ్మతము ప్రతిపాదక' అనుటచే ఆ యవ్యాప్తి తొలగినది అర్థ' అనుట రమణీయశబ్దప్రతిపాదకములైన వ్యాకరణ సంగీతాది శాస్త్రములం దతివ్యాప్తి వారించుటకు వ్యాకరణము శబ్దానుశాసనము శబ్దరూపముల నాధుత్వప్రతిపాదననే తత్ప్రయోజనము ఆ శబ్దరూపసాధుత్వమే అందు రమణీయత్వము అర్థరామణీయకము కాదు కావ్యమన్ననో అర్థరామణీయకప్రతిపాదకము అట్లే శ్రుతిమనోహరమాత్ర శబ్దప్రయోజకము సంఠతము అందు శ్రుతి కమనీయత్వమే రమణీయత్వము అట్లే కదా చెప్పిరి పెద్దలు

సంగీత మపి సాహిత్యం సరస్వత్యాః స్తనద్వయమ్

ఏక మాసాతమధురం త్వచ్య దాలోచనామృతమ్

సంగీతము అర్థజ్ఞానాపేక్షతోఁ బనిలేక విన్నంతనే తటుకున మాధుర్యము గొల్పును అట్లుకాక, సాహిత్యము కావ్యము అర్థరామణీయకప్రధానము కావ్యార్థమననమున - భావనచే-పరమానందము కల్గించును అందుచే అది ఆలోచనామృతము' లక్షణమున అర్థ' శబ్దనివేశనముచే ఈ యతివ్యాప్తి తొలగినది రమణీయ' అనుట 'ఘటము తెమ్ము' అను మున్నగు అరమణీయార్థప్రతిపాదకశబ్దము లందు కావ్యలక్షణము అతిప్రసక్తము కాకుండుటకు

ఇట్లు కావ్యలక్షణము అనవద్యము

అక్షణవివేచనము

(శం) రమణీయార్థప్రతిపాదకము కావ్యమంటివి రమణీయత్వ మననేమి ?

(సమా.) లోకోత్తరమైన యాహ్లాదమును పుట్టించు జ్ఞానమునకు విషయమగుట రమణీయత్వము (లోకోత్తరత్వము ఆహ్లాదము) ఇట్లు లోకోత్తరాహ్లాదజనకజ్ఞాన విషయమగు నర్థమును ప్రతిపాదించు శబ్దము కావ్యమని భావము.

(శెం) ఆహ్లాదగత మగు లోకోత్తరత్వముయొక్క స్వరూప మేమి ?

(సమా) 'లోకోత్తరము' అనుటచే తాకికానందభిన్న మని భావము. 'జ్ఞానవిషయము' అనుటచే (లోకోత్తర) జ్ఞానాత్మకము ఆనందఘనము, నిర్విషయకము అగు బ్రహ్మానందమునకన్న విలక్షణమని యభిప్రాయము అట్టి సవిషయము లోకోత్తరాహ్లాదజనకము నగు కావ్యాహ్లాదము చమత్కార మన బరఁగును. ఆహ్లాదము యొక్క లోకోత్తరత్వమునకు చమత్కారమని యింకొక పేరు. తదుపజీవులైన నే గుణాలంకారాదులెల్ల చరితార్థములు. చమత్కారము రససారము. "చమత్కారోపసంపన్నమైన నే కవివాక్కు ఇతరవాగ్విలక్షణమైన సహృదయ హృదయముల నానందము కలుజలు పొరలి వెల్లివిరియించును" అని విశ్వేశ్వరుడు, చమత్కార చంద్రికాకారుడు. కవికంఠాభరణమున టేమేంద్రుడు ఆ చమత్కారమహిమను ఇట్లు ఉగ్గడించినాడు.

“సుకవి రతిశయార్థి వాక్చమత్కారలోభా
దభిసరతి మనోజ్ఞం వస్తు శబ్దార్థసార్థే
భ్రమర ఇవ వస నే పుష్పకా నే వనా నే
నవకుసుమవిశేషామోద మోహ్వాదలోలః”

వసంతమున పూలచే విలసిల్లు సందమైన వనమునందు మధుపము ఆస్వాదించు నాసతో క్రొంగొత్త పూలమేలితావిని అన్వేషించు

నట్లు విలక్షణవాక్చమత్కారలోభమున సుకవి శిక్షార్థసార్థ మందు అత్యంతమనోజ్ఞ మైన వస్తువును అభిసరించును సచేతన చేతశ్చక్షుత్కృతి సంధాయిని యైనదే కవిత కావున చమత్కార విరహితుఁడైన కవికి కవిత్వమును లేదు. అతని కావ్యమునకు కావ్యత్వమును లేదు. అనర్హమణి ప్రభలేని సువర్ణము వలె, లావణ్యహీన మగు లలనాతారుణ్యమువలె, చమత్కృతి లేని కావ్యము నిర్దుష్టమైనను సహృదయహృదయముల కెక్కదు. ఇంత యేల? చమత్కారమే కావ్యాత్మక, కవిత్వమునకు జీవ మని భావము. చమత్కృతిహీనమైన “సీరసపుఁ గావ్యశవముల దూరముననఁ బరిహరింపుదును నీతిజ్ఞుల” (కవికర్ణరసాయనము 1 ఆ) ఇట్టి మహిమ గలది చమత్కారము తత్సమవేతము చమత్కారత్వము, ఒక జాతి విశేషము. అనఁగా విలక్షణ జాతి యని భావము. కేవలగుణము - ధర్మమాత్రము కాదు. ఏలన ధర్మములు అనిత్యములు, అనైకాంతికములు(అనియతవృత్తులు) చమత్కారత్వమన్న రస భావ గుణాలంకారరీతివృత్తి పాకాదికృతములైన చమత్కారవ్యక్తం డెల్ల ఏకాకారమున ననుగతమై నిత్యసమ వేతమై విలసిల్లును. ఆ చమత్కారత్వజాతికి జెందనిది, లోకోత్తరాహ్లాదకత్వము లేనిది కావ్యమే కాదని నిగ్గు.

[శంక] చమత్కార పర్యాయము లోకోత్తరాహ్లాదకత్వ జాతి యొకటి కలదన నేమి ప్రమాణము ?

[సమా] సహృదయబృందారకుల ప్రత్యక్షానుభవమే - విలక్షణమానసికప్రత్యక్షమే - ప్రమాణము. లోకక ప్రమాణము కాదని, ప్రత్యక్షేతరము కాదని - అనగా అనుభూతిగమ్యమని.

[శంక] ఆ చమత్కారమునకు [లోకోత్తరాహ్లాదమునకు] ఏది హేతువు ?

[సమా] అది కావ్యార్థజ్ఞానముచే జనించును. ఇటు ఆ జ్ఞానము భావనావిశేష రూపము, పునఃపునరనుసంధానాత్మకము. అనుసంధాన మన అర్థమును ప్రత్యక్షకల్ప మొనర్చుకొనుట. ('ప్రత్యక్ష ఇవ కరణమ్') అనఁగా కనులయెదుట రామాదులు లేకున్నను ఉన్నట్లొనర్చుకొనుట. అది లౌకికవిషయకముకాక, కావ్య విషయకము - విలక్షణము అని యెఱుకపడుటకై భావనకు 'విశేషము' అను విశేషణము వేయఁదగును. అనఁగా సహృదయులైన వారు కావ్యార్థమును మనసున పునఃపునరనుసంధానము చేసికొని (మననముచేసి - భావనచేసి యొండె) దానిని (మనసున) సాక్షాత్కల్ప మొనర్చుకొని యొండె, [ఇట్లు కావ్యార్థమునకు లోకోత్తర త్వము స్రవించునట్టి] యీ భావనామహిమచే లోకోత్తరాహ్లాదమును చూపకొందురు. అట్టి లోకోత్తరాహ్లాదజనకమైన యర్థమును బ్రతిపాదించు శిబ్దము కావ్యము అని భావము.

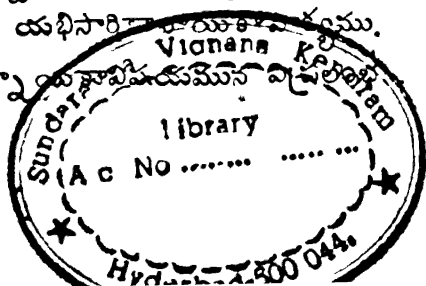
(శంక) "లోకోత్తరాహ్లాదము" అనుటేల ? - ఊరక "అహ్లాదము" అన్నజాలదా ?

(సమా) చాలదు. వీలస 'నీకుఁ గొడుకు పుట్టినాఁడు, 'నీకు ధనమిత్తును' అను మున్నగు వాక్యార్థముల భావనచే (పునఃపునరనుసంధానముచేత) సైతము ఆహ్లాదము కలుగును. కాని అది ఈ భౌతికలోకమునకు సంబంధించినది. కావ్యభావనాప్రపంచ సంబంధికాదు. భావనాప్రపంచమున ఈ భౌతిక సంబంధములైన పరిమితత్వానిలోపములు లేవు. అది పరమాహ్లాదమ యును.

అట శోకమును ఆహ్లాదాత్మకమే. విస్తరము రసాధ్యాయ మందు ఎఱుకపడును. అందుచే కావ్యాహ్లాదము అశాకికము.

పైఁజెప్పిన ధనపుత్రాది నిమిత్తమగు నాహ్లాదమునకు లాకిక మగుట, కావ్యత్వప్రసక్తిలేదు అందుచే కావ్యలక్షణము అట్టి లాకికా హ్లాదకర వాక్యములందు అతిప్రసక్తము కాకుండుటకై 'లోకోత్తర' పదము నివేశింపఁబడినది ఉక్తమైన రమణీయార్థ ప్రతిపాదకశబ్దము కావ్యము అనగా, ఇట్లు 'చమత్కారజనకభావనావిషయార్థప్రతి పాదకశబ్దము కావ్యము' అని సిద్ధము లోకోత్తరాహ్లాదము (చమ త్కారము) నకు భావన నియతకారణము. భావనాత్వము కారణతా వచ్చేదకము. ఆ భావనాత్వవిశిష్టభావన అర్థవిషయక మైనది ఆ యర్థ మును ప్రతిపాదించునది శబ్దము

పై లక్షణము సమూహాలంబన జ్ఞానమున ఆతివ్యాప్త మైనది అది యిట్లు. - 1. 'ప్రాద్దు గ్రుంకినది,' 2 'పుష్పి గంధవతి' ఇత్యాద్యా. కారము కలది ఒక సమూహాలంబనజ్ఞానము భిన్నసందర్భము లందు భిన్నవ్యక్తులచే నుచ్చరింపఁబడిన యా వాక్యద్వయము వెను వెంట విన్న మఱి యొక్కనికీ - [శౌబ్దబోధసామగ్రిబలమునఁ] దదుభయవాక్యవిషయకముగాఁ గలిగిన యఖండజ్ఞానరూపము - ధారావాహికజ్ఞానాత్మకము అది. ఆ జ్ఞానమును గల్గించు రెండు వాక్యములలో పూర్వవాక్యము కావ్యము. రెండవవాక్యము అకా వ్యము. ఎట్లన, పూర్వవాక్యము సంకేతస్థలమునం బ్రాద్దుగ్రుంకునఁ బ్రయినిగలిసికొన నువ్విప్పురుచు తన మనోరథ సిద్ధికీ ప్రతికూలమైన పవలు ఎల్లెట్లో గడపి, ఎట్టకేలకుఁ బ్రాద్దుక్రుంకఁగా 'ప్రాద్దు క్రుంకినది' అని యుత్సుకయై పలుకు నొకానొక యభినాదికావ్యము. దానిని అట్లు గ్రహించినవానికి తన్నా

శృంగారము వ్యజ్యమాన మగుటంజేసి, ఆ వాక్యము చమత్కారార్థకమే. కాని, రెండవవాక్యము చమత్కారరహిత మగు లోకసామాన్యార్థమును బోధించునది యగుట అచమత్కారార్థకము. ఏకనాళావలంబి ఫలద్వయము చందమున ఈ రెండు 'వాక్యములును నఖండ విషయకముగా (ధారావాహికముగ) భాసించునట్టి యా సమూహంబున జ్ఞానమునకు చమత్కారార్థ జనకభావనావిషయార్థ ప్రతిపాదక శబ్దత్వము కలదు. అందుచే సమూహంబున జ్ఞానమునందలి 'ప్రృథ్వి గంధవతి అను వాక్యమునకుఁగూడ కావ్యత్వము స్రసక్తమైనది.

ద్వితియ లక్షణము

ఇట్లు అతివ్యాప్తిజుష్టమైన పూర్వోక్త లక్షణమును పరిహరించి లక్షణాంతమును గ్రంథకర్త చెప్పినాడు. అది యిట్లు: "ఏ శబ్ద ప్రతిపాదితార్థమును గూర్చిన భావన నియత చమత్కారజనకమే యగునో అది కావ్యము. ('యత్ర ప్రతిపాదితార్థవిషయకం చమత్కార జనకతానచ్చేదకమ్ తత్త్వమ్'.) సమూహంబున జ్ఞానమున శబ్దప్రతిపాదకార్థముల భావన చమత్కారాచమత్కారోదయసామాన్యజనకమైనది. అందుచే అతివ్యాప్తి యుప్పతిల్లినది. అట్లుగాక ఎటు భావన కేవలచమత్కారార్థజనకమే యగునో, అచమత్కారార్థజనకము కానేకాదో, అట్టి విలక్షణభావనావిషయకార్థప్రతిపాదక శబ్దము కావ్యము అని లక్షణము నిర్దించుటచే అతివ్యాప్తి తప్పినది. లక్షణము నిర్దిష్టమైనది.

కాని యుత్తత్పదఘటితమై లక్షణము గురుభూతమైనదని, అర్థము సుకరముగ తటాలున బోధపడునట్లు విశేషణముల

నెల్ల సంబంధకోటిలో నైచి లఘురూపమున లక్షణాంతరము గ్రంథ కర్త చెప్పినాడు.

తృతీయ అక్షణము

ఎట్లన, స్వవిశిష్టజనకతావచ్ఛేదకార్థప్రతిపాదక సంబంధమున-
చమత్కారవత్త్వము కావ్యత్వము అని, చమత్కారవంతము
కావ్యము అని ఫలితార్థము.

(శం) ఇట చెప్పబడిన సంబంధమునుగూర్చి శంక పొడమును.
చమత్కారము గుణము. (కావ్యరూపమున) శబ్దము సైతము
గుణము. అందుచే శబ్దమునందు చమత్కార మెట్లుండును? గుణ
మున గుణము సాక్షాత్సంబంధమున నున్నదని అంగీకృతము కాదు
గదా! ఇక పారంపర్య సంబంధమున నున్నదని చెప్పవలెను. ఏది
ఆ పారంపర్య సంబంధము ?

(సమా) స్వవిశిష్టజనకతావచ్ఛేదకార్థప్రతిపాదకత్వము సంబం
ధము. ఇట స్వశబ్దముచే చమత్కారత్వజాతి గ్రాహ్యము. తద్వి
శిష్టములు చమత్కారములు వ్యక్తులు. జాతి వ్యక్తులకు సమ
వాయము సంబంధము. అలంకారకృత చమత్కారము, గుణకృత
చమత్కారము, రీతికృత చమత్కారము, వృత్తికృత చమత్కారము,
భావకృతచమత్కారము, రసకృతచమత్కారము- ఈ చమత్కార
వ్యక్తులం దెల్ల చమత్కారత్వజాతి సమవాయసంబంధమున నుండును.
ఆ చమత్కారమునకు జనకము భావన. భావన కావ్యార్థవిషయక
జ్ఞానరూపము. అందుచే చమత్కారమునకు కారణమైనది కావ్యార్థ
భావన. ఇట కావ్యార్థము భావనకు (కారణమునకు) విశేషణము-

(అవచ్ఛేదకము). ఆ కావ్యార్థావచ్ఛిన్నభావన కారణముయొక్క విశేషణమునకు కారణతావచ్ఛేదకమని శాస్త్రప్రతిభాష. ఆ కావ్యార్థమును ప్రతిపాదించునది శబ్దము. ఈ పారంపర్యసంబంధమున శబ్దాత్మకకావ్యమున నున్నది చమత్కారము. అనఁగా చమత్కార జనకమైన భావనకు గోచరమైన యర్థమును ప్రతిపాదించుశబ్దము కావ్య మని పిండితార్థము. (ఒండె సహృదయుడైనవానికి శబ్దప్రతిపాదితార్థభావనచే గలుగు చమత్కారము కావ్యము.)

కావ్యానంద స్వరూపము

కావ్యముచే లోకోత్తరానందము లభించు ననికదా చెప్పబడినది. ఇట్ల నొకప్రశ్న. మఱి ఈ కావ్యానందము సాతిశయమా? నిరతిశయమా? (అనఁగా దీనిని మించిన యానందముకలదా? లేక ఇదే అన్నిటికన్న పైదియా?) ఇది సాతిశయ మగునేని, వ్యక్తిభేదమునుబట్టి రుచిభేదమునుబట్టి భిన్నభిన్నానందములు లోకమందు అనేక నిమిత్తముల నుద్భవించునవి కలవు. అం దిది యొక్కటి యగును. ఇదేమి గొప్ప? దీనికై ఎండుల కింత పెద్దప్రయత్నము? అటుకాక, నిరతిశయ మన్నచో, ఇది బ్రహ్మానందమేయగును. అది శాస్త్రాంతరప్రతిపాదితమై యుండనే యున్నదికదా? దానికి బ్రయత్నము చేయక, దీనికేల?

[సమా] మున్నచెప్పినారము, లోకోత్తరము ఈ కావ్యానందము, వైషయికమగు లోకీకానందముల కన్నను, నిర్విషయమగు బ్రహ్మానందమునకన్ననుం గూడ విలక్షణమైనదని. వాని రెంటికి మధ్యమార్గమున వజలును. అట్లే చెప్పబడినది. —

“సంసారేశ్చిన్ సుఖం గ్రాహ్యం, దుఃఖం హేయ మితి స్థితిః
అతస్తు సుఖమూలంహి దుఃఖ మిచ్ఛన్తి నేతరత్

సుఖం, ద్విధేవ కథితం నిత్యానిత్య విభేదతః
నిత్యం తద్రభహ్మరూపం హి, అనిత్యం విషయోద్భవమ్

కేవలం యోగిభి ర్గమ్యం బ్రహ్మనందమయం విదుః
ప్రచారో విరలస్తస్య, లోకేశ్చిన్ విషయోన్ముఖే

యత్సుఖం విషయోత్థం హి నానారుచి సమాశ్రయమ్
తదేవ బహుధా భిన్నం ప్రాప్తే నైవాతిసుందరమ్,

రసరూపం సుఖం యత్తు తద్వయో రపి మధ్యమమ్,
అనిర్వాచ్యతయా యత్తు పూర్వాచార్యై ర్నిరూపితమ్

తస్మా దసారే సంసారే సారరూపో రసో మతః
యత్ర ప్రీతిః సువిపులా వర్ధతేహి దినే దినే

ప్రత్యక్షౌ ఇన దృశ్యస్తే యత్ర రామాదయోపి చ
పారిజాతతరుచ్ఛాయా మాస్థితా కిన్నరస్త్రీయః,

సురవారాంగనా యత్ర నృత్యస్తే భావభూషితాః,
విజృంభమాణ కిరణ విస్ఫురద్రత్న భూమయః,

ఏవం నియుద్ధం సుచిరం శరపాత భయంకరమ్,
అసత్రవృత్తౌతా మేతి సంస్రవచ్ఛోణితాకులమ్,

ఇత్థం విచిత్రా భావాస్తు హర్షోత్కర్ష ప్రదాయినః
నిమజ్జయన్తి మనుజాన్ నిస్సీమ సుఖసాగరే.

ఈ జననమరణ ప్రవాహాత్మకమగు సంసారమునందు సుఖము ఉపాదేయము దుఃఖము హేయము, ఇది వస్తు స్థితి. అందుచే జగత్తు సుఖమూలము అన్యమును దుఃఖమును ఎవ్వరును గోరరు సుఖము ఇటుదెఱంగుగఁ జెప్పఁబడినది - నిత్యము అనిత్యము అని నిత్యము బ్రహ్మరూపము, అనిత్యము విషయోద్భవ మైనది బ్రహ్మానందము యోగులకు మాత్రమే లభ్యము విషయములకై యువ్వెళ్ళును నీలోకమునందు దానికి ప్రచారము విరళము మఱి విషయసముద్భవమైన సుఖమన్ననో భిన్నదుచుల నాశ్రయించినది అది అనేక విధముగా నున్నది పర్యవసానమున అది మిగుల అమనోహరము మఱి రసరూపసుఖ మేది కలదో, అది ఆరెంటికి నడిమిది దానిని అనిర్వాచ్యముగాఁ బద్ధలు నిరూపించినారు. అందువలన అసారమైన సంసారమునందు సారరూపమైనది రసము అందు స్థితి సువిపులముగా నానాఁటికి వర్ధిల్లుచున్నది రసాత్మకమైన కావ్యమునందు ప్రాచీనులు రామాదులు కనులయెదుట లేకున్నను ఉన్నట్లు చూపట్టుచున్నారు పారిణితతరుచ్ఛాయలందు నెలకొన్నవారై భావభూషితలైన కిన్నరస్త్రీలును సురవారాంగనలును మన కనులయెదుట నృత్య మొనర్తురు ఆ కావ్యభూములు విజృంభమాణ కిరణములతోఁ బ్రకాశించునట్టివి. నవరత్నమయములు అట్లే అచట శరపాతభయంకరమును సంస్రవచ్ఛోణిత సమాకులమును నైన నియుద్ధము జరుగకున్నను జరుగుచున్నట్లే మన కనులకుఁ దోచును. ఇట్లు నానాభావములును చిత్రచిత్రములు కావ్యమునందు హర్షోత్కర్షప్రదములు. మనుజుల నెల్ల నవి మేఱలుమీఱిన సుఖసాగరమున నోలలాడించును.

ఈ కావ్యానందము సర్వానందవిలక్షణము, పరమాహ్లాదకరము, లోకోత్తరము అయినను సవిషయమగుట కావ్యశీలనకాల

పర్యంతమే యుండును అందువలన నిర్విషయమును నిత్యమును అగు
బ్రహ్మాండసబ్రహ్మచారి తత్కల్పము అని పెద్దలు చెప్పదురు

ప్రాచీనోక్త కావ్యలక్షణఖండనము

ప్రాచీనులు (కావ్యప్రకాశకారాదులు మమ్మటభట్టప్రభృ
తులు) 'అదోషములు, సగుణములు సాలంకారములు నగు శబ్దార్థ
ములు కావ్యము' అని కావ్యలక్షణము చెప్పిరి అది విచార్యము

లక్షణమున విశేష్యపరిశీలనము —

(1) "శబ్దార్థయుగళము కావ్యశబ్దార్థము' అనుటకుఁ బ్రమా
ణము లేదు. మఱి అది పర్యవ్యవహారవిరుద్ధ మగును ఎట్లన కావ్యము
బిగ్గటగాఁ జదువఁబడుచున్నది. అర్థము ఎఱుకపడుచున్నది' అను
మున్నగు సార్వజనీనములైన వ్యవహారములు కలవు (ఇట వినఁబడు
చున్నది అనఁగనే శబ్దార్థకమే అని సిద్ధమైనదికదా) ఆ వ్యవహార
ములు తప్పక ప్రమాణముగా నంగీక ర్యములు వానిచే కావ్యము
శబ్దార్థయుగళము అని ఏర్పడకపోవుటేకాదు తద్విపరీతముగా శబ్ద
విశేషమే కావ్యము అని మును మాచెప్పిన యభిప్రాయమే సిద్ధమగు
చున్నది

(శం) ఇక మామృతీయులు 'శబ్దార్థయుగళమే కావ్యము.
మీ నుడివిన వ్యవహారములందన్ననో కేవల శబ్దమాత్రమునఁ బ్రయో
గింపఁబడిన కావ్యమునకు లక్షణచే నిర్వాహము అని సమాధానము
చెప్పవత్తురేమో వారికి మే మిట్లు ప్రతివచింతుము

(సమా) ముఖ్యార్థబాధయో తాత్పర్యానుపపత్తియో
 యున్నచోట అట్లు లక్షణచే నిర్వాహముపైతము కల్పింపవచ్చును
 అట్లు కల్పించిన స్థలములలో రూఢియో ప్రయోజనమో పొనరి
 యున్నట్లు ప్రమాణము వలయును అట్లే కావ్యపదార్థముగా
 పరాభిమతమైన శబ్దార్థయుగళమందు కావ్యశబ్దమునకు శక్తి (రూఢి)
 యున్నట్లు నిశ్చయకమైన ప్రమాణ మొకండు (శబ్దమాత్రమందే
 రూఢి అని మా చూపిన ప్రమాణమునకన్న) దృఢతరము ఉన్నచో,
 అప్పుడు వారు కోరినట్లు లక్షణచే నిర్వాహము ఒప్పును. మఱి అట్టి
 దేదియుఁ గానము ప్రతిపక్షుల వాక్యము కానవచ్చుచున్నను దానిని
 అనుపపత్తి చూపి నిరాకరించితిమి కావున అదెట్లు మాకు ప్రమాణ
 ముగా సమ్మతమగును? ఇట్లు ప్రతివాదివాక్యము అశ్రద్ధేయముకాఁగా,
 కావ్యశబ్దమునకు శబ్దార్థయుగళమందు శక్తిగ్రాహకము ప్రమాణము
 లేకపోవఁగా కావ్యము బిగ్గఱగాఁ జదువఁబడుచున్నది యను
 మున్నగు పూర్వోక్తవ్యవహారములనలన శబ్దవిశేషమునందు (రమణీ
 యార్థ ప్రతిపాదకశబ్దమందు) సిద్ధించుచున్నట్టి కావ్యశబ్దంపుశక్తిని
 వారింప నెవనితరము ?

ఇట్లు వ్యవహారరూప శక్తిగ్రాహకప్రమాణముచే శబ్దవిశే
 షమునందే కావ్యమునకు శక్తి అని నిశ్చితము కాఁగా వెండియు

వినిగమకములేదు కావున శబ్దార్థోభయమందునుంగూడ శక్తి
 అను పూర్వపక్షులవాదము స్రత్యాఖ్యాతము వినిగమకము
 లేదని ఘోషింపనేల ? శబ్దవిశేషమునందే శక్తి అని మా చూపిన
 వ్యవహారాదివినిగమకము ఉండనే యున్నది

శక్తిగ్రహం వ్యాకరణోపమానకోశాస్త్రవాక్యాన్ వ్యవహార
తత్త్వ వాక్యస్యశేషాద్ వివృతే ర్వాదన్తి సాన్నిధ్యతః సిద్ధపదస్య
వృద్ధాః

శక్తిగ్రహము వ్యవహారమువలనను వ్యాకరణమువలనను నిఘం
టువువలనను వాక్యవిశేషమువలనను వినరణమువలనను సన్నిధి
వలనను కలుగునని ప్రాజ్ఞులు చెప్పదురు గదా !

ఇట్లు సర్వదా దానికే శబ్దవిశేషరూపకావ్యమునకే లక్షణము
చెప్పట యుక్తము కాని, ప్రతివాదులు స్వయముగఁ గల్పించిన
శబ్దార్థయుగళరూపకావ్యమునకుఁ గాదు

వేదాది సామ్యము

వెండియు శబ్దమే కావ్యపదార్థ మన మాకు యుక్త్యంతరమును
గలను ఎట్లన వేదపురాణాదియందును ఇదే సరణి వేదము
శ్రుతము అర్థము అజ్ఞాతము ఇత్యాది వ్యవహారములఁబట్టి వేదాదుల
కును శబ్దవిశేషమునందే శక్తిని నిర్ణయించి వేదాదులును శబ్దాత్మకము
లని యంగీకరింపవలెను అట్లుగాక శబ్దార్థోభయ రూపముగ నంగీక
రించినచో వానికిని (శబ్దాత్మకముగా నంగీకరింపమిచే) కావ్యముపట్ల
నుప్పతిల్లిన వ్యవహారవిరోధాదిరూప దురవస్థ సంభవించును

‘ఆస్వాదోద్బోధకము కావ్యము’ అను వాదము యొక్క
ఖండనము.

[శంక] ఆస్వాదోద్బోధకత్వమే కావ్యప్రయోజనము ఈ
లక్షణము శబ్దమునందును అర్థమునందును సాధారణముగఁ బొల్చును

[సమా] అని శబ్దార్థోభయము కావ్యమని సమర్థింపఁ జూతుఁడేనియుఁ బాసఁగదు ఏలన ఉక్తలక్షణము అతివ్యాప్తి దోషజాప్తమగును ఎట్లన, సంకీర్తనాస్త్రిప్రతిపాదితమగు రాగమునకు రసవ్యంజకత్వము అనఁగా ఆస్వాదోద్బోధకత్వము - ధ్వనికారాది (3 ఉద్యో) సకలాలంకారాదిసమ్మత మగుటంజేసి ప్రస్తుత లక్షణముచే కావ్యత్వము ఆపన్నము కావలయును ఒక్క రాగమునకే కాదు సృత్తీతాది వాద్యాది నాట్యాంగముల కన్నింటికినిసూడఁ బ్రాయికముగ రసవ్యంజకత్వము కలుగుటంజేసి కావ్యత్వాతివ్యాప్తి దుర్వారమే. అది ధ్వనికారాదులకును ఇష్టమననేరము ఆలంకారికులయందు కావ్యత్వము శబ్దార్థేతరముల కనువారు లేరు.

కాని ఇటు తత్త్వమేమనఁగా ఉత్తరార్థాగ్రాదికి రసోద్బోధకత్వము సర్వసమ్మతమేకాని కావ్యత్వముకాదు. ఏలన రసోద్బోధక మైనదెల్ల కావ్యము కానేరదు స్వప్రతిపాదితార్థవిషయకభావనావిశేషమూలమున ఏశబ్దము రసోద్బోధకమగునో కాంతోపదేశసదృశోపదేశకము నగునో ఆ విలక్షణశబ్దగుంఫనరూపకవికర్మయే కావ్యమగును దీనంజేసి రసోద్బోధ సమర్థ మెల్ల కావ్యలక్ష్య మనువాదము పరాస్తము.

ఆంశికవాదనిరాశము

మఱియు, శబ్దరయగళము కావ్యము అనువారలఁ గూర్చి మాకు ప్రప్తవ్యము కలదు ఏమన, కావ్యపదప్రవృత్తినిమిత్తము (శక్యతావచ్చేదకము) 1 శబ్దార్థములు రెండింటికిఁ గలసి యొక్కటియూ? (వ్యాసజ్యవృత్తియూ?) లేక 2 వేర్వేరు?

(ప్రత్యేక పర్యాప్తమా?) తొంటిది కాదు ఏలన అప్పుడు “ఏకో న ద్వా” (ఒకటి రెండు కాదు) అను వ్యవహారము వంటిది కావ్యనిషయమునను రావలసియుండును ఎట్లన రెండొకట్ల సముదాయమునకు రెండను వ్యవహారము కలుదు ఆ సముదాయంపుటవయనములైన యే యొకటికిని రెండను వ్యవహారము లేనట్లే, ఇచ్చోటను శ్లోకవాక్యమునకుఁగాని శ్లోకార్థమునకుఁగాని కావ్యత్వవ్యవహారము లేకపోవును. రెంటికిని కలిపి కావ్యమని వ్యవహారింపవలసి యుండునేకాని, ఆ సముదాయమున నవయనమైన వాక్యమాత్రమును గాని అర్థమాత్రమును గాని కావ్యమని వ్యవహారింపుటెట్లుకుదురును? పోనీ అవ్యాసజ్యేష్ఠత్వియందమన్న ఒక పద్యమందే శబ్ద మొక కావ్యము అర్థ మొక కావ్యము ఇట్లు కావ్యధ్వయవ్యవహారము రావలసియుండును. అది మాకు ఇష్టమే అని ప్రతివాదులు అందు రేనియు, అది పాసఁగదు ఏలన అప్పుడు “ఏకో కావ్యమ్” (ఒక్కటికావ్యము) అను ప్రమాతృకప్రతీతికి ఉచ్చేదము ఉప్పతిల్లును. ఇట్లు శబ్దార్థయుగళమునందు కావ్యపదప్రవృత్తినిమిత్తము రెండు తెఱంగులను అసాధ్యము

కావున వేదశాస్త్రపురాణాదులకుంబోలే కావ్యమునకు ప్రవృత్తి నిమిత్తము కేవల శబ్ద విషయమనే చెప్పినట్లు కావ్యమునకు శబ్దార్థయుగళమునే అంగీకరించుట ఉచితము. అందుచే మమ్మటాదుల లక్షణమున శబ్దార్థయుగళము కావ్యము అను విశేష్యదశము విరహము.

ఇక విశేషణ దశములఁ గూర్చి విచారింపనగును

1 ‘సగుణములు’ అను దశము కావ్యసామాన్యలక్షణమందు గుణాలంకారాది నివేశనమునైతము యుక్తముకాదు ఏలన (ఉదితం

మండలం విధోః) నిండు నెల పోడిచినది' (గతోఽస్తమర్కః) ప్రొద్దు
 గుంకినది' అను నిత్యాదివాక్యములకు అందు గుణాలంకారములు
 లేకపోవుటంజేసి కావ్యత్వము లేకపోవలసివచ్చును. కాని వానియందుఁ
 గావ్యత్వము లేదన శక్యపడదు ఏలన నిండు చమత్కారము
 తెన్నేని వక్త్రవైశిష్ట్యముంబట్టి వక్ష్యమాణరీతిని ప్రస్ఫురించుచున్నవి
 ఎట్లన, ఆ వాక్యములు దూతి పల్కినవేని వెన్నెల వచ్చినది ఇక
 సంకేత స్థానమునకు పోయెదను' అని దూతి యొక్క
 యభినరణవిధిరూపమైన వ్యంగ్యార్థము స్ఫురింపఁ జేయును
 అభిసారికమాటలేని 'వెన్నెల వచ్చినది ఇప్పుడు అభినరింపఁబోయిన
 గుట్టురట్టగును కూడదు' అని యభిసారిక నాయికయొక్క స్వాభి
 సరణినిపేధరూపమైన వ్యంగ్యార్థము స్ఫురింపఁజేయును మఱి
 విరఃకిణీయగు నాయిక మాటలేని నెలపోడిచినది ఇక నేను దీనిని
 ఓర్చి ఎట్లు బ్రదుకుదును ' అని విరఃకిణీనాయికయొక్క జీవితాశా
 శూన్యరూపమైన వ్యంగ్యార్థము అభివ్యక్తమగును అట్లే సఖ మాట
 యేని నెలపోడిచినది ఇక నీపతి నిను వీడియుండ లేడు.
 వచ్చును" అని నాయికకు పతిప్రాప్తిరూప వ్యంగ్యార్థము ధ్వనితము.
 ఇట్లు వక్త్రవైశిష్ట్యముంబట్టియు తత్తచ్చిత్తసరోవైశిష్ట్యమును
 బట్టియు(According to their apperception) భిన్న భిన్నవ్యంగ్యస్ఫూర్తి
 ఇట్టి వ్యంగ్యవైభవంపుఁ గలిమిచేపై వాక్యములు ఉత్తమకావ్యము
 లని బట్టబయలగుచుండ అందు గుణాలంకారాదులు లేవని ప్రతిపక్షులు
 మొండొడ్డి దానిని అకావ్యమనఁ జొత్తురేని తదభిమతమైనదానిని
 గూడ నిజముగ కావ్యమనుట కాస్పదమున్నను అకావ్యమని
 హరముచేయ మాకును శక్యమే కావ్యజీవితము చమత్కారత్వము,
 గుణాలంకారాదిమత్తము కాదు ఆ చమత్కారము పై వాక్యము
 లందు ధ్వనికృతమై విలసిల్లుచున్నది. అది గుణాలంకారము లున్న

స్వమను లేనస్వమను అవిశిష్టముగఁ గావ్యమందును వీలన
గుణాలంకారాదులకు అనుగమము లేకు అనఁగా అవి ఇవియని,
యిన్నియని ఇచ్చటనే యుంచునని స్వరూపసంఖ్యాస్థలాదులందు
ప్రాచీన నవీనాలంకారికులకు వైమత్యము కలుగుటజేసి నిశ్చయింప
రాకున్నది అందువలన గుణాలంకారాదులను కావ్యసామాన్య
లక్షణమునఁ జేర్చుట సరికాదు

‘అదోషము’ : దోషమన స్ఫుటదోషమా ? కాదు. దోష
సామాన్యమే

[శంక] అనుగమనము కలదు (‘రసవృత్తిశ్చే సతి రసోపయోగి
త్వమ్ గుణత్వమ్ శబ్దావ్యతరశ్చే సతి పరంపరయా రసోపకారిత్వ
మలంకారత్వమ్) రసములందుండి సాక్షాద్రసోపకారకము లైనవి
గుణములు శబ్దార్థములు రెంటిలో దేనియందేని యుండి పారంపర్య
ముగా రసోపకారకములు అలంకారములు - అని ప్రాచీన నవీన
మతములంబట్టియు అనుగమము ఉండనే యున్నది అందుచే కావ్య
లక్షణమున గుణాలంకారనివేశనమున బాధలేదు

[సమా] అట్లు ప్రతివాదులు వచింపఁజూతురేని, తదభిమతాను
సారము అట్లే అనుగమ మున్నదని తుష్యతు దుర్జన’ న్యాయమున
అంగీకరించినను, అదోషములు’ (=అదోషా) అను విశేషణము
నకు ఉపపత్తి కుదరదు అదోషములు శబ్దార్థములుకదా! అదోష
మాత్రములైన కేవల శబ్దార్థములు (అన్యధర్మములతోఁ బనిలేక)
కావ్యమని ప్రతివాదుల యభిప్రాయము కాదని సగుణాలంకారాది
విశేషణము చెప్పటచే స్పష్టముకదా! అందుచే ‘గుణాలంకారాది
విశిష్టమై నిర్దుష్టమగు శబ్దార్థయుగళమే కావ్యము” అని తదభిప్రాయ

మని తెటతెల్లము. అప్పుడును గుణాలంకారాదులు ఉన్నను దోషసామాన్య మున్నచో కావ్యత్వము లేదుకదా 'స్యక్కారో హ్యాయమేవ' ఇత్యాది సుప్రసిద్ధశ్లోకములందు వ్యంగ్యవైభవము తల పొల మంటియున్నను సర్వాలంకారికులును ఉత్తమకావ్యము లని ఊహించుచున్నను అందు విధేయావిమృష్టాద్యంశమందు దోషము కలదని కావ్యత్వము లేదనవలసినదేకదా లోకమందు ఏదోషము లేని కావ్యము అరిది కావున, ఇక కావ్యత్వవ్యవహారము అతి విరళ విషయమై పోవలసినదగును

అదియునుంగాక శబ్దార్థములకు 'అదోషములు' అను విశేషణము నివేశించుటచేత దుష్టము కావ్యము' అను సార్వజనీన వ్యవహారము కుదరకపోవును నిరుపమైన శబ్దార్థయగళమే కావ్యమని మీ లక్షణముచే సిద్ధమగుటచేత

[శ్లోక] దుష్టము కావ్యము అను చోట ముఖ్యార్థముకాదు కావ్యపదమునకు వివక్షితము గుణాలంకారమాత్రము కలది, దోష సహిత శబ్దార్థయగళము కావ్యమువంటిది, అను లక్ష్యార్థము వివక్షితము. కావ్యసదృశమందు లక్షణము.

[సమా] నిర్దోషమగు కావ్యార్థమందు 'సదోషము' అని లక్ష్యార్థము చెప్పటకు ఇట హేతువు లేదు ముఖ్యార్థబాధ, ముఖ్యార్థ సంబంధము, రూఢి ప్రయోజనములలో నొకటి లక్షణా బీజము వలయును. ఇట మొదలు కావ్యలక్షణమందు నిర్దోష' పదము ప్రయోగించుటకును, దానికి ముఖ్యార్థబాధ చెప్పటకును బలవత్ప్రమాణము లేదు కావున అట్లు సమర్థంపఁబూనుట వ్యర్థశ్రమ

[శ్లోక] 'అదోష' అను శబ్దముచే వివక్షితము దోష సామాన్య రాహిత్యము కాదు, పుట్టదోషరాహిత్యమే అప్పుడు సామాన్య

దోషము లున్నను కావ్యత్వవ్యవహారభంగము రాదు స్ఫుటదోషమున్నదానికే అకావ్యత్వము. 'దుష్టకావ్య'మన్న వ్యవహారమునకును స్ఫుటదోషయు క్తకావ్యము అని గతియుఁ గుదురును

[సమా] ఆ సమర్థనమును కుదురదు ఏలన 'స్ఫుటదోషము అనుచోట దోషమునకు స్ఫుటత్వ మననేమి?

[శంక] శాబ్దబోధప్రతిబంధకత్వము అనియే అర్థము. దానిచే, నిరాకాంక్షత్వము (ఆకాంక్ష లేమి) అనాసన్నత్వము (అసత్తి లేమి) వివక్షితములు అంతయకాని శాబ్దబోధము కలిగిన పిమ్మట కావ్యార్థమూ విచార్యమాన మగుచప్పుడు పుట్టినట్టి దోషములు - రసాదిదోషములు ఏవి కలరో - అస్ఫుటదోషములు అవి ఇట వివక్షితములు కావు ఇట్లు అదోషపదమునకు స్ఫుటదోషరాహిత్యమే వివక్షిత మనక దోషసామాన్యరాహిత్యమే అన్నచో 'దుష్టము కావ్యము అను వ్యవహారము కుదరకపోవును అందుచే మేము వివక్షించుటలేదు ఇప్పు డన్ననో దుష్టము కావ్యమన్న అస్ఫుటదోషయు క్తము అని కుదురును అందువలన 'అదోషా శ్చగ్దాశ్చ' అనుచోట కేవలస్ఫుటదోషరాహిత్యము లగు శ్చగ్దాశ్చములు వివక్షితములు రసదోషరాహిత్యములు కాదు

[సమా] పైఁజెప్పిన పూర్వపక్ష వివక్షావాదమును సరిపడదు ఏలన అర్థ శబ్దముచే వాచ్యలక్ష్యార్థములేకాక వ్యంగ్యార్థమును గ్రాహ్య మగుటంజేసి తద్దేదమగు రసమునుంగూడ చెప్పినట్లేనది అందుచే దోషశబ్దమునకు 'స్ఫుట' దోషత్వకల్పనోద్యోగాభోగమును, రసదోషపరిహారోపాయమును నిరస్తములైనవి కాఁగా దోషశబ్దము లక్షణమున దోషసామాన్యవాచకముగనే నిల్చినది

అంశభేదవాద నిరాసము

(శంక) ఓయీ దుష్టము కావ్యము' అను వ్యవహారమునకు అంశభేదమున నర్థము నిర్బాధకము అప్పుడు దోషశబ్దముచే స్ఫుట దోషమైనను అస్ఫుటదోషమైనను దోషసామాన్యమైనను గ్రహింప నగును నిట్లైన సంయోగాభావవద్వృత్తియు సంయోగి' అనుచోట సంయోగమువ్యాప్త్యాప్యవృత్తికావున చెట్టు మొదటపిట్టయున్నది, శాఖయందులేదు అని యొక్క వృక్షరూపాధికరణమునందే మూలమున విహంగసంయోగమును శాఖయందు విహంగసంయోగాభావమును అంశభేదమున నున్నట్లే ప్రస్తుతమునను ఒక్కటే కావ్యమందు దోషముండుటచే కావ్యత్వాభావమును, కడమతావుల దోషాభావ ముండి కావ్యత్వసద్భావమును ఉండుటయు సుసంగతమగును అప్పుడు కావ్యము దుష్టము అను వ్యవహారమునకు కొంత దుష్టము' అని అర్థము కుదురును అందుచే కావ్యత్వము వ్యాప్త్యాప్యవృత్తిగ (అనగా నొకభాగమున నుండి కడమ భాగములందు లేనిదిగ) గ్రహింపఁదగును

[సమా] ఉక్తవాదమును సరికాదు ఏలన వృక్షము చూచిన వానికి మూలమునందు వృక్షము విహంగసంయోగి శాఖయందుఁ గాదు అని జ్ఞానము కలుగును అట్లు దుష్టము కావ్యము అను వాక్యము విన్నవానికి ఈ పద్యము పూర్వార్థమునఁ గావ్యము ఉత్తరార్థమున నకావ్యము' అని ప్రతీతి కలుగవలయుఁగదా! అది సర్వసహృదయానుభవమునకు విరుద్ధము అందుచే దోషాభావము వ్యాప్త్యాప్యవృత్తి అని యెల్లు స్వీకరించుట? అవ్యాప్యవృత్తి అని సైతము సాధించుటెట్లు? అనగా కావ్యత్వము ఒక భాగమున లేదు. ఇంకొకభాగమునఁ గలదు అని ఒక భాగముననే కలదు అని యేని

సాధించుటెట్లు ? అందుచే ఈ మార్గమునను కావ్యము దుష్టము అను వ్యవహారము ఎట్లును సరిపడుట లేదు.

మఱియు 'సగుణములు సాలంకారములు" అను విశేషణములు సైతము (అదోషత్వమునుంబోలె) కావ్యశరీరభూతమైన సామాన్య లక్షణమున నివేశించుట సరికాదు ఏలన లోకమునందు శౌర్యాదులు జీవాత్మధర్మములు హారాద్యలంకారములు శరీర మాత్రోపస్కారకములు అవి కరచణాద్యనయవములు కావు అట్లే మాధుర్యాదిగుణములు కావ్యాత్మయగు రసముయొక్క ధర్మములు (స్రయోజకములొండె) అనుప్రాసోపమాద్యలంకారములు కావ్య శరీరమైన శబ్దారములకు శోభాజనకములు కావ్యంపుటాత్మధర్మములను శరీరభూతమైన శబ్దారముల విశేషణములుగాను శరీరోపస్కారకములైన యలంకారములను శరీరమున నవయవభూతములు గాను సామాన్యలక్షణమున నిబంధించుట అత్యంతము అసంగతము

ఇట్లు ప్రాచీనాలంకారికులు మమ్ములభట్టాదులు వచించిన కావ్యలక్షణము నిర్ణీతము కాదని తేటతెల్లము

సాహిత్యదర్పణోక్త నవీనకావ్యలక్షణఖండనము

మఱి నవీనాలంకారికుడు విశ్వనాథకవిరాజు సాహిత్యదర్పణమునందు "రసాత్మకవాక్యము కావ్యము" అని యే లక్షణమును నిర్ణయించెనో అదియు సరికాదు (అనగా రసాత్మకము కావ్యము కాదని కాదు అది ఉత్తమోత్తమకావ్య మని మేము అనుపదము నిరూపింపఁ జోవుచున్నారము రసాత్మకమే కావ్యమని తదితర మెల్ల కావ్యమే కాదనియు ప్రతిపాదించుట ఉచితము కాదని

మా యభిప్రాయము) ఏలన రసాత్మకము కానిదెల్ల అకావ్య మగుచో, వస్తు ప్రధానములు అలంకారప్రధానములు (వస్త్రలంకారవ్యంజకములు) సర్వ సందర్భములు (గ్రంథములు) కావ్యము కాకపోవలసివచ్చును అవి కావ్యములు కాకపోవుట మాకు ఇష్టమే' అనరాదు. ఏలన అట్టిచో మహాకవి సంప్రదాయమునకు ఆకులీ భానము (ఉచ్ఛేదము) ఏర్పడును. ఎట్లనగా నిజకావ్యములందు మహాకవులు జలప్రవాహవేగ పతనోత్పతనభ్రమణాదులను బాల కాదివిలాసములను (వస్తుమాత్రములను) వర్ణించినారు. వానికి సాక్షాత్తుగా సరసత్వము లేదు అందుచే ప్రస్తుత లక్షణానుసారము ఆ జలప్రవాహాది రచనలకు కావ్యత్వమే లేకపోవలసివచ్చును

[శంక] సాక్షాత్తుగా లేకున్నను పారంపర్యముగ వానికి

సద్భావశ్చేద్ విభావాదే ర్వయో రేకస్యవా భవేత్
 ఝటి త్యశ్యరమాక్షేపే తదా దోషో న విద్యతే ?

విభావాదులలో నొకదానియొక్కదాని రెంటియొక్కదాని సద్భావమున్నచో, అట్టితత్తి ఆకస్మికముగా మఱియొకటి (జలప్రవాహాది వర్ణనము) సమాక్షిప్తమైనను అప్పుడు దోష మేమియునుండదు

అను సభియుక్తోక్తి వొప్పున రసస్ఫుర్భుసిద్ధిమను. కాదా కావ్యము మొత్తముమీద రసవ్యంజక మగుచో, దన్మధ్యపతిత సీరస వాక్యమునకును రసస్ఫుర్భు యుండనే యున్నది అందుచే మా చెప్పిన కావ్యలక్షణమునకు సేగి లేదు

[సమా] అది సమాధానమేని అప్పుడు గోవు కదలుచున్నది జంక పరుగెత్తుచున్నది అను సీరసవాక్యములందును

మీ చెప్పిన కావ్యలక్షణము అతిప్రసక్త మాటలజేసి వానికిని కావ్య త్వము సిద్ధింపవలసియుండును ఏలన అవి కావ్యాంతర్గతములే కావున కాదా అర్థమాత్ర మైన దెల్ల విభావమో అనుభావమో వ్యభిచారి భావమో, ఏదో యొక బాదరాయణసంబంధమున కానే యగును అందుచే సాక్షాత్సంబంధముచే రసవ్యంజకవాక్యము కావ్యమై, పారంపర్యముగ ఏదో యొకరీతిని నీరసవాక్యమును కావ్యము కావలయుటంజేసి అతిప్రసక్తి తప్పదు అందుచే దర్పణోక్త నవీన లక్షణమును సమీచీనము కాదు

అందుచే మా చెప్పిన రమణీయార్థప్రతిపాదకశబ్దమే కావ్య మని పిండితార్థము

కా వ్య హే తు వు

విలక్షణ కవికర్మనూపమైన యా కావ్యమునకుఁ గారణము (జనకము) కవిగతప్రతిభ యొక్కటే ప్రాచీనులు మమ్మటాదులు చెప్పినట్లు ప్రతిభావ్యుత్పత్యభ్యాసత్రయసముదాయము కాదు ఆ ప్రతిభ కావ్యఘటనానుకూలశబ్దార్థోపస్థితి (ఝటితిస్ఫూర్తి) నూపము

[శం] అది కల దన నేమి ప్రమాణము ?

[సమా] అనుమానము ప్రమాణము. లోకములో అకారణ ముగా సౌర్యమును జనింపదు కావున కావ్యము నిష్పన్నమగుటకు సమవాయకారణ మేదేని వలయును కారణము కారణవ్యధర్మ విశిష్టముగ (అవచ్ఛిన్నముగా) నుండును అది కారణమునందు మాత్ర ముండి కారణము కానిదానియం దుండనట్టి కారణసమనియత

ధర్మము - కారణతావచ్చేదకము మఱి యిచ్చటను భిన్నభిన్న కావ్యముల నిష్పాదనమునకు కారణమైన ప్రతిభావ్యక్తులం దెల్ల సమ వేతమై కావ్యకారణతావచ్చేదకముగా ప్రతిభాత్వమును జాతివిశేషము అనుమానముచే సిద్ధించును అనుమానప్రయోగ మిట్లు .

కావ్యసమవాయకారణము కించిద్ధర్మావచ్చిన్నము కారణమగు టంజేసి,ఘటమునకుఁ గారణమైన దండమున నున్న కారణతవలె ఇట్లు అనుమానముచే ప్రతిభాత్వసిద్ధి జాతి యన ననేకానుగతమును నిత్యమునునగు నొక్కధర్మము కావున ప్రతిభాశాలులగు కవుల ప్రతిభలం దెల్ల 'ఇది ప్రతిభ ఇది ప్రతిభ యను ననుగతప్రతీతి జనింపఁజేయు ధర్మాకారముగ సమవేతమైయుండును ప్రతిభాశాలియైనవాఁడే కావ్యమును రచింప వలంతి యని సిద్ధము. జాతి నిత్యము కావున ప్రతిభలు (ప్రతిభాశాలులు) పుట్టుచు గిట్టుచున్నను ప్రతిభాత్వమును కావ్యరచనయు నిత్యముగఁ గొనసాగుచుండునని యేర్పడినది కాని ప్రతిభాత్వమును జాతిగా నంగీకరించుటకై పలుప్రతిభావ్యక్తుల నంగీకరింపవలసి వచ్చినది ఆఖండోపాధిగా నంగీకరించిన పలు ప్రతిభావ్యక్తులతో నక్కఱ లేదు ప్రతిభాత్వావచ్చిన్నప్రతిభ యొకటే ఆకాశమువలె సర్వకావ్యజనకముగఁ జాలును ఇట్లు లాఘవము కలదు ఇంతటికి పిండితార్థము - కావ్యఘటనానుకూలమగు పదపదార్థములఁ గూర్చిన ర్పుటిత్స్మృత్యాకార మగు ధీవిశేషము ప్రతిభానామకము ఒక్కటే కావ్యమునకు నియతనిష్పాదకహేతువు

(శం) ఆ ప్రతిభ ఎట్లు కలుగును?

(సమా) 1 ఒకప్పుడు దేవతామహాపురుషాది ప్రసాదముచే జనించు నదృష్టము (పుణ్యము) చే ప్రతిభ పుట్టును. 2 ఒక్కొక్క

పన్ను విలక్షణవ్యుత్పత్త్యభ్యాసముదయముచే బుట్టును. నానా లోకవృత్త శస్త్రకావ్యేతిహాసాది పర్యాలోచనముచే జనించినట్టిది, కావ్యనిర్మాణనైపుణ్యాత్మకవిశేషజ్ఞానము వ్యుత్పత్తి శయ్యా పరిపాక పర్యాప్తిపర్యంతము అవిరతహాసపుర్యమున కావ్యప్రవృత్తి అభ్యాసము. ఈ రెండింటిచే గలుగు విశిష్టశక్తియు కొందఱకు కావ్యరచనా జనకప్రతిభను పుట్టించును ఈ రెండు ప్రత్యేకకారణములలో నేదే నొక్కదాన ప్రతిభ జనించును అంతేకాని ప్రతిభ, వ్యుత్పత్తి, అభ్యాసము- యీ మూడును కలిసియే కావ్యజనక మగు నని నియమములేదు

(శం) ఇట ప్రతిభకు దేవతామహాపురుషప్రసాదరూపాదృష్ట హేతు వేల కల్పింపవలెను?

(సమా) ఏలన, బాలకాదులందు విలక్షణ వ్యుత్పత్త్యభ్యాసములు లేకయే ప్రతిభ ఉదయించుట చూపట్టుచున్నది బాలురు కావున లోకశాస్త్రాద్యవేక్షణాత్మకమును వ్యుత్పత్తిని సంపాదించుటయు చిరతరకావ్యకరణాభ్యాసము చేయుటయు అసంభవ మని స్పష్టముకదా వారును ఉత్తమకావ్యములు రచించుట చూతుమే! ఎట్లు వారికి ప్రతిభ కలిగినది? ఏదేనియుఁ గారణము ఉండక తప్పదు కదా! అకారణముగ ప్రతిభ పుట్టుననుచో లోకములో నేల నెల్లర యం దది పుట్టుటలేదు? ఎల్లరు ఏల వ్యాసకాళిదాసాదులవంటి కవి పరివృథులై అట్టి కావ్యరత్నముల సంతరించుటలేదు? అందువలన నిచ్చట దేవతామహాపురుషాదుల యనుగ్రహముచే నుత్పన్నమైన పుణ్యవిశేషము—అదృష్టము హేతువుగాఁ జెప్పట ఉచితము.

అట్టి ప్రాక్తనపుష్కాప్రాగ్భారప్రాదుర్భూతము ప్రతిభను పెద్దలు ఇట్లు ప్రస్తుతించి యున్నారు

‘స నామ్నా మావృత్త్యా పరిచయవశా చ్ఛండసి న వా,
 న శబ్దవృత్తవృత్త్యా నిభృత ముపదేశా న్న చ గురోః
 అపి శ్వేతాశ స్వైరం జగతి సుకవీనాం మధుముచో
 విపచ్యస్తే వాచః సుకృతపరిణామేన మహతా ”

(అలంకార మహోదధి పుట-౫)

సుకవి వాక్కులు నిఘంటు పదములను ఏకరువు పెట్టుటనలన
 గాని ఛండస్సుల పరిచయముచేగాని శబ్దవృత్త త్తిచేగాని గొప్ప
 గురూపదేశముచేగాని ఫలించుటలేదు అవి స్వేచ్ఛగా గొప్ప సుకృత
 పరిణామము చేతనే మకరందస్యందులై ప్రకాశించుచున్నవి

[శం] వ్యుత్పత్త్యభ్యాసరూపమైన దృష్టహేతువును గాక
 పై పెచ్చు మఱియుకదానిని ప్రతిభకు అదృష్టహేతువు నంగీక
 రించుటకన్న (నాస్తిక రచిత గ్రంథములందు మంగళము లేకున్నను
 సమాప్తి చూపట్టుటంజేసి యుప్పతిల్లిన కారణము లేకయు కార్యము
 పుట్టుట అను హేతుదోషము) వ్యభిచారమును వారించుటకై జన్మాం
 తరమున తత్కృతమంగళము కల్పించి (అనుమానించి) గౌరవ
 మును సహించినట్లే, ఇచ్చోటనుండు ఆ ప్రతిభాశాలులైన బాల
 కాదుల పట్ల తజ్జన్మాంతరీయవ్యుత్పత్త్యభ్యాససముదాయమునే కార
 ణముగా గల్పించుట మేలుకదా?

[సమా] అది పాసఁగదు ఏలన అందు గౌరవము కలదు
 ఇహజన్మసంబంధహేతు వాకటి దేవతాద్యనుగ్రహపుణ్యరూపము
 ఇటు సంప్రతిపన్నముగా నుండగా దానిని కాదని జన్మాంతరీయ
 హేతుకల్పనకేళ మేల? మంగళమునకును సమాప్తికిని కార్యకారణ
 భావ మన్ననో పూర్వమే శ్రుతిస్మృత్యాదిప్రమాణసిద్ధమై యున్నది

ఆ నిశ్చయజ్ఞాన మున్నప్పడు, దృష్టకారణము లేనప్పడు జన్మాంత రీయమంగళరూపకారణానుమానము యుక్తమ యిచ్చుట అట్టి నిశ్చయ జ్ఞానములేదు లేకయు అట్లు కల్పింపఁ బాల్పడినను జన్మాంతరీయ వ్యుత్పత్త్యభ్యాసరూపహేతు వున్నదన నేమిప్రమాణము? అది యనుంగాక, ఇట్లు జన్మాంతరీయహేతుకల్పన మైనను కార్యము అన్యథా అనుపపన్నమగుచో అగతికముగ కల్పింపఁబడును ఎట్లన విపశ్చిల్లోకమున శ్రుత్యాదిరూపబలవత్ప్రమాణముచే కార్యకారణ భానమునుగూర్చి నిశ్చయాత్మకజ్ఞానము పూర్వసిద్ధమై యండఁగా పిమ్మట నుపస్థిత మైనట్టి వ్యభిచారమును వారించుటకై అన్యథా నుపపత్తిసహకృతజన్మాంతరీయకారణము ధర్మా ౭ ధర్మాదిలక్షణము కల్పింపఁబడును లాఁతిచో- అనగా బలవత్తరశ్రుత్యాది ప్రమాణముచే ముం దేతన్నిర్ణయము లేనినాఁడు తత్సహకృతప్రమ లేకపోవఁగా, వ్యభిచారము ఉపస్థితమగుడు జన్మాంతరీయకారణతా నిర్ణయమునకుం గడంగుచో (అనుమానసామగ్రిలోపముచే ప్రమ కలుగకపోవఁగా భ్రమయే కల్గును మతేప్రయోజనమును చేకూరదు అందుచే నట్టికల్పనము అప్రమాణికము కూడదు

(శం) పోనీ, ఈ కల్పనము లేవియు నక్కఱలేదు జన్మాంత రీయము కానీ ఇహజన్మీయము కానీ. వ్యుత్పత్త్యభ్యాసములుమొదలే మాని ప్రశస్తముగా నున్నట్టి యా యదృష్టకారణ మొక్కటే చెప్పరాదా? లాఘవము పోనరునే !

(సమా) అది సంప్రతిపన్నముకాదు అట్లు కేవలము అదృష్టమే కారణమనుట అనుభవవిరుద్ధము. ఏలన ఎంతెంత కాలమో కావ్యము సంతరింప శక్తిలేనివారై యుండి వెనుక ఎట్లెట్లు

(నిరతవిద్యక్షేన చేసి ఎన్నెన్నో గ్రంథములు చదివి) ఎంతెంతో శ్రమపడి వ్యుత్పత్త్యభ్యాసముల నలవఱచుకొన్నవారు దానంజేసి ప్రతిభ పుట్టగా పెత్తనమున (వార్ధకమున) నెప్పుడో కావ్య రచనము చేయుటయుఁ జూచుచున్నారము వీరల ప్రతిభకును అదృష్టమే కారకమని అంగీకరింతుమన్న ఆ యదృష్టము ఆ వ్యుత్పత్త్యభ్యాస నిమిత్తము చేకుఱుటకు ముందును ఉన్నదేకదా ఆ నిమిత్తము కలుగుదాఁక అది ప్రతిభను పుట్టింపకపోవులేల? ఇట అదృష్టమున్నను ప్రతిభ పుట్టలేదన్నచో అన్వయవ్యభిచారము — కారణమున్నను కార్యము పుట్టమి - ఎట్లు పరిహార్యమగును ?

(శం) ఎట్లన ఆ పెద్దల ప్రతిభకు తన్వ్యుత్పత్త్యభ్యాసముల కన్న ముందటిదైన యదృష్టమే వ్యుత్పత్త్యభ్యాసములు హేతువు కాదు అది అంతకాలము ప్రతిభను పుట్టింపనికి కారణము పాపరూపము అదృష్టాంతరము ప్రతిబంధించుటే అని కల్పింతుము కార్యోత్పాదకసామగ్రిలోఁ బ్రతిబంధాభావముచు కలదుకదా! ఎట్లో ఆ ప్రతిబంధము నశింపఁగా తొంటి యదృష్టముచేతనే ప్రతిభ పుట్టినది

(సమా) ఈ వాదమును సరిపడకు ఏలన అనేక స్థలములలో రెండదృష్టములు కల్పించుటయందు న్యర్థగౌరవక్షేపము అది యిట్లు :

(1) ప్రతిభాజనకము పుణ్యరూపాదృష్టము (2) తత్రప్రతిబంధకము పాపరూపాదృష్టము (3) తత్రప్రతిబంధకధ్వంసకము కార్యోజ్జేజకము వ్యుత్పత్త్యభ్యాసరూపనిమిత్తము - ఇన్ని కల్పనలు చేసిననే ప్రతిభకుఁ గారణత్వము కుదురును తొలిది పుణ్యరూపాదృష్టము, మలిది వ్యుత్పత్త్యభ్యాస నిమిత్తము ముందే అంగీకృతములు (క పములు)

ఉధయవాదినమృతములును ఇవిగాక పూర్వపక్షులు రెండవ
 అదృష్టమును అధికముగ కల్పింపవలసియున్నది అందుచే వారికి
 కల్పనాగారము అనివార్యము మాకన్ననో ప్రతిబంధప్రతిబంధక
 భావకల్పచక్రము లేక పూర్వసిద్ధములైయున్న (కృష్ణములైన)

వృత్తత్యభ్యాసములై యున్న వృత్తత్యభ్యాస సముదయమునకే
 కారాత్మము అంగీకరించుటంజేసి లాఘవము కలదు అందుచే
 పూర్వోక్తరీతిని ప్రతిభకు అదృష్ట మొకచోటను వృత్తత్యభ్యాస
 ములు రెండును కొండొకచోటను కారణముని యొప్పుట లెస్స
 ఇట్లు వేఱుగా తృణారశిమశ్శాయమున రెండుకారణములచేతను
 ప్రతిభ జనించును

[శం] ఒక్క కార్యముచకు (ప్రతిభకు) రెండు కారణములు
 ఒప్పుటంజేసి అందేదియు హేతుతావచ్ఛేదకము హేతుత్వసమ
 నియతధర్మము-నియతహేతువు కాకపోవును

[సమా] అట్టి యాశంకకు తావులేదు ఏలన రెండు కారణ
 ముల చేతను వైలక్షణ్యరహితమగు నొక్కటే కార్యము నిష్పన్న
 మగునేని ఉక్తవ్యభిచారదోషము ఉపపత్తిక తప్పదనుట సరి కాని
 ఇట విశేషము కలదు ఏమన కేవలాదృష్టజన్యప్రతిభ వేఱు (కేవల
 వృత్తత్యభ్యాసజన్యప్రతిభ వేఱు అదృష్టజన్యప్రతిభకు వృత్తత్య
 భ్యాసములు కారణముకాదు అట్లే వృత్తత్యభ్యాసజన్యప్రతిభకు
 అదృష్టము కారణముకాదు) ఇట్లు రెంటికిని వైలక్షణ్యమున్నది

[శం] ప్రతిభాత్వము కవితకు నియతకారణముకదా అదృష్ట
 జన్యము వృత్తత్యభ్యాసజన్యము అను నిలు తెఱంగు ప్రతిభచేతను

కావ్యము పుట్టును ఇట్లు ఒక్క కార్యమునకు రెండు కారణములు చెప్పినది అని మఱల వ్యభిచారము తప్పలేదు

[సమా] అట్లుకాదు ఏలన తొల్లి కారణములకు వైలక్షణ్యము అంగీకరించినట్లే ఇప్పుడు కార్యములకును వైలక్షణ్యము అంగీకరింతుము అదృష్టవేతుక(జన్య)ప్రతిభచే బుట్టు కావ్యము వేఱు వ్యుత్పత్త్యభ్యాసవేతుక(జన్య)ప్రతిభచే బుట్టు కావ్యము వేఱు ఇట్లు వైలక్షణ్యము కార్యకారణములకు ఉభయత్ర అంగీకరించుటంజేసి విలక్షణప్రతిభచే విలక్షణకార్యోత్పత్తి సిద్ధమైనది

[శం] ఇంత శ్రమపడి వ్యుత్పత్త్యభ్యాసమును ప్రతిభాకారణత్వము మీ సాధించినదియు నిష్ఫలము ఏలన లోకములో వ్యుత్పత్త్యభ్యాసము లున్న చోటులనెల్ల ప్రతిభ నియతముగ నుదయించుటలేదు అందుచే వ్యభిచారము ఉపపత్తిల్లినది

[సమా] అట్లనరాదు ఏలన విలక్షణ 'ప్రతిభావ్యుత్పత్తులేకదా ప్రతిభకు నియతకారణ మంటిమి ఏ వ్యుత్పత్త్యభ్యాసములు నియతముగ ప్రతిభోత్పాదకములో అవే వివక్షితములు అదే తద్వైలక్షణ్యము మఱి ప్రతిభాజనకములు కావని మీ చెప్పిన యుదాహరణ వ్యుత్పత్త్యభ్యాసము లేవి కలనోణ అవి విలక్షణము లనఁ బ్రమాణములేదు కావున అవి నియతప్రతిభాజనకములు కావని భావము

[శం] ఓయీ అదృష్టజన్యప్రతిభ కార్యోత్పాదకముకామి పాపరూపప్రతిబంధకముచేత గాని, కారణసామర్థ్యముచే గాదు కొండాకచోట నీ చెప్పిన వైలక్షణ్యము (అదృష్టసహకృతత్వ రూపము) ఉండియు ప్రతిభ పుట్టుటలేదు

[సమా] నీవు అట్లు అరుచి చూప కొరంకొన్నను వ్యభిచార వారశోపాయము అన్యము మాకు కలదు ఏలన అట కార్యము పుట్టకపోవుటకు కారణసామర్థ్యలోపమునఁ గాదు అచ్చట మహా తర పాపచూపాదృష్ట - అగ్నిదాహనశక్తిని (చంద్రకాంత) మోసి సమవధానముంబోలె - ప్రతిబంధించుటంజేసి ప్రతిభప్తుటలేదు అని యేని కల్పించుట దోషముకాదు

[శం] కల్పనాగౌరవము కలదుకదా !

[సమా] లేదు ఏలన ఇది మేము గతిలేక ఇచ్చోట ఇందు లకై క్రొత్తగా కల్పించుకొన్నదికాదు కార్యోత్పాదనమును గూర్చి ప్రతిబంధకాభావముకూడ (సామాన్య) కారణముగ నందఱును అంగీకరించినదే అంతియకాక కార్యోత్పత్తికి శక్తి నిపుణత అభ్యాసము అను మూడింటిని సముదితకారణములుగా నొప్పినట్టి యా మమ్మటాదులకును శక్తిమాత్రవాదులకు అన్యులకును ఏతే దంశమున మాతో మతభేదములేదు ఆ విషయ మటురడుగాక ప్రతి బంధకాభావము నొప్పక ఆ ప్రతివాదులకును శక్యమా? చూడుఁడు అనేకకావ్యములు రచించినవాఁడేని - ప్రతివాదిచేసిన మంత్రాది ప్రయోగ కారణమునఁ గొన్ని దినములపాటు వాక్తన్తంధనముపాలై అంతకాలము కావ్యరచనము చేయలేకపోవుట చూచుచున్నారము కదా బహుగ్రంథకరణముచే శక్త్యాదిమంతుఁడే అని సిద్ధము వాక్తన్తంధనముచే తచ్చక్తి ప్రతిబద్ధ హూటయు స్పష్టము. అది తీరిన పిమ్మట శక్త్యాదిచే కావ్య ముత్పాదింపఁజేయుటయుఁ దెల్లమే ప్రతి వాదులును ఇచ్చోట ప్రతిబంధకమును ఒప్పుక తీరదుకదా! మాకును అంతియ కల్ప సాగౌరవము అధికములేదు

ఇట్లు కావ్యమునకు విలక్షణప్రతిభ యొక్కటే కారణమని ఆ ప్రతిభ ఒకచో అదృష్టజన్య మగునని మఱొక్కచో విలక్షణ వ్యవస్థాత్మకత్యభ్యాసజన్య మగునని సిద్ధాంతము

రస గంగాధరము

పరివస్యావివరణసముల్లసితము

అధి 7 కావ్య భేదములు.

ఆ కావ్యము (1) ఉత్తమోత్తమము (2) ఉత్తమము (3) మధ్యమము (4) అధమము అని నలు తెఱంగు అందు ప్రథమము [ధ్వని కావ్యము] ఏకావ్యమునందు శబ్దార్థములు తాము గుణి భూతములై - అనగా వ్యంగ్యార్థమున కన్న నప్రధానములై - ఒకా నొక నిరతిశయచమత్కారనిధానమైన యర్థమును వ్యంజనావృత్తిచే అభివ్యక్తము చేయునో అది ఉత్తమోత్తమ కావ్యము [ఇట వ్యంగ్యార్థముది సర్విప్రాధానము కొండొక వ్యంగ్యార్థమునకుం గూడ అది విధేయముకాక సమ్రూట్టునుం బోలె సర్వస్వతంత్రముగ సముల్ల సిల్లును]

పైలక్షణమున ఒకానొక (నిరతిశయచమత్కారనిధాన మైనట్టి) అనుటచే (గుణిభూతవ్యంగ్యప్రకారములైన) అతిగూఢవ్యంగ్యము అతి స్ఫుటవ్యంగ్యము అను నీ రెండును నిరస్తములు అనగా వాని యందు లక్షణమునకు అతివ్యాప్తి లేదు ఏలన వ్యంగ్యార్థము అతి నిగూఢముగ సహృదయులు క్లేశపడి లెలిసికొనఁదగి (ఘూర్జరీకుచ యుగ క్రియ) ఉన్నను, లేక [ద్రావిడి (కేరళీ) స్తనగతి] మిక్కిలి తేటతెల్లముగా నున్నను చమత్కారము ఉండదు అది 'అరచాటగు నాంధ్రనధూటి చొక్కపుంజనుగవ లీల' శబ్దార్థములచే పిహితము గను అపిహితముగను ఉన్ననే చమత్కారసముల్లాసము 'శబ్దార్థ ములు తాము గుణిభూతములై' అను దశముచే గుణిభూతవ్యంగ్య

ములలో నొకండైన యనుందరవ్యంగ్యనిరాసము భవనిత మగును అందుచే తొంటిదళముచే పై రెండి వ్యావృత్తినే కంఠముక్తముగఁ జెప్పట ఏలన శబ్దార్థములు అనుందరవ్యంగ్యమున గుణీభూతము లునుం గావు చమత్కారవంతములునుం గావు అచట వాచ్యార్థ చమత్కారమే తలుకున సహృదయసంవేద్యమగును వ్యంగ్యార్థ మున్నను చమత్కారవిధురముగ నుండును ఉక్తవిశేషణముచేతనే చమత్కార మున్ననుం గూడ గుణీభూతప్రభేదములు అపరాంగ వ్యంగ్యము వాచ్యసిద్ధ్యంగము వెలార్ప బడినవి ఎట్లన అపరాంగ వ్యంగ్యమున వ్యంగ్యము అన్యవ్యంగ్యమునకు అంగ మగుటంజేసి ప్రధానముకాదు వాచ్యసిద్ధ్యంగవ్యంగ్యమున వ్యంగ్యము వాచ్యార్థంపు టన్వయసిద్ధికి ఉపకారకమగును - అంగమగును అందుచే వ్యంగ్యమునకు ప్రాధాన్యములేకపోవుటేకాక వాచ్యమునకు ప్రాధాన్య మును కలుగును గుణీభూతవ్యంగ్యములలో శేషించినవానికి - కాక్వాక్షిప్తవ్యంగ్యము, సందిగ్ధ ప్రాధాన్య వ్యంగ్యము తుల్య ప్రాధాన్య వ్యంగ్యము అనువానికిని - అపరాంగవ్యంగ్యము ఉపసంగ్రహకము దానిచే అవెల్ల నిరస్తము లని భావము ఇట్లు ఈ లక్షణమునకు గుణీభూత వ్యంగ్యప్రకారములందు అతివ్యాప్తి లేదు ఈ యుత్తమోత్తమ కావ్యమున వ్యంగ్యము వాచ్యలక్ష్య వ్యంగ్యములలో దేనికిఁగాని అంగముగా నుండక అత్యంతప్రాథవ్యముతో విలసిల్ల వలయునని యభిప్రాయము

ఉదా : ఒకానొక ననోధవృత్తాంతము వర్ణింపఁబడుచున్నది.

శయితా సవిధేఽప్యనీశ్వరా
సఫలీకరు మహా మనోరథాన్
దయితా దయితాననాంబుజం
దరమీలన్నయనా నిరీక్షతే

సెజ్జపై పజ్జనే పరుండియు తనకోర్కె తీర్చుకొననేరక అర
మోడుప్పంగనులది ప్రియురాలు అహో దయితుని ముఖకమలమును
అట్టె నిరీక్షించుచున్నది

ఇక్కడ నాయకుడు ఆలంబనవిభావము సెజ్జలో పజ్జనఁ
బరుండుట ఏకాంతస్థానము మున్నగునవి ఉద్దీపనవిభావములు
దరఖాలన్నయననీరీక్షణము అనుభావము దర' (ఇంచుక) శబ్దముచే
నభివ్యక్తము త్రపయు నీరీక్షణశబ్దాభివ్యక్తము జౌత్సుక్యమును
వ్యభిచారిభావములు వీనియన్నింటి సంయోగముచే నాయకుని
యందలి (నాయకాలంబనకమగు) నాయికాగతరతి ఉపచితమై
సంభోగశృంగారరసీభావ మొంది ప్రధానముగ నిట సహృదయ
హృదయములకు ఆస్వాద్యమాన మగుచున్నది ఇట వాచ్యవాచ
కములకు గుణీభావము (అప్రాధాన్యము) అందుచే ఇది ఉత్త
మోత్తమ కావ్యోదాహరణము

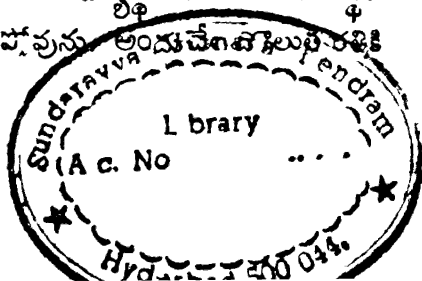
ఆలంబనాదుల స్వరూపము మున్నుండు చెప్పఁబడును
మఱి ఇచ్చోటఁ గొందఱు రతివ్యంగ్యత్వమును ప్రధానముగా
నొప్పక 'అతఁడు నిదురించిన నేనతని నెమ్మోము మద్దుగొందుఁ
గాక" అను నాయికేచ్ఛామాత్రము వ్యంగ్యము అని ఉద్గడింతురు
అది సరిపడదు చుంబనేచ్చ ప్రధానవ్యంగ్యము కాదు 'మనో
రథాన్' (కోర్కెలను) అను భావవచనముచే చుంబనేచ్చ
యొక్కటేకాక ఆ లేమ హృదయమందన్న మనోరథములెల్ల
ఎఱుకవడుచున్నవి అవి యేవియో విప్పి విశేషించి శబ్దములచేఁ
జెప్పక సామాన్యముగ మనోరథములు' అని వచించుటచే కడమ
మనోరథములతోఁబాటు చుంబనేచ్చయు వ్యక్తమే.

[శం] అట్టచునుంగూడ మనోరథపదముచే మనోరథత్వా
కారమున మనోరథసామాన్యము వాచ్యమైనను 'చుంబింతును
అను చుంబనేచ్చ (విశిష్టేచ్చ) వ్యంగ్యమగుట కేమి బాధకము ?

[సమా] ఏది బాధక మనఁగా చమత్కారము లేకపోవు
టాక్కటే గాధకము ఏలన విశేషాకారమున (విశేషధర్మావచ్చిన్న
ముగ) వ్యంగ్య మయ్య సామాన్యాకారమున వాచ్య మగు నర్థము
సహృదయులకుఁ జమత్కృతి గొలుప సమర్థకముకాదు (ఏలన
వ్యంగ్యచమత్కారోత్పాదనసామర్థ్యము వాచ్యసంబంధముచే తగ్గి
పోవును) అందువలన ఏవిధముగను - సామాన్యరూపమునఁగాని
విశేషరూపమునఁగాని - వాచ్యవృత్త్యానింగిత (అబోధిత) మైనట్టి
వ్యంగ్యమునే అత్యంతచమత్కారవంతముగా అలంకారికులు అంగీక
రించినారు ప్రకృతమున నన్ననో చుంబనేచ్చయు ఇచ్చయే కావున
అది వ్యంగ్య మయ్య మనోరథపదముచే బోధితమగుటచేత (అచమ
త్కారి వాచ్యవృత్త్యానింగిత మగుట గుణిభూతమైనది అది ప్రధాన
వ్యంగ్యచమత్కారాతిశయము నుత్పాదింప నేర దని నిగ్గు

మీఁదుమిక్కిలి వ్యంగ్యమును వాచ్యమైనప్పుట వమనాఖ్య
దోషముగఁ బ్రాచీనులు పరిగణించినారు ఆ దోషం గలుండుఁగాక
చుంబనేచ్చ ప్రధానవ్యంగ్యము కాదని రతియే ప్రధానవ్యంగ్య
మనుటయే తెన్న ఎట్లన చుంబనేచ్చ రతికి ఫలముకదా రతిలేకున్న
అది యుండదు అందుచే చుంబనేచ్చ రతికి అనుభావముగ వ్యజ్య
మాన మైనప్పుడే రమణీయము అట్ల వ్యంగ్యముగాఁగాక కేవలము
'నే నితన్ని చుంబింతును' అనుశబ్దముల వాచ్యార్థముగ అది యుపక్రిత
మగునేని చమత్కారవంతము కాకపోవును అందుచేత ఇట్లు రతికి

8)

(శృంగారమునకు) ప్రధానవ్యంగ్యత్వము ఒప్పి తదనుభావముగా (అంగముగా) గుంబనేచ్చ న్యజ్యమాన మగునని అంగీకరించుట ఉచితము అట్లే త్రపయు ప్రధానవ్యంగ్యము కాదు దరమీల న్నయనా" అను విశేషణముచే అభివ్యక్త మగుచున్నది దానికి ప్రాధాన్యములేదు ఏలన ప్రాధాన్యము వాక్యతాత్పర్యవిషయత్వ (ముఖ్య) సంబంధము కలదానికే ఇటు త్రపకన్ననో అట్టి సంబంధము లేకు ఏలన అది పైవాక్యములో విధేయము (Predicate కాదు దరమీలన్నయనాత్వము విధేయము నిరీక్షణగూప వాచ్యార్థముతో అనువాద్యము (ఉద్దేశముగ) (Subject) గ నన్వయముం బొరయు చున్నది (పూర్వసిద్ధ మైనట్టి యర్థము విశేషశోపస్థాపితమై వాక్యము యొక్క ముఖ్యార్థముతో (విధేయముతో) నన్వయముం బొంది అనువాద్య మనఁబడును) అందువలన నట్లు అనువాద్యముగా వ్యంగ్య మగుదానికి, త్రపకు ప్రాధాన్యము లేదు.

[శం] మఱి త్రపను అనువాద్య మనక, దానిని కూడ విధేయ యోగిలోఁజేర్చి దరమీలన్నయనాత్వ విశిష్టనిరీక్షణము ' అని చెప్ప రాదా ? అప్పుడు దానికి ప్రాధాన్యము వచ్చునుగదా

[సమా] అప్పుడును త్రపకు ప్రాధాన్యము దుస్సాధమే ఏలన నయనగతదరమీలనత్వము త్రపాకార్యమైనను దరమీలన్నయనాత్వ విశిష్ట నిరీక్షణము కేవలరతికార్యమే యగును త్రపాకార్యము కానే కాదు అందుచే నిరీక్షణాభివ్యక్తరతికే ప్రాధాన్యము

[శ్లో] ఇహి దరమీలన్నయనాత్వమాత్రమే విధేయ మగుఁ గాక సమగ్రవిధేయదళము వ్యంగ్య మగుటంజేసి త్రపకు ప్రధాన వ్యంగ్యత్వము సిద్ధించును.

(సమా) అట్టిచో నిరీక్షణమునకుఁ జరితార్థత యుండదు. కవికిఁ ద్రుపనే ప్రధానముగా నభివ్యక్తముచేయుట అభిమతమేని దర నయననిమిలనముమాత్రమే చెప్పియుండును. ఏలన అంతటితోడనే తదభిమతము (త్రప) సిద్ధించునుగదా. అట్లుగాక, నిరీక్షణమువలకు అధికోపాదానము చేయుట కేమి ఫలము? కావున ఆ పక్షము సరి కాదు రతికిఁ గార్యముగాఁ దద్వ్యంజకమును నిరీక్షణమును చెప్పుటం జేసి కవి యభిమతము ప్రధానముగా రతియే వ్యంగ్యమని చెప్పుటే కాని, త్రపను ప్రధానవ్యంగ్యముగాఁ జెప్పుట కానేకాదని తేట తెల్లము

(శం) ఓయీ, విధేయకోటియందు వీశేష్యవిశేషణభావము తాటుమాటు చేసి 'నిరీక్షణవిశిష్ట దరమిలన్నయనాత్వమే' విధేయ మనరాదా? అప్పుడు నిరీక్షణమునకు వైయర్థ్యము లేదు. త్రపకు ప్రధానవ్యంగ్యత్వము సిద్ధించునుకదా?

[సమా] ఆ పక్షమును సరిపడదు ఏలన 'భావప్రధాన మాఖ్యాతమ్' అను సిద్ధాంతమును బట్టి ధాత్వర్థమే ముఖ్యవిధేయము కావలెను అందుచే నిరీక్షలే' అను నాఖ్యాతమే (క్రియయే) విధేయము ఇటు ఇట్లొకములో 'దరమిలన్నయనా నిరీక్షలే' అను పదముల రెంటి యర్థమును వాచ్యవృత్తిచే బోధింపఁబడుచున్నది ఇందు అన్వయసరళినిబట్టి నిరీక్షణము ఆఖ్యాతము ప్రధానవిధేయము అది రతికి అనుభావము (కార్యము) దరమిలన్నయనాత్వము ఉద్దేశము (అనువాద్యము) విధేయమైన నిరీక్షణమునకు అది (వాచ్యవృత్తిచే) అంగముగా సిద్ధించియున్నది ఈ భంగినే వ్యంజనావృత్తిచేతను రతికిఁ బ్రధానవ్యంగ్యత్వమును, త్రపకు తద్గుణీభావమును అంగీకరించుటే ఉచితము, సరసమును అగును ఇట్లు ఒప్పుటచే

శృంగారములు రెండును గౌణములై (అప్రధానములై) రతిని అభివ్యక్త మొనర్చుటచే, ఇట సంభోగ శృంగారరస చమత్కారము ప్రధానముగా వ్యంజనావృత్తిచే సహృదయాస్వాద్యమాన మగుచున్నది అందుచేతనే ఇది ఉత్తమాత్మను కార్యోదాహరణము

ఉదాహరణాంతరము. వయసుకాఁ దొకడు తననెచ్చెలితోఁ జెప్పినమాటలు

గురుమధ్యగతా మయా నతాంగీ
నిహతా నీరజకోరకేణ మందమ్
దరకుండలతాండవం నత్రభూ
లతికం మా మవరోక్ష్మ మూర్ఛితాసీత్

అత్తమామలు మున్నగు గురుజనుల నడుమ నుండుటంజేసి సముచితమగు సిగ్గుచే నప్రభావము చాలి (తలవరచుకొని) యున్నట్టిది ఆ లేమ, తన్ను అల్లన నిభృతముగా తమ్మి మొగడతో నేను కొట్టగా, ననుఁ గనుఁగొని తన చెవికమ్మలు ఇంచుక యాడునట్లు కనుఁజూమతీవ వంగునట్లు సుడిసిన దాయెను;

ఇచ్చోట సుడిసిన దాయెను ('మూర్ఛితాసీత్') అను దానిచే 'ఓయీ అవివేకుడా ఏమి యిట్లు తగనివని చేసితివి? అను వస్తువ్యంజనాపురస్సరముగా నాయొక యింక యమర్షభావము అభివ్యక్త మగుచున్నది ఆ యమర్షము అన్వాదరంపుఁ దల పాలము నంటి యున్న దగుటచే ప్రధానము దానికో శృంగారములు గుణభూతములు

తొంటిది రసభవని యుదాహరణము అందు రతి (సంభోగ శృంగారము) ప్రధానము వాచ్యార్థము గౌణము ఇందు అమర్షము

(వ్యభిచారి భావము) ప్రధానవ్యంగ్యము వస్తువ్యంగ్యమును వాచ్యా
ర్థమును రెండును గుణీభూతములు

[రెంటికి అంగంగిభావము అది చర్వణా విశ్రాంతిభావము.
అనగా ఆస్వాదము తత్పర్యంతము తలపాలము సంతియున్న దని
భావము] ఇది భావధ్వనికి లక్ష్యము (మూర్ఖతానీత ఇత్యాది)
ఇది రెండు ఉదాహరణములకు భేదము

మఱియొక యుదాహరణము

నవవహూవృత్తము వర్ణింపఁ బడినది.

తల్పగతాపిచ సుతనుః శ్వాసాసంగం న యా సేహే

సంప్రతి సా హృదయగతం ప్రియపాణిం మంద మాక్షిపతి

ఒక్కటే తల్పమం దున్నదయ్య ఆ కోమలి (మునుపు)
ప్రియుని యూర్పు పైతము పైపనిది ఇప్పుడు తన యెడందను జేరి
యున్న ప్రియపాణిని అల్లన త్రోసివేయుచున్నది.

ఈ శ్లోకము నా (జగన్నాథుని) భామినీ విలాసము (నర్మోహ
ప్రకరణము) నందలిది పూర్వప్రకరణాకాంక్ష సహృదయులకు
ఉండునని ఇంచుక వ్యాఖ్యానము చేయుచున్నాడను నాయిక
క్రొత్త పెండ్లికూతురు తన ప్రియునితోడ నొక్కటే సెజ్జపైఁ
బరుండి యున్నను నర్మోహసహజమైన లజ్జ పెల్లిదమునంజేసి
ప్రియుని యూర్పులేశముంగూడ తగులనట్లు నెమ్మోము వంచుకొని
యొక మూల ముడిగి పరుండునది అట్టి యా సిగ్గజిగిరితయె
యిప్పుడు ప్రియుడు ప్రవాసముపోవునాటి ముందటిరాతిరి ప్రియుడు
(విరహము నీ లేమ ఎట్లు ఓర్చునా అని సంశయించుచునె) తన

యెడందపై నుంచిన కరమును - సహజలజ్జాభర స్వాంత లగు నవ
వధూగాతిస్వభావముచే త్రోసివేయుచున్నది కాని (మునుపటి
వలె తటుకునఁగాక) 'మెల్లన' త్రోసివేయుచున్నది ఇచట తన
వత్సలమునందున్న కాంతుని చేతిని (భావివిరహాగ్నిభీతిచే)
మెల్లఁగాఁ దీసి దాని తొంటి నెలవునఁ జేర్చుచున్నది అదే ఇట
త్రోసివేయుట అన దానిచే ఆ నాయికయొక్క రత్యాఖ్యస్థాయి
భావము సంలక్ష్యక్రమమున వ్యక్త మగుచున్నది. రతిని స్థాయి భావ
మని చెప్పటచే (వ్యభిచారిగా చెప్పమిచే) తద్రసరూపము అభి
వ్యక్తము

ప్రకరణము స్పష్టముగా నున్నప్పుడు తటాలునఁ బ్రతీయ
మానము లగునట్టి విభావానుభావవ్యభిచారిభావములచే రస మనుపేర
రత్యాదిస్థాయిభావము అత్యంతసూక్ష్మకాలమున సహృదయునకు
అభివ్యక్తమగును అందు హేతుహేతుమత్తుల పౌర్వాపర్యక్రమము
గుఱుతింపరాకుండును అచ్చో రత్యాదికి అసంలక్ష్యక్రమవ్యంగ్య మని
పేరు మఱి ఎచ్చోట ప్రకరణము తటుకున ఎఱుంగరాదో, అది విచార
వేద్యముగా నుండునో, విభావాదులునుంగూడ బుద్ధిచే నున్నేయము
లగునో అచ్చోట రసాభివ్యక్తి సామగ్రిసంవలన (సంయోగ) విలంబన
మునంజేసి చమత్కారము తటాలున నుదయింపకపోవుటచేత కారణ
కార్యముల పౌర్వాపర్యక్రమము సంలక్ష్యమగుట కలదు అచ్చట
రత్యాదులకు సంలక్ష్యక్రమము పైన నుదాహరించిన పద్యమందు
సంప్రతి (ఇప్పుడు) అనుపదముచే ఆ లేమ నవవధు వగుట, మునుపు
పరాయిదానివలెనే సంకోచముతో మెలఁగెడిది ఇప్పుడన్ననో భావి
విరహకాతరత్వముచే ఆ సంకోచమునకు సంకోచముగలిగినట్లు తెల్ల
మైనది-అని పూర్వోత్తరానుసంధానమువలన నర్థావగతికి విలంబము

అందువలన సంతలో క్రమము సంలక్ష్యమగుచు కావున రత్నాది సంలక్ష్యక్రమవ్యంగ్యరూపమున గ్రహింపవలెను.

ఈ యుత్తమోత్తమ కావ్యప్రభేదమునే ధ్వనికారాదులు ప్రాచీనులు 'ధ్వనికావ్య' మనిరి. ఇది క్రొత్తది కాదు

“యత్రార్థః శబ్దోవా తమర్థ ముపసర్జనీకృత స్వార్థా
వ్యజ్ఞః కావ్యవిశేషః స ధ్వని రితి సూరిభిః కథితః

(ధ్వన్యాలోకము)

ఏకావ్యమునందు అది వ్యంగ్యోపస్కారక మగుటంజేసి, అప్రధానములైన శబ్దార్థములు రెండును అర్థమును వ్యంజనాబలమున సముల్లసింపఁజేయునో, ఆ కావ్యమును పెద్దలు ధ్వనికావ్యమందురు. ఇట్లు శబ్దార్థములు రెండును వ్యంగ్యార్థమునకు వ్యంజకములు అగునని భావము

అప్పయ్యదీక్షిత శ్లోకఖండనము

చిత్రమీమాంసయందు అప్పయ్యదీక్షితులు ఈ క్రింది శ్లోకమును ఉత్తమోత్తమకావ్యమునకు ఉదాహరణముగా నిచ్చినారు.

నిశ్శేషచ్యుతచందనం స్తనతలం

నిర్మలప్రసాదోఽధరః

నేత్రే దూర మనంజనే, పులకితా

తస్మి తవేయం తనుః

మిథ్యావాదిని దూతి, బాంధవజన

స్వాజ్ఞాత పీడాగమే

వాసీం స్నాతు మితో గతాసి, న పున

స్తస్యాధమ స్నాన్తి నికమ్

(మృత్యుకము)

స్తనతటమందు (చనుగట్లపైని) చందనము నిశ్శేషముగా రాలి పోయినది అధరమున రాగము (రక్తిమ) తుట్టతుడ తుడిగిపోయినది కనులయందు కాటుక బొత్తిగాలేదు నీ సన్నమేను పులకలం దాల్చి యున్నది, ఓపికల్లలాడి దూశీ నీ యిష్టజనులకుంగలిగిన బాధ నెఱుంగవు జలకమాడ బావికిఁబోయితివి కాని ఆ యధమునికడకుఁ బోలేదు పోయి వచ్చినట్లు కల్లలాడుచున్నావు

ఈశోకమునకు ధ్యన్యదాహరణప్రసంగమున దీక్షిత్తులు ఇట్లు వ్యాఖ్యానించినారు - ఉత్తరీయకర్ణమున (పైట లాగుట) జందనము ఒకించుక వదలిపోవును కావున నట్టి యన్యథాసిద్ధిని పరిహరించుటకై సంభోగనిమిత్తమే అని వచించుటకై నిశ్శేషముగ చందనము చ్యుతమగుట, పిమ్మట చందనచ్యుతికి స్నాన సాధారణమును వ్యావర్తింపఁజేసే సంభోగచిహ్నమే త్రిని యుగ్గడించుటకై తట (పైభాగమున) అనుట స్నానముచేతఁ గదా అంతటను చందనచ్యుతి కలుగును నీ కన్ననో చనుమొనఁగందే అది కానవచ్చుచున్నది కాన నీ చందనచ్యుతి కాఁగిలింతచేఁ గల్గినదే అట్లే నిర్మలప్రరాగోఽధరః' అను చోట తమ్మలము కాలవిలంబనమునందేసి తొంటిరాగము ఒకించుక మాసిపోవును కావున ఆ యన్యథాసిద్ధిపరిహారమునకు 'నిర్మలప్రరాగ' (నితరాం మృప్త) మునుముట్టఁ దుడువఁబడుటం జెప్పట, మఱల స్నానసాధారణ వ్యావర్తనముచే సంభోగచిహ్నోద్ఘాటనము చేయుటకే 'అధరః' అని విశేషించి క్రిందిపెదవిం గైకొనుట పై పెదవి చుంబనానర్హ

మగుట అచుంబితమై సరాగముగా నుండఁగా (రతి సర్వస్వ మధరమ్ కామినీనా మధరాస్వాదః సురతా దతిరిచ్యతే ' అని వాసి గన్న) క్రింది పెదవికి మాత్రమే రాగము నిర్మృష్టమగుట చుంబ నము చేతనే కల్గినది అని స్పష్టము (ఇట్లే సేత్రే దూర మచంజనే ప్రౌద్ధన పెట్టుకొన్న కాటుక కాలము గడచుటచే ఇంచుక మాసి పోయి యుండును అని తదన్యధాసిద్ధిని పరిహరింప దూరమ్ బొత్తిగా అనుట బొత్తిగా కాటుకపోవుట సంభోగముచేతనే దీనిచే కాలాన్యధాసిద్ధి నిరాసము మఱల స్నానసాధారణ్యవ్యావర్తన మున సంభోగచిహ్న మని యుగ్గడించుటకు దూర ' శబ్దమునకు ప్రాంతము ' (పొంత) అని నాయక మనసులో నున్న యర్థము కాలము వలనను స్నానమువలనను మొగమున నంతటఁ గూడ అంజన లోపము వ్యాపించును కాని నీ కన్నుల కన్ననో పొంత నొకించుకే కాటుకలేదు అందువలన నిది తప్పక చుంబనకృతమే) అను వాక్యముల చేతను 'ఇదియు ధ్వనికి ఉదాహరణము అను ముగింపు వాక్యములను బట్టియు తటాది ఘటితమైన విశేషణవాక్యార్థములు స్నానవ్యావృత్తిద్వారమున సంభోగాంగము లైన యాశ్లేషచుంబనాదులం బ్రతిపాదించుటంజేసి ప్రధాన వ్యంగ్యమునకు (సంభోగమునకు) ఉపకరించుచున్నవి అను నీ వాక్య ముల చేతను తస్మత్తము తేటతెల్లమైనది అదెల్ల (1) ప్రాచీనాలంకారికగ్రంథవిరుద్ధ మగుటంజేసియు (2) ఉపపత్తి విరోధమునంజేసియు అలంకారశాస్త్రతత్త్వానవబోధనిబంధనము

ప్రాచీనాలంకార గ్రంథవిరోధము

ప్రాచీనాలంకార గ్రంథవిరోధము ఎట్లన — పంచమోల్లాసము తుదిని - నిశ్శేషచ్యుతచందన ' శ్లోకమునందు సంభోగ రూపార్థ(వ్యంగ్య)ము ఏది స్ఫురించుచున్నదో దాని జ్ఞానమునకు వ్యంజనావృత్తి అనావశ్యకము అనుమానమువలననే అది లభ్యమగును ' అను మతమును ఖండించు సందర్భమునఁ గావ్యప్రకాశికాకారులు మమ్మటభట్టు ఇట్లు వచించెను 'నిశ్శేషచ్యుత చందనమ్ అను మున్నగు వానియందు సంభోగవ్యంజకములు అనుమితికార్యములు (జాపకములుగా) చందనచ్యవనాదులు ఉపాత్తములు అని సంభోగ వ్యాప్తిములు (అసాధారణకార్యములు) కావు వానికి సంభోగముతో వ్యాప్తిలేదని భావము సంభోగేతర స్నానాది కారణాంతరములచేతను ఉపాత్తములు కావున అవ్యధాసిద్ధములు అనవ్యధాసిద్ధ నియతపూర్వభావి యైవదే హేతు వనఁబడును ఆ కారణమున ఈ చందనచ్యవనాదులు అపధ్దేతువులు (అనైకాంతికములు = వ్యభిచారులు) అట్టి వ్యభిచారి హేతువులవలన నెట్లు దూతీకృతసంభోగ రూపమగు సాధ్యము అనుమానింప వీలుపడును? పడనే పడదు కావున అనుమానముచేఁగాక వ్యంజనచేతనే సంభోగవ్యంగ్యము లభించును ' అని సిద్ధాంతము చేసిరి ఇట్లు వ్యంగ్యములకు సాధారణ్యము చెప్పిన కావ్యప్రకాశికాగ్రంథమునకు అసాధారణ్యము చెప్పిన చిత్రమిమామాంసాకాశల వచనము విరుద్ధమని బట్టబయలు

మఱియు ఆ కావ్యప్రకాశికాకారులే పంచమోల్లాసమందే మఱి అట్టి వ్యభిచారి హేతువుచే వ్యంగ్యముమాత్ర మెట్లు వ్యంజనావృత్తిచే స్ఫురించును? అను ననుమానమతవాదికి మహిమభట్టుని

యాశ్చైవమునకు సమాధానము ఈ శ్లోకము నుదాహరించి ఇట్లు చెప్పినారు

భ్రమ ధార్మిక విస్రంభః స శునకోఽద్య మారిత స్తేన
గోదావరీకచ్ఛనికుంజవాసినా దృష్ట సింహేన

ఓయి ధార్మికుడా ఇక నిర్భయముగా సంచరింపుము ఆ కుక్కను గోదావరీ కచ్ఛంపు బాదరులో నివసించు గండుసింగము నేడే పొలియించినది

ఇట ఒక కులటయైన నాయక గోదావరినదియొడ్డున సంకెత మైన పొదరింటిలో తన యువపతితో స్వేచ్ఛగా విహరించుట కలవాటుపడెను అచ్చటి కొక బిచ్చగాడు పూలు గోసికొనుటకు వచ్చుచు వారివృత్తికి భంగకారి యగునట్లుగా నుండెను ఒకనాడు ప్రాంగణములోనికివచ్చిన యా బిచ్చగానినిజూచి యామె యీమాట లనెను ఇచట ఓ బిచ్చగాడా మా ప్రాంగణములో స్వేచ్ఛగా బిచ్చమునకు రమ్మ నిన్ను బెదరించుటకు ఆ కుక్క లేదు అది గోదావరినదియొడ్డున నున్న మత్తసింహముచే చంపబడినది అనుటచే నిచట వాక్యార్థము మా ప్రాంగణములో బిచ్చమునకై స్వేచ్ఛగా రమ్మ అని విధి గోదావరినదియొడ్డున పొదరింటిపొంతకుఁ బోకుము అచట నున్న మదసింహము వెళ్ళినచో నిన్ను చంపును అను నిషేధము వ్యంగ్యము

ఇట్టి చోటుల మహిమభట్టు వచించున దేమన వ్యంజనముతో నక్కఱలేదు లింగ లింగజ (హేతుజన్యానుమితి) జ్ఞానరూపమైన యనుమానముచేతనే వ్యంజన గతార్థము అనుమాన మిట్లు ఈగోదా వరీనికుంజము భీరుభ్రమణాయోగ్యము - ఉపలభ్యమానభయకార

ణము (సింహము) కలదియగుట వలన - (అన్వయవ్యాప్తి) ఏది యేది
ఉపలభ్యమాన భయకారణవంతయో అది యది భీరుద్రమణా
యోగ్యము - మహారణ్యమురోలె. (వ్యతిరేకవ్యాప్తి) ఏది యేది
భీరుద్రమణాయోగ్యము కాదో అది యది ఉపలభ్యమానభయ
కారణవంతముకాదు - గృహము రోలె కావున ఈ గోదావరీ
నికుంజము భీరుద్రమణాయోగ్యము ఈ యనుమానముచే
అశిలసితార్థసిద్ధి యగుటంజేసి న్యంజన అని వృత్త్యంతరము
అంగీకరింపవలసినదిలేదు అనన్యలభ్యమైన యర్థమందే వృత్త్యంతర
కల్పనము యుక్తముకదా' అని న్యక్తివివేకమున స్వమతాను
సారము నుడివినాఁడు కాన్యప్రకాశికాకారుఁడు తన్మతమును
ఖండించి అనుమానమునకుఁ బ్రవేశములేని చోటనుంగూడ
న్యంజనకుఁ బ్రవేశముకలదు సద్దేతువున్నచోటనే అనుమానమునకుఁ
బ్రహ్మక్తి అప్పుడే హేతువునకు సాధ్యముకోవ్యాప్తి (వియతసాహ
చర్యము) ఉండును అన్యత్ర హేతువు న్యభిచరితము (దుష్టము)
అగును ప్రకృతోదాహరణమున హేతువు న్యభిచరితము ఎట్లన
ఉపలభ్యమాన భయకారణము (సింహము) ఉన్నను గురురాజాది
యాదేశమున్నప్పుడు నిధిలాభనిశ్చయ మున్నప్పుడు కాంతానురాగ
మున్నప్పుడు అది భీరుద్రమణాయోగ్యము కాకపోవును అందుచే
ఉత్కట ద్రుమకారణ రాశిత్యము ఇచ్చోట నుపాధి (ప్రతిబంధ
కము) కావున హేతువు అనైకాంతికము ఇచ్చోట ధార్మికునకు దేవ
పూజార్థము పూలుకోయుచానికి కుక్క కఱచునని భయముకాక
తాఁడు నని పాపభయము ఉండుటయు వీరుఁ డగుట సింహమునకు
జంకక వేటాడ నుత్సహించుటయు సుసంభవము

(2) అప్పుడు గోదావరీనికుంజము సింహ మున్నదను హేతువుచే అతనికి భ్రమణాయోగ్యము కాకపోవును అందుచే సాధ్యముతోఁగాక సాధ్యాభావముతో (సింహాభావముతో) వ్యాప్తి కలుగుటంజేసి హేతువు విరుద్ధము

(3) మఱియు గోదావరీనికుంజమందు సింహముండుట ప్రత్యక్షముచేఁగాని అనుమానముచేఁగాని నిశ్చితముకాదు కేవలము ఆ స్వైరికి మాటలఁబట్టియేకదా నిశ్చితముకావలెను వాక్యజన్యజ్ఞానము (శాబ్దజ్ఞానము) వక్త ఆపుఁడు (యథార్థవాది) యను దృఢనిశ్చయ మున్నప్పుడే సమర్థము (ప్రామాణ్యము) అగును అప్రత్యక్షము సందిగ్ధమైనచో ప్రకృతస్వైరికి మాటలయందుంబోలె అప్రామాణ్యశంకాస్ఫుండిత మొటంజేసి హేతువు అసిద్ధమగును ఇంక అప్రామాణ్యశంకాస్పద మగు సరద్ధేతువున్నచో అనుమానము, సంచరణాయోగ్యత ఎట్లు ఉపలబ్ధమగును? కాని ఆచోట సింహము లేదు నిజము కాని ఆజాణ మాటకు తన ప్రియసమాగమసంకేత మగు నచోట సంచరింపవలదని తాత్పర్యము అని విదగ్ధులగువారలకు అర్థానుభవము కలుగును కావున వ్యంజనావృత్తిచేతనే ఆ వ్యంగ్యార్థగ్రహణము సిద్ధము వ్యంజనాపక్షము వారలకు మాకు వ్యాప్త్యాద్యనుసంధానము అపేక్షణీయముకాదు ఆ బాధ అనుమానవాదులకే. మాకు అసరద్ధేతువు చేతనుంఘాడ వ్యంగ్యార్థస్ఫూర్తి కలుగును. అనైకాంతికము అసిద్ధము సందిగ్ధము నను దోషము గల హేతువునకును వ్యంజకత్వము ఒప్పుదురు

అట్లే ప్రతిమోద్యోతమునందు ధ్వనికాకులు వాచ్యవ్యంగ్యస్వరూప భేదములఁ బ్రదర్శించు సందర్భమున సంగీకరించినారు ఇట్లు వ్యంజకములకు (హేతువులకు) సాధారణ్యమే ప్రామాణికగ్రంథ

ములు ప్రతిపాదించుచున్నవి వానితో ససాధారణ్యము ప్రతిపాదించి హేతువుగ అవ్యభిచారిగా, గుదుర్పఁ గ్లేశపడిన చిత్రమీమాంసా గ్రంథమునకు పూర్వగ్రంథవిరోధము తప్పదయ్యెనని తేటతెల్లము కదా!

[శంక] ప్రాచీనులతో విరోధ మున్నంత మాత్రముననే ఉప పన్నమగు నభిప్రాయము వదలుకొనవలసినది లేదు ఏతద్గ్రంథకర్త (జగన్నాథుడే) అందులకు సాక్షి నిజ మాలోచించినఁ బూర్వగ్రంథ ములతో చిత్రమీమాంసాకారులకు విరోధమే లేదు ఏలన ధ్వనికార ప్రకాశకారాదులు వ్యంజకములకు సాధారణ్య మున్నప్పుడే వ్యంజ నను స్వీకరించుటచేత అసాధారణ్య మున్నప్పుడు పూర్తిగా స్వీకరించి నట్లే సిద్ధమైనది ప్రకృతమున నిశ్శేషచ్యుతచందనాది శ్లోకమున అసా ధారణ్యమునుబట్టి వ్యంగ్యమును ప్రతిపాదించిన చిత్రమీమాంసా కారులకు ధ్వనికారాదులతో విరోధము కలదని ఎట్లు ఏర్పడినది?

[సమా] అట్లు గ్రంథవిరోధము లేదని తుష్యతు దుర్జన! న్యాయమున నంగీకరించినను అపరిహార్యము దోషాంతరము ఇదిగో ఉపపత్తి విరోధము ఎట్లన వ్యంజకముల యసాధారణ్యమునుం బట్టి వ్యంజనను బ్రతిపాదింపరాదు ప్రాచీనులు అట్టి ప్రతిపాదనము నంగీకరించి రనుటయు ఒప్పుదు. మేము అడుగుచున్నారము “నిశ్శేష చ్యుత చందనమ్ ఇత్యాది స్థలములందు వ్యంజకరూపములైన యవాం తరవాక్యముల కెల్ల వాషీన్నానవ్యావృత్తి నెట్టకేని సంపాదించి తన్మూలమున సంభోగరూపవ్యంగ్యార్థమునకు అసాధారణ్యము సంపా దించుట ఎందులకు ? ఏమి ప్రయోజనము సాధించుటకు ? ఏమి అక్కఱ ? వ్యంగ్యవ్యంజనమునకు అది (వ్యంజకతాసాధారణ్యము)

ఉపాయ మనియూ? ఉపాయమన్నచో తన్ని రాకరణమునకు ఇదిగో ఉపపత్తి.

ఔన్నద్యం చార్బల్యం చింతాలసత్వం, సచిశ్శ్వసితమ్
మమ మందభాగిన్యాః కృతే సఖ త్వా మపి పరిభవతి

జాగరణము దుర్బలత్వము చింత అలసత్వము నిట్టూర్పు
వీని కెల్లలోనై అయ్యో సఖ నీవు మందభాగ్యురాల నగు నాకై
ఇట్లు భంగపడితివి

నాయిక యొక్క ప్రియునికడకు దూతిగాఁ దాఁ బంపినసఖ
అతనితో నుపభోగించి రాఁగా ఉపభోగచిహ్నములంబట్టి - జాగర
ణాదింబట్టి - ఆ గుట్టు కనిపట్టి ఆ సఖనిఁగూర్చి నాయిక పల్కినవి
పద్యమునందలి మాటలు

ఇట్టి స్థలములందు జాగరణాదులు వ్యంజకములు సంభోగము
చేతను వియోగముచేతను సంభవించునవి యగుట తదుభయసాధా
రణములే యగును సంభోగ మనుభవించిన దూతి యందును వియో
గముపాలైన నాయిక యందును అవి యున్నవే. అందుచే అవి
సంభోగమునకే అసాధారణ (నియత) వ్యంజకములు కావు.

[శం] అట్టిచో అవి ఇవోచ్చట సంభోగపరములే అని అర్థ
విశేషము ఎట్లు బోధపడును?

[సమా] ఎట్లన వినుండు వ్యంజకముల సాధారణ్యాసాధా
రణ్యములం బట్టి కాదు మఱి వక్త్రభోధవ్యాది వైశిష్ట్యమునుంబట్టి
(కాయకోపభోగాది) అర్థవిశేషావగతి - అని గ్రహింపుడు

ఇట్లు వ్యంజకముల యసాధారణ్యప్రతిపాదనము వ్యంగ్యాన బోధకు ఉపాయము కాకపోవుటేకాదు వ్యంజనకు స్రుతికూలము సైతము ఎట్లన వ్యంజకముల (హేతువుల) యసాధారణ్యమునకే సాధ్యముతోడి నియత సాహచర్యమునకే వ్యాప్తి యని పేరు వ్యాప్తి అనుమానానుకూలము వ్యంజనకు అనావృత్తకము అనుమానము చేతనే వ్యంగ్యార్థము సిద్ధించుచో వ్యంజనావృత్తిని తదర్థమై కల్పించుటేల? అనవ్యలభ్యమైన యర్థమునందేకదా వృత్త్యంతరకల్పనము యుక్తము? ఇట్లు వ్యంజకములే అనుమితిహేతువులై అనుమానము చేతనే వ్యంగ్యార్థసిద్ధి యగుచో వ్యంజనాసిద్ధియే నిరవకాశ మగును వ్యంజనాభిమానులైన చిత్రమీమాంసాకారులకు ఇచ్చోట ఇష్టము సిద్ధింపకపోవుటేకాదు వ్యంజనోచ్ఛేదరూపము అనిష్టప్రసంజనమును ఉద్వృత్తిల్లును ఇట్లు ఇటుతెఱంగు బాధయు లేపదు

దోషాంతరమును తటాద్యుపాదానమున వాపీస్నానము వ్యావ ర్తితమైనను నిశ్శేషచ్యుతచందనమ్' అను వాక్యార్థమునకు అసాధారణ్యము రాదు ఏలన తడిగుడ్డతో వక్షము మొదలగునవి తుడుచు కొనుట మున్నగు కారణాంతరములచేతను స్తనతటాదికి నిశ్శేష చందనచ్యవనాదులు సంభవించును అట్టిచో అసాధారణ్యరూప వ్యాప్తివ్యంజకములకు సిద్ధింపదు. ఇట్టిచో, వాపీస్నానవ్యావృత్తిచే ఏమిప్రయోజనము సాధించినట్లైనది? ఏమియులేదు మఱి మా కన్ననో సాధారణ్యప్రతిపాదనమున ఇటుతెఱంగుల లాభము కలదు వ్యంజక సాధారణ్యమునకే తర్కశాస్త్రమున అనైకాంతి కము అని హేతుదోషమునకు పర్యాయనామము. అనైకముగ జ్ఞాతమయిన హేతువు అనుమితికి బ్రతికూలమైనను వ్యంజనకుఁ బ్రతికూలముకాదు ఇట్లు మాకు అనిష్టవ్యావృత్తియు ఇష్టప్రాప్తియు

సాధారణ్యముచే సిద్ధించినవి మీకు ఒకచోట (వాపీస్నానముకడ) అసాధారణ్యము, కడమతావుల (సలిలార్ద్ర)ననన ప్రాంచనాదులకడ) సాధారణ్యము ఒప్పవలసిన దుస్థితి పట్టినది ఈ యర్థజరతీన్యాయము పాత్రై యేమిలాభము ?

(4) దోహంతరము ఇచ్చట రమించుటకు అతని సరసకే పోయితివి అను వ్యంగ్యార్థశరీరమందు అతని సరసకుఁబోవుట ఒకటి, తత్ఫలము, రమించుట ఇంకొకటి రెండంశములు చేరి యున్నవి అందు అతని సరసకే పోయితివి అను సంశయముకు దీక్షితులమతమునుబట్టి వ్యంగ్యత్వము ఉపపాదించుట దుర్బలము. ఏలన తటాదిఘటితమైన విశేషణవాక్యార్థము స్నానవ్యావర్తన ద్వారమున సంభోగాంగములైన యాశ్లేషచుంబనాదులఁ బ్రతిపాదించుటచేత ప్రధానవ్యంగ్యము వ్యంజనముచకు సాయపడుచున్నది అను మీ మాటలంబట్టి నిశ్శేషచ్యుతచందనమ్ అను మున్నగు వానిచే ప్రతిపాద్యములగు వాక్యార్థములు వాచ్యార్థ మగు వాపీ స్నానమందు బాధితములు కావున వాచ్యమక్షిగతమైన యర్థమందు ప్రధానములైన 'వాపీస్నానమునకుపోయితివి వానిసరసకుఁ బోలేదు' అను వాక్యములందు పోయితివి' అను విధిప్రతిపాదక శబ్దస్థానమున పోలేదు అను నిషేధప్రతీతియు పోలేదు అను నిషేధప్రతిపాదక స్థానమున పోయితివి అను ప్రతీతియు విరోధలక్షణచేతనే ఉప పన్నము లగును ముఖ్యార్థబాధ యుప్పతిల్లునప్పుడు ఉన్మీలించునర్థము లక్షణావేద్యమని లక్ష్యార్థమని ప్రసిద్ధముగ నుండ వ్యంజనావేద్యమని వ్యంగ్యార్థ' మని మీరు చెప్పుట ఉచితము కాదుకదా ఎట్లన

అహో పూర్ణం సరో యత్ర లురన్తః స్నాన్తి మానవాః
(అహో మడుగు నిండియున్నది ఇందుజనులు పొర్లాడి స్నానము

చేయుచున్నవారు) అను నిచ్చోట స్నానము చేయువారు జనులు వారలకు 'బుర స్త' (పొల్లుచున్నవారు) అను విశేషణము సరోవరపూర్ణత్వ విషయమున అనుపపన్నము అట్లు పూర్ణం సర' అనువాక్యమున ముఖ్యాధ్యానుపపత్తి కలుగుదు పూర్ణత్వాభావము విరోధలక్షణచే భాషించును అది లక్ష్యార్థము వ్యంగ్యార్థము గాదు. అక్కడ వ్యంజనా నేర్విత లేదు అట్లే ప్రకృతశ్లోకమునందును కావున త్వన్మతాను సారము తదంతికగమనము' అను వాక్యార్థాంతమునకు వ్యంగ్య త్వము దురుపసాదమ

[శంక] తదంతికగమనము లక్షణావేద్యమైన నగుంగాక తత్ఫలాంశమైన రమణము లక్ష్యశక్తిమూలభవనివేద్య మగుట అన్యూహతము

[సమా] అదియు సరిపడదు ఏలన అధమత్వ మన అప కృష్టత్వము (నీచత్వము) అది జాతిచేగాని కర్మచేగాని కలుగును ఇచట జాత్యపకర్ష కాదు ఉత్తమ నాయక నాయకుని జాత్యపకర్షను చెప్పదు అందుచే కర్మకృతాపకర్షయే కావలెను మఱి యా యపకర్షను దెచ్చినకర్మ యేది? ఇట నాయక చెప్పినది దూతీ సంభోగకర్మయా? తదతిక్తమా? తదతిక్తము కాదు ఏలన ముందు నాయకుఁ డొనర్చిన యపరాధము లెల్ల సహించియేకదా నాయక దూతిని పంపినది అట్లు సహింపకయే యున్న దూతిని పంపుట కురురకు కావున, అందుచే తా నొప్పుకొన్నట్టి నాయక కృతపూర్వసీచకర్మను బట్టబయలుగా నుగ్గడింప నర్హముకాదు అందుచే నాయక ఇట నాయకుని సీచకర్మగా నుగ్గడించినది స్వాసరాధపర్యవసాయిదూతీసంభోగముగనే పర్యవసించుచున్నది అరు మీ వాక్యములంబట్టి అన్యధానుపపత్తి రూపమైన యథాపత్తి

ప్రమాణవేద్యతను రమణమునకు మీరే అంగీకరించివట్లు స్పష్టమగుచుండ ఇంక దాని కెక్కడ వ్యంజనావేద్యత? అనన్యలభ్యముకదా శగ్ధార్థము? ఈ న్యాయమునుబట్టి ఇచ్చోట అర్థాపత్తి భ్యమైన దానికి రమణమునకు శగ్ధార్థము రాదుకదా? మరి వ్యంగ్యార్థము సిద్ధింపదని వేరే చెప్పవలయునా?

అదిగాక ఎట్లెట్ల అర్థాపత్తి వేద్యతనుంగూడ వాదించి రమణమునకు వ్యంజనావేద్యత్వమును అంగీకరించివంగూడ, మీ మనోరథము సిద్ధింపదు వలన వాచ్యార్థములైన నిశ్శేషచ్యుతచందనస్తనలిటత్వాదులును, అధమత్వమును మీ చెప్పిన విధమునఁ గొండొక రీతి స్నానాదిచే నుపపద్యమానములు కావు కేవలదూతీసంభోగముననే పొసఁగును” అట్లే సంభోగింపనే వాని సరసకు పోయితివి అను గమనాంశికవ్యంగ్యార్థముచేతనే అధమత్వరూపవాచ్యార్థము ఉపపన్నమగును అందుచే రమణరూపవ్యంగ్యార్థము వాచ్యసిద్ధ్యంగ మగును అప్పుడు నిశ్శేషచ్యుతచందనశ్లోకము గుణీభూతవ్యంగ్యకావ్యోదాహరణ మగునే కాని - వ్యంగ్యమునకు అట ప్రాధాన్యము లేమింజేసి - ధ్వనికావ్యోదాహరణము కానేరదు ఇట్లు ప్రాచీనగ్రంథవిరోధమునకుఁ బైపెచ్చు ఉపపత్తివిరోధముపైతము స్ఫుటతరము. అందువలన దీక్షితులు చెప్పిన వ్యంజనాసాధారణ్యము ఎటుచూచినను పొసఁగదు

స్వవ్యాఖ్యానప్రకారము ధ్వనికావ్యత్వము

అట్లుగాక వ్యంజనాసాధారణ్యము చెప్పటయే సముచితము అప్పుడు ప్రాచీనగ్రంథవిరోధము లేకపోవుటయేకాక ప్రకృతశ్లోకమునకు ధ్వనికావ్యత్వమును ఉపపన్నమగును. ఇట వక్త విదగ్ధయు

ఉత్తమయు నైన నాయక నాయకునితో సంభోదించి వచ్చి సంభోగ చిహ్నముల నెల్ల దూతి దాచుచుండుట గ్రహించినది కాని నాయక కృత దూతీసంభోగనీచకర్మ ఉదాసీనశ్రోతలకుఁ దెలియవచ్చుట ఆమెకు ఇష్టముకాదయ్యెను అందుచే ప్రతారించి వారికి ఆచిహ్నము లెల్ల వాసీస్నానకార్యముగాఁ దేటపడఁ బ్రతిపాదించినది ఆ నిశ్శేష చ్యుతచందనాదిమూలముననే గూఢముగా దూతికి సంభోగకార్య ములు స్ఫురింపఁగా దాని దొసఁగు దానిమనసునకే న్యక్తమగువల్లు ఇట్లు నేరుమీఱఁ బల్కినది ఆ జాణ నాయక

ఓసీ కల్లలాడి వెలియక ఇష్టజనులకు (సాబోంట్లకు) బాధ కలిగించుదానా స్వార్థపరాయణురాలా నీవు కాలము మించిపోవు నను భయమున ఇటనుండి స్నానార్థము నూతికిఁ బోయితివి (సర స్నాన మనక గృహస్నాన మనక వాసీస్నానమనుట స్నానసంభోగ సాధారణమునకు [ఉద్యోతము] అంతేకాని దవుల నదికి గాని పరులవెతే నెఱుంగక దుఃఖపెట్టు నా యథమునియొద్దకుఁగాని పోవై తివి పోయితిని బతిమాలినను అతఁడు రాలేదు అని కల్లలాడితివి ఇవిగో వాసీస్నానపు చిన్నెలు స్ఫుటముగా నీయందుఁ గానవచ్చు చున్నవి నూతికి వచ్చు వయసుకాండ్ర పెల్లిదమునకు బలు సిగ్గు నొంది (వైరముగ మేనెల్ల రుద్దకొన వీలులేక) మూపులు భజ లతలఁజేర్చి స్వప్తికీకరించి రుద్దకొనుటంజేసి నీ నలుదచనుమొనలకే నీరు తగిలి అచ్చటి గండమే రాలిపోయినది వక్షస్థలమున గండము ఇంచించుక అట్లే నిలచియున్నది అట్లే త్వరచే పైపెదవి అఘో ముఖమై (న్యూజమై) యుండుటంజేసి నీరు లెన్నగాఁ దగులకపోవుటచే తిట్టనర రాగము తుడి పోకున్నది క్రిందిపెదవియన్ననో ఉత్తాస మగుట (వెలికి మిగిలియుండుట) పుక్కిలింతనీటిసంస్కరముచే పలు

తోము ప్రేమరాయిడిచేత పై పెదవికన్న నెచ్చు సమ్మర్ద మొందుటది. జేసి అందు రక్తిమ పూర్తిగా తుడిగిపోయినది అట్లే స్నానకాల మున మూతపడుటచేత (కనుల) లోపల నీరు తగులమింజేసి కనుల కాటుక మాయలేదు. నీటి సంస్కరముచేత కనుపొంతలమాత్రమే కాటుక పూర్తిగా మాసిపోయినది స్నానమున కావల బాగుగ మేచు తుడుచుకొనమిచేతను తిండిలేక (న్నానోత్తర మభోజనాత్ ' ఉద్యోతము) కృశించుటచేతను నీ మేనెల్ల పులకరించినది - అని ఆ చతురనాయక నిరూపితాత్మర్యముగనే పలుకుట ఉచితము లేకున్న దాని చాతుర్యమునకు భంగ మేర్పడును

ఇట్లు వ్యాఖ్యానించిన పూర్వోక్తమైన లక్షణాదోషము ఇచ్చో నుప్పైల్లదు ముఖ్యార్థబాధయో తాత్పర్యానుపపత్తియో యున్నప్పడే లక్షణకుఁ బ్రచారము ఇచ్చోట వాక్యార్థములు నిశ్శేషచ్యుతచందనాదులు స్నానసంభాగ సాధారణములు కాఁగా స్నానరూపముఖ్యార్థమునకు బాధయేలేదు మఱి తాత్పర్యార్థము నీవు ఆ యధముని కడకే పోయితిని సంభోగించి వచ్చితిని అనునది - గూఢముగా నుండవలెననియే వక్తయిష్టము కావున తటుకున భాసింపదు తాత్పర్యార్థభానమే లేనప్పుడు తదనుపపత్తిప్రసంగము అసంగతముకదా! ఆ యచుషపత్తి నాశ్రయించుకొని యవతరించులక్షణకు అనకాశ మెక్కడిది ?

ఇట్లు ఉక్తలక్షణాదోషము నిరవకాశము కాఁగా వ్యంగ్య ప్రభావము ఇట్లు ఉల్లసిల్లును ఎట్లన మొదట ముఖ్యార్థప్రతిపత్తియు (జ్ఞానమును) పిమ్మట వక్తృబోధవ్యాది ప్రతీతియు కలుగుడు తన్న హిమచే వ్యంగ్యార్థప్రతీతి కలుగును ఇది క్రమము ఇట స్నాన రూపము ముఖ్యార్థము నిశ్శేషచ్యుతచందనాదివాక్యార్థముల్లే

దానితో సమన్వయము పొందును పిమ్మట వక్తి విదగ్ధురాలు ఉత్తమ
 రాలు నైన నాయక అనియు, బోధవ్య దుస్థీలదూతి అనియు వైశిష్ట్య
 జ్ఞానము ఈ ప్రకరణమహిమను 'అధమ' పదము వ్యంగ్యార్థము
 నకు గమకమగును. ఎట్లు ? తొలుత అధమపదప్రవృత్తినిమిత్తము
 గ్రహింపఁదగును లోకములో అధములు బహువిధములుగ నుండును.
 వారియందెల్ల అధమపదము వర్తింపవలయుటకు సకలాధమసాధా
 రణముగ ప్రవృత్తినిమిత్త మొకటికలదు అది దుఃఖదాతృత్వము.
 అదే ఇటను ప్రవృత్తినిమిత్తముగ స్వీకరింపఁదగును ప్రకృతశ్లోక
 మున అది కడమవిశేషణముల కంగీకరించినట్లే వాచ్యవ్యంగ్య
 సాధారణ్యమున నొప్పును వాచ్యార్థదశయందు అనేకాపరాధములు
 చేసి తన్నిమిత్తమున అసారదుఃఖము కలిగించినవాఁడని అధమ
 పదమునకు సామాన్యముగ అర్థము మఱి వ్యంగ్యకక్షయందున్న
 పన్నడు అది దూతీసంభోగనిమిత్తక దుఃఖదాతృరూప విశేషరూప
 మున పర్యవసాన మొందును ఇట్లు విశేషార్థవ్యంగ్యము లభించిన
 పిమ్మట నీవు ఆ యధమునికడకే పోయితివి. అతనితో రమించి
 వచ్చితివి" అను వ్యంగ్యము ప్రధానముగా స్ఫురించును విశేషణ
 ముల సాధారణ్యము (తొల్లివాపీన్నానరూప వాచ్యార్థమునకును)
 ఇప్పుడు సంభోగరూప వ్యంగ్యార్థమునకు స్ఫోరకములగును. ఇది
 అలంకార సిద్ధాంతనిష్కర్ష.

దీనిచే - చిత్రమీమాంసయందు 'అధమత్వ మన అపకృష్ట
 త్వము. అది జాతిచేఁగాని కర్మచేఁగాని కలుగును ఇచట జాత్యప
 కర్షకాదు ఉత్తమనాయక నాయకుని జాత్యపకర్షను చెప్పదు
 స్వాపరాధమునఁ బర్యవసించినట్టిదైన దూతీసంభోగతిరిక్తాన్యకర్మల
 చేతఁ గల్గిన యపకర్షయుఁగాదు. అట్టిది దూతీసంప్రేషణమునకు

ముందటిది నాయక ఓర్వనే యోర్చినది. కావున సంభోగ రూపమే అధమ పదముచే వివక్షితము అవి సిద్ధము అని యేది చెప్పబడినదో అది నిరస్తము.

ఏలన విదగ్ధయైన ఉత్తమనాయక సఖుల యెదుట దూతీ సంభోగరూప మైనట్టి స్వనాయకాపరాధకృతకర్మాపకర్షమునుం గూడ కంఠము క్రముగా తేటతెల్లము చేయు ననుట- అత్యంతాను చితము అందుచే అధమపదముచే సఖులకుఁ దెల్ల మగునట్లు నాయక దూతినిగూర్చి తాను మున్ను ఓర్పుకొన్న యా తొంటి యపరాధ ములనే - దూతీప్రేమాదీకమునే ఇప్పుడు సహింపని చందమునఁ బలుక నిచ్చగించినది అదే ఆమె చాతుర్యము అని నిగ్గు

రస గంగాధరము

వరిపస్యావివరణసముల్లసితము

అథి 8 ఉత్తమ కావ్యము - గుణీభూత వ్యంగ్యము

ఏ కావ్యమునందు అప్రధానమయియే వ్యంగ్యము చమత్కార కారియగునో అది రెండవ కావ్యప్రభేదము - గుణీభూతవ్యంగ్యము ఉత్తమకావ్యము అప్రధాన మయియే అనఁగా మఱియొకవ్యంగ్యమున కన్ననో వాచ్యార్థమునకన్ననో అప్రధానమై యని భావము అప్రధానమయియే అనుచోట నున్న యనధారణము (ఏ) లేకున్న- వ్యంగ్య ప్రధానమై చమత్కార కారణము అని మాత్రమే లక్షణము చెప్పిన - అపరాంగవాచ్యత్వమున అతివ్యాప్తి ఉప్పతిల్లును అచోట వ్యంగ్యము వాచ్యమునకన్నఁ బ్రధానముగా నుండియు కొండొక వ్యంగ్యమునకు అంగముగానుండి చమత్కారి యగును అందులకు ఉదాహరణము

అయం స రశనోత్కర్షీ పీనస్తనవిమర్దనః

నాభ్యారుజఘనశ్పర్శీ నీపీవిప్రసంసనః కరః

(శ్రీపర్వము. 14 అధ్యాయం)

మొల నూలును తివిచివై చునది బలుపుఁ బాలిండ్ల విమర్దించు నది నాభిని, ఊరువులను జఘనమును స్పృశించునది పోకముడిని పీడ్చునది ఈచేయి ఇది రణభూమిం గూలిన భూరిశ్రవసునియొక్క చిన్నహస్తముం జూచి విలపించు తద్వధువుల వచనము. ఇందు నాయకవిషయమైన నాయితాశృంగారము కరుణకు అంగము

తమభర్త హస్తముంజూచి తొంటి తత్కృతశృంగారోచితరశ
 నోత్కర్షణాది విలాసముల స్మరించుకొన గా భూరిశ్రేవుని వధువులకు
 శోకావేగము కడుంగడు ముమ్మరించుటంజేసి - శృంగారము
 కరుణకు పోషకము - అంగమొండె - యైనది కరుణకే ఉల్బూతచే
 (ఉద్రేకముచే) ఆస్వాదగోచరత్వము అట్టి ప్రియుఁడు కాలగోచ
 రుఁడు కాఁగా ఇప్పుడు శోకాతిశయము వెల్లివిరిసి తైల్లమగును
 కావున కరుణకే ప్రాధాన్యము దానినిబట్టి ఇటు (కరుణరస) ధ్వని
 కావ్యత్వము స్ఫుటమే ఇందు కరుణరసమునుబట్టి పర్యాయో
 చించిన శృంగారము అప్రధానమైనను చమత్కారకారణమై
 యున్నది కావున ఇది ఈరెండవ కావ్యప్రభేదమును ఉత్తమ కావ్యము
 కానలసి వచ్చును కాని నిజమునకు ఇది ఉత్తమోత్తమము ధ్వని
 కావ్యమే ఇందు ఆలంబనమైన నాయకునిమృతి కలిమింజేసి కరుణకే
 ప్రాధాన్యము కావున పూర్వవృత్తశృంగారముగూడ కరుణరస
 ప్రసంగమందు శోకోత్కర్షణము కలిగించునది యగుటచే చమత్కారయే
 లక్షణమున ఏవార్థనివేశనమునంజేసి కరుణనుబట్టి అప్రధానమైనను
 (శృంగారవ్యంగ్యము) వాచ్యార్థమున కన్న ప్రధానము యగుటంజేసి
 అది (వ్యంగ్యము) కేవల ప్రధానముగనే యుండక అప్రధానమునుం
 గూడ నైనందున నతివ్యాప్తి వారించినది రశనోత్కర్షి శ్లోకాది
 యపరాంగస్థలములందు ధ్వనికావ్యత్వము అవ్యాహతమైనది
 'చమత్కారి అను దశమును సార్థకమే అది వేకుండ 'ఏందు
 వ్యంగ్యము అప్రధానమగునో అని మాత్రము లక్షణము చెప్పిన
 వాచ్యచిత్రములందు అతివ్యాప్తి వాచ్యచిత్రాదులందు వ్యంగ్యము
 లీనముగా నుండును చిత్రాదులందు అలంకారముల చమత్కారమే

తప్ప వ్యంగ్యంపుఁజమత్కారములేదు అందుచే అతివ్యాప్తి వారింప
చమత్కారకారణ మగునో ' అను దశము నివేశించుట.

కావ్యప్రకాశమునందు,

అతాదృశి గుణీభూతం వ్యంగ్యం వ్యంగ్యేతు మధ్యమమ్ '.

ఏ కావ్యమందు గుణీభూతమగు వ్యంగ్యము చమత్కారము కలదియో అది మధ్యమకావ్యము - గుణీభూతవ్యంగ్యము ' అను కారికాభాగమునకు మఱి టీకాకారులు చిత్రకావ్యభిన్నత్వము అనగా అలంకారప్రధానకావ్యమున కన్న భిన్నమైనది - అని వ్యాఖ్యచేసినారు ఆ వ్యాఖ్య సరికాదు ఏలన పర్యాయోక్తము సమాసోక్తి మున్నగు నలంకారములు ప్రధానములుగాఁగల కావ్యము లందు ఆ వ్యాఖ్యనుబట్టి గుణీభూత వ్యంగ్యలక్షణమునకు అతివ్యాప్తి రావలసి వచ్చును నిజ మేమనఁగా తదలంకారవిచ్ఛిత్తి గల కావ్యము చిత్రకావ్య మగును గుణీభూతవ్యంగ్యమును అగును ఇది సర్వాలంకార సమ్మతము

గు ణీ భూ త వ్య ం గ్యో దా హ ర ణ ము

శ్లో రాఘవ విరహాజ్వాలాసంతాపిత సహ్యశైల శిఖరేషు
శిశిరే సుఖం శయానాః కపయః కుప్యన్తి పవనతనయాః

రఘురాముని విరహంపుమంటలచే సంతాపితములైన సహ్య పర్వతశిఖరములందు శిశిరమున సుఖముగా పరుండియున్న కపులు హనుమంతుని కోపించుచున్నారు " సీతాన్వేషణము నకు హనుమంతుఁడు పోవఁగా శ్రీరాముఁడు కపులతోడ సహ్యద్ర

యందు నసించియుండెను ఆయన విరహాగ్ని సహృద్రయంతయు వేడెక్కునంత మిక్కుటముగానుండెను తమకు శిశిరము దుస్సహముకావున కపులు ఆ వేడిమికి హాయిగా నుండిరి ఇట్లుండ హనుమంతుడు లంక నుండి మఱివచ్చి సీతాదర్శనవృత్తాంతము చెప్పి శ్రీరామవిరహాగ్ని నార్పివై చెను ఆ చలికాలమున తమకు సుఖాపాదిగా నుండిన దానిని ఆ యగ్నిజ్వాలను చల్లార్చివైచి శైత్యబాధ కగ్గము చేసినాడని కపులకు హనుమంతునిపైని కోప ముప్పతీలై నని భావము

ఇందు 'జానకి కుశలవార్తానివేదనమునంజేసి రాఘవుడు శిశిరీకృతుఁ డయ్యెను అనునది వ్యంగ్యార్థము దానిచే గాక హను మంతునిపైని కపుల యాకస్మిక కోపరూపవాచ్యార్థము ఉపపన్నము కాదు అందువలన హనుమంతునిగూర్చి కపులు చూపిన కోపము అను వాచ్యార్థమునకు రాఘవుని మనసు చల్లబడె నను వ్యంగ్యార్థము ఉపపాదకము (అంగము) అగుటచే ఇది గుణీభూతవ్యంగ్యము ఇచ్చోట వాచ్యము ప్రధానము వ్యంగ్యము అప్రధానము అట్లు గుణీభూతమైనను వ్యంగ్యము - దుర్దైన వశమున దాస్యము పాలైనను రాజమహిషి (పైరంధ్రి ద్రాపది)లోల అనిర్వాచ్యకమనీయత్వ ముతో విలసిల్లుచున్నది

[శం] వ్యంగ్యము వాచ్యార్థోపకారక మైనచో, కావ్యము గుణీ భూతవ్యంగ్యము ఉత్తమకావ్యమేకదా కావలయును? మఱి తొల్లి చెప్పబడిన 'తల్పగతాపి అను స్లోకమున మంద మాక్షిపతి' అనుచోట ఆక్షేపగతమాంద్యము నవవహుస్వభావ విరుద్ధము అందుచే మందాక్షేపరూపవాచ్యార్థము అది రత్యాఖ్యస్థాయి అను వ్యంగ్యముచేతనే ఉపపద్యమాన మగును వాచ్యము వ్యంగ్యోప

పద్యమానమగుట (వ్యంగ్యముచే పోషింపఁబడుట) అనునది ఇందును అందును సమానమే అట్లుండఁగా ఇది ఉత్తమకావ్యమగుటేమి? అది ఉత్తమోత్తమకావ్యము (ధ్వనికావ్యము) అగుటేమి?

[సమా] ఈ శంక పోసఁగదు ఏలన 'తల్పగతాపిచ' అను శ్లోకమునందు అసతిచమత్కారములైన ప్రతిదినసఖ్యుపదేశములచేతను ఈ మాండ్యము ఉపపద్యమానమగును కావున కేవలము నాయికా రణిరూప వ్యంగ్యముచేతనే ఆ మాండ్యరూపవాచ్యార్థము ఉపపన్న మగునని నియమములేదు అట్టిచో వ్యంగ్యము గుణీభూత మనరాదు కావ్యమును గుణీభూతవ్యంగ్యముకాదు ఇతరవిధమున నెట్లుగాని నాచ్యార్థము ఉపపద్యమానము గాక వ్యంగ్యమాత్రముచేతనే పిద్ధించుచో అచట గుణీభూతవ్యంగ్యవ్యవహార మని ఎఱుఁగవలెను

అదియునుంగాక ఆ మాండ్యరూపవాచ్యార్థము తొలుతనే చిత్తమునఁ జూఱగొన్నట్టిదైన విప్రలంభరతిని స్రవకాశపఱుపకయే తాను స్వతంత్రముగ రసజ్ఞుల పరచిర్వృత్తిచర్వణకు గోచరము కానేరదు విప్రలంభరతిని స్రవకాశింపఁజేయున దైననే అది పరమా నందాస్వాదగోచర మగును అట్లే సిశ్శేషచ్యుతచందసమ్మను శ్లోకము నందును 'అశమత్వము' వాచ్యార్థము- దూతీసంభాగమా త్రిముననే నిష్పాద్యము కాదు నాయకుఁడు కొండొక యపరాధ కారమున నాయికను దుఃఖపెట్టిన వాఁడగుటచేతను అది సంభవించును గావున వాచ్యము ఇగోచ్రమగుటకాడ కేవలవ్యంగ్యైకముగా ఉపపాద్యము కాదు అందునలన నచోచ్చుటఁగూడ గుణీభూతవ్యంగ్యకావ్య ర్థము ఆశంకింపరాదు వాచ్యము నియతముగ వ్యంగ్యమాత్రము చేతనే ఉపపద్యమానమై తదితరముచేత నుపపాద్యము కానప్పడే వ్యంగ్యము గుణీభూతమగుననియు అప్పుడే కావ్యము గుణీభూత వ్యంగ్య మని వేరొందుననియు నిగ్గు

చిత్రమీమాంసోదాహృతోదాహరణ ఖండనము

మఱి చిత్రమీమాంసాకర్త యన్ననో ఇట్లు ఉదాహరణము విచ్చినారు.

‘ప్రహరవిరతౌ ? మధ్యేనాహ్నా ?

స్తతోఽపి పరేణవా ?

కిముత సకలే యాతే వాఙ్మనా

ప్రియే త్వమిహైవ్యసి ?’

ఇతి దినశతప్రాప్యం దేశం

ప్రియస్య యియాసతో

హరతి గమనం బాలాఽలంకారైః

సభాష్టగలజ్జలైః

‘ఓ ప్రియా జాము గడుచునప్పటికా ? మధ్యాహ్నమునకా ? కాకున్న అపరాహ్ణమునకా ? పోనీ పవలంతయుఁ గడచునప్పటికేని నిజముగా ఇట వత్తువా ?’ అని జాలువారు కన్నీటితోడి యాలాపములచే ఆ తన్వి దూరదేశమునకుఁ బోవ నిచ్చుగించుచున్న ప్రియునిగమనము ఆపివైచెను ‘ప్రాప్యమ్’ చేరుటకే నూరు దినముల కాలము తిరిగి వచ్చుటకు మఱియంత, అచట పని చూచుకొన మఱికొంత అందుచే బహుదివసాగమసాధ్యము గమన మెక్కడ ? దిన్నెకమాత్రసహ్యముకాని ప్రియురాలి విరహ మెక్కడ ?)

ఈ పద్యమునందుఁ బవలంతయుఁ బరమావధి అంతకుపైని ప్రాణములు దాల్చుజాలను’ అను వస్తువు వ్యంగ్యము ఆలాపముల చేత ప్రియగమనము బాల హరించెను అని ప్రియగమననివారణము

అను వాచ్యార్థంపుసిద్ధికి ఆవ్యంగ్యము అంగమగుటంజేసి ఈ శ్లోకము (వాచ్యసిద్ధ్యంగ) గుణీభూతవ్యంగ్యకావ్యము ' అని ప్రతిపాదించెను దీక్షితప్రతిపాదనము ఇది సరికాదు సభాష్పగలజ్జలములు ప్రహరవిరతౌ ' ఇత్యాద్యాలాపములు ఇవే చాలును ప్రియగమనము వారింప అనగా వానిచే స్ఫురించునట్టిదైన అంతకుజైని బ్రదుకజాలను ' అను వ్యంగ్యార్థమే ప్రియగమనమును వారింప సమర్థక మని భావము అందుచే ప్రియగమన నివారణ రూపమైన వాచ్యంపు సిద్ధికి ఆ జలములు ' ఆ 'యాలాపములు ' అంగములవును కావున వ్యంగ్యము ఇట గుణీభూతము కావలసినదిలేదు

[శం] వినిగమనము లేదు కావున అవే వాచ్యసిద్ధ్యంగములు కానేల ? వ్యంగ్య మేల వాచ్యసిద్ధ్యంగము కారాదు ?

[సమా] ఏలన, వినిగమనము కలదు 'ఆలాపైః' అను (కరణ) తృతీయ చేత ప్రకృత్యర్థమైన (ఆలాప పదవాచ్యమైన) హరణక్రియాకరణత్వము స్ఫుటముగా ఎఱుకపడుచుండఁగా వినిగమనము లేకపోవుటెట్లు ? 'ప్రహరవిరతౌ' అనుమాటచేత, 'అశ్రువులచేత' అను వాచ్యమే వినిగమనము అట్లు కాదేని నిశ్శేషచ్యుత చందనమ్ అను మున్నగు స్థలములందు 'దూతీ సంభోగాది" వ్యంగ్యార్థము 'అధమత్వ" రూప వాచ్యార్థసిద్ధికి అంగమై ఆశ్లోకము గుణీభూత వ్యంగ్యోదాహరణము కావలసివచ్చును మున్ను చిత్రమీమాంసాకర్త నుడివినట్లు తదభిమతధ్వనికాన్యోదాహరణము కాకపోవును

[శంక] పోనీ అగుఁగాక నిశ్శేషచ్యుత చందన శ్లోకమును గుణీభూతవ్యంగ్యముగనే మే మంగీకరింతుము అట్లే ప్రహరవిరతౌ

శ్లోకమునందును 'సబాష్పగలజ్జలము తదాలాపములు' వీనిచే ప్రవాస మేగిన వెనుక నట ప్రియుని చిరకాలావస్థితిని వారింపఁ బనికి వచ్చును అవి 'ప్రాణములు ధరింపఁజాలను' అను వ్యంగ్యముతో కూడినప్పుడు గమననివారణసమర్థకము లగును. కావున వ్యంగ్యము వాచ్యసిద్ధ్యంగ మగుఁగాక

[సమా] అట్లు నీ వంశీకరించినను ప్రయోజనములేదు ఏలన, నాయికాదులు విభావములు బాష్పారులు అనుభావములు చిత్తా వేగాదులు సంచారిభావములు - వీని యన్నింటి సంయోగముచే పానకరసన్యాయమున విస్రలంభశృంగారమువలన ఇది తప్పక ధ్వని కావ్యమే యగును వారింప నెవనితరము ?

రస గంగాధరము

వసవస్యావివరణసముల్లసితము

అధి 9. మధ్యమ కావ్యము

ఏ కావ్యమునందు వ్యంగ్యచమత్కారాసమానాధికరణముగ వాచ్యచమత్కార ముండునో, అది మధ్యమ కావ్యము-తృతీయము అనగా ఏ కావ్యమునందు వ్యంగ్యచమత్కారమునకన్న వాచ్య చమత్కారము స్ఫుటముగా ఉత్కృష్టముగా ఎఱుకపడుచుండునో అ కావ్యము మధ్యమము అని భావము.

ఉదా -

తనయ మైనాక గవేషణ లంబీకృత జలధి జరరద్రవిప్త
హిమగిరి భుజాయమానాయా భగవత్యా భాగీరథ్యా సఖి

తనకొడుకైన మైనాకుని (సముద్రములోఁదాఁగుకొన్నవానిని)
వెదకుటకై చాచి జలధి పొట్టలో హిమాద్రి ప్రవేశపెట్టిన భుజము
వలె విలసిల్లుచున్న భాగీరథీభగవతికి సఖినుమి యీ యమునాదేవి

ఇందు ఉత్ప్రేక్షాలోకారచమత్కృతిగర్భమున విలీనమై
నాగరకురాలుకాని నాయిక పూసికొన్న దట్టమైన కాశ్మీరద్రవంపు
మైపూతలో మఱిగిపోయినట్టి నెమ్మేని పసిమి మిసిమివలె ఇంచిన
చుక - అస్ఫుటముగా - ప్రతీయమానమగుచున్నది ఇంచించు
కేసి వ్యంగ్యస్పర్శ లేకయే స్వయముగా రమణీయత్వ మొంద జాలు
నట్టి వాచ్యార్థ మొకండులేదు వ్యంగ్యము వాచ్యమున్నచోట నుండి

నను వ్యంగ్యచమత్కారము వాచ్యచమత్కారముచే నభిధనము నొందియున్నదని ఎఱుంగఁదగును

ఈ రెండవ మూఁడవ కావ్యభేదముల కిది వైలక్షణ్యము రెంటును వ్యంగ్యము గుణిభూతమే అట్లయ్యి రెండవదాన నది జాగరూకము (Active) అనగా ప్రస్ఫుట చమత్కారశాలి తృతీయమందన్ననో అది అజాగరూకము (Passive) అనగా అస్ఫుటము ఈ ద్వివిధకావ్యవిశేషములందును అలంకారప్రధాన మగు కావ్య ప్రపంచమెల్ల సంతర్భవించుచు

చ తు ర్థ కా వ్య వి భా గ ము

ఏ కావ్యమునందు అర్థచమత్కృత్యుపస్కృత మైనట్టి శబ్ద చమత్కారము ప్రధానముగ నుండునో అది అధమకావ్యము ఉపస్కృతమై యనఁగా పోషకమై, అంగభూతమై అని అర్థము

ఉదా -

శ్లో మిత్రతాత్రిపుత్ర సేత్రతాయ త్రయీ శాత్రవ శత్రవే
గోత్రారి గోత్రజత్రాయ గోత్రాత్రే తే నమోనమః

సూర్యచంద్రులు సేత్రములుగాఁ గలవానికి వేదవిరోధులైన రాక్షసులు శత్రువులైనవానికి ఇంద్రగోత్రోద్భవులైన దేవతలకు రక్షకుఁడైనవానికి (వాహనమైన వృషభమును పాలించువాఁడనైన) శివునకు నీకు (గోపాలకుఁడనైన) విష్ణువునకు నీకు నమస్కారము

ఇందు అర్థ చమత్కృతి అప్రధానమగుటవలన అస్ఫుటమై -
ప్రధానమై స్ఫుటముగా విలసిల్లుచున్న శబ్దచమత్కృతిలో లీనమై
పోయినది. ఇది అధమకావ్యము

ఇట్లు నాలుగు కావ్యభేదములు

అన్యమత పరామర్శము

[శం] ఈ నాలుగుగాక అర్థచమత్కృతి యేషాటియు లేనిదై
శబ్దమాత్రచమత్కృతి కలదైన కావ్యవిశేషమును విదనదానిగా
నెన్నుట ఉచితము ఏకాక్షరపద్యములు అర్థావృత్తియమకము
పద్యాదిబంధములు మున్నగుచవి అందులకు లక్ష్యములు కాదగును

[సమా] ఆ యభిప్రాయము సరికాదు ఏలన రమణీయార్థక
ప్రతిపాదకశబ్దముకదా కావ్యసామాన్యలక్షణముగాఁ జెప్పితిమి ఈ
యైదవ కావ్యభేదము తల్లక్షణ గోచరముకాదు మొదలు దానికి
చమత్కారార్థశేషప్రసక్తియు లేమింజేసి కావ్యత్వమేలేదు ఇత
కావ్యవిభాగప్రసక్తి యెక్కడిది? అందుచే ప్రాచీనాలంకారిక పరం
పరను ప్రాచీనత్వమాత్ర గౌరవముతో అవిచారితముగ ననుసరించిన
కొందఱు మహాపుల కావ్యములందు అట నట అట్టివి కొన్ని
నిబద్ధములైయున్నను నేము వస్తుస్థితిని (కావ్యంపు యధార్థ
స్వరూపమును) అనుసరించి వానిని చీకఁ గొనమెత్తిమి అందుచే
మా చేసిన కావ్యవిభాగము అన్యూనాతిరక్తముగా లెస్సగ పొసఁగి
యున్నది అందుచే అధమాధమకావ్యప్రకారము అప్రసక్తము

మఱికొందఱు - కావ్యప్రకాశకారాదులు ప్రాచీనులు
సాహిత్యరత్నాకారాదులు నవీనులు - ఉత్తమ, మధ్య మాధవము

ముజ్జేఱంగే కావ్యమని వచించిరి వారు ఆ విభాగమున శబ్దచిత్రమును నిర్వీశేషముగా అధమాధమకావ్య మని పల్కిరి అది యుక్తము కాదు ఏలన రెంటి తారతమ్యము వారిచ్చిన యుదాహరణముల చేతనే తేటతెల్లమగుచున్నది ఎట్లన కావ్యప్రకాశికలో అర్థచిత్రము నకు ఉదాహరణముగా నిచ్చిన శ్లోకము ఇది

ఇది హయగ్రీవుఁ డను మహాసురుని మహిమానువర్ణనము

వినిగ్గతం మానద మాత్మమందిరాత్
భవ త్యుపశ్రుత్య యదృచ్ఛయాపి యం
స సంభ్రమేంద్రద్రుతపాతితార్గళా
నిమిలితాక్షీవ భియామరావతీ

శత్రువుల గర్వమణించువాఁడును మిత్రులకు మానప్రదాతయునైన హయగ్రీవుఁడు తన యింటినుండి (అమరావతీ జయార్థము గాక ఊరక యలనోకగా వాహ్యభిక్తై బయల్పెడలినను) బయల్పెడలెనని కర్ణాకర్ణికగా విని ఇంద్రుఁడు భయవిహ్వలుడై తత్తర పాటుతో పరుగువాటి గుడెగడియ వేయఁగా అప్పుడా యమరావతి భయముచే (ద్వారములను) కనులు మూసికొన్న దా అనునట్లుండును ఇందు నిమిలితాక్షీవ అన్నచోట ఉత్ప్రేక్షాలంకారము ఇందు కవితాత్పర్యము హయగ్రీవ పరాక్రమాభివర్ణనమైనను అందుచే వీరరసము స్ఫురించియు ఆ వ్యంగ్యచమత్కృతి ఉత్ప్రేక్షాలంకార చమత్కృతిలో తిరోధాన మొందినది

చిత్ర మీమాంసలో ఆప్పయ్యదీక్షితులు అర్థచిత్రమున కిచ్చిన యుదాహరణము :

స చ్ఛిన్నమూలః క్షతజేన రేణుః
 తస్యోపరిష్టాత్ పవనావధూతః
 అంగారశేషస్య హుతాశనస్య
 పూర్వోత్థితో ధూమ ఇవావభాసే

ఆ సమయమున రేగిన దుమ్ము రక్తపాతముచే భిన్నమూల
 మైనను, పూర్వము గాలిచేత నెగురగొట్టబడి పైన వ్యాపించుచు
 చల్లారిన యగ్నిహోత్రుని పూర్వోత్థితధూమమువలె ప్రకాశించెను

సహృదయుడైన వాడైనడు అర్థ చిత్రోదాహరణములకును
 కేవల పామరజన శ్లాఘనీయమైన శబ్ద చిత్రోదాహరణములకును
 భేదము లేదని చెప్పను? ఈషదంతర మున్నట్టి ధ్వని గుఱి
 భూత వ్యంగ్యములు రెండును ప్రాధాన్యప్రాధాన్యముల భిన్న
 కావ్యప్రకారములు కాగా తారతమ్యము నున్నను
 ఈ రెండును (మధ్యమకావ్యములు) కలసి ఒక కావ్యభేదమే
 అను దురాగ్రహ మేల? ఇచ్చట శబ్దారచమత్కృతు లొక్కడ
 నుండుచో వానిలో నేది ప్రధానమో, ఏది గౌణమో పర్యాలోచించి
 అర్థచమత్కృతి ప్రధానముగా నున్న మధ్యమకావ్య మని శబ్ద
 చమత్కృతి ప్రధానముగా నున్న అథమకావ్యమని రెండును
 సమానముగా నున్న మధ్యమకావ్య మని కావ్యమును వ్యవహరించుట
 కర్తవ్యము

రెండును సమానముగా నున్నందులకు ఉదా

సూర్యోదయ వర్ణనము —

ఉల్లాసః పుల్లపంకేయహ పటల పత
స్మృత పుష్పంధయానాం

నిస్తారః శోకదావానల వికలహృదాం
కోకనీమ నిసీనామ్

ఉత్పాత స్తామసానా ముపహతిమహసాం
చక్షుషాం పక్షపాతః

సంచూతః కోఽపి ధామ్నా మయ ముదయగిరి
ప్రాస్తతః ప్రాదురాసీత్

(ప్రాణాభరణము)

విరితస్మిపూల మొత్తముల వ్రాలుచున్న మదించిన తేటి
గండ్లకు ఉల్లాసమును వియోగంపు నెవులుకార్పిచ్చుల వికల
హృదయు లగు చక్రవాకంపుటిల్లాండ్రకు దుఃఖనాశకమును తేజో
విశాశకములైన శట్టజీబులకు ఉత్పాతమును, వెలుగు కోల్పోడిన
నేత్రములకు పక్షపాతము (సహాయకము) కలదియునైన తేజస్సంఘాత
మొకటి పొడుపు గుబ్బలిపోయె బ్రాదుర్భవించినది, అని సూర్యో
దయ వర్ణనము

ఇందు వృత్త్యనుప్రాసప్రాచుర్యమువలనను శబ్దము ఓజో
గుణప్రకాశముగ నిన్నండునను ఇందలి శబ్దచమత్కృతి తేటపడు
చున్నది అట్లే ప్రసాదగుణయోగమున శబ్దములు విన్నవెనువెంటనే
స్ఫుటముగా నర్థము అవగతమగుచున్నది సూర్యరూప తేజస్సంఘా
తమునందు(విషయమునందు)ఉల్లాసత్వము తారకత్వము నిస్తారత్వము
పక్షపాతత్వము అను ధర్మములు (విషయములు) సమారోపింపబడుట
చేత ఇట్లు విషయ విషయముల కభేదము వర్ణింపఁబడుటచే రూపకా

లంకారము ఒండె మహస్సంఘాతరూపహేతువును తత్రాపదు
 రూఢితకార్యముల నుల్లాసాదులతో సహభావమున వర్ణించుటంజేసి
 హేత్వలంకారము ఇట్లు ఇందు శబ్దార్థముల చమత్కృతులు
 రెండును సమానస్కంధములుగ నుండుటం జేసి ప్రాధాన్యము
 సమానమే అందుచే ఇది మధ్యమకావ్యమే

ఇట్లు కావ్యము నాల్గుప్రకారములుగ విభజించుట సర్వవిధ
 ముల సముచితము.

రస గంగాధరము

పరివస్థావివరణసముల్లసితము

2 ర స ప్ర క రణ ము

అథ 1 ధ్వనికావ్యప్రకారములు

కావ్య సామాన్య విభాగానంతరము ఆ నలుతెఱంగుల కావ్య ప్రభేదములందు ఉత్తమోత్తమమై ధ్వనికావ్య విభజనము ఆ ధ్వని కావ్యము అసంఖ్యాక భేదములు కలది అనెల్లఁ బేర్కొనుటయు నిరూపించుటయు అసాధ్యము అందుచేత సామాన్యముగఁ గొన్నింటిని మాత్రమే నిరూపించుచున్నారము ధ్వనికావ్యము ద్వివిధము (1) అభిధామాలము (2) లక్షణమాలము అని (1) అందు తొంటిది ముత్యెఱంగు - రసధ్వని వస్తుధ్వని అలంకారధ్వని అని. అందు రసధ్వని యనునది అసంలక్ష్యక్రమమునకు ఉపలక్షణము. రస్యస్తే ఆస్వాద్యస్తే ఆనేన అను వ్యుత్పత్తి ననుసరించి అసంలక్ష్య క్రమముచే రసము భావము రసాభాసము భావాభాసము భావ శాంతి భావోదయము భావసంధి భావశబలత అనునవి గ్రాహ్యములు ఇవెల్ల నొక ప్రభేదముగ గణింపఁబడును (2) రెండవది అగు లక్షణమాలధ్వని యన్ననో అర్థాంతరసంక్రమితవాచ్యము, అత్యంతతిరస్కృతవాచ్యము అని ఇటుతెఱంగు ఇట్లు పంచముఖ మైన ధ్వనియందు మొదలి దైన రసధ్వనియే పరమరమణీయము (అకాకికాఖండాస్వాదజనకము అని యర్థము

అందుచేత ధ్వనికావ్యప్రకారములం దెల్లిన అది అత్యంత ప్రధానము అందునలనఁ దొలుత రసస్వరూపము నిర్వచింపఁబడుచున్నది

రసగంగాధరము

పరివస్యవివరణసముల్లసితము

అధి 2 అభినవగుప్తపాదాదినమ్మత రసస్వరూపము

సముచిత రమణీయ సన్ని వేశమనోహర మైన శ్రేణ్యకావ్యము చదువునపుడు దృశ్యకావ్యమును ప్రయోగమునఁ జూచుచున్నాడును, తదుపస్థాపితములై - సర్వవిఘ్నముల సభిధవించి సర్వోత్కర్షఁ బ్రశాంతమై విలసిల్లు సహృదయుని విమలాంతరంగమును బ్రవేశించినట్టివి తదీయ సహృదయతా సహకృత పరిపుష్టమైన (భూయో భూయోనుసంధానలక్షణ) విలక్షణ భావనామహిమంజేసి లాఠికసాధారణములు ఆస్వాదప్రతిబంధకములు నైన శకుంతలాత్వము, దుష్యంతరమణీత్వము మున్నగు తమ (వైయక్తిక) విశేషధర్మము లెల్ల విగళితము లాట అలౌకికసాధారణ్యమున భాసించు నట్టివియు అందువలననే తమ తమ లాఠిక కారణ కార్య సహకారి కారణ న్యపదేశములు పోయి అలౌకిక విభావానుభావ వ్యభిచారిభావ న్యవహారమును పొందినట్టివియు నైన శకుంతలాదులైన యాలంబన కారణములు చంద్రితోద్యానాదులైన యుద్దీపనకారణములును అశ్రుపాతాదులైన కార్యములును చింతాదులైన సహకారి కారణములును (పానకద్రవ్యములునోలె) సమ్మిళితములై (పానకరస న్యాయమున ఏకప్రతీతి గోచరీక్రియమాణము లవును తన్ని మిత్రముననే ప్రాదుర్భావితమైన యలౌకిక (విభావాది) సాధారణీకరణవ్యాపారముచే ఆ భావనాకాలమున నప్పుడే - భిన్నత్వ పరిమితప్రమాతృత్వ (సహృదయత్వధర్మరూపమైన యజ్ఞానావరణము

భంగమగును గంప తివియఁగాఁ దాఁ బ్రకాశించుచు నన్య సవిధ పదార్థముల భాసింపఁజేయు దీపమువలె - అపరిచ్ఛిన్న త్యాది పరమాత్మధర్మములతో వెలుగొందు ప్రమాత (సహృదయుని) యొక్క వాస్తవస్వరూపానందముతోఁగూడ నభేదమున - ఏది తదంతకరణమున మున్నెన్నఁచో ప్రవేశించి (సూక్ష్మ) వాసనాత్మకముగా నున్నదై, ఇప్పుడు (వ్యంజనావ్యాపారమహిమచే) ఆస్వాద గోచరీకృతమాణమగునో ఆ విభావానుభావవ్యభిచారిభావ సంవలిత రత్యాదిస్థాయిభావమే రసము.

వి వ రణ ము

ఈ రససూత్రము గంభీరార్థగర్భితము విపులవ్యాఖ్యాన సాపేక్షముగా నున్నది.

సహృదయుని రత్యాది స్థాయిభావమే విభావానుభావవ్యభిచారిభావ సామగ్రి సమవధానమున ఉపచితమై ఆస్వాదపదవి నొంది రసత్వము నొందును. (విగళితవేద్యాంతరము, లోకోత్తరాహ్లాద రూపము అగును, అని సంక్షేపము) ఇట నవధేయము.

రస గంగాధరము

పరివస్థావివరణసముల్లసితము

అధి 2 (ఎ) స్థాయి భావములు

రతి హాసము శోకము క్రోధము భయము ఉత్సాహము
విస్మయము జగుప్స నిర్వేదము (శమము) ఇవి తొమ్మిదియు
స్థాయిభావములు రసీభావ మొందకపూర్వము ఇవి సహృదయుని
యంతరికరణమున బహుజన్మముల నుండియు వాసనాత్మకములై
(సూక్ష్మరూపముల) నెలకొనియున్నవి ఆ యపచితావస్థయందు
(అపరిశిత సూక్ష్మవాసనావస్థయందు) వానికి స్వాదుత లేదు అవి
ఉపచితములై సహృదయునకు ఆస్వాద్యము లైనప్పుడే రసన్యపదేశ
మొందును

లోకములో పుట్టువొందిన వాఁడెల్ల ఏతత్సంవిద్విశిష్టఁడగును
ఇవి లేని ప్రాణి లేడు (1) 'ఘృఖరంశ్లేషవిద్యేషీ సుఖాస్వాదన
సాదరః' అను న్యాయమున రిరంఝ(సుఖేచ్ఛ)రతి సర్వజనచి తముల
నాక్రమించి యుండునది సుఖేచ్ఛలేని మానవుఁడు లేడు అందుకని
స్థాయిభావములలో రతికిఁ బ్రథమస్థానము (2) స్వోత్కరాభి
మానముచే మానవుఁడు ఒరుల హసించును (3) అభీష్టనాశము కలుగ
శోకించును (4) నిజాభీష్ట నాశకారణభూతులందు క్రోధపరవశు
డగును (5) పగ దీర్చుకొనలేకున్న శత్రువులకు భయపడును
(6) మహారసాధనమును మహాజయమును అభిలషించి ఉత్స
సించును (7) కార్య గౌరవమునకు సాధితమహోగమునకు విస్మయం
పడును (8) అనుచితనసు నైముఖ్యాక్రాంత స్వాంతఃకై
జగుప్స గొనును (9) కిడకు ఎల్ల విషయములయెడ నిర్వేదము
(నైరాగ్యము) నొంది సర్వపరిత్యాగమున శమ మొందును ఇట్లు

రత్యాదులు తొమ్మిది స్థాయిభావములు సర్వప్రాణిజాతసహ
జాతములై యున్నవి

అవి యంతఃకరణమునఁ దిరిముగ నెలకొని యుండును
ఎల్లరయందును సమపరిణామ మొందవు గంధర్వులంకు రతి
ఉత్కోటికము క్రోధాదులు అల్పకోటికములు ఋషులందు శమము
ఉత్కృష్టము రత్యాదులు అపకృష్టములు రాక్షసులందు క్రోధము
అత్యధికము భయము అసత్కల్పము అవస్థావిశేషమును బట్టియు
వీనియందు న్యూనాధికభేదములు కల్గును బాలురయందు రతి అస
దృభతము బ్రహ్మజ్ఞానియందు సప్తవ్రాయము యనకునియందు
ప్రకృష్టరూపము

స్థాయులు వ్యభిచారిభావములవలె నడుమ పుట్టి యంతలోనే
సమసిపోవునవికావు విరుద్ధములుకానీ అవిరుద్ధములు కానీ యైన భావ
ములుఎన్ని యుదయించుచున్నను అవి విచ్ఛేద మొందవు మాలతీ
మాధవమునందు మాధవునియొక్క రతికి శ్మశానాంకప్రతిపాదిత మైనట్టి
[విరుద్ధ] బీభత్సరసముచే విచ్ఛేదము లేదు తాము విచ్ఛేద మొందక
పోవుటేకాదు అస్యభావములకు ఆత్మభావ మొసంగి స్థాయిభావముల
లవణాకరమువలెనో - క్షీరాకరమువలెనో - నజలును ఇవి చిత్తమున
తిరముగ నెలకొనియుండి అప్పుడప్పుడు కారణసావగ్రీసాకల్యము
లభించినపుడు ఉపచిత్రావస్థనొంది సహృదయునకు ఆస్వాద్యమానము
లగును కాని కారణసావగ్రీనైకల్యమున మజల యధాపూర్వ
వాసనాస్థితి నొందుచుండును ఉదా వాసనారూప్యమున చిత్తమున
ప్రవిలీనమై యుండిన శ్రీరాముని యత్సాహము పరశురామాభి

యోగసమయమునఁ గార్యరూపమున నుద్దీపిత మైనది వెంటనే పూర్వావస్థ నొందినది మఱల ఖరదూషణ వాలి రావశ్యాదుల యెదుట నుద్దీపిత మైనది వెనువెంటనే సూక్ష్మవాసనాదశ నొందినది అట్లే సర్వస్థాయిభావములును ఇట్లు ఉపచితాపచితదశాభావకము లగుచున్నను నాశములేక మాటిమాటికి నభివ్యక్తి నొందుటచేత నిత్య శక్తి యుక్తముగ చిత్తముల స్థిరస్థాయు లగుటంజేసి స్థాయిభావములు (స్థిరమగు చిత్తవృత్తులు) అను పేరునకు అవి తగియున్నవి. అవి భావములలో నెల్లఁ బ్రధానములు అవి మానవులలో బహుపరివార పరివృత్తుడగు నరేంద్రునిచందమున బహుభావపరీవృత్తములు స్థాయులు భావముల కెల్ల మాళిభూతములు రసస్ఫూర్తికి మూలబీజములు నీనియందే సహృదయునకు సంవిద్విశ్రాంతిరూపపరమానందము ఇటు నిది యనధేయము. ఏకఘనసంచిచ్ఛర్వణమునందే నరునకు హృదయ విశ్రాంతి కలుగును అంతరాయశూన్యత విశ్రాంతి శరీరము అవిశ్రాంతిరూపమే దుఃఖము దుఃఖము చాంచల్య ప్రాణముగాను రజోవృత్తిరూపముగాను కాపిలులు చెప్పిరి మఱి రసము అఖండానందఘనము సంవిద్విశ్రాంతిరూపము కావున ఆనందసారము కరుణారసాదులును రసము లగుట ఆనందమయమునని దీన సిద్ధము అందుచే రత్యాదులు చర్వాశాస్త్రములు సుఖాకార ములు అవి పిండితార్థము

కేవల సహృదయుడైనవాని యంతఃకరణమునందు నెలకొన్న రత్యాదులే రసీభావ మొందును అతడే యధికారి అవ్యచిత్తగత స్థాయులు రసపరిణామ మొందవు మఱి ఎవఁడు సహృదయుడు ? ఎవఁ డన అతఁడు వక్షియూణలక్షణోపసంపన్నుడు కావలయును

(1) హృదయసంనాదశాలి లోకమునందలి (నాకీక) రతిహాసాది స్థాయిభావములయు తదుపచయసామగ్రియు స్వరూ

పము లెచ్చగా నెఱింగినవాఁడుగ అనుభవింపఁగలవాఁడుగ నుండ
వలెను సంస్కారి కావలెను రత్నాద్రిస్థాయిభావముల యాస్వాద
యోగ్యముగు సంతతికరణధర్మము సంస్కారము ఏతాదృశ
కాకికానుమానోపసంస్కృతానుభవశాలి యైననే కావ్యానుశీలన
సమయమున నాటకప్రయోగప్రేక్షణ కాలమునను కావ్యశబ్ద
ప్రతిపాదిత మగు నాయినాయకాదివిభావాద్యుపస్థితి కలిగి
నపుడు ఉపేక్షతో ప్రమాదుల గ్రహించి తాటర్థమున
ఊహకుండఁడు హృదయసంవాదనమునంజేసి — అరగా
లోకమున నాయినాయకులు వారి రత్నాదిచిత్రవృత్తి
లక్షణములు తన హృదయమునకుఁ బూర్వము అనుమానగోచ
రములైనందున కావ్యనాటకానుబంధమున తత్సాదృశ్యభావమునంజేసి
నాయినాయకుల రత్నాదిని ఊహింప భావింపఁ దత్తన్మ
యీభావ మొదల సమర్థుడై యుండును కావుననే సహృదయుఁడని
(సమానహృదయుఁ డని) పేరు అట్టి తాకికరత్నాదిహృదయ
సంవాదము లేనివానికి కావ్యాస్వాదనము కలుగనేరదు ఉదా
రత్నాది యొక్క పరిజ్ఞానము లేమింజేసి బాలునకును చష్టప్రాయ
మగుటంజేసి బ్రహ్మజ్ఞానికిని కావ్యాస్వాదన మొదలదు కావున తాకిక
రత్నాది పరిజ్ఞాన మావశ్యకము

(2) మఱి ఎవనికి కావ్యానుశీలనాభ్యాసమునంజేసి మనో
ముకురము నిర్మలము కాఁగా కావ్యప్రతిపాదితార్థముతో తన్మయీ
భవనయోగ్యత పొనరునో ఆ విమలప్రతిభానశాలిహృదయుఁడు
సహృదయుఁడు తాకికార్థమును అతాకికకావ్యార్థ మొనర్చి లోకా
తీతపరమాహ్లాద సంపన్న మొనర్చునది సహృదయుని భావనాశక్తి-
పునఃపునరుపసంధానాత్మకము తన్మోగించే కనుల యెదుటలేని

పూర్వరామాదులు సకలభావభూషితులై ఆ సహృదయ నిర్మలాంతః
కరణమున సాక్షాత్కరింతురు అందుచే విమలప్రతిభాన శాలిత్వ
మును సహృదయునకు అశ్యానశ్యకము

(3) కావ్యార్థానుభావమునకు బహువిధాంతరాయములు
కలుగును అవి నానావిమిత్తముద్భూతములుగ నుండును
కొన్ని సహృదయకృతములు కొన్ని కవికృతములు కొన్ని
నటనాట్యపరికరకృతములు అందు తొలుత సహృదయకృతములుః
ప్రాయికముగ చిత్తమునకు దోషములు రజస్సుచేతను
తమస్సుచేతను ఉప్పతిల్లును తమకారణమున నంతఃకరణము
నకుఁ గాలుష్యము అతస్మిన్ తద్బుద్ధి ' అను లక్షణము వ్యామో
హము - దట్టముగా నావరించును అట్టి మనోదర్పణము
నిర్మలముగా నుండదు అందు కావ్యార్థానుభావము కలుగదు రజః
కారణమున చిత్తమునకు చాంచల్యము అవిశ్రాంతి అనైకాగ్ర్యము
ఏర్పడును ఈ రెండుదోషములును కావ్యార్థానుభావమునకు
(పరమార్థజ్ఞానమునకుంబోలె) ప్రధానాంతరాయములు పై జెప్పఁ
బడిన యంతరాయములు స్తోత్కర్షణచే తొలంగును చిత్తము
నిర్మలమును నిశ్చలమును అగును కావ్యార్థము లెస్సగ భాసించును
ఆ నిశ్చలసంవిద్విశ్రాంతి రూపమే ఆనందము అతాకికసుఖలక్షణము
ఇట్లు సహృదయుఁడు నైజముగ సాత్త్వికాంతఃకరణుడును తాకిక
రత్యాదిహృదయసంవాదసంస్కారవంతుఁడును, భావనాభ్యాస
కుశలుఁడుగ నున్ననుం గూడ కావ్యాస్వాదనకాలమునందు ఆ హృద
యము (1) అప్రస్తుతమగు స్వసుఖదుఃఖ వ్యవహార వ్యాపృతము
కారాదు దానికి నివారకము సముచితగీతవాద్యరంగ ప్రసాద
నాదికములు సహృదయ హృదయగ్రంథిని విడదీసి కావ్యా

స్వాదనోన్ముఖుని జేయును శ్రవ్యకావ్యమునందు ఛందస్సు అను ప్రాసాద్యలంకారములు మాధుర్యాదిగుణములు అల్లపకరించును (2) మఱియు సహృదయుఁడు విభావాదికముచు స్వవిషయములుగ నెంచుకొన్నచో - తన కాంతగా నెంచినచో - అప్పుడు ఒజ్జా జగుప్స లుదయించును పరవిషయము లనుకొన్నచో తాటస్థ్యమున పర్యవసించును అట్లుగాక విభావాదికములను దేశకాలపాత్రానా లింగితములుగ సాధారణ్యమున గ్రహింపవలెను. ఇందులకు నాట్య ధర్మము ననుసరించి పరికల్పితములు నటుల రామాది పేషములు, రంగపరికరములు చతుర్విధాభినయములు పూర్వరంగాదులు ఉపకరించును శ్రవ్యకావ్యములందు శబ్దార్థచమత్కారనిమిత్తములైన రీతివృత్త్యనుప్రాసగుణాలంకారములు ఉపకరించుచు ఇట న్యంజనా వ్యాపారముది సర్వసామ్రాజ్యమును ఇట్లు ప్రతీత్యుపాయవైకల్య మను విఘ్నము నివర్తిల్లును

అందుచే నలులు శాస్త్రవిదులు సుశిక్షితులు స్వకార్య దక్షులు కావలెను అప్పుడు నట నిమిత్తములు రసాస్వాదవిఘ్నము లెల్ల ను నివర్తిల్లును

కవినిమిత్తములు కొన్ని రసాస్వాదనాంతరాయములు ఒదవును

(ఎ) ప్రతిపత్తియందు అయోగ్యత సంభావనావిరహమును అట్టివి కవివర్ణిత విషయములు అసంభావ్యములుగా నుండునేని సహృదయునిబుద్ధి అందు నిలుపరాని దగును అట్టిచో సంవిద్విశ్రాంతి ఎట్లు లభించును ? అది వారించుటకై సామాన్య లోకధర్మ ముపకరించును సముచిత సన్నివేశరమణీయేవృత్తము వలయును కవి

లోకసామాన్యవృత్తములను నమ్మి శక్యమైన వానినే వర్ణింపవలెను అలోక సామాన్యవిషయముల వర్ణింప నెంచుచో అవి ఎవరియందు సంభావనీయము లని నమ్మించునో అట్టి అఖండ ప్రసిద్ధిజనిత గాఢ రూఢ ప్రత్యయప్రసరము గల లోకో తర పురుష విషయములుగా వర్ణింపవలెను ఉదా శ్రీరామాదులందు సేతుబంధన సముద్ర లంఘనాదులు సుసంభావనీయము లైనను అగ్ని మిత్రాదులందుఁగాదు అందుచే నాటకాదులందు ప్రఖ్యాతనస్తునియమము పురాణకథలు కైకొని అందున్నట్లు వర్ణించుట కాని విపర్యాసములు మెలకువకో చేయుటకాని ముఖ్యము లోకధర్మము ననుసరించి దేశకాలపాత్రాద్యనుగూఁపేషభాషాచారముల వర్ణించుట అవశ్యకము (ప్రవృత్తి) ఇందు నటులు అస్థానకౌశలప్రదర్శనమునకుఁ జూరక సముచితాభివ్యయము చేయుటయు అత్యంతముఖ్యము

(బి) అప్రధానత ఇంకొకటి కవి సముచిత విభావానుభావ వ్యభిచారిభావ నిబంధనముచేసి స్థాయిభావవికాసమునకు అవకాశము చేకూర్చునలెను అస్థానపాండితీప్రకర్షోజ్జ్వలభావ మొనర్చి ప్రధాన వస్తువు తుంగలోఁగ్రొక్కి అప్రధాన వర్ణనాదికిఁ దొడంగిన, అది సహృదయ సంవిద్విశ్రాంతిభంగ మొనర్చును ఉదా : మృచ్చికటికలో వసంతసేనా గృహంగణవర్ణనము మాఘాదులలో పర్వత వనాదివర్ణనములును ఇట నటులును ప్రకృతానుచితముగ స్వోత్కర్షా విష్టులై స్వాభిమానగానాభివ్యవహారము ప్రకర్షావిష్కరణపరు లగుట విఘ్నకరము

(సి) సంశయయోగము ప్రతిరసమును తత్తద్విభావానుభావాదికమును అసంశయప్రతీతికముగా వర్ణింపవలెను. అనుభావమును అశ్రువును ప్రకటించి అది శోకభయాదులందు దేనిదో అని సంశయ

మొదలెరిపరాదు విభావమును వ్యాఘ్రమును ప్రకటించి అది క్రోధ భయాద్భుతములలో దేనిదో స్పష్టము కానట్లు నిబంధింపరాదు వ్యభిచారిభావమును చింతను వర్ణించి అది భయశోకశృంగారాదులలో దేనిదో అని సంశయప్రతిపత్తి కవకాశము కలిగింపరాదు సంశయ ప్రతిపత్తి సంవిద్విశ్రాంతిభంగకరము (విస్తరము అభినవ భారతిలోఁ గననగును)

ఇట్లు వీతవిఘ్నప్రతీత్యాసృజమును సంవిద్విశ్రాంతియుఁ గల సత్త్వోత్కృష్టాంతఃకరణమునందే కావ్యార్థము రసము ఆనంద ఘనము భాసించును ఎప్పుడు భాసించును ? ఉక్తస్థాయిభావము లతో విభావానుభావవ్యభిచారిభావసంయోగమున విభావానుభావములు వెనుక వర్ణింపఁబడును (వానిని భావములనుట ఔపచారికము)

ఉక్త స్థాయిభావములు గాక యితరభావములు ౩౩ భరత నాట్యశాస్త్రమునందుఁ జెప్పఁబడినవి

నిర్వేద గ్లాని శంకాశ్చ తథాసూయా మదః శ్రమః
ఆలస్యం చైవ దైన్యంచ చింతా మోహో భృతిః స్మృతిః
వ్రీడా చపలతా హర్ష ఆవేగో జడతా తథా
గర్వో విషాద ఔతుక్యం నిద్రాపస్మార ఏవచ
సుప్తి ర్విబోధోఽమర్షశ్చ అనఃకాత్థాఽప్యభోగతా
మతి ర్వాస్యధి స్తభోన్మాదః తథా మరాః సేవచ
త్రాసశ్చైవ వితర్కశ్చ విజ్ఞేయా వ్యభిచారిః
త్రయస్త్రింశ దమీ భావాః సమాఖ్యాతాస్తు నావతః

ఇవి వ్యభిచారిభావములు అనబడును ఇవి స్థాయిభావమి
క్షణములు (1) ఇవిస్థాయిభావములనలె జన్మప్రభృతి ప్రాణుల చిత్త
ముల నెలకొనియున్నవి కావు కావ్యమున నడుమ నడుమ పుట్టుచు
గిట్టుచుండును కావ్యమున కడవఱకు రసాస్వాదము ముగియుదనుక
నుండివు సముచితవిభావములు (నాయికానాయకాదులు) కలిగినప్పుడే
ఉదయించును కొందఱయందు వీనిలోఁ గొన్ని పుట్టనే పుట్టవు
ఉదా రసాయనసేన చేయువానికి గ్లాన్యాలర్య శ్రమ ప్రభృతి భావ
ములు పుట్టవు నాయికా నాయకులు ప్రేమవశించదు లైనప్పుడే గ్లాని
శంకాదులు పుట్టును తద్రతి రసీభావమొందిన వెనుక హేతుప్రక్షయ
మగుటండేసి ఆ వ్యభిచారిభావములును నశించును స్థాయిభావము
లకుంబోలె వీనికి మాటిమాటికి అభివ్యక్తి యుండదు పుట్టిన యశతి
కాలమునకే ఇవి మునుముట్ట నశించును ఉని పాల
కునయేని యుండదు నిజసంస్కారమునేని మిగుల్న వానభావ
ములో అలలనంటివి

—ము

(2) వ్యభిచారిఁ ఇతి కస్మా దుచ్యతే? వి అభి ఇత్యేతా
వృషస్థా చర గతౌ ధాతుః ధాన్వార్థ వాగంగుప్రోవేతాక్
వివిధ మభిముఖేన రసేషు చరంతీతి వ్యభిచారిః చరంతి నయం
త్యక్తః కథం నయన్తి? ఉచ్యతే - యథాసూర్య ఇదం నక్షత్ర
మముం వాసరం (వా) నయతీతి నచ తేన బాహుభ్యాం స్కంధేన
నా నీయతే కింతు లోకస్రసిద్ధ మేతత్ యథాయం సూర్యో
నక్షత్రం దినంవా నయ తీతి ఏవ మేతే వ్యభిచారిణ ఇత్యవగంతన్యః
(నాట్య. కా. పు 84)

(సూర్యః వాసరం సముల్లాసయన్ సుఖాస్పదం కరోతి సహి
మేఘాచ్ఛన్నో సూర్యవిధురో దివసః సుఖకరో భవతి తేన సూర్యో

వాసరం నయతీతి న్యనహారః ఏన మపి న్యభిచారిభావా రసరూపోప
చయే స్థాయిభావా నుపకుర్వన్తి ఉపకృత్య గచ్ఛన్తిచ తథా
ఆభిముఖ్యేన చరంతి-రసపరిణామ పదవి మానయన్తి త్యభిప్రాయః)

స్థాయిభావములవలె ఉత్కంగాది వ్యభిచారిభావములు రసత్వ
మొందునవికావు కాని రసత్వ మొందుటయందు రత్యాదిస్థాయి
భావములకు ఆభిముఖ్యమున వాగంగసత్వాభినయయుక్తములై చరించు
చుండుటే వానిపని అందుచే అవి వ్యభిచారిభావము లనబడును అవి
ఒక్కరసమునకే అని వ్యసంస్థితక రసాంతరములందును వ్యభిచరించును
కావునను వ్యభిచారు లనబరగును స్థాయులను లెక్కగ సంచరింపఁ
జేయును గనుక స్తంచారిభావము లనఁ జెల్లును సమద్రములో అలల
వలె లేచుచున్నట్లు - ఈ యున్నజ్జన నిమజ్జనములచే స్థాయిభావ
ములఁ బెంపొందుచుండఁ దద్రూపముననే వజలును

ఉ బడనది - 'స్థాయిరూపచిత్తవృత్తి సూత్రమున
శ్రుముగా (ఎడనెడఁ) గ్రున్వబడిన యీ వ్యభిచారులు
ఉదయాస్తమయాది వైచిత్ర్యకృతి శతసహస్రధర్మముల నొందు
చున్నవై రక్తసీలాదివర్ణ సూత్రములఁ గుట్టబడి విరళభావోప
లంభన సంభావితభంగి సహస్రగర్భితములైన స్ఫటిక కాచ భ్రామక
పద్మరాగ మరకత మహాసీలాదిమయ గోళకముల (గుండ్ల) వలె
ఆ సూత్రమందు తమ సంస్కారవైచిత్ర్యము నెలకొల్పకయు ఆ
సూత్రంపుఁ బ్రాప్తించి స్వయముగ విచిత్రార్థమైన (పలునన్నలఁ
బొల్పు) స్థాయిసూత్రమును వజ్రింత విచిత్ర మొనర్చుచున్నవై -
నడుమనడుమ స్థాయిసూత్రమునకు ప్రతిభానావకాశము కలుగునట్లు
[ఉపాధివంతిముగఁ జేయుచు], పూర్వోత్తిర వ్యభిచారిరత్నముల

కాంతులచే శబలిత మొనర్చుచుఁ బ్రకాశించును గావున వ్యభిచారి భావము లనఁబడుచున్నవి'

(అభివవభావతి)

వ్యభిచారి స్థాయిభావభేదము ఇట్లు స్పష్టప్రచ మగును ఎట్లన రాముఁడు గ్లానుఁడు అని వినఁగనే శ్రోతకు ఏల? అవి హేతు ప్రశ్న పుట్టును దానంజేసి ఏదో కారణమున్నఁ గాని గ్లాని పుట్టదని స్పష్టమైనది అందువలన గ్లాని స్థాయిభావము కామి తేటపడినది మఱి రాముఁడు ఉత్సాహవంతుఁడు అని వినఁగనే శ్రోత స్థాయిని స్థిరముగ చిత్తమున నుండనే యున్నవే అవి బహిరుపాధిజన్యములు కావు అని ఎఱింగినందున ఏల అని ఉత్పాదకహేతుప్రశ్న నడుగక ఎవని యెఱుట? ప్రరశురాముని యెఱుటనా? రావణునియెఱుటనా? అని ఉద్బోధకహేతుప్రశ్న నడుగును ఇది వాని రెంటికి భేదము ఏలన విభావములు వ్యభిచారులకు ఉత్పాదకములై స్వరూపరంజన మొనర్చును రత్యుత్సాహాదిస్థాయుల కన్ననో ఉచితానుచితత్వ మాత్రమును ఆపాదింపఁజేయుచుండును విభావములు లేకున్న స్థాయిలు శశశృంగాదులవలె నిరుపాఖ్యము (పేరులేనివి) కాఁబోవు అవి స్థాయిభావములు కావున మఱి వ్యభిచారభావము లన్ననో సముచిత విభావాదులు లేకున్నఁ బుట్టనుంగూడ బుట్టవని యెఱుక మఱియొక భేదమును గలదు బహువిభావస్వరూపములు రత్యాదులు అల్పవిభావస్వరూపములు వ్యభిచారులు ఇది ఉత్తరగ్రంథము మూలకారునిచే ప్రపంచితము

వి భా వ ము లు

ఉక్తస్థాయిభావములకు వాసనాత్మకములు స్వాదుతావిష రములు ప్రకృష్టదశ నొంద రసరూపపరిణామపదవిఁ జెందఁ గారణ భూతములు విభావానుభావవ్యభిచారిభావములు అందు వ్యభిచారి

భావములు ప్రపంచితములు ఇక నిభావానుభావములు చెప్పఁబడును ఇవి నిజమునకు (స్థాయి వ్యభిచారులవలె) చిత్తవృత్తి విశేషములుకావు అందుచే భరతముని 49 భావములలో ఏనిని చేర్చలేదు.

రసీభావమున లోకమున రత్యాదిస్థాయిభావములకు సీతారామాదులు నాయకనాయకులు ఆలంబనములు (సమవాయి భావములు) సీతావిషయక మగు రాముని రతికి సీత ఆలంబనము రామవిషయకమగు సీతారతికి రాముడు ఆలంబనము స్థిరాలంబనములైన స్థాయులకు రసత్వపరిణామమే సంభవింపదు ఇక సన్యభావముల యుత్పత్తికే అనకాశము ఉండదు ఆలంబన సమాశ్రయములు ఉద్దీపనములు (నిమిత్తకారణములు) ఇట్లు లోకమున ఆలంబన మని ఉద్దీపనమని కారణము ద్వివిధముగా వాసికెక్కి యున్నది తాకికమగు నా యిటుతెరింగు కారణము శ్రవ్యదృశ్య కావ్యములందు కవిచే సభివృద్ధిమై పటాభినీతమై తత్కావ్యముఖమున వానిని జరుపునట్టి ప్రయోగమున సందర్శించునట్టి సామాజికుని భావనామహిమచే దదంతకరమునఁ బ్రతిబింబించుటచే సామాజిక నిష్ఠమై రసన్యంజకమగును అప్పుడు ఆ ద్వివిధకారణములును ఆలంబనవిభావము లని ఉద్దీపనవిభావము లని యత్యాకికవ్యప్రదేశము నొందును తాకికకారణములకు ఈ యత్యాకిక వ్యవహారము కలుగుట వాని యత్యాకిక విభావనావ్యాపారమునంజేసి అది యిట్లు వాసనా రూపమున ఆస్వాద్యములు కాకయున్న రత్యాదులను విభావములు “విభావించును” అనఁగా రసాస్వాదాంకుర యోగ్యతకుఁ దెచ్చును విశేషముగా భావించును అనఁగా ఎఱుకపడును కావ్యస్థ విభావాదులజ్ఞానము భావనాద్వారమున సాధారణీకరణమహిమచే సహృదయహృదయమునఁ జొచ్చి అట వాసనారూపముల నున్న రత్యాది

స్థాయిభావములను ఇంచుక అభివ్యంజించును కేవలవిభావనా వ్యాపారమునకే సమగ్రరసాభివ్యక్తి కలిగించు సామర్థ్యము లేకపోవుటచే విభావములు రసాస్వాదాంకురయోగ్యతకు 'రత్యాదులను దెచ్చునని చెప్పట అనఁగా విమలాంతఃకరణుఁ డగు సహృదయుఁడు కావ్యాంభావనము చేయుటయందు తొలిమెట్టు విభావములు - ఆలంబన విభావము - నాయికానాయకులు అనుభావ న్యభిచారులచే విభావములతో సంకుచించిన రసాభివ్యక్తి పూర్తియగును. ఇట్లు అంకురితమైన స్థాయికి ఈషదుత్కర్షాధాయకత్వము ఉద్దీపనము అనుద్దీపిత భావములు అజాతప్రాయములు జాతములైనను ద్విక్షణస్థాయలేకదా సర్వచిత్తవృత్తులు అగును అందుచే కావ్యాస్వాదనము పూర్తియగు పర్యంతము భావములను నిలుచునట్లు చేయుట ఉద్దీపనముల కార్యము ఇట్లు ఉద్దీపనములకు కారణత్వమును 'విభావ' వ్యపదేశమును (ఉపచరితము) ఉద్దీపనక్రమ మెట్లన

‘ఉద్దీపనం తదుత్కర్షహేతు స్తత్తు చతుర్విధమ్,
ఆలంబన గుణశ్చైవ తచ్ఛేష్టా తదలంకృతిః
తటస్థశ్చేతి విజ్ఞేయాః చతుర్థోద్దీపన క్రమః”

(సా. రత్నా)

ఆలంబనమునకు ఉద్దీపనము అనఁగా ఉత్కర్షాధాయకత్వము నలుతెఱంగుల కలుగును ఎట్లన ఆలంబన గుణములచే, తచ్ఛేష్టలచే తదలంకృతిచే ఆలంబమునకు సంబంధములేనివి తటస్థములచే

అందు (౧) గుణములు - (1) యశావనము (2) రూపము (3) లావణ్యము (4) సౌందర్యము (5) అభిరూపము (6) మూర్ధవము (7) సౌకుమార్యము అనునవి ఆలంబన (నాయికా) గుణములు

(1) అనలంకృతమైనను అలంకృతమైనట్లే దేవించే నెమ్మేను భాసించునో అది రూపము (2) ముత్యములయందలి తరళచ్ఛాయవంటి ఛాయ యంగములం దేది విలసిల్లునో అది లావణ్యము (3) అంగ ప్రత్యంగ కముల యుగోచిత సన్నివేశము సుశ్లిష్టసంఘటనము సౌందర్యము (4) తన గుహోత్కర్ష సామూహ్యము నికటనస్తుప్తనకుఁ గలిగించుట అభి రూపము (5) కోమలనస్తున్నర్శను సైతము సహంపమి సౌకు మార్యము ఇవి ఆలంబన గుణములు

(౨) ఆలంబనచేష్టలు ఇవి (1) లీల, (2) విలాసము (3) విచ్ఛిత్తి (4) విభ్రమము (5) కిలికించితము (6) మోటాయి తము (7) కుట్టఁబుతము (8) బిభౌకము (9) లలితము, (10) విహృ తము

(1) లలితవాగ్విభూషాచేష్టః చేత ప్రియుని అనుకరించుట లీల యనఁబడును (2) ఇష్టసందర్శనాదిచే యానస్థానాననాదియం దును భూనేత్రానన వ్యాపారములందును గలుగు విశేషము విలా సము (3) కొంచె మయ్యి కాంతిపోషక మగు విన్యాస సౌభాగ్యము విచ్ఛిత్తి (4) ప్రియాగమనాదులందు సంతోషప్రేమ మదనావేశ సంభ్రమాదులచే అస్థానమునందు అలంకారాదులను తాల్చుట విభ్ర మము (5) ఇష్టతమ సంగమనాదికృతహర్షముచేకలుగునట్టిది శ్రమాభి లాష గర్వస్మిత భయక్రోధ శుష్కరోదనాది సాంకర్యము కిలికించి తము, (6) ప్రియానురాగవార్తాశ్రవణాది సమయములందు మనస్సు తల్లగ్నమై యుండుటచే కర్ణకంఠాతి అంగభంగములోనగు హేలా లీలా నిదర్శనములచే స్వాభిలాషను స్రవకటించుట మోటాయితము, (7) కుచకేశపాశాధరగ్రహణవేశ ఆచందము కలుగుచున్నను దుఃఖితవోలే మృషాకోపము నటించుచు శిరము నాడించుట చేయి

విదల్చుట మున్నగునవి చేయుట కుట్టమితము (8) గర్వమానేర్వ్యాదులచే ఇష్టనస్తువునందును అనాదరము ప్రదర్శించుట బిభృషకము, (9) కరణ చరణాద్యంగముల సుకుమారన్యాయము హ్రూనేత్రాధర విలాస మస్మణ భంగియు లలితము (10) ఈర్ష్యా మాన లజ్జాది స్వభావములచే భాషింపవలసిన వేశలందును భాషింపకుండుట విహృతము. (ఇవే గాత్రజములగు ననుభావములును)

(3) ఆలంబనాలంకృతులు - వాసోభూష మాల్యగు లేపనములు

(౪) తటస్థములు - ఆలంబనముతో సంబంధములేకయు ఉద్దీపనకములు - వస్త్రంతము ఉద్భావము, లతామండపము దీర్ఘక సరోవరము, చంద్రోదయము, మందమారుతము మాకంద శోకాదితరువులు కోకిలపట్టదాలాపములు మేఘారవము భూగేహ ప్రాసాదక్రీడాసరిదాదులు సంగీతచృత్యాదులు

ఇవెల్ల నుద్దీపన విభావములు

అనుభావములు, సాత్త్వికభావములు

మఱి లోకమున స్థాయాత్మకములు వ్యభిచార్యాత్మకములు నైన చి తవృత్తి విశేషములకు (భావములకు) ఇవి కార్యములుగ (అవిష్కరములుగ జ్ఞాపకములుగ, అనుమాపకములుగ) వాసి కెక్కి యున్నవి శ్రవ్యదృశ్యకావ్యము లభివర్ణితములై అభినయింపఁ బడియొండె ఇవి - ఆలంబనముల బాష్పకటాక్షాదులు - అనుభావము లని పేరొందియున్నవి ఇటను అనుభావవ్యపదేశము కార్యములకు

అలాగే మగు ననుభావనవ్యాపారము చేతనే అను = రసోత్పత్తికి
పిమ్మట భావము=ఉత్పత్తి వేనికో అవి అనుభావములు అని వ్యుత్పత్తి
ఈ వ్యుత్పత్తినిబట్టి వానికి రసకార్యత్వమే - రసనియతో తర కాలి
కత్వమే - సిద్ధించినది ఇవి చతుర్విధాభినయరూపములు

[శం] రససూత్రమున విభావై రనుభావైశ్చ' అని కరణ
తృతీయచే వానికి కారణత్వమే - నియతపూర్వభావిత్వమే - చెప్పఁ
బడినది కావున అనుభావములును రసనిష్పత్తి కారణములుగ
కావలెను ఎట్లు కార్యత్యము కారణత్వము రెండును అనుభావములకు
సిద్ధించును ?

[సమా] రసపరిణతిం జెందుటయందు రత్యాదికి ఇవి కారణ
ములు రసము నిష్పన్నమగుదు ఇవి రసకార్యములుగాను
న్యసహరింపబడును రసములు ఆంతరము లగుటచే రత్యాదులు
పూర్ణపరిణామము చెంది రసత్వ మొందెనని జ్ఞానము కలుగుటకై
జ్ఞాపకము అనుమాపకము ఏదేని వలయునుకదా అట్టి జ్ఞానము అరు
భావములచే సహృదయునకు గలుగును కటాక్షాదులను స్తంభాదు
లను బట్టి రామాదుల యనురాగాదులను సహృదయుఁడు ఊహించు
నని భావము ఇవి కవిచే నభినర్ణితములై సహృదయునిచే భావితము
లగునప్పుడు అలాకికము లగుటంజేసి వీని (లాకిక) కార్యత్వము
పోవును అనుభావవ్యవహార మొదవును కటాక్షాదులు సహృదయుని
యంతఃకరణమునందున్న రత్యాదులను అభినయోదిద్వారమున
అనుభావింపఁజేయును- ప్రతిబింబింపఁజేయును కావున అనుభావము
అని పేరు ఈ యనుభావన దశయందు రత్యాదుల స్ఫుటతరప్రకాశన
వ్యాపారకాలమందు వీనికి కారణత్వమే సిద్ధము భూతపూర్వగతినిబట్టి
కార్యత్వము అంగీకృతము

[శంక] కటాక్షాదులను ఉద్దీపనవిభావము లని యేల చెప్పరాదు? కాంతాకటాక్షాదులు కామికి నాయకునకు మనోవికారమును ఉద్దీపింపఁ జేయఁజాలునుగదా ?

[సమా] నాయకుని మనసులోని రతికి అనుమాపకములగుట (అనుభావకము లగుట) అవి అనుభావము లగును అవే కంటికిఁ గనఁబడి రత్నోద్దీపకము లగుచో ఉద్దీపన విభావములును అగును

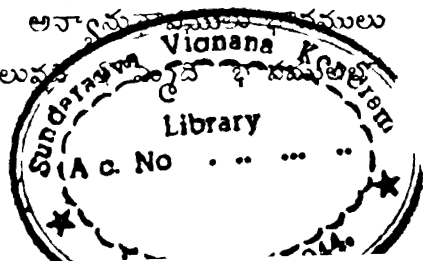
అనుభావములు స్వభావజములు అంగజములు సాత్వికభావములు అని ముత్యైఱంగు అందు 1 భావము 2 హావము 3 హేల 4 శోభ 5 కాంతి 6 దీప్తి 7 మాధుర్యము 8 ప్రాగల్భ్యము 9 బౌదార్యము 10 ధైర్యము అనునవి స్వభావజములు అందు మొదటి మూఁడును చిత్తమాత్రోత్పన్నము లయ్యి ప్రాసేత్రాదులందు తత్త్రియోత్పాదనమున అంగజములని [సాహిత్య దర్పణకారునిచే] వ్యవదిష్టములు కడమ యేడును అయత్నజములు శరీరమున స్వభావజము లని యర్థము వాని లక్షణములు

1 [పుట్టుపు మొదలు] నిర్వికారమైన చిత్తమునందు ప్రథమ వికారము భావము 2 ప్రాసేత్రాది వికారములచే సంభోగేచ్ఛను దెలుపుచు ఈషత్ప్రకటితవికార మగు భావము హావ మనఁబడును 3 అత్యంతప్రకటితవికార మగు నా భావమే హేల యనఁబడును 4 రూప రూపన లాలిత్య భోగాదులచే అంగములకుం గలుగునాంపు శోభ యనఁబడును 5 ఆ శోభయే మన్మథోన్మేషముచే అతివిస్తీర్ణమై కాంతి యనఁబడును 6 ఆ కాంతియే వయోభేద దేశకాల గుణాదులచే అతివిస్తార ముద్దీపితమై దీప్తియనఁబడును 7 ఎల్లయస్థా విశేషములందును రమణీయత (మార్దవము) మాధుర్య మనఁబడును

8 స్రయోగములందు నిశ్శంకత్వము ప్రాగల్భ్యము 9 సర్వావ
స్థలయందు విషయము గల్గుట బౌదాత్యము 10 ఎల్లప్పుడు ఆత్మ
శ్లాఘావిముఖమును స్థిరతరమును అగు చిహ్నోన్నతి ధైర్యము [ఇవిగాక
మఱి యెనిమిదింటిని సాహిత్యదర్పణకారుడు నాయికాలంకారము
లుగాఁ జెప్పెను]

(-౨) గాత్రజములగు చనుభావములు పూర్వోక్తము లగు పది
య్యదీపనవిభావములు లిలాదులు

(3) ఇక సాత్త్వికభావములు - ఇవి స్తంభము, స్వేదము,
రోమాంచము స్వరథంగము వేపగుచ్చ వైవర్ణ్యము అశ్రువు ప్రల
యము అని యెనిమిది ఆలంబనవిభావసంబంధులైన స్రూవిక్షేప కటా
క్షాది వికారములు సహృదయుని మనస్సునందుఁ బ్రతిబింబితములై
సహృదయ హృదయస్థములై రత్యాదిభావమును ఏవి అనుభావింపఁ
జేయునో - అనుభవగోచరము లొనర్చునో అవి ఆ కారణమున
అనుభావము లనఁబరఁగున కదా అట్టి యనుభావములలో సంతర్గ
తము లగుటచే స్తంభాది సాత్త్వికభావములును కటాక్షస్రూవిక్షేపాది
వంటివే కావలసియున్నను విభావై రనుభావైశ్చ సాత్త్వికై ర్వ్యభి
చారిభిః ' అని రసనిష్పత్తికారణములతో అనుభావముల కన్న
వేఱుగా అవి చెప్పఁబడినవి అట్లు గోబలీనర్దన్యాయమున,
బ్రాహ్మణపరివ్రాజన్యాయమున నొండె - అనఁగా అనుభావ సామా
న్యమునందుఁ జేరినను సాత్త్వికభావములకు విశేషము కలదని ఎఱుక
పడుటకే ఏమి ఆ విశేషము ? సాత్త్వికభావములగు వికారములు
సత్త్వభవములు - సత్త్వనిర్వృత్తములు సత్త్వాభివ్యక్తములొండె అవి
భావములు, చిత్తవృత్తి విశేషములు అన్యాయభావముల భావములు
కావు ఇది భేదము భరతముని నలువది

8 స్థాయిలు కలిగిన వ్యభిచారులు కాక అనుభావములలో నీ తొమ్మిది స్థాయిభావములే భావములని ఎచింఛినాడు కదా

[శంక] సత్త్వభవములు కదా సాత్త్వికములు, ఏ మా సత్త్వము?

(సమా) సామాజికుని యాత్మయందు విశ్రామముగల రసాదికి నియతప్రకాశకము (ఉద్బోధకము) అగు నాంతరధర్మము సత్త్వము (సా ద) అంతర అనుట అనుభావాంతరములం దతిప్రసక్తి వాఙ్మయము ఒండె “పరగతసుఖదుఃఖాదిభావనయందు అత్యంతానుకూల మగు సంతోషరణధర్మము సత్త్వము ఇట్టిదైన యంతోషరణధర్మముచే కటాక్షభ్రావిక్షేపాదులు భావింపబడినను అవి యనుభావమాత్రములే యగును. సాత్త్వికభావములు కాశేరపు ఏలన విభావాదిదర్శనజన్యముగు ననురాగాది చిత్త వృత్తులు విభావాది (రత్యాది) తన్మయీభవనరూప మెందుటే సత్త్వ వనఃబరగును కావున ఇట్లు సామాజికుని మనసున నవ స్థాంతరమును పొందిన రత్యాదిచిత్తవృత్తులే స్తంభాదికములు సాత్త్వికభావములు విభావాదిచే నుజ్జేజితములగు రత్యాదులు వ్యభిచారులచే పరిపుష్టములై సాత్త్వికభావము లను నవాంతరస్థితి నొంది పిమ్మట రసత్వ మొందును. రత్యాదులకు రసీభావమొందుటయందు సాత్త్వికభావత్వము ఒక అంతరాళదశ ఇవి బాహ్యము లగు కేవలానుభావ స్తంభాదులు కావు తద్విలక్షణములు ఆ యాంతర స్తంభాదులకు ఈ బాహ్యములు జడములు భౌతికములు శారీరములు ననగా స్తంభాదులు కార్యభూతములు చిత్తమున ఆ స్తంభాదులు ఉదయింప ఇవి శరీరమున నుదయించును. నానిని సూచించును ఇట్లు అంతరాళిక భావములను అంతర స్తంభాదులను సూచించును ఇవి నిజముగ రసీ

స్థాయిభావములతోడఁ బరిగఁగించెనుగదా.) అవి ఉద్బుద్ధము లగు క్రమ మిట్లు :

పృథ్వీభాగప్రధానమైన ప్రాణమందు సంక్రమించిన రత్యాది తన్మత్తిగణము విష్ణుబ్రహ్మచేతత్వము సంభత్వమొందును. జలభాగప్రధానమైన ప్రాణమందు సంక్రమించిన రత్యాది తన్మత్తిగణము బాష్పమగును ప్రాణమునకుఁ దేజస్సు నికటమగుట, తేజో భాగప్రధానమగు ప్రాణముయొక్క తీవ్రానుగ్రహమువలన రత్యాది గణము స్వేదమును అతీవ్రానుగ్రహము గల రత్యాదిగణము వైవర్ణ్యము నగును అకాశభాగ ప్రధానమగు ప్రాణమునందు సంక్రమించిన రత్యాదిగణము గతచేతనత్వము ప్రలయము. వాయు స్వాతంత్ర్యమున ప్రాణమునకు మందమధ్యమోత్కృష్టా వేశములు గల్గినపుడు దానితో సంక్రమించిన రత్యాదిగణము మనుషగా రోమాంచము వేపఘృత స్వరభేదము లగును ఇవి అంతరాళిక భావములు వీనిని తత్కార్యములు బాహ్యసంభాద్యనుభావములు నూచించును నిజమునకు రసీబాస మొందులోపల నవాంతరసాత్త్విక భావదశావిశేషాపన్నము లగు రత్యాదిభావములనే ఈ బాహ్యసంభాదులు నూచించును అని భరతవిదులు వచింతురు ఇట్లు హేమచంద్రాచార్యులు సాత్త్వికభావముల నిరూపించెను.

ఈ సాత్త్వికభావములు వ్యభిచారిభావములకన్న విలక్షణము లని చెప్పితిమి ఎలన వ్యభిచారిభావములు బాహ్యకారణజన్యములు సాత్త్వికభావములు అంతరకారణసముద్భవములు మరియు వ్యభిచారి భావములు నానారసముల వ్యభిచరించును సాత్త్వికభావములు ప్రతిరసభిన్నముగ సంభవించును ఈ సాత్త్వికభావములు తొలుత రత్యాదులు వెనువెంట రసాత్మకము లగును వీని ననుసరించి రసాస్వాద ముండును అట్లయ్యెను భృత్యుని పెండ్లియందు తదనుగతఁడై రాజున్నట్లుండును దప్ప వ్యభిచారులవలె స్వాతంత్ర్యగంధమును ఇవి

భావ మొందుచున్న రత్నాదులనే సూచించుచున్నవి ఇట్లుగుటంజేసి స్థాయిసంఘమే రసీభావ మొందుచంతలో నడుమ జీవుని మనోమయా వస్థనొంది కార్యకారణ రూపమైన ఇటులెఱుంగుల కారణరూపమున నాంతర స్తంభాదిసాత్త్వికభావములను కార్యరూపమున బాహ్యస్తంభాద్యనుభావములను సంపాదించునని రహస్యము (కుమారస్వామిసోమ పీఠి రత్నావళిము) ఇట్లు సాత్త్వికభావములకు విశేష ప్రతిపత్తి రసోద్బోధనప్రకర్షప్రాశస్త్యము కలదని ఎఱుక విభావాది సామగ్రీ సమవధానమున రత్నాదులు రసత్వపరిణామ మొందుచో నియతముగ సాత్త్వికభావముల రూపొందు నని అవి బాహ్యస్తంభాదులచే సూచితము లగునని నిగ్గు స్థాయిభావము రసీభావ మొందినంత ఇవియు నంతర్ధాన మొందును

స్థాయిభావములు సాత్త్వికభావము లగు విభావమునుగూర్చి మతభేదము కలదు [చూ రత్నావళిము] అందు హేమచంద్రుని మత మిట్లు కావ్యాగుళాసనమున ప్రతిపాదితమై యున్నది - 'సీద త్యక్తిన్ ఇందు [ఈ సాత్త్వికభావములందు] ఉండునది సత్త్వము అను వ్యుత్పత్తివలన సత్త్వగుణములకు ఉత్కర్ష కల్గించునది సాధు స్వభావము గలిగినది యగుట ప్రాణవస్తువు సత్త్వ మనఁబడును సత్త్వమువలనఁ గలిగినవి సాత్త్వికములు స్తంభాద్యనుభావములకన్న విలక్షణములై భాసించును అనఁగా రత్నాదిచిత్తవృత్తులు తొలుత వాసనారూపమున నున్నట్టివి విభావాదులచే నుత్తేజితములైనంత రసీభావమొందునవై నడుమదారిలో ఆధ్యంతర ప్రాణములతోఁ జేరి స్తంభాదిరూప మొంది బాహ్యములు జడములు శారీరములునైన స్తంభాద్యనుభావములచే సూచింపఁబడును అవి భావములే. (భరతుడు ఈ సాత్త్వికభావముల నెనిమిదింటిని వ్యభిచారిభావములతోడ

భజింపవు ' అని ఇట్లు హేమచంద్రాచార్యులు సాత్త్వికములు వ్యభిచారులకన్నను పైవిగా నిరూపించెను

హేమచంద్రుడు ఈ సిద్ధాంతమును "భరతవిదుల ' మతము ముగా నుల్లేఖించెను కాని భరతనాట్యశాస్త్రమందుగాని పూర్వాలంకారికగ్రంథములందు చెప్పబడిగాని ఇది చెప్పబడలేదు ఈనతి వారెవరును దీనిననుసరింపనులేదు భరతముని యీమాత్రముచెప్పెను సాత్త్వికభావములఁ గూర్చి— సాత్త్వికభావములు సత్త్వసముద్భవములు సత్త్వము మనస్సంభవము అది సమాహితమానసమునుండి ఉత్పన్నమగును. మనస్సమాధానమున - అనగా విభావాది భావనమున నిమగ్నమైన సమాహితమనస్సున - సత్త్వమువలన నిర్వృత్తి కలుగును దానికి సుతఃభరోమాంచారులు స్వభావములు మనస్సు అవ్యభాభావమున నున్న - అనమాత్రమైన - అని జనింపవు ' అని.

స్తంభాదుల లక్షణములు

భయ సంతోష రోగాదులచేత చేష్ట దక్కుట స్తంభము
2 రతి ఉక్ర శ్రమము లోనగు కారణములచేత దేహజలము వెలి కులుకుట స్వేదము 3 సంతోషము ఆశ్చర్యము భయము లోనగు కారణములచేత వెండ్రుకలందుఁ గల్గు విక్రియ రోమాంచము
4 మదము సమృద్ధము పీడ లోనగువానిచేఁ గల్గు గద్గదస్వరము వైస్వర్యము (స్వరభంగము) 5 రాగద్వేష శ్రమాదులచేఁ గలుగు దేహకంపము వేపఘృవు 6 విషాద మద రోగాదులచే వర్ణము మాటుట వైవర్ణ్యము 7 క్రోధ దుఃఖ ప్రహర్షములచేఁ గల్గిన కన్నీరు అశ్రువు 8 సుఖదుఃఖములచేత చేష్టాజ్ఞానము వెడలుట ప్రళయము

ఉదాహరణము :—

భేదో వాచి తథాజలం నయచయో ర్భిర్యూగళే వేపభుః
గణే పాణ్డురుచి స్తనాచ పులకవ్రాతో, లయ శ్చేతసి,
స్వేదామ్భుః కుచమండలే చరణయోః స్తమ్భుః సముజ్జ్వలంభతే
తక్కిం రాజపథే వ్రజేంద్రతచయః కృష్ణ స్వయా—లోకితః ?
(రసమంజరి)

నాయికనుగూర్చి సభి మాటలు

నీకు మాటయందు గద్గదస్వరము కనులందు బాష్పము
దొండపండువంటి యధరమువ వడకు, చెక్కిరియందుఁ దెల్లఁదనము
మేనియందు పులకలు మొత్తము మనస్సులో తీచుచున్నాట, చనుదరు
లందు చెమరు, పాదములయందు మ్రానావాటు అతిశయిల్లుచున్నవి
రాజమార్గమందు గొల్లల దొరకొడుకును కృష్ణుని జూచితివా ఏమి ?
[అట్లు కానిచో నీకును సకలసాత్త్వికములు ఒక్కుమ్మడి నేల
యుదయించును ?]

ఇట్లు స్థాయిభావములు విభానుభావవ్యభిచారిభావములు
నిరూపితములు ఇక—

ర స స ము ల్లా స క్ర మ ము

విభావానుభావ వ్యభిచారిభావసంయోగాత్ రసనిష్పత్తిః
అని భరతముని చెప్పిన రససూత్రము విభావములు నాయికానాయ
కులు వారి యనుభావములు వ్యభిచారిభావములు వీనికి సహృదయ
హృదయమున రత్యాదినయోగము కలుగుటవలన రసనిష్పత్తి అని
యర్థము ఇట నిది యనధేయము.

లోకమున - అనగా శ్రవ్యవృత్త్యకావ్యాతి క స్థలమునందు
 గూప వేషోజ్జ్వలులకు పరస్పరగుణాకర్ణమునతో అనలోకనాధిలో
 త్రీతి యుదయించును అది ఆ యునల లావణ్యాలంకారాదులచేతను
 ఉన్యానమందసమీరణాదులచేతను ఉద్దీప్తి మగును ఆ ప్రీతికి
 ఉత్కంఠ యని మఱియొక పేరు అది అభిలాషాకారముగ పరిణమిం
 చును దానికి రతి యని పేరు పిమ్మట మిథస్సరూగమోషాయ
 జిహ్వమాను లగు నా యునల చిత్తముల గ్లాని శంకావిషాదాదులు
 ప్రాదుర్భవించును పిమ్మట ఆ రతిచేతను ఆచింతాదులచేతను
 తదుభయన్యంజకములు చేష్టలు జనించును ఆవల స్వయముగనో దూతీ
 ప్రేషణాది ద్వారమునతో వారికి సమాగమము కలుగును ఆ రతి
 ఉత్తరోత్తర ముజ్జుంభించి తాకికసంభోగశృంగారపరిణామ మొందును
 పిమ్మట చింతాదులు తొలగును ఇది తాకికరస నిష్పత్తిప్రక్రియ

మఱి అరాకికదశయందు - అనగా వాగంగాహార్యసాత్త్విక
 గూప చతుర్విధాభిసయ ప్రధానమును సాక్షాత్కారయోగ్యము
 నగు దృశ్యకావ్యమును సహృదయుఁడు చూచునపుడును అను
 ప్రాసార్థాలంకారాదులను గూర్చివృత్తాదులతో విలసిల్లు
 శ్రవ్యకావ్యమును సహృదయుఁడు చదువునపుడును తొలుదొల్ల
 నభిధావృత్తిచే శబ్దోపాత్తము లగు దేశకాలపాత్రత్వాది నైశి
 ష్యముగనే విభావాదులను గ్రహించును అనగా - నాయకుని
 దుష్కర్మతునిగను పూరువంశనృపునిగను ప్రాచీనునిగను కణ్వా
 శ్రమగతునిగను శకుంతలారమణునిగను నాయికను శకుంతల
 గను కణ్విపుత్రిగను దుష్కర్మతరమణిగను గ్రహించును అట్లే
 గ్రహించిన 'తాటస్థ్యమునం'జేసి సహృదయునకు శకుంతలా
 రతి యెడ ఉపేక్షాభావము పర్యవసించును రసముల్లాస మొదలగు

(2) కాని శ్రవ్యకావ్యమునందు అనుప్రాసాద్యర్థాలంకారాది మహామచేతను గుణాలంకారాది మహామచేతను - కవికృత సముచిత విభావాదినిబంధనముచేతను దృశ్యకావ్యములందు రంగ పరికరగీతవాద్య పూర్వరంగాదులచేతను చతుర్విధాభినయనైపుణి చేతను సహృదయుఁడు సహజమగు కాన్యార్థ పునఃపునరనుసంధాన సూపభావనా విలీనాంతరంగము డగును

(3) ఆ శబ్దార్థప్రతీత్యసంతరభావనాబలముచే అతనికి విలక్షణ మానసిక ప్రత్యక్షజ్ఞాన మొందు కలుగును అందు విభావాదులై శబ్దోపాత్తనైయక్తిక విశేషధర్మమునుండి గళితములై తత్తద్దేశకా సంబంధాదుల నుపహించిభాసించును శకుంతలాదు లిపుడు కేవలము తనకు (అగమ్యత్వాభావవిశిష్ట) కాంతాత్వాది సాధారణధర్మావచ్ఛిన్నముగా శృంగారరసాద్యాలంబనమాత్రములుగ భాసించును వారి రత్యాదులు శకుంతలాదుష్యంతాదుల రత్యాదులుగాఁ గాక కేవల రత్యాది సామాన్యకారముగ సర్వస్త్రీపురుషసాధారణముగు రత్యాద్యంతరంగ ధర్మములుగ భాసించును ఈ సాధారణీభావస్థితి కేవల కావ్యగత విభావాదికేకాదు అది కావ్యము నాస్వాదించు సహృదయుని విషయము ననున రించును సహృదయునకు స్వవైయక్తిక స్రవీతికాని (నేను దేవదత్తుడను అని) స్వకాంతారత్వప్రతీతి కాని మిత్రశాత్రవ తలస్థస్రవీతికాని ఉండదు అవి రసాస్వాదవిష్ణు సూపములు మఱి శరీరోపాధిజనితములైన యల్పజ్ఞత్వ-పరిమిత స్రమాత్మత్వాది స్రవీతికాని యుండదు ఇవెల్ల అజ్ఞానావరణలక్షణములు నిజమునకు సహృదయుఁడు శరీరోపాధ్యతీతుఁడు పరమాత్మ స్వరూపుఁడు అపరిచ్ఛిన్నుఁడు ఆనందస్వరూపుఁడు అందుచే భావనా ప్రభావజనిత సాధారణీకరణస్థితిచే అజ్ఞానావరణభంగము కలుగును శిరావాద్యావరణము తలఁగఁ దన్నును సమీపపదార్థమును

భాసింపఁజేయు దీపమునలె - స్వస్వరూపానందాంశచే తన యంతః
 కరమున భాసించుచు - అందు మున్నెన్నఁచో ప్రవేశించి అంతః
 కరణధర్మములుగ నెలకొనియున్న రత్యాదిదానమును, విభావాది
 సంవలితములను ఆనందరూపమున భాసింపఁజేయును పానకరస
 న్యాయమున విభానుభావసాత్త్వికవ్యభిచారిభావసంవలితరతి ఏకాకార
 మున అఖండాస్వాదరూపమున రసఘనముగ సముల్లసించును ఆ
 యానందాకారావభాసమాన చిదవచ్ఛిన్న రత్యాది స్థాయిభావమే
 రస మనఁబడును అది విగళిత వేద్యాంతరమును, బ్రహ్మానంద
 సబ్రహ్మచారి (కల్పము) నగును

రస గంగాధరము

వరివస్యవివరణసముల్లిసితము

అం ౩ రససూత్ర వ్యాఖ్యాన ప్రకారములు

అభినవగుప్తవాచమతము - సిద్ధాంతము

వ్యక్తి శబ్ద విచారము

కావ్యప్రకాశమునందు మమ్మటభట్టు మేము చెప్పినట్లే యిట్లు
రసస్వరూపముఁ జెప్పినాఁడు

వ్యక్తి సత్త్వైర్విభావాద్వైస్థాయిభావో రస స్మృతః అని

ఇందు వ్యక్తి అను పదమునకు వ్యక్తి విషయముగా
జేయఁబడినది' అని యర్థము వ్యక్తి యన ఇట వ్యంజనా
వ్యాపారము అని యర్థముకాదు అని అచ్యుత ప్రసిద్ధ మైనను
ఇచ్చోట వ్యక్తి యన భగ్నావరణమైన (ఆస్వాదరూప) చైతన్యము
వినశితము విభావాదులచే భగ్నావరణమైన చైతన్యమునకు
విషయముగాఁ జేయఁబడిన స్థాయిభావమే రసమని చెప్పఁబడును అని
యా వాక్యమునకు అర్థము [ఆస్వాదనమునకుఁ గారణమైన వ్యంజనా
వ్యాపారముకాదు రసము విభావాదులచే ఆ చైతన్యమునకు
(ఆస్వాదమునకు) విషయ మొనర్పఁబడిన స్థాయిభావము రసము]
అది యిట్లు

శరానాదిచేఁ గప్పఁబడియున్న దీపము ఆ మాటు తొలగ
గనే సన్నిహితములై యున్న ఘటపటాది పదార్థములను బ్రకా

శింపజేయుచు తానును బ్రకాశించును అట్లే ఆత్మచైతన్యము అంతఃకరణమున అజ్ఞానరూపావరణము భగ్నముకాగా తానానందరూపమున భాసించుచు (ఆ అంతఃకరణమునందే) సన్నిహితములై యున్నట్టి రత్యాదిస్థాయి భావములను విభావాదిసంవలితములను ప్రకాశింపజేయును (చర్వాణాగోచరముల నొనర్చును) అవి సాక్షాత్తుగా సాక్షిభాస్యములగునని భావము వేదాంతశాస్త్రమున అంతఃకరణధర్మములు సుఖదుఃఖాదులు నాక్షిదాస్యము లని అంగీకరింపఁబడినవి కావున

[శంక] సాక్షిభాస్యత్వ మననెమి

[సమా] అంతఃకరణ వృత్తికోరి బనిలేక (తద్ద్వారమునంగాక) సాక్షాత్తుగా నాత్మచేఁ బ్రకాశింపఁజేయఁబడుట ఇట వేదాంత మతమున ప్రత్యక్షప్రక్రియ నెఱింగిన సాక్షిభాస్యపద్ధాము తేటతెల్లమగును

వేదాంతుల ప్రత్యక్ష ప్రక్రియ

తటాకోదకము తూములగుండ బయలెవ్వడలి చేలలోఁ బ్రవేశించి ఆ చేలనలెనే చక్షుష్టాణాకారముగ నగుటఁ జూతుముకదా అట్లే తైజసము అంతఃకరణము సైతము చక్షురాదీంద్రియ ద్వారమున విషయదేశమును పొంది ఘటాదివిషయాకారమునఁ బరిణమించును ఆ పరిణామమునకే వృత్తి అని పేరు వెనువెంటనే తద్ద్వారముననే పోయి చైతన్యము ఘటాది విషయాకార పరిణతమైన యా అంతఃకరణవృత్తియందుఁ బ్రతిఫలించును అంత ఇది ఘటము అరు ప్రత్యక్ష ప్రమితి ఉదయించును మఱి విషయములు బాహ్యములు కానప్పు

దును బాహ్యములైనను ప్రాతిభాసికములు (ప్రాంతికల్పితములు) అయినప్పుడును అంతఃకరణవృత్తితోఁ బనిలేదు ఉదా అంతఃకరణ ధర్మములైన సుఖదుఃఖాదులు అంతఃకరణముననే యుండును గావున తద్బాహ్యధర్మము అంతఃకరణవృత్తి బయల్పెడల నక్కఱయుండదు అవి చైతన్యముచే సాక్షిభాస్యము లగును ప్రాంతికల్పిత శుక్తి రజతాది పదార్థములు వాస్తవములుకావు గావున అవి బాహ్యములైనను అంతఃకరణవృత్తి బయల్పెడలి తదాకారపరిణామ మొందుట ఘటిల్లదు ఇట్లు అంతఃకరణవృత్తి ద్వారమునంగాక ఆత్మచైతన్యముచే సాక్షిత్వరూప భాసింపఁజేయఁబడు పదార్థములు సాక్షిభాస్యములు రత్యాది స్థాయిభావములు అంతఃకరణధర్మములు అట్టివి సుఖదుఃఖాది సదృశములు

[శం] సరి రత్యాదులు అంతఃకరణమునందే యున్నందున సాక్షిభాస్యము లగుఁగాక మఱి విభావాదులో? అవి బాహ్యము లగుట ఘటపటాదులవంటివే కదా? వానికి సాక్షిభాస్యత్వ మెటు సంగతము?

[సమా] లోకములో నాయికాది లాకికవిభావాదులు బాహ్యములైన ఘటపటాదులవంటివే కాని, విలక్షణకావ్య ప్రపంచమునందు లోకోత్తర విభావనాది మహిమచే విభావాదులు అతాకికత్వ మొందును అనఁగా సహృదయుని భావనామహిమచే విభావాదులును రత్యాదులవలె నంతఃకరణధర్మములై అందు నెల కొన్నవై చర్యణాసమయమున పానకరసన్యాసమున రత్యాదులతో కలిసి యేకీభూతములై సాక్షిభాస్యము లగును ఎట్లన విభావాదులకు నుంగూడ స్వప్నతురగాదులకుంబోలె రంగరజతాదులకుంబోలె సాక్షిభాస్యత్వము అవిరుద్ధము

లోకమున తురగము తగరము (రంగము) ఇవి బాహ్య పదార్థములు అందుచే నాక్షిభాస్యత్వము వానికి లేదు. కాని, స్వస్థమునందు తురగము భాసించువో ఆ స్వస్థతురగప్రత్యక్షము కాలపనికము ఎట్లైన స్వస్థదశయందు ఇంద్రియ వ్యాపారము లెల్ల నుపరతము లగుటంజేసి ఘోక్తయగు నాత్మత్రొత్తయింద్రియములను మానసికములను కల్పించుకొని తురగాది పదార్థముల యనుభవ మొందును అందుచే స్వస్థతురగము అంతఃకరణబాహ్య పదార్థము కామింజేసి అంతఃకరణధర్మాదుల వలెనే సాక్షి భాస్యము అట్లే జాగ్రద్దశయందే మారమున నుండి ఎండలో తగరమును జూచి దాని ధాశభవ్యదోషముచే రజతభ్రాంతి గొన్న వానికి ఎదుట నున్నట్లు చూపట్టుచున్న (ప్రాతిభాసిక) రజతమునకు చక్షురింద్రియసంయోగము లేదు పారమార్థికముగ నున్న పదార్థములతో నింద్రియములకు సన్నికర్ష యుండునుగాని ప్రాతిభాసికములతో నుండదు ఇంద్రియార్థసన్నికర్షము లేకప్పుడు అంతఃకరణము బయల్పడలి విషయదేశము నొందదు అందుచే రంగరజతము సాక్షి భాస్యము స్వస్థతురగ రంగరజతాదు లెట్లో అట్లే నాయికాది విభావములును బాహ్యములైనను భావనాసూత్రము లగుట కాలపనికములు అలౌకికములు కావున సాక్షి భాస్యములగుట ఓప్పియున్నది

రసమునకు ఉత్పత్తివినాశములు ఔపచారికములు

[శంక] ఓయీ విభావాదులకును రత్యాదులకుం బోలె సాక్షిభాస్యత్వము ఉండుగాక మఱి ఆత్మచైతన్యము రసమునకన్న వేఱుకాదని ఎట్లు అంగీకరింపవగును? అట్లంగీరించిన ఆత్మ నిత్యమగుట, రసమును నిత్యముకదా కావలెను? అట్టివో రసము ఉత్ప

న్నము' రసము విసప్తము అను నీ సర్వానుభవనాక్షేపము లగు రసోత్పత్తివినిాశము లెట్లు సంగతము లగును ?

[సమా] అవి యాసచారికప్రయోగములు రసము నిత్యమే ఉక్తవ్యవహారములకు నిమిత్త మేమన రసవ్యంజకము లగు విభావాదుల చర్వణయొక్క యత్పత్తివినిాశములు వ్యంగ్యమగురసమునందు సమారోపింపబడుటయే కాదా అవరణభంగముయొక్క యత్పత్తివినిాశములఁ బట్టి రసమునందు ఉత్పత్తివినిాశములు ఆరోపింపబడుటయే నిమిత్తము అంతియేకాని నిజముగా రసమునకు ఉత్పత్తివినిాశములు లేవు ఇందులకు నిదర్శనము శబ్దచిత్రత్వము సంగీకరించు వైయాకరణము మిమాంసకులు గకారము పుట్టినది గకారము నశించినది అను వ్యవహారములగు ఎట్లు గతి కల్పించిరి ? వారు నిత్యములగు గకారాది శబ్దవిషయమున తద్వ్యంజకములకు కంఠతాల్వాది వర్ణోచ్ఛారణానయనవ్యాపారముల యత్పత్తి వినిాశముల యారోపమునుకదా నిమిత్తముగాఁ జెప్పదురు అట్లే ప్రకృతమునగుఁగాక

[శంక] ఇట్ల తోలుత విభావాదుల చర్వణ నుల్లేఁచి వెంటనే పక్షాంతరముగా అవరణభంగమును నచించుటేల ?

[సమా] వీలన రసాదివ్యంజకము లగు విభావాదులచర్వణ రసమునకన్న వేఱుకాదు విభావాది సంవలిత రత్నాదియే రసముగా నాస్వాదింపబడును కావున అందువలన విభావాది చర్వణకును రసమునకుంబోలె వాస్తవికమగు నుత్పత్తి వినిాశములే సంభవింపవు అందుచే ఆ పక్షమున అరుచి కలదని పక్షాంతరము ఉక్తము అవరణ భంగ మన్ననో నిత్యముకాదు దానికి కలవు ఉత్పత్తివినిాశములు

[శంక] రత్యాది స్థాయులు వాసనారూపమున సంతతికరమున నిత్యముగ నెలకొనియుండునుగదా మఱి (ఆవరణ భంగము కలుగ) సర్వదా ఏల రసాస్వాదము కలుగదు ?

[సమా] ఆవరణ భంగమునకు విభావాదుల చర్వణ అనధి (నేర) ఆ విభావాదిచర్వణ ముగియఁగా ఆవరణభంగము ముగియును రసరూప చిగానందాస్వాదమును ముగియును అప్పుడు విభావాదులు సూక్ష్మకారమున (వాసనారూపమున) సంతతికరమున నున్నను వాని చర్వణ యుండదు అవి ఆస్వాద్యములు కాకపోవు నని భావము అందుచే రసాస్వాదము నిత్యముకాదు సమనాయికారణ మున్నంతవఱకే కార్యమునకు ఉనికి తంతు లున్నంతవఱకే వస్త్రము నకు ఉనికి తంతువులు దగ్ధమగును వస్త్రము మిగిలియుండదు అందుచే ఎంతవఱకు విభావాదిచర్వణ యుండునో అంతవఱకే ఆవరణభంగము వెంటనే జ్ఞానాత్మ ప్రకాశమును ఆవృత మగును దీపమును శరావాది మూసివైచి నన్నిఁగింతఘటపటాదిపదార్థములు ఎట్లు భాసింపవో అట్లే అంతతికరణమునందు రత్యాదులు సన్నిహిత ములైయున్ననుంగూడ ఆవృతచైతన్యమునకు తదాస్వాదము ఉండదు

భావనావ్యాపారము వ్యాపార విశేషము కాదు

ఇంతవఱకుఁ జెప్పిన ప్రక్రియనుబట్టి చెప్పింబడిన భావన వ్యంజనవలె నొక వ్యాపారవిశేషముకాదు సహృదయునకు నిజ సహృదయత్వబలముననే యున్మేషించి యంతతికరణధర్మ విశేషము విభావాదిపునఃపునఃసంధానరూపము తన్మహిమ

చేతనే తత్త్వజ్ఞానిభావ విషయకము రసాభిన్నచిదాత్మస్వరూపానందము - సమాధిలో యోగికింబోలె నుదయించును.

వ్యంజనావ్యాపార మొక్కటి చాలును

ఈ మతమునుబట్టి రసాత్మకప్రతీతి ఉదయించుటకు కేవలము వ్యంజనావ్యాపారము ఒకటే చాలును. దానికి భావన సహకారి

[శంక] భావన అను స్వతంత్రవ్యాపారము నొప్పకున్న అజ్ఞానావరణము భంగ మగుట దుర్లభముకదా ?

[సమా] కాదు ఆవరణభంగము సాధారణీకరణముచే గల్గును సాధారణీకరణము భావనచే గల్గును సహృదయుడైనవానికి ఆ భావనాసామర్థ్యము నైజసిద్ధము. భావనాఖ్యవ్యాపారలభ్యముకాదు వ్యంజనావ్యాపారమే సహృదయత్వ సహకృతమై కావ్యార్థ విషయమున పూర్వోత్పన్న విభావసాధారణీకరణరూపానందభంగము పొనర్పజాలును ఆ కారణమున ఆ వ్యంజనావ్యాపారమే ఆత్మచైతన్యరూపానందాకారవృత్తిని అంతఃకరణమున నుత్పాదించజేసి సహృదయుని తత్స్వరూపునిగ భాసింపజేయజాలును అది సమాధికాలమున యోగిచిత్తమున నుత్పన్నమగు నానందాకారవృత్తి (ప్రసాదము) వంటిది అది సాహిత్యశాస్త్రమున రస మనఃబడును అని భావము రసరూపానంద మిది తాకికము లగు స్రక్చుదనననితాద్యుపభోగజవిత సుఖమువంటిదికాదు ఏలన తాకికములు అవి అంతఃకరణవృత్త్యనచ్ఛిన్నరూపములు రసమన్ననో అంతఃకరణవృత్త్యనచ్ఛిన్నరూపము శుద్ధచైతన్యరూపముగ ననుభూతమగుచు

వైశేషికదెల్ల అభినవగుస్తమమ్మటభట్టాదుల గ్రంథసార
స్యమున రసరూత్రమునకు సిద్ధించిన యర్థము - భగ్నానరణచిద్వి
శిష్ట (విషయీభూత) రత్నాదిస్థాయిభావము రసము అని

గ్రంథకర్త వ్యాఖ్యాన చాతుర్యము

కాని, వాస్తవమునకు రత్నాద్యనచ్చిన్నము భగ్నానరణము
నగు చిత్తే రసము

ఏతన్మతమునుబట్టి రసము రత్నాది స్థాయిభావరూపము కాదు.
చిదభిన్నమే. చిత్స్వరూపమే అందుచే రసము సచ్చిదానంద
స్వరూపము కాని, అది బ్రహ్మానందవిలక్షణము ఏలన, బ్రహ్మ
నందము శరీరేంద్రియ మనోబుద్ధ్యాది సర్వోపాధిరహితము నిర
వచ్చిన్నము, నిర్విషయము నగు నానందము రసమన్ననో రత్న
పాద్యనచ్చిన్నము (రత్నాది విషయకము) సవిషయకము ఇది
భేదము.

రసము (1) రత్నాద్యనచ్చిన్నచిత్త విసమ (2) చిదవచ్చిన్న
రత్నాది యైనను - ఈ రెండుపక్షములందును రసాద్యభివ్యక్తి
విశిష్టాత్మయగుటచే - విశేషణ మైనను విశేష్య మైనను చిదంతెను
బట్టియే అందుచే రసమునకు నిత్యత్వము (ఉత్పత్తి వినాశరాహిత్యము),
స్వప్రకాశ్యత్వము (ప్రకాశాంతరాప్రకాశ్యత్వము - విగ
భితవేద్యాంతరత్వము) సిద్ధము

[శంక] నిత్యము స్వప్రకాశము రస మగుచో మఱి లోక
మున 'ఉత్పన్నము రసము' 'విసష్టము రసము" అను వ్యవహారము
లేట్లు కుదురును?

[సమా] రత్యాద్యంతే సవలంబించిన కుదురు నని ఎఱుంగ వలెను ప్రథమకల్పమును బట్టి రసము రత్యాదిగా గ్రహించిన రసము అనిత్యము ఇతరభాస్యము నగును ద్వితీయ పక్షము ననుసరించి రసము చైతన్యాంతగా గ్రహించిన నిత్యము స్వప్రకాశము నగును ఇట్లు ఉభయవ్యవహారములును సంగతము లగును

[శంక] మఱి చర్చ్యమాణము రసము' అను చిరంతన వ్యవహారము కలదే అదెట్లు సరిపడును ?

[సమా] ఎట్లన ప్రాచీనమతము ననుసరించి చర్వణ యుప చైతన్యము నావరించియుండు సజ్జానధ్వంసనే అజ్ఞానావరాధంగము కాగా రసాస్వాదము తనంతనే కలుగును అది రసము [అందుచే అజ్ఞానధ్వంసముచే గల్గు రసాస్వాదము చర్వణ] కాదా (మతాంతరము ననుసరించి) ఆనందాకారవృత్తి (ఆనందాకార పరిణామము పొందిన రత్యాద్యవచ్చిన్నాంతకరము) చర్వణ అంతకరణము వేఱుగా లేదని భావము

ఈ చెప్పిన చర్వణ అసంప్రజ్ఞాతరమాధి కన్న (అందు తత్కాలోత్పద్యమాన బ్రహ్మరసాస్వాదమున కన్న - పరబ్రహ్మ సాక్షాత్కారమున కన్న) విలక్షణము ఎట్లన రసచర్వణకు విభావాది విషయ సంవలిత (మిశ్రిత) మగు చిదానందము ఆలంబనము ఇట నభిప్రాయ మీది (1) పరబ్రహ్మ సాక్షాత్కారము విషయసంవలితము కాదు (2) శ్రేవణ మనన నిదిధ్యాసాదివ్యాపారజన్యము తత్త్వమస్యాది శబ్దజన్యము) (1) మఱి రసాస్వాదమన్ననో విభావాది విషయ సంవలితాత్మానందము (2) రసము కావ్యవిలక్షణమైన వ్యంజనా (రసనా) వ్యాపారమాత్రజన్యము [వ్యంజనావ్యాపార విషయక శబ్దజన్యము) ఇది భేదము

[శంక] మఱి చర్చణకు సుఖాంశభానమున ఏమి ప్రమాణము?

[సమా] సమాధియందు యోగికి కలుగు ప్రతీతి సుఖాత్మక మన నేమి ప్రమాణము? అని మేము ప్రతిప్రశ్న చేయుదుము. సహృదయులయొక్కయు యోగీశ్వరులయొక్కయు అనుభవమే ప్రమాణము ఇంకొక ప్రమాణము ఉభయత్ర సాధ్యముకాదు

యత్రోభయోః సమో దోషః

పరిహారోఽపి తాదృశః

నైకః పర్యనుయోక్తవ్యః

తాదృగర్థవిచారణే.

అని నియమము ఏ విషయమున వాది ప్రతివాదులకు దోష పరిహారములు సమానములో అట్టి యర్థవిచారణము పట్ల ఒకడు ఇంకొకని ప్రశ్నింపరాదు ఉభయులు మిన్నకుండుట పాడి

[శంక] సమాధి ప్రతీతికి సుఖాంశ మున్నదను మాకు స్మృతి ప్రమాణము కలదు ఎట్లన —

“సుఖ మాత్యంతికం యత్ తద్

బుద్ధిగ్రాహ్య మతీంద్రియమ్,

వేత్తి యత్ర నచైవాయం

స్థిత శ్చలతి తత్త్వతః'

(గీతా. ౬ అధ్యాయం ౨౧ శ్లో)

అనంత మగు సుఖ మేదికలదో అది ఇంద్రియనిరపేక్షము కేవల బుద్ధిగ్రాహ్యము (కేవల బుద్ధిభాసకము) అగును అవిషయ

జనితమగు నిట్టి సుఖమును సమాధియందు ఎవఁ డనుభవించు చున్నాఁడో వాఁడు జ్ఞాని, ఆత్మస్వరూపమునందు నిలిచినవాఁడు కావుననే అతఁడు తాత్త్విక రూపమునుండి చలించఁడు అని భావము.

[సమా] రసచర్యాయందును సుఖాంశభావము కల దన మాకు గరీయఃప్రమాణము, శ్రుతిప్రమాణము కలదు

(1) 'రసోపైశః', (2) 'రసస్థేనానాయం లగ్నాఽనందీ భవతి' అని [త్రైత్తిరీయోపనిషత్తు] నిశ్చయముగా ఆ సచ్చిదానంద స్వరూపుఁడు ఆత్మరసము. ఆ యాత్మరసమును పొంది ప్రమాత ఆస్వాద్యుఁడే - పరమానందరూపుఁడే - యగును నిజము" అని శ్రుత్యర్థము కావ్యరసాస్వాదమందు నాటకము చూచుచుట్టి కాని, శ్రవ్యకావ్యమును విను నట్టిగాని, సకల సహృదయులయొక్క ప్రత్యక్షానుభవముప్రమాణము అట్లే సమాధియందు ఆత్మ సాక్షాత్కార మొందు యోగీశ్వరుని యపరోక్షానుభవము ప్రమాణము. ఇట్లు ఉభయములను ప్రమాణము కలదనుట తుల్యము ఇది ప్రథమ పక్షానుసారము.

ద్వితీయపక్షమందు రసచర్యణ ఏది చెప్పబడెనో, అది ఆనందాకార చిత్తవృత్తి. అది శబ్దవ్యాపారమగు వ్యంజనావ్యాపార మగుటంజేసి శబ్ది (శబ్దబోధరూపము) వెండియు అపరోక్షవిషయాభావము ఏ యానందముకలదో అది ఆత్మరూపము అది ఈ చర్యణకు ఆలంబము. (విషయము) అగుటఁ బ్రత్యక్షరూపము

[శంక] శబ్దికత్వము అపరోక్షత్వము ఎట్లు సరిపడును? నైయాయికమతము ఒప్పదే.

[సమా] పోనీ, నైయాయకులు ఒప్పుకుగాక! వేదాంతులు ఒప్పుదురు 'తత్త్వమసి' అను శ్రుతివాక్యముచే జీనబ్రహ్మైక్య ప్రతీతి కలుగునపుడు అది అపరోక్షమును శబ్దమునైన జ్ఞానముగ నంగీకృతము అట్లే సాహిత్యశాస్త్రమునందును రసచర్వణము శబ్దమును అపరోక్షము నైన జ్ఞాన మని యెఱుక

ఈ పైఁజెప్పినది అభినవగుప్తాచార్యసాదుల మతము. ఇది సిద్ధాంతము

రస గంగాధరము

వృషస్వామివరణసముల్లసితము

అధి. 4 రససూత్రవ్యాఖ్యాన భేదములు

అభినవగుప్తాచార్యుల మతముగాక రసస్వరూపనిరూపణమూ వ్యాఖ్యాతృబుద్ధివైలక్షణ్యమును బట్టి మతభేదములు వెల్లుగా నేర్పడినవి ఎల్లరకును భరతముని రససూత్రమే మూలము ఇట ఆ భిన్నమతములు ప్రతిపాదింపబడును అన్నియు పూర్వపక్షము లైనను అందు సిద్ధాంతమతమునకు పూర్వపూర్వములు సన్నిహితములు, ఉత్తరోత్తరములు దవీయములు

అందు భట్టనాయకమతము సిద్ధాంతమతమునకు అత్యంత సన్నిహిత మగుట తదనంతరము ఇట నిరూపింపబడుచున్నది భట్టనాయకుడు సాంఖ్యుడు హృదయదర్పణ గ్రంథకర్త, భరతనాట్య శాస్త్రవ్యాఖ్యాతలలో నొకడు పూర్వవ్యాఖ్యాతలగు భట్టలోట్ల శంకుకాదుల మతముల నిరసించి స్వమతమును ప్రతిపాదించెను వారు ప్రతిపాదించినట్లు రసము (౧) ప్రతీతము(అనుమేయము)నుం గాదు (౨) ఉత్పన్నమునుంగాదు (౩) అభివ్యక్తమునుంగాదు ఏలనఁ దొలిపక్షము ననుసరించిన, అనుకార్యులగు రామాదులందుఁ గాని అనుకరయగు నటునియందుఁగాని రసము ప్రతీయమాన మగు నేని (అనుమీయమాన మగునేని) అది పరగత మగును అందుఁ గూర్చి సహృదయునకుఁ దాటస్థము' తప్పదు అది యిట్లు

సహృదయుఁడు (శౌకుంతలాది) నాటకప్రయోగము చూచు తఱి రంగస్థలమునందు దుష్టులుఁడు శకుంతలను (ఆలంబనవిభావ

మును) చూచునట్లు తదీయ రూపలావణ్యాదులచే అతనికి ఆలేమైఁ
 బ్రేమ జనించినట్లు తద్వేదరోమాంచాద్యనుభావములను తద్
 గ్లాన్యాది సంచారిభావములను నటుఁడు అభిరయింపఁగా వీక్షించి
 వానినిబట్టి దుష్కర్తునకు శకుంతలావిషయకరతి కలదు అని
 అనుమానించును రత్యాది స్థాయిభావములు సకలప్రాణిజాతంపు
 బంతకరణములందు అనాదిసిద్ధము లగుటచే అనుకాక్ష్యతైవ
 దుష్కర్తాదులయందును అనుక రనులగు నటులందును అనుభోక్త
 లగు సామాజికులందును గలుగును కావున సామాజికుఁడు
 ఉ క్రీతిని అనుమానించుచో ఆరతి దుష్కర్తుని దగుటచే తనకు
 సంబంధించినది కాదని తద్విషయమున తాటస్థ్యము - శౌదాసీన్య
 మొండె - నశించును అందుచే సామాజికునకు ఆస్వాద్యము
 కాదు కాదా ఆ రతి అనుక రలందు (నటులందు) ఉన్నట్లు అనుమా
 నించినను అట్లే యగును?

[శంక] అట్లుగాక ఆ రతి స్వసంబంధ మైనదిగా నేను శకుంత
 లాదివిషయకరతి కలవాడ నని యాస్వాదాత్మక ప్రతీతిని పొందును
 గాక సామాజికుఁడు అప్పుడు తాటస్థ్యదోషము ఉండదు కదా?

[సమా] అది దుర్ఘటము అట్టి రతి స్వగత మాట దుర్ఘ
 టము ఏలన శకుంతలాదులు సామాజికులకు విభావములు కాక కదా
 ఆలంబనవిభావము ఆధారములేకున్న ఉద్దీప్తనవిభావములు అను
 భావములు సంచారిభావములును నిరాంబనములుకాఁగా ఇ క నెట్లు
 రత్యాదులు సామాజికునకు ఆస్వాద్యమానము లగును ?

[శంక] శకుంతలావేషధారిణి యగు స ర్కయింపు దుష్కర్తు
 నకును సామాజికునకునుంగూడ సాధారణమగు కాంతాత్మము కలదు

కావున ఆ యాలంబన విభావతాసమనియతసాధారణధర్మమును ఆధారము చేసికొని రసోత్పత్తి కలుగవచ్చును కదా

[సమా] అట్లును పొసంగదు కాంతాత్వమేకాదు ఆలంబన సమనియతధర్మము (అలంబన విశేష్యతావచ్చేదకము) అదియే యగునో స్వసోదర్యామలందును అది ఉండునుకదా అందుచే ఇది నాకు అగమ్యకానికాంత అను నిశ్చయము సామాజికునకు వలయును నిశ్చయ మనుటేల యన ఇది నాకు అగమ్యకాని కాంత యగునా కాదా ? అను సంశయజ్ఞానముకాని ఇది నాకు అగమ్యకాని కాంత అను విపర్యయజ్ఞానముకాని కార్యసిద్ధికి ప్రయోజకములు కావు ఆ నిశ్చయజ్ఞానమును అప్రామాణ్యానాలింగితము (అవిషయము) కావలెను ఏలన ఇది అగమ్యకానికాంత' అని విభావాదులయెడ నిశ్చయజ్ఞాన మున్నను అది అప్రామాణికము కాదను నిశ్చయము లేకున్న కార్యసిద్ధి లేదు అట్టిది అప్రామాణ్యానాలింగితము ఆలంబనవిశేష్యకము అగు నగమ్యత్వాభావప్రకారకకాంతాత్వవిశేష్యక నిశ్చయభావము శకుంతలాదులయందు సామాజికునకు లేదు అందుచే శకుంతలావిషయకరతిమంతుడను నేను అను జ్ఞానము అతనికి కలుగుట ఘట్టిల్లు ఇది యొక్క శృంగారరస విషయముననే కాదు చూడుడు కరుణరసవిషయమునందు ఆలంబనవిభావన మైన విసప్తపురుషునందు వీడు కాపురుషుడుకాడు అశోచ్యుడుకాడు అను నిశ్చయజ్ఞానము (అప్రామాణ్యానాలింగితము ఆలంబనవిశేష్యకము) ఆలంబనత్వసమనియతభావము వలయును అప్పుడే తదాలంబన విషయక మగు శోకము ప్రకృష్టమై కరుణరసవ్యవదేశ మొందును ఆ మృతపురుషుడు (ఆలంబనము) బ్రహ్మజ్ఞుని యగునేని అశోచ్యుడగును అట్లే లోకకంటకుడు రావణుడు కాపురుషుడు వీడు

అజ్ఞోచ్యుడు అని నిశ్చయ మున్నచో మృతపురుషునందు కరుణరసా లంబనవిభావత్వము పొసఁగదు ఇట్లే అన్యరసముల విషయమందును ఊహంపనగును అట్టిజ్ఞానము పుట్టుట దుర్లుభ మగుటచే శకుంతలాది విషయకమగు నాలంబనవిభావత్వము సామాజికుని రసప్రతీతిని ప్రతి బంధింపనే ప్రతిబంధించును

[శంక] మఱి, సామాజికునకు దుష్ట్యంతోఽహం (నేను దుష్ట్యంతఃడను) అను దుష్ట్యంతాభేదబుద్ధి కల్గినచోఁ జాలును గదా

[సమా] అదియు దుర్లుభమే వీలన నాయకునందు ధరా ధోర్యత్వము, ధీరత్వము లోకోత్తరశౌర్యనత్వము ప్రాచీనత్వము మున్నగు గుణములు ఏవి కలరో అవి సామాజికునకు లేవు సరికదా తద్విరుద్ధగుణములు - అల్పత్వము అసారత్వము ఆధునికత్వము మున్నగునవి - నాయకునందు అసంభావ్యములు - కలుగుటకుఁ దోడు వెనుకఁజెప్పిన గుణములు తనయందు లేనను స్ఫుటప్రతి పత్తియుఁ గలదు అట్టిచో సామాజికునకు తాను దుష్ట్యంతా భిన్నుఁ డను బుద్ధి ఎట్లు కలుగును?

రసము ఆహార్యప్రతీతి కాదు

[శంక] దుష్ట్యంతఃడను తానను ఆహార్యజ్ఞానము సామాజికు నకు కల్గుచో తాను దుష్ట్యంతభిన్నుఁ డను బాధనిశ్చయము పుట్టదు కదా! బాధ సమకాలీనేచ్ఛాజన్యజ్ఞానము కదా ఆహార్యజ్ఞాన మన

[సమా] రసముగా నభిమతమగు నీ ప్రతీతియొక్క స్వరూపము విచారించినచో అది ఆహార్యప్రతీతి కాదని తేటతెల్ల మగును

రాహుడులకో ఇంద్రియసన్నికర్షము నామాజనుచు లేమింజేసి
అది ప్రత్యక్షప్రతీతి కాదు వ్యాప్తిగ్రహము అసాధ్యము కావున
అనుమానము కాదు సాదృశ్యజ్ఞానమూలము కాదు కావున
ఉపమానము కాదు ఇక గతిలేక శాబ్ది (శబ్దజన్యము శాబ్దబోధాత్మ
కము) అని చెప్పవలెను ప్రత్యక్షాతిక్రమమైన జ్ఞానము లెల్ల
చమత్కార విరహితములు అని సర్వసమ్మతము అందుచే శాబ్ది
రూపప్రతీతియు అచమత్కారమే యగును మఱి రసే సారః చమ
త్కారః అని యుల్లేఖనీయమగు రసము శాబ్దబోధాత్మకమును కాక
పోవలెను మఱియు ఆ రస(రూప)ప్రతీతి శబ్దజన్యబోధయే
యగుచో - కావ్యాతిక్ర వ్యవహారశబ్దజన్యము శాకికమిధునరతి
వృత్తాంతజ్ఞానము కూడ రసము కావలసినచున్నను శాబ్దబోధరూపము
కదా అది కాని శాకిక మిధునరతివృత్తాంతము ప్రత్యక్షముగా
గ్రహించివచ్చుచే నరసము కాకపోవుటకుండ జగుప్సకరమును
లజ్జాకరమును అగును ఇక (పరోక్షమగు) శాబ్దప్రతీతి విరస
మవునని చెప్పవలెనా? అందుచే రసము తాకికశాబ్దప్రతీతియుఁ
గాదు

ఇట్లు తాకికప్రమాణముల దేనికిని రసము గోచరము కాకున్న
అతాకికప్రమాణ విషయ మగునేమో పరికింతము అతాకికప్రత్య
క్షము జ్ఞానలక్షణప్రత్యాసత్తిరూప మగునా? అన్న అదియుఁగాదు
సురభిచందనము అనుచోట చందనాంశ ప్రత్యక్షము సౌరభాంశ
జ్ఞానలక్షణప్రత్యాసత్తివిషయము జ్ఞానరూప మగు నతాకిక సన్ని
కర్ష చే సౌరభాదుల స్మరణము కలుగును ఈ జ్ఞానలక్షణప్రత్యాసత్తి
గోచరమానప్రతీతికిని చింతోపనతము లగు - అవగా పునఃపునరస
సంధానరూపభావనచే నతాకిక ప్రత్యక్షవిషయము లగు ఇకుంతలాది

పదార్థముల మానసప్రతీతికిని - కావ్యజన్యరసప్రతీతికిని - ఎంతేవి
భేదము కలదు రసప్రతీతి చమత్కారప్రాణము జ్ఞానలక్షణాతాకిక
సన్నికర్త జన్యపారభాదిస్మరణజ్ఞానము చమత్కారవిధురము అందుచే
అది రసప్రతీతి కానేరదు

ఈ రసప్రతీతి స్మృత్యాత్మకమును గాదు ఏలన స్మృతి
సంస్కారజన్యము సంస్కారము పూర్వానుభవజన్యము శేకుంతలాది
పదార్థవిషయక మగు పూర్వానుభవము సామాజికులకు లేకపోవగా
తత్సంస్కార మెక్కడనుండి వచ్చును ? కారణములేక కార్యము ఎట్లు
పుట్టును ? స్మృతిరూపమే యని ఎట్లెనియు నంగీకరించినను పరోక్ష
జ్ఞానము చమత్కారికాదు కావున స్మృతి రసప్రతీతి ఎట్లగును
అది ఆహార్యజ్ఞాన మన కారణము లేదు ఇట్లు ప్రకారాంతరముల
నే ప్రతీతి కలుగుటయు సంభవింపమిగిలేని భట్టనాయకుడు వక్ష్య
మాణరీతిని రసప్రతీతిని ప్రతిపాదించెను

గుణాలంకారాది విశిష్టము శ్రవ్యకావ్యముఁ జదువుచో,
తొలుత అభిధాతను చతుర్విధాభినయ రంగ పరికరాది విశిష్టమును
దృశ్యకావ్యమును జూచుచో మొదట [అభిభోషలక్షితము] ఇంద్రి
యార్థసన్నికర్తము చేతను ప్రత్యక్షగోచరీక్రియమాణములైన
దుష్కృత్యాదులును రత్యాదులును నగు పదార్థములు తత్తద్దేశకాలాది
వైయక్తికవిశేష ధర్మసహితములుగ బోధితము లగును అనంతరము
భావనాఖ్యవ్యాపారముచే కలిగిన విభావాదిసమవేతసాధారణీ
కరణమహిమంజేసి ఆ శకుంతలాదులు - అగమ్య లను రసవిరోధి
జ్ఞానము ప్రతిబద్ధము కాఁగా, అగమ్యలుకాని కాంతలు అను రసాను
కూల నిశ్చయప్రతీతికి విషయము లగుదురు ఇట్లు సాధారణీకరింపఁ
బడిన అనఁగా నామాన్యసర్వానచ్ఛిన్నముగా బోధితములైన)

పదార్థములందు శకుంతల కన్వృప్తి దుష్కృతరమశే వ్రాచిన
 దుష్కృతుడు రాజు ధైర్యశౌర్యాదిమహిమలు పురాతనుడు
 గ్రీష్మము కాలము కన్వాశ్రమము దేశము సహనము ప్రాయము
 సంయోగ విప్రయోగాదులు అనఁగా ఇత్యాది దేశకాల నయోవధాది
 వైయక్తికవిశేషము లెల్ల మటుమాయ మగును అట్లే విభావాదుల
 విశేషధర్మములే గాక రత్యాదిస్థాయులయు లజ్జాదిన్యభిచారు
 లయు కటాక్షభుజాక్షేపాద్యనుభావములయు శకుంతలాదులవి అను
 మున్నగు విశేషధర్మములును మటుమాయము లగును అంతటితో
 భావుకత్వ వ్యాపారము విరత మగును అంతట భోగకృత్వము (భోజ
 కత్వము రసన వ్యంజన) అను వ్యాపారమహిమచే రజస్తమస్సు
 లభింప నుండ నుద్రిక్త మైన సత్త్వగుణమునంజేసి సామాజికుని
 యాకూప చైతన్యాకారమైన నిర్వృత్తి (ఆనందము) జనించును
 అది సర్వగాఢికవిషయవిశ్రాంతి(విరాళ)రూపము విగళితవేద్యాం
 తర స్వరూపాన్వృత్తి లక్షణము ఆ యాత్మసాక్షాత్కారప్రతీతికి
 గోచరమగు [భావనోపస్థాపిత సాధారణాత్మక విభావాది సంసలితము]
 (రామాది) రత్యాదిస్థాయీభావమే రసము

విభావాదులు (1) అభిధావ్యాపారముచే సవిశేషములుగా
 బోధితములై (2) భావనావ్యాపారముచే సాధారణీకృతములై
 (3) భోజకత్వ వ్యాపారముచే (వ్యంజనా వ్యాపారముచే) సహృదయ
 సాక్షాత్కార విషయములుగాఁ జేయఁబడిన పూర్వ రామాదుల
 రత్యాదిస్థాయి - సచ్చిదానందరూపము వేద్యాంతర శూన్యము -
 రసము అని నిగ్గు ఇట మమ్మటాదుల మతమునంబోలె శ్రుతిసారస్య
 ముచే చైతన్యవిశిష్టస్థాయిగాని రత్యాది విశిష్ట చైతన్యముగాని రసము
 అని సిద్ధము

ఈ భోగము (ఆస్వాదము) బ్రహ్మస్వాదవిలక్షణము తత్కల్పము (తత్సవిధము) అని చెప్పబడినది ఏలన బ్రహ్మస్వాదము స్వభిన్న విషయాసంపృక్తము అనగా నిర్విషయము రసాస్వాద మన్ననో విభావాదిసంయతము స్వభిన్నవిషయసంపృక్తము ఇది భట్టనాయకమత సంక్షేపము

మతవిమర్శ : (1) ఈ మతమునందు వ్యాపారములు మూడు అభిధ ఇది శ్రవ్యమున లక్షణమును దృశ్యమున ఇంద్రియార్థ సన్నికర్షమునకును ఉపలక్షణము (2) భావన ఇది విభావాదికి సాధారణీకరణ సంపాదకము ఇది విభావాదినిష్ఠము (3) భోగీకృతి (భోజకత్వము భోగము భుక్తి ఆస్వాదము) వ్యంజనావ్యాపార నిర్విశేషము ఇది సాధారణీకృత విభావాదిసంవలిత రత్యాదిస్థాయికి రసరూపసంపాదకము ఇది భగ్నావరణ చిద్రూపాస్వాదమే పూర్వ మతములకన్న నిందు అభిధా (లక్షణ) వ్యంజనలకన్నఁ బైపెచ్చుగా క్రొత్తది భావకత్వ మను వ్యాపారము అంగీకరించుట విశేషము అభి నవగుప్తాచార్యపాదమతిమున ఇది ప్రత్యేకవ్యాపారముగా గాక సహృదయసహజ (సమవేతి) ధర్మముగ నంగీకృతము ఇది కావ్యార్థ పునఃపునరనుసంధానాత్మ స్వమహిమచే నీభావన (సహృదయ త్వము) విభావాది సాధారణీకరణము సంపాదింపఁజాలును ఇట్లు అభినవగుప్తాచార్యులు రెండు వ్యాపారముల నొప్పుటలో బాధువము కలదు.

(2) భట్టనాయకుఁడు తత్కల్పముల మతమునందు తాత్కాల్య దోషమును చూపెను తత్సవిహారమునకై పూనియు రత్యాది సహృదయహృదయగతిముగఁ జెప్పలేదు అభిధాతిరిక్తభావకత్వ భోగకృత్య వ్యాపారముల మహిమచే రామాదిగతస్థాయిని ఆత్మ

సాధారణముగఁ జేసికొని సహృదయుఁ డాన్వదించునని చెప్పినాఁడు అందుచే రత్యాదికి పరగతత్వదోషము ఇందును - భట్టలోల్లట శంకుకాదిమతములందుంబోలె - దుర్నివారమై పట్టుకొనియున్నది (రత్యాదిస్థాయి పరగతము, రామనటాదిగతము కాదు అది సహృదయగతమే అని ప్రతిపాదించుటచే అభిసనిగు స్తపాదమతమండే అది పరగతత్వము - తాటప్యదోషము - తొలఁగినది)

3. నవ్యమతము - రసము అనిర్వచనీయము

మఱి నవ్యులన్ననో రసస్వరూపమును మఱియొక విధముగఁ ప్రతిపాదించుట అది యిట్లు

గుణాలంకారాది ఘృయిష్టమగు శ్రవ్యకావ్యమందు కవి ప్రయుక్తశబ్దములచేతను తౌర్యత్రికయవనికాప్రతిశీర్షకాది రంగ పరికరసహకృతమగు నటకృతచతుర్విధాభినయముల చేతను దృశ్యకావ్యమందును విభావాదులు తొలుత సహృదయునకు అభిధావ్యాపారబోధితము లగును కాఁగా (2) పిమ్మట వ్యంజనావ్యాపారమునంజేసి శకుంతలాది నాయికారతి దుష్కృంతాదినటులందు [దుష్కృంతుఁడు శకుంతలావిషయకరతిమంతుఁడు అని] సహృదయునిచే గ్రహింపఁబడును (3) అనంతరము సహృదయుని సహృదయత్వముచే నుల్లిసితమై (ప్రాదుర్భావితమై = పరిబోషితమై) విలక్షణభావనావిశేషము (కావ్యార్థపునఃపునరనుసంధానము) అను దోషముయొక్క ప్రభావముచే తన యాత్మయందు లేకున్నను ఉన్నట్లు జ్ఞాత మగు] దుష్కృంతత్వాది యజ్ఞానముచే సహృదయుని స్వాత్మ అవచ్ఛిన్నమగును అనఁగా సహృదయుఁడు తాను దుష్కృంతుఁడు కాకున్నను దుష్కృంతుఁడననుకొనును అప్పుడు [శుక్తికా

శకలమందు వా స్తవికరజతము లేకున్నను ఉన్నట్లు జ్ఞానమానమగు నట్లు ప్రతిభాసించునట్టి యనిర్వచనీయమును సాక్షిభాస్యమును శకుంతలాది విషయకమును అగు రత్యాదిస్థాయిభావము రసముగ నాస్వాద్యమాన మగును

దూరమునుండి చూచినవానికి సూర్యరశ్మిచే తళతళ మనుట యను దోషమునంజేసి శుక్తియందు రజతభ్రమ అనిర్వచనీయము సదసద్విలక్షణము-పొడమును రజతము శుక్తిలో వాస్తవముగా లేక పోవుటచే సద్విలక్షణము ప్రత్యక్షగోచర మగుట అసద్విలక్షణము [ఇట్లు రజతము సదసద్విలక్షణము] అట్లే నిజమునకు సామాజికునకు శకుంతలాదులందు రతి లేదు భావనాదోషముచే ఉన్నట్లు ప్రతిభాసించు చున్నది అట్లే సహృదయుని శకుంతలాదివిషయకరతి సదసద్విలక్షణము అనిర్వచనీయము అనఁదగును సాక్షిభాస్య మెట్లు ప్రతిభాసించునో అట్లే విలక్షణభావనాదోషముననే సహృదయు నకు తాను శకుంతలాదిరతిమద్దుష్యంతుడ నని భ్రమ కలుగ రస త్వము అన్యరత్యాదిస్థాయి భావమాన మగును భ్రమరూపము రసము ఇది నిత్యము ఈ మతమున నవినవ్యాపారకల్పనాపేక్ష లేదని యెఱుక

[శంక] రసము నిత్య మగునో ఉత్పన్నము రసము విన ష్టము రసము అను వ్యవహారములు ఎట్లు సంగతములు ?

[సమా] రసము ఉక్త విలక్షణ భావనాదోషవిశేష కార్యము. ఆ దోష మున్నప్పుడు రసము ఉత్పన్నమగును ఆదోషము నశించి నపుడు నశించును అని వ్యవహారము భావనాదోష సత్త్వాసత్త్వ ములబట్టి రసమునకు ఉత్పత్తివిनाశవ్యవహారము ఎట్లన శుక్తి

విషయమున రజతభ్రాంతి యున్నప్పుడు రజతఖండ సర్వోత్పత్తి భ్రాంతి లేనప్పుడు తన్నాశము ఇట్లు రజతఖండంపు సత్త్వాసత్త్వములు భ్రాంతిసత్త్వాసత్త్వవ్యవహారమును బట్టి అంతేకాని నిత్య మగు రసమునకు ఉత్పత్తి వినాశములు వాస్తవములు కావు

[శంక] రసస్వరూప మేమి ?

[సమా] రసోత్పత్తియైన వెనువెంటనే (అనగా నేను శకుంతలాదివిషయకరతిమద్దుష్యంతుడను అని (ప్రాతిభాసిక) స్రుతి కలిగిన వెనువెంటనే) లోకోత్తరానందము కలుగుచున్నది ఇట్లు రసానందములకు రెంటికి పౌర్వాపర్యమున్నది ఉన్నను ఆ రెండును భిన్నము అను ప్రతిపత్తి లేకపోవుటంజేసి సుఖము ఆనందము అను శబ్దములచే రసము వ్యవధిశ్యమాన మగుచున్నది వాస్తవముగా రసము సుఖాత్మక మనరాదు అది అచిరవచనీయము (వర్ణనాతీతము)

[శంక] రసము లోకోత్తరానందమున కన్న భిన్నముగా నెఱుకపడమింజేసి వ్యంజనాసాక్షాత్సంపర్కసూన్య మగును కావున అది వ్యంగ్య మెట్లగును ?

[సమా] వాస్తవముగా రసము వ్యంగ్యముకాని వర్ణనీయము కాని కాదు అజ్ఞానను వ్యంగ్య మని వర్ణనీయమని వ్యవహారము లోకమునఁ గలుగుటకు నిమిత్త మేమన రసమునకు అవ్యవహిత పూర్వక్షణమున నభివ్యక్తమైన (ఉపస్థితమైన) శకుంతలాది విషయక దుష్యంతాదిగత రతిరూపవ్యంగ్యమున కన్న శకుంతలాది విషయక భావనాదోషపరికల్పితమైన రసము భిన్నముగా నెఱుకపడకపోవుటం జేసి కాదా అభిన్నముగా అభ్యనసాయము (నిశ్చయము) కలుగుటం జేసి రసము వ్యంగ్య మని వ్యవహారము అట్లే దుష్యంతాదివిషయ

మైన శకుంతలాది విషయకరతి కల్పితము కామింజేసి వాస్తవికము అది అనిర్వచనీయము కాదు అందుచే అది యిట్టిది అట్టిది అని కవులు కావ్యములందు వర్ణింప యోగ్యమగును మఱి దానిచే సహృదయుని యాత్మయందు భావనాదోష పరికల్పితమైన రసము (అనిర్వచనీయమగుట) కవులకు వర్ణింప యోగ్యముకాదు కాకున్నను భిన్నముగా నెఱుకపడమింజేసి కాని ఏకమే (అభిన్నమే) అను సభ్యససాయముంబట్టికాని వర్ణనీయ మని వ్యవహారము అంజేకాని వాస్తవముగా రసము వ్యంగ్యమునుకాదు వాచ్యము (వర్ణనీయము)ను కాదు

[శంక] ఇక సహృదయునియందు కల్పితమైన దుష్టంతత్వము మాట యేమి ?

[సమా] సహృదయుని యాత్మయందలి (శకుంతలాది విషయక) రత్యాది కాల्పనికమైనట్లే నేను శకుంతలాది విషయక రత్యాదిమంతుడను దుష్టమంతుడను అను నిత్యాద్యాకారము గల రత్యాది విశిష్టప్రతీతియందు (రత్యాది ప్రకారకమును సహృదయ విశేష్యకమును నైనదానియందు) విశేష్యతావచ్ఛేదకము అవచ్ఛేదకదుష్టంతత్వమును అనిర్వచనీయమే ఆ విశిష్టప్రతీతి యున్నంతవఱకు నేను దుష్టమంతుడను అను సజ్ఞానము అవచ్ఛేదకముగ నుండును - అనగా సహృదయుని హృదయము నావరించి యుండును అది వాస్తవము కాదు అది అనిర్వచనీయము సదసద్విలక్షణము

ఇట్లు భావనావిశేషదోష ప్రభావముచే అనిర్వచనీయ దుష్టంతత్వముతో సహృదయుని యాత్మ జ్ఞాయమానము కాఁగా అనిర్వచనీయ మగు శకుంతలావిషయకరతి సహృదయాంతఃకరణమున రసముగా భాసించుట నిర్బాధకము

ఈ మతమునందు - భట్టనాయకమతమున సానకాశములైన
యాక్షేపణలు (కొన్ని) వక్ష్యమాణములు - పరాస్తము లగును -

(1) దుష్కృతాది నిష్కమైన శకుంతలాదివిషయకరతి పరకీ
యము కావున సామాజికునకు తాటస్థ్యము (బౌదాసీచ్యము)నం
జేసి ఆస్వాద్యముకాదు అను నాక్షేపణ యిందు లేదు స్వగతత్వ
ప్రాంతి కలిమిచే

(2) స్వగతములైన రత్యాదులకు శకుంతలాదులు ఆంబర
ములుకావు కావున నెట్లు అభివ్యక్తి అను నాక్షేపణయు లేదు దుష్కృ
తత్వప్రాంతి కలదు కావున

(3) తనయందు దుష్కృతాభేదబుద్ధి యెట్లు పొడమును అను
నాక్షేపణయు పుట్టదు అదియు ప్రాంతిజనితమే కావున

ఇత్యాది యాక్షేపణలెల్ల ఈ యనిర్వచనీయరసమతమునఁ
బుట్టవు వలన విలక్షణభావనాత్మకదోషప్రభావమునంజేసి అనిర్వచ
నీయ దుష్కృతాదిత్వమున సహృదయుని యాత్మజ్ఞాయమానము
కాఁగా అభేదబుద్ధి సిద్ధింపగా, శకుంతలాదివిషయకరతి అనిర్వచ
నీయముగా స్రుతిభాసించుటకు బాధ లేదు దోషమూలకప్రాంతి
బాధనిశ్చయమును స్రుతిబంధింపదు ప్రాంతినిగూర్చి దీని కొక బాధ
కలదని యభిమర్శ పుట్టుట ఘటిల్లినచో ప్రాంతి మటుమాయమగును
గదా అట్లు పరగతరతిని గూర్చి అచమత్కారిత్యాది దోషములు
ఎవి మున్నుఘాటించఁబడినో అవెల్ల నిరవకాశము లగును

దోషవిశేషకల్పనము ఈ చరీనమతమాత్రమునఁ దెచ్చి
పెట్టిన మోయలేని బహువుకాదు ప్రాచీనులకు అభినవగుచు

చార్యాదులకును శకుంతలాదివిభావసాధారణ్యము (కాంతాత్వాది సామాన్యధర్మప్రకారకప్రతీతివిషయత్వము) ఎట్లు గురినినది ? తొలుత కావ్యమునందుఁ గూర్పఁబడిన శకుంతలాది శబ్దములు అభిధా వ్యాసారముచే శకుంతలత్వాదివిశేష (వైయక్తిక) ధర్మావచ్ఛిన్న శకుంత లాదులను బోధించి విరతములు కాఁగా పిమ్మట కాంతాత్వాది సామాన్య ధర్మప్రకారక ప్రతీతి విషయత్వ రూపమును సాధారణ్య మును చెప్పిరి అది విలక్షణ భావనాత్మక దోషకల్పనచేఁ గానియెడల దురుపపాదమే యగును అందుచే దోషకల్పనము ప్రాచీనులకును ఆవశ్యక మైనదే క్రొత్తది కాదు దానిచే వారు చెప్పిన విభావాది సాధారణ్యమేకాక మా చెప్పిన సహృదయ విషయక దుష్కృత్యా ద్యభేద ప్రకారక ప్రతీతియు శుక్తియందు రజతాభేదబోధవలె సూప పాదమే యగును

క రుణాది ర స విషయము

[శంక] పోనీ సుఖమయ మగుటంజేసి రతికి శృంగారరసమున దుష్కృతునందుంబోలె సహృదయునందు సుఖవిశేష జనకత్వము ఒప్పుఁగాక ! మఱి, కరుణాది రసములందు అభీష్టనాశాదిజన్యము దుఃఖజనకత శోకాదిస్థాయికి ప్రసిద్ధముకదా! వాని కెట్లు సహృదయా హ్లాదకత్వము ? అట్లు లేకపోగా నాయకునందుంబోలె సహృదయు నందును దుఃఖజనకత్వముకదా తగును ? ఇట శోకాదులు' అనుచో ఆదిశబ్దముచే భయక్రోధ జగుస్సాదులు [భయానక-క్రాధ - బీభత్స రస స్థాయిలు] వివక్షితములు అవి వైక్లబ్యరూపములు లోకము నందు రతి రామాదులందు ప్రణయాత్మకము సుఖమయము సహృ దయునందు సుఖవిశేషోత్పాదక మగుటంజేసి శృంగార రసము

ఆనందమయము అట్లే కరుణాదిరసములు వైకల్యరూపములు
వైకల్యమయములుకదా కావలెను ?

[సమా] సత్యమైన (రామాదుల) శోకములకు దుఃఖజన
కత్వము నిశ్చితమే కల్పిత (భ్రాంతిభాష్య) శోకమునకు దుఃఖజన
కత్వము లేదు అన్వాద్యత్వమే కలదు

[శంక] ఆ సమాధానము సరిపడదు ఏలన కేవల శ్రాంతి
భాసితమైన రజ్జుసర్పముగూడ భయకంపానిజనకముగా ననుభవ
గోచరమై యున్నది ఆ పక్షమున రత్యాదియు కల్పితమే యగుట
సహృదయనకు సుఖజనకము కాకపోవుగాక.

[సమా] నిజమే శృంగార రసప్రధాన కావ్యములవలె కరుణ
రసప్రధాన కావ్యములవలనంగూడ [దుఃఖసంమిశ్రితము కాక] కేవలా
హ్లాదమే కలుగుననుటకు సహృదయహృదయమే (సహృదయుల యను
భవరూప (ప్రత్యక్షమే సమాణమగుచో - అప్పుడు 'కార్యాని
రోధేన కారణాని కల్పయన్తి అను నియమము ననుసరించి [దోషా
త్మకమగు విలక్షణభావన యను] లోకోత్తర వ్యాపారము ఆహ్లాది
ప్రయోజకమే కాక - దుఃఖప్రతిబంధక మనియు కల్పనీయ మగును

కుమారసంభవము శాకుంతలము మున్నగు శృంగారమయ
కావ్యములు చదివినప్పుడు రంగమున చూచినపుడును ఆనందము
అనుభవించునట్లు సహృదయుఁడు రామాయణాది కరుణరస ప్రధాన
కావ్యములు చదివినప్పుడును (సంస్కృతభాషయందు కరుణరస
ప్రధానరూపకమే లేదు కావున) కరుణవిప్రలంభ ప్రధానములగు
ఉత్తరరామచరితాదిరూపకము లఁగాని, అందు కరుణరసప్రావి సన్ని వేశ

ములఁగాని రంగస్థలమున చూచుచును శోకమిత్రముకాని కేవలనందమే అనుభవించునేని అప్పుడు దుఃఖప్రతిబంధకత్వమును కల్పనీయము అని యభిప్రాయము విలక్షణవ్యాపారము సుఖజనకమే కాక దుఃఖప్రతిబంధక మగుట కావ్యమునందే కాదు లోకము నందును కలదు సఖత్వదంతక్షతాదిరూప విలక్షణవ్యాపారము సురత మందు సుఖవిశేషజనక మగుటేకాక దుఃఖోత్పత్తిప్రతిబంధకము నగు నని రసికజనానుభవప్రసిద్ధముకదా ఇది ప్రథమకల్పము ఇత ద్వితీయ కల్పము కావ్యమువలన సుఖమునుంబోలె దుఃఖము ను ఉత్పన్న మగు ననుటకు సహృదయానుభవమే స్రమాణమగునేని అప్పుడు కరుణరస ప్రధానమగు కావ్యముచే సుఖమునుంబోలె దుఃఖమును అనుభవించును అప్పుడు కార్యానుసారముగ దుఃఖోత్పత్తిప్రతిబంధకత్వము లోకోత్తర (భావనా) వ్యాపారమునకుఁ గల్పింపవచ్చుటలేదు తమ తమ కారణమునుబట్టి రెండును కలుగును అచఁగా కావ్యముయొక్క యశాఙ్గికవ్యాపారమువలన రత్యాదులచే సుఖమును శోకాదులచే దుఃఖమును యధారంభవముగా ఉత్పన్నము కావచ్చును

[శంక] అట్టిచో కరుణరసప్రధానమగు కావ్యము దుఃఖమయ మగుట అందు కవికి రచనమునఁగాని సహృదయునకు పరనమునఁ గాని రంగస్థలమునఁ బ్రేక్షణమునఁగాని ఎట్లు ప్రవృత్తి కల్గును? దుఃఖరూపానిష్టసాధన మగుటంజేసి కరుణరస ప్రధానకావ్యమును గూర్చి నివృత్తియే ఉచితమగును

[సమా] సుఖానిక్యము ఇష్టతావచ్ఛేదకము - ఇష్టసమ నియతధర్మము సుఖరూపమైన యిష్టము అనికమగుటంజేసి దుఃఖ రూపమగు ననిష్టము అల్పమగుటంజేసి ప్రవృత్తి ఉపపన్నమే సావచ్చి గంభము నీయు క్లేషము కలదని క్రీగంధలేపనమునందు ఎవని

కేని నివృత్తి కలుగుచున్నదా? ప్రవృత్తియే కలుగుచున్నది గొడుగు మోత క్లేశకర మని మానక ఎండలో వానలో నెవఁడు గొడుగువేసి కొనకున్నాఁడు? కావ్యము లోలో తర్కాహ్లాదజనకము అందు కుఱు రసజన్యము ఇంచుక శోకము కలదని దాని నెవఁడు పరిహరించును?

ఇక కావ్యమున అకాశికభావనాప్రభావమునంజేసి శోకము ప్రతిబద్ధ మగును కేవలహ్లాదమే కలుగును అందుచే శోకముపైతము అహ్లాదజనకమే అనువారి మతమున కుఱురసాది ప్రధానకావ్యము లందు ప్రవృత్తి నిర్బాధకమే

[శం] కావ్యమువలన కేవల మానందమే కలుగు నని యంగీకరించువారు కరుణరసప్రధానకావ్యాస్వాదన కాలమున [దుఃఖకార్యములకు] అశ్రుపాతాదికి ఏమి యుపపత్తి చెప్పెదరు?

[సమా] అశ్రుపాతాదులు కేవల దుఃఖకార్యములు కావు ఆనందానుభవస్వాభావ్యములును అగును ఇట కరుణరసప్రధాన కావ్యమువలనఁ గలుగునవి ఆనందభాష్యములే దుఃఖాశ్రువులు కావు అందుకనియే భగవద్భక్తాదులకు భగవద్వర్ణనాకర్ణనమువలన నశ్రుపాతాదులు జనించుచున్నవి అందు ఎన్నఁడుగాని దుఃఖానుభవ శంక గలుగదు కదా

[శం] కరుణరసాదిప్రధానమైన రామాయణాదికావ్యము లందు అభినర్ణితులైన దశరథాదులకుఁ బుత్రశోకాదిమంతులకు దుఃఖము కలుగుచున్నదికదా తత్కావ్యముల చదువుచో రంగస్థలమునఁ జూచుచో సహృదయులకు పుత్రశోకాదిమద్దశరథుఁడను నేను అని తాదాత్మ్యత్వార్తోప్యము కలిగినపుడు [ఆ శోకాదిప్రకారక

తాదాత్మ్యవిశేష్యక - [సతీతిచే] ఆహ్లాదము కలుగునో ఆ సహృదయవకు ఎప్పుడోని సన్నిపాతాపస్మారాదులు (జన్నిమున్నగునవి) కలుగునప్పుడు తనయందు ఆ దశరథాదుల తాదాత్మ్యోపముచే ఆహ్లాదము కలుగవలదా? రెండుచోటులను తాదాత్మ్యము సమానము కావున కాని దుఃఖమే అచుభవస్థిముగా నున్నది అందుచే కరుణాది రసాదులందు కేవల దుఃఖమే యుక్తము

[సమా] లోకములో ఏవి దుఃఖజనములుగా వాసికెక్కి యున్ననో ఆ యరమణీయపదార్థములు శోకాదులు కాన్యమునండు పనిబద్ధమైన వ్యంజనావ్యాపార మహిమచే అఱికికాహ్లాదమునే కల్గించుచున్నవి అందుచే కరుణాదిరసములందు ఇంచుకేని దుఃఖ తప్పితేమి ఇతరవ్యాపారములకన్న నిది అత్యంతవిలక్షణము ఎట్లన లోకమందు అన్యవ్యాపారజన్యమైన యనుభవము కాకికము అచమి త్కారి కమనీయముకాదు వ్యంజనావ్యాపార మన్ననో అకాకికము చమత్కారి రమణీయము అందుచే తజ్జన్యము - వ్యంగ్యము రసము సర్వము అఖండసుఖాత్మకమే. అందుచే కరుణాది రసము లందును దుఃఖజన్యత్వము ఘటిల్లదు

[శం] సరి వ్యంజనావ్యాపారము అట్టి మహిమ కలదే యగుఁ గాక మఱి రసము తజ్జన్యము కాదుకదా

[సమా] సాక్షాజ్జన్యముకాదు నిజమే కాన్యవ్యాపారమగు వ్యంజనవలన జనించినదిభావన (దోషాత్మకము) అభావనవలన నుత్పన్నమైనది రత్యాద్యాస్వాదము అందుచే సాక్షాత్తుగ లోకోత్తర కాన్యవ్యాపారాత్మక వ్యంజనాజన్యము కాకపోయినను రసము పారంపర్యముగ వ్యంజనాజన్యమే పుత్రత్వముకంటెఁ బౌత్రత్వము

న్యూనముకాదు అందుచే రసము కావ్యవ్యాపారజన్య మని చెప్పట
పాడియే ఇట్లు పై వ్యాఖ్యానమున రసాన్వాదము సాక్షాత్కార్య
వ్యాపారజన్యము కాకపోయినను లోటులేదు ఇంతటికిని పిండితార్థ
మిది - అగమ్యత్వప్రకారకము శకుంతలాది విశేష్యకము నైన రసవిరోధి
జ్ఞానము సహృదయుని మవ్యంతుడను నేను అను నాకారముగల
స్వాత్మవిశేష్యక దువ్యంతాభేదప్రకారక జ్ఞానముచే ప్రతిబద్ధ మగుదు
రసోత్పత్తి అవ్యాహత మగును

ఈ మతమునందు (1) ప్రాచీనులు అంగీకరించిన భావన
దోషరూపము అని (2) రసము ప్రాతిభాసికము అనిర్వచనీయము
అని అంగీకృతము (3) ప్రాచీనులు ఒప్పించిన వ్యంజనావ్యాపారము
అంగీకృతము (4) అవ్యవ్యాపారములు కల్పితములు కాలేదు

రస గంగాధరము

వరివస్యావివరణసముల్లసితము

అథ 5 చతుర్థము పరమతము

మఱి కొందఱు ఇంకొక విధముగా నిట్లు రచయ్యుచున్నారని ప్రతిపాదించుచు ఈ మతమువారు ప్రాచీనులును నవీనులును అంగీకరించిన న్యంజనావ్యాపారమునుగాని నవీనసమ్మితమైన యనిర్వచనీయభ్యాసానిగాని ఒప్పుచు వీరి మతమున రసము న్యంగ్యమును కాదు, అనిర్వచనీయమును కాదు ఆ రెంటికొక నక్కటలేకయే తృతీయమతమునందుఁ జెప్పఁబడిన భావనావిశేష దోషముచేత రసము ఉత్పన్న మగునందురు ఆ దోషముచే సహృదయునియందు - సహృదయ విశేష్యకము శకుంతలాది విషయక రతివదభేదప్రకారకము - నేను దుష్కర్మముఁడను శకుంతలాది విషయక రతివంతఁడను అను నాకారము కలది యగు జ్ఞానము కలుగును [శకుంతలా దుష్కర్మత విషయకము] ఈ జ్ఞానము మానసికప్రత్యక్షరూపము బహిరింద్రియములతోఁ బనిలేక - స్వప్నమందుంబోలె - మనఃపరికల్పితములగు వింద్రియములనలన ఇది కలుగును నిజముగా సామాజికుఁడు దుష్కర్మతాభిన్నుఁడుకాఁడు కావున ఈ జ్ఞానము భ్రమాత్మకము. ఇది కావ్యాధ్యభావనచే కలుగునది కావున అంగీకరము, విలక్షణము. అందుచే సహృదయ చమత్కారజనకము అన్వాద్యము, రసము.

[శంక] ఇది మానసిక పరికల్పితము లగు నింద్రియార్థ సన్నికర్షములచే జనించినదికదా అట్లే స్వప్నకాలమందు శకుంతలా విషయక రతిమద్దుష్యంతా ప్రకారక జ్ఞానము మనస్సన్నికర్షజన్యము కలుగునేని అదియు రసము కావలయుగదా

[సమా] కాదు ఆ స్వప్నజ్ఞానము కావ్యార్థ భావనాజన్యము కాదుకదా ఆ కారణమున అది రసముకాదు అందుచే దానికి సహృదయాస్లదకత్వము లేదు అందుచే మా చెప్పిన లక్షణమునకు అందు అతిప్రసక్తిలేదు.

[శంక] అతిప్రసక్తి లేకపోవుగాక అసంభవ దోషము ఆపన్నము అది అనివార్యము ఏలన సహృదయునియందు శకుంతలాదిరతిమద్దుష్యంతా భేదప్రకారక మానసికబోధ యున్నదని అంగీకరించినను వాస్తవికరతి లేకుండా అసంభవమునకు విషయ సత్తా కారణము అపేక్షిత మగును వాస్తవికరతి లేక రత్యనుభవము (ఆస్వాదము) ఎట్లు కలుగును ?

[సమా] ఇది రత్యావియోక్తి నాకికప్రత్యక్షము కాదు అట్లగుచో ఇంద్రియములకు విషయసద్భావము ఆనశ్యకము అట్లున్న యర్థములతోడ నింద్రియముల సన్నికర్ష చేతనే నాకికప్రత్యక్ష జ్ఞానము కలుగును మఱి మా చెప్పిన మానసికప్రత్యక్షము భ్రమాత్మకము అందు వాస్తవికవిషయ సద్భావాపేక్ష లేదు అసద్వస్తుభావనే కలుగును భ్రమ గో రజ్జపునందు అసద్వస్తు వైన సర్పంపుభావము కలమకదా అట్లే సహృదయునకుఁ గలుగు రత్యాదిప్రతీతి బాననా గూఢదోషజన్యము, మనఃపరికల్పితము అట నింద్రియార్థములు రెండును మనఃపరికల్పితములే తన్మానసికసన్నికర్ష జన్యము భ్రమ

[శంక] సరికదా రసము భ్రమాత్మకజ్ఞానమగుచో మీ మతమున రసాస్వాదము కల్గినది అరు వ్యవహార మెట్లు కుదురును ? భ్రమాత్మకజ్ఞానమునకు ఆస్వాదవిషయత్వము ఎట్లు పొనరును ? ఆస్వాదమును జ్ఞానరూప మగుగదా ? అందుచే రసాస్వాద మన = రసవిషయకాస్వాదము = రసాత్మకభ్రమజ్ఞానవిషయకాస్వాదరూప జ్ఞానము అని అర్థము ఏర్పడునుకదా జ్ఞానవిషయకము జ్ఞానాంతరము ఎట్లు సంగతమగును ?

[సమా] లోకములో రత్యాద్యాస్వాదరసము అనుభవసిద్ధముగ నున్నదికదా (అది నిజము) అదే రసాస్వాదన మనియు వ్యవహారింపఁబడుచున్నది (అది భ్రమ) వాస్తవముగ నంతకన్న వేఱు రసాస్వాదము లేదు మాకు రసవిషయక మన రసత్వానుకూల రత్యాది విషయకము అనియే వివక్షితార్థము

ఈ మతమునుబట్టి రసము విశిష్టవైశిష్ట్యానగాహి జ్ఞానము భ్రమాత్మకము ఆ జ్ఞానస్వరూపము చెప్పఁబోవు మూఁడు ప్రకారములలో నెదేని కాఁదగును ఏలన మూఁడింటను రసస్వరూపము ఏ యాకారము కలదని చెప్పఁటకును వినిగమకము లేదు ఉద్దేశ్య విధేయముల భేదమునుబట్టి ఈ మూఁడు భేదములు రసస్వరూపమునకు కల్గినవి అవి యెవ్వియన (1) దుష్కృంతాది యందున్న శకుంతలాది విషయకరతి యేది కలదో ఆ రతికలవాఁడను సేను' అని సహృదయునియందు దుష్కృంతత్వధృతి(విశేష్యతా)వచ్చేదక శకుంతలాదివిషయక రతివైశిష్ట్యానగాహిజ్ఞానము (రతివైశిష్ట్యము ధర్మము (విశేషణము) దుష్కృంతుడు ధర్మి (విశేష్యము) దుష్కృంతత్వము ధృత్తానచ్చేదకము ఇవి ఏ జ్ఞానమునందు విషయము

లగునో ఆ జ్ఞానము. (అనగాహి=విషయకరించుజ్ఞానము) ఇందు 'నేను' ఉద్దేశ్యము, దుష్కర్మముని యం దున్న రతి' విధేయము (2) 'నేను శకుంతలాది విషయకరతినిశిష్ట దుష్కర్మతాభిన్నుడను అని సహృదయునియందు దుష్కర్మత ధర్మితావచ్ఛేదక-శకుంతలా విషయక రతివై శిష్ట్యానగాహిజ్ఞానము. (సహృదయునియందు దుష్కర్మతతాదా త్మ్యము అవగాహిబోధ) ఇందు 'నేను' ఉద్దేశ్యము. శకుంతలా విషయకరతి విశిష్టదుష్కర్మతాభేదము(తాద్రూప్యము)విధేయము. ఇది ద్వితీయబోధ (3) 'నేను దుష్కర్మతత్వము శకుంతలావిషయకరతి త్వము (ఈరెండును) కలవాడను అను సహృదయునందు దుష్కర్మత త్వము శకుంతలాదివిషయకరతివై శిష్ట్యానగాహిజ్ఞానము. ఇందు 'నేను' ఉద్దేశ్యము విధేయములు రెండు-దుష్కర్మతత్వము శకుంతలా విషయకరతి (ఇది సమాహాలంబనజ్ఞానము) ఈ మూడు బోధ లలో రసపదార్థమునకు ఏదేని స్వరూపము కాదగును

[శంక] ఈ మతమునందు రత్నాదిగ్రాహక మేది? పైజెప్పిన మూడు బోధలందును సహృదయుని యాత్మయందు విశేషణముగా ఏరతి కలదో అది అభిధాన్యాపారమువలన - వాచకశబ్దమువలనను ప్రతీతము కాదు మఱి అది వ్యంజనాప్రతీత మందమన్న, వ్యంజనా వ్యాపారము ఏతన్మతమున సంగీకృతము కాదాయెను. అందుచే నిక నెట్లు గృహీతమగును?

[సమా] అనుమానగృహీత మగును నటాది చేష్టలు అను లింగము (హేతువు) చే 'ఈ (నటరూప) దుష్కర్మముడు శకుంత లాదివిషయకరతిమంతుడు - తద్విషయిక కటాక్షభుజాక్షేపాది

చేష్టలు కలవాడగుటం జేసి” - అను నాకారము కలది అనుమానము
రతిజ్ఞాననిమిత్తముగా నంగీకారము

ఈ మతమునఁ దొలుత నటుఁడు దుష్కర్మముగా ఎఱుక
పడఁగా వెనుక ఆ దుష్కర్మమునితోడ సహృదయాత్మతాదాత్మ్యము
నవగాహించునట్టి పూర్వోక్తవిధజ్ఞానమే రసము అని నిగ్గు.

రసగంగాధరము

పరివస్యావివరణసముల్లసితము

అథ 6. భట్టలోల్లటునిమతము

భట్టలోల్లటుఁడు భరతసూత్రవ్యాఖ్యాత మీమాంసకుఁడు ఇంకొకతీరున రసస్వరూపమును వ్యాఖ్యానించెను ఎట్లన - నిజమునకు సాక్షాత్సంబంధమున అనుకార్యులు ముఖ్యమవ్యంతాదిగతము [విభావాది నిమిత్తమున దుష్కృంతాదులందు ఉదయించినది] శకుంతలాదివిషయక మగు రతియే రసము అంతే కాని నటాదినిష్కము కాదు సహృదయనిష్కమును కాదు. అట్లైనను సహృదయుఁడు శ్రవ్యకావ్యములను జదువుచో కాన్యోపాత్త లింగములచేతను నాటకమును జూచునపుడు రంగస్థలమున నటులు ఆదుష్కృంతాదుల (విభావముల) యవస్థానుకరణముచే (వేషభాషా భావచేష్టాభినయము చేసిచూపఁగా) సహృదయుఁడు తొలుత సాదృశ్యజ్ఞానరూపదోషమున ఆనటులనే దుష్కృంతాదులుగా గ్రహించుచున్నవాడై ఆ దుష్కృంతాదులరతి నటులందు లేకున్నను ఉన్నట్లు సమారోపించును అనంతరము భావనారూపముచే ఆ సహృదయనకు నటరూపదుష్కృంతుఁడు తా నను (నటరూపదుష్కృంతతాద్రూప్య) భ్రాంతి ఉదయించును తదధ్యాసామహిమవలన ఆ దుష్కృంతునిరతి తనయందున్నట్లు భ్రాంతిరూప మానసిక సాక్షాత్కారజ్ఞానమొదవును

ఆ సాక్షాత్కారము చతుర్థమతమునందుంబోలె వినిగమనము లేమింజేసి త్రివిధమున నొకండు అందు ఎచుట ఇదంత్యమున (ఇతఁ డని) తెలియఁబడుచున్న నటుఁడు ధర్మి అతఁడు సహృదయునకు చక్షుస్సన్నికృష్టుఁడు కావున ఆ ప్రత్యక్షము నటాంశయందుఁగాకికము మఱి నటునియందు ఆరోప్యమాణుఁడగు దుష్ట్యంతఁడన్ననో సహృదయ చక్షుస్సన్నికృష్టుఁడు కాఁడు కావున అఱికికము అట్లువిభావము లచేఁ బుట్టినది అనుభావములచేఁ బ్రకాశింపఁ జేయఁబడినది వ్యభిచారి భావములచే పరిపొషింపఁబడినది యైవ శకుంతలాదివిషయక రతి - వాస్తవముగా దుష్ట్యంతాద్యనుకార్యనిష్ఠము - సహృదయునిచే నటనిష్ఠముగా నారోపితము ఏదికలదో దానిని భావనాదోషముచే నొదవిన నటరూపదుష్ట్యంత భ్రాంతినిమిత్తమున సహృదయుఁడు తన యందు సాక్షాత్కరింపఁజేసికొని ఆస్వాదించును అదే రసము

రస గంగాధరము

పరివస్థావివరణసముల్ల సితము

అధి 7 శంకుక మతము (౬)

భరతనాట్యశాస్త్ర వ్యాఖ్యాతలలో నింకొకఁడు తార్కికుఁడు శంకుకుఁడు భంగ్యంతరమున రసస్వరూపమును నిర్వచించెను ముఖ్య దుష్కర్మాంతాదిగతరతి నట దుష్కర్మాంతాదులలో ననుమితమై రసవ్యవదేశ మొందు నని తన్మతసారము

రతి ఉపచితమై రసత్వ మొందునని శంకుకుఁ డంగీకరింపలేదు అనేకమగు ననుపపత్తులు చెప్పి ఆ పక్షమును నిరాకరించి కేవలము అనుమితమైన మైననే రతి ఆస్వాద్యమై రస వ్యవహార మొందునని అతఁడు తన్మతము ప్రపంచించెను ఇది యిట్లు

సామాజికుఁడు నాటకమును రంగస్థలమున చూచుచో అట వాదిత్రాది సంగీతకమహిమచేతను రంగపరికరముల మహిమచేతను చతుర్విధాభినయ కాశలమహిమ చేతను శిక్షాబలముగల నటుడు అభినేయమును కావ్యాంశమును - విభావాదికమును - సామాజికునకు బ్రత్యక్షకల్ప మొనర్చును ఎట్లన శ్రీరామభూమికను చాల్చిన నటుఁడు సీతావేషధారిశయై తన యెదుట నున్న నటీని జూచి ఇంత కాలమునుండి విరహాతప్తఁడ నగు నా భావవీధియందు మెలఁగుచుండి ఇప్పుడు ఇదే నా స్త్రీయ నాకు లోచనగోచర మైనది అని సంకోగ శృంగార విషయ కాలంబన విభావ కావ్యార్థము నభినయించును

ఒండే 'దుద్దైననిమిత్తమున ఆ చసలనయనతోడ నేను వియుక్తుడైతిని అవిరళజలదకాలోత్పాతము ఉపాగతమైనది ఎట్లు నైతును? అని విప్రలంభ శృంగారోద్దీప్తకమును జలదాగమముచు అభినయించుచు ముఖ్యరామాదుల వేషములు ధరించిన నటులు ఆ రామాదులవిగాఁ బలికిన యీ మాటల చేతను రంగ పరికరముల మూలమునను సామాజికులకు విభానములు స్రవ్యక్షకల్ప మగును నటులు శిశుప్రభానమున ముఖ్యరామాదుల కటాక్షస్వేద పులకాంకురాద్యనుభానములను ప్రదర్శింతురు ఉత్కంఠాది న్యభిచారిభానములను - అవి చిత్తవృత్తు లగుట - తన యభినయముచే స్రవ్యక్షకల్ప మొనర్ప నేరకున్నను- కృత్రిమ దృష్ట్యాది భానసంపాదనచే-సామాజికులకు అనగత మొనర్చును

అభినీతము లగు విభావాదులు నిజముగ ముఖ్యరామాద్యను కార్యగతములే నటునియందన్ననో ప్రయత్నోపాన్జితములు కృత్రిమములు అవాస్తవములు కాని సామాజికుఁడు అభినయనైపుణ్యము చేతను రంగపరికరముల మహిమచేతను- నటులే ముఖ్యరామాదులుగ గ్రహించును సామాజికునిది యీ స్రవ్యక్షజ్ఞానము తాద్రూప్యజ్ఞానిలక్షణము ఏలన తాద్రూప్యజ్ఞానము కించిద్భేదరహిష్టువు ఇదియో భేదానగాహిప్రతీతి కానేకాదు చిత్రలిఖిత తురగమును జూచి ఇది తురగము' అని గాలుఁడు ప్రత్యక్షప్రతీతి నొందినట్లు నటునిజూచి సామాజికుఁడు ఇతఁడు రాముఁడు అని ప్రతీతి నొందును ఈ చిత్రతురగప్రతీతి లోకసిద్ధములైన సర్వప్రసీతుల కన్న భిన్నము ఎట్లన నటుఁడు రాముఁడుకాదు కావున ఇది రామ ఏవాయం అను సవ్యక్ జ్ఞానము - సమాత్మకము - కాదు ఉత్తరకాలమున న రామోఽయం' (ఇతఁడు రాము డుకాఁడు) అని బాధానతరగము

లేదు కావున మిథ్యాజ్ఞానమును కాదు ఈ మతమున బాధశీర
స్కమే మిథ్యాజ్ఞానము 'అయం రామో వా న వా అను సుఖయ
కోటికము సంశయజ్ఞానమును కాదు రామసదృశోఽయం అను
సాదృశ్యజ్ఞానమును కాదు ఈనాలుగు ప్రతీతులును లోకప్రసిద్ధములు
రామోఽయం అను నీ చిత్రతురగప్రతీతి విదవది-ఆ నాల్గింటికన్న
విలక్షణమైనది

[శంక] సమ్యక్ ప్రతీతిభిన్న మగుట నిజముగ నిది భ్రమాత్మ
కమే నటుడు సామాజికునకు వాస్తవముగా విభావము కాఁచుకదా?
వానియందు రతి యెక్కడిది? ఇట్టి భ్రమయుఁ గార్యకారియగునా?

[సమా] మణిప్రభను మణి యనుకొని ఆవైపు పరుగిడిన
వాఁడును నీపప్రభ మణి యనుకొని ఆ వైపు పరుగిడిన వాఁడును
ఇరువురు భ్రాంతులే యైనను భేదమున్నది మొదటివానికి మణి లభిం
చినది రెండవవానికి లభింపనేలేదు ఇందు మొదటివానిది సంవాది
భ్రాంతి రెండవవానిది విసంవాదిభ్రాంతి విసంవాదిభ్రాంతి అర్థకారి
కాదు సంవాదిభ్రాంతి యర్థకారి యైనది కావున భ్రమాత్మక
జ్ఞానము కార్యకారి కాదనరాదు

(౧) ఇట్లు నామాజికుడు నటులను అకృత్రిమవిభావములుగ
గ్రహించును

(-౨) పిమ్మట విభావాది రూపహేతు ప్రత్యక్షబలమున స్థాయికి
దగ్గతవిభావాదులతోడ నున్న వ్యాప్తి గ్రహించి దానివలన (సంయో
గాత్) నటునందు స్థాయిని అనుమానించును న్యాయ స్రయోగము
ఇట్లు—

రాముఁ డితఁడు సీతావిషయక రతిమంతుఁడు సీతాత్మకాలంబన
విభావము ఉద్యానాదిరూపోద్దీనవిభావము కటాక్షాదిరూపాన
భావములు ఉత్కంఠాదిరూప వ్యభిచారిభావములు కలవాఁ డగుట
చేత - నావలె.

ఇట నటుఁడు రాముడు పక్షము సీతాదివిషయకరతి సాధ్యము
విభావాదులు హేతువు విభావాదు లున్నచోట రతి అవశ్యంభావి
యనునది వ్యాప్తి ఉదాహరణము తానే సామాజికుఁడు తన
విభావాదులతోడ తనరతికి వ్యాప్తి కలదని స్వానుభవమును ఇష్టము
నాటకము చూచునపుడు స్మరించును ఇట్లు అనుమితిసాక్షుగ్రి
సకలము కలదు ఇక అనుమితి పుట్టుట కేమి ? అదే రసము (అను
మితిరూపము) ముఖ్యరామాదులం దున్నదియే స్థాయి దానికి ఈ
మతమున రసవ్యపదేశము లేదు ఏలన ఇది యా రూపమున (ముఖ్య
రామాది గతరూపమున) సామాజికులకు చర్వ్యమాణము కాదు
చమత్కారహేతువు కాదు ఆ ముఖ్యరామాదిగతస్థాయి నటులచే
ననుక్రియమాణ మగునపుడే - అది నటులయం దున్నట్లు (అముఖ్య
రామాదులం దున్నట్లు-అనుమియమాన మగునపుడే సామాజికులకు
ఆస్వాద్యమాన మగును అందుచే ముఖ్యరామాదిగతస్థాయి సటాను
క్రియమాణమై సహృదయానుమియమానమై రసత్వవ్యపదేశ
మొందును

[శంక] స్థాయి అనుమేయ మైనచో వహ్ని యదులనలె అచమ
త్కారికాదా ?

[సమా] చమత్కారిత్వముకాని తదభావముకాని అను
మేయత్వ నిబంధనము కాదు మఱి నస్తత్త్వభావాయత్తిము అనఁగా

అనుమేయనస్తుపాందర్యమహామాయ త్తము అనుమీయమానమైనను
కామిని హృదయము ఆహ్లాదసంధాయకముకాదా ?

(౨) అదిగాక వహ్న్యనులనంటిది కామ స్థాయివావరతి
అన్యాయమితులకును దీనికిని మృద్దుట కనకఘట తారతమ్యము ఇది
రమణీయస్వరూపము నిరతిశయసుఖరూపము అందుచే ఆస్వా
ద్యత్యము రత్యాదిస్వభావాయ త్తము

[శంక] జ్ఞానము ద్విక్షణవృత్తి కావున రసము అనుమితి
జ్ఞానరూప మగుచో అది తాబుట్టిన మూడవక్షణములో నశించును
గదా

[సమా] నశింపదు ఏలన నొకటి వెంబడి ఇంకొకటిగా అను
మితి ధారావాహికముగా విభావాదులు అభినయింపబడుచు తత్సా
క్షాత్కార మున్నంతవఱకు సామాజిక హృదయమునందు కొనసాగు
చుండును (వాసనయా చర్యమూహో రసః అని కాన్యప్రకాశము
నందును జెప్పబడినది వాసన యన ధారావాహిక మగు నిచ్చ)
శ్రవ్యదృశ్యకాన్య పరన ప్రేక్షణకాలమందు సామాజికులకు అనుమిత్య
(సిసాధయిష) నిరవచ్ఛిన్నముగా కడవఱకు నుండును అనుమానము
నడుమ ముగిసిపోవదు అందుచే అనుమి తమైనదానికి కాదు అనుమితి
ఆ కారిణమున అనుమితికి ఇటు ప్రతిబంధకము అనుమిత్యంతర మను
శంక నిరవకాశము ఒక్కటే అనుమితి రసరూపము ధారావాహిక
ముగ కడవఱకు కొనసాగుచుండుటచే రసప్రతిబంధక మగు నను
మిత్యంతరమును లేదు రసము తుశికమును కాదు

[శంక] ఇంద్రియ సన్నికర్షరూప సామగ్రిసద్భావముచే నట
విషయక ప్రత్యక్షప్రమితి రత్యాది రూపసాధ్యవిషయకానుమితి

సామగ్రిసద్భావముచే రసానుమితి కలుగు కాలములో నుండునుగదా ఎట్లు ఒక క్షణములో (ప్రత్యక్షప్రమితి అనుమితిరూపము) రెండు జ్ఞానముల సద్భావము సంభవించును ? అది సమూహాలంబనాత్మకమని చెప్పవగునా ?

[సమా] ఒక్క క్షణములో ప్రత్యక్ష సామగ్రియు అనుమితి సామగ్రియు నుండునేని అవి రెండుచు ఏకవిషయము లైనచో ప్రత్యక్ష సామగ్రియే బలవత్తరమై అనుమితిని ప్రతిబంధించును ఇట నన్ననో నటాది విషయము ప్రత్యక్ష సామగ్రి రత్యాది విషయకము అనుమితి సామగ్రి ఇట్లు ఈ రెండును విభిన్న విషయకములు జ్ఞాన సామగ్రిలు విభిన్నవిషయకము లైనపు డన్ననో అనుమితి సామగ్రి బలవత్తరమై ప్రత్యక్షప్రమితి సామగ్రిని ప్రతిబంధించును అనుమితియే కొనసాగును ఇట అనుమితిరూప రసాస్వాదనము అప్రతిహతముగా కొనసాగును ఇది శంకుకుని మతము

రస గంగాధరము

వరివస్యావివరణసముల్లసితము

అధి 8 ప్రకీర్ణకమతములు

(2) విభావాదిత్రయము కలిసి రసవ్యపదేశ మొందును అని కొందఱు

పరస్పర సమ్మిళితములు విభావానుభావవ్యభిచారి భావములు మూఁడును కలిసి పావకరసన్వాయమున సహృదయులకు అఖండాస్వాద్యమానములై రసవ్యపదేశ మొందునని అభిప్రాయము ఈ మూఁడును కలిసి (సముదితాః) పరస్పరము కలిసి అని భావము రతితో కలిసి అని కాదు అట్లగునేని అది సిద్ధాంతమే కావున

(౮) మఱికొందఱు విభావానుభావవ్యభిచారిభావములు (మూఁడును పరస్పరము సమ్మిళితములైకాదు) అందేది (స్వప్రోషక సామగ్రి ప్రకర్షచే) చమత్కారి విచ్ఛిత్తి విశేషశాలి - యగునో ఆ యొక్కటే రస మనఃబరఁగును అని చెప్పదురు చమత్కారాధాయకములు కానిచో మూఁడును కలిసిన నేమి ప్రయోజనము? రసత్వము లేదు చమత్కారాధాయక మైనచో ఒక్కటియే చాలును రసత్వము కలుగును అందుచే మూఁడింటికే కలిసియే అని నియమము అకించిత్కర మని ఈ నుతమువారి యభిప్రాయము

(౯) అన్యులు కొందఱు భావ్యమానము విభావమే రసము అందురు పునఃపునరనుసంధానరూపము భావన తద్విషయీభూత

మగు నాలంబనోద్దీపనవిభావమాత్రమే రసము హేతువులందు
విభావమే స్రవణమగుట అదే రసమని భావము

(౧౦) భావ్యమానము అనుభావము మాత్రమే రసమని
కొందఱు కారణముకన్న కార్యమే విచ్ఛిత్తివిశేషాధాయక మని
భావము

(౧౧) భావ్యమానము న్యభిచారిభావమే రసరూపముగ పరిణా
మించునని కొందఱు

ఇవి రసమును గూర్చిన మతభేదములు

రసగంగాధరము

వరివస్యవివరణసముల్లసితము

అధి 9 భరత రససూత్ర సమన్వయము

పైఁజెప్పిన పదునొకండు మతములందును మూలమగు విభావానుభావ వ్యభిచారి భావసంయోగము వలన రసనిష్పత్తి' అను భరతముని సూత్రము ఆ యా మతపరముగా ఎట్లు సమన్వితమాయెనో గ్రంథకారునిచే వ్యాఖ్యానింపబడుచున్నది

మొదటిదైన యభినవగుప్తాచార్యుల మతమున విభావానుభావ వ్యభిచారులతోడ (సంయోగాత్) వ్యంగ్యవ్యంజకభావసంబంధమువలన ప్రథమకల్పానుసారము చిదానందవిశిష్టస్థాయ్యాత్మకు (చైతన్యానంద విషయీభూత రత్నాది స్థాయిభావమునకు) ద్వితీయకల్పానుసారము - స్థాయ్యుపహిత (విషయక) చిదానందాత్మకు (నిష్పత్తిః) స్వరూపమున ప్రకాశనము అని వ్యాఖ్యానము

రెండవదియైన భట్టనాయకమతమున విభావానుభావ వ్యభిచారి భావముల (సమ్యక్ + యోగాత్ = సంయోగాత్) సాధారణాత్మక భావకత్వ వ్యాపారముచే భావింపబడుటచేత (రసస్య) స్థాయ్యుపహితము సత్త్వోద్రేక ప్రకాశితము నైన స్వాత్మానందరూపము యొక్క (నిష్పత్తి) భోగాఖ్యసాక్షాత్కార విషయీభావము (భోగాఖ్యసాక్షాత్కారమువలన ఆస్వాద్యమాన మగుట అని సూత్ర వ్యాఖ్యానము

మూఁడవదైన నప్రళయమతమున - విభావానుభావ వ్యభిచారి
భావముల (సంయోగాత్) భావనావిశేషరూపదోషమున (రసస్య)
దుష్కంఠాదిచిష్టము శకుంతలాది విషయకము నగు ననిర్వచనీయ
రత్యాదిరూపమైన రసముయొక్క (నిష్పత్తి) ప్రాతిఘాతీయత్వత్తి

చతుర్థమతమున (పరకీయమతమున) విభావాదుల (సంయో
గాత్) జ్ఞానమువలన (రసస్య) మానసప్రత్యక్ష రూపజ్ఞానవిశేషము
యొక్క (నిష్పత్తి) ఉత్పత్తి

విదవదియైన భట్టలోల్లటమతమున - విభావాదుల (సంయో
గాత్) సంబంధమువలన (రసస్య) నటులయం దారోప్యమాణమైన
రత్యాది రూపరసముయొక్క (నిష్పత్తి) యారోపము - సానూజకు
నకు భావనాత్మదోషవిశేషమునంజేసి నటులతో తాదాత్మ్య
ధ్యాసవలన నాస్వాదము

ఆఱవదియైన శంకుకమతమున - కృత్రిమము లయ్యు నకృత్రిమ
ములుగా గ్రహింపఁబడినట్టి విభావాది హేతువులచే (సంయోగాత్)
వ్యాప్తిజ్ఞానరూపానుమానమువలన (రసస్య) అనుమేయ రత్యాది
రూపరసము యొక్క (నిష్పత్తి) అనుమితి

ఏడవదాన - విభావాదిత్రయము యొక్క (సంయోగాత్)
పరస్పర సమ్మేళనము వలన రసముయొక్క నిష్పత్తి

మిగిలిన మూఁడుమతములందును సూత్రవిరోధము కలదు
ఎట్లన -

పైఁ జెప్పఁబడిన యెనిమిది మతములందును సమ్మిళితములైన
విభావానుభావవ్యభిచారిభావములు మూఁడును భరతసూత్రాను

సారము చెప్పబడినవి కడపటి మూడన్ననో ఆ విభావానుభావ వ్యభిచారిభావములయం దొక్కదానినే రసముగా చెప్పినవి. ఇది సూత్ర విరోధము

ఇట ఇదియు నవధరింపఁదగును అభినవగుప్తాచార్యమతము తప్ప కడమ యేడు మతములును అరుచిగ్రస్తములు అస్వరసములు ఎట్లన -

(2) భావకత్వరూపమును అధికవ్యాపారమును స్వీకరించుటచే గారవ ముప్పతిలుటంజేసియు తాటస్థ్యముచేతను ద్వితీయము

(3) భావనాదోషకల్పనమునంజేసియు, రసమును అనిర్వచనీయముగా స్వీకరించి అవాస్తవికాపత్తిపాలు చేయుటచే తృతీయము

(4) మానసికజ్ఞానాత్మక మైన రసమునకు భ్రమత్వాభ్యుపగమముచే అతాత్వికతాపత్తిపాత్ర మొనర్చుటచే చతుర్థము

(5) రసము నటవృత్తి యని యంగీకరించి వాస్తవముగా సామాజికనిష్ఠ మని యంగీకరింపకపోవుటచే తాటస్థ్యమునం జేసి విలక్షణాస్వాదము అసంభవ మగుటచే పంచమము

(6) స్రవ్యతొలిరి క్తజ్ఞానములు అచమత్కారము లని సర్వ సహృదయులు అంగీకరించినను రసము అనుమేయ మని యొప్పుటచే షరోక్షమై అచమత్కారియైన కారణమున షష్ఠము

(7) విభావాదిసమూహనమాత్రముఁ లోకోత్తరత్వప్రాప్తి
సంభవింపమింజేసి సప్తమము

(8) విభావాద్యన్యతమమునకు రససార మైన చమత్కార
సాకల్యము లేనందున అష్టమము - ఇ ట్లీ మతములెల్ల అనాదరణీయ
ములు అభినవగుప్తాచార్యపాదుల మత మొక్కటియే సర్వ
సహృదయచక్రవర్తుల సమాదరపాత్రమై లోకమున ననవద్య
సిద్ధాంతఖ్యాతితో విలసిల్లుచున్నది

రస గంగాధరము

పరివస్యావివరణసముల్లసితము

అధి 10 విభావాదిపుదగ్వ్యంజకత్వనిరాసము

[శంక] విభావానుభావ వ్యభిచారిభావములలో నొక్కొక్క దానినే ఏల రసాభివ్యక్తివ్యంజకముగ నంగీకరింపరాదు? మిళితము లకే ఏల రసవ్యంజకత్వము?

[సమా] విభావాదులకు సమ్మిళితమాలకే రసాభివ్యంజకత్వము అంగీకరింపకున్న బాధ కలదు. ఏలన ఈ విభావాదులు ఈయొక్క రసమునకే ప్రత్యేక వ్యంజకములు అని నియమములేదు. అవి రసాంతరమలకునుగూడ సాధారణ్యమున వ్యంజకములై యుండును కావున సమ్మిళితములై (మూఁడును కలిపియే - సమస్తముగ) రసవ్యంజక మగునని (సంయోగాత్ ' అను శబ్దముచే) భరత ముని రససూత్రమునఁ బ్రతిపాదించినాఁడు. తద్విరుద్ధముగ విభావాదు లను ప్రత్యేకించి (వ్యస్తముగ) నొక్కొక్క రసమునకే వ్యంజకము లగునని నియమించిన, అభీష్ట మగు రసాంతర వ్యంజక సాధారణ్యము భగ్నమగును కావున మిళితములే యని ముని చెప్పెను. అట్లే కావ్య ప్రకాశకారాదులును చెప్పిరి.

(క) విభావమాత్రములు రసవ్యంజకము లన్నచో బాధ ఇట్లు వ్యాఘ్రాదులు భయానక రసమునకుంబోలె వీరాద్భుత రౌద్రరసముల కును విభావములు (వ్యంజకములు) ఎట్లన ప్రతినిజుచి హింసించు

స్వభావము కలదని యెఱింగి భయపడినవాడు పరుగెత్తును వీరుడు విక్రమము మెఱసి దానితోఁ బోర నుత్సహించును మున్నెన్నఁడును పులిని కని విని యెఱుంగనివాడు - గాలుడు - కుతూహలితుఁడై విస్మయంపడును తన బంధువును పులి చంపి గాండ్రించుచుఁ దిను చున్నదని చూచి యొకఁడు కసిగొని కుపితుఁడై దానిని పొలియింప సమకట్టును ఇట్టి బహురసములకు విభావముగా నుండ వ్యాఘ్రమును ఒక్క భయానకమునకే విభావము, (వ్యంజకము) అన నెట్లు పొసఁగును ? అట్లే—

(చ) అనుభావములు అశ్రుపాతాదులు శృంగారమున కొక్క దానికే కాక కరుణ భయానకములకును సాధారణవ్యంజకములు ఎట్లన ఒకఁడు రతి ననుభవించుచు ఆనందబాష్పముల దోఁగును. ఇంకొకఁడు ఇష్టజననప్తముచే శొకించుచు కన్నీరు మున్నీరొనర్చును మఱియొకఁడు సర్పాది కఱచునని భయమాత్రముచే అశ్రువృష్టి కురియును కావున అనుభావములకును ఏకరసమాత్రవ్యంజకము లని నియమములేదు

(ట) అట్లే చింతాదులు వ్యభిచారిభావములు శృంగారము నకుంబోలె కరుణ వీర భయానకములకును సాధారణ వ్యంజకములు ఎట్లన శృంగారమున నాయికారూప లావణ్య విభ్రమాదుల నెఱింగిన కాముకునకు తద్వియోగముచే సంయోగచింత కలుగును. వీరమునఁ బులిని జంప నుత్సహించు శూరునకు సహాయచింత కలుగును కరుణమున బంధూపకారాది సహకారచింత కలుగును భయానకమున భయహేతు ప్రచండత్వాది చింత కలుగును ఇట్లు వ్యభిచారులకును అనైకాంత్యము అనఁగా ఏకరసనియతత్వములేదు అందుచేతనే విభావానుబాసవ్యభిచారులకు దండచక్రన్యాయమున కలిసియే

కారణత్వము (వ్యంజకత్వము) తృతీయారణ్యమున నొక్కొక్కదానికి విడివిడిగా వ్యంజకత్వము లేదనియే భరతముని మున్నగు ప్రామాణికాలంకారికు లెల్ల విభావాచులకు మిళితములకే రసవ్యంజకత్వమును ఉర్రోకిరించినారు ఏలన సాధారణము లగు వ్యంజకములఁబట్టి ఏరసము ప్రస్తుత మను వ్యవస్థ కుదురదు

[శంక] మిళితములకే వ్యంజకత్వము అంగీకరింతుముగాక ఆ మిళితములకై నను ఎచట సాధారణ్యము కలదో ఆ శాంతిశృంగా రాదులందే - ఒక్కకామిని సన్నాహికి కుణపము (పీనుగు) గను కాముకునకు శాంతగను క్రవ్యాదునకు భక్త్యముగను ప్రతీతివిషయము కాగా అశ్రుసాతాదులు మూపురకును అనుభావములు కావలదా ? చింతాదులు మూపురకును వ్యభిచారిభావములు కావలదా ? ఇట ఏమి వినిగమకము ?

[సమా] కొన్ని యనుభావములకును వ్యభిచారిభావములకును అనేకరససాధారణ్య మున్నను మఱికొన్నింటికి అసాధారణ్యమే కలదు ఆ యసాధారణ్యము గల యనుభావ వ్యభిచారిభావములఁబట్టి రసవిశేషాభివ్యక్తి నిర్ణయము ఇట అసాధారణ్యము నిర్ణాయకము - వినిగమకము అని భావము ఎట్లన

శృంగారమునందు సకల వ్యభిచారిభావములకు నను ప్రవేశము కలదు హాస్యమునందు గ్లాని శ్రమము చపలత్వము హర్షము అపహేత్యము నుండును. కరుణమునందు మదము, ధృతి, వ్రీడ, హర్షము గర్వము, ఔత్సక్యము ఉగ్రత — ఇవిగాక తక్కిన వన్నియు నుండును రౌద్రమునందు గ్లాని శంక, ఆలస్యము దైన్యము చింత వ్రీడ ఆవేగము జడత విషాదము సుప్తి నిద్ర అపస్మారము

అహఃకృత వ్యాధి ఉన్నాడము శ్రమము త్రాసము అనునవి పుట్టవు
 వీరమునందు శాస్త్ర వ్యభిచారుల కోపాటు నిర్వేదముగూడ నధికముగా
 వచ్చును భయానకమునందు అసూయ మదము ధృతి వ్రేడ
 హర్షము గర్వము నిద్ర సుప్తి అమర్ష అనఃకృత ఉగ్రత మతి
 యనునవికాక మిగిలినవి సంభవించును బీభత్సమునందును అద్భు
 తమునందును చింతాత్రాసాదులు యథాసంభవముగా నూహ్యములు
 శాంతమునందు నిర్వేదము ధృతి సంభవించును ఇట్లే శృంగార
 శాంతములను ధృతి ఉభయసాధారణమైన వ్యభిచారిభావము నిర్వే
 దము శాంతమునందే సంభవించునుగాని శృంగారమునందు దాని
 పాడ కాసరాదు అందుకే శాంతమునందిది యసాధారణ్యము వహిం
 చును ఇట్లే తక్కిన విషయములు నూహ్యములు

విభావానుభావవ్యభిచారి భావముల ఒక్కటే రసోద్బోధకము

[శంక] ప్రామాణికులు విభావానుభావవ్యభిచారిభావములు
 కలిసియే రసవ్యంజక మగునని అంగీకరించుచుగాక కొన్నిస్థలములందు
 కేవల విభావములే వర్ణితములైనవి వానిచే రసోద్బోధకము కలుగు
 చున్నది అట్లే కొన్నిస్థలములందు కేవల మనుభావములే రసోద్బో
 ధకములుగ నున్నవి మఱికొన్ని స్థలములందు కేవల వ్యభిచారి
 భావములచే రససముల్లాసము కలుగుచున్నది ఈ చెప్పినతావులలో
 కడమవి మాపట్టుటే లేదు ఆ కారణమున మిళితత్వమునకు అవ
 కాశమే లేదు

(1) కేవల విభావములు రసోద్బోధకము లగుటకు ఉదా .

ఒక మానినింగూర్చిన సకి మాటలు

వియ దలిమలినాంబుగర్భమేఘం
మధుకరకోకిలకూజితా దిశాంశః
ధరాశి రభినవాంకురాంకటంకా
స్రణతిపరే దయితే ప్రసీద ముగ్ధే

ఓసీ తెలివితక్కువదానా (కోపము మానవలసిన సమయ మందును కోపము పూనుచున్నావు) మాటిమాటికి పాదముల చ్రాలు చున్న యీ నీ దయితుని విషయమునఁ బ్రసన్నురాలవు కమ్ము పలన మదనోద్దీపకనిమిత్తములు ఎట్లు ముమ్మరించియున్న కో చూడ నింగి అలినీలములైన నీటిచుట్టులఁ గారుకొనియున్నది కేండ్లు కోకిలల హృదయ దిక్కులఁ బిక్కటిల్లుచున్నవి మర్మభేదకము లగు నవాంకురంకములచే (పాపాభేదములచే) నేల నిండియున్నది నింగి నేల దిక్కులు సర్వత్ర మదనోద్దీపన హాయిష్టముగా నున్నవి ఏవైపున చూపు చాపుటను శక్యము కాకున్నది ప్రాముల నిలుపుకొనుట దూరతరవార్త ప్రాణము పోయిన పోనీ నాజెట్టు బిట్టు సడలకగాడ దందుచా? వాడుగో నీ దయితుడు తానే వచ్చి పాదాక్రాంతుడై యున్నాడు ఇంకను ఏమి జెట్టు? అటుక మానుము

ఇట దయితుడు ఆలంబనవిభావము వియదాది ఉద్దీపనవిభావ ములు ఇవిమాత్రమే వర్ణితములు అనుభావ న్యభిచారిభావములు కానరావు అట్లయ్యెను ఇట రసాభివ్యక్తి పుష్కలముగా నున్నది

(2) కేవల విభావవ్యంజకత్వమునకే ఉదాహరణాంతరము -

మాకంకానీ మరంద ప్రసరభర నమచ్చంజరీంజల శ్రీ
 ర్వాయు ర్వాత్యేషయోషిత్రూయకలిభిదాదక్షిణో దాక్షిణాత్యః
 నాదః శ్రోత్రైకపేయః పరిలురతి కుహూకంరకంరోదకేషు
 జ్యోతాన్నిస్వచ్ఛన్దమిందోః స్ఫురతిచ మయితద్దేవి దాసేప్రసీద
 (అలంకార మహోదధిః)

నూమిడిచెట్లు పూదేనె జాలు బరువుచే వంగుచున్న పూల
 గుత్తుల మనోహర శోభతో విలసిల్లుచున్నవి ఈ దక్షిణపు దిక్కు
 నుండి ఇదే దక్షిణమారుతము ప్రమదల ప్రణయకలహమును
 భగ్నము చేయునది (దక్షిణనాయక ప్రతిమానము) వీచుచున్నది
 కోయిలల కంరోదరములందు శ్రోత్రపేయమైన నాదము పొరలు
 చున్నది చంపూని వెన్నెల యిచ్చనచ్చినట్లు (హద్దు లేక) కాయ
 చున్నది ఇట్లు లోకమెల్ల మదనోద్దీపకముగా నున్నది కావున
 దేవీ దాసుడ నగు నాయందు ప్రసన్నురాలపు కమ్ము

ఇట నన్నియు ఉద్దీపనవిభావములే న్నితములు ఇట
 విప్రలంభమే స్ఫుటముగా నున్నది

(3) కేవల విభావన్యంజకతకే ఉదాహరణాంతరము —

దీర్ఘాక్షం శరదిన్దుకాంతి నదనం బాహూ నతా వంశయోః
 సంక్షిప్తం నిబిడోన్నతస్తన మురః పార్శ్వే ప్రమృష్టే ఇన
 మధ్యః పాశిమిణో నితంబి జఘనం పాదా వరాళాంగుళీ
 ఛన్దో నర్తయితు ర్యథైవ మనసి శ్లిష్టం తథాన్యో నపుః
 (మాళవిక ౨)

కన్నులు విశాలములు నెమ్మోము శరచ్ఛంద్రకాంతి విల
 సితము బాహువులు అంసభాగముల నమ్రములు నిబిడోన్నతములైన

ససములచేత నశోభాగము సంపీప్తము ప్రక్కలు చెందును తీర్చినట్లున్నవి నడుము పిడికెడు జఘనము నిరంబఘనముగా నున్నది పాదముల ప్రేస్సు వంకరలు దిరిగి యున్నవి ఈమె శరీరముయొక్క కట్టు నాట్యగురువుల మనస్సున కభిరుత మైన తీరుగా నున్నది

(౧) కేవలానుభావ న్యంజకతకు ఉదా—

- (1) యద్విశ్రమ్య విలోకితేషు బహుశో, నిశ్శేమనీ లోచనే
యద్గాత్రేషు దరిద్రతా ప్రతిదినం దూనాబ్జినీ నాలవత్
దూర్వాకాండ విడంబకశ్చ నిబిడో యత్పాండిమాగండయో
కృష్ణే యూని సయావనాసు వనితా స్వేషైవ వేషస్థితిః
(హేమచంద్రుడు)

యువకృష్ణనియందే చూపు నిలిపి పెల్లుగా విలోకించిన యా తరుణుల వేషస్థితి యిట్లున్నది వారి నయనములు అలసములు (నిర్వ్యాపరములైనవి) వారి యంగములు వాడిన తమ్మితూండ్లవలె దినదినము క్రుస్సిపోవు చున్నవి వారి చెక్కిళ్ళ తెల్లదనము గరిక కాడల సరి పోలి నిబిడముగా నున్నది ఇటు అనుభావములే వర్ణితములు అట్లైనను విప్రలంభశృంగారము స్ఫుటప్రతీతముగా నున్నది

(2) ఉదాహరణాంతరము—

మకరందునితో మాధవుడు మాలతిని నర్జించి చెప్ప
చున్నాడు—

పరిమృదితమృణాళీమ్లాన మంగం ప్రవృత్తిః
 కథ మపి పరివారప్రార్థనాభిః క్రియాసు
 కలయతిచ హిమాంశో ర్నిష్కలంకస్య లక్ష్మీ
 మభినవకరిదంతచ్ఛేదపాణ్డుః కవలః

(మాలతీ)

మేనెల్ల ఎడలేని సంతాపముచే నాడినతమ్మిపూటివలె మ్లాన
 మైనది దీనిచే వైవర్ణ్యపూషము అనుభావము స్ఫురించుచున్నది
 ఆహారాద్యుచిత వ్యాపారములందును పరివార ప్రార్థనచేతనే ప్రవృత్తి.
 స్వయముగా లేదు ప్రవృత్తభావము స్తంభమో ప్రలయమో అను
 భావము ద్యోతక మగుచున్నది అప్పుడు నటకబడిన కరిదంతంపు
 ఖండమువలె పాండురము కవలము నిష్కలంకహిమాంశుశోభను
 కలిగించుచున్నది దీనిచే వైవర్ణ్యము సిద్ధము ఇచట కేవలము
 భావములే నిబద్ధము లైనవి అట్టినను రసాభివ్యక్తి అవికలముగా
 నున్నది

(3) 1 కేవల వ్యభిచారి వ్యంజకతకు ఉదా

దూరా దుత్సుక మాగజే వివలితం గంభాషిణి స్ఫూరితం
 సంశ్లిష్య త్యరుణం గృహీతవసనే సంకుంచితఘ్రూలతమ్
 మానిన్యా శ్చరణానతివ్యతికరే బాష్పాంబుపూర్ణం ఝణాత్
 చక్షుర్జాత మహో ప్రపంచచతురం జాతాగసి ప్రేయసి

ప్రియతముడు సాపరాధుఁడు వచ్చుచుండఁగా నాయొక కుపిత
 యయ్యును తొలుత సహజప్రేమతో నతనిని ఉవ్విళ్ళూరుచుం గాంచి
 నది ఇట ఔత్సుక్యము స్ఫుటము అతఁడు సమీపమునకు రాగానే
 అతనిని చూడనొల్లక కంటిని అతనినుండి పెడగా మరల్చినది ఇట

లజ్జ అతఁడు మాటాడ నారంభింపఁగానే కన్నులు విచ్చించుచినది ఇట హర్షము. అతఁడు కాఁగిలింపఁగడంగుడు కన్నులు ఎఱ్ఱచేసినది ఇట కోపము అతఁడు వస్త్రము పట్టుకోఁగానే బామలు ముడిచినది ఇట అసూయ పాదములం ద్రెళ్ళఁగానే బాష్పములు గురిసినది ఇట మనఃప్రసాదము (హర్షము) ఇన్ని స్వల్పకాలములోనే ఆమె సేత్రము ఇన్ని విధముల భావములు పొంది మనోహరమైనది ఇట వ్యభిచారి భావములు మాత్రమే ఉల్లిఁగ్రములు. ఇట విప్రలంభశృంగార రసాభివ్యక్తి ఉత్కటముగ నున్నది

ఇన్ని విభావానుభావ వ్యభిచారిభావములలో కేవల మొక్కొక్కదాననే రసాభివ్యక్తి కల్గుచున్నట్లు తేటతెల్ల మగుచుండ సమ్మిళితములకే రసాభివ్యంజకత్వము అనుట ఎట్లు పొసఁగును? అని ఇంతవఱకు శంకాగ్రంథ విస్తరము

[సమా] అవును అవి క్వాచిత్యములు మిళితసూత్రవాక్యమునకు అసవాదప్రాయములు అచ్చోటనుంగూడ ఉల్లిఁగ్రములు కాకున్నను స్వానుకూలములు స్వసముచితములు నైన కడమరెంటిని ప్రకరణాదినలన సమాక్షేపించుకొనుట (ప్రత్యాయనము చేసికొనుట) కర్తవ్యము అప్పుడే రసాభినిబద్ధములైన విభావానుభావ వ్యభిచారిభావాన్యతమమునకు రసాభివ్యంజకత్వము అంతేకాని ప్రత్యేకముగా కాదు ఏలన విభావాదిత్రితయసంవలితస్థాయిభావ విషయముగనే రసప్రతీతి కల్గుట స్వభావము అట్లే చెప్పఁబడినది

‘సద్భావశ్చేద్ విభావాదే ర్ద్వయో రేకస్యవా భవేత్
ఝటి త్యవ్యసమాక్షేపే తదా దోషో న విద్యతే ’

విభావాదులగో ఒకటికాని రెండుకాని ఉన్నవో తటుకున నన్యమును సమాక్షేపము చేసికొన్నను దోషము ఉండదు అన్నియు సమప్రధానములుగా నున్న రసాస్వాదోత్కర్ష యుండును రెండు ప్రధానము లగునేని అది తగ్గును

అసాధారణములుగ విభావాదులగో నొక్కటే యుల్లేఖంపఁ జేసిన యుదాహరణములలో — వియ దతిమలిన యనుదాన ప్రణతి యను భావము ప్రసాద ప్రార్థనలచే ఉన్నేయమగు నసూయ సంచారిభావము రెండవదాన మాకందాలి మరంద శ్లోకమునను ప్రణతి యను భావము ప్రసాద ప్రార్థనలచే నున్నేయ మగు నసూయ వ్యభిచారిభావము మూడవదాన దీర్ఘక్షిం అను శ్లోకమున నయన విస్ఫారాదులు అనుభావములు భౌతుక్యాదులు సంచారులును ప్రకరణాచిత్త్యముచే నాక్షిప్తములు నాలవదాన యద్విశ్రమ్య శ్లోకమున ప్రకరణమునుబట్టి శ్రీకృష్ణుడు ఆలంబనవిభావము భౌతుక్యాదులు సంచారులు విదవదాన పరిమృషిత మృణాలీ శ్లోకమున మూలతి విభావము మదనోద్యానాది ఉద్దీపనవిభావముల నిర్వేద గ్లాని జడతా విషా దాకుక్య చింతా మోహవేగ ప్రభృతులు సంచారులు ఆటవదాన మానినీప్రేయసులు విభావ ములు చరణగతి యనుభావము ఇట్లు వాతేతరద్వయమా ఆక్షే పించుకొననగును ఇట్లు విభావానుభావవ్యభిచారిభావసంయోగము వలననే రసనిష్పత్తి అని నిష్కల్పస్థానము ఇట్లు భరతమునిసూత్ర ప్రతిపాదనము అవ్యాహతము

ఉ కరీతిని నానావిధముల నశేషశేషసంపన్నులగు మనీషులు నానారూపముల నిరూపించినను ఎల్లరచేతను రసము లోలో తర పరమాహ్లాదమయముగా ప్రతీయమానమై (ఆస్వాద్య మానమై) చమత్కారోత్కర్షను పొంది విలసిల్లుచున్నదనుట నిర్వి వాదము ఆ విషయమున వైచిత్ర్యము లేదు

రస గంగాధరము

వరివస్యావివరణసముల్లసితము

3 ర స ప్ర క ర ణ ము

అథ 1 ర స భేదములు

ఆ రసము

శృంగారః కరుణః శాస్త్రో, రాద్రో వీరోద్భుత స్తథా
హాస్యో భయానకశ్చైవ బీభత్సశ్చేతి తే నన

అని తొమ్మిది విధములు ఇట భరతముని వచనమును,
సహృదయానుభవమును ప్రమాణము భరతముని వచనము,-

శృంగార హాస్య కరుణ రాద్ర వీర భయానకాః
బీభత్సాద్భుత శాస్త్రాశ్చ కావ్యే నవరసాః స్మృతాః

ఇందు కామము సకలజాతిసులభ మాటంజేసి అయత్న పరి
చిత మాటంజేసి సర్వజనహృద్య మగుటంజేసి తొలుత శృంగారము
తదనుసారి (తత్సహకారి) యగుట పిమ్మట హాస్యము నిరపేక్ష
భావ మగుట (రతినాశస్వభావ మగుట) హాస్యవిరోధి యగుట వాని
యనంతరము కరుణము దానివెనుక నిరాశానిమిత్తము స్వార్థ
ప్రధానము రాద్రము తదనంతరము కామార్థములు ధర్మమూల
కము లగుట ధర్మప్రధానము వీరము అది భీతాభయప్రదాన
ప్రధాన మగుట తదనంతరము భయానకము భయవిభావసాధారణ్య

సంభావన మగుట దాని వెనుక బీభత్సము వీరము అద్భుతఫలక
మగుట అనంతరము చెప్పట ఇవెల్ల త్రివర్గాత్మకప్రవృత్తి ధర్మ
మూలకములు తద్విపరీతధర్మము అనగా నివృత్తిధర్మాత్మక మగు
మోక్షిరూపము శాంతము పరస్పరాసంక్షీణములు ఇవి తొమ్మిదే
రసములు కొందఱు ఇందు శాంతము నాట్యరసముగ నంగీకరింపకు
వారు ఇట్లు నుడువుదురు

‘శాంతస్య శమసాధ్యత్వాత్ సతేచ తదసంభవాత్
అష్టా వేవ రసా నాట్యే స శాంత స్తత్ర యజ్యతే’

వాస్తవిక సహృదయత్వములేక కేవల శిక్షాభ్యాసాదులచే అను
కరం పాటనము మాత్రము కలవాడైన నటునందు వైరాగ్యసాధ్యము
శమము సంభవింపనేరదు కావునను శాంతము శమరూప స్థాయి
భావసాధ్య మగుటవలనను అభినేయకాన్యము (నాట్యము) నందు
ఎనిమిదే రసములు అందు శాంతమును పరిగోచించుట యుక్తము
కాదు అన్యులు అస్వరసమని దీనిని ఒప్పురు అందులకు వ రి
యపపత్తి యిది నటునియందు శమము లేదు కావున శాంతము
నాట్యరసము కాదనుట అసంగతము నటునియందు రత్నాదిస్థాయి
భావ మేది యున్నది? అందుచే నటునియందు ఏరసముయొక్క
యభివ్యక్తియు అంగీకృతము కాదు రసాస్వాదకతావచ్చేదకము
(సమనియతధర్మము) సహృదయత్వమగును నటత్వముకాదు కావున
సామాజికులకు శమరూపస్థాయి కలుగుటంజేసి రసోద్బోధకమునకు
ఏబాధయు లేదు

[శంక] నటునికి శమము లేకపోవుటంజేసి తదభినయ ప్రకా
శములకు అనుపపత్తి కలుగును

[సమా] అట్టైనచో అతనికి భయక్రోధాదులును లేకపోవుటం జేసి తదభినయప్రకాశములకును అరుపపత్తి ఉప్పతిల్ల వలసి యుండును అందుచే అవియు నాట్యరసములు కాకపోవలసియుండును

[శంక] నటునకు వాస్తవికక్రోధాదులు లేకపోవుటచేత వాస్తవము లగు తత్కార్యములు శత్రువశబంధనాదుల నుత్పాదనచేయుట సంభవించును శిక్షాభ్యాసబలమువలనఁ గృత్రిమములం దత్కార్యములను తర్జనభర్తనాదులను నుత్పాదింప బాధలేదు అందుచే క్రోధభయానకాదుల యభినయప్రకాశములకు అరుపపత్తి లేదు

[సమా] అట్లే ప్రకృతమున శాంతరస విషయమునందుచు అగుఁగాక తనయందు శమములేనందున నటుఁడు వాస్తవికము లగు తద్భాసకార్యములను సకలతృష్ణావిరామాదులను సామాజికచిత్తముల నుత్పత్తి చేయఁజాలకున్నను కల్పితశమకార్యములను శరీరాద్యవస్థాదులను శిక్షాభ్యాసబలమున నభినయించి ప్రకాశింపఁజేయుట సుసాధ్యమే కావున భయూరకకాద్రాదులవలెనే శాంతమును నాట్యరస మగుట పొసఁగును.

[శంక] మఱి నాట్యమందు చిత్తవిశ్లేషకరములు శమవిరుద్ధములు గీతవాద్యాదు లుండుటంజేసి సామాజికులకును విషయవైముఖ్యాత్మక మైన శాంతరసము యొక్క యుద్రేక మెట్లు కలుగును?

[సమా] ఇది సమాధానము నాట్యమందును శాంతరసముచు ఒప్పువారు తద్రసము నభినయించు సన్నివేశముల దృశ్యకావ్యమందు చూచుచో వారికి వైముఖ్యమున్నను శాంతసానుకూలములగు గీతవాద్యముల విషయమున ఫలానురోధమున శాంతరస విరోధ మున్నట్లు తిలంపరు అట్లుగాక శాంతరసమందు విషయచింతాసామాన్యమున

కెల్ల విరోధమే అంగీకరించిన దానికి ఆలంబనమైన సంసారానిత్య త్వమునకు ఉద్దీపనమైన పురాణశ్రవణము సత్సంగము బృందానన నైమిశారణ్యాది పుణ్యనగమనములు కాశ్యాదిపుణ్యక్షేత్రయాత్రలు గంగాది పుణ్యతీర్థసేవనము మున్నగు విషయములందును విరోధము రావలసియుండును అది తగదుకదా ఈ విషయమందు ప్రాచీన సమ్మతియుగలదు సంగీత రత్నాకరమున చరమాధ్యాయమందొక్క శార్ఙ్గదేవుడు వచించినాడు

అష్టావేద రసా నాట్యే స్వీతి కేచి దచూచుదన్
త దచారు యతః కంచి న్న రసం స్వదతే నటః

కొందఱు నాట్యరసములు ఎనిమిదే అని నుడివిరి అది సరసముకాదు ఏలన నటుండు ఏరసమును ఆస్వాదించుడు కావున

అందుచే శాంతము నాట్యరసము కాకపోవలసినది లేదు శాంతము నాట్యరసము కాదను వారును బాధకము లేకపోవుటంజేసి మహాభారతాది ప్రబంధములందు శాంతము ప్రధానమని అఖిల లోకానుభవసిద్ధ మగుటంజేసి స్వీకరింతురు కావున శ్రవ్యకావ్యము లందు శాంతము రసమని స్వీకరింపవలసినవారే యగుదురు అందుచే అష్టా నాట్యరసాః స్మృతాః అని యుపక్రమించి శాంతోఽపి నవమో రసః అని షష్ఠాటభట్టు పైతము ఉపసంహరించెను కావున దృశ్యశ్రవ్యోభయాత్మక కావ్యమునందు శాంతరసమును సముల్లసించు ననుట నిర్వివాదము

రస గంగాధరము

వరవస్యావివరణసముల్లసితము

అథ 2 స్థాయి భావములు

ఈ శృంగారాది రసములకు తొమ్మిది స్థాయిభావములు

రతిః శోకశ్చ నిర్వేద క్రోధోత్సాహశ్చ విస్మయః
హాసో భయం జగుప్సాచ న్థాయిభావాః క్రమా దమి

శృంగారమునకు రతి కరుణమునకు శోకము శాంతమునకు
నిర్వేదము కాద్రమునకు క్రోధము వీరమునకు ఉత్సాహము
అద్భుతమునకు విస్మయము హాస్యమునకు హాసము భయానకమునకు
భయము బీభత్సమునకు జగుప్స అని తొమ్మిది రసములకు నమ
సగా తొమ్మిది స్థాయిభావములు [రససూత్రవ్యాఖ్య చూడుడు]

పూర్వమతములందు రసములకు స్థాయిభావముల కన్నే భేదము
ఇట్లు తొంటిదైన యభివగస్తమతమునను రెండవదియైన భట్ట
నాయకమతమునను రత్యాద్యవచ్చిన్నచైతన్యము రసముగా నురరీ
కృతము కావున వాని రెంటికిని - ఘటాదులకు ఘటాద్యవచ్చిన్నా
కాశమునకుంబోలె - అవచ్చేద్యావచ్చేదక భావము భేదము - విశేష్య
విశేషణ భావము గోవులన సర్వగోసంధోహము అని అర్థము శ్వేత
అరు విశేషణోపాధిచే గోవులలో కొన్నింటికె యర్థమైనది అట్లె
ఇట్ల రతి అవచ్చేదకము - విశేషణము రసము అవచ్చేద్యము విశే
ష్యము (స్థాయిరసములకు ఉపాధ్యుపధేయ భావము సర్వవ్యాపక

మైన యాకాశము ఘటాంతర్భాగమునఁ జేరి పరిచ్ఛిన్నమై అల్పదేశ
వృత్తియై (వ్యాప్యమై) ఘటాకాశ మని వ్యవహరింపఁ బడుచున్నది
ఇట ఘట మను విశేషణము ఉపాధి ఘటాకాశమునకు ఉపధేయ మని
చేరు మహాకాశము నిరుపాధికము) అట్లే రసము వ్యాపకము
రత్యాద్యుపాధిచే రసము పరిచ్ఛిన్నత్వ మొంది శృంగారాదివ్యపదేశ
ముల నొందినది మూడవ మతరుండు-నన్యమతమందు ప్రాతిభాసిక
రత్యాది రసముగా నంగీకృతమగుట-దాని సత్యరజతమునకును అని
ర్వచనీయరజతమునకుంబోలె - సాదృశ్యరూపభేదము నాలనదాన-
పరకీయ మతమున - రత్యాదివిషయకానము రసముగా నమ్మ
తింపఁ బడుటంజేసి - రజతాదివిషయమునకు రజతజ్ఞానమునకుం
బోలె - విషయ విషయీభావరూపము భేదము పంచమషష్ఠములం
దన్ననో రసస్థాయిభావములకు అభేదము సప్తమాది మతములందు
స్థాయి చెప్పఁబడలేదు అందుచే నాలుగు మతములందే భేదముండు
టంజేసి చెప్పఁబడినది

[శంక] నిజమునకు స్థాయిభావముల స్థాయిత్వము ఆశువినాశి
చిత్తవృత్తివిశేషము లగుటంజేసి స్థాయిభావములకును స్థిరత్వము
లేదు మఱి స్థాయిభావ వ్యవహార మెట్లు సంగతమగును?

[సమా] ప్రమాత్మ కున్నట్లు స్థాయిభావమునకు కూటస్థత్వము
(స్థిరత్వము) వివక్షితము కాదు అందుచే పారమార్థికస్థిరత్వము
లేదనుట నిజమే కాని కావ్యమునందెల్ల సభివ్యాపించి తుదివఱకు
నుండుటచే ఆ చేరు

‘ అస్తకరణవృత్తిరూపస్య రత్యాదే రాశు వినాశిత్యేఽపి
సంస్కారాత్మనా చిరకాలస్థాయిత్యాత్, యావద్రసప్రతీతికాల
మనుసంధానాచ్చ స్థాయిత్వమ్ (ప్రతిప్రభా)

వ్యభిచారిభావములవలె ప్రబంధమునందు అటవట పొడనూఁగి
అంతలో నంతరింపవు కావున ఊకములగు వ్యభిచారులతోఁ బోల్చి
స్థాయిభావములను స్థిరము లనుట

[శంక] స్థాయిభావములకు మీ చెప్పిన యాప్రబంధ
స్థాయిత్వమును దుర్లుభచే అవి చిత్తవృత్తివిశేషము లగుటచే అన్ని
చిత్తవృత్తులవలె రెండు క్షణములే మనును పోనీ వాసనాగూఢమున
వానికి స్థిరత్వము కల దందుమన్న అది వ్యభిచారిభావములను
కలదు ఇక స్థాయిభావముల స్థైర్యమున నేమి విశేషము?

[సమా] వాసనాగూఢములకు స్థాయిభావములకు ఆప్రబంధ
యావద్రస ప్రతీతికాలము మాటిమాటికి అనుసంధానము కలుగుటే
స్థిరత్వ మని వివక్షితము వ్యభిచారిభావముల కన్న నో అట్టి ముహు
ర్ముహురభివ్యక్తి లేనేలేదు అవి మెఱుపు వంటివి అందుచే వానికి
కాదాచిత్కత్వమే కాని స్థాయిత్వములేదు అట్లే ప్రాచీనులు
చెప్పియున్నారు

విరుద్ధై రవిరుద్ధైర్వా భావై ర్విచిద్భ్యతే న యః
ఆత్మభావం నయత్యాశు స స్థాయీ లవణాకరః
చిరం చితేఽవతిష్ఠంతే సంబద్ధస్తేఽనుబంధిభిః
రసత్వం యే ప్రపద్యస్తే ప్రసిద్ధా స్థాయినోఽత్ర తే

ఇట చిరమ్ అనుట వ్యభిచారులందు అతివ్యాప్తి వారించుటకు
అనుబంధిభిః అనఁగా విభావాదులచేత అని యర్థము అట్లే

“సజాతీయై ర్విజాతీయై రతిరస్కృతమూర్తిమాన్
యావద్రసం వర్తమానః స్థాయిభావ ఉదాహృతః

ఎల్లు ఉప్పసంద్రము స్వాదుజలయు క్తములుగానీ అస్వాదు జలయు క్తములు కానీ యైన నదీపూరములు ఎన్ని తన్నుజేసినను తన స్వభావమును (లవణత్వమును) విడువదో మఱి నదీపూరముల నెల్ల వెలయించునో, అట్లే ఏభావము అనుకూలములుకాని ప్రతికూలములు కాని యైన విభావాదులతో సమ్మిళితమయ్యి తనస్వభావమును విడువదో మఱి ఆ విభావాదులకు తన స్వభావమును (రస్యమానత్వమును) సంక్రమింపజేయునో అది స్థాయిభావము ఏవి (వాసనా రూపమున) చిరకాలము (వ్యభిచారులనలె కాదాచిత్కముగఁ గాక) చిత్తమునందు నెలకొనియుండునో అట్లే విభావాదులతో సమ్మిళితము లగునో మఱి రసత్వము నొందునో అవి కాన్యమందు స్థాయి భావము లని వాసికెక్కియున్నవి

సదృశములుకాని అసదృశములుకాని యైన భావములచే ఏది చెనకరాక స్వరూపపరివర్తన మొందక ఉండునో అట్లే ఏది (స్రక్కుత్రన్యాయమున) రసాస్వాదన మున్నంతవఱకు అభివ్యాపించి యుండునో అది కాన్యమందు స్థాయిభావ మని చెప్పబడును

విరుద్ధభావములచే రతి విచ్ఛేద మొందమి యెల్లనమాలతీ మాధవమునందు మాధవునియొక్క రతి మాలతీవిషయకము శ్మశానాంక ప్రతిపాదిత మగు (శృంగారవిరుద్ధ) బీభత్సరసముచే విచ్ఛేద మొంద లేదు

మ తాం త ర ఖం డ న ము

కొండలు 'రత్యాద్యవ్యతమత్వము (రత్యాదులలో నొకటి యగుట) స్థాయిత్వము అని లక్షణము చెప్పిరి అదిపొల్లు ఏలన రత్యాదులకు స్థాయిభావత్వము స్వరూపముచేఁ గాదు. అవి మఱి

కొన్ని రసములకు వ్యభిచారులును అగును ఉదా - రతి శృంగార స్థాయి భక్త్యాదులకు వ్యభిచారి

[శంక] అట్టిచో షటి దేనిచేత రత్యాదులకు స్థాయిత్వము ?

[సమా] ప్రరూఢత్వము చేత - అనగా బహువిభావాది జన్యత్వముచేత నని యర్థము రత్యాదులలో నొకటి ప్రరూఢము కాఁగా, అన్యములు ఉత్సాహాదులు అప్రరూఢములు వ్యభిచారాదు లగును.

[శంక] భావముల ప్రరూఢత్వ మన నేమి ?

[సమా] బహువిభావజన్యత్వము ప్రరూఢత్వము అని ఇష్టమే చెప్పితిమి అట్లే శార్దూలేవుని సంగీతరత్నాకరమునందును చెప్పి బడినది,-

రత్యాదయః స్థాయిభావాః స్యుర్భూయిష్టవిభావజాః
సోకై ర్విభావై రుత్పన్నాస్త ఏవ వ్యభిచారిణః ' అని

‘కారణ గుణములు కార్యగుణముల నారంభించును’ అను న్యాయమున భూయిష్టవిభావాదిజన్యములు రత్యాదిస్థాయిభావములు- శృంగారాది రసములు అనగా శృంగారరసము ప్రధానమగు శాకుంతలాది కావ్యమునందు శృంగార రస విభావాదులు తత్ప్రాయభావములు తత్పరిపోషకములు గ్రంథమున తొలినుండి తుదివఱకు అభివర్ణితము లగును శకుంతలాదుష్యంతాదివిభావములు గ్రంథమున సర్వత్ర నభివర్ణితము లగుడు తద్భూయిష్టముచే రత్యాది (శృంగారరసము) పరిపుష్టమొందును ప్రాధాన్యమొందును అట్లు ప్రాధాన్యమొందిన రత్యాదులు సాయిభావము లనబడును హాస్యాదు లన్ననో అటవట

వర్ణింపబడును అందుచే అల్పవిభావాదిజన్యములగును అట్లే వీర రసప్రధానమగు మహావీరచరితాది నాటకములందు శ్రీరాముడు (విభావము) తొలిచుండి తుదినఱకు అభినయించు డగును వీరరసంపు స్థాయి ఉత్సాహము అట్లు భూయిష్ఠవిభావాదిజన్య మగును ఉత్సాహము ప్రతి స్థలమున శ్రీరాముని వీరకార్యములు వర్ణించినచోటుల నెల్ల నిషన్నమగును (సహృదయహృదయమున) అనఁగా ఉత్సాహము ప్రసూతమగును అందుచే అది స్థాయి మఱి శౌండరసము అప్రధాన మగుట తత్స్థాయి క్రోధము అల్పప్రదేశములందే అభివర్ణితమగును అందుచే అల్పవిభావాదిజన్య మగుచు అందుచే అది అప్రసూతము అదియే వీరరసమునకు వ్యభిచారిమాత్ర మగును అది శౌండరస్థాయియైనమాత్రమున) వీరరసమునకును స్థాయి కానేరదు ఇది శృంగారాదులు స్థాయిభావములైన రత్యాదులందు ఏదే నొక్కటి భావము ప్రసూతము కాఁగా కడమభావములు అప్రసూతములుగా నుండును ప్రసూతభావములు స్థాయిభావము లనఁబడును అప్రసూతభావములు వ్యభిచారు లనఁబడునని వ్యవక్త ఇట హాసాదు లచేఁ గాక శృంగారము (రతి) క్రోధాదులచేఁగాక వీరము (ఉత్సాహము) పరిపుష్టము లగుట అరంభనము కావున శృంగారమునకు హాస మత్యావశ్యకము ఉత్సాహమునకు క్రోధ మత్యావశ్యకము అందుచే అప్రసూతభావములు ఆ యా వ్యభిచారిభావములు ఆయా స్థాయిభావాదులకు నాంతరీయకములు (అవినాభావములు నిత్యసంబద్ధములు - అయితసిద్ధములు) గ నుండును ఇట్లు అన్యముల విషయమునను ఊహించుకొనవలయును

పైఁజెప్పిన దానినిబట్టి ఒక్క భావమునకే ఒక్కచోట స్థాయి భావత్వము మఱొక్కచోట వ్యభిచారిభావత్వము ప్రసూతప్రసూ

భత్వములచే ప్రదర్శిత మగుటచేత రత్నాద్యన్యతమత్వము స్థాయి
త్వము అను లక్షణము ఎట్లు పొసఁగును ?

ఇట విశేష మున్నది ఎప్పుడు ప్రధానరస పరిపోషణమునకై
ఆ వ్యభిచారిభావమును బహువిభావజ మగునో అప్పుడు (రసత్వ
సంపాదకమైన విభావాది) నామగ్రీసమవధానమునంజేసి ర స త్వ
మొంది ప్రధానరసమునకు అంగమగును దానికి రసాలంకార మని
(రసపదలంకారము) అని పేరు అట్లే ధ్వనికాయలును వచించిరి

‘ప్రధానేన్యత్ర వాక్యార్థే యత్రాంగంతు రసాదయః
కావ్యే తస్మి న్నలంకారో రసాది రితి మే మతిః ’

(ధ్వని 2, ౫)

ఏ కావ్యమునందు వ స్త్వలంకారరూప వాక్యార్థము ప్రధా
నము (అంగి) కాఁగా రసాదులు (నాతిచమత్కారము లగుట)
అంగము లగునో (ఇట ఆదిశబ్దముచే రసాభాసాదులు గ్రాహ్యములు)
ఆ కావ్యమునందు ఆ యంగభూతాదులైన రసాదులకు రసపదాది
వ్యవహారము అని నా యభిప్రాయము రసము అంగమైన రసవత్త
భావము అంగమైన ప్రేయము రసాభాసము అంగమైన ఊర్జస్వి
భావశాంతి అంగమైన సమాశ్రితము భావోదయము అంగమైన
భావోదయము భావసంధి అంగమైన భావసంధి భావశబలత అంగ
మైన భావశబలత అను నలంకారము లగునని భావము

రస గంగాధరము

వఃపస్యావివరణసముల్ల సితము

అధి 3 రత్నాది స్థాయిభావ నిర్వచనము

1. రతి

స్త్రీ పురుషులందు ఒండొరులు ఆలంబనముగాఁ గలది ప్రేమాఖ్య చిత్తవృత్తి విశేషము రతి శృంగారరసస్థాయిభావము అది గురుదేవతాపుత్రాద్యాలంబన మగుచో వ్యభిచారిభావమే

మనోఽనుకూలే వ్యర్థేషు సుఖసంపేద నాత్మికా
ఇచ్ఛా రతిః '

మనస్సున కనుకూలించు విషయములందు సుఖానుభవాత్మక మైన యిచ్ఛయే రతి

2 శోకము

పుత్రాది వియోగమరణములచే నొడవిన వైక్లబ్యాఖ్య చిత్తవృత్తివిశేషము శోకము

పుత్రుఁడు మున్నగు నిష్టజనుల వియోగము మరణము మొదలగు సందర్భములచేఁ గలిగిన మనోవ్యాకులత్వము శోకము కరుణరసమునకు స్థాయిభావము

[శంక] ఇట పుత్రాది అనువో ఆదిశబ్దముచే శిష్యగురు మిత్రప్రియఁ యగుకాంతాదులు గ్రాహ్యులు అట్టివో కాంతా వియోగహేతుకము విప్రలంభశృంగారము నిర్విషయ మగుఁగదా

[సమా] స్త్రీ పురుషు లిరువుర వియోగము కలిగినపుడు నాప్రియజనము జీవించి యున్నదని జీవితత్వజ్ఞాన మున్న సందర్భమున వైక్లబ్యపోషితమైన రతియే ప్రధానమగుట శృంగారము విప్రలంభాఖ్యమే రసము కరుణరసము కాదు కరుణ రసస్థాయి వైక్లబ్య మున్ననో అచ్చోట సంచారిభావమే - అప్రకాశము - అప్రధాన మగుట మఱి ఇష్టజన మరణజ్ఞానము కలిగిన సందర్భమున నన్ననో రతిపోషితమైన వైక్లబ్యము ప్రధాన మగుట కరుణమే రసము రతివ్యభిచారియే ఇందుకు విశేషము కలదు ఎప్పుడు మృతత్వజ్ఞాన మున్నను దేనతాద్రసాదాదిచే పురుషజీవనజ్ఞానము ఎట్లెనియు కలుగనేని దీర్ఘతమప్రవాసమువలెఁ జూపట్టును ఇట ఆలంబనమైన ప్రణయి జనమునకు ఆత్మంతిక విచ్ఛేదము లేదు కావున విప్రలంభశృంగారమే రసము కరుణరసము కాదు చంద్రాపీఠునిగూర్చిన మహాశ్వేత వాక్యములు ఉదాహరణములు బాధాభట్టుని కాదంబరి యందు మహాశ్వేతకు పతియైన పుండరీకుని మరణజ్ఞాన మున్నను గగనచారి వచనమునలన తత్పురుషజీవనజ్ఞానము కలుగుటంజేసి ఆలంబనము ఆత్మంతికవిచ్ఛేద మొందమిచే మహాశ్వేతమాటలందు విప్రలంభ శృంగారమే రసము

కొందఱు-పురుషప్రత్యుజ్జీవన జ్ఞానస్థలమున కరుణవిప్రలంభము నంగీకరింతురు కొందఱు అనుటచే తన్మృతమున గ్రంథకర్త అర్పవర తను సూచించినాఁడు పూర్వోక్తరీతి విప్రలంభము స్వీకరించుట

చేతనే నిర్వాహ మగుచుండ కరుణవిప్రలంభము రసాంతరముగ స్వీకరించుట వ్యర్థ మని భావము

(ఇతరు లన్ననో కరుణవిప్రలంభమును రసాంతరముగా గాక విప్రలంభశృంగారభేదముగనే అంగీకరింతురు వారిట్లు వచింతురు. చిరప్రవాసము కలిగినను ఆలంబనభ్యంసము లేమిం జేసి రతి అవిచ్ఛిన్నమై ప్రధానముగా నుండుటచే అట వైక్ల బ్యము అల్పవిభావత్వమునంజేసి సంచారయే అట్లు మరణపునరుజ్జీవ నముల జ్ఞానము కలుగ సంభవింపదు కరుణమం దన్ననో ఆలంబన భ్యంసము (తాత్కాలికమ యైనచోగూడ) వాస్తవికము రతి తొంటి దానికన్న క్షీణప్రాయము వైక్ల బ్యము కొంచె మధికము విప్రలంభ శృంగారము కరుణరసపరిపోషితము అందుచే కరుణవిప్రలంభమును విప్రలంభప్రకారమునుగా దానిని స్వీకరింపఁదగును అందు గౌరవము లేదు అది రసాంతరము కాదు—అని

రసచంద్రికయందు సర్వపక్షపర్యాయో దనపూర్వకముగ ఏతిద్విషయము సప్రపంచము ప్రతిపాదితము తత్సంగహము —

ఇష్టజన విశ్లేష (వియోగ) జన్యమగు విప్రలంభస్థలమున మనోవికారాత్మకము స్థాయి శోకము ఉండుటంజేసి కరుణరసత్వాపత్తి శంకింపరాదు ఏలన అచ్చోట శోకమున్నను అది రతి పరిపోషకమగుట రత్యంగ మైచందున రతియే ప్రధానమగుట విప్రలంభమే ఉచితము ప్రధానమును బట్టికదా వ్యపదేశము అట్లే కరుణ రసస్థలమునందును రతియున్నను అది శోకపరిపోషక మగుటంజేసి తదంగమగుట శోకమే ప్రధానము తన్నిమిత్తమున అట కరుణమే రసము ఇట కొందఱు - [రసతరంగిణియందు భానుదత్తుఁడును

సాహిత్యసారమున అచ్యుతరాయఁడు మున్నగువారు] విప్రలంభము నకు కరుణారసాపత్తిని వారించుటకై ఇష్టవియోగాది జన్యము రత్య నాలింగితము నగు మనోవికారము కరుణము, అనిలక్షణము చెప్పి ఇట రత్యనాలింగితము' అను విశేషణము న్యర్థము దానిచే తన్మనోరథము సిద్ధింపదు ఎలన శోకము రత్యసంగ మగునో ప్రీత్యా త్మకమగు రతిలేక శోక ముదయింపదు కావున, లక్షణము అసంభవ దోషజుష్ట మగును మఱియు కరుణాస్థలమందు ప్రీత్యాత్మకము రతి యున్ననుంగూడ అది శోకపరిపాక మగుట దానిచే పరిపుష్టమైన శోకమునందే చర్వణవిశ్రాంతి యగుటంజేసి అదే ప్రధానము అందుచే శోకముచకు రతి అంగమగుటయే సంభవించును కావున 'రత్యనాలింగిత' విశేషణము ఎట్లు ససివచును ?

ఇట నిది యవధేయము — యువలలో అన్యోన్య విషయక మగు ప్రీతియే రతి ఇష్టవియోగాది జన్యమనోవికారమే శోకము ఇట ఈ రెంటి సమావేశము సమానమైనను ఒకరికి అన్యుల జీవిత నిశ్చయ మున్నచో విప్రలంభము తదభావనిశ్చయ మున్న కరుణము అని వివేకము ఇట్లు జీవితనిశ్చయ మున్న విప్రలంభమున [ఇష్ట వియోగజన్య మనోవికారాత్మకము] శోకమున్ననుంగూడ అందు రతి శోకములలో రతికే ప్రాధాన్యము వస్తుస్వాభావ్యమునంజేసి తన్నిమిత్రమున శోకము తదంగమగును అందుచే శోకపరిపుష్టరతి విప్రలంభస్థాయి

(2) జీవితాభావనిశ్చయ మున్న కరుణమం దన్ననో నిరుక్త రతి లేక శోక ముదయింపదు కావున రతి సైతము అందుండనే యుండును [అది రత్యనాలింగితము కాదు] అట్లయ్యు దానికి అందు

ప్రాధాన్యము లేదు శోకమునకే ప్రాధాన్యము వస్తుస్వాభావ్యమును బట్టి రతిపరిపుష్టశోకమే కరుణరసస్థాయి

(3) మఱి జీవితసందేహస్థలమున నన్నచో రతి శోకములకు పరస్పరము పోష్యపోషకభావమున విచిగమకము లేదు అనగా ఇది పోష్యము ఇది పోషకము అని యొక్కదానినే స్థాపించు యుక్తి లేదు అందుచే రతి శోకములకు రెండింటికిని స్థాయిత్వము కల దనవలెను

ఇట్లు విప్రలంభమున జీవననిశ్చయముచే భావిసంభోగరూపేష్టసాధనతాజ్ఞాన ముండుటంజేసి తదధీనమైన యభిలాష (సమీహ) అనునర్థించును కరుణమునం దన్నచో జీవనాభావనిశ్చయమునం జేసి భావిసంభోగరూపేష్టసాధనతాజ్ఞానము లేమింజేసి తదధీనమైన సమీహ నివర్తించును అట్లే చెప్పబడినది, సప్రత్యాశము విప్రలంభము నిష్ప్రత్యాశము కరుణము ' అని జీవనసందేహమున్నచో ఒక పక్షమున జీవనజ్ఞానమున భావిసంభోగరూపేష్ట సాధనతాజ్ఞాననిమిత్తమున తత్సమీహ పక్షాంతరమున జీవితాభావజ్ఞాననిమిత్తమున సమీహాభావము - ఇట్లు రెండును సమకోటికములగును ఇట్లుండగా ఎచ్చట యువలలో నొకరు మృతినొందినను జీవించియున్నను - మృతిపొందినట్లు నిశ్చయమున్న అట తత్ప్రలాపము శోకప్రధాన మగుట శోకస్థాయికము కరుణరసమే మఱి యెచ్చట నొకరు జీవించియున్నను మృతిబొందినను - జీవించి యున్నట్లు నిశ్చయమన్న వియుక్తుల ప్రలాపమున రతియే ప్రధాన మగుట రతిస్థాయికము విప్రలంభశృంగారమే రసము వెండియు నెచ్చట యువలలో నొకరు జీవించియుండ - మృతిబొందినగాని - జీవితసందేహ మున్నప్పుడు అట విచిగమకము లేకపోవగా, రతి

శోకములు రెండును యుగపతస్సంభవము లగుట రెండును ప్రధానము లగుట తదుభయస్థాయికము కరుణవిప్రలంభాఖ్యము రసాంతరము అంగీకర్తవ్యము. అట్లే చెప్పబడినది నాహిత్యవర్పియును, కరుణవిప్రలంభము

యూనో యేకతరస్మిన్ గతవతి లోకాంతరం పున ర్లభ్యే
విమనాయతే యదైక, స్తదా భవేత్ కరుణవిప్రలంభాఖ్య
అని

యశావనవంతు లగు నిరువురు స్త్రీ పురుషులయందు ఒకరి లోకాంతరమునకుఁ బోయి వెండియు దొరకువారై యుండ రెండవనారు దుఃఖపడుట కరుణవిప్రలంభ మగును ”

(సాహిత్యదర్పణమున (1) పూర్వరాగ (2) మాన (3) ప్రవాస (4) కరుణాత్మక మైన నాల్గుతెఱంగులు విప్రలంభ ప్రకారములలో కరుణవిప్రలంభము ఒకటిగాఁ జెప్పబడినది అట రతి శోకోభయస్థాయికముగాఁ జెప్పబడలేదు ‘ఎందు రతి ప్రకృప్తము కాక అభీష్టము బొందకయున్నదో అది విప్రలంభము’ అని రతి స్థాయికముగనే చెప్పబడినది)

‘ఇట్లు రఘునంశమున అజవిలాపమునందు శుద్ధము కరుణ రసము (శరీరాంతరముచే దొరికిన పక్షమునంగూడ కరుణమే రసము) అందు ఆకాశవాణి పలికిన యనంతరమే శృంగారము ఏలన సంగమ ప్రత్యాశచే రతి జనించుటవలన ప్రథమమందు కరుణమే” [సా ౬.] మేఘసందేశమున యక్షప్రలాపాదులందు శుద్ధము విప్రలంభము శ్రీమద్రామాయణమున హనుమదుక్త సీతాజీవనవృత్తాంత శ్రవణమునకు ముందు శ్రీరాముని ప్రలాపమున కరుణవిప్రలంభము

అట్లే కాదంటియందు చంద్రమండలావిర్భూత మహాపురుషుని
యాశ్వసనానంతరము చంద్రాపీడపురుజ్జీవనసంభావము వెనుక
మహాశ్వేతప్రలాపమున విప్రలంభము. తత్సూర్వము మహాశ్వేత
ప్రలాపమునందు శుద్ధకరుణము

[శంక] 'ఇష్టవియోగాదిజన్యము మనోవికారము శోకము
ఇట ఇష్టజన వియోగాదిజన్యము ఇష్టవస్తువియోగాదిజన్యము అని
శోకలక్షణమునకు అర్థముకదా ఇట స్త్రీ పురుషాచ్యము కేవలము
ఇష్టవస్తు విషయక మైనపుడు సంభోగసమీహజన్యమనోవికారాత్మి
కము స్త్రీ పురుషాన్యోన్యాలంబనప్రీత్యాత్మకము రతి - విప్రలంభ
స్థాయి - సంభవింపనేరదు కేవలశోకము సంభవించును కావున
కరుణారసమే చెప్పవలసినది అట్లే ఇష్టజనకాంతాదివిషయక
మైసప్పడును కరుణావాంతరభేదముగా చెప్పటే ఉచితముకదా!

[సమా] స్త్రీపురుషాచ్యవిషయ మైనపుడు ఉక్తరీతి రతి
సంభవింపక శోకమే సంభవించు నని కరుణారసమే చెప్పినను
స్త్రీపురుష విషయకమైనపుడు విప్రలంభస్థాయి యైన రతిసంభవించును
కావునను కరుణారసస్థాయి శోకమును అచ్చోట సమకాలమున
నున్నందునను - ఉభయస్థాయికము కరుణావిప్రలంభాఖ్యము శృంగార
కరుణాత్మి కము రసము చెప్పట ఉచితము అని మా యభిప్రాయము
అని రసచంద్రికాకారుడు

ఉక్తరీతి కరుణా విప్రలంభమునకు కొంత యుపపత్తి కలుగుట
స్పష్టము దానిని రసాంతరముగా గ్రహించిన మునిచనవిరోధము
కలుగునని అది లేకయు ప్రాచీను లనుసరించినమార్గమునకు
నిర్వాహము కలుగుటంజేసి గౌరవమునకు జడిసి రసగంగాధరకారుడు

దానిని నిరాకరించెను సాహిత్యదర్పణకారుఁడు విప్రలంభ భేదముగనే గ్రహించి ముని వచనము ననువర్తించెను

3 నిర్వేదము

నిర్వేదము శాంతరసస్థాయి బ్రహ్మము నిత్యము జగత్తు అనిత్యము అని యీ రెంటిని వివేచించుటచే జనించినది - అనిత్యస్థు విషయక మగు విరాగము (నిరభిలాష-విరక్తి) అను చిత్తవృత్తి విశేషమునకు నిర్వేద మని పేరు గృహకలహాదిజనితమైన యల్పగాఢిక నిర్వేదమువ్యభిచారిభావమాత్రము నిరంతరస్థితిగల నిర్వేదమే స్థాయి అని భావము ఈ నిర్వేదమునకే శమ మని నామాంతరము (శమః అయ మేవ నిర్వేదశబ్దేనాపి న్యజ్యతే ' రసచంద్రిక) శమమే సాయి నిర్వేదము కాదని హేమచంద్రుఁడు (చూ కావ్యానుశాసనము)

4 క్రోధము

గురుబంధువధాదిపరమాపరాధజన్యము జ్వలనాఖ్యము క్రోధము గురువు తల్లి తండ్రి సుతుఁడు ప్రియకాంత, మిత్రము మున్నగువారి వధాది (ఆదిశబ్దముచే మహాపరాధనము) పరమాపరాధములు చేసినవారి విషయమున నుద్భవించు ప్రజ్వలనాఖ్య మనోవృత్తివిశేషము క్రోధము - శాద్రరసస్థాయిభావము ఈ స్థాయి భావము క్రోధము ప్రజ్వలించి ఉక్తపరమాపరాధము నాచరించిన శత్రువుల వినాశమునకు గారణభూత మగునది అనజ్ఞానరూపాలాపరాధ జన్మమై వారలతో పరుషసంభాషణాదికారణభూత మగు నమర్ష రూప వ్యభిచారిభావమునకన్న ఇది వేతైనది క్రోధామర భేదము ఇది తెలియఁదగినది ఏకరూప మని శంకింపఁజనదు

5 ఉ త్సా హ ము

పరాక్రమదానాదిస్సృజిజన్యము ఔన్నత్యాఖ్య చిత్తవృత్తి
విశేషము ఉత్సాహము - వీరరసస్థాయిభావము

శత్రువుల పరాక్రమము కాని అన్యరుహాపురుషుల దాన
దమాది శ్లాఘ్యకర్మముల స్మరణముచే నొడవినది చిత్తౌన్నత్య
రూపము వృత్తివిశేషము ఉత్సాహము

అన్యదీయ లక్షణము— కార్యారంభేషు సంరంభః స్థేయా
నుత్సాహ ఉచ్యతే' పూనినకార్యములందు ఉత్కటావేశము
ఉత్సాహ మనబడును

6 వి స్మ య ము

అపొకిక వస్తుదర్శనాదిజన్యము వికాసాఖ్య చిత్తవృత్తి విశే
షము విస్మయము - అద్భుతరసస్థాయిభావము

లోకోత్తరములైన వస్తువుల ఇంద్రజాల దివ్యపురుషాదుల
దర్శనము స్మరణము మున్నగు కారణములచే జన్మించినట్టిది చిత్తము
యొక్క వికాస రూపము వృత్తి విశేషము విస్మయము

7 హా స ము

వాగంగాది వికారదర్శన జన్యము వికాసాఖ్యము హాసము
హాస్యరసస్థాయిభావము

వాక్కు అంగము వేషము భాషణము చేష్ట మున్నగు
వానియందు వికారమును (అన్యధాభావము - లోక విపరీత మగు

భంగి) చూచుట స్మరించుటచేత నొదవినది వికాసరూపము
చిత్తవృత్తివిశేషము హాసము

8 భ య ము

వ్యాఘ్రాది దర్శనజన్మము పరమానర్థవిషయకము వైకల్యభ్యాఖ్య
చిత్తవృత్తి విశేషము భయము - భయానకరస్థాయి

సద్యోమరణాది పరమానర్థముచు పుట్టిండు వ్యాఘ్రాదురాది
ఘాతుకజనజంత్యాదులఁ జూచుట స్మరించుట మున్నగు విమిత్తము
లచే జనించినది వైకల్యభ్యాఖ్యచిత్తవృత్తివిశేషము భయము సద్యో
మరణాది పరమానర్థ విషయకము కానిచో, అదే ఊద్రవైకల్యదశా
భేదము అల్పవిభావజ మగుట వ్యభిచారిభావ మగునేకాని స్థాయి
కాదు ఈ భయ త్రాస భేదము తెలియవలెను

కొండలు బౌత్పాతికప్రభవ స్త్రాసః స్వాపరాధోజ్ఞితంభయమ్
అని భయత్రాసములకు భేదము చెప్పుదురు మహావాతము అశని
సాతము ధవానలము మున్నగు నుత్పాతములవలన గల్గు మనఃకో
భము త్రాసము స్వాపరాధద్వారమున కలిగిన చిత్త విహ్వలత్వము
భయము అని కారణభేదమును బట్టి భేదము చెప్పుదురు

9 జు గు ప్ప

కదర్యవస్తు విలోకనజన్మము గర్హణాఖ్య చిత్తవృత్తి విశేషము
జుగుప్ప - బీభత్సరస స్థాయిభావము

కుత్సితవస్తువుల శృశానాదులఁ జూచుట స్మరించుట మున్నగు
నిమిత్తముల జనించినది గర్హణాఖ్య చిత్తవృత్తి విశేషము జుగుప్ప

గర్వాణము=ఏవ రోత ఇట మూలములో విచికిత్సాఖ్యచిత్తవృత్తిః
 అనిపారము విచికిత్సాత్తు సంశయః అని అమరము గర్వాణాఖ్య
 అనియే సరియైనపారము కాఁబోలు నని శ్రీ బదరీనాథశర్మ వ్యాఖ్యాత
 అన్యదీయ లక్షణములు

“జగుప్సాగర్వాణార్థానాం దోష సందర్శనాదిభిః”

అహృద్యానాం పదార్థానాం దర్శన శ్రవణాదిభిః
 సంకోచనం యన్మనసః సా జగుప్సాత్ర విక్రియా

(రహర్ణవః ౨)

దోషసందర్శనాదులచే పదార్థముల గర్వాణ జగుప్స.

అహృద్యములైన పదార్థములను చూచుట వానినిగూర్చి
 వినుట మొదలగుదానిచే మనస్సంకోచనగూఢ మగు వికారమే
 జగుప్స

రస గంగాధరము

వరివస్యావివరణసముల్ల పితము

అధి 4 ర స వి భా వా దు లు

విభావానుభావ వ్యభిచారిభావక్షణములు చెప్పబడినవి
ఒక్కొక్కరమునకు ఏవి ఆలంబన విభావములో ఉద్దీపన విభావ
ములో అనుభావములో వ్యభిచారిభావములో చెప్పబడుచున్నవి

శృంగారమునకు స్త్రీపురుషులు నాయికానాయకులు ఆలంబన
ములు చంద్రిక వసంతము వివిధములైన ఉపవనరహస్థానాదులు
ఉద్దీపనవిభావములు రతివిషయిభూతవ్యక్తిముఖానలోకనములు
తద్గుణశ్రవణకీర్తనాదులు అన్యములు స్తంభరోమాంచాదులు
సాత్వికభావములు అనుభావములు స్మృతిచింతాదులు వ్యభి
చారులు (ఆలస్యము ఉగ్రత జగుప్స అను మూడు తప్ప
కడమవెల్ల)

కరుణారసమునకు బంధునాశాదులు ఆలంబనములు తత్సంబంధి
గృహతురగాధరణాది దర్శనస్మరణాదులు తత్కథాశ్రవణాదులు
ఉద్దీపనవిభావములు గాత్రాక్షేపము అశ్రుపాతము మున్నగునవి
అనుభావములు నిశ్చేదము గ్లాని క్షయము అస్రము వ్యాధి
మరణము మోహము విషాదము చింత భౌతుక్యము దీనత
జడత మున్నగునవి వ్యభిచారిభావములు

శాంతరసమునకు అనిత్యముగ జ్ఞాతమైన జగత్తు ఆలంబన విభావము వేదాంతశ్రవణము తపోననము, తాపసదర్శనము మున్నగు నవి ఉద్దీపనవిభావములు విషయమునందు అరుచి శత్రుమిత్ర దాసీన్యము చేష్టాహాని నాసాగ్రదృష్టి మున్నగునవి అనుభావములు. హర్షము ఉన్మాదము, స్మృతి మతి మున్నగునవి న్యభిచారులు

కాద్రసమునకు అపరాధిపురుషులు ఆలంబన విభావము నధ బంధనాదులకు అపరాధిపురుషుల గుఱిసేయుటతో పర్యవసించు నవి సేత్రాదుని పండ్లుకొఱుకుట పరుషభాషణము శత్రుగ్రహణము మున్నగునవి అనుభావములు అమర్షము ఆవేగము ఔగ్ర్యము చాపలము గర్వము అసూయ మదము ఉత్సాహము మున్నగునవి సంచారులు

ఇట్లు ఏ చిత్తవృత్తికి (ఏ స్థాయిభావమునకు) ఏది విషయమో అది ఆ స్థాయిభావమునకు ఆలంబన విభావము ఏ స్థాయికి ఏవి నిమిత్తములో (నిమిత్తకారణములో) అవి ఉద్దీపనవిభావములు ఏవి స్థాయికార్యములో అవి దాని అనుభావములు అవి (రోమాంచాదులు) స్వకారణమైన రత్యాదులను అధికముగ వ్యంజించును [ఉద్యోతప్రభ] ఏవి రత్యాదులకు పోషకములో అవి దాని సంచారి భావములు. అనగా ముహుర్ముహురభివ్యంజనముచే కావ్యమునందంతటను స్థాయిని సంచరింపజేయును కార్యజననమునందు (రస నిష్పత్తియందు) ఆనుకూల్యమున సంచరింపజేయును

రస గంగాధరము

వరివస్యావివరణస్కమ్భాశ్రితము

అధి 5 శృంగార రస కారములు

చెప్పబడిన నవరసములలో ౫వము శృంగారము ఇటు
తెలుంగు - సంభోగము విప్రలంభము అని

ఎందు రతి సంయోగకాలావచ్ఛిన్న మగునేని - సంయుక్తు
లము అను బుద్ధిరూపాంతరణవృత్తివిశేషము సంయుక్తులకు
సంయోగకాలమున నియతముగ అనుభవగోచర మగుచుండునేని —
అది సంయోగ శృంగారము. రతి వియోగకాలావచ్ఛిన్న మగునేని-
వియుక్తులము అను జ్ఞానవిశేషము వియోగకాలవ్యాప్తమై వియుక్తు
లకు నియతముగ నుండునేని, అది విప్రలంభశృంగారము ఇటు
సంయోగ విప్రలంభశబ్దముల యర్థము స్పష్టముగా నెఱుంగఁదగును
సంయోగ మన నాయికానాయకుల సామానాధికరణ్యము కాదు -
అనఁగా నొక్కచోట నుండుటకాదు అట్లు అర్థము గ్రహించుచో
వారు ఏకశయ్యాగతులై యున్నను అప్పుడు అలుక మున్నగు కార
ణములచే (ఈర్ష్యాది)విప్రలంభము వర్ణింపబడుటంజేసి అట్లే వియోగ
మన వైయధికరణ్యమునుంగాదు - అనఁగా వేర్వేఱుచోటుల
నుండుటయు గాదు అట్లు గ్రహించిన దోషము ఉప్పతిల్లును పృథ్
స్థానములం దున్నను మనస్సున నాయకానాయకులకు రతియుండఁగా
ఈర్ష్యాదులు లేకపోవఁగా వియోగము చెప్పరాదు సంభోగమే

చెప్పవలసినప్పుడు ఇది కాదు అందుచే అధికరణమునుబట్టికాక అంతరికర విశేషమునుబట్టి సంయోగ విప్రలంభశబ్దముల నిర్వచించుట సమంజసము అటు , సంభోగశృంగారమునకు

శయితా సవిధేన్ద్ర వీశరా అనునది ఉదాహరణము [ఉత్తమాత్తమ కావ్యమునకు న్యముగా నా ప్రకరణమునందు నిరూపిత పూర్వము]

అప్పయ్యదీక్షి క్తలక్ష్మ్యఖండనము

మఱి చిత్రమిమాంసలో

వాగర్థా విన సంపృక్తా వాగర్థప్రతిపత్తయే
జగతః పితరా నస్తే పార్వతీపరమేశ్వరా ' (ము ౧)

అను శ్లోకమునందు రసధ్వని వంద్యులైన పార్వతీపరమేశ్వరులు వాగర్థములవలె నిత్యయోగమునంజేసి తత్కారణీభూతరతికి ప్రధానముగ వ్యజ్యమాన మగుట సంభోగశృంగారధ్వనికి ఇది ఉదాహరణము అని నుడివినారు అది చిత్రమిమాంసాకర్త అప్పయ్యదీక్షితుల ధ్వనిమాగ్ధానభిజ్ఞతను నిరూపించుచున్నది తత్ప్రతిపాదనము ధ్వనిసిద్ధాంతవిరుద్ధము కాళిదాసకవినిష్ఠము పార్వతీపరమేశ్వర విషయకము నగు రతిభావము ఇచట ప్రధానము పార్వతీపరమేశ్వరుల శృంగారము కవిగతరతిభావమునకు పోషకము అంగము అగును. అందుచే ఇచ్చట రసధ్వని అసంభవము

రసాది ప్రధానమైనచో అలంకార్య మగును, అలంకారము కాదు అట రసమునకే చమత్కారోత్కర్ష అందుచే నహోట రసాదిధ్వని మఱి రసము గుణిభావ మొందిన రసవదలంకారము అని ధ్వనికారులు నిర్ణయించినారు అట్లే మమ్మటభట్టాదులును అంగీకరించినారు ప్రకృతమున నన్ననో వాగర్థా విన' అను శ్లోకమున శృంగారము వ్యంగ్య మైనను కవినిష్ఠరతిభావమునకు అంగ మైనందున అలంకారమే యగును అలంకార్యము కాదు అందుచే రసధ్వనికి ఉదాహరణము కాదు

విప్రలంభ శృంగారమునకు ఉదా

వా వో మాంగలికీః ప్రయాణసమయే జల్ప త్యనల్పం జనే
కేలీమందిర మారుతాయనముఖే విన్యస్తవక్త్రాంబుజా
నిశ్వాసగ్లపితాధరోపరి పతద్భాస్పార్శ్వనిఖోరుహః
బాలా లోలవిలోచనా శివశివ ప్రాణేశ మాలోకతే

ప్రాణేశుని దేశాంతర ప్రస్థానసమయమందు జనులు (గురు జనులు సఖిజనులు) ప్రస్థానమంగళవాక్యములు పెల్లుగా పలుకుచుండఁగా కేలీమందిరవాతాయనపుటంచున మోముదమ్మి నుంచి నిట్టూర్పులచే వాడిన యధరముపైకి జాలువారు కన్నీటిచేఁ దడిసిన వక్షోజములు కలది ఆ బాలతరళాక్షి శివశివ ప్రాణనాథుని నూరక విలోకించుచున్నది (కనుల నీరుగార్చుట అమంగళమని యెఱుఁగును)

ఇట ఆలంబనవిభావము నాయకుఁడు మాంగలిక వాక్యా నీకము ఉద్దీపనవిభావము నిశ్వాసాశ్రుపాతాదులు అనుభావములు విషాదచింతావేగాదులు వ్యభిచారిభావములు వీనిసంయోగమున

(నాయకానిష్ఠరతితో మిళిత మౌటంజేసి) నాయకరతిని అభివ్యక్త
పజచుచున్నందున రసము శృంగారము ఆ రతి వియోగకాలా
వచ్చిన్న మగుట విప్రలంభశృంగారము

మఱియొక యుదాహరణము .

లోకులవధు వాకతె శ్రీకృష్ణుని లోకోత్తరసౌందర్యమును
గూర్చి యిట్లు పల్కినది —

ఆవిరూపతా యదవధిమధుస్యందినీ సందసూనోః
కాంతిః కాచిన్నిఖలనయనాకర్షణే కార్మణజ్ఞః
శ్వాసే దీర్ఘస్తదవధిముఖే పాండిమా గండయుగ్మే
సూన్యా వృత్తిః కులమృగదృశాం చేతసి ప్రాదురాసీత్

శ్రీకృష్ణుని యొక్క యనిర్వచనీయతనుకాంతిమధుస్రవంతి
లోకుల నయనమోహన కర్మల నెఱింగినదై ఎప్పుడు ఆవిర్భవించెనో
అది మొదలు కులకాంతల ముఖముల నిట్టూర్పులు, చెక్కిలిదోయిని
పాండిమము చిత్తములందు శూన్య (నిరాలంబ) వృత్తియు ప్రాదుర్భ
వించినవి

ఇట శ్రీకృష్ణుడు ఆలంబనము శ్వాసాదులు అనుభావములు
వానిచే వ్యంగ్యము లగు విషాదాదులు వ్యభిచారులు వీని సంయోగ
ముచే వ్యజ్యమానము కులకాంతానిష్ఠము వియోగకాలావచ్చిన్నము
నైన రతి విప్రలంభశృంగార మగును

ఉదాహరణాంతరము —

నయనాంచలావమర్శం

యా న కదాచిత్ పురా సేహే

ఆలింగితాపి జోషం

తస్మా సా గంతుకామేన దయితేన

ఆ క్రొత్తపెండ్లి కూతురు (భర్త ప్రస్థానదినమునకు) ముందెన్న
డును కనుగొనల (కటాక్షముల) చేతనేని భర్త స్పృశించుటను
సైతము సహింపనిది (సమగ్రనిరీక్షణము మాట చెప్పనే యక్కర
లేదు) అట్టి సిగ్గటిగరిత మఱి యిప్పుడన్ననో (ప్రయాణదివసమున)
దేశాంతరము పోనున్న ప్రియుడు తన్ను బిగ్గ కొఁగిలించుకొన్నను
కదలక మొదలక మిన్నకున్నది (వారింపలేదు)

ఇట పూర్వపద్యమునందుంబోలె సహజ చాంచల్య నివృత్తి
(స్థిమితభావము) జడత అనుభావము తన్నిమిత్రమున వ్యజ్య
మానమగు జడత వ్యభిచారి ఇట్లు జడత అనుభావవ్యభిచారులు
రెండును ప్రియుడు ఆలంబనవిధానము ఇవి కలిసి ప్రవసత్పిక
యైన యా సరోధయొక్క వియోగకాలావచ్చిన్న మైన రతిని విప్రలంభ
శృంగారపదవికిఁ దెచ్చుచున్నది

విప్రలంభ భేదములు —

ఈ విప్రలంభ శృంగారమును ప్రాచీనులు మమ్మీటాదులు
ప్రవాసాద్యుపాధులనుబట్టి విదువిధములుగాఁ జెప్పిరి

అ వే వన (1) ప్రవాస విప్రలంభము (2) అభిలాషా విప్ర
లంభము (3) విరహా విప్రలంభము (4) ఈర్ష్యా విప్రలంభము

(5) శాపవిప్రలంభము అని కరుణ విప్రలంభమును ఆటవ ప్రకారముగా (సాహిత్యదర్పణకారాదులు) వచించిరి ఇట్టి ప్రకార విభాగమున విశేష మేమియు లేనందున మేము వచింపలేదు

కరుణ రసమునకు ఉదా —

అపహాయ సకలబాంధవచింతా ముద్వ్యాప్య గురుకులప్రణయమ్
హా తనయా వినయశాలిన్ కథ మివ పరలోకపథికోఽభూః

హా వినయశాలి తనయా సకలబాంధవులను [నన్ను విడిచి వీ రెట్లు బ్రదుకుదు రను] చింతను ఉజ్జగించి గురుకుల ప్రేమను తల్లిదండ్రులు మున్నగు గురుసమూహమునందలి ప్రేమను అనియు) త్రోసిపుచ్చి ఎట్లు పరలోకపుదారి పట్టితివిరా]

ఇట మరశించిన తనయుడు ఆలంబనము మరణకాలమున దాపున నున్న బాంధవుల దర్శనవిలపనాది ఉద్దీపనము [స్వజనస్యహి దుఃఖ మగ్రతో వివృతద్వార మిరోపజాయతే] రోదనము అనుభావము దైన్యాదులు సంచారులు ఏతత్సామగ్రి సమవధానమునంజేసి శోకస్థాయి కరుణరసము యొక్క యభివ్యక్తి

శాంతరసము —

మలయానిల కాలకూటయో

రమణీకుంతల భోగిభోగయోః

శ్వపచాత్మభునో నిరస్తరా

మమ జాతా పరమాత్మని స్థితిః

మలయానిలము కాలకూటము ఇవి రెండును నాకు గమానములు రమణీకేశసాశమును సర్వంపుపడగ ఈ రెండును నాకు

సమానములు చండాలుడు బ్రహ్మ ఈ యిర్వురును నాకు సమానులు భేదబుద్ధి లేదు తత్కృతములు సుఖదుఃఖములు, నీచత్వానికృతములు నాకు లేవు పరమాత్మయందు కుమరుకొనియున్న యట్టి చిత్తము నాకు కలినది

ఇట ఊణధంగురము ప్రపంచము సర్వమును ఆలంబనము సుఖదుఃఖ శత్రు మిత్రాది సర్వద్వంద్వములయందు సమదృష్టి అను భావము మత్త్యాదులు (ధృత్యాదులును) సంచారులు [ఇందు తృతీయపాదమున ప్రక్రమధంగోషము కలదు తొలి రెండు పాదములందు మొదట మలయానిలము' పిమ్మట కాలకూటము మొదట రమణీకేశపాశము పిమ్మట సర్పము అని ఉత్త మాధమానుక్రమము కలదు మూడవపాదమున చండాలుడు బ్రహ్మ అని అధమోత్తమము కలదు ఈ ప్రక్రమధంగ మును వక్తయొక్క సమదృష్టిస్థాపక మగుట గుఱమే దోషము కాదని భావము]

ప్రత్యుదాహరణము - ఈ చెప్పబోవు పద్యము శాంత రసమునకు ఉదాహరణము కాదు

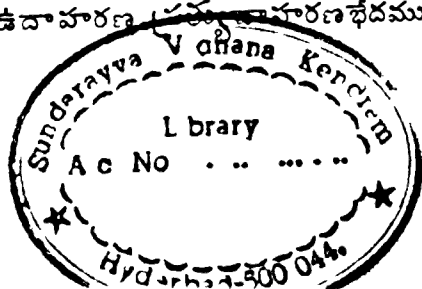
సురస్రోతస్విన్యాః పులిన మధితిష్ఠన్ నయనయోః
విధాయాన్తర్ముద్రా మథ సపది విద్రావ్య విషయాన్
విఘాతాంతర్ధ్వాంతో వధురమధురాయాం చితి కదా
నిమగ్నః స్వాం కస్యాంచన నవనభస్యాంబుదరుచి ?

దేవనది యిసుకదిబ్బపై గూర్చుండి కనులను అంతర్ముఖముల నొనర్చి [ధ్యానమున నిలిపి] వెంటనే బాహ్యము లగు నింద్రియ విషయముల నెల్ల తఱిమివైచి లోఁ జీకటిని [జ్ఞానజ్యోతిచే] నశింపఁ

జేసి అనిర్వచనీయ మగు భాద్రపద (నభ్య) ననజలభరశ్యామ
కాంతిరూపమైన శ్రీకృష్ణాభ్యుచైతన్యమునందు ఎప్పుడు నిలీనుడ
నగుదునో కదా

ఇటును (పూర్వపద్యమునందుంబోలె) విషయానగణనము
ఆలంబనము దేవనదీతటము ఉద్దీపనము ఎయననిమిలనాదులు
అనుభావములు శాంతరసస్థాయి నిర్వేదము ప్రతీయమానమగు
చున్నను అది సర్వప్రధానముగా వ్యజ్యమాన మగు కవినిష్ఠ
(శ్రీకృష్ణవిషయక (ఆలంబనక) మగు రతియందు గుణభావము
నొందియున్నది అందుచే ఇది [నిర్వేద]భావస్వని యని కాని
రసవదలంకారమని కాని చెప్పఁదగుఁ గాని శాంతరస మని వ్యవహ
రింప నిమిత్తము లేదు

అదియునుంగాక ఈ పద్యము నాచే (పండితరాయలచే)
నిర్మిత మగు కరుణలహరియందలిది భగవద్భక్తిప్రధానము అది
అందుచే ఈ పద్యము భగవద్విషయకరతిభావప్రధాన మగుటే
ఉచితము మఱియు ఇందలి ఓజోగుణగుంఫనము శాంతరసాను
గుణము కాదు అందుచే శాంతరసోదాహర్యముకాదు పూర్వ
(మలయానిల) పద్యమున పరమాత్మని స్థితిః అను నుక్తింజేసి వక్త
యొక్క పరమాత్మతాదాత్మ్యముకలిమి బోధపడుచుండుటం
జేసి రతిప్రతిపత్తి లేదు పూజ్యపూజక ప్రతిపత్తి (జ్ఞానము) ఉన్న
ప్పుడే దేవాదివిషయకరతిరూప మైన భక్తిభావమునకుఁ బ్రసక్తి
ఆ కారణమున మలయానిలపద్యమున భావప్రధానమైనది లేదు శాంత
రసమునకే ప్రాధాన్యము ఇట్లు ఉదాహరణ ప్రత్యేకాహరణభేదము
అనధరింపఁదగును

రాద్రసముచకు ఉదా —

శివధనుర్భంగధ్వనిచే తపసమాధి (ధ్యానము) భగ్నమునాగా
కోపాద్దీపితుడైన పరశురాముని మాటలు —

ననోచ్చలిత యాననస్ఫురదభిర్వజ్వలే
మదీయఁగురుకాయుకం గలితసాధ్వసం నృశ్శైతి
అయం పతకు నిర్దయం దలితదృప్తభూభృద్గల
స్థలద్రుధిరఘస్మరో మమ పరశ్వధో భైరవః

ఎలబ్రాయపుఁ గారణమున క్రొత్తగా విజృంభించు చపారవద
జ్వరముచే భయములేక మద్గురుచాపమును విడిచిన యీ మహాప
రాధియందు ఇదే గర్వోన్మత్త రాజవ్యకంఠస్రవద్రక్తపాన స్వభావము
నా భయంకరపరశువు దయవీడి పడుగాక

ఈ శ్లోకమునందు ఆ క్రోధోద్రేకకాలమున రాముడని
తెలియబడనివాఁడు గురుకాయుకభంజకుఁడు పరశురాముని
క్రోధమునకు ఆలంబనము రాముఁ డని విశేషించి తన్నామగ్రహణము
చేయమి తెలియనందునఁగాని తెలిసియున్నను గురుద్రోహిపేరు
ఉచ్చరింపఁ దగదనికాని ఒండె క్రోధోద్రేకముచే పేర్కొన మఱచె
ననిగాని గ్రహింపఁదగును కాకున్న నెవమున్నగు రెండు విశేషణ
ములు చెప్పి విశేష్యమును చెప్పమి ఉచితము కాకిపోవును ధను
ర్భంగోత్థితము తుములధ్వని ధనుర్భంగమునఁగాక ఆ తుములధ్వని
పుట్టదను నర్థాపత్త్యనమానముచే గృహీత మైనట్టిది-నిశ్చంకధనుర్భం
గము ఉద్దీపకము పరుషోక్తి అనుభావము గర్వము ఉగ్రత అమర్షము
మున్నగునవి వ్యభిచారులు. ఇది ధనుర్భంగధ్వనిభగ్న సమాధి యగు

భార్గవునివాక్యము ఇచట నృత్తియు మహోద్ధతము దీర్ఘసమాస
భూయిష్ఠము సంయుక్తాక్షరమయము పరుషాఖ్యము ఓజోగుణా
శ్రయ మైన ఛాంద్రసమును పరిపోషించుచున్నది

అన్యస్థలముల - క్రోధోదయము లేనిచోట - గురుస్మరణము
కలుగ (నిసయోదయమువంజేసి) అహంకారనివృత్తి అనశ్శంభావి
ప్రకృతమున నన్ననో పరశురామునకు గురుస్మరణముచే వినయా
ద్యుదయనిమిత్తకాహంకారనివృత్తికి మాటు గర్వోత్కర్షనే ప్రకట
పగుచున్నది అందులకు గమకము శ్లోకము నందలి
మదీయ 'అను మాటకు అతని వినశీతము కేవల వాచ్యార్థము
కాదు మతేమన ఆ వాచ్యార్థముతోఁగాటు ఇటువదియొక్కమాటు
లోకమును అక్షుత్రిముగాఁ జేసినట్టి - విలువిద్యలో క్రాంచభేది
స్కందు నోడించినట్టి - ఏతాదృశలోతోతరవిక్రమశాలి యైన
నా యొక్క అను లక్ష్యార్థమును వినశీతము అజహత్సాన్వర్థ
లక్షణామూల మగు నా గర్వోత్కర్ష చే స్ఫుటముగా తద్వివేకశూన్య
త్వమును గమ్యమాన మగుచున్నది దానిచేతను అతని క్రోధాతి
శయము వ్యభిమాన మగు చున్నది ఇట్టి క్రోధ రూపస్థాయి ఉప
చీయమానమై ఛాంద్రసముగా పరిణమించినది అందుచే ఈ శ్లోకము
ఛాంద్రసమునకు సర్వధా ఉదాహరణముగాఁ దగియున్నది

ప్రత్యుదాహరణము ఈ క్రింది పద్యము ఛాంద్రసమునకు
ఉదాహరణము కాదు —

ధనుర్విదళన ధ్వని శ్రవణ తక్షణావిర్భవ
స్మహోగురువధస్మృతి శ్వస్సనవేగ ధూతాధరః
విలోచన వినిస్సర ద్భహులవిస్ఫులింగప్రజః
రముప్రవర మాక్షిపన్ జయతి జావదగ్న్యో మునిః

శినకాక్కుకము విడిచిన ధ్వని వినినంతనే ఆవిర్భవించిన మహా
గురువధ్యుతి కలవాడు క్రోధనిశ్శాన్తసవేగమున కంపించు
చున్న యధరము కలవాడు కనులనుండి వెడలుచున్న ముమ్మరమైన
నిష్పరవలు గలవాడు రామచంద్రు నాక్షేపించుచు అదే జామ
దగ్గముని సర్వోత్కర్షమై విరాజిల్లు చున్నాడు

ఈ శ్లోకమునందు అపరాధాస్పదుడైన రఘునందనుడు ఆలం
బనము ధనుర్విదళనధ్వనిశ్రవణము ఉద్దీపనము నిశ్శాన్త సేత్ర
జ్వలనాదులు అనుభావములు మహాగురువధ్యుతి గర్వోగ్రత
మున్నగునవి సంచారులు కలదైన క్రోధము (రాద్రరసస్థాయి) వ్యజ్య
మాన మగుచున్నది అట్టిననుంగూడ అది పరశురామప్రభావ
నర్ణన భూతమైన కవితయందు గుణీభూత మైనది అందుచే రాద్ర
రసధ్వనికి ఉదాహరణము కాదు

మఱి కాన్యప్రకాశికయందు నత్యుమాణశ్లోకము ఉదా
హరణముగా నీయబడినది —

కృత మనుమతం దృష్టం వా యై రిదం గురుపాతకం
మనుజపశుభి ర్నిర్మర్యాదైర్భవద్భి రుదాయుధైః
నరకరిపుణా సార్థం తేషాం సభీమ కిరీటినా
మయ మహ మహ మసృజ్మాంసైః కరోమి బలిమ్

ఇది వేణీసంహారనాటకమునందలిది ద్రోణాచార్య శిరశ్చే
దానంతరము క్రుద్ధుడు అశ్వత్థామ పాండవముల నుద్దేశించి పల్కిన
వాక్యము.

ఈ గురుపాతకము ఆయుధములు ధరించి మర్యాదలేని మనుజ
పశువులు మీరొ నెవరు చేసిరో లేక అనుమతించిరో లేక

చూచిరో వారలను నరకదమనునితోడ ఆ భీషకీర్తిలులతోఁగూడ
ఋషిరమాంశములతో ఇదె దిక్కులకు బలిచేయుదును

ఈ పద్యములో నృత్తి రాద్రసవ్యంజనసమగ్ధము కాదు
అందులకుఁ గారణము ఆ (వేణీసంహారనాటక) కవి యొక్క శైక్తి
(ప్రతిభాలోపమే

రాద్రసోచితము పరుషనృత్తి ఇట నిబద్ధము కాలేదు
దీర్ఘసమాంశఘ్రియము సంయుక్తాద్యక్షరబహులము పరుషనృత్తి
దానినే గౌరీరీతి యందును

[ఇట ధ్వనికారుల యభిప్రాయము పండితరాయాభిప్రాయ
విరుద్ధముగా నున్నది ద్వితీయోద్యోతమున ఓజోగుణనిరూపణ
సందర్భమున ధ్వనికారులును లోచనకారులును సమాసజటిలబంధము
లేకున్నను పరుషనృత్తి లేకున్నను అర్థకారివ్యమాత్రముననే ఓజోనృత్తి
కలుగు నని తదాశ్రయరాద్రాదిరసములు వ్యజ్యమానము లగునని
ఆచరిచ్చినారు ప్రకృతశ్లోకము నుదాహరించినారు (1) తత్ (ఓజః)
ప్రకాశనపరశ్చార్థో అనవేక్షిత దీర్ఘ సమాసరచనః ప్రసన్నవాచకాభి
ధేయః యథా- యో య శ్శస్త్రం బిభర్షి ఇత్యాదౌ (2) మఱి
తృతీయోద్యోతమందు తథా రాద్రాది ష్వుసమాసా దృశ్యతే యథా
యో య శ్శస్త్ర మిత్యాదౌ మఱి రసగంగాధరకారునకు
ఈ శ్లోకమునందు అర్థకారివ్యము సైతము లేదని యభిప్రాయమా?
అది యున్ననుగూడ దీర్ఘసమాంశనృత్తియు పరుషశబ్దబంధమును
రాద్రాదిరసములకును ఓజోనృత్తికిని నియతముగ నుండి తీరవలెనని
యభిప్రాయము కాబోలు

వీరరసము -

దానవీరము దయావీరము యుద్ధవీరము భర్తృవీరము అని
ఉత్సాహస్థాయి భావోపాధిని బట్టి (ఉపధేయము) వీరరసము నలు
తెలుగులుగా నుండును

దానవీరమునకు ఉదా -

విప్ర నేషమున యాచింప వచ్చిన యింద్రునకు దాన మీయ
నిచ్చుకొని అందులకై వెలుగుపడు సభ్యులతో కట్టని మాటలు

కియ దిద మధికం నే య ద్విజా యార్థయిత్రే
కవచ మరమణీయం కుండలే చార్పయామి?
అకరుణ మవకృత్య ద్రాక్ష కృపాశేన నిర్యత్
బహులరుధిరధారం మోళి మా వేదయామి

ఏమి గొప్ప నాకు యాచకమాత్రుడైన విప్రునకు అరమ
ణీయము సర్వసామాన్యమునైన కవచమును కుండలములను ఇచ్చుట
యందు? (అడుగకయే యిచ్చుట గొప్ప అడిగిన నిచ్చుటయందు
వాసి లేదని భావము 'అర్థయిత్రే') ఇందుల కేల మీకు ఇంత
విస్మయము? వలయుచో నిర్దయముగా తలుకున కత్తితో కోసి
బయల్పెడలు రక్తధారలతో నా మస్తకము నీయనా?

ఇవి బ్రాహ్మణవేషునకు ఇంద్రునకు కవచకుండలములు
దానము చేయ సిద్ధపడిన కట్టుడు విస్మితులైన సభ్యులతో, బలికి
మాటలు

ఇట యాచమానుఁడు ద్విజవేషి ఇంద్రుఁడు ఆలంబనము
 అతఁ డొనర్చిన స్తుతి ఉద్దీపనము కనఁచాదివితరణము అందు
 తుచ్చత్వాదిబుద్ధ్యాదికము అనుభావము నాకు అనుచో అర్థాం
 తసంక్రమిత వాచ్యధ్వన్యతాపితము గర్వమును స్వకీయభోక్తృ
 పితృ (సూర్య) జన్యత్వాది స్మృతి యు సంచారులు 'నాకు - ఇట
 అర్థాంతరసంక్రమితవాచ్యధ్వని లక్షణామూలకము అందుచే
 మున్యార్థము అనుపపన్నము. ఇట లక్ష్యార్థము కల్గుని సమస్తైశ్వర్య
 దానదక్షత్వాదిభర్మము నాకు అను స్వార్థము పరిత్యక్తముకాదు
 సమస్తైశ్వర్యదానదక్షుడ నైన నాకు అని స్వార్థవిశిష్టము - అజ
 హతస్వార్థము దానంజేసి కల్గుని సాటిలేని దానశౌంఢీర్యము అను
 వ్యంగ్యార్థము వ్యజ్యమాన మగుచున్నందున ఇట లక్షణ ప్రయోజన
 వతి ఇట వాచ్యార్థము వ్యంగ్యార్థమున అసమానదానశౌంఢీర్య
 మున నత్యంతసంక్రమితము అందుచే నాకు అస అంతటి దాత
 నైన నాకు ఈ దానము ఏపాటి అను గర్వము వ్యజ్యమానము ఈ
 పద్యమునందు వృత్తియు ఆ యా యర్థము ననుసరించి తొలినుండి
 తుదిదాక నిర్వహింపఁబడియున్నది అందుచే సహృదయులకు
 అత్యంతము చమత్కారాధాయకము ఎట్లన కవచకుండలదానముల
 లఘుత్వనిరూపణ మొనర్చుటకై శ్లోకపూర్వార్థమునందు తదను
 కూలమైన శిథిలబంధము మృదులవర్ణఘటితము, కోమలాఖ్యవృత్తి.
 ఉత్తరార్థమునం దన్ననో 'హాళి' అను శబ్దమునకన్న పూర్వము
 వక్తయైన కల్గుని గర్వోత్సాహపరిపోషకము ఉద్ధృతము (ప్రౌఢము)
 వృత్తి - పరుషవృత్తి 'ఆపైని దదామి అనుచోట బ్రాహ్మణుని
 యెడ సవినయత్వము ప్రదర్శించుటకు ఉచితమగుటఁ దన్మూలభూత
 గర్వరాహిత్యమును ధ్వనింపఁజేయుటకు మఱల శైథిలీవృత్తి (కోమల
 వృత్తి) సన్ని వేశము అందువలననే ఆవేదయామి (సమర్పయామి)

అని చెప్పబడినది అంతేకాని గర్వస్ఫోరకముగా దదామి వి
రామి' (ఇచ్చుచున్నాను) అని చెప్పబడలేదు

ప్రత్యదాహరణము —

యస్యోద్దామ దివానిశార్థివిలసద్దాన సనాహప్రభా
మాక ర్ణాననిమండలాగత వియద్వంశీందు బృందాననాత్
ఈర్ష్యా నిర్భర పుల్లరోమనికర వ్యావల్ల దూళిః స్రవ
తీప్రయాష ప్రకరైః సుకేంద్రసురభిః ప్రావృక్పయోదాయజే

ఆ రాజ రాత్రింబవస్సు అడ్డులేక నిరంతరముగ యాచకులకు
చేయుచున్న దానపరంసరల కీర్తిని భూమండలమునుండి వచ్చిన
స్వర్గస్తుతి పారకప్రవరబృందముల నోళ్ళు విని దేవేంద్రుని (కామ)
ధేనువు యొక్క యీర్ష్యా పులకితమై విఘోభ ప్రకంపితమైన పొదుగు
నుండి స్రవించుచున్న దుగ్ధామృతధారలచే వర్షాకాలపు మబ్బులు
కల్పితము లైనట్లున్నది అట్టి దానవీరాగ్రణి ఆరాజు అని
తాత్పర్యము

ఇట ఇంద్రసభామధ్యగతులైన సకలసదస్యులు ఆలంబనము
భూలోకాగత స్వర్గస్తుతి పారకక్రేష్టుల నోళ్ళనుండి వెలువడిన రాజ
దాన వర్ణనము ఉద్దీపనవిభావము పొదుగునుండి జాలువారు నమృత
ధారలు అనుభావము అసూయలు సంచారులు. వీనిచే నెల్లఁ బరి
పోషితమైన దయ్య కామధేనుగతోత్సాహస్థాయి రాజసుతికి గుఱి
భూత మైనది. అందుచే నిట (దానవీర)రస వ్యపదేశము లేదు దాన
వీరమునకు ఇది ఉదాహరణము కాదు (రతి) భావధ్వనికి ఉదాహరణ
మగును

ప్రశ్నదాహరణాంతరము —

సాధిద్వీపకులాచలాం వసుమతీ మాక్రవ్య సప్తాంతరాం
 సర్వాం ద్యామపి సస్మితేన హరిణా మందం సమాలోకితః
 ప్రాదుర్భూత పరప్రమోద విదల ద్రోమాంచిత సత ణం
 వ్యావప్రికృత కంధరోఽసురవరో మూలిం పురో న్యస్తవాన్.

సముద్రములు ద్వీపములు కులాచలములతోడి భూమి నెల్ల
 (నొక్క యడుగున) నాక్రమించి సప్తప్రాకారములతోడి సర్వ
 స్వర్గమును [కొండొక యడుగున] నాక్రమించి అల్లన వామనావ
 తారుడు శ్రీమన్నారాయణుడు అవలోకింపఁగా పరమానందో
 దయమునఁ బులకాంకితుడై బలిచక్రవర్తి వెంటనే మెడ వంచి
 [నీ మూడవ యడుగు నిట నుంపు మని] హరి పురోభాగమునఁ దన
 శిరము నుంచెను

ఇవట భగవంతుఁడు వామనుఁడు ఆలంబనము ఆయన పొన
 ర్చిన మందనిరీక్షణము ఉద్దీపనవిభావము రోమాంచాది అను
 భావము హర్షాదులు సంచారులు వీనిచే పోషితము బలి నిష్ఠోత్సా
 హము అప్రధాన మైనది ప్రధాన మైననే రసవ్యపదేశము ఇట బలి
 స్తుతి ప్రధానమైనది దానికి (కవి గత బలివిషయక రతిభావమునకు)
 ఉత్సాహము అంగమైనది అందుచే వీరరసోదాహరణము కాదు

ముందు 'యస్యోద్దామ' అను శ్లోకమున అన్యగతమైన
 (కామధేనుగతమైన) యుత్సాహమున కన్న ఎట్లు రాజస్తుతికే
 ఉత్కర్ష కలుగ నట నుత్సాహము గొణము ఎఱైనదో అట్లే ప్రకృత
 శ్లోకము నందును బలిరాజగతోత్సాహస్థాయిభావమున కన్న బలి

వీరరసోదాహరణముగా నిచ్చెను ఇది వీరరసోదాహరణము కాదు
ఏల సాన్ని శ్లోకమునందుంబోలె నిందును ఉత్సాహస్థాయి వీరరస
వ్యంగ్యమైనను అది పరాంగమై గుణీభూతవ్యంగ్య మైనది రసధ్వని
కాదు

[శంక] అట్లైనచో తుల్యన్యాయమున 'కియదిదమ్' అను
శ్లోకమున 'అకరుణ మనకృత్య అనువోటనుంగూడ ప్రతీయమాన
మగు దానవీరరసము కర్ణస్థితికి అంగ మాటంజేసి రసధ్వని
యెట్లు గును?

[సమా] సందేహము సరియే కాని నిజమునకు అక్కడ రస
ధ్వనియే ఇట తుల్యన్యాయములేదు పైపద్యమున కర్ణనచనాను
వాదమున మాత్రమే కవికి తాత్పర్యము కన్లుని స్తుతించుటయందుఁ
గాదు అందుచే కర్ణస్థితికి వీరరసము అంగము కాదు వీరరసము
అంగియే అటుగాక 'సాన్ని' శ్లోకమున బలిస్థితి కవితాత్పర్య
విషయ మైనందున ప్రధానము వీరరసము తదంగము

[శంక] పోనీ కవికి ఇట కర్ణస్థితియందు తాత్పర్యము
లేదుగాక కన్లునకే ఆత్మస్థితియందు తాత్పర్యము కావున స్థితికే
ప్రధానము అని ఏల యనరాదు ?

[సమా] కన్లుఁడు మహాశియుఁడు అందుచే ఆత్మస్థితియందు
అతనికి తాత్పర్యము అనుపపన్నము అందుచే అట స్థితియున్నను
వాక్యార్థము కానేరదు వాక్యార్థము కానిది తాత్పర్యార్థముకాదు
అందుచే అట సర్వధా తాత్పర్యార్థమైన వీరరసమే వాక్యార్థము

[శంక] ఓయీ కియదిద మనుశ్లోకమున ప్రతీయమానము
స్తుతి తాత్పర్యవిషయకము కాకపోవుటంజేసి శాబ్దబోధ విషయము
కాకపోవుగాదా ?

[సమా] మఱి దానవీరరస ప్రధానకము శాబ్దాత్మకవాక్యార్థ
బోధ ముగియఁగనే తాదృశోత్సాహలింగము(హేతువు)చే శ్రోతకు
తనయందు (స్వాధికరణమందు) కన్లుఁడు స్తుత్యఁడు దానవిషయ
కోత్సాహవిషయత్వమునంజేసి -అని యిట్టి యాకారము గల యను
మితిపుట్టును స్తుతి యిచట అనుమితిగోచర మగునుకాని శాబ్దబోధ
గోచరముకాదు అట్లుకాక ఎట స్తుతి ప్రధానవిషయ మగునో
రసము అప్రధాన మగునో అచ్చోట స్తుతియే తాత్పర్యవిషయ
భూతము వాక్యార్థ మగును శాబ్దబోధవిషయక మగుటంజేసి అట
స్తుతియే ప్రధాన మగును

దయావీరరసమునకు ఉదా :

శిబిచక్రవర్తి మాటలు —

న కపోత భవంత మన్వపి
స్పృశతు శ్యేనసముద్భవం భయం
ఇద మద్య వయా తృణీకృతం
భవదాయుఃకుశలమ్ కళేబరమ్

ఓ పావురమా నిన్ను జేగభయము ఇసుమంతేని తాళ
కుండుఁగాక నీ ప్రాణమును రక్షించుటకై ఈ నా శరీరమును తృణ
ప్రాయముగా నొనర్చి జేగకు నే నర్పించుచున్నాఁడను.

పై శ్లోకమును ఇట్లును విన్యసింపవచ్చును.

న కపోతకపోతకం తన

స్పృశతు శ్యేన మనాగపి స్పృహ

ఇద మద్య మయా సమర్పితం

భవతే చారుతరం కలేబరమ్

ఓ శ్యేనమా నీ స్పృహ కపోతకిశోరమును ఇంచుకేని స్పృశింపకుండునుగాక నీకు ఇంతకన్న మనోహరమైన నా శరీరము ఇప్పు డిదే మత్సమర్పితమైనది శిబిచక్రనర్తి యొక్క దయామయత్వమును పరీక్షింపఁగోరి దేవేంద్రుఁడు శ్యేనహాపమున తన్నుఁ దఱుము కొనిరాఁగా ధర్మదేవత కపోతహాపమునఁ బఱచినచ్చి శిబిని శరణు సాచ్చెను అప్పుడు శిబి కపోతముతోఁ బల్కినమాటలు తొలి శ్లోకమున (జేగతోఁ బల్కినమాటలు మలిశ్లోకమునఁ) గలవు శిబినిష్ఠము దయావిషయకము ఉత్సాహము స్థాయిభావము కపోతము ఆలంబనము తద్గతము వ్యాకులత్వము ఉద్దీపనము తదర్థము స్వశరీరార్పణము అనుభావము ధృత్యాదులు వ్యభిచారులు ఇవెల్ల సమ్మిశ్రితములై దయావీరరసమును వ్యజ్యమాన మొనర్చుచున్నవి

[శంక] ఈ శ్లోకమున శిబి జేగకు చేసిన స్వశరీరదానము అవగత మగుటంజేసి దానవిరధ్యనికే ఉదాహరణము అనఁదగుదా?

[సమా] అట్లుకాదు ఏలన శ్యేనకపోతములకు భక్ష్యభక్షక భావము సంబంధము కలదు శ్యేనము భక్షకము కపోతము భక్ష్యము అందుచే శ్యేనము కపోతార్థియగును శిబిశరీరార్థికాదు అందుచే శిబిశరీరదానప్రతీతి సంభవింపను. మఱి కపోతశరీరము రక్షించుటకై శ్యేనమునకు శిబిశరీరము ప్రతిపఱిక్పతము - అనఁగా ప్రత్యోప

మైనది అది ద్రవ్యవినిమయమేకాని దానముకాదు వినిమయ మన ఒక వస్తు విచ్చి బదులు ఇంకొక వస్తువు గైకొనుట (ఇట్లే గరుడు నకు శంఖచూడ శరీరరక్షణార్థము స్వశరీరము నర్పించిన జీమూత వాహనుని విషయమునందును వినిమయమేకాని దానముకాదు అందుచే ఈ రెండు చోటులందును దయాపీఠమే రసము దానపీఠము కాదు అని ఎఱుంగవలెను)

యుద్ధపీఠమునకు ఉదా —

రణే దీనాన్ దేవాన్ దశవదన విద్రావ్య నహతి
ప్రభావప్రగల్భ్యం త్వయితు మమ కోయం పరికరః ?
లలాటోద్యజ్జ్వాలాకబలితజగజ్జాలవిభవో
భవో మే కోదండచ్యుతవిశిఖవేగం కలయతు

యుద్ధమున దీనులను (అసారులను కాందిశీకులను) దేవతలను పాణిద్రోలి ఓయి దశానన శౌర్యప్రగల్భ్యమును నహించు చున్నావు అట్టి నీ విషయమున నాకు (జగదేకపీఠమునకు) సమర సన్నాహము ఏల ? త్రిభువన సముదయము నెల్ల ఏకశోచనవహ్నాచే గబలించిన నిరతిశయపరాక్రమప్రాధనశాలి ఆ త్రిపురారి వద్దను ర్విముక్తశరవేగమును తెలిసికొనుగాక

ఇది దశవదనుని రావణునిగూర్చి భగవంతుడు శ్రీరాముడు నుడివినమాట ఇట పీఠరసమునకు అవజ్ఞాపాత్రుడు రావణుడు కాడు శివుడు ఆలంబనము రణదర్శనము ఉద్దీపనము, దశవదనుని యెడ అవజ్ఞ అనుభావము గర్వాదులు సంచారులు అది శబ్దముచే అసంమోహము ఉత్సాహము ఆవేగము హర్షము

మతి, ఉగ్రత అమర్షము, మదము, రోమాంచము, స్వర
 భేదము, క్రోధము, అసూయ భృతి వితర్కము గ్రాహ్య
 ములు ఇట వృత్తి రససముచితముగా నున్నది. అది దేవతల
 ప్రస్తావమున వారి కార్యము (భీరుత్వము) స్రవకాశింపఁజేయుట మూల
 మున వీరరసమునకు ఆలంబనము కాకపోవుటచే అనుద్ధతము (కోమ
 లము.) రావణప్రస్తావమున తత్కృతదేవోద్రావాపరాక్రమత్వప్రతి
 పాదనమునకై ఈషదుద్ధత మయ్యు అతఁ డవజ్ఞాపాత్రుఁ డగుట రామో
 త్సాహమునకు అనాలంబన మగుట అత్యంతోద్ధతము కాదు ఏలన
 తదాలంబనము వీరరసము ఇట అభివ్యక్తము కాదు. అందుచే వృత్తి
 ఉద్ధతము కాదు మఱి ఉత్తరార్థమున భగవంతుఁడు శివుఁ డన్ననో
 పరమోత్కృష్టాలంబనవిభావ మగుటంజేసి తదాలంబననిమి తమున
 ఓజోగుణమునకు ఆశ్రయము వీరరసము నిష్పన్నమగుటచే తత్రప్ర
 స్తావమున వృత్తి ప్రకృష్టోద్ధతము

ధర్మవీరమునకు ఉదా,

ధర్మరాజు మాటలు :-

నపది విలయ మేతు రాజ్యలక్ష్మిః

ఉపరి పతిం త్వథవా కృపాణధారాః

అపహరతుతరాం శిరః కృతాంతో

మమ తు మతి ర్నమనా గపైతి ధర్మార్

అప్పుడే రాజ్యలక్ష్మి నశించుఁగాక ఖడ్గధారలు పైని పడు
 గాక యముఁడు శిరస్సు ఖండించుఁగాక నామనస్సు ఇంచు
 కేనియు ధర్మమునుండి తొలఁగదు

అధర్మముచేతనేని శత్రువును జయింపవలసినదే అని తన్ను ప్రబోధించు వారినిచూర్చి ఇవి ధర్మజుఁడు పలికిన మాటలు ఇట ధర్మవిషయము ఆలంబనము న జూతు కామాత్ న భయాత్ న లోభాత్ ధర్మం త్యజేత్ జీవితస్యాపి హేతోః, ఇత్యాది వాక్యార్థము ఉద్దీపనము శిరశ్చేదాద్యంగీకారము అనుభావము ధృతి సంచారి ఇ వెల్ల నిట చేరి ధర్మవీరమును స్ఫురింపఁ జేయుచున్నవి

వీరరసప్రకారములు

ఇట్లు వీరరసము నలు తెఱంగుగఁ బ్రాచీనమతానసారము ప్రపంచితము నిజమునకు శృంగారమునకుం బోలె వీరరసమునకును బహుప్రకారములు చెప్ప శక్యమగును అది ఇట్లు ప్రాచీనుల మతము ననుసరించి నపది విలయ మేకు అను పద్యమున 'మమతు మతి ర్నమనా గపైతి సత్యాత్ 'అని తుది పాదమును మార్చి పద్యాంతర మొనర్చిన అది సత్యవీరమునకు ఉదాహరణ మగుట సంభవించును సత్యమును ధర్మములో నంతర్గత మగుఁ గావున ఇటను ధర్మవీరసే రసము అని వచింపరాదు అట్టివో దానదయావీరములును ధర్మ వీరములో చేరిపోవును గావున వానిని ధర్మవీరమునకన్న నేఱుగా గణింపఁదగదుకదా అందుచే ఇది అస్రయోజనశంక కావున ఇట్లు నాలుగు ప్రకారములే కాదు అనేకప్రకారములు శక్యము కదా ఇదిగో పాండిత్యవీరమునకు ఉదా —

ఒకానొక పండితపేరుని మాటలు -

అపి వక్త్రీ గిరాంపతిః స్వయం

యది తాసా మధిదేవతాపి వా,

అయ మస్మి పురో హయానన

స్మరశోల్లంఘితవాఙ్మయాంబుధిః

స్వయముగా బృహస్పతియే [శాస్త్రాధిపమునఁ బూర్వపక్షము] చెప్పగాక కాదా వాగధిదేవత సరస్వతియే చెప్పను గాక హయగ్రీవదేవస్మరణముచేత వాఙ్మయసముద్రమును దాటిన నేను మీ యెదుట [సిద్ధాంతముచేయ నిదే సిద్ధముగా] నున్నాఁడను

ఇట బృహస్పతియు సరస్వతియు ఆలంబనములు సభాది దర్శనము ఉద్దీపనము నిఖిలవిద్వత్తిరన్కారము అనుభానము గర్వము సంచారి ఇవెల్ల చేరిన కర్మకర్మ- యుత్సాహము పాండిత్య వీరసముగ నభివ్యక్త మగును

[శంక] పై శ్లోకమున యుద్ధవీర మని యేల వచింపరాదు ? వాదమును యుద్ధవిశేషమే ఒకటి శత్రుయుద్ధము ఇంకొకటి శాస్త్ర యుద్ధము వైరి పరాజయము రెంటును సమానమే

[సమా] అట్లు వచించుచో మఱి యమావీరవిషయమున నేమి వచించెదరు ? ఇదే ఉదా —

అపి విశిఖ దహనజాలం

మూర్ధ్నిరిపు క్లే నిరంతరం ధమతు

పాతయతు వాఽసిధారా

మహా మణుమాత్రం నకించి దాభాషే

శత్రువులు నా శిరమున శరాన్ని పెల్లుగా నిరంతరము జ్వలంపఁ జేయనీ ఖడ్గధార నేయనీ నే నణుమాత్రమును పలుకను ఇది యమా పంతుని వచనము

ఇట న క్తృక్షమావిషయక మగు నుత్సాహమునకు శత్రు
కృతాపకారములు ఆలంబనములు తటస్థుల ప్రశంసాది ఉద్దీపనము
మానము అనుభావము ధృతి న్యభిచారి

మఱి బలవీరుని విషయమున నేమి సమాధానము చెప్పు
దును

గరుత్మంతుఁడు ఇంద్రునితో నుడువు చున్నాఁడు —

పరిహరతు ధరాం ఘోషప్రవీరః
సుఖ మయతాం కమతోపి తాం విహాయ
అహ మిహ పురుషాత పక్షకోణే
నిఖల మిదం జగదండకం నహామి

సర్వప్రవీరుఁడు సర్పరాజు అదిశేషుఁడు ధరను ధరింపక
పరిహరించుఁగాక. అదికమతము సైతము దానిని మోయి పాలు
మాలి పరిహరించి సుఖ ముందుఁగాక ఓయి దేవేంద్రా నేను
నా గరుక్మణమున (తెక్కయంచున) ఈ నిఖలధరామండలమును
వహింతును ఇట శేషుఁడు వేయితలచేత అదికూర్మము పృష్ఠా
భోగమున నెట్లొ శ్రమపడి భూమిని మోయుచున్నవి నే నన్ననో
నా తెక్కకొనచేతనే అనలీలగా అఖండబ్రహ్మాండమండలమును
దాల్చుజూలుచును అని శేషకమఠాతిశాయి బలాఢ్యత్వము తాత్పర్య
గతము ప్రతీతము

ఇట శేష కూర్మములు ఆలంబనములు తత్ప్రశంసాకర్ణనము
ఉద్దీపనము ధరాధరశోద్యమము అనుభావము గర్వాదులు న్యభి
చారులు

[శంక] అపి నక్తి' 'పరిహరతు ధరామ్ అను రెండు శ్లోకములందును గర్వమే ప్రతీతమగుచున్నది ఉత్సాహము ప్రతీత మగుటలేదు నడిమిదైన 'అపి విశిఖ అచ పద్యమున ధృతియే ధ్వనించు చున్నది అందుచే వీనియం దెల్ల భావధ్వనియే కాని రస ధ్వని ప్రతీత మగుటలేదు

[సమా] ఆ పక్షము ననుసరించి దాన దయా యుద్ధ వీరాదు లందును గర్వాదులే ధ్వనించుచున్న నని యేల నుడువరాదు? అచట నెల్ల భావధ్వనియే అని యేల వచింపరాదు? రసధ్వనిసామాన్యమునెల్ల నుచ్చేదపజచి అది తద్వ్యభిచారిభావధ్వనిచేతనే గతార్థమైన దని యేల ఉగ్గడింపరాదు? భవస్మృతము ననుసరించిన ఇట్లు సకలరస తంత్రవ్యాకులీభావము ఉప్పొంగును అందుచే నింతకన్న రసధ్వనిని విలక్షణముగా నొప్పుట శ్రేయము

[శంక] ఓయీ రసధ్వనిస్థలములందు స్థాయిభావమునకు వ్యభిచారిభావములకన్న ఉత్కృటప్రతీతి కలదు కావున స్థాయిభావ ఒలమునుబట్టి రసధ్వని అని వ్యవదేశము మఱి ఉత్కోదాహరణములం దన్ననో గర్వాదివ్యభిచారిభావములకు ఉత్కోటికప్రతీతి కలిమిం జేసి భావధ్వని అని వ్యవదేశము ఏది ప్రకృష్టమో దానినిబట్టికదా వ్యవదేశము

[సమా] అట్లు నీవు అచ్చోట్లుల స్థాయిప్రతీతి ఉత్కోటి కముగా నున్నందున రసధ్వనిని ఒప్పుదు నందువేని ప్రకృతమందును పాండిత్యవీరాదిస్థలములందు ఉత్సాహమే ఉత్కృటముగా ప్రతీత మగుటంజేసి రసధ్వనియే ఒప్పువలసి యుండును ప్రాచీనులు

చెప్పిన దయానిరాద్యుదాహరణములందు స్థాయిభావము ప్రతీత మగుచున్నది మేము చెప్పిన పాండిత్య వీరాద్యుదాహరణము లందు స్థాయిభావప్రతీతి లేదు ' అని మీ నుడువుట కేవల రాజాజ్ఞా ప్రాయముగా నున్నదే కాని ఉపపత్తి పర్యాయాలోచన పూర్వకముగ లేదు నిజమునకు ఛలము మాని మీరు సహేతుకముగా విచారింపుడు ప్రాచీన నవీనమతములు రెండును సంగతములే వైషవ్య లేశమును లేదు అందుచే తత్త్వ మాలోచించిన వీరరసమున ప్రాచీనోక్తములు నాలుగే ప్రకారములు పారిమార్గికము లనుట యుక్తి సహము కాదు

సాహిత్యసారమున అచ్యుతరాయుడు వీరరసప్రకారములు బహుధా ప్రపంచించినాడు

ప్రభావైః శ్లైర్యగర్వాద్యైః ర్విభావాదిభి రున్నతః
ఉత్సాహ స్థాయిభావస్య వీరో ద్వాదశధాతు సః
యుద్ధదాన దయాధర్మ సత్య విద్వత్తపోబలైః
త్యాగయోగక్షమాజ్ఞానై స్తదుపాధే ర్విభేదతః '

[ప్రభావః (సామర్థ్యః) ఉద్దీపనవిభావః శ్లైర్యం చానుభావః
గర్వ స్సంచారిభావః అస్య అనేకవిధత్వాత్ సర్వత్ర సాధారణ్యేన
ఏకవిధాలంబన సంభవాత్ క్కతః తదనుక్తిః తదుపాధేః = ఉత్సా
హస్యేత్యర్థః]

పైఁజెప్పిన ద్వాదశ సంఖ్యయు వివక్షితము కాదు అతఁడే
వెండియు 13 సంపద్వీరము 14 రూపవీరము 15 గానవీరము
16 అహింసావీరము 17 వశ్యర్యవీరము 18 కవిత్వవీరము

19 శ్రద్ధాపీఠము 20 భక్తిపీఠము అని యిట్లు బహుప్రకారముల
సోదాహరణముగా నిరూపించినాఁడు

ఏన మన్యేపి తద్భేదాః బుద్ధై రూహ్య సతాం మతాః
నచైవ మన్యాః సంఖ్యత్వం దోష స్తస్యేపి తత్వతః

“రసభేద బాహుల్యేన తద్విపులత్వం హి అలంకారాయై
వాలంకారాణా మితి తాత్పర్యమ్ (చూ సాహిత్యసారము) శృంగా
రమునందుంబోలె పీఠరసము నందును ఈ భేదప్రతిపాదనమున విశే
షము లేదని పండితరాయల భావము

అద్భుత రసముచకు ఉనా —

యశోద శ్రీకృష్ణనితోఁ బలుకుట .-

చరాచర జగజ్జాల నదనం నదనం తన
గలదగన గాంభీర్యం వీక్ష్యోస్మి హృతచేతనా

ఓ కృష్ణా స్థావరజంగమాత్మక మగు భువనమండలమునకు
ఇక్కయైనదానిని ఆకాశగాంభీర్యమును అతకరించుదానిని నీ నోటిని
చూచి విశ్వయాతిశయమున నిర్విణ్ణురాలను

ఒకప్పుడు మృద్భక్షణము చేసెనని విని యశోద దండింపుఁడు
భగనంతుఁడు శ్రీకృష్ణుఁడు తాను తినలేదని నోరు తెఱచి (తల్లికి)
చూపెను అందు సకలబ్రహ్మాండము నవలోకించి యశోద
పల్కిన మాట లివి ఇందు నదనము ఆలంబనము తదంతర్గతచరాచర
జగజ్జాలము ఉద్దిపనము హృతచేతనత్వమును దానిచే ధ్వనిత మగు
రోమాంచము నయనవికాసము మున్నగునవి అనుభావములు

త్రాసాదులు వ్యభిచారులు ఏతత్సామగ్రీరమవధానమున ప్రతీయ
మానము విస్మయస్థాయి అద్భుతరసముగ నాస్వాద్యమానము

[శంక] ఇట యశోదయొక్క పుత్రప్రీతి ప్రతీత ము
చున్నది అందుచే అదియు భావధ్వనియే

[సమా] అట్లు శింకింపరాదు ఏలన నిందు ప్రీతికి వ్యంజక
ములు లేవు విస్మయమునకే కలవు అందుచే ఇది అద్భుతరసధ్వనికే
ఉదాహరణము

[శంక] ప్రకరాపర్యాలోకనమున పుత్రగతప్రీతి ప్రతీయ
మాన మగుచున్నది

[సమా] ఉండుగాక అది ప్రధానము కాదు ఏలన 'హృత
చేతన అను మాటచే విస్మయమే ప్రబలమగుటంజేసి ప్రీతికి విస్మ
యము గుణిభూతమని ఇది గుణిభూత వ్యంగ్యోదాహరణము అని
వాదించుట పొసగదు విస్మయమే ప్రధానము ఇది అద్భుతరస
ధ్వనికే లక్ష్యము అనుట సమీచీనము

[శంక] అట్లుకాదు శ్రీకృష్ణుని వదనమున బ్రహ్మాండము
నెల్ల జూచి యశోద ఇతఁ డెవఁ యో మహాపురుషుఁడు అను బుద్ధి
యత్పన్నమగుట శ్రీకృష్ణవిషయకయశోదాభక్తి ఇట ప్రధానము
తఁగింపక మగుట విస్మయము దానికి అంగము అందుచే భావధ్వనికే
ఇది యుదాహరణము

[సమా] అదియు సంగతముకాదు ఏలన యశోదకు
ఈ గాల్గుడు నా కుమారుఁడు' అను నిశ్చయాత్మకజ్ఞానము కలదు

[సమాన విషయమున నిశ్చయము తదితరజ్ఞానోత్పత్తికి ప్రతిబంధకము అను న్యాయమునుబట్టి] ఆ ప్రతిబంధమువలన ఇహోపాత ఇతఁడు మహాపురుషుఁడు అను జ్ఞానము, అది ప్రతిబద్ధమగుట పుట్టనే పుట్టను. అందుచే భక్తియే అసంభవ మగును ఇక దానికి విఘ్నము అంగమగుట ఎట్లు ఘటిల్లును ? అందుచే ఇట ప్రధానము విఘ్నయస్థాయికము అద్భుతరసధ్వనియే.

ప్రత్యుదాహరణము—

సహృదయ శిరోమణులు ప్రాచీనులు కాన్యప్రకాశికాకారాదులు నక్ష్యమాణిక్లోకమును అద్భుతరసధ్వనికి ఉదాహరించి నారు —

వామనుని గూర్చి బలి తలపోతమాటలు —

చిత్రం మహా నేష నవావతారః !
 క్వ కాన్తి రేషాభినవైన భంగిః !
 లోకోత్తరం ధైర్య మహా ప్రభావః !
 కా ప్యాకృతిః నూతన ఏష సర్గః !

ఔర, అపూర్వము ఈ మహావతారము ! ఈ శరీరకాంతి ఎక్కడ? అపూర్వమే ఈ భంగియు లోకోత్తరము ఇతని ధైర్యము ఔరా ప్రభావము ! ఏమి ఆకారము ! - ఇదెల్ల (మున్నెన్నఁడును కని విని యెఱుఁగనిది) నూతన సృష్టి !

ఇట ఇది వక్తవ్యము ఇట విస్మయము ప్రతీయమాన మగుఁగాక మఱి అది యెట్లు రసధ్వనికి ఆస్పదము ? ఇట వర్ణనీయుడైన యొకానొక మహాపురుషుని గూర్చిన స్తోత్రగతభక్తి ప్రధానము

విస్మయము గుణభూతము (అంగము) అయినది అందుచే నిది
అద్భుతరసమునకుఁగాక భక్తి భావధ్వనికి ఉదాహరణము

ఇంకొక ప్రత్యుదాహరణము —

భగవద్గీతలో విశ్వరూపమును జూచుచున్న యష్టనుచకు,

‘పశ్యామి దేవాం స్తవ దేవ దేహే

సర్వాం స్తథా భూతవిశేషసంఘాన్ ”

ఇత్యాది వాక్యగ్రంథమునందు భగవద్విషయక రతి (భక్తి)
ప్రధానముగా ప్రతీయమానము అద్భుతపూర్వ విశ్వరూప సంద
ర్శనముచే గల్గిన విస్మయ మన్ననో ఆ భక్తికి అంగమై దానిని పరి
పోషించుచున్నది అందుచే నితైఽంగున చిత్రం’ శ్లోకమును
రసాలంకారమునకు (రసనదలంకారమునకు) ఉదాహరణ మనఁ
దగును ఎవ్వరేని పైయుదాహరణమందు భక్తి ప్రతీయమానమగుట
లేదు” అందురేని ఆ సహృదయులు దరనిమీలితలోచనులై భావన
చేసి ఇందలి పరమార్థము నెఱుంగుదురుగాక అనఁగా నిష్పక్షపాత
బుద్ధితో తత్త్వము పర్యాయలోచించి గుఱుతించిన భావధ్వనికే ఇది
ఉదాహరణ మని రసధ్వనికిఁ గాదని లేటతెల్ల మగునని భావము

హాస్యరసమునకు ఉదా —

ఒకానొక తార్కిక పుత్రుని వాక్యము —

శ్రీతాతపాదై ర్వికితే నిబంధే

నిరూపితా సూతన యుక్తి రేషా

అంగం గవాం పూర్వ మహో పవిత్రం.

కథం న వా రాసభధర్మపత్నాన్యః ?

మా తండ్రిగారు రచించిన గ్రంథమునందు క్రొత్త యుక్తి యొకటి నిరూపితమైనది అది యిట్లు ఆవుయొక్క పూర్వకాయము పవిత్ర మగునేని తుల్యన్యాయమున అడుగాడిద పూర్వకాయము ఎన్ని పవిత్రముకాదు ?

ఇట్ల తార్కికపుత్రుడు ఆలంబనము అతని నిశ్చింతి ఉద్దిపనము దంతప్రకాశనాది అనుభావము ఉద్వేగాదులు వ్యభిచారులు (ఆదిశబ్దముచే గ్లాని శంక అసూయ శ్రమము, చపలత, సుస్తము, నిద్ర అనశ్శిథిము గ్రాహ్యములు

హాస్యప్రకారములను ప్రాచీనులు ఇట్లు నిరూపించినారు

ఆత్మస్థః పరసంస్థశ్చేద్ యస్య భేదద్వయం మతమ్
ఆత్మస్థో ద్రష్టు రుత్పన్నో విభావేక్షణ మాత్రతః
హస్త మపరం దృష్ట్వా విభావ శ్చోపజాయతే
యోసా హాస్యరస సత్తజ్ఞైః పరః పరికీ రితః

ఉత్తమానాం మధ్యమానాం నీచానా మప్యసౌ భవేత్,
త్ర్యనస్థః కథిత స్తస్య వడ్భేదాః సన్తి చాపరే
స్మితంచ హాసితం ప్రోక్తం ఉత్తమే పురుషే బుద్ధైః
భవే ద్విహాసితం చోపహాసితం మధ్యమే నరే,
నీచేఽపహాసితం చాతిహాసితం పరికీ రితమ్,

ఈవత్సుల్ల కపోలాభ్యాం కటాక్షై రప్యనుల్బఙ్గైః
అదృశ్యదశనో హాసో మధురః స్మిత ముచ్యతే
వక్త్ర)నేత్ర కపోలైశ్చే దుత్సుల్లై రుపలక్ష్ితః
కించిల్లక్ష్మితదంతశ్చ తదా హాసిత మిష్యతే

సశబ్దం మధురం కాఱుగతం వదనరాగవత్
 ఆకుంచితాక్షివంద్రంచ విదు ర్విహసితం బుధాః
 నికుంచితాక్షిశీర్షశ్చ జిహ్మద్వష్టినిరోకనః
 ఉత్కుల్లనాసికాహాసో నామ్నా ప్రహసితం మతం

అస్థానజ సాస్రదృష్టి రాకంపశ్చంధమూర్ధజః
 శార్జదేవేన కథితో హాసోపహసితాహ్వాయః
 స్థూలకర్ణకటుధ్వానో బాష్పపూరప్లుతేక్షణః
 కరోపగూఢపార్శ్వశ్చ హాసోఽతిహసితం మతమ్

హాస్యరసము ఇటు తెఱంగు ఆత్మస్థము పరస్థము అని అందు
 ద్రష్టకు ఆలంబనదర్శనమునంజేసి స్వయముగ నుదయించు
 హాస్యము ఆత్మస్థము నవ్వుచున్నవానిని జూచిన నుదయించు
 హాసము అది పరస్థము ఈ రెండవదానికి విభావము నవ్వుచున్న
 పరకీయుని హాస్యము. ఈ రెండును ఉత్తములకును మధ్యములకును
 అధములకును గలుగును అందుచే దానికి నుత్తమము మధ్యమము
 అధమము అని మూడవస్థలు చెప్పబడినవి ఇతరులు దానికి (హాస్య
 మునకు) ఆటభేదములు చెప్పిరి 1 స్మితము 2 హాసితము 3 విహ
 సితము 4 ఉపహసితము 5 అపహసితము 6 అతిహసితము అని

అందు చెక్కిలి యించుక విప్పాఱ కనుగొనలు మిక్కిలి సారింపక
 పలువరుస కానరాకుండ పొనరు మధురహాసము స్మితము 2 కనులు
 చెక్కిళ్ళు మొగము పెల్లు వికసింప పలువరుస ఒకించుక కానరాగా
 నొదవు హాసము హాసిత మనబడును 3 కాలొచితము మధురధ్వని
 సమన్వితమునై మోము జాజొంద కనులు గంభీరముగ ముకుళింప

నానకు హాసము విహాసితము బుజములను శిరస్సును వంచి కుటిల
దృష్టితోఁ జూచుచు ముక్కుదొప్పలు విప్పి హాసించిన ఉపహాసిత
మనఁబడును పెద్దపెట్టున కర్ణకోరధ్వనితో కనుల నీరు జాలువాఱు
ప్రక్కలు చేతులతోఁ బట్టుకొని పడిపడి నవ్వి న అపహాసిత మన
బడును - అని ఇట్లు శార్ఙ్గధరుఁడు సంగీతరత్నాకరమున వివరించి
నాఁడు

వీనిలో ఆత్మస్థ హాసోదాహరణము —

పాశౌ కంకణ ముత్పణః ఘశిపతి

రేన్ద్రత్రం జ్వలతావకం

కంఠః కూటిత కాలకూట కుటిలో

వస్త్రం గజేంద్రదాజినమ్

గౌరీలోచనలోభనాయ సుభగో

వేషో వరస్యేష మే

గంధోల్లాసవిభావితః పశుపతేః

ర్హాసోద్గమో భ్రాజతే.

(హిమ కవ్యాశు.)

కయిని ముత్పణ ఘశిరాజకంకణంబు

కన్నొ యుజ్జ్వలదనలంబు కంఠ ముగ్ర

కాలకూటిత కుటిలంబు చేల వజిర

మగజ మద్వరవేషహృష్టాత్మ కాదె

పరస్ప హాసోదాహరణము —

కనక కలశస్వచ్ఛే రాధాపయోధరమండలే
ననజలధరశ్యామా మాతృద్యుతిం ప్రతిబింబితామ్
అపితపిచయప్రాంతభ్రాంత్యా ముహుర్ముహు రక్షిపన్
హాసతి జనితక్రీడాహాసః ప్రియాహసికో హరిః
(హేమ - కావ్యాన)

బంగారుకుండలనలె స్వచ్ఛమైన రాధికాపయోధర స్రదేశ
మందు క్రొమ్మొయిలునలె నల్లఁగాఁ బ్రతిబింబితమైన తన తను
కాంతిని రాధయొక్క నీలిచీర చెంగుఁగా భ్రమ గొని పలుమఱు
శ్రీకృష్ణుఁడు లాగసాగెను అది చూచి రాధ నవ్వెను తానుగూడ
లజ్జతుడై నవ్వెను

స్మితాదులైన ఆఱు హాసప్రకారములకు నుదాహరణములు
సాహిత్యసారమున నెఱుంగఁదగుచు

భయానకరసములకు ఉదా —

శ్వేన మంబరతలా దుపాగతం
శుష్యదాననబిలో విరోకయన్
కంపమానతన్మ రాకులేక్షణః
స్పందితుం నహి శశాక లావకః

ఆకసమునుండి తననైపు వచ్చుచున్న జేగను ముఖబిలము
ఎండిపోవ నవలోకించుచు శరీరము కంపించుచుండ కనులు ఆకుల
పాటొంద మృత్యు వాసన్నమైనట్లు భావించుకొని లావకము కదలుట
కేని నేరదాయెను

ఇట శ్రేయము ఆలంబనము వేగముతో నచ్చిపడుట ఉద్దీప
నము ఆననశోషాదులు అనుభావములు దైన్యాదులు సంచారులు -
ఆదిశబ్దముచే స్వేదము వేపఘృత రోమాంచము గాఢద్యము
త్రాసము వైవర్ణ్యము, మరణము

బీభత్సరసమునకు ఉదా —

నశ్చై ర్విదారితాన్త్రాణాం శవానాం పూయ శోణితం
ఆచనే వ్యనులిమ్పన్తి దృష్టా బేతాలయోషితః

పెల్లు గోళులఁ జీల్చుచుఁ బ్రేవుల శన
పూతిగంధావిలము నెత్తు రాతతముగఁ
బూసికొనుచున్నవారలు మొగములందు
వల్ల కాటును బేతాశవల్లభ లిట

ఇట శవములు ఆలంబనము ఆంధ్రవిదారణము (ప్రేవులఁ
జీల్చుట) ఉద్దీపనము జగుప్సాకార్యముగఁ బ్రతీయమానము
రోమాంచనేత్రనిమిలనాది అనుభావములు ఆవేగాదులుసంచారులు

[శంక] రతి క్రోధము ఉత్సాహము భయము శోకము
విస్మయము నిర్వేదము అను పూర్వోదాహృత స్థాయిభావములలో
రత్యాదుల యాలంబనములును ఆశ్రయములును వేర్వేరుఁ బ్రతీయ
మానములగుచున్నవి దుష్కంతుని రతికి దుష్కంతుఁడు ఆశ్రయఁడు
శిఖంతల ఆలంబనము అట్లు హాసజగుప్సలం దన్ననో అట్లు రైటి
ప్రతీతి లేదు. ఆలంబనమునకే ప్రతీతి కలదు ఆశ్రయమునకుఁ బ్రతీతి
లేదు ఎట్లీ వైషమ్యము?

[సమా] హాస జగుప్పా ప్రధానము లగు వాక్యముల వినుచున్నవాడే తదాశ్రయుడు (అధికరణము) ఇత వైషమ్య మేమున్నది ?

[శంక] ఆ సమాధానము పొసగదు ఏలన రత్యాదులందుం బోలె తాకికము అతాకికము అని హాస జగుప్పలందును ద్వైవిధ్యము కలదు పద్యశ్రోత కార్యోపనిబద్ధుడగుటచే అతాకికహాసజగుప్పలకు ఆశ్రయము కాదగును తాకిక హాస జగుప్పలకును ఆశ్రయము కానేరదు అందుచే తాకికహాసజగుప్పలకు రెండికిని తాకికరత్యాదులకుంబోలె వేఱుగా ఆశ్రయము (అధికరణము) లభి మగుట లేదు అందుచే వైషమ్య మున్నది

[సమా] అవును ఆశ్రయము ఉపలబ్ధము కాకపోవుట నిజమే అందుచే నచ్చోట హాస్య జగుప్పల విషయమున - ఆధేయాను రోధముగ ఆధారమును (ఆశ్రయమును) ద్రష్టృపురుషవిశేషమును ఆశేపించుకొనఁదగును - అనఁగా అనుమానముచే గల్పించుకొనఁదగును ఎట్లన - తాకికములగు హాస జగుప్పలకు కొండొక తాకిక పురుషుడు ఆశ్రయము కాదగును కర్త యగుటవలన అతాకిక హాస్య జగుప్పలకుఁబోలె అని అనుమానము అట్లు అనుమానలభ్యుఁడైనవాడే ఇట ఆశ్రయుడు కల్పనీయుడగును ఇత నిష్పదు రత్యాదులయందుంబోలె హాస్య జగుప్పలందును ఆశ్రయము (ఆలంబనముంబోలె) సిద్ధమగుటంజేసి వైషమ్యములేదు

ఇట్లు ఆలంబనము నాశేషముచే సిద్ధింపఁజేసికొన నొప్పుకొన కొన్నను స్వకాంతావర్ణనాత్మకము కావ్యము తాను జదువుట వినుకొండె ఘటిల్లినపుడు అందు స్వకాంతాలంబక మగు రతికి ఆశ్రయఁ

పై గాకికనాయకుడైన తాన సహృదయుడగును అనగా అగాకిక రత్యాశ్రయుడగును కావ్యము కవియొక్క అగాకికర్మ కావున అట్లే హాస్యజుగుప్సలకును ఒక్కడే గాకికాగాకికములు రెంటికిని గూడ ఆశ్రయుడగును గాకికభావమునకు ఆశ్రయుడైన వాడు అవస్థాభేదమును బట్టి అగాకికభావమునకును ఆశ్రయుడు కాగూడ దని నియమము లేదు

అవస్థాభేదమును బట్టి అనగా స్వకీయకాంతావర్ణనము సందర్భమున - భామినీవిలాసము విషయమున - స్వకాంతాలంబనక మగు రతికి తాను (శ్రోత) ఆశ్రయుడై గాకికనాయకుడగును స్వకాంతావర్ణన కావ్యము అగాకికము కావున దానిని వినుచు తాను సహృదయుడగును - అగాకికరత్యాశ్రయుడు నగును ఆ రతియే స్వకాంతాలంబననిభావము తద్వర్ణనకొద్దీపన విభావానుభావవ్యభిచారి భావములు - ఏతత్సామగ్రీచమవభావమున శృంగారరసముగ నాస్వాద్యమాన మగును. ఇందు రసోద్బోధకమున బాధక మెద్దియు లేదు

ఇట్లు రసములు సంక్షేపములుగ నిరూపితము లై నవి అవి బహుప్రభేదము లగుట సాకల్యముగ నిరూపింప శక్యముకాదు

రస గంగాధరము

వరివస్యావినరణసమ్మన్ సితము

అథ 6. ర స వి శే ష ము లు

౧. రసద్వని - రసవదలంకారము

రసము ప్రధానముగ న్యంగ్య మగునేని రసద్వని యనఁబడును అప్రధానము (గుణీభూత మగునేని) రసాలంకారము (రసదలంకార మొండె) అనఁబడును

కొండ తీ విషయమున నిట్లు అభిప్రాయభేదము ప్రకటింతురు

రసమునకు ప్రాధాన్య మున్న రసత్వమే కాదేని అలంకారత్వమే రసాలంకారము అను వ్యవధేశము బ్రాహ్మణశ్రమణ న్యాయమున భూతపూర్వగతినిబట్టి అలంకారద్వని' అను వ్యవహారముకూడ నట్టిదే [చూ అం సాహిత్యదర్పణము పుట 111]

దీని వినరము, ఒకఁడు మొదట బ్రాహ్మణుఁడు వెనుక శ్రమణుఁడు (బౌద్ధసన్యాసి) అయ్యెను 'సాంప్రతికాభావే భూత పూర్వస్యావగతిః ఇష్టం చ లేకున్నను మున్నటిదానిని బట్టియే వ్యవహారము అను న్యాయమునుబట్టి తత్కాలమున బ్రాహ్మణత్వము లేకున్నను తొంటి బ్రాహ్మణత్వమునుబట్టి అతనిని జనులు బ్రాహ్మణ శ్రమణుఁ డని వ్యవహరింపసాగిరి అట్లే మొదట అలంకారము పిదప ప్రధానముగా వ్యజ్యమాన మగుటంశేసి ద్వనిత్వమును పొందఁగా ద్వని స్వయముగా నలంకార్యమే యగుట, తాత్కాలికము అలంకా

రము గాకున్నను భూతపూర్వమును అలంకారమును పురస్కరించు
కొని అలంకారధ్వని అని పేరు అట 'అలంకారము' అను విశేష
ణము గౌణము ధ్వని ప్రధాన మగుట వాస్తవముగా దానికి ధ్వని
వ్యపదేశమే తగును అట్లే రసము అలంకార్య మైనను తాత్కాలికముగ
గణితభూతవ్యంగ్యత్వము నొందుటంజేసి రసత్వము లేకున్నను
అలంకారత్వమే యున్నను భూతపూర్వగతిని బట్టి రసాలంకార మని
(రసవదలంకారము) అని పేరు వాస్తవముగా దానికి అలంకార
వ్యపదేశమే తగును రసత్వము అప్పుడు లేనందునను అలంకారత్వ
మున్నందునను ఇట రసవత్ అను విశేషణము గౌణము ఇది
పూర్వపక్షుల యభిప్రాయము ఈ రసధ్వనిత్వమును రసవదలం
కారత్వమును రసములకు అసంలక్ష్యక్రమ వ్యంగ్యత్వమునందే
సంలక్ష్యక్రమ వ్యంగ్యత్వమునం దన్ననో వాని వ్యంగ్యము వస్తు
మాత్రము రసము కాదు ' అనియు ఆ కొందఱు వచింతురు

కొందఱు వచింతురు ' అనుట తన్మతమునందు గ్రంథ
కర్తకు ఇష్టము లేమి సూచితము భూతపూర్వగతి నాశ్రయింపఁ
బాల్చుట అనుచిత మనియు అలంకారధ్వని ' రసాలంకారము'
అను వ్యపదేశములే ప్రాచీను లగు ధ్వనికారాదుల యభిప్రాయాను
సారము అంగీకరణము లనియు భావము

౨. రసముల యసంలక్ష్యక్రమవ్యంగ్యత్వ స్వరూపము

ఇంతవఱకు నిరూపించిన రసములకు - భావములకును -
అసంలక్ష్యక్రమవ్యంగ్యత్వము చెప్పఁబడినది ఇందు రసాది వ్యంగ్య
ప్రతీతికి విభావాది వాచ్య ప్రతీతి కారణ మగుటవలన క్రమము
ఉండనే యున్నది కార్యనియతపూర్వకాని కారణము కారణ నియత

పశ్చాద్భావి కార్యము ఇట్లు కారణము ముందు, కార్యము వెనుక అను సంబంధము ప్రసిద్ధము ఉన్నను సహృదయునకు రసాభివ్యక్తి కలుగునన్నడు అది (ఆ రసాభివ్యక్తి) తలుకునఁ గల్గును అందుచే ఆ క్రమములక్ష్యముకాకుండును కాని వాస్తవ మారసిన - విభావానుభావనృభిచారిభావముల పర్యాలోచనకుం దొడంగిన వానికిని రసాభివ్యక్తికిని గల క్రమము పౌర్వాపర్యము శతపత్రపత్రశతభేదన్యాయమున లక్ష్యమగును అనఁగా నూలు తమ్మితేకుల మొత్తమును ఒక్కమ్మడిగా సూదితోఁ గ్రుచ్చినప్పుడు ఒక్కొక్క తమ్మితేకునకు ననుసగ వేధ కల్గినను, వానికి సూక్ష్మ కాలభేదము సంభవించిననుంగూడ అది అంత శీఘ్రముగ కలుగుటం జేసి క్రమము గుఱుతింపఁబడదు కాని మొదటి తేకునకు వేధ యేర్పడిన యనంతరమే కాని రెండవదానికిని రెండవదానికి వేధ యేర్పడిన తరమే కాని మూడవదానికిని వేధ కలుగుట యొదవ దని బౌద్ధపత్తికముగా విచారించినచోఁ గ్రమము సిద్ధమగును అట్లే వాచ్యములగు విభావాదుల ప్రతీతి న్యంగ్య రసప్రతీతి, ఈ రెంటికి హేతు హేతుమత్తుల (హేతుకార్యముల) పౌర్వాపర్యక్రమము నిజమునకు ఉన్నను ఆ శుభావిత్వముచే సహృదయునకు సవ్యగ్లక్ష్యభూతము కాకుండు నని పిండితార్థము

[శంక] విభావాదిప్రతీతి రసప్రతీతి ఈ రెంటి క్రమము సంలక్ష్యమగుటలేదు కావున లేచే లే దనరాదా ?

[సమా] అనరాదు అప్పుడు విభావాదికిని రసాభివ్యక్తికిని హేతుహేతుమద్భావము సంగతము కాకపోవలసినప్పును రసనిష్పత్తికి కారణము లేకపోవును అందుచే క్రమము ఒప్పి అది ఆశుసంభవ యగుట సహృదయునకు అసంలక్ష్యము అనియు సంగీకరించుటే పాడి

3. ర స స ం ఖ్య

[శంక] పూర్వ నిరూపితములు తొమ్మిదే రసములా? భగవదాలంబనకము రోమాంచాశ్రుపాతాద్యనుభావము హర్షాది వ్యభిచారిభావ పరిపుష్టము భగవదనురాగ(రతి)రూప స్థాయిభావకము భాగవతాది పురాణశ్రవణ సమయమున భక్త సహృదయ బృందము లచే ననుభూయమానము (ఆస్వాద్యమానము) భక్తిరసమును పది యవరసమును కిప్పిపుచ్చి తొమ్మిదే రసము లను తెట్లు శక్యము?

[సమా] భక్తి రస మన నేమి ప్రమాణము?

[శంక] అథాతో భక్తిజిజ్ఞాసా అని ప్రారంభించి శాండిల్యానుయాయులు కొండలు వారి మతము నిట్లు ప్రపంచించురు -

పరత్రానాసంగం జనయతి రతి ర్యా నియమతః

పరస్మి న్నేవాస్మిన్ సమరసతయా పశ్యత ఇవమ్

పరప్రేమా ధ్యేయం భవతి పరమానందమధురా

పరాభక్తిః ప్రోక్తా రస ఇతి రసాస్వాదనచక్రైః

(భగవద్భక్తి చంద్రికామృతము - రసోల్లాసము)

అని శాండిల్యాదిమార్గానుసారులు భక్తిని రసరూపముగ వర్ణించి భక్తిస్వరూపము నిట్లు ఉపపాదించిరి

అద్యేష్టా సర్వభూతానాం మైత్రః కరుణ ఏవచ

నిర్మమో నిరహంకారః సమదుఃఖ సుఖః క్షమి

సంతుష్టః సతతం యోగీ యతాత్మా దృఢనిశ్చయః

మయ్యరివిత మనోబుద్ధి ర్యో మద్భక్తః స మే ప్రియః

‘జీవన్ముక్తిః స్థితప్రజ్ఞః విష్ణుభక్తశ్చ కథ్యతే
(జీవన్ముక్తి విశేషము)

ఇట్లు రసమన ముఖ్యభక్తి యని యేర్పడినది పదియన రసము సంగీకరింపనేల? కష్టమగు శాంతరసము నందే అది యంత
సౌఖ్యము కాదగునని మఱి కొందఱు వచింతురు ఇట తాత్త్వికుల
కును ఆలంకారికులకును నిజమునకు భేదము లేదు అది ఇట్లు భక్తి
ద్వివిధము ముఖ్యము అముఖ్యము అని అందు తొంటిది ముఖ్య
భక్తి) ఆలంకారికులు శాంతమునందు అంతర్భవింపఁ జేయుదురు
అచ్యమును (అముఖ్యభక్తి) రసముకాదు భావము అని ఖండింతురు
మఱి భక్తిమతానుసారు లన్ననో శాంతమునే భక్తిరసమునందు అంత
ర్భవింపఁజేసి ముఖ్యభక్తినే రసముగాఁ జెప్పుదురు ఇట్లు ఇరువురును
ముఖ్యభక్తిని రసమని చెప్పిరి అందుచే ఇట ఖండనము మండనమే
అని సమన్వయింతురు (సాహిత్యసారము 131 పు)

[సమా] కాని ఆలంకారిక సార్వభౌములు భరతాదులు భక్తిని
వేఱురసముగా సంగీకరింపరైరి. శాంతరసమునందు తదంతర్భావమును
సంగతముకాదు వీలన భక్తికి స్థాయిభావము అనురాగము (రతి)
శాంతరసమునకు స్థాయి నిర్వేదము (వైరాగ్యము) అందుచే వీనికి
విరోధము కలదు. అందుచేతనే ప్రాచీనాలంకారికులు ‘భక్తి దేవాది
విషయకరతి రూపమగుట భావాంతర్గతము అందువలన దానిని రస
మనుట అనుపపన్నము అనిరి

రతిర్దేవాదివిషయా వ్యభిచారి తథాంజితః

భావః ప్రోక్తస్తదాభాసా అనాచిత్యప్రవర్తితాః

అని సిద్ధాంతీకరించిరి

(కా. ప్రకాశ)

దేవ గురు రాజపుత్రాదివిషయకరతి ప్రధానముగా వ్యంజితమగుటవలన (అంజితః) అభివ్యక్తి విషయమై వ్యభిచారి భావముగా రసశాస్త్రకోవిదులు చెప్పుదురు అనౌచిత్య ప్రవర్తితములు (వ్యవహృతములైన) రసములు భావములు రసాభాస భావాభాసములు ఇవెల్ల భావములు ప్రాచీనమతానుసారము భక్తి దేవాదివిషయకరతిరూపము రసముకాదు అందుచే తొమ్మిదే రసములు

[శంక] పుత్రాది విషయకరతి భావ మగుచో అట్లే కామినీ విషయకరతియు రతివిశేషమేకదా అదియు భావమగుఁగాక రసమేల కావలయును? వినిగమకములేదు కావున భగవద్భక్తియే స్థాయి యగుఁగాక కామినీ విషయక రతియే వ్యభిచారి యగుఁగాక.

[సమా] ఈ సాహిత్యశాస్త్రమునందు భరతమున్యాయముల వచనమే రసభావాది నిర్ణాయకము అదే ఆధికారిక మగు స్వతంత్ర ప్రమాణము అందుచే దాని నుల్లఘించి ఇచ్చనచ్చిన టెల్ల విపరీత కల్పనము చేయ నధికారములేదు అట్లు ప్రమాణము నతిక్రమించి కల్పింపఁబూనిన పుత్రాదివిషయకరతియు ఏల స్థాయిభావము కారాదు? అట్లే జగుప్పా శోకములును ఏల స్థాయిభావములు కావలెను? వ్యభిచారిభావములు ఏల కారాదు? విశృంఖలతర్క కర్కశ నిర్ణయములకుఁ గడంగి భరతాదుల ప్రమాణము నుజ్జగించిన సకలసాహిత్యశాస్త్రమును అవ్యవస్థితమై పోవును అందువలన తొమ్మిదే రసము లని మునియనుశాసనశాస్త్రానుసరణియే శ్రేయ మని మేము అనుసరించితిమి

౪. ర స వి రో ధా వి రో ధ ము లు

[ప్రశ్న] ఈ నవరసములలో వేనితో వేనికి అవిరోధము (ఉపకార్యోపకారక భావము)? విరోధము (బాధ్యబాధక భావము)?

[సమా] అందు శృంగార వీరములకు శృంగార హాస్యము లకు శృంగారాద్భుతములకు వీరాద్భుతములకు వీర చౌద్రములకు (భయానక బీభత్సములకు) అవిరోధము మఱి శృంగార బీభత్సము లకు శృంగారకరుణములకు శృంగార శాంతములకు వీర భయాన కములకు శాంత చౌద్రములకు విరోధము

ఈ విరోధావిరోధ భావమును పర్యాలోచించి కావ్య నిర్మా తలు సముచితరీతిని రసపోషణము చేయఁదగును రసాభివ్యంజక కావ్యమున ప్రకృత (ప్రధాన) రసమును పోషింప నెంచు కవి తద్రస విరుద్ధములగు విభావాదులను నివేశింపరాదు అట్లు చేయుచో ఆ విరుద్ధరసము స్వాంగపరిపుష్టమై ప్రకృతరసమును బాధించును కాదా ఆ ప్రకృతాప్రకృతరసములు రెండును తుల్యబలములై సుందోపసుందన్యాయమున పరస్పరము హతమగును

వి రో ధ ర స స మా వేశ ము

విరుద్ధములగు రసములను ఒక్కచో కావ్యమున సమావేశింపఁ దలంచుచో విరోధమును పరిహరించి సమావేశింపవలెను. ఎట్లన విరోధము ఇఱుఁజెఱుగు స్థితి విరోధము జ్ఞానవిరోధము అని అందు తొంటిది ఏకాధికరణమున (ఒక వ్యక్తియందు) ఉండమి భిన్నాధి కరణములందు (భిన్నవ్యక్తులందు) విరుద్ధరసములను నివేశించిన అది తొలఁగును నాయకునియందు వీరరసమును ప్రతినాయకునియందు

భూనకరసమును నివేశించిన స్థితివిరోధము నివర్తిల్లును ప్రధాన
రస పోషకము నగును రెండవ విరోధము జ్ఞాన విరోధము సమ్యక్
జ్ఞానమును విరోధి రసజ్ఞానము ప్రతిబంధింప జ్ఞానవిరోధము కలుగును.

[శంక] విరోధజ్ఞానముచేఁ బ్రతిబధ్యమై భాసింపకుండుటకదా
జ్ఞానవిరోధము రసములు వేద్యాంతరస్పర్శశూన్యములు సచ్చిదా
నందలక్షణములు, అపరిచ్ఛేద్యములు కదా అవి సామాజికనిష్ఠ
ములే కాని, నాయకాదుల నుండునవి కావు అవి సమములు అద్వి
తీమానందమయములు. వానికి పరస్పరవైరుధ్యము (వైషమ్యము)
మిల్లు సంభవించును?

[సమా] ఇట రసపదముచే రసోపాధిభూతము స్థాయిభావము
వివక్షితము అది అపరిచ్ఛిన్నము కాదు అందుచే దానికి విరో
ధము కాని భిన్నాధికరణసమావేశముకాని అసంభవము కాదు
అట్లే కావ్యప్రకాశమునందుఁ జెప్పబడినది -

ఆశ్రయైశ్యే విరుద్ధో యః స కార్యో భిన్నసంశ్రయః
రసాంతరేణాంతరితో నైరంతర్యే యో రసః

ఏది ఏకాధికరణమున విరుద్ధమగునో దానిని భిన్నాధికరణ
ముగఁ జేయవలెను నైరంతర్యముగా (అన్యవహితముగ)
విరోధమాపాదించుచో [అవిరుద్ధ] రసాంతరముచే వ్యవహిత మొనర్ప
వలెను

ఈ ప్రకరణమున రసపదముచే స్థాయిభావము ఉపలక్షితము
అనియు నందే చెప్పబడి యున్నది

స్థితి విరోధ పరిహారమునకు ఉదా,-

కుండలీకృత కోదండ దోర్దండస్య పుర స్తవ
మృగారాతే రిన మృగాః పదే నైవావతస్థితే.

కుండలీకృత కోదండ చండ బాహు
దండు నినుజూచి నీ వైరితండము లవె
పటచుచున్నవి నిలువక హరిని జూచి
హరిణకంబులు పటతెంచు నట్లు లవుర.

ఇట నాయకుడుగ వర్ణనీయుడైన రాజునందు వీరరసము ప్రతినాయకులైన వైరిరాజులందు భయానకరసము - ఇట్లు భిన్నాధి కరణముల విరోధిరసముల నివేశించుటంజేసి స్థితివిరోధరూపదోషము నివర్తిల్లుటే కాదు ప్రధానమగు వీరరసము పరిపుష్టిని పొందినది.

౨ మఱి జ్ఞానవిరోధనివృత్తికి ఉదా -

ఇటువురు విరోధుల నడుమ సంధాతయుంబోలె, విరోధిరస ముల రెంటినడుమ అవిరోధిరసాంతరమును నెలకొల్పినచో రెండ వదియగు జ్ఞాన విరోధము సైతము నివర్తిల్లును ఎట్లన మన్నిర్మిత (పండితరాయ నిర్మిత) మైన యాఖ్యాయికయందు కణ్వాశ్రమ గతుడైన శ్వేతకేతు మహర్షి యొక్క శాంతరసప్రధానవర్ణన నంద ర్భమున

కిమిద మనాకలితపూర్వం రూపం !

కోయ మనిర్వాచ్యా వచనరచనాయా మధురిమా !

ఏమి యిది ! మున్ను కని విని యెఱుంగనట్టి
 యీ మహాద్భుతరూప మిదేమి వాగ
 తీతవచనాదిరచనంపుఁ దీయఁదనము
 ఎవఁడో యీ శాంతమూర్తి వశీర్షద్రుఁ డౌర !

అను నీ యద్భుతరసమును వరపర్వినీసమాఖ్య నాయికా
 శృంగారమునకును శ్వేతకేతుమహర్షి శాంతరసమునకును నడుమ
 నివేశింపఁబడినది. తొలుత శాంతము పిమ్మట శృంగారము
 ఈ రెండు విరుద్ధరసముల నడుమ నివేశింపఁబడిన యద్భుతరసము
 రెంటికీని అవిరుద్ధము సంధాత్మకల్పము అప్పుడు రెండు విరుద్ధ రస
 ములకును నైరంతర్యము - సహస్రయోగము ఉండదు ఉభయ
 విరుద్ధరసవ్యవధాన మున్నందున అందుచే జ్ఞానకృతవిరోధము
 ఏవ ర్తిలును.

ఉదాహరణాంతరము —

సురాంగనాభి రాశ్లిష్టా వ్యోమ్ని వీర విమానగాః
 విలోకన్తే నిజాన్ దేహాన్ ఫేరునారీభి రావృతాన్

దివ్య వారాంగనాశ్లిష్ట దివ్యదేహు
 లైన వీరులు వ్యోమ నిమానగతులు
 ఇలను వీక్షింతు నిజదేహములను మాంస
 మాంసలూశను ఫేరవమఃశిల లఱుమ

ఇట్ల తొలుతటి సగమున - సురాంగనాలంబకము శృంగారము
 కడపటి పాదమున మృతశరీరాలంబనకము బీభత్సము ఈ రెండును
 విరోధిరసములు, వీనినడుమ తదుభయవిరోధిత్వము సమకూడుటకై

స్వర్గలాభమును వర్ణించుటచేఁ దదాక్షిప్తము వీరరసము విలోకనో
త్సాహ స్థాయికము, అంతర్నివేశితము వీరరసము శృంగార బీభత్సములకు
రెంటికిని విరోధి కాదు అందుచే శృంగారముతో ప్రారంభించిన చర్వణ
అప్రతిబద్ధముగా నాంతముగా నెఱవేఱినది అంతర్నివేశన మనఁగా - పరస్పర విరోధము గల రసముల నాస్వాదించు
సమయమున నడుమకాలమున నుదాసీనరసము నాస్వాదించుట

ఉదాహరణాంతరము —

భూరేణు దిగ్ధాన్ నవపారిజాత
మాలారజోవాసిత బాహుమధ్యాః
గాఢం శివాభిః పరిరథ్యమాణాన్
సురాంగనా శ్లిష్ట భూన్తరాళాః
సశోణితైః క్రవ్యభుజాం స్ఫురద్భిః
పక్షైః ఖగానా ముపవీజ్యమానాన్
సంవీజితా శ్చందనవారిసేక్తైః
సుగంధిభిః కల్పలతాదుహులైః
విమాన పర్యంకతలే నిషణ్ణాః
కుకూహలావిష్టతియా తదాగ్నిమ్
విద్ధి శ్యమానాన్ లలనాంగుళీభి
ర్వీరా స్వదేహాన్ పతితా నపశ్యన్.

(౧) అప్పుడే రణభూమిపై దొంగినవి, దుమ్ముచేఁ గప్పబడినవి, అడునక్కలచేఁ దృఢముగాఁ బాదునఁబడినవి, నెత్తుటఁ దోగిన తెక్కలతో మాంసాశిషకులు వీచుచున్నవి నైన తమ దేహములను,

(2) యుద్ధమున నపుడే మేచులు వాసి వీరర్పణమును జూజుఁ గొన విమానముల నాసీనులైతివారు

(3) నవపారిజాతమాలలు వక్షస్థలమునఁ గ్రాల చందన ద్రవసేకములఁ దడిసి తావి గుబాళించు కల్పలతాదుకూలములు ధరించి అచ్చటలు బిగ్గఁ గొఁగిలించి ప్రేమలతోఁ జూపుచుండఁగా కుతూహల ములతో సవిస్మయముగ చూచుచున్నారు

ధ్వన్యాలోక కావ్యప్రకాశికోద్భృతములైన యీ పద్యకదం బమునం దన్ననోఁ (1) తొలుత బీభత్ససామగ్రిచే బీభత్సరస చర్వణము తదనంతరము తద్రసాస్వాద జనక కారణసముదయముచే నాక్షిప్తమై ప్రతీతిపదవికి నవతరించిన నిశ్శంకప్రాణత్యాగాదిరూప సామగ్రిక మిగు వీరరసంపుఁ జర్వణము, కడపట శృంగారరస చర్వణము - ఇది క్రమము 'సురాంగనా పద్యమున కన్న విపరీతము. (అట శృంగార - వీర-బీభత్స క్రమము) ఇది భేదము

ఇట్లు విరోధిరసాంతరాశవ ర్తియైన యుదాసీనచర్వణచే ప్రతి బంధకజ్ఞానము నివృత్తము కాఁగా ప్రతిబంధము తొలగిపోవుఁడు నిష్ప్రత్యూహముగా వైరుధ్యప్రతిబద్ధము లగు రసముల చర్వణ యుదయించును అని ఫలితార్థము

ఇట్లు విరోధిరసాంతర్ని వేశనమునకు ఏ బాధయులేదు ఏలన అపేక్షాబుద్ధితరము లగు సర్వజ్ఞానములు, ద్విక్షణస్థాయులు కావున మొదటి క్షణమున ప్రథమవిరోధిరసము (బీభత్సరసము) విలయ మగు క్షణమున మధ్యమజ్ఞానము (వీరరసము) ఉత్పన్నమగును. ద్వితీయక్షణమున మధ్యమజ్ఞానస్థితి (వీరరసాస్వాదము) తృతీయ

క్షణమున మధ్యమజ్ఞాన విలయము ఆ క్షణమున ప్రథమ విరోధి జ్ఞానము ఉండదు కావున ప్రతిబధ్యజ్ఞానము (శృంగార రసము) ఉత్పన్నమైనను బాధలేదు

(3) విరుద్ధ రసద్వయంపు విరోధము తొలంగుటకుఁ బ్రకారాంతరము (1) రెండు రసములకు పరస్పరము అంగాంగి (పోష్య పోషక) భానము ఉండునేని, అట్ల నైరుధ్యము ఉండదు ఏలన విరోధి భాన ముండుచో అంగాంగిభావ మెట్లుండును ? విరోధి ఎట్లు పోషక మగును ? (2) అట్లే అంగియైన వేఱొక రసమునకు విరుద్ధరసములు రెండు అంగము లైనపుడును ఆ యంగరసములు రెంటికిని విరోధము ఉండదు పరాంగములకు వానికి రాజు సేవకులకుంబోలే పరస్పరము విరోధించు స్వాతంత్ర్యమును ఉండదుకదా ఇతరమును పోషించుట యందే వాని శక్తి పర్యాప్తమగును

ఉదాహరణము —

ప్రత్యక్షతా సవినయం సహసా సఖీభిః
 స్నేరై స్మరస్వరచివైః సరసావలోకైః
 మా మద్య మంజురచనై ర్వచనైశ్చ బాలే,
 హా ! లేశతోఽపి నకథం వద సత్కరోషి ?

ఓసి ముద్దరాలా నేడు ఎప్పటివలె సఖులతోడ వినయ పురస్సరముగా తటాలున ననుఁ జూచినంతనే యెదురు వచ్చి మరులు గొల్పు చిటునగవులతో సరసావలోకనములతో, మనోహర చేష్ట లతో మధురవచనములతో అక్కటా ! ఇంచుకేని నన్ను సత్కరింప నేమి ? చెప్పము

ఇది ఎదుటఁ బడియున్న మృతనాయకనుగూర్చి నాయకుని మాటలు ఇట నాయక ఆలంబనము అశ్రుపాతాదులు అనుభావములు ఆవేగవిపాదాదులు సంచారులు ఏతత్కారణ సామగ్రిచే వ్యభిమాన మగు నాయకగతరతి - నాయక మరణించుటచే నెప్పుడు తృప్తనాయకాలంబనము అశ్రుపాతాద్యనుభావములు ఆవేగాదిసంచారులు వీనిచే వ్యభిమాన మగు కరుణరసస్థాయికి శోకమునకు అంగమైనది అవ్యత్ర విరోధులైన శృంగారకరుణములు రెంటికి ఇట అంగభావముచే విరోధము నిన్మత్తమైన దని ఈ యుదాహరణముచే స్పష్టము

ధ్వనికారులు

‘అవిరోధీ విరోధీవా రసోఽక్లిని రసాన్తరే
పరిపోషం న నేతవ్య స్తథాస్వాద విరోధితా. (3) ఉద్యో

ఒక రసము ప్రధానముగా నుండఁగా దాని ననాదరించి దానికి అవిరోధిగాని విరోధిగాని యైన రసాంతరములను ప్రధానరసముతో సాటి పోటిగా పోషింపరాదు ప్రధానమునకు సేగిలేకుండ అంగములనుగాఁ బోషించిన విరోధము నివర్తిల్లును అవిరోధిరసము అంగమైన బాధ లేదు అవిరోధిరసమును ప్రధానమును మించినచో విరోధము తప్పదు ఇక విరోధిరసము ప్రధానము నతిక్రమించి పరిపుష్టమైన విరోధ మెసఁగు నని వేరొ చెప్పఁగల్గెను లేదు కదా

[శంక] పై యుదాహరణ శ్లోకమునందు నాయకరతి ప్రతీత మగుటలేదు ఏలన ఆలంబనమైన నాయక నష్టమైనది అందుచే నాయకుడు శోకవిహ్వలితుఁ డగుట శోకమే ప్రస్తుతము రతిన్యంజ

కములైన విభావాది కారణసామగ్రిచే ప్రస్తుతమైన శోకమే ప్రతీత మగుచున్నది ఇట్లు నిరాలంబ మగుట అప్రతీతమగు నాయకనిష్ఠరతి శోకమునకు అంగ మగు టెట్లు సంభవము?

[సమా] అట్లు మీరు అరుచిని నూచింప పట్టు పట్టుమనేని పోనిండు అట్లే ఆలంబనవినాశమునం జేసి నాయకగతరతి ప్రతీత మగుటలేదని అభ్యుపగమింతము (పాదమునకై అంగీకరింతము) గాక అట్లైన నాయకాలంబనము ప్రత్యుద్గమాద్యచుభావము హృదాది న్యభిచారియు నగు నాయికానిష్ఠరతియే శోకాంగ మగుఁగాక నాయికాగతరతి నాయకశోకప్రకర్షమునకు హేతు నని యెల్లరు ఒప్పుకొన్న దేకదా

[శంక] నాయక నష్టమైనదికదా తద్గతరతి లేదుకదా ఆ నష్టమైన రతి ఎట్లు శోకమునకు అంగము కాఁగలదు ?

[సమా] అట్లనరాదు ఏలన సన్నిధానమం దున్నదే అంగము కావలె నని నియమము లేదు అట్టి నియమము మూర్త పదార్థముల విషయమున వలసిన నలయునుగాక అందుచే నాయికాగత రతి అప్పుడు లేకున్నను, [ఆ కలికికి నాపై నింత ప్రేమ యుండెను. ఇట్లుండెను అట్లుండెను అని] అది యిప్పుడు నాయకు నిచే స్మర్యమాణమై తచ్చోకమును ప్రకృప్తపటుప సమర్థమగుదు కావున అది శోకాంగ మగుఁగాక. ఇట్లు స్మర్యమాణరతి అంగమగుట సుసంభవ మగుటండేసి నాయికావిషయక నాయకగత రతియే స్మర్యమాణమై శోకాంగ మగుటయు సూపపన్నమే ఇట్టి రతి యిటు తెఱింగులను శోకాంగ మగుట పొగుఁగును

పరాంగములగు రసద్వయవిరోధనివృత్తికి ఉదా-

ఉత్తి పాః కబరీభరం వివలితాః

పార్శ్వద్వయం న్యక్కృతాః

పాదారంభోజయుగం రుమా పరిహృతా

దూరేణ చేలాంచలమ్,

గృహ్లాంతి త్వరయా భవత్ప్రతిభల

క్షౌపాల వామభ్రువాం

యా నీనాం గహనేషు కంటకచితాః

కే కే న భూమీరుహాః ?

కేశవాశములు కేగిపోయినవి స్రక్కలు ముడుచుకొని పోయినవి తామరలవంటి పాదములు నొచ్చినవి చీరచెంగులు కోపముచేతవలె దూరముగ పరిహృతములైనవి రాజా నీ శత్రు భూపతుల భార్యలు అడవిలో పోవుచుండగా ముండలతో విండిన యే వృక్షములు వారిని పట్టుకొనుటలేదు ? అన్నియు పట్టుకొనుచునే యున్నవి.

ఇట కంటకపదమునకు కంటకుడు గగుర్పాటును అర్థములు వాచ్యములు ప్రకృతములు నగు శత్రుమహిషీ విషయక కంటకతరు కర్తక కబరీగ్రహణప్రభృతు లగు కార్యములచే కరుణారసము అభి వ్యక్తము వ్యంగ్యములు అప్రకృతములు నగు కామికృత కబరీగ్రహణ ప్రభృతు లగు కార్యములచే శృంగారము స్ఫురించుచున్నది. ఇట సమాసోక్తి అలంకారము దానికి అవయవములైన యీ ప్రకృతా ప్రకృత వ్యవహారముల (కార్యములచే) సభివ్యక్తము లగు కరుణ శృంగారములు పరస్పర విరుద్ధములు విరోధము నివృత్త మగుటచే

ప్రధానీభూత మగు రాజవిషయకవ కృతగతరతికి అంగములుగా సమావేశింపబడినవి

(ర) ఇంకొక విధముగను నిరుద్ధరస సమావేశము చేయఁ దగును ఎట్లన స్రవ్యత రసపరిపోషణము చేయఁగోరు కవి తద్విరోధి యైన రసమునుంగూడ బాధ్యమునుగా (ప్రధానరసముచే నభిభవనీయముగా) కావ్యమున నిబంధింపవలెను అట్లు నిబంధించిన వైరివిజయముచే బాసరిన యనిర్వచనీయశోభ, వర్ణ్యమైన ప్రధాన రసమునకు సవకూరునే కాని బాధ ఏపాటియుఁ గలుగదు

[శంక] రసమునకు బాధ్యత్వము (ప్రతిబధ్యత్వము) అన నేమి ?

[సమా] స్వరసాభివ్యక్తికి ఉపకారకములు అలంబనాదిస్వాంగము లున్ననుంగూడ ప్రబలము లగు - అనగా అత్యంత పరిపుష్టా లంబనాదికములు గల - విరోధి రసమున ప్రస్తుతము వర్ణనీయమైన రసాస్వాదము నిరుద్ధ మగుటయే రసమునకుఁ బ్రతిబధ్యత్వము రసమునకు అంగము లున్నవి అంగబలము లేదు విరోధి రసమున కన్ననో అంగము లుండుటే కాదు అవి బలాధ్యములుగను ఉన్నవి అందుచే విరోధిరసప్రాబల్యము ఇట్లు అంగబలమునుబట్టి ప్రాబల్యము అంగచౌర్బల్యమునుబట్టి చౌర్బల్యము అంగిరసమునకు కలుగు నని భావము మఱి వ్యభిచారిభావముల ప్రతిబధ్యత్వమన్ననో యిట్లు వానిచే పోషింపఁదగిన రసముయొక్క నిష్పత్తి (ఆస్వాదనము) బాధింపఁబడుట మాత్రమే వ్యభిచారిభావములు అభివ్యక్తములు [ఆస్వాద్యములు] కాకపోవుటకాదు అవి అభివ్యక్తము లైనను తత్పాప్యమగు రసాభివ్యక్తి నిరుద్ధమగుటయే ఏలన, వ్యభిచారి భావ

ముల నిష్పత్తి నడుపెట్టున దేదియులేదు ఇది రసప్రతిబధ్యతకును
వ్యభిచారిభావప్రతిబధ్యతకును భేదము

[శంక] విరోధిరసాభివ్యక్తిచే స్రవ్యతరంగము ప్రతిబధ్య
మగుగదా అట్లే వ్యభిచారి భావముల విషయమునందును - విరోధి
రసాంగముల (వ్యభిచారుల) యభివ్యక్తిచే స్రవ్యతరంగముల
(వ్యభిచారుల) యభివ్యక్తిప్రతిబంధము కలుగునని ఏల చెప్పరాదు ?
అనగా రసములకుంబోలె భావములకును పరస్పర ప్రతిబధ్య ప్రతి
బంధక భావము ఒప్పురాదా ? వ్యభిచారి భావములకు పరస్పర ప్రతి
బంధక భావము లేదని ఏల చెప్పవలెను ?

[సమా] భావములకు పరస్పరము ప్రతిబధ్య ప్రతిబంధక
భావము చెప్పుట సరికాదు ఏలన అపేక్షాబుద్ధికన్న నతిరిక్తమగు
జ్ఞానము ద్విక్షణస్థాయి యగును అందుచే ఏ వ్యభిచారిభావముల
యభివ్యక్తికి ప్రతిబంధము శంకనీయమో వానికి అభివ్యంజకము లగు
శబ్దార్థము లుండు ఊహమునందు ప్రతిబంధకములుగ స్వీకరణీయ మగు
వ్యభిచారి భావముల నభివ్యంజించు శబ్దార్థముల జ్ఞానము పుట్టదు
ఒక్క ఊహములో నున్న రెండు జ్ఞానములకు ప్రతిబధ్య ప్రతిబంధక
భావము ఒప్పుట లెస్సకాని యున్నదానికి లేనిదానికి ఒప్పుట యెట్లు
సంగతమగును ? అట్లు ఒప్పుటకు ప్రమాణమును లేదు పోనీ జ్ఞాన
ములు లేకున్న వాని సంస్కారములు కలవుకదా వానికి ప్రతిబధ్య
ప్రతిబంధక భావము ఒప్పుదము అందుచేని అవి యద్భుద్ధములై
నప్పుడుకదా ? అందులకు సంస్కారములకు ఉద్బోధకసామగ్రి వల
యునుగదా ? ఒక్క ఊహములో విరుద్ధములగు రెంటికి నొక్క
యద్బోధకత ఎట్లు కుదురును ? భిన్నములు మఱి యేవి కుదురును ?

ఆ యుద్బోధకములకు నిష్పాదకసామగ్రి వలయునుగదా ?
 ఆ యుద్బోధకములకును విరోధము వలయుగదా ఇట్లు అనవస్థ
 దురతిక్రమణీయము అందుచే భావములకు పరస్పర ప్రతిబధ్యప్రతి
 బంధకము స్వీకార్యము కాదు

ఇంకొక బాధయు కలదు ఒకవేళ ఎట్లైనీ భావములకు రస
 ములకుంబోలెఁ బ్రతిబధ్య ప్రతిబంధకభావము కల్పించిన భావ
 శబలతకు ఉచ్చేదము అపాదించును విరుద్ధ వ్యభిచారిభావ సమావేశ
 రూపము కదా భావశబలత ఇట్లు సర్వాలంకారికులు సమ్మతించుకు
 మఱి ఆ వ్యభిచారిభావములకు ప్రతిబధ్య ప్రతిబంధకభావ మున్న
 అవి ఉత్పన్నములే కాకపోవును

[శంక] అట్లైన రసనిష్పత్తికిని వ్యభిచారిభావములకుం బోలె
 పరస్పర ప్రతిబంధకత్వము లేకపోవుగాక

[సమా] అది సరికాదు రసనిష్పత్తి కన్ననో స్వవిరోధి
 రసారిగాభివ్యక్తిచే ప్రతిబంధము సహృదయానుభవసిద్ధము ప్రామా
 ణికము అందుచే రసములకే ప్రబలము లగు విరోధ్యంగముల యభి
 వ్యక్తిచే ప్రతిబంధకత్వము న్యాయ్యము వ్యభిచారిభావములకుఁ
 గాదని నిగ్గు

(౫) ప్రకారాంతరమునను రసవిరోధనిష్పత్తి కలుగును
 ఎచ్చట పాధారణ విశేషణ మహిమచే పరస్పర విరుద్ధ రస (భావ)
 ములకు ఆభివ్యక్తి యుండునో అచ్చటను విరోధము నివర్తించును.

ఉదాహరణము —

ఒకరాజు వర్ణనము —

నితాంతం యశావనోన్మత్తాః
 గాఢరక్తాః సదాహవే
 వసుంధరాం సమాలింగ్య
 శేరతే పీఠే, తేఽ రయః.

యావనోన్మత్త చిత్తు లత్యంత రక్తు
 లైన నీ వైరిబృందము లాహవమున
 త్కౌతలేశ వసుంధరః గాఁగిలించి
 కొంచు శయనించినార వీక్షింపుమయ్య

ఓ వీరుడా నితాంత యావనోన్మత్తులు గాఢరక్తులు నీ
 వైరులు రణవసుంధరను సదా ఆలింగనము చేసికొని పరుండి
 యున్నారు

ఇట 'యావనోన్మత్తులు' [(1) యావనగాఢోన్మత్తులు
 యావనప్రాయోన్మత్తులు] గాఢరక్తులు [(1) మిగుల రక్తమున
 దోగినవారు (2) నిగాఢానురక్తి గలవారు] అను విశేషణముల
 మహిమచే మొదట మరణప్రతీతి కలుగఁగా కరుణారసాభివ్యక్తి వెనుక
 శృంగారరసాభివ్యక్తి ఇట్లు ఉభయ రస సాధారణ విశేషణ బలమున
 ప్రతీయమానములైన కరుణ శృంగారముల విరోధము నివృత్త మైనది

రస గంగాధరము

వరివస్యావివరణసముల్లసితము

అం 7 రస దోషములు

(1) వ్యంగ్యవాచ్యతాదోషము

ఇట్లు ఆవిరోధము సంపాదించిన రసమును సామాన్యముగ రస శబ్దముచే గాని, విశేషించి శృంగారాది శబ్దములచే గాని వచింపరాదు. [వాచ్యము చేయుడగదని భావము.] అట్లానర్చిన అది ఆస్వాద్యము కాకపోవును రసాస్వాద్యము వ్యంజనామాత్ర నిష్పాద్య మని మున్నే శచించివారము గుణశర్కరాదుల మాధుర్యము శబ్దముల వచింపరాక కేవల రసనేంద్రియ [ప్రత్యక్షగ్రాహ్య మగు నట్లే] ఆస్వాద్య మైనట్లే శృంగారాది రససారస్యమును వ్యంజనాఖ్య రసనైకగ్రాహ్య మగును శబ్దముల నభిధేయ మగునది కాదు

[శంక] పోనీ వ్యంజనచే గమ్యము లైనను అభిధచే వచింపఁ బడిన నేమి తప్ప ?

[సమా] వినుఁడు ఎచ్చోట విభావాదులచే అభివ్యక్తము రసము సామాన్యముగ స్వశబ్దముచే (రసశబ్దముచే) బోధింపఁబడునో అచ్చోట దోష మేమందురా వమనాఖ్యదోషము వ్యంగ్యమును వాచ్యకరించుటచే నది కలుగును [మున్నుండు చెప్పెద నని గ్రంథ కర్త వచించెఁగాని గ్రంథము అసంపూర్ణమగుటచే అది ఘటిల్లలేదు] భుజించిన పదార్థములను వమనము చేయుటవంటిది. వ్యంజనచే

గ్రహింపబడిన యర్థమును మఱల నభిభావృత్తిచే గ్రహించుట జగుప్సాకర మని భావము ఇది సకల వ్యంగ్య సామాన్య దోషము

ఇట్లు సామాన్యముగ రసాది శబ్దములచేగాని శృంగారాది శబ్దములచేగాని విశేషించి వాచ్యమొనర్చినచో నిరర్థకత్వము అను విశేష దోషమును పైపెచ్చుగా నుప్పతిల్లును ఇది యెట్లన రసస్థలమున రసము నియతముగ వ్యంజనావ్యాపారముచే వ్యంగ్యరూపముగనే ఆస్వాద్యమగును. ఇంకొక రూపమున (వాచ్యాది రూపమున) కానే కాదు అందుచే వైయంజనికాపరోక్షజ్ఞానవిషయాస్వాద్యత్వము రసత్వము - రసమునందు నియతముగ నున్న యసాధారణ ధర్మము ఇట్లు వ్యంగ్యముగనే ఆస్వాద్యమాన మగును కావుననే రసము చమ త్కార సారభూత మగుట అందుచే ఆస్వాద్యతావచ్ఛేదక రూపమున నీయతాస్వాదకత్వ ధర్మ విశేష్టముగ ప్రత్యయజనకముకాదు రసస్థలమున వాచ్యవృత్తి అందుచే వాచ్యవ్యాపారము రసస్థలమున కాపేయ కల్పము - కపిచేష్టాసదృశము స్థానాస్థానాచిత్య జ్ఞాన విరహిత ప్రసక్తము నిరర్థకము అస్వరసము నగునని భావము

(-2) అట్లే, స్థాయిని రత్నాదిని స్వశబ్దవాచ్యము నొనర్చుటయు దోషమే

(3) అట్లే వ్యభిచారిని హర్షాదిని స్వశబ్దవాచ్య మొనర్చుటయు దోషము [రసస్యోక్తిః స్వశబ్దేన స్థాయిసంచారిశో రపి సా ద]

ఈ దోషమునకు ఉదాహరణములు —

(౧) రసశబ్ద వాచ్యత్వమునకు —

తా మువ్వీక్ష్య కురంగాక్షీం రహః కస్య నశాయతే
చంద్రమండల మాలోక్య శృంగారే మగ్న మంతరమ్

ఆ మృగాక్షివి జూచినవాని కెవనికి అనురాగము (రసము) ఉదయింపదు ? చంద్రమండలమును జూచి ఎవని హృదయము శృంగార నిమగ్నము కాకుండును ?

(౨) శృంగారాది శబ్దముల స్వశబ్ద వాచ్యత్వమునకు ఉదా -

శృంగారీ గిరిజాననే సకరుణో రత్యాం ప్రవీరః స్మరే,
 బీభత్సోస్థిభి రత్ఫణి చ భయకృ న్మూర్ఛ్యార్ఘ్యత స్తుంగయా
 కాద్రో దక్షవిమర్దనే చ హసకృ న్నగ్నః ప్రశాంతశ్శిరాత్
 ఇథం సర్వరసాత్మకః పశుపతి ర్భూయా త్సతాం భూతయే
 (శృం. తిలక. పామ.)

గిరిజయొక్క మొగమును చూచునపుడు శృంగారమూర్తియు, రతీదేవియెడల కరుణమూర్తియు మన్మథునియెడల వీరరసాకృతియు అసిమాలచేత బీభత్సరసరూపుడును పాములను తాల్చుటచే భయానకమూర్తియు సర్వోన్నతుఁ డగుటచే నమ్మత రసాకారియు దక్షవిమర్దనమునందు కాద్రాకృతియు దిగంబరుఁ డగుటచే హాస్య రసాకృతియు స్వరూపానుసంఘానమున శాంతరసమూర్తియు నైన శివుఁడు సత్పురుషులను పాలించుగాంక.

(3) స్థాయిభావవాచ్యత్వమునకు ఉదా —

శివే శృంగారార్ద్రా తదితరజనే కుత్సనపరా,
 సరోషా గంగాయాం గిరిశయనే విస్మయనతీ
 హరాహిభ్యో భీతా సరసిరుహ సౌభాగ్యజయినీ
 సఖీషు స్మేరా తే మయి జనని దృష్టి స్స కరుణా.

(సౌం. లహరి)

ఓ తల్లీ, నీచూడ్కి శివునియెడ శృంగారరసాత్మకమైనది, పసులయెడ రోతపడునది గంగయెడ రోషము వహించునది శివుని కనులకు వింత గొల్పునది శివుని భూషణములకు సర్పములకు జంకు పది పద్మముల సౌభాగ్యమును తిరిస్కరించునది చెలులయెడ స్నిగ్ధ మైనది నాయెడల దయామయ మైనది

(3) వ్యభిచారి భావముల వాచ్యత్వమునకు ఉదా —

సప్రీడా దయితాననే సకరుణా మాతంగ చర్మాంబరే
సత్రాసే భుజగే సవిస్మయరసే చంద్రే ౭ మృతస్యందిని
సేర్వ్యా జహ్ను సుతావలోకన విఘ్నా దీనా కపాలోదరే
వార్వత్యా నవసంగమప్రణయినీ దృష్టిః శివాయాఽస్తు నః

భర్త మోమునెడ సిగ్గటియు గజచర్మమునెడ జాలిచూపు నదియు పాములయెడ భయము నొందునదియు సమృతస్యంది యగు చంద్రునియెడ వింతపొందునదియు గంగా వీక్షణమున ఈర్ష్యాభువును శివుని భిక్షాపాత్ర మగు కపాల విషయమున దీన మైనదియు నైన, నవసంగమవేళ శివుని క్రొత్తగాఁ జూచుచున్న పార్వతీదేవిదృష్టి మీకు శుభముల నిచ్చుగాక

దోషవిషయ పర్యాలోచనము

విశిష్టవిభావాదిసామగ్రీసముల్లసిత మైన రసాది స్వశబ్దవాచ్య మైన మాత్రన దోషప్రసక్తి లేదని ఆంధ్రధ్వన్యాలోకకర్తలు శ్రీమాన్ వేదాల తిరువేంగళాచార్యులవారు సప్రపంచము ప్రతిపాదించినారు [చూ ఆం ధ్వన్యాలోకము (3) ఉద్యో పు 546 - 555] తత్సార సంగ్రహప్రతి —

వ్యంగ్యమగు నర్థము వాచ్యమగుట దోషము వమనాఖ్యము అని కొందఱు వచించురు అది విచార్యము, (1) రసభావాదులు (2) వస్త్రలంకారములు ఇవికదా వ్యంగ్యములు ఇందు ఈ దోషము రసభావములకా? వస్త్రలంకారములకా? రెంటికైనా?

మొదటిపక్షము రసభావాదుల కనుట - ఉపపన్నము కాదు ఏలన రసభావాదుల కెన్నఁడును వాచ్యత్వము లేదు వానికి వ్యంగ్య త్వమే సార్వత్రికము అది ఒకటే దశ వానికి వాని కాపాదింపఁ దగిన దోషము చమత్కారాపకర్ష రసభంగ మొక్కటే విభావాది కారణ సామగ్రిచే రసభావాదిసముల్లాసము కలుగును ఆ సామగ్రి యుండ వానిచే రసాస్వాదము కలుగుచుండ రసభావాది స్వశబ్దోపాదాన మాత్రమున అట్లే భంగ మొందును? ఆ శృంగారవిస్మయాది శబ్దము లున్నను అవి రసభావాదుల బోధింపనేరవు వ్యంజనా వ్యాపారమాత్రవేద్యములు రసభావాదులు, అభిధావేద్యములు కానే కావు శృంగారాది పదములుగూడ రసోద్దీపకము లగుచో విభా వాది సామగ్రిచే నుద్దీపితములైనవానికి పదములచేఁ బునరుద్దీపకము కలుట యొక వేళ సంభవించిన నిరర్థకతాదోష ముప్పత్తిల్లఁదగును కాని ఏపదములకును రసోద్దీపనయోగ్యతయే లేదు పునరుద్దీపన శంకకు ఇతఁ ఆస్పద మేది? అందుచే దోషప్రసక్తి లేదు

రసభావాదులు సహజ చమత్కారములు అలక్ష్మ్యక్రమ వ్యంగ్యములు చమత్కారఖనములు వానికి - వస్త్రలంకారము లకుంజాత 'గూఢతా' కృత చమత్కారత్వము లేదు అసంలక్ష్మ్య క్రమ వ్యంగత్యముచేతనే అత్యంతశీఘ్రముగ చమత్కారము స్ఫురిం చును అందుచే అభిధా సహకృత వ్యంజనాగూఢ మగు గూఢత తో అక్కఱ లేదు ఉక్తిగోచరములు అవి కానేకావు కావున వాని

యక్తిగోచరత తోలగిపోవునని భయమును లేకు విశిష్టవిభావాది సామగ్రిచే రసాస్వాదము కలుగుటంజేసి ఆ చోట శృంగారాది పదములు ఉపాత్తము లైనను కేవలము అనువాదిప్రాయము లగును వానిచే రసాభివ్యక్తిగాని రసభంగముగాని కానేరదు వానివలన దోష ముప్పతిల సేరదు.

ఇక రెండవపక్షము - వ స్త్వలంకార వ్యంగ్యములకు ఆ దోష నునుటయు సరిపడదు వ స్త్వలంకారములకు రెండుదశలు కలవు - వాచ్యత్వము (అగూఢత్వము) వ్యంగ్యత్వము (గూఢత్వము) అని వాచ్యత్వదశయందున కన్న వ్యంగ్యత్వదశయందు వానికి చమత్కారము అధికము వ స్త్వలంకారముల వ్యంగ్యత్వము సంలక్ష్యక్రమము వాని చమత్కారము (అసంలక్ష్యక్రమ చమత్కారము వలెగాక) 'గూఢతా' కృతము గూఢత యన అభిధా వృత్తిచే నస్పష్ట మగుట అభిధాసహకృత వ్యంజనావ్యాసార మొండె. దానిచే వస్తుధ్వని అలంకారధ్వని చమత్కారము కలు గును. అట్టి వ స్త్వలంకారములు వీక్షింప నైనను ఉక్తిగోచరము లగుచో - తచ్చమత్కారబీజము గూఢత' విధ్వస్త మగును అప్పుడు వ స్త్వలంకారరూపవ్యంగ్యార్థము 'వాచ్యాయమాన మగుటం జేసి' (అగూఢతచే) వాచ్యమున కన్న న్యూనచమత్కార మగును - అనగా గుణీభూతవ్యంగ్యము లగును కాగా వ స్త్వలంకారములు స్వశబ్దవాచ్యము లైనచో, ఉక్తిగోచరము లగుటం జేసి కొంత చమ త్కారమును కోల్పోవును ఎట్లన అవి సంలక్ష్యక్రమములు కావున మొదట వాచ్యము ప్రతీతమగును వాచ్యకారణసామగ్రి - (విభా వాది) సంలక్ష్యమైన పిమ్మటనే వ్యవధానమున వ్యంగ్యప్రతీతి కలు గును ఇట్లు [అసంలక్ష్యక్రమమునందుం బోలె ఝటితిస్ఫూర్తి కలు

గక] వ్యంగ్యము వేద్యమగుటకు కాలవ్యవధానము పట్టును తద్గూఢత విధ్వస్త మగును అందుచే వ్యంగ్యచమత్కారము సన్నగిలును [భగ్నముకాదు] అదే గుణీభూతవ్యంగ్యకావ్యము ఇది ధ్వని కావ్యమునకు రెండవది చమత్కార విధానమే ఇందును రసభంగ దోషము వస్త్రలంకారములకు స్వశబ్దోపాదానముచే కలుటకు అస్పదము లేదు గూఢత వస్త్రలంకారధ్వని చమత్కారబీజము కావున స్వశబ్దోపాదానముచే - ఉక్తిగోచరత్వముచే ఆ గూఢత ధ్వస్తము కాఁగా, వస్త్రధ్వనిగా అలంకారధ్వనిగా సముల్లసించు వస్త్రలంకారముల చమత్కారాధిక్యము సన్నగిల్లి గుణీభూతవ్యంగ్యత్వము ఆపాదించునే గాని, భంగమై దుష్టములు కానేరవు అందుచే ఇచటను వమనాఖ్యదోషప్రసక్తి లేదు

కావ్యప్రకాశవ్యాఖ్యాత వామనాచార్యర్కులేకరులు ఇట్లు వచించిరి అనుభావాదులచే అభివ్యక్త మగునపుడే రసభావాదుల చమత్కారాస్వాదమునకు ఉత్కర్ష యేర్పడును వాచ్యము లగు నప్పుడు గూఢత పోవును కావునఁజమత్కారాస్వాదములు అపకృష్టము లగును దీని పర్యవసాన మిది అనుభావాదులవలన (స్ఫుటముగా) వ్యక్తము కాఁగల రసభావాదులు స్వశబ్దవాచ్యము లగుట వమన దోషము అట్లు స్ఫుటముగా వ్యక్తము కాఁజాలనివానిని శ్లో ౬౩ బోధించినను దోషములేదు. కావుననే న దోషః స్వపదేనోక్తా నపి సంచారిణః క్వచిత్ అని ముందు మృమ్మటుని వ్రాత ససిపడును అని ఈ వ్యాఖ్యాత (౧) రసభావాదులు ఒకప్పుడు అనుభావాదులచే అభివ్యక్త మగునని, మఱొకప్పుడు అట్లు కావని తలంచినట్లున్నది అది సరికాదు రసభావాభివ్యక్తి సార్వత్రికముగ అనుభావాదుల చేతనే (౨) రసభావాదులకు స్వశబ్దవాచ్యము లగునపుడు

గూఢత పోవునని స్ఫుటాభివ్యక్తి ఉండదనియు నతఁడు అభి ప్రాయపడినట్లున్నది రసభావాది చమత్కారము గూఢతాకృతము కానే కాదని వ స్త్వలంకారముల చమత్కారమే గూఢతాకృత మని ముందే స్పష్టము (3) రసభావాదులు విశిష్టన్యంజకము లున్నప్పుడు అస్ఫుటాభివ్యక్తము లగు ననుటయు సరికాదు

సర్వేషేవ ప్రభేదేషు స్ఫుటత్వేనావభాసనం
యద్వ్యంగ్య స్యాంగభూతస్య తత్త్వాన్నిధ్వనిలక్షణమ్'

అని స్ఫుటత్వావభాసనమే ధ్వనిలక్షణము స్పష్టముగా నభిధేయ మాటలఁ జెప్పినొల్లని యర్థమునే విదగ్ధులు న్యంజనచే సూచింతురు అది స్పష్టము కాకున్న నెట్లు ? అందుచే జైజముగ ధ్వని స్పష్ట రూపము కాని ధ్వనిసముల్లాసము వ్యంజకాధీనము

రసభావముల యభివ్యక్తి స్ఫుటమగుటయు కాకపోవుటయుఁ దద్వ్యంజకముల స్ఫుటత్వాస్ఫుటత్వములఁ బట్టియే స్వశబ్ద వాచ్య త్వముచే రసభావాదులకు స్ఫుటాభివ్యక్తియు లేదు అస్ఫుటాభి వ్యక్తియు లేదు అభివ్యక్తియే లేదు రసభావాదులకు వాచ్యత్వదశ ఎప్పుడును లేదు కావున ఎన్నఁడు లేనిది ఒకపప్పడేని ఎట్లు వచ్చును?

(ర) వ్యభిచారిభావముల యభివ్యక్తియు అనుభావముల చేతనే అందుచే అనుభావాభివ్యక్తి రసాదుల విషయమున నెంత స్ఫుటమా వ్యభిచారిభావముల విషయమున నంతే ఇటను న్యంజకముల స్ఫుటతా స్ఫుటతలును సమానమే భేదము లేదు ఇట భేదకల్పనము అప్రా మాణికము ఇంతటికిఁ దత్త్వ మేమన స్వశబ్దముచే వ్యంగ్యము లుపాత్తము లైనచోట దోషము లేకపోవుటకాదు కొన్ని

గోటుల సంశయము పోయి వైశద్యాధిక్యమే కల్గినది ఉదా —
 ఔన్నత్యేన కృతత్వరా ?' మున్నగు స్థలములందు - ఇటు
 కృతత్వరా - రోష భయాదులచేతను త్వర కల్గును ఉత్కంఠ
 చేతను కల్గును ఇటు దేనిచేత ? అను సంశయము కల్గఁగా ఔన్న
 త్యేన అని వ్యభిచారిభావము వాచ్యమగుటచేత సంశయ మపనయించి
 నది వ్యభిచారిభావములందే స్రక్కుత్రకల్పముగా రసానుభవము
 కల్గును వ్యభిచారిభావములపట్ల స్వపదగ్రహణము దోషము
 కాకపోవుటే ? రసవిషయమున దోష మగుటే ? ఇటు విజమురకు
 వ్యభిచారిభావముల పిషయమున దోషము కాకపోవుట న్యాయ్యము
 అట్లే రసవిషయమునను ఇట్లు సర్వత్ర వ్యంగ్యములకు స్వపద
 గ్రహణము దోషము కాదని సిద్ధాంతము

ఈ విషయమున నిదియు పర్యాయోచనీయము రసాస్వాద
 విషయమున భరతముని ఉదాహరణము నొసంగెను పానకము
 నాస్వాదించిన రసజ్ఞునకు అది పానక మని దానిరసము మధురము
 అని మాటల ననగత మైనంతనే పూర్వము స్ఫురించిన రసము భంగ
 మగుట అనుభవసిద్ధమా ? అట్లే ప్రకృతమునందును - కావ్యరసాది
 పట్లను అనగతవ్యము

(2) విభావానుభావముల కృచ్ఛప్రతీతి

కవి విభావాదులు లెస్సగా అసందిగ్ధప్రతీతి మగుచట్లు నిబం
 ధింపవలెను అట్లైనరప్పనిచో వాని సమ్యక్ప్రత్యయము కలుగదు
 రసాపకర్ష కలుగును

ఉదా — వ్యాఘ్రము విభావ మగుట రాద్రవీరభయానకా
 న్ముతరసములలో ఘట్టిల్లును అనుభావవ్యభిచారిభావముల సముచిత

ముగ వర్ణించినచో ఏ రసమునకు వ్యాఘ్రము విభావమో స్పష్ట
మగును అట్లు చేయనినాడు అస్పష్టప్రతీతిచేతను విలంబ ప్రత్య
యముచేతను ప్రకృతరసము అతిక్లేశమునం గాని అభివ్యక్తము
కాదు

ఉదా —

బహుశో విలురతి మోహం వ్రజతి రతిం ద్రా గపాకురుశే
అయ మతివికలః సంప్రతి కరోమి కిం త న్నజానీమః

(కావ్యగాని)

ఈతడు మిక్కిలిగా దొర్లుచున్నాడు మోహము నొందు
చున్నాడు. రతిని తిరస్కరించు చున్నాడు వికలుడై యున్నాడు
ఇప్పుడు నేను చేయవలసిన దేదియో పాలుపోవుటలేదు

ఇది శృంగారకరుణములలో దేనికి ఉదాహరణమో స్పష్టము
కాదు విలురనాదులు అనుభావములు కరుణశృంగారములందును
కలుగును అభిమతమైన శృంగారరసవిభావము కామినీరూపము ఇట
ఉపాత్తము కాలేదు అనుభావములచే నాశ్లేపించుకొనను శక్య
మగుట లేదు అందుచే విభావము కష్టపడి కల్పింపఁదగియున్నది

అట్లే అనుభావముల సమ్యక్ప్రత్యయము లేనప్పుడు విలంబ
మునఁ బ్రతీతమగునపుడును దోషము వాటిల్లును

ఉదా —

వహతి పటీరసమీరే నవజలధర బంధురే నభసి
కించి దుదంచన్నయనా దృష్టివళం సా గతా చూనః

(కావ్యగాని)

చల్లని గాలి వీచుచుండఁగా ఆకసము క్రొమ్మొయిళ్ళఁ గారు
కొనఁగా ఆ దరవికసితాక్షి యువకునికి దృగ్గోచర యాయెను

ఇట నాయికాగూఢాపాలంబనవిభావము పటీరసమీరాది
సూప్తావస్థవిభావములును శృంగారోచితములు కలవు ఇందు
అనుభావములు లేమింజేసి ఈ విభావములు శృంగారపర్యవసాయ
లగుట లేదు కించి దుదంచన్నయనా అనుటచే భావము చెప్ప
బడిన దనరాదు రసము యన్నిష్ఠమో తన్నిష్ఠముగ అనుభావమును
చెప్పవలెను ఇట అల్లు లేదు నాయకనిష్ఠము రతి కించిదిత్యాదిచే
నాయికానిష్ఠము అనుభావము చెప్పబడినది విభావములచేతనుం
గూడ ఆక్షేపసాధ్యమునుం గాదు అందుచే ఆ యువకుఁడు శృంగ
రియా? విరాగియా అన గమకము లేదు ఇటు ఇవోష్ట అనుభావ
ముల కిష్టకల్పన

(3) వి రో ధి ర సా ం గ గ్ర హణ ము

సమబలములుగాని ప్రబలములు గాని యైన విరోధి రస
ముల యంగములను (విభావాదులను) నిబంధించిన ప్రకృత రసము
నకు ఇటు తెఱంగు చేటు వాటిల్లును సమబలము లైనచో, ప్రకృత
రసము విరోధిరసమును సుందోపసుందన్యాయమున హత మగును
విరోధిరసము ప్రబలమైనచో మాతస్యన్యాయమున - బలీయము
బలకానమును కబళించునట్లు - ప్రకృతరసమును భంజించును

ఉదా —

రామమన్మథ శిరీః తాడితా దుస్సహేన హృదయే నిశాచరీ
గంధనద్రుధిరచందనోక్షితా జీవితేశవసతిం జగామ సా

(రము స ౧౧ స్లో 20)

దుస్సహ మగు రాము డను మన్మథుని శరముచే హృదయము
సండు తాడితయై యా నిశాచరి పరిమళముల నీరు రుధిరచందనము
సలదికొని జీవితేశుని సదనమున కేగెను ఇట కరుణారసము ప్రకృ
తము విరుద్ధమైన శృంగారము తత్పాపకముకాదు ఇట శ్రీరామునిచే
తాటక సంహరింపఁ బడెనని (కరుణారసము స్ఫురింపక దాని నతిక్ర
మించి యుల్లసించు శృంగారముచే తాటక కై సేసికొని తనప్రియుని
సరసకుఁ బోయెనని (శృంగారము) ప్రకాశించుచు అందుచే దోషము.
ఇది ప్రకృతప్రతీపదోషము

విరోధిరసాంగగ్రహణమునకు ఉదా —

మానినిని ప్రియనుగూర్చి ప్రియుని యనునయ వాక్యము —

ప్రసాదే వర్తస్వ ప్రకటయ ముదం సంత్యజ రుపం

ప్రియే శుష్యంత్యంగా న్యమృత మిన్ తే సింఛథు నచః

విధానం సౌఖ్యానాం క్షణ మభిముఖం స్థాపయ ముఖం

న ముగ్ధే ప్రజ్యేతుం ప్రభవతి గతః కాలహరిణః

(సుభాషితావలి పాప)

ఓ ప్రియా ప్రసన్నురాలవు కమ్ము హర్షమును ప్రకటింపుము
రోసము నుజ్జగింపుము అమృతమువంటి నీ మాటలచే శుష్యమా
ణము లగు నా యంగములను దడుపుము సౌఖ్యముల నిధానమగు
నీ నెమ్మోమును ఒక క్షణము నా కభిముఖముగా నిలుపుము ఓసి
ముద్దరాలా గడచిపోయిన కాలహరిణమును మరలింపఁ దరముకాదు

ఇట కాలహరిణము చపలము నడివడిఁ బఱచెంచును అని
ప్రకృత శృంగార ప్రతికూల మైన (నిర్వేద స్థాయికము) శాంతరసము

యొక్క విభావము అనిత్యత్యప్రకాశనసూపము గ్రహింపబడినది
అందుచే దోషము

ప్రతికూలరసానుభావగ్రహణమునకు ఉదా—

నిభృతం దృక్విధయా తే దయితే గురుసన్నిధౌ
సర్వం సద్మని సంత్యజ్య ననం వ్రజతి సుద్ధి

ప్రియుడు ప్రచ్ఛన్నముగా గురుసన్నిధియందు దృక్విధము
నకు రాగా ఆ సుందరి ఇంటిలోని సర్వము వదిలి వనమునకు
బోయెను

ఇట నిర్వాజ్య సర్వపరిత్యాగము వనగమనము శాంతాను
భావములు శృంగారరసప్రతికూలములు ఇంధనాద్యాహరణ
వ్యాజమున ఉపభోగార్థము వనగమనము అగునేని దోషములేదు
శృంగారరసానుకూలము కావున

పై రెండు ఉదాహరణములందును విరుద్ధరసములు అబాధ్య
ములుగా నిబద్ధములు అబాధ్యత్వ మన అశక్యాభిధవత్వము అట్లు
గాక సుర్బలమగు విరోధిరసముల యంగముల నిబంధించిన దోషము
కాకపోవుటే కాదు గుణము నగును

ఉదా —

సత్యం మనోరమాః కామాః సత్యం రమ్యా విభూతయః
కింతు మత్తాంగనాపాంగ భంగలోలంహి జీవితమ్

కామములు మనోహరము లనుట నిజము విశ్వర్యములు
రమ్యము లనుటయు నిజమే. కాని జీవిత మన్ననో సుందరి కడగంటి

మాపులవలె చంచల మైనది ఇట శ్లోకాద్యార్థము బాధ్యముగా
చెప్పబడినది ద్వితీయార్థము జీవితాస్థిరత్వము ప్రసిద్ధోపమానముచే
అది బాధకముగా చెప్పబడినది ఇట శాంతరసమే ప్రధానము
శృంగారాంగముల ప్రతిపత్తి లేమింజేసి తద్రుచ్రుతి లేదు

ఉదాహరణాంతరము —

దంతక్షతాని కరజైశ్చ విపాటితాని
ప్రొద్భిన్నసాంద్రపులకే భవతి శ్మరీలే
దత్తాని రక్తమనసా మృగరాజవధ్వా
జాతస్పృహై ర్మునిభిర ప్యనలోకితాని

శిశువును కని దానినే భక్షింపఁగడంగిన యాడుసింగమునకు
తక్కిశోరమునందు దయగొని తత్పరిత్రాణార్థము స్వశరీర మర్పించు
చున్నట్టి యొకానొక బోధిసత్త్వుని గూర్చి ఒకానొకని మాటలు —

ఓ దయామయా నీ శరీరమందు - అనురక్తనియందలి
ప్రేమచే దంతక్షత నఖక్షతము లొనరించు మృగజాతీయరాజ నధువు
చేతనుంబోలె - ఈ యాడుసింహము దంతములతోను నఖముల
తోను గాయము లొనర్చెను [రాగికింబోలె] విరాగికి నీకు పరపరి
త్రాణ జనితానందభరమున శరీరము పులకనివిరీస మయ్యెను మన
మును ఎన్నఁడు మన శరీరమును పరార్థము వినియోగించి చరితార్థుల
మగుదుమా అని మునులు చూచుచున్నారు

ఇట తొలుత అనురక్తనాయకాకృత సంభోగశృంగారరసము
స్ఫురించును పిమ్మట ప్రకరణబలమున శృంగారము సతకరించి
ప్రధానరసము శాంతము సముల్లసించును శృంగారశాంతములు

విరుద్ధరసములైనను శృంగారము అంగమై శాంతరసమును పరిపా
షించుచున్నది అందుచే విరోధములేదు. దోషమును వారించినది

(4) విచ్ఛిన్నాంగపునరుద్ధీపనము,

పరిపుష్టరసపునరుద్ధీపనము

కావ్యమునఁ బ్రకృతమైన రసము ప్రసంగాంతరమున విచ్ఛిన్న
మైపోవఁగా తత్పునఃపునరనుసంధాన మొనర్చిన అప్పుడు సహృ
దయచిత్తములందు సమగ్రరసాస్వాదము కలుగదు అట్లే పరిపాష
మును పొందినట్టి రసమున కైనను పౌనఃపున్యమున నుద్ధీపనము
చేయుటయు దోషమే అది ఉపభుక్తమై పరిష్కానమై విగతపరిమళమైన
కుసుమ స్తబకమును మాటిచూటికి మూర్ఛించుటనలె సహృదయులకు
ఆస్వాదాపకర్షణ కలిగించును

విభావానుభావ సామగ్రీ పరిఘటిత శరీరమైన (రసయితృ
రసనయోగ్య మగు) రసమునకు పునఃప్రకాశనము మాలతీకుసుమ
విమర్దనమువలె అననుగుణమే ఏలన, ధారాప్రాప్తము కాఁగా రసము
తదావిష్టులును తత్పరవశలును అగువారికి ఉక్త అల్పతరముగా
నుండును అట్టి దశయందును మహాకవుల ముఖముల నుండి రేండు
మూఁడే శ్లోకములు నిర్యాతము లగును అందుచేతనే తాపసనత్సరాజ
నాటకమున ధారాప్రాప్తము కరుణరసము ద్వితీయాంకమున స్వల్ప
ముగ కవి నిబద్ధ మైనది

(హైమ. కావ్యానుశాసనవిశేషము)

అట్లే ధ్వనికారులును అనతిచ్చినారు —

పరిపాపం గతస్యాపి పౌనఃపున్యేన దీపనమ్

రసస్య స్యాత్ విరోధాయ అని

ఉదా —

కుమార సంధవమున రతివిలాపఘట్టమున అగ మోహ
పరాయణ ఇత్యాదిచే దీప్తి నొందింపఁబడినదయ్య కరుణారసము
అగ సా పునరేవ ఇత్యాదిచే పునపునఃరనుసంధానము చేయఁబడినది
అందుచే రసాపకర్షకముగ పరిణమించెను

(5) అ స మ య ప్ర కా శ న ము

తత్తద్రసప్రస్తావనానర్హ మైవ సమయమున ప్రస్తావము సంధ్యా
పరిధన దేవయజ్ఞనాదివర్ణనము చేయుటకు ఉచితమైన సమయమునను
మహావీరసంగ్రామము ప్రవర్తిల్లుచుండు సమయమునను నాయకుని
శృంగారప్రవృత్తిని వర్ణించుట ఉదా —

వేణీసంహారమున ద్వివీర్యాంకమున భానుమతితోడ భీష్మ
ప్రముఖ మహావీరక్షయకారి మహాహనసంరంభసమయమున
కోరోధతప్రకృతి యైన దుర్యోధనుని శృంగార వ్యాప్యతి వర్ణనము

(6) అ స మ య వి చే ఛ ద న ము

అట్లే విచేచ్ఛదానర్హ మైవ సమయమున విచేచ్ఛదమును దోషమే
రశోద్ధతులై శత్రువులు ఎదుట నిలిచి యుండ మర్మభేదకములైన
మాటలు పలుకుచుండ వీరరసమో శౌద్రరసమో నిరవచ్ఛిన్నముగా

కొనసాగింపవలసిన సమయమున తదనుచిత మగు సంధ్యానందనాది నిబంధనము అనర్హరసవిచ్ఛేద హేతుక మగును ఉదా —

మహావిర చరితలొ ద్వితీయాంకమున రాఘవభార్గవుల వీర రసము అభిగూఢదశయం దుండ శ్రీరాముడు కంకణమోచ నార్థము పోవుచున్నా ననుట రత్నావళి నాలనయంకమున సాగరి కోదయనుల ప్రేమ వృత్తాంతము ఉత్కర్షముగానుండ రాజు దానిని విస్మరించి విజయనర్యవృత్తాంతము వినును ఇది పాఠకముగో పుడకపంటిది

ఇట్లే అస్రభానములైన ప్రతినాయకాదులు నానావిధ చరిత ములను బహువిధసంపదలను నాయక సంబంధములైన చరిత్ర సంబంధములకన్న మిన్నగ వర్ణింపరాదు అట్లొనర్చిన వర్ణింప నిచ్చ గించిన నాయకునకు ఉత్కర్ష సిద్ధింపకపోవును తన్నిమిత్రమున ప్రకృతరసాస్వాదమునకు భంగము కలును

[శంక] అట్లేల కావలెను ? ప్రతినాయకుని యుత్కర్ష ఎంత మిక్కుటముగ వర్ణించినను అతనిని పరాధవింప నిమిత్తమైన నాయ కుని విజయోత్కర్షకు అంగమే యగుంటజేసి ఏమిలోటు ?

[సమా] అట్లు వచింపరాదు ఎట్టిప్రతినాయకోత్కర్షాభివర్ణనము తదభిభావకుడైన నాయకుని యుత్కర్షకు ఉపకార మగునో అది మాత్రను సమృతమే తద్విరుద్ధ మైనదే నిషిద్ధము ప్రతినాయకుని యుత్కర్షను ఎంత వర్ణించినను దాని కాశ్రయమైన ప్రతినాయకుని సంహార నాయకుఁ డౌటచేతనే నాయకునకు ఉత్కర్ష సిద్ధించును కదా ? అందుచే ప్రతినాయకుని యుత్కర్షాతిశయ వర్ణనము దోషా వహము కానేరదు అనియు వచింపరాదు అట్లైనచో విషకర

ప్రయోగ మాత్రమున మహారాజును చంపిన నరాకశబరునికి ప్రకర్ష కల్గునా ? శబరునకు సంహర్తృత్వము కలదుకదా అదె యుత్కిర్షా ధాయక మంటికికదా అట్లే సంహర్తృత్వ మాత్రమున నాయకునకు ఏ యుత్కిర్షయు రాబోదు

(7) అంగిరసాననుసంధానము

రసమునకు ఆలంబనము ఆశ్రయము నైన చానిని పునః పునః రససంధానము లేకున్న రసపరిపాషము కొనసాగదు ఏలన రసప్రతి ప్రత్తి తదంగాధీనమైనది కావున అంగిరసాంగములను పునఃపునః సంధానము చేయకున్న తదాస్వాదనము విచ్ఛిన్నమగును అని దోషము

ఉదా.— వేణీసంహారనాటకమునఁ దొలియంకమునఁ దుదియంకమునందప్ప పాండవుల విషయము స్మరింపఁబడలేదు అభిషన్య ప్రభృతులు మరణించినను ధర్మజాదుల ప్రస్తావన లేదు రత్నావళి చతుర్థాంకమున బాధ్రవ్యుడురాగా సాగరిక విస్మృత యగుట

అనుసంధి సహృదయతాసర్వస్వము కదా అందుచే తాపసవత్సరాజ నాటకమునందు ఆజంకములందు వాసవదత్తావిషయ మగు ప్రేమబంధము కథావశమున విచ్ఛేదముగా శింక లేనట్లు సమస్తేతివృత్తవ్యాపిగా అనుసంధింపఁబడినది వాసవదత్తాధిగమమే ఫలముగా నిబంధింపబడినది

అట్లే అనంగప్రపంచమును దోషమే ప్రకృతరసమునకు అనుపకారకమగు కథను వర్ణించుటయు ప్రకృత రసాస్వాద విచ్ఛేద కారణ మగును ఉదా.—

హయగ్రీవనవధమునందు హయగ్రీవవర్ణనము అనేక స్తంభములు
 విస్తరించి వర్ణింపఁబడినది అట్లే నాయకుని విప్రలంభశృంగారము
 వర్ణింప నుపక్రమించి కవి యమకానుప్రాసాద్యలంకార నిబంధన
 ప్రౌఢితో సముద్రాది వర్ణనాభోగనిమగ్నఁ డగుట అట్లే హరవిజ
 యమునందు ఈర్ష్యాకుపిత సత్యభామానునయప్రవృత్తుఁడగు హరి
 యొక్క పారిజాతహరణ వ్యాసారముచే నుపక్రాంతమగు విప్రలంభ
 ప్రస్తావనమున సముద్రవర్ణనాది గడుస్థానీయముగ విస్తరింపఁ బడినది
 అట్లే కాదంబరియందు 'రూపవిలూప' అని మహావిప్రలంభ
 బీజ ముపక్షేపించి కవి తదనుపయోగులైన యటవీ శబరేశాశ్రమ
 ముని సగరీన్ద్రుచాదివర్ణనములందు అతిప్రసంగాభినివేశము చూపెను
 హర్షచరిత్రమునందు హర్షోత్పన్నముతోఁబాటు మూఁడు ఉల్లాస
 ములు బాణవంశాభివర్ణనము అప్రస్తుతము అట్లే శిశుపాల వధాదు
 లందు ఆదినుండి వీరరసమునకు బీజోపక్షేపము చేసి తదసంగత శృంగా
 రాంగభూత ఋతుపవన విహారపుష్పాపచయ మజ్జనాదియందు కవులు
 అత్యాసక్తి చూపిరి ఇట్లు అప్రస్తుతవస్తువిస్తృతి ప్రస్తుతరసప్రతీతిని
 వ్యవధానపఱచును అట్లయ్యి మహాకవుల గ్రంథములందు ఇట్టివి
 కొల్లగా నున్నవి వీరితత్వము వారలకే ఎఱుక (హేమ)

అ నౌ చి త్య దో ష ము

ఇట్లు భిన్నప్రకారముల నేర్పడిన దోషములు పూర్వోక్తము
 లఱుండ దోషముల నెల్ల ప్రధానము అనౌచిత్యము అది
 రసభంగహేతు నగుట అనిశ్యము పరిహర్తవ్యము భంగ మన
 ఇసుక (పుల్లలు పీచు) మున్నగునవి పానకమునంబడి రసాన్వాద
 మున నేయరంగుదప్రతీతిని (మర్మవిచ్ఛేదక) విహతకప్రతీతిని
 కల్పించునో అది (1) జాతి (2) దేశము (3) కాలము (4) వర్ణము

(5) ఆశ్రయము (6) వయస్సు 7 అచ్చ (8) ప్రకృతి (9) వ్యవహారము మున్నగు ప్రాపంచికస్తుజాతము విషయమున ఏయే జాతి గుణకర్మాదులు లోకముచుబట్టియు శాస్త్రముచుబట్టియు సిద్ధములో అవి ఉచితములు తద్భిన్నములు అనుచితములు

(1) జాత్యనుచిత మెట్లన గోవు మున్నగు సాధుమృగములకు ఓజోబలకార్యములను పరాక్రమాదులను నర్ణించుటయు సింహాది సూర్య స్వములకు సాధుభావముల నర్ణించుట (2) దేశానౌచిత్యము - స్వర్గమున జరామరణాదులు భూలోకమున అమృతసేననాదులు నర్ణించుట (3) కాలానౌచిత్యము - శిశిర ఋతువున జలవిహారాదులు గ్రీష్మమున చలిగాచుకొనుట [హర్షాదులు అయోమార్గస్వయాము చేసినట్లు నర్ణించుట] (4) స్థానౌచిత్యము - బ్రహ్మ ఐనియందు వేట క్షత్రియునందు పరిగ్రహము సూర్యునందు వేదాధ్యయనము నర్ణించుట (5) ఆశ్రమానౌచిత్యము - బ్రహ్మచారియందు యతీశ్వరునియందును తాంబూలచర్వణము దారోపసంగ్రహము నర్ణించుట (6) వయోనౌచిత్యము - బాలవృద్ధులందు స్త్రీ సేవనము, తరుణునియందు విరాగము (7) అవస్థానౌచిత్యము - దరిద్రులయందు ఆశ్శచరితము ఆఘ్యులయందు దారిద్ర్యము

(8) ప్రకృత్యనౌచిత్యము వివరించుటకు ముందు ప్రకృతి భేదము ఇంచుక సరిపాదింపఁబడుచున్నది (1) నాయకాదులు ప్రకృతులు దివ్యములు అదివ్యములు దివ్యాదివ్యములు అని త్రివిధము దివ్యులు దివి (స్వర్గ) భవులు ఇంద్రాదులు అదివ్యులు మానవులు దుష్కృత వత్సరాజాదులు దివ్యాదివ్యులు - దివ్యులయ్య మానవులుగా అవతరించినవాు కృష్ణాదులు వీ రొక్కొక్కమను ధీరోదాత ధీరోద్ధత ధీరలలిత ధీరశౌరులు అని నలు తెజంగు

అందు ధీరోదాతునందు ఉత్సాహము మెండు ధీరోద్ధతునందు
క్రోధము మిక్కుటము ధీరలలితునందు కామినీరతి ముమ్మరము
ధీరశాంతునందు నిశ్చేదము స్రధానము ఇల్లు (3 x 4) పంజ్రెండు
భేదములు మరల ఉత్తమ మధ్యమాధమ భేదములచే (12 x 1)
ముప్పదియాలు భేదములు

ప్రకృత్యనౌచిత్యము

ఈ నాయకులందు భయముగాక కడమ స్థాయిభావములు
సర్వత్ర సమమైనను రతి సంభోగరూపమును మనుష్యులందు దుష్యం
తాదులందుంబోలె ఉత్తమదేవతలందు పార్వతీపరమేశ్వరాదులందు
[పిత్రాదులందుంబోలె] స్ఫుటముగా స్పష్టముగా (చుంబనాలింగనాది)
సర్వానుభావములు వర్ణించుట అనుచితము అందుచే కావ్యము
లందుఁ దన్నిబంధనము చేయరాదు [మధ్యమాదులం దన్ననో ఇంద్ర
సలకూబరాదులందు - కవికి కొంత స్వాతంత్ర్యము కలదు] రత్య
నౌచిత్యమునంటిదే క్రోధానౌచిత్యమును లోకములను భక్తికరించు
పాటనము గలది రాత్రిందినములు తాటుమాటు జేయట
మున్నగు ననేకాశ్చర్యములు కలిగించునదిగ క్రోధము దివ్యులందుం
బోలె అదివ్యులందు (మానవులందు) వర్ణించుట అనుచితము -
అనాచరణీయము నీలన ఉత్తమ దేవాద్యాలంబనగత మగు నారాధ్య
త్వము సహృదయుని చిత్తమునకు ప్రతీతమగును. ఆదివ్యనాయకు
లందు కవి వర్ణించినచో లోకభక్తికరణాది క్రోధ వ్యాపారాదుల
విషయమున సంభావ్యములే కాని మానుషనాయకాదులందు కావు
అందుచే అసత్యము లను ప్రతీతియు సహృదయుని చిత్తమున నుద
యించును ఈ ప్రతీతినైరుధ్యముచే రాద్ర రసాస్వాదోదయమునకు
చేటాదవును అందుచే అట్లనుచితముగ వర్ణింపరాదు

[శంక] మున్ను రసాస్వాద స్రక్రియను స్రతిపాదించుచో చెప్పిన (విభావాదుల) సాధారణీకరంపు మహిమచే అలంబన విషయము ఆరాధ్యత్వజ్ఞానము ఉత్పన్నమై కాదుకదా అందు రొద్ర రసాస్వాద మెట్లు చేటాందును ?

[సమా] ఎచట సహృదయులకు రసోద్బోధము (రసాస్వాదము) ప్రమాణసిద్ధమో, అచ్చట సామగ్రిలేక అది ఉత్పన్నము కాదు కావున గత్యంతరములేక - ఫలానురోధమున సాధారణీకరణము కల్పితము మఱి ఇచ్చట రసానుభవ ప్రమాణసిద్ధియే లేదు ఇక సాధారణీకరణ కల్పనచే నేమిలాభము? అట్లుగాక సాధారణీకరణము నార్వాత్రిక మని యభ్యుపగమించిన (వాదమునకుఁగా నంగీకరించిన) స్వమాతృవిషయకము రితియందును సహృదయునకు రసోద్బోధము కలుగవలెను జయదేనాదులు గీతగోవిందాది ప్రబంధములందు సకల సహృదయ సమ్మతమైన యీ నియమమును మదోన్మత్తమాతంగములవలె నిరంకుశచిత్తులై భగ్న మొనర్చిరి అట్లు వర్ణించుట సమంజసము కాదు

అట్లే విద్యావయోవర్ణాశ్రమ తపస్సులచేత ఉత్కృష్టులైన వారు తక్కువవారిని సబహుమానవచనముతో వ్యవహరింపరాదు తక్కువవారన్ననో ఉత్కృష్టులైనవారిని బహుమానవచనములచే సమ్మానింపవలెను ఎట్లన 'తత్రభవన్ భగవన్' అను మున్నగు సంబోధనలచే మునులను గురువులను దేవతలను మున్నగు వారలనే కాని రాజాదులను సంబోధింపరాదు అట్లు జాత్యుత్తములగు ద్వీజులనే సంబోధింపవలెను జాత్యచులను గాదు మహేశ్వర అని చక్రవర్తినే సంబోధింపవలెను మునిప్రభృతులను సంబోధింప

రాదు. జౌచిత్యానౌచిత్యములఁ గూర్చి ధ్వనికారులు ఇన్ని సిద్ధాంత
వాక్యము నాదేశించినారు

అనౌచిత్యా దృశే నాన్యత్ రసభంగస్య కారణమ్
ప్రసిద్ధాచిత్యబంధస్థ రసస్యోపనిష త్వరా ' అని

రసభంగమునకు అనౌచిత్యమునకన్న వేఱు కారణము లేదు
ప్రసిద్ధమైన యౌచిత్యబంధ మన్ననో రసబ్రహ్మప్రతిపాదనమునకు
పరమమైన యపనిషత్తు అందుచే సహృదయ వైముఖ్యకారిత్యైవ
యనౌచిత్యమును సర్వథా పరిత్యజించి జౌచిత్యమును పరిపోషింప
వలెను

అనౌచిత్యము నిత్యదోషము కాదు. మఱి ఎట్టి యనౌచిత్య
మున రసపుష్టి కలుగునో అట్టిదానిని వారింపఁ బనిలేదు రసప్రతి
కూల మైనప్పుడే అనౌచిత్యము నిషేధ్యము అందువలననే,

బ్రహ్మ స్స ధ్యాయనస్య నైష సమయ
స్తూష్టీం బహిః స్తీయతామ్
స్వల్పం జల్ప బృహస్పతే జడమతే
నైషా సభా వజ్జిః
వీణాం సంహర నారద, సుతికథా
లాపై రలం త్కుంబురో
సీతాయల్లక భల్ల భిన్నహృదయః
స్వస్థో న లంకేశ్వరః.

(కావ్యదర్శణము. పుట 136)

ఓ బ్రహ్మ అధ్యాయనమునకు (వేదపారమునకు) ఇది సమ
యము కాదు మిన్నక బైటనుండుము ఓ మందమతీ బృహస్పతీ

అజ్ఞిప్రసంగము మారుము ఇది యింపునిసభ కాదు నారదా
హీవాదనము చాలింపుము ఓయి కుంబుకుడా చాలు నీ స్తుతికా
లాపములు సీతయందలి యుత్కంగాభల్లముచే భగ్నహృదయుడు
లంకేశ్వరుడు ఇప్పుడు స్వచ్ఛిత్తుడు కాదు

పై పద్యము ఏదో నాటకమునందలిది ఇది రావణుని ద్వార
పాలకుని మాటలు అవి బ్రహ్మాదిదేవతలను ధిక్కరించునవి అందుచే
అనుచితములు కాని అవి యీ ప్రకరణమున రావణుని పర
మైశ్వర్యమునకు పోషకములుగా నున్నవి ఆత్మైలోక్యప్రభుత్వము
వీరరసాక్షేపకము(వ్యంజకము)గా నున్నది ఆ వీరరసము సీతాలం
బనక్లమైన విప్రలంభశృంగారాభాసమునకు అంగము అందుచే
బ్రహ్మాది ధిక్కారపరములు ద్వారపాలకుని వాక్యములకు అనఁచిత్య
దోషము లేదు

ఉదాహరణాంతరము —

అరెచే సద్యస్సముత్పాతిత హరితకుశగ్రంథిమయాక్షమాలా
పరివృత్తి విప్రసంభిత బాలవిధవాంతఃకరణాః బ్రాహ్మణాః
[మూ అలేలే సద్యస్సముత్పాడి అహరిత కుశగ్రంథి
మయాచ్ఛమాలా పఞ్చిత్తి విప్రసంభిత బాల విహనందకణాబ్రాహ్మణాః]

[ఓరోరి అప్పుడే పెరికిన క్రొందబ్బముడుల మయంగా వున్న
జపమాలను త్రిప్పి బాలవిధవల మనస్సులను నమ్మించే బాపలారా]

ఇట ఓరోరి అనునది ఉత్తమ బ్రాహ్మణుల విషయమున
బ్రయోగించుట అనుచితమే కాని యీ సందర్భమునగాదు ఏలన
ఇది విరూపకుని మాటలు హాస్యరసానుగుణములు అందుచే నిట
అనఁచిత్యదోషము లేదు

పై జెప్పినవే కాదు రసదోషములు మా యొనర్చినది దిక్ప
దర్శన మాత్రము సుధీవములు సహృదయులు అవ్యాముల నూగించి
లెలికికొనునది

రస గంగాధరము

పరివస్యావివరణసముల్ల సితము

4 గుణ ప్రకరణము

అధి 1 మతభేదములు

రసములను బ్రతిపాదించిన పిమ్మట వాని గుణములగు [తత్రప్రయోజకము లొండె నగు] కావ్య గుణములు నిరూపింపఁ బడుచున్నవి మాధుర్యము ఓజస్సు ప్రసాదము అని మూఁడు కావ్య గుణములను ప్రాచీనులు మమ్మటభట్టాదులు ప్రతిపాదించిరి అందు ఏయేగుణములు ఏయేరసములందుండునో ఏ యేకొలంది యుండునో నచించుచున్నారము ఇట మూఁడు మతములు కలవు

(1) అందు మొదటిమతమునుబట్టి —

సంభోగశృంగారమున మాధుర్యగుణము ఏపాటి యుండునో అంతకన్న నెచ్చుగ కరుణమందు ఆ రెండింటికన్న మిక్కుటముగ విప్రలంభశృంగారమునందు వాని యన్నింటిని మించి శాంతరసము నందును - [ఆ మాధుర్యముచే జనించు] చిత్తద్రుతి తారతమ్యమును బట్టి పూర్వపూర్వముల కన్న ఉత్తరోత్తరములందు అతిశయించి ఉండునని చెప్పుదురు

(2) మఱికొందఱు మాధుర్యము సంయోగశృంగారమున కన్న కరుణశాంతములందు హెచ్చు వాని రెంటియందున కన్న విప్రలంభమందు అతిశయముగా నుండును అందురు

(3) ఇంకఁ గొందఱు సంయోగశృంగారమునకన్న కరుణరస
వందు విప్రలంభశృంగారమునందు శాంతరసమునందు ఈమూఁడింట
మాధుర్యము అతిశయమే కాని ఆ మూఁడింట తారితమ్యములేక
సమానముగా నుండును అని నుడువుదురు

పైఁ జెప్పిన మూఁడు మతములందు ప్రథమ తృతీయములు
ప్రాచీన సమ్మతములు ఎట్లైన

మాధుర్యాజః ప్రసాదాఽభ్యాస్త్రయస్తేన పునర్దశః
ఆహ్లాదకత్వం మాధుర్యం సంభోగే ద్రుతికారణమ్
కరుణే విప్రలంభే తచ్చాస్తే చాతిశయాన్వితమ్
దీప్త్యాత్మవిస్తృతే హేతు రోజో వీరరసస్థితిః
బీభత్స కాద్రరసయోస్తస్యాధిక్యం క్రమేణ తు

మాధుర్యము ఓజస్సు ప్రసాదము అనునవి మూఁడే గుణ
ములు పది కావు అందు మాధుర్య మన ఆహ్లాదకత్వము (ఆనంద
స్వరూపత్వము) ద్రుతికి అది కారణము [ద్రుతి కారణమైన
యాహ్లాదకత్వము (ఆనందస్వరూపత్వము) మాధుర్య మని భావము]
అది సంయోగశృంగారమునందు కరుణరసవందు విప్రలంభ
శృంగారవందు క్రమాతిశయమున - ఉత్తరోత్తరాతిశయమున వర
లను దీప్తి అను ఆత్మవిస్తారహేతు చిత్తవృత్తివిశేషము వీరరస
వందు బీభత్సవందు కాద్రరసమందు క్రమాధిక్యమున (ఉత్తరోత్త
రాధిక్యమున) వరలును

ఈ చెప్పిన కావ్యప్రకాశకారికలోని క్రమేణ అను పద
మును అపకర్షించుటచే మొదటి వ్యాఖ్యానము ఉత్తరోత్తర ప్రకృష్ట
మని అపకర్షింపకున్నచో మూడవ వ్యాఖ్యానము ఘటిల్లును అట్లు

రెండు మతములును మమ్మటాది ప్రాచీన మతానుకూలములు ఇక సంయోగశృంగారమునకన్న మాధుర్యము కరుణశాంతములందు అసెకము పర్వరము సమానము అంతకన్నను విప్రలంభము నందు మిక్కుటము అను మూడవమతము ప్రతికూలము అందు కరుణశాంతములకన్నవిప్రలంభమున మాధుర్యము ముమ్మరము అనుటకు సమాణాంతరము కానరాదు సహృదయుల యనుభవము అల్లున్నచో అప్పుడు అదియు సమాణమే సమాణము లేనందున ఈ మూడవ మతము అశ్రద్ధేయ మని భావము

ఓజోగూము తజ్జనకమగు చిత్తదీప్తి ననుసరించి వీర బీభత్స శాస్త్రములందు ఉత్తరోత్తరాధికము అనగా వీరమునకన్న బీభత్సమున బీభత్సమునకన్న శాస్త్రమున చిత్తదీప్తి అతిశయము అందు చేత తత్కార్యము ఓజోగూమును క్రమప్రకృప్త మగుట

అద్భుత హాస్య భయానకములందు కొందఱు ప్రసాదగూము మాత్ర మంగు నందుకు ప్రసాదము చిత్త విస్తారాధాయకము] మఱికొందఱు అందు ఓజస్సు ప్రసాదము అను రెండు గూములు నుండు నందుకు ప్రసాదగూమునకు వైలక్షణ్య మొందు కలదు అది సర్వ రసములందును సర్వరచనలందును ఉండును అందుచే అది అద్భుత హాస్యభయానకము లను నీ కొన్నింటికి మాత్రమే సంబంధించినది కాదు శృంగారాదులలో నది మాధుర్యమిత్రముగ నుండును వీరాదులందు ఓజోమిత్రముగా నుండును అద్భుతాదులం దన్నచో నిస్ససత్నముగా నుండును అనగా తత్తద్రస గుయరచలయందు మిత్రముగనో ఒక్కొక్కటియో వ్యజ్యమాన మగు నని భావము

ఇచట నిది తెలియఁదగును

కారిన్యాది దోషాపగమాహారము శృంగారాది రసత్రయ చర్వణాజన్యము అద్వీభావరూపము ఆనందలక్షణము అంతేకాని మాధుర్యము ద్రుతికి కారణము కాదు ద్రుతి మాధుర్యకార్యమును గాదు ద్రుతి ఆస్వాదాభిన్నము ఇట్లు చెప్పిన శృంగారరసమునకును మాధుర్యగుణమునకును భేదమే లేకపోవదా? భేద మున్నది అది కారణభేదము రసమునకు విభావాదులు కారణము ద్రుతి కన్న నో శృంగారాదిరసాస్వాదము కారణము ఇట్లు కారణభేదముచే కార్యభేదము అట్లే ప్రతిపక్షోత్కర్షదర్శనాద్యాహితము వీరాది రసత్రయ చర్వణాజన్యమునైన చిత్తవృత్తి విశేషము విస్తారరూపము దీప్తియే ఓజోగుణము అంతేకాని దీప్తికి ఓజోగుణము కారణము కాదు దీప్తికి వీరాదిరసాస్వాదము కారణము కావున అట్లే సరళ శబ్దారణ్యనాహితము అమృతాదిరసత్రయచర్వణాజన్యమైన చిత్తవృత్తివిశేషము వికాసమే ప్రసాదగుణము. అంతేకాని వికాసమునకు ప్రసాదము కారణము కాదు వికాసమునకు అమృతాదిరసాస్వాదము కారణము కావున ఇట్లు కారణభేదముచే గుణము వేరు రసము వేరు అని స్పష్టము

ద్రుతి దీప్తి వికాసములు మూఁడును చిత్తవృత్తివిశేషములు మనగా మాధుర్యోజ్య ప్రసాదగుణ విశిష్టములైన(ప్రయుక్తములైన) శృంగారాది రసాస్వాదసమయమున అవి కలుగును అవి రసాస్వాద సాక్షాజ్ఞానము లగును గుణసాక్షాజ్ఞానములు కావు అందుచే గుణ ప్రయోజ్యమాత్రములు

[శంక] ఇట్లు కేవల రసధర్మములుగాఁ గదా గుఱములు చిహ్నములైనవి మఱి రచన మధురము బంధము ఓజస్వి ఇత్యాది వ్యవహారములు ఎట్లు సంగతములు?

[సమా] అవి ఔసచారికప్రయోగములు అతని యాకారము శూరము అను ప్రయోగమునంటిపి శౌర్యము అట్లగుఱము అనయవసంస్థానవిశేష మగు నాకారమున నుండునది కాదు అట్టి నను స్వాశ్రయశ్రయత్వ సంబంధమున ఆకారమున శౌర్యము లాక్షణికముగ నున్నట్లు గుఱములును రచనయం దున్నవి శౌర్యమునకు ఆశ్రయము ఆత్మ ఆత్మకు ఆశ్రయము ఆకారము (శరీర సన్నివేశవిశేషము) అట్లే గుణములకు ఆశ్రయము రసము రసమునకు ఆశ్రయము (వ్యంజకము) రచన (శబ్దార్థరూపము కావ్యము) ఇట్లు స్వాశ్రయశ్రయసంబంధమున లాక్షణికములు పైప్రయోగములు ఇట్లు మమ్మటభట్టాదులు ప్రాచీనులు వచింతురు

ప్రాచీనమతఖండనము

[శంక] ఈ మాధుర్యోజః ప్రసాదములు రసమాత్రధర్మములనుట కేమి ప్రమాణము? ప్రత్యక్షమా? కాదు ఏలన అట్లగునేని అగ్నియొక్క దాహాది రూపకార్యమున కన్న వేఱుగ అగ్ని గుణమైన యష్టరూపాదికము మనకు [న్వార్థనిక] ప్రత్యక్షగోచర మగునట్లు రసకార్యములైన ద్రుత్యాదులకన్న భిన్నముగ రసగుణములు (రసమాత్రనిష్ఠములైన) మాధుర్యాదులు గోచరము లగుట లేదే? ద్రుత్యాది తాదాత్మ్యములుగనే మాధుర్యాదులు ప్రత్యక్షగోచరము లగుచున్నవే అందుచే మాధుర్యాదులు కేవల రసమాత్ర ధర్మములనుటకు ప్రత్యక్ష మెట్లు ప్రమాణము?

అనుమానము ప్రమాణమా ? ఎట్లన — కారణత
 చిన్మూలవచ్చిన్నముగ నుండును అను వ్యాప్తి నియమము
 అందుచే ప్రకృతమున ద్రుత్యాదియొక్క రసనిష్ఠ కారణతయు
 చిన్మూలవచ్చిన్నము - ఘటనిష్ఠకార్యతానిరూపిత దండగత
 కారణత దండత్వావచ్చిన్న మైనట్లు ఆ రసనిష్ఠకారణతయందు
 ఆయవచ్చేదకధర్మము మఱొక్కటేదియు లేకపోవగా పరిశేషాను
 మానముచే మాధుర్యాదిగుణ మగును మాధుర్యాద్యవచ్చిన్న
 రసమే - కేవల రసముకాదు - ద్రుత్యాదికారణము ఇట్లు అను
 మాన ప్రమాణముచే గుణములు రసమాత్రవృత్తు లని సిద్ధము

[సమా] అది పాఠగదు అది గౌరవజుష్ట మగుట సంభవింప
 నేరదు ఎట్లన ప్రాతిస్వికరూపముననే - క ప్రరసత్వ ధర్మావచ్చిన్న
 శృంగారాది రసకారణముచేతనే అనుమానసిద్ధి కలుగుచుండ
 త్రొత్తగా గుణత్వ విశిష్ట రసత్వమును కారణతావచ్చేదక ధర్మ
 ముగఁ గల్పించి మాధుర్యాది విశిష్ట రసత్వావచ్చిన్న శృంగారాదిని
 ద్రుత్యాది కారణముగా కల్పించుట యందు వ్యర్థమగు గౌరవ
 దోషము కలదు గోటఁ బోవుదానిని గొడ్డంట సాధించిన పైచది
 అందుచే అనుమానము సంగతముకాదు.

[శంక] పైని నీ చెప్పిన కార్యకారణభావమునందు గుణము
 వివేచించుటావశ్యకము అందువలన లాఘవము కలదు నీ చెప్పినట్లు
 1) శృంగారము ద్రుతికి కారణము (2) కరుణము ద్రుతికి కారణము
 (3) శాంతము ద్రుతికి కారణము (4) వీరము దీప్తికి కారణము
 (5) బీభత్సము దీప్తికి కారణము (6) శాద్రము దీప్తికి కారణము
 (7) అమృతము వికాసమునకు కారణము (8) హాస్యము వికాసము

నకు కారణము (9) భయానకము వికాసమునకు కారణము అని యిట్లు ప్రాతిష్ఠికముగ (ప్రత్యేకప్రత్యేకముగ) తొమ్మిదికార్యకారణములు కల్పించుటకు లఘువుగా నిట్లు మూడు కార్యకారణభావములు కల్పింపఁదగును ఎట్లన — (1) శృంగార కుశాంతములు మాధుర్యవంతము లగుటచే ద్రుతికి కారణములు (2) వీర బీభత్స శౌండ్రములు ఓజోగునంతము లగుటచే దీప్తికి కారణములు (3) అద్భుత హాస్య భయానకములు ప్రసాదవంతము లగుటచే వికాసమునకు కారణములు అని సామాన్య గూఢమున కారణత సంగీకరించిన మూడే కార్యకారణభావములు కల్పించినఁ జాలును దానంజేసి లాఘవమును గూర్తవృద్ధియు ఏకక్రియ ద్వ్యర్థకరీ' అను న్యాయమున లభించును

[సహా] లాఘవము కలదని సామాన్యగూఢమున గూర్తవృద్ధి కార్యకారణభావత్రయము సంగీకరింపరాదు ఏలన తొమ్మిది కార్యకారణ భావములును ఆనశ్యకములే ఏలన మమ్మట భట్టాదులు ప్రాచీనులకు అవి సమ్మతములు వా రిట్లు నుడివిరి — మధురమగుట సంభోగశృంగారముచే ద్రుతియు మధురతర మగుట కుశాంతముచేతను శాంతముచేతను అధికతరద్రుతియు మధురతమమగుట విప్రలంభముచే అధికతరద్రుతియు జనించును అట్లే ఓజోవంతమగుట వీరముచే దీప్తి, ఓజ స్తరవంత మగుట బీభత్సముచే అధికతరదీప్తి ఓజ స్తమవంతమగుట శౌండ్రముచే అధికతరదీప్తి జనించును అట్లే అగు ననే ప్రసాదవంతమగుట అద్భుతముచే విస్తారము ప్రసాదతరవంతమగుట హాస్యముచే అధికతరవిస్తారమును ప్రసాదతరవంత మగుట భయానకముచే అధికతరవిస్తారమును జనించును ఇట్లు చెప్పటచే ద్రుతికి మాధుర్యవంతము శృంగారము కారణము అధికతరద్రుతికి

మాధుర్యతరవంతము కరుణాము శాంతియొండె కారణము అనికతమ
 ద్రుతికి మాధుర్యతమవంతము విప్రలంభము కారణము ఇట్లే తార
 తవ్యయుక్త కార్యకారణభావము కడమ చెందు త్రయములకును
 ఊహ్యము ఇట్లు తారతమ్య యుక్తములు వేర్వేరు విశేష (ప్రాతి
 స్విక) కార్యకారణ భావములు తొమ్మిది ఎల్లరు సంగీకరింపవలసి
 నవే ఇత వానికి పైపెచ్చు నీ నుచువున్న సామాన్యములు మఱి
 మూడు కార్యకారణభావములనుంగూడ నొప్పచో నీకు
 పండ్రెండు కార్యకారణభావము లగును మాకన్ననో తొమ్మిదే
 చాలును అందుచే మాకే లాభునము కలదు నీదె గడు రూపము
 [గళగ్రంథి గురుతర రూపము] కావున ప్రాతిస్విక రూపముననే
 కారణము సంగీకరించుట లెస్స

[శంక] పోనీ అట్లే మమ్మటభట్టాదుల మార్గముననే ప్రాతి
 స్విక రూపమున కారణత్వము ఒప్పించను రసధర్మములుగా గుణ
 ములు సిద్ధించునుగదా

[సమా] ప్రాచీనులు చెప్పిరి కాని గుణములు రస ధర్మ
 ములుగా సంగీకరించుట పొసగదు ఏలన రసము సచ్చిదానంద
 స్వరూప నిర్గుణ పరమాత్మరూప మని సిద్ధాంతితము అందుచే గుణ
 ములు రసధర్మము లనుట సిద్ధాంత విరుద్ధము

[శంక] పోనీ రసధర్మములు కాకున్న రసోపాధులైన స్థాయి
 భావముల ధర్మము లగుఁగాక

[సమా] అందులకును ప్రమాణము లేదు రత్యాదులు
 స్థాయిభావములు వాసనాత్మకములు విభావాది కారణసామగ్రిచే

అవి ఆస్వాద్యమానత్వము రసత్వము నొందును తత్పూర్వము వానికి స్వామత్వమే లేకుండఁగా మాధుర్యాదిగుణానత్వము ఎట్లు సంగత మగును? అవి రసత్వ మొంది సహృదయాస్వాద్యమాన మైనప్పుడే ఆ యాన్వాదనము మాధుర్యరూపమా? ఓజోరూపమా? ప్రసాద రూపమా? అరు విచారము సావకాశ మగును అదియునుం గాక మమ్మటభట్టాదులనలె రత్యాదులు సుఖరూపములుగా నంగీకరించిన గూమున గూఁతరము ఉండుట సంభవింపదు ఇట్లు ఎన్నివిధములఁ జూచినను రత్యాదుల ధర్మములు గుణము లగుట సరిపడదు

[శంక] మఱి శృంగారాదులందు మాధుర్యాది గుణము లుండనన్న శృంగారము మధురము' వీరము ఓజస్వి' అను నిత్యాది వ్యవహారము లెట్లు సంగతము లగును?

[సమా] మాధుర్యాదులు (1) ద్రుత్యాది చిత్తవృత్తి ప్రయోజకము లని కాని (2) ప్రయోజకతాసంబంధమున ద్రుత్యాది చిత్తవృత్తులే మాధుర్యాదిగుణము లనిగాని సహృదయులైనవారి యనుభవమునుబట్టి అంగీకరించుట లెస్స ప్రయోజకత వృత్తినియూ మక సంబంధముకాదు అందుచే ప్రయోజకము ఆశ్రయమున సార్వత్రికముగ నుండనలె నని నియమము లేదు అందుచే ప్రయోజక మన సద్యఃకాలికకారణము కాదు [పార్యంతిక - పారిణామిక ఒండె] పారంపర్యకారణము ఇట్లు శృంగారము మధురము అను ప్రయోగము అశ్వగంధము ఉష్ణము అను ప్రయోగమువంటిది అశ్వ గంధము ఓషధీవిశేషము దానియందు (ఆశ్రయమందు) ఉష్ణము సార్వత్రికముగ నుండదు స్పృశనికప్రత్యక్షగోచరము కాదు సేవించినవారికి పార్యంతికముగ నెప్పుడో ఉష్ణపరిణామజనక మగును అందుచే ఉష్ణప్రయోజక మగుట అశ్వగంధము ఉష్ణము అని వ్యవ

హారము అట్లే శృంగారము మధుర మన మాధుర్యప్రయోజకము శృంగార మని యర్థము ఆశ్రయ మగు శృంగారరసాచులందు నిల్చి ప్పడు మాధుర్యాదులు లుండకున్నను ఆస్వాదనకాలమందు ద్రుత్యాది చిత్తనృత్తి విశేషములందు శృంగారాదిరసములు మాధుర్య విశిష్టములుగ నుండును ఆ మాధుర్యమును పురస్కరించుకొని శృంగారము మధురము అను న్యనహారము కలిగెను ఈ పక్షమున ద్రుత్యాదులు వేఱు, మాధుర్యాదులు వేఱు మాధుర్యాదులు ద్రుత్యాది జనకములు

లాఘువార్థము సహృదయము ప్రతిపాదితము ప్రయోజకతా సంబంధమున ద్రుత్యాదులే మాధుర్యాదులు అని సంపర్కముకొన ప్రవిష్ట పదార్థానాం స్వరూపేణైవ భానమ్ [సంబంధ కుక్షియందు ప్రవేశపెట్టబడిన పదార్థములు తాద్రూప్యములుగనే భాసించును] అను నియమమును ఒట్టి ప్రయోజకతాసంబంధమున ద్రుత్యాదులు మాధుర్యభిన్నములుగనే భాసించును ఎప్పుడు ద్రుత్యాదులు శృంగారాదులతోడ ప్రయోజకతాబంధమున నుండి ఆ రసాస్వాదకాలమున వానికి (శృంగారాదులకు) మాధుర్యాదుల కలిగించునో అప్పుడు ఆ ద్రుత్యాదులు మాధుర్యగుణము లనబరలును

[శృంగారాది రసాస్వాదన కాలమున మనస్సు ద్రవించును అప్పుడు మాధుర్యానుభవము కలుగును ఆ మనస్సు ద్రవించుటే మాధుర్యగుణము వీరాదిరసాస్వాదకాలమున మనస్సు ప్రదీప్తమగును (ప్రజ్వలించును) అప్పుడు ఓజోనుభవము కలుగును ఆ మనస్సు ప్రదీప్తమగుటే (enkindling) ఓజోగుణము అట్లే అమృతాది రసాస్వాదకాలమున మనస్సు వికాస మొందును అప్పుడు స్రవాదానుభవము కలుగును ఆ మనస్సు వికాస మొందుటే స్రవాద

గుఱము అని సారము] ఈ పక్షమున ద్రుత్యాదులు పార్యంతికముగ
మాధుర్యాద్యభిన్నములు

సాఁత్యమర్మజ్ఞచూడామణులు లోచనకారులు ద్రుతి
దీప్తి వికారములు చిత్తవృత్తలే నని మాధుర్యాదులనే వచించునని
లక్షణచే రసధర్మముల లక్షించునని లక్షితలక్షణచే రసధర్మవ్యంజ
కము లగు శబ్దార్థములను - రచననుగూడ లక్షించు నని ఆదేశించి
నారు

[శంక] ప్రయోజకతచే ఇట వివక్షితమేమి ? ప్రయోజకత
ఏది చెప్పబడినదో అది అదృష్టాదులందును కలదు అదృష్ట మన
ధర్మాధర్మములు దేశము కాలము ఈశ్వరేచ్ఛ ఇవి ఆదిశబ్ద
గ్రాహ్యములు ఇవి కార్యమాత్ర మైన దాని కెల్లప్రయోజకములు .
(పారంపర్యకారణములు) ఆ మాధుర్యాదులవలెనే అదృష్టాదులును
ద్రుత్యాదులను పారంపర్యకారణములు (ప్రయోజకములు) అగుటచే
అతివ్యాప్తి - అదృష్టము మధురము (ద్రుత్యాదిప్రయోజకము)
కాలము మధురము దేశము మధురము అని ఉపపత్తిల్లినది ఇట ఇది
అవధేయము కాన్యజగత్తునందుం బోలె - షాకిక జగత్తునందును
కొన్ని సందర్భములు ద్రుత్యాది చిత్తవృత్తిజనకము లగును జన
స్థానదర్శనముచే సీతావియోగము స్మృతిము కాఁగా శ్రీరామ
చంద్రుని హృదయము ద్రవించినది

జనస్థానే సూన్యే శిథిలకరణై రార్యచరితై
రపి గ్రావా రోది త్యపి దలతి నజ్రస్య హృదయమ్

శూన్యమైన జనస్థానమున వైకల్యమును కలిగించు నాకుని
చేష్టలచే రాస్ఫుటైతము దుఃఖముచే గరగుచు వజ్రముయొక్క
హృదయ మైనను బ్రద్ద లగును.

[సమా] కాని ఇట ఆ యదృష్టాదులు ప్రసక్తములు కావు
అందులకై అదృష్టాదివిలక్షణము శబ్దార్థరచనారచగతప్రయోజకత
అని చెప్పబడినది అదే వివక్షితము అందుచే నిట ప్రయోజకత అదృ
ష్టాదులందు అతివ్యాప్తము కాదు ఇట ప్రాచీనులు చెప్పినట్లు
మాధుర్యాదులు కేవల రసమునందేగాక శబ్దమునందును అర్థము
నందును రచనయందును కలనని యేర్పడుటచే శబ్దము మధురము
అర్థము మధురము రచన మధురము (అనగా ద్రుత్యాది ప్రయోజ
కము) బంధము ఓజస్వి (దీప్తిప్రయోజకము) ఇత్యాది వ్యవహార
ములు సుసంగతములగును అవి మమ్మీటాదులకుం బోలె జౌపచారిక
ప్రయోగములు కావు ముఖ్యార్థకములే

మఱియు మమ్మీటాదులమతమున గుణములు తదాశ్రయ
మైన రసనిమిత్త మున్నప్పటికీ ద్రుత్యాదిచిత్తవృత్తిజనకములు. జగ
న్నాధుని మతమునం దన్ననో - రసనిమిత్తము లేకయు - శబ్దార్థ రచ
నాదులచేతను ద్రుత్యాదిజనకములు ప్రయోజకములు - పారంపర్య
కారణములు.] ఏలన మాధుర్యాదులు రసమాత్రధర్మములుగ నంగీ
కృతములు కావు గుణములు ద్రుత్యాది చిత్తవృత్తిప్రయోజకము లని
చెప్పటచేత రచన (కావ్యమును వాక్యమొండె) ఆలకించినపుడు,
కాదా అందొక శబ్దమును పర్యాలోచించినపుడును ఆ శబ్దార్థమును
గ్రహించినపుడు గూడ సహృదయుని చిత్తమునకు ద్రుతి దీప్తి విస్తా
రములు కలిగి, మాధుర్యోజప్రసాదములు అనుభూతము లగుచు
ఇది విశేషము

మాధుర్యాదులు ద్రుత్యాదిప్రయోజకములు ఒండె ప్రయోజకతాసంబంధమున ద్రుత్యాది చిత్తవృత్తులే మాధుర్యాదిగుణములు అని వికల్పించుటకు లాఘవము మాత్రమేకాదు ప్రయోజనము ఇట విశేషము కలదు ద్రుత్యాదులు చిత్తవృత్తివిశేషము లగుట చిత్తమునందు రసాదిగతము లగుట సంభవము అవి భిన్నాభి కరణమున శబ్దార్థరచనాదులం డెట్లుండుట ఘటిల్లును? అందుచే మాధుర్యాదులు తచ్చిత్తవృత్తిప్రయోజకములు - పారంపర్యకారణము లగును. సహృదయుని చిత్తమున శబ్దార్థరచనాగత మాధుర్యాదిగుణములు ద్రుత్యాదుల కలిగించును మఱి మాధుర్యాది గుణములు రసగతములైనప్పుడు ఈ బాధ లేదు రసాదులును ద్రుత్యాది చిత్తవృత్తులును చిత్తమునందే-ఏకాభికరణముననే యుండును రసము నాశ్రయించియుండును రసాస్వాదకాలమున రసగతములై మాధుర్యాదిరూపముననే ఆస్వాద్యమానము లగును గుణములయు చిత్తవృత్తులయు ప్రయోజ్యప్రయోజకభావము - కార్యకారణభావము వేఱుగ గోచరింపదు అవి రెండును ప్రత్యేకరూపమును గోల్పోయి ఆస్వాదనమున లీనమైపోవును మాధుర్యాదులచే ఆ చిత్తవృత్తినిష్పత్తియు రసాస్వాదమును ఏకకాలముననే సంభవించుటంజేసి అభేదమే స్ఫురించును అందుచే ప్రయోజకతాసంబంధమున ద్రుత్యాదులే మాధుర్యాదులు ఇట్లు శబ్దార్థరచనాగతము లగు మాధుర్యాదులకు ద్రుత్యాదితో ప్రయోజ్యప్రయోజక భావమును రసగతములైన మాధుర్యాదులకు ప్రయోజకతాసంబంధమున ద్రుత్యాద్యభేదము చెప్పబడె నని నిగ్గు

ఇట్లు గుణములు శబ్దార్థరచనాగతములు నగునని చెప్పటచే - లక్షణమునందు మమ్మటాదులవలె గుణవివేశనము చేయకున్నను

లక్షణగత రామణీయకత ఎంత విపులార్థకమో గుణములను
 శ్రద్ధమై రచనలయందు పరిపోషించుట కవులకు ఎంత యావశ్యకమో
 స్పష్టమైనది తత్తద్భావ్యంజక మగు రచనానిరూపణముచేతను,
 తద్దోషముల సవిస్తరముగ సోదాహరణముగా నిరూపించుటచేతనుం
 గూడ అది తేటతెల్లమే అతిప్రాచీనులు ఆలంకారికులవలె కేవల
 శబ్దారచనాగతము లనిగాక మమ్మటాదులవలె కేవల రసగతము లని
 గాక - సర్వసమ్మతముగ సముచితముగ శబ్దార్థరచనారసగతము
 లని ఇట నిరూపితమైనది అందుచే గుణములు రసవత్త్వలంకార
 ధ్వనిగతములును వాచ్యాలంకారాదిగతములునై సహృదయాస్వాద
 యోగ్యములగు నని ఫలితార్థము

రస గంగాధరము

వరివస్యావివరణసముల్లసితము

అ 2 ప్రాచీనోక్త గుణములు

అతి ప్రాచీనులు దండి నామనాదులు పది శబ్దగుణములు పది యర్థగుణములు ప్రతిపాదించినారు అవెల్ల మాధుర్యాది గూత్రయమునందే అంతర్భవించును ప్రాచీనోక్తగుణములు —

శ్లేషః ప్రసాదః సమతా మాధుర్యం సుకుమారతా
అర్థవ్యక్తి రుదారత్వ మోజః కాంతి సమాధయః '

అని పది శబ్దగుణములు ఆ పేరిటివే అర్థగుణములు పది పేరులు సమానము లైనను లక్షణములు భిన్నములు

అందు మొదట శబ్దగుణములు పరామర్శింపబడును

1. శ్లేష

అందు శ్లేష మొదటిది శబ్దములు వేటైనను—అవి వేఱుగా పని పించునట్లు ఏకజాతివర్ణములను సంహితచే—(అవ్యవహితముగ) విన్యసించుట శ్లేష యను శబ్దగుణము దీనికి గాఢత్వ మని పేరునుం గలదు 'బహూనా మపి పదానా మేకపదవ ద్భాసమానాత్మా శ్లేషః శ్లిష్ట మస్పష్టశైధిల్యమ్ ' (దండి) మస్మణత్వం శ్లేషః (వా) అని ప్రాచీన లక్షణములు శైధిల్య మన పదభేదము వేర్వేఱు శబ్దముల ఒండ్లాంటితోఁ గదియఁ కూర్చ ఆ పదములెల్ల మస్మణత్వమువలన

ఏకపదమునలె భాసించునని దానికి స్లేష అని గాఢత్వమనియి
 షేరు అని సారాంశము సంహితచే అనుటచే విసంధిచే విశ్లేషాత్మ
 కము గుణవిపర్యయము వాక్యకోషము ఉప్పతిల్లునని అభిప్రాయము

ఉదా .—

అనవరత విద్యద్రుమ గ్రోహి దారిద్ర్య మాద్యద్విపాదౌమ
 దర్పాఘ విద్రావణ ప్రౌఢ పంచాననః

ఎడతెగక పండితు లను వృక్షములకు చేరొదవించు దారిద్ర్య
 మను మదపుటేనుఁగుయొక్క గర్వాతీతముఁ బాఱఁదోల నేర్పుగల
 మహాసింహము ఆ రాజు

ఇట సమస్తత్వమునంజేసి శ్లిష్టత్వము అభిప్రేతముకాదు
 సమాసము లేకున్నను ఈ శబ్దగుణ ముండును ఉదా —

అస్త్వత్తరస్యాం దిశి దేవతాత్మా హిమాలయోనామ సగాధి
 రాజః [వామన కావ్యాలంకారసూత్ర 3 అధి ౧ అధ్యాయంసూ]
 కామధేనువు యత్రహి వ్యాసేఽపి సమాసన దవభాసః సశ్లేషః
 విమటమానము లగు శబ్దములకు సంహితమూలమున సజాతీయశబ్దము
 లతో నిబంధనము - శబ్దశ్లేష అని ఫలితార్థము

2. ప్ర సా ద ము

గాఢత్వశైధిల్యములు వ్యుత్క్రమముగా మిశ్రణముచేయ
 బంధమునకు (పదరచనకు) ప్రసాద మను శబ్దగుణము

వ్యుత్క్రమము = (క్రమవిపర్యయము = తాఱు మాటు)

గాఢత్వ మన కనకశలాకావయవఘటన వలె నిబిడత్వము
 శైథిల్య మన బంధవిశకలితత్వము (శబ్దములు విడివిడిగా భాసించుట)
 తొలుత శైథిల్యము పిమ్మట గాఢత్వము - ఈ క్రమమునఁపదరచన
 చేయుట ప్రసాద మను శబ్దగుణ మని యర్థము

ఉదా —

కింబ్రూమ స్తవ వీరతాం వయ మమీ యస్మిన్ ధరామండల
 క్రీడాకుండలితధ్రు శోణనయనే దోర్మండలం పశ్యతి
 మాణిక్యావళి కాంతి దంతరతరై రూపా సహస్రోత్కరైః
 వింధ్యారణ్య గుహగృహవనిరుహ స్తత్కాల ముల్లాసితాః

ఓ రాజా (అల్పులము) మేము నీ వీరత్వమును ఏమని వర్ణింప
 నేర్తుము? భూదేవేంద్రుడవు నీవు విలాసార్థము బామముడి దాల్చి
 కన్నెట్టి చేసిన నీ భుజమండలమును కాంచినంతనే నీకు వెఱచి పలా
 యితలైవ నీ శత్రురాజులయొక్క మాణిక్యపుంజంపుఁగాంతితత్కాల
 మిన నెసలారు భూమాసహస్రసందోహముచే వింధ్యాద్రి గుహగృహ
 వృక్షములు దీపించినవి

ఈ శ్లోకమునందు యస్మిన్ అను శబ్దమువఱకు బంధ శైథి
 ల్యము అది మొదలు భ్రుశబ్దమువఱకు బంధగాఢత్వము. మఱల
 తదాది నయనే వఱకు శైథిల్యము ఇట్లు సర్వత్ర ప్రసాదగుణము
 ఊహ్యము ఈ ప్రసాదగుణము సమాధిగుణ వ్యతిరేకము

ఇట లక్షణమున గాఢత్వ శైథిల్య మిశ్రణములఁ జెప్పటకు
 హేతువు కలదు అది యవధేయము

వామనుడు గాఢత్వమోజః శైథిల్యం ప్రసాదః అని
 లక్షింపగా శిథిలత్వము ఓజోగూ విపర్యయరూపము తదాత్మక
 త్వము ప్రసాదము దోషమేయగును గూ మెట్లుగును? అని శంక యుప్ప
 తిల్లగా ప్రసాదము ఓజోగుణముతో (గాఢత్వముతో) సప్లనము
 (మేలనము)నంజేసి గుణమగును మిశ్రమమైనదో శైథిల్యము
 దోషము ' అని సమాధానము చెప్పబడినది దాని నెల్ల పర్యాయో
 చించి జగన్నాథుడు గాఢత్వశైథిల్య మిశ్రరూపమున ప్రసాద
 లక్షణము చెప్పినాడు

3 మ త

ఉపక్రమము మొదలు ఉపసంహారపర్యంతము రీత్యభేదము
 (శబ్దసన్నివేశము ఒక్కతీరున నుండుట) సమతయను శబ్దగుణము

దీనికి ఉదాహరణము చెప్పబోవు మాధుర్యోదాహర
 ణము అందు ఉపక్రమోపసంహారములందు ఒక్కటే యుపనాగరక
 వృత్తి కలదు అందుచే సమతకు లక్ష్యము

వృత్తులను జగన్నాథుడు చెప్పలేదు ఈ గుణప్రకరణమున
 కసంతరము సంగ్రహముగా పూర్వాలంకారికోక్తి పర్యాయోచన
 పూర్వకముగ జిజ్ఞాసుజనోపకారార్థము మేము చెప్పెదము

4 మా ధు ర్య ము

సంయోగపరహస్యములకన్న వేతైన వర్ణముల కూర్పుగలుగ
 పుంభకవిదరచన మాధుర్య మను శబ్దగుణము సంయుక్తవర్ణములు

పరమునందు గల హ్రస్వములు గురువు లగుచు ఇది సంధి సమాస
దైర్ఘ్యనిన్ను కరము

వామనుడు పృథక్పదత్వం మాధుర్యమ్ అని లక్షణము
చెప్పెను

ఉదా —

నితరాం సరుషా సరోజమాలా

న మృణాళాని విచారపేశలాని

యదికోమలతా తవాంగకానా

మథ కా నామ కథాపి పల్లవానామ్

ఓప్రియా నీయంగకముల కోమలత్వమును భావించిన మృదు
వగు తమ్మిరము మిక్కిల కర్కశముగ కన్నట్టును తామరతూండ్లు
విచారించిన (నీయంగములకన్న) మృదువులు కావు (సరోజవ్య
ములు అవి రెండే సాటికా నన) నింక తరుపల్లవముల సౌకుమార్యము
మాట యెందులకు ?

ఈ శ్లోకమునందు పదములు ప్రాయికము పృథక్సూత్రములు
సంయుక్త పరకము లగు హ్రస్వాక్షరములును లేవు పల్లవ అనుచోట
సంయుక్తలకార మున్నను పూర్వహ్రస్వము ప గురువైనను అది
వ్యాకరణానుశాసనవిధానమున సంధిసమాసకార్యనిష్పన్నము
కాలేదు కాన దొసగుకాదు అందుచే ఇట మాధుర్యము గుణము
పూర్వోక్త సమతతో సంకీర్ణము

5. సు కు మార త

అపరుష వర్ణ ఘటితత్వము సుకుమారత యను శబ్దగుణము
కేవల కోమల వర్ణములకూర్పు సుకుమారత అనియర్థము

ఉదా .—

స్వేదాంబు సాంద్ర కణశాలి కపోలపాలి
 ధోలాయిత శ్రేణణ కుండల వందనీయా
 ఆనంద మంకురయతి స్మరణేన కాపి
 రమ్యా దశా మనసి మే మదిరేక్షణాయాః

స్వేదాంబు కణ నిబిరీసమగు కపోలతలముల ఇటు నటు నూఁగు
 చున్న చెవికమ్మల విలసిల్లు చున్నది యగు నా మదిరేక్షణ యొక్క
 ఉనిర్వచనీయ రమణీయ దశా విశేష మొకటి (పురుషాయితకెళి)
 నా హృదయమునకు ఆనందము కలిగించుచున్నది

ఇట పూర్వార్థమున కోమల వర్ణఘటన కలిమింజేసి సుకు
 మారత గుణము అసంకీర్ణము (శుద్ధము) ఉత్తరార్థమున పృథక్పద
 ఘటితమగుటంజేసి మాధుర్య సంకీర్ణము సుకుమారత క్షకారము
 కర్కశమయ్యు ఒకటేకాన గణనీయముకాదు

6. అ ర్థ వ్య క్తి

ఘటిత ప్రతీయమానమగు సర్థాస్వయము ఎవోచ్చట కలదో
 అవోచ్చట అర్థవ్యక్తి అను శబ్దగుణము ఆకాంతాది సామగ్రీ సమవ
 థానమునంజేసి అవిలంబితముగ నెట శాబ్దబోధ కలుగునో అట
 ఆ పదములచే సర్థవ్యక్తి నితరామ్ అను మున్నగు పూర్వోదా
 హృత శ్లోకములు ఉదాహరణములు

7. ఉ దా ర త

కరిన వర్ణఘటనానూపము బంధ వికటత్వము ఉదారత యను
 శబ్దగుణము

వికటత్వ మన లీలాయమానత్వము' [ఓయారము గల్గి యుండుట శబ్దము వినబడిన మెంటనే అర్థనిరపేక్షముగా వాచ్యముల లీలలు స్ఫురించుట] అని వామనుడు Sound echoing sense.

ఉదా :—

ప్రమాదధర తున్దిల ప్రమథ ద త్తతాలావలీ
వినోదిని వినాయకే డమరుడ్డిమి ధ్వానిని
లలాటతట విస్ఫుటన్నవకృపీటయోనిచ్చటా
హరోద్ధత జటోద్భటో గతపటో చటో నృత్యతి.

శివతాండవ వర్ణనము. సంతోషాతిశయముతో ప్రమథులు తాళములు వేయుచుండ, (విని) వినోదించుచున్న వినాయకుడు డమరుడిండిమవాద్యములు మొరయించుచుండ లలాటతటమునుండి క్రొత్త యగ్నిజ్వాలలు బయల్పడలుచుండ నృత్యాభినివేశము వలనఁ బైకెగయు జడలచే వికటముగా నున్నవాడు దిగంబరుడు నటుడు (శివుడు) తాండవించుచున్నాడు

ట వర్గాక్షరములు కరినవర్ణములు. ఉత్తరార్థము ట వర్ణ ప్రచుర మగుట బంధవికటత్వము.

‘అట సని కాంచె’ పద్యము ఆం వా. కా నృత్తిలో నుదాహృతమును వివృతము

కావ్యప్రకాశటీకాకారుఁ డొకఁడు “పదముల నృత్య త్రాప్తయత్వము వికటత’ అని వ్యాఖ్యానించినాఁడు, వక్ష్యమాణ శ్లోకము నుదాహరించినాఁడు

‘స్వచరణవినివిష్టై హ్నుపురై ర్నర్తకీనాం
యూశిత రణిత మాసీత్ తత్ర చిత్రం కలంచ’

“అచట అందంపుటడుగులయందు నెలకొన్న నర్తకీనూపు
రములు యుగీ అని చిత్రమును అన్యక్తుడురంబును నగు రణితము
గావించినది” ఆం సా డ

[వైచెప్పిన లక్షణోదాహరణములు వామనుడు నిచ్చినాడు
సాహిత్యదర్పణకారుడు విశ్వనాథుడు నట్లొనర్చియుండుటచే గ్రంథ
కర్త పేర్కొన్నవాడు కాన్యప్రకాశిక వ్యాఖ్యాకారుడే కాఁట
లును]

ఈ వికటత్వలక్షణము సమీచీనము కాదు దీనిని ఓజస్సున
సంతర్భవింపఁ జేయునట్టి వ్యాఖ్యాతలు కాన్యప్రకాశికాకారులకు ఎట్లు
అనుకూలురో వారికే ఎఱుక ఆ యుదాహరణమున ఓజస్సు విపుల
ముగాఁ బ్రతిభాసించుటలేదు ‘వినివిష్టై హ్నుపురై ర్నర్త’ అనుచోట
సంయుక్త షకార టకారరేఫ వర్ణఘటిత మగుటం జేసి ఓజస్సు రవంత
యన్నను చమత్కారి కాదు అందు సృత్యప్రాయత్వ మను వర్ణ
సము సహృదయానుభవగోచర మగుటయు లేదు ఇందు మాధు
ర్యమే బహుళము అందుచే వ్యాఖ్యానోదాహరణములు రెండును
అసంగతములు

8. ఓ జ స్సు

సంయుక్తాక్షర పూర్వఘటితములైన హ్రస్వవర్ణముల ప్రాచు
ర్యమునఁ గల్గు గాఢత్వము ఓజ స్సును శబ్దగుణము

ఉదా .—

సాహంకార సురాసురావలి కరాకృష్ట భ్రమన్మందర
 ఊభక్త్యీరధి వల్ల వీచినలయ శ్రీ గర్వ సర్వంకషాః
 తృష్ణాతామ్యదమంద తాపసకు లై స్సానంద మాలోకితా
 భూమిభూషణ భూషయన్తి భువనాభోగం భన్క్తిర్మయః

ఓ భూవిభూషణా నీ కీర్తులు అహమహమికహో దేవాసుర
 సయూహకరాకృష్టమై (భ్రమించుచున్న) మందరాద్రివలన కల్గిల
 పడుచున్న పాలవెల్లి తరగల శోభాగర్వమును (శ్వేతత్వ దురభి
 మానమును) ఒరయుచున్నది (మించుచున్నది) దప్పిచే తపించు
 చున్న యుత్తమ తాపశకులములచే నమృతభ్రాంతిహో సానందముగా
 నవలోకింపబడుచున్నది భువనాభోగమును అలంకరించుచున్నవి

ఇచ్చట సంయుక్తార్థములు పరమునం దుంటచే గురువులైన
 ప్రాస్థవర్ణములు మెండుగా నున్నందున ఓజోగుణము చాద్రరము
 నకు ఉదాహరణముగా నీయబడినది అయం పతితు నిర్దయమ్ అను
 శ్లోకమును ఉదాహరణాంతరము

9. కాంతి

అవిదగ్ధులగు (అరసికులగు) శ్రోత్రియాదులు ప్రయోగింపఁ
 దగిన శబ్దముల నుజ్జగించి సహృదయహృదయంగమశబ్దములు
 ప్రయోగింప నేలోకోత్తరశోభారూపము బౌజ్జ్వల్యము కలుగునో
 అది కాంతి యను శబ్దగుణము ఇచ్చటను పూర్వోక్తము నితరాం
 అను శ్లోకము ఉదాహరణము అందు సహృదయహృదయంగమ

పదములు మెండుగా నున్నందున కాంతి గుణము అది మాధు
ర్యాభివ్యక్తి సంక్షిప్తము

బౌద్ధజ్వల్యరూపా హలికాది ప్రసిద్ధ పదవిన్యాస జన్య
గ్రామ్యతాబుద్ధి వైపరీత్యేన అతాకికశోభాశాలిరూపా కాంతిః
(చండిదాసుడు. కావ్యప్రకాశ వ్యాఖ్యాత

బౌద్ధజ్వల్యరూపమై, హలికాదిప్రసిద్ధపదబంధముచే కలుగు
గ్రామ్యత లేనిదై అతాకికశోభారూప మైనది కాంతి

10. స మా ది

బంధముయొక్క గాఢత్వశిథిలత్వముల వరుసగా నెల
కొల్పుట సమాధి అను శబ్దగుణము ప్రసాదమున కిది విపరీతము
అందు శిథిలత్వగాఢత్వములు వరుసగా ప్రయోగింపఁబడును
మా చెప్పిన గాఢత్వ శిథిలత్వములనే ప్రాచీనులు ఆరోహణోహము
లని పేర్కొనిరి 'చంచన్భుజ భ్రమిత' అను శ్లోకమును వేణీసంహ
రణమును భీమవాక్యమును ఉదాహరించిరి

ఆరోహము ఓజోరూపము ప్రసాదము అవరోహరూపము
కదా సమాధి వేఱుగుణ మెట్లగు నని శంక.

[సమా] ఓజఃప్రసాదములు ఆరోహణరూపములనుట సరికాదు
ఓజస్సు నియతముగ ఆరోహణరూపమునను ప్రసాదము నియతముగ
అవరోహణరూపమున నుండు ననరాదు ఇట సమాధిగుణము స్వరూప
మేమన ఓజస్సు ఆరోహణరూపమునను ప్రసాదము అవరోహ
ణరూపమునను నదియొక్క రెండు పాయలవలె సంపృక్తములై (క్రమ

సమ్యుత్పత్తిమంత్రై) ఒక్కచో వర్తిండు. అని ఆరోహణరోహక్రమము నొందుటకే తదుత్కటావస్థ యని పేరు. ఆ రెంటి యుత్కటక్రమ వృత్తికి నిమిత్తము సమాధిలక్షణము శబ్దగుణము.

(వా కా నూ ప. 1 13-17)

సమాధి స్వతంత్రగుణము కాదు అది ప్రసాదవృత్తిలేక
సూపము గాఢత్వ శిథిలత్వముల భిన్నక్రమము ప్రసాదసమాధులకు
భేదకము

ఉదా గంగానదీవర్ణనము —

స్వర్గ నిర్గత నిర్గల గక్తా తుజ్జ భద్ధుర తరజ్జ సఖానామ్
కేవలామృతముచాం వచనానాం యస్య లాస్యగృహ మాస్యసరోజమ్

స్వర్గమునుండి బయల్పెడలిన నిర్గత గంగానది యుచ్చినచ
గతతరంగములకు తుల్యములును కేవలామృత వర్ష రూపములును
నైన వచనములకు ఏది నృత్రగృహమో అది నీ ముఖపద్మము.

ఈ శ్లోకమునందు తొలిసగమున ఆరోహము - గాఢత్వము
మూడవ పాదమున అవరోహము - శైథిల్యము ఇట్లు వాని క్రమ
సన్నివేశము కలదు [నాల్గవ చరణమున గాఢత్వ శైథిల్యముల
నేదియు వివక్షితము కాదు] ఈ శ్లోకమున పూర్వార్థమున గర్జిత్యాది
పదఘటిత నర్ణములందు మాధుర్యవ్యంజకము లున్నను వానికి దీర్ఘ
సమాసాంతత్వముచే పృథక్పదత్వము లేమింజేసి మాధుర్యగుణంపు
పొలకున లేదు ఉత్తరార్థమున నన్ననో దీర్ఘ సమాసము లేదు అందుచే
సమాధి మాధుర్యసంకీర్ణము

ఇట్లు పది శబ్దగుణములు నిరూపితము లైనవి

రస గంగాధరము

వరివస్యవివరణసముల్ల సితము

అధి 3 అర్థ గుణములు

1 శ్లేష

విదగ్ధచేష్టితము తద్గోపనము అస్ఫుటత్వము తదుపపాదక
య కి ఇవెల్ల నొక్కనియందే కూడియున్నట్లు ముసగా వర్ణించుట
శ్లేష యను నర్థగుణము

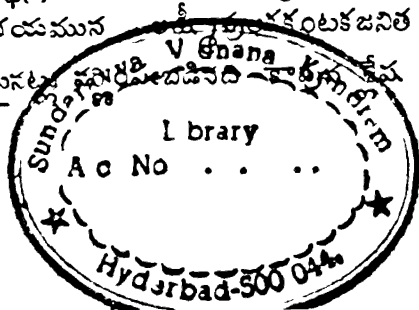
క్రమకాటిల్యానుల్బణతోపపత్తియోగఘటనా స శ్లేషః

అర్థక్రమము కాటిల్యము బాధాభావస్వభావముతో యోజన
చేయుట

చంద్రాలోకోక్త లక్షణము

శ్లేషో విఘటమానార్థ ఘటమానత్వ వర్ణనమ్
ఉల్లస తనుతాం నీతేన నై పులకకణ్డకైః
భీతయా మానవత్వైవ శ్రియాశ్చిప్తం హరిం సుమః

ఏ యర్థము సమకూడునది కాదో దానిని యేదే నిమిత్తము
చేత సమకూర్చినట్లు వర్ణించుట అర్థశ్లేష ఇట మానవత్వాల్లింగనము
అసంభావితము శ్లేషుని భయమున యేర్పడుకంటకజనిత
కార్యము నిమిత్తమున సాధ్యమైనట్లు మనము బాధించుచున్నది

సాహిత్యసారోక్త లక్షణము —

శ్లేష స్తదర్థస్య రచనా చాతురీ సూత్ర చిత్రితా
ఉమాకపోలం సోఽచుంబ చ్ఛంభు ర్గంగాస్యబింబనాత్

చిత్రితమైన యర్థరచనాచాతురియు శ్లేషయే - శివుడు
గంగాదేవి మోము ప్రతిఫలించుటచే పార్వతి కపోలమును ముద్దిశు
కొనెను (మోసకారి శివుడు ఇందువలన గంగాపార్వతుల నిద్దజను
ముద్దిశుకొన్నట్లైనది)

దీనికి పలువు రాలంకారికు లిచ్చిన యుదాహరణము —

ఇద్దఱు కాంతల మగని చెయిము .—

దృష్ట్యైకానన సంస్థితే ప్రియతమే పశ్యా దుపే త్యాదరా
దేకస్యానయనే విధాయ విహతక్రీడానుబంధచ్ఛలః
ఈషద్వక్రితకన్ధరః సపులకః ప్రేమోల్లాసన్మానసా
మస్తర్థాః లసత్కపోలఫలకాం ధూర్తౌఽపరాం చుమ్భతి

‘ఒకటే యాననమునందు కలిసి కూర్చున్న ప్రేయసులను
(అనుకుము) ఇరువురను జూచి మెలకువగా వారి వెనుకవైపుగా
సమీపించి ఆటకై చేసినట్లు నటించుచు ఆ యిరువురలో నొకతె
నేత్రములను తన చేతులతో మూసి మెడను అడ్డముగా వంచి ఆ
వంచకుడు నాయకుడు లోపలి నవ్వుచేత నొప్పారుచున్న విశాలమైన
చెక్కిళ్ళు గలదైన యా రెండవదానిని ముద్దుపెట్టుకొనుచున్నాడు

ఇటు ఒకతెను వంచింది కొండొకతెను ముద్దుగొనుట విదగ్ధ
చేష్టితము. అది మొదటిదానికి తెలియమింజేసి అస్ఫుటత్వము (గోప

నము) ఇట్లు అన్యను ముద్దుగొనుటకు క్రీడార్థమని తోచునట్లు వెనుకనే వచ్చి కనులు మూయుట యుక్తి (ఉపాయము) చుంబనక్రియా చాతుర్యము ఇవెల్ల నొకటి వెంబడి ఇంకొకటి ఏకపురుషకర్తృకములుగా నిబంధించుటచే పై శ్లోకమున శ్లేష అను సర్థగుణము

2 ప్రసాదము

అర్థమునకు వలసినన్నిమాత్రము పదము లుండుట అను సర్థ వైమల్యము (అర్థవైశద్య మొండె) ప్రసాదాఖ్యము అర్థగుణము

చంద్రాలోకోక్త లక్షణము —

‘యస్మా దంతస్థిత స్సర్వః స్వయ మర్థోఽవభాసతే
సలిలపైవ సూక్తస్య స ప్రసాద ఇతి స్మృతః ’

దేని బలమున ప్రతిపద్యమాన వాక్యార్థము రసము తలుకున చమత్కారజనక మగునో ఆ యర్థగుణము ప్రసాదము ప్రసిద్ధార్థ కత్వం ప్రసాదః’ దండి] ప్రసిద్ధమైన యర్థము గలిగియుండుట ప్రసాదము

ఉదా — నాయికనుగూర్చి దూతివాక్యము —

“కమలానుకారి వదనం కిల తస్యః ”

ఆ బాలది కమలానుకారి వదనము కదా!

ఇట అర్థముయొక్క స్పష్టప్రతిపత్తికి వలసినన్ని శబ్దములే న్యూనాధిక్యములుగాక - ఉన్నవి. వదనమందున్న కమలాసాదృశ్యము కిల శబ్దము దృశ్యము చేయుచున్నది అందుచే అదియు సార్థకమే.

ప్రత్యుదాహరణము —

కమలా కాన్త్యనుకారి వక్త్రమ్'

ముఖము లక్ష్మీకాంతిని అనుకరించునది ఇట కాంతి శబ్దము లేకున్నను అర్థ మవగత మగును అందుచే కాంతి శబ్దము అధికము కావున నిందు అర్థవైచుల్యము లేదు

3 స మ ర

ప్రక్రమభంగము లేమిం జేసి అర్థఘటనాత్మకము అవైషమ్యము ఏది కల్గునో అది సమత యను నర్థగుణము తొలుత నే శబ్దముచే ఉపక్రాంత మైనదో ఆ శబ్దముచేతనే తత్పర్యాయ శబ్దముచే గాదు అధికక్రమము నిర్వహింపబడునట్లు అర్థరచన చేయుట సమత

ఉదా —

హరిః పితా హరి ర్మాతా హరి త్రాతా హరిః సుహృత్
హరిం సర్వత్ర పశ్యామి హరే రన్య న్న భాతి మే

హరియే నాతండ్రి హరియే నా తల్లి హరియే భ్రాత, హరియే మిత్రుడు హరినే సర్వత్ర చూచుచుంటిని నాకు హరికంట వేరొకటి భాసించుటలేదు

ఇట విష్ణుః బ్రాతా అని మున్నుగా రచియించిన ప్రక్రమ భంగాత్మకము వైషమ్యము ఉప్పతిల్లును

నసోస్తి ప్రత్యయో లోకే యః శబ్దానుగమాదృతే
అనువిధ మివ జ్ఞానం సర్వం శబ్దేన భాసతే '

శక్తానుగతి లేక లోకమునందు అట్టి ప్రత్యయము లేదు.
సర్వమును శబ్దజ్ఞానముచే ననువిధ మైకట్టులే భాసించును

అను పెద్దలనూక్తినిబట్టి శాబ్దికతంత్రమందు శబ్దము శాబ్ద
జ్ఞాపిషయ మగుటంజేసి హరిశబ్దముచు విష్ణుపర్యాయశబ్దముగా
మార్చిన ప్రక్రమించిన హరిశబ్దము లేకపోవగా వైషమ్య ముప్ప
తిలుదు ఇది సమతకు ఉదాహరణము కాకపోవును

ఇట శబ్దోపక్రమనిరపేక్షముగా అర్థోపపక్రమ మైన యర్థ
పద్ధతి కడవజకు మార్పులేకుండ నిర్వహించుటకు ఉదాహరణము -

చ్యుతసుమ సమాః కున్దాః పుష్పాన్విద్యమే వ్యలసా ద్రుమా
మనసిచ గిరం బధ్నన్తీమే కిరన్తి స కోకిలాః
అథచ సవితుః శీతోల్లాసం లునన్తి మరీచయో
నచ జరతతా మాలంబంతే క్లమోదయదాయినీమ్

చెట్లు పూచియు పూయకుండ నున్నవి కోకిలలు వాక్కును
మనసునందే బిగించుకొన్నట్లున్నవి సూర్యునికిరణములు శైత్యాశిక్య
కృమును చీల్చుచున్నవి కాని యలసటను కలిగించు ముదురుతన
మును వెలయించుట లేదు

గర్భగ్రన్థిషు వీరుథాం సుమనసో, మధ్యేఙ్కురం పల్లవాః
వాంఛామాత్ర పరిగ్రహః పికవధూకశ్శోదరే పశ్చమః
కించ, త్రిణి జగన్తి జిష్ణుదివసైః ద్విత్వై ర్మనోజన్మనో
దేవస్యాపి చిరోజ్ఞితం యది థవే దధ్యాసవశ్యం ధనుః

లతాసుమములు గర్భగ్రంథులయందే యున్నవి చివురాకులు
అంకురము పుట్టియు పుట్టని స్థితిలో నున్నవి ఆచుకోయిలల పంచమ

స్వర మెంత పెగుల్చుకొన్నను కోరికమాత్రముగనే యుండిపోయినది
చిరకాలముక్రింద వదలిపెట్టబడిన మన్మథదేవుని ధనుస్సు మఱల
నభ్యాసమున కొగ్గినచో అది రెండు మూడు దినములలో మూడు
లోకములను తప్పక జయించును

4 మా ధు ర్య ము

ఒకటే యర్థమునకు భంగ్యంతరపునకిధనాత్మకము ఉక్తివై చి
త్ర్యము మాధుర్యము

ఉదా :—

విధతాం నిశ్చంకం నిరవధి సమాధిం విధి రహో !
సుఖం శేషే శేతాం హరి రవిరతం నృత్యతు హరః;
కృతం ప్రాయశ్చిత్తై, రల మథ తపోదాన యజ్ఞనైః,
సవిశ్రీ కామానాం యది జగతి జాగర్తి భవతి

ఓ భగవతి గంగా! కోర్కెలనెల్ల తీర్చుదానా నీవు జగత్తులో
సావధానవై యుండఁగా బ్రహ్మదేవుఁడు కర్తవ్యాభావముచే నిస్సంశ
యముగా నిరవధికమైన సమాధిని (భ్యాసమున) నుండునుగాక విష్ణువు
హాయిగా శేషతల్పముపై శయనించుఁగాక శివుఁడు నిరంతరము
తాండవము చేయుఁగాక. ప్రాయశ్చిముతోఁ బనిలేదు తపోదాన
యజ్ఞములతో నక్కఱలేదు నీవు సర్వపాపనివాశినివై సృష్టిసిథి
లయవ్యాపారసమర్థ వగుదువు

ఈ శ్లోకమునందు బ్రహ్మాదులతో నించుకేని ప్రయోజనము
లేదు ' అను నొక్కటే యర్థము సమాధి నుండుట, హాయిగా శయ

నినుట నిరంతర తాండవము చేయును అని పెక్కఁ జ్రొంగొత్త ప్రకారములఁ జెప్పటచే అర్థగుణము మాధుర్యము చెప్పటయందు నవనవ ప్రకారత్వము లేకున్న సదా చరతి భే భానుః సదా వహతి మారుతః ఇత్యాదులంబోలే అసవ్యతత్వము అను దోషము ఉప్పెలిలును

5 సుకుమారత (Euphemism)

అకారణ శోకదాయిత్యరూపము పారుష్యము సుకుమారత

అకారణ శోకదాయిత్యము పారుష్యము కారిత్యము

ఉదా :—

త్వరయా యాతి పాన్థోయం ప్రియా విరహకాతరః '

ప్రియావిరహమునకు వెఱచి ఆ తెఱునరి వేవేగ పోవుచున్నాఁడు

ఈ యుదాహరణమునందు 'విరహ' అనుటకు మాఱు మరణ ' అను శబ్దము నివేశించిన ఆలంబన (ప్రియా) నాశరూపము శోకము కలిగించు మరణ ' శబ్ద ముండుటంజేసి పారుష్యము విరహ శబ్దము దుఃఖజనక మైనను [ప్రియానాశ రూప] శోకజనకము కాదు అందుచే దానఁ బారుష్యములేదు ఈ పారుష్యము వ్రిడా జగుప్పా ధ్యమంగళ వ్యంజకమైన యశ్శీలతాదోషమునఁ జేయును

చంద్రాలోకమున . —

సౌకుమార్య మపాకష్యం పర్యాయ పరివర్తనమ్
న కథాశేషతాం యాతః సమాలింగ్య ముత్సృజిమ్”

అమంగళశబ్దము పర్యాయశబ్దములచేఁ జెప్పట సౌకు
మార్యము అగ్నిలో పడి మృతినొందెను’ అనుటకు మాఱు మరు
త్సజిమి పరిష్కంగమున నతఁడు కథావశిష్టఁ డయ్యెను అని
చెప్పట

6 అ ర్థ వ్య క్తి

వర్ణనీయవస్తువుయొక్క చుసాధారణక్రియారూపముల
వర్ణనముల సర్థవ్యక్తి

వర్ణనీయవస్తువునకు ఇతరవ్యావృత్తి కలుగునట్లు ఏకజాతి
మాత్రవృత్తు లగు వ్యాపారములను అవయవసంస్థానమును వర్ణించుట

ఉదా — నాయకుఁడు సఖునితో చెప్పచున్నాఁడు

గురుమధ్యే కమలాక్షీ కమలాక్షేణ ప్రహర్తుకామం మాం
రదయన్త్రిత రసనాగ్రం తరలితనయనం నివారయాంచక్రే

అత్తమామలు మున్నగు గురుజనుల నడుమనున్న నలిన
నయన ప్రియ పద్మబీజమాలతో (కమలాక్షేణ) తన్నుఁ గొట్టఁ
గోరిన నన్ను నాల్కొనను దంతములతో నొక్కి కనుల కదలించి
వారించినది

ఇచట కమలపత్రములవలె దీర్ఘములైన నేత్రములు కలది అని
 గూఢమును జిహ్వగ్రదంతపీడన లోచన చంచలీకరణము చేయుట
 అను వ్యాపారము కేవల స్త్రీ జాతి స్వభావముల వర్ణించుటచే అగ్ర
 సృక్తి అను నర్థగుణము దీనినే ఇదానీంతనులు ఆలంకారికులు
 స్వభావోక్త్యలంకారము అని వ్యపదేశించినారు.

7 ఉ దా ర త

‘చుంబచం దేహి మే భార్యే కామచండాల తృప్తయే
 మున్నగు గ్రామ్యార్థముల పరిహారము ఉదారత అను నర్థగుణము

ఉదారతాతు వైదగ్ధ్య మగ్రామ్యత్వాత్ పృథజ్జుతా
 అని చంద్రాలోకము వైదగ్ధ్యోక్త్యమే ఉదారత అది గ్రామ్యత్వ
 పరిహారముననే నిష్పన్నము కాదు మానం ముంచప్రియే, కించి
 ల్లోచనాంత ముదంచయ - ఇట ‘ప్రియా అలుకయుడుగుము ఒకింత కను
 దెబ్బువుము అన్నంత మాత్రమున అగ్రామ్యత్వము కల్గును ఉదా
 రత యన్న రాదు లోచనాంత మిత్యాది చేతనే కల్గును అందుచే
 అగ్రామ్యత్వమున కన్న విశేషము ఆవశ్యక మని చంద్రాలోకకర్త
 యాశయము

8 ఒ జ స్సు

- (1) ఏకపద ప్రతిపాదితార్థమును బహుపదముల నుడువుట
- (2) అనేక పద ప్రతిపాద్యార్థమును ఒక పదమున నుడువుట
- (3) అట్లే ఏకవాక్యార్థమును బహువాక్యముల ప్రతిపా
 దించుట

- (4) బహువాక్యార్థముల ఏకవాక్యమునఁ బ్రతిపాదించుట
 (5) విశేషణముల సాభిప్రాయముగఁ బ్రయోగించుట
 అని ఓజ స్సను నర్థగుణము విదు విధములు

అర్థస్య ప్రౌఢి రోజః ' వామనుఁడు ప్రౌఢి యన ప్రతిపాదన
 నైచిత్రి అర్థముయొక్క ప్రౌఢప్రతిపాదనము ఉక్తపంచప్రకారక మని బావము

అట్లే స్రాచీనులు చెప్పదురు —

పదార్థే వాక్యరచనా వాక్యార్థేచ పదాభిధా
 ప్రౌఢి ర్వాస్య సమాసాచ సాభిప్రాయత్వ మ్యచ ' ,

కారికయందు పూర్వార్థమున ప్రతిపాదింపఁ బడినవి (1 2)
 రెండు ఉత్తరార్థమున ప్రతిపాదింపఁబడినవి (3) వ్యాసము (విస్తరము) (4) సమాసము (సంక్షేపము) సాభిప్రాయత్వము మూడు ఇట్లు
 అర్థప్రౌఢి విదువిధములు అనఁగా (1) పదార్థవాస్యము (పదార్థము లొక్క తీరున చెప్పట (బహుపదార్థముల) వ్యాసము (విస్తరణము) (2) వాక్యార్థ సమాసము (వాక్యార్థమును పదమున సంక్షేపముగా చెప్పట (సమాసము) (3) ఏక వాక్యార్థ వ్యాసము (ఏకవాక్యమును బహువాక్యముల విస్తరణము) (4) ఏకవాక్యార్థ సమాసము (బహువాక్యార్థముల ఏకవాక్యార్థముగ సంక్షేపించుట (5) విశేషణముల సాభిప్రాయముగా చెప్పట ఇట్లు పంచప్రకారము ప్రౌఢి ఓజస్సు అను నర్థగుణము

క్రమముగ వీని కేనింటికిని ఉదాహరణములు:—

(1) ఏకపదార్థంపు బహుపదప్రతిపాదనమునకు ఉదా —

ప్రభాత వర్ణనము .—

సరసిజ వనబంధుశ్రీ సమారమ్భకాలే
రజనిరమణరాజ్యే నాశ మాశు స్రయాతి
పరమపురుషవక్త్రా దుద్గతానాం సరాణాం
మఘ మధురగిరాంచ ప్రాదురాసీ ద్వివోదః

కమల బంధుని (సూర్యుని) కాంతి ప్రారంభించు కాలమందు—
ప్రభాతసమయమున - నిశారమణుని (చంద్రుని) రాజ్యము త్వరగ
నాశ మొందుచుండ వేదపూరుషుని నోటినుండి పుట్టిన నదుల
(బ్రాహ్మణుల) తేనెవలె తీయనైన శబ్దవివోదము (వేదమంత్రపారము)
ప్రారంభమయ్యెను

ఇందు ఉపస్సృనందు అని యేకపద ప్రతిపాద్యార్థము పద్య
మున తొలిచరణమునఁ బ్రతిపాదింపఁబడినది బ్రాహ్మణా' అనుటకు
తృతీయచరణము వేదపారము అనుటకు చతుర్థచరణము విస్త
రించి చెప్పఁబడినది అది ప్రౌఢి

(2) ద్వితీయప్రకారము - బహుపదప్రతిపాద్యార్థము ఏక
పదమున ప్రతిపాదించుటకు ఉదా —

ఖండితానేత్ర కంజాలి మంజు రంజన పండితాః
మండితాశుల దిక్పాంతా శ్చండాంశో రాభాన్తి భానవః

ఖండితల కనుదమ్మి మాలికలవలె మనోహరమైన కెంపు
కాంతి సంపాదించు నేర్పుగలవి సకల దిక్పాంతముల నలంకరించు
సవియు నైన చండాంశు (సూర్యుని) కిరాములు శోభించుచున్నవి

ఈ యుదాహరణమునందు దేని పతి పరాంగనాగృహమున రాత్రి గడపి అచటనుండి ప్రొద్దుపొడవున నింటికి వచ్చునో అను వాక్యార్థము (పదసముదాయార్థము) ఖండిత' అను నొక్క పదమునఁ బ్రతిపాదిత మైనది

(1) తృతీయము ఓజఃప్రకారము - ఏకవాక్యార్థమును అనేక వాక్యార్థములఁ బ్రతిపాదించుటకు ఉదా -

అయాచితం సుఖం దస్తే యాచితస్య న యచ్ఛతి
సర్వస్వం చాపి హరతే విధి రుచ్ఛ్రుంఖలో నృణామ్

వేడని వానికి సుఖము నిచ్చును వేడుకొనువానికి ఈయఁడు. సర్వధనమును హరించును, నరుల భాగ్యదేవత ఉచ్ఛ్రుంఖలుఁడుగా నున్నాఁడు ఇట దైవాధీనము సర్వము అను సేకవాక్యార్థమునకు నానా వాక్యరచనాత్మకవిస్తరమునే ప్రాచీనులు “వ్యాస” మనిరి

(4) చతుర్థప్రకారము - అనేకవాక్యార్థమును ఏకవాక్యమునఁ జెప్పటకు ఉదా -

తపస్యతో మునే ర్వక్తాద్ వేదార్థ మధిగత్య సః
వాసుదేవ నివిష్టాత్థా వివేక పరమంపదమ్

తప మొనర్చుచున్న ముని నోటనుండి వేదార్థమును తెలిసి కొని అతఁడు భగవంతుఁ డగు వాసుదేవునియందు మనస్సు నుంచిన వాఁడై పరమపదము (మోక్షము) నొందెను

ఇట (1) ముని తపస్సు చేయుచున్నాఁడు (2) అతని నోటి నుండి వేదార్థమును అధిగమించెను. (3) తదనంతరము వాసుదేవ

పరబ్రహ్మమునందు మనసు ప్రవేశపెట్టెను (4) పిమ్మట ముక్తు డాయెను - అను నీ వాక్యార్థకలాపమున ప్రతిపాదితమైన యర్థము అంతయు ఏకవాక్యార్థకరింపఁబడినది ఎట్లన తపస్యతః (తపస్సు చేయుచున్న) ఇట శత్రు ప్రత్యయము అసగత్య (ఎఱింగి) క్వాప్రత్యయము వాసుదేవనివిస్తాత్మా (వాసుదేవునం దుంపఁబడిన మనస్సు గలవాఁడు) - బహుప్రహీనమాసము వివేక - ప్రవేశించెను ఇట శిబంతము వీని ద్వారమున నాల్గువాక్యములఁ జెప్పదగిన యర్థము ఉద్దేశ్యవిధేయభావమున సంక్షేపరూపమున (సమాసమున) ప్రతిపాదింపఁబడినది 'తపస్యతో' వివిస్తాత్మా ఇది విధేయము (Subject) వివేక ' ఉద్దేశ్యము (Predicate)

(5) పంచమప్రకారము - సాధిప్రాయత్వమునకు ఉదా .
సాధిప్రాయ మనఁ బ్రకృతార్థపోషకత్వము

గణికాజామీలముఖ్యా నవతా భనతా బతాఽహ మపి
నీదన్ భవమరుగ్రే కరుణామూర్తే న సర్వభోవేత్యః

ఓ కరుణామూర్తి (మూర్తి అనుటచే ప్రత్యక్షకరుణా స్వరూపా) (విదేహనగరస్థ పింగళికానామ) వేద్యను అజామీలుని (తన్నామక కన్యాకుబ్జదేశమువానిని దాసీపతిని ద్విజుని) మున్నగు వారల నెందఱనో పతితులనుంకూడ రక్షించియున్నట్టి నీవు నన్ను సంసార మను నిర్జలగర్తమందు వెతల ననుభవించుచున్నవానిని సర్వధా ఉపేక్షింపఁదగదు

ఇందు విశేషణము లెల్ల ఉపేక్ష్యాభావమునకు పోషకములు కరుణామూర్తి ' అనుటచే ఎన్నందును ఉపేక్షించువాఁడు కాఁడని

భావము కాదుశివుడే ఉపేక్షింపడు సాక్షాత్కరుణాశరీరుడు ఉపేక్షింపనే యుపేక్షింపఁ డని భావము తాను పాపాత్ముఁ డగుట ఉపేక్షించునేమొ యను శంకకు పరిహారముగ గణికాజామీనుల ను చెప్పట వారినే రక్షించుటచేతన్నను రక్షించు నని యభిప్రాయము సీదన్' అర్తులు ఉపేక్షానన్దు లని భావము ఇట్లు ఇందు సర్వ విశేషణములు సార్థకములు

9 కాంతి

దీప్తరసత్వము కాంతి స్ఫుటముగా ప్రతీయమాన మగుటచే రసము ఎటు సముజ్జ్వలముగా నుండునో అచట కాంతి అర్థగుణము

ఉదాహరణము రసప్రకరణమందు శెయితా' అను మున్నగు శ్లోకములందు వర్ణింపఁబడినది ఉత్తరగ్రంథమున అలంకారప్రసంగమునను వర్ణింపఁబడును

10 సమాధి

ఎవనిచేతను మున్ను వర్ణింపఁబడినదికాదు వర్ణ్యమాన మీ యర్థము ఎవఁడు వర్ణించినదానిఛాయయుఁ గాదు అను కవి యాలోచనము సమాధి అనఁగా ఉక్తరీతిని అది ఇటులెఱుంగు

[శంక] ఆలోచన మన జ్ఞానవిశేషరూపము, అర్థగుణము కదా అది యర్థగుణ మెట్లగును ?

[సమా] జ్ఞానము గుణము గుణియైన యాత్మయందు సమ వాయ సంబంధమున నుండును విషయతా సంబంధమున విషయ మున (జేయమున) నుండును జ్ఞానజేయములకు విషయతా సంబంధము అందుచే ఆలోచన అర్థగుణమును అగుటకు బాధలేదు

(౧) సమాధియొక్క ప్రథమప్రకారమునకు ఉదా :—
తనయ మైనాక గవేషణ" కాన్యప్రకరణము అధి 9. పుట 74.

ఈ శ్లోకమునందు భగవతి గంగాదేవిని హిమాచలము భుజముగా పూర్వము ఎవరును ఉన్నప్పేక్షించినది లేదు.

(౨) సమాధి ద్వితీయ ప్రకారమునకు ఉదాహరణము ప్రాయశ్చిత్యముగ సర్వత్ర.

ఇట్లు వామనాదులు ప్రాచీనులు గుణస్వరూపమును చెప్పిరి

రస గంగాధరము

వరివస్యావివరణసముల్లసితము

అథ 4 గుణత్రయమతము

ఇతరులన్ననో మమ్మటాదులు ఈ గుణముల నెల్ల (1) పూర్వోక్తములైన మాధుర్యజప్రసాదములందో, చెప్పబోవునట్లు దోషభావమునందో (2) అలంకారములందో గతార్థపఱితులు (4) కొన్నింటిని వైచిత్రీమాత్రరూపములుగఁ జెప్పిరి (5) కొన్నింటిని దోషరూపములుగఁ జెప్పిరి. పర్యవసానము అయితరుల మతమున మూఁడే గుణములు — ఇటువది కాదు

(౧) శబ్ద గుణములు .—

శ్లేష ఉదారత, ప్రసాదము, సమాధి ఈ నాలుగు గుణములకు ఓజోవ్యంజక ఘటనయందే (వర్ణ రచనయందే) అంతర్భావము నిజమునకు ఇవి శబ్దగుణములు కావు.

[శంక] శ్లేషోదారతలు సర్వాంశమునందు గాఢబంధాత్మకములు. కావున ఓజోవ్యంజకరచనలో సంతర్భవించుఁగాక ప్రసాద సమాధి లన్ననో గాఢబంధ శిథిలబంధ ద్వయాత్మకములు కదా అందు గాఢబంధాంశము సరే, ఓజోవ్యంజకరచనలో సంతర్భవించినను, శిథిలబంధాంశమునకు ఎట్లనంతర్భావము ?

[సమా] మాధుర్యవ్యంజకరచనలోఁగాని, ప్రసాదవ్యంజకరచనలోఁగాని తదంతర్భావము చెప్ప నొను వామనాదుల

మాధుర్యగుణము మమ్మటాదులు స్వీకరించిన మాధుర్యవ్యంజక
 రచనయే - రసనిష్ఠమైన వ్యంగ్యమాధుర్యగుణమునకు వ్యంజక
 మైన రచనయే ఇట్లు సర్వత్ర వ్యంజకమునందు వ్యంగ్య శబ్దము లాఱి
 శిశువు అని యెఱుంగ వలెను అందుచే ఓజోగుణము ఓజోవ్యంజక
 రచనయందు అంతర్భావ మొందును అందుచే మాధుర్యము గుణము
 కాదు సమత సర్వత్ర ఏకరీతిని సముచితము కాదు ప్రతిపాద్యము
 (వర్ణము) యొక్క ఉద్భటానుద్భటత్వములబట్టి రచనయందు
 భేదము కలుగుచునే యుండును అనఁగా వర్ణమైన విషయము
 ఎచ్చట ఉద్ధతమో అచట రచన ఉద్ధతము, ఎచట అనుద్ధతమో అచట
 రచన కోమలము ఇట్లు మార్గద్వయరచనాభేదము ఇష్టమే కాని
 అన్ని పద్యములయందు సర్వాంశముల రచన ఏకవిధముగా నున్నచో
 అది గుణముకాదు అనుచితమై దోష మగును అభిన్నమార్గ
 రూపము సమత ఇట్లు గుణముకాదు.

ఉదా :—

నిర్మాణే యది మార్మికోఽసి నితరా

మత్యంత పాకద్రవ

స్మృద్వీకా మధు మాధురీ మదపరీహారో

ధృరాణాం గిరామ్

కావ్యం తస్మి సఖే, సుఖేన కథయ

త్వం సమ్ముఖే మాదృశాం

నోచేద్, దుష్కృత మాత్మనా కృత మివ

స్వాంతాద్ బహి ర్మాకృథాః.

ఓ నెచ్చెలీ, నీవు అత్యంతపక్వమగుట మధురసము స్రవించు ద్రాక్ష ఫలముల తియ్యదనంపు టభిమానము సర్వము పరిహార మగునట్టి యుత్తమ శబ్దముల కావ్యము నిర్మించు మర్మము నెఱుంగుదువేని, మానవతివారి యెదుట కావ్యము చెప్పము. అటుకాదేని, తాఁజేసిన దుష్కృతమును (పాపమునుం) బోలె నీ కృతిని నీ మనస్సున నుండి బయల్పెడల నీయకుము.

ఈ శ్లోకమునందు తొలి మూడు చరణముల లోకోత్తర కావ్యనిర్మాణమునుగూర్చి ప్రతిపాదింపఁబడినది. అందు రచన ఉద్ధత నర్ణవిన్యాసముగా నున్నది. నాల్గవచరణమునం దన్ననోకుకావ్యము ప్రతిపాదింపఁబడినది. అది అనుదృట మగుట రచనయు అనుదృట వర్ణ విన్యాసముగ నున్నదీ. ఇట్లు రెండు మార్గముల ప్రతిపాద్యము కలదు తదుచితముగ రెండు మార్గముల రచనయుఁ గలదు అందుచే నిట విషమతయే గుణమగును, సమతకాదు. అది దోషమే యగును.

సౌకుమార్యమును కాంతియుఁ బ్రశ్నేక గుణములు కావు స్రుతికటుత్వరూప మగు కష్టత్వదోషాభావము సౌకుమార్యము గ్రామ్యత్వదోషాభావము కాంతి ఈ రెండును దోషాభావరూపములే. గుణములు కావు. ఇట కష్టత్వ మన దుశ్శ్రవత్వము పద దోషము, దురూహత్వము కాదు, అది అర్థదోషము కావున ఓజోవ్యంజకవర్ణఘటనారూపము కష్టత్వాభావము మాధుర్య (అపకుషత్వ) వ్యంజకవర్ణఘటితత్వము సౌకుమార్యము తదభావము (సౌకుమార్యాభావము) దుశ్శ్రవత్వము.

అర్థవ్యక్తియు స్వతంత్రమగు గుణము కాదు అది ప్రసాద సూక్ష్మమో నంతర్భవించును ఇట్లు వామనాద్యుక్తశబ్దగుణములు పదియు నిరాకృతములు

అర్థగుణములు :— ఇక అర్థగుణము లందును, శ్లేష ఓజస్సు యొక్క తొలి నాల్గుప్రకారములు అర్థవైచిత్రీమాత్రరూపములు, మ్రత్యాదిచిత్రవృత్తిరూపములు కానేరవు అందుచే గుణత్వానర్హములు అట్లుగాక అర్థచిత్రమాత్రమున కెల్ల గుణత్వము ఒప్పుచో ప్రతి శ్లోకమునందును అర్థవైలక్షణ్య ముండును కావున అచోచ్చట నెల్ల గుణత్వము నంగీకరింప సమకట్టిన ఎన్నెచి గుణభేదముల నంగీకరింపవలసియే యుండును ఓజస్సు యొక్క పంచమ ప్రకారమును, వామనోక్తములైన యర్థగుణములలో మాధుర్యజఃప్రసాదములు గాక తక్కిన యేడును స్వతంత్రగుణములు కావు దోషాభావ రూపమాత్రములే ఎట్లన (1) అధికపదము అరు దోషము లేమియే ప్రసాదము (2) ఉక్తివైచిత్రీరూపము మాధుర్యము అచవీకృత మను దోషము లేమియే (3) అమంగళరూపాశ్లీలత్వదోషము లేమియే పాశుమార్యము (4) అగ్రామ్యత్వరూపదోషము లేమియే అగ్రామ్యత్వ ఉదారత. (5) సక్రమభంగరూప దోషము లేమియే (అవైషమ్యరూపము) సమత (6) అపుష్టార్థత్వదోషము లేమియే (సాభిప్రాయాత్మకము) ఓజఃపంచమప్రకారము ఇట్లు దోషాభావ రూపములు కొన్ని. (7) స్వభావోక్త్యలంకారరూపము (స్ఫుటత్వా శ్మకము) అర్థవ్యక్తి (8) రసప్రసాదాన్యమున్న చోట రసభ్యవినూపము రసము అప్రధానమైనచోట రసవదలంకారరూపము (స్ఫుటరసత్వ లక్షణము) కాంతి - ఇట్లు అలంకార స్వీకరణముచే గొన్ని - గతార్థములు (9) సమాధియు కవిగతము కావ్యకారణము నగు

నాలోచనానూపజ్ఞానాత్మకము అది ఆత్మగుణము - కవిగతము -
 అగుఁ గాని, రసగతము కాదు అందుచే కావ్యగుణము కాదు మఱి
 'కావ్యకారణమైనను సమాధి కావ్యగుణ మగుఁగాక' అనరాదు
 అట్టిచో కావ్యకారణము ప్రతిభయు కావ్యగుణము కావలసినప్పును

ఉక్త హేతువులం బట్టి మాధుర్యౌజః ప్రసాదములు మూఁడే
 కావ్యగుణములు అని మహ్మటాదులు నుడువుదురు

రస గంగాధరము

వరివస్యావివరణసముల్లసితము

అథ 5 మాధుర్యాదివ్యంజకవర్ణములు

మాధుర్యజః ప్రసాదగుణములు కేవల రస ప్రయోజక మాత్రములే కావు రచనాగతములు నగునని సిద్ధాంతితము. అందుచే తత్తదుణ్యవ్యంజకరచనాస్వరూపజ్ఞానము అత్యావశ్యకము అందుచే తద్రచనాస్వరూపము నిరూపింపఁ బడుచున్నది. క్రమబద్ధ వర్ణ విన్యాసము రచన మొదట మాధుర్య వ్యంజకరచనా నిరూపణము

(1) టవర్ణము కాక కడమ నాల్గు వర్ణముల ప్రథమ తృతీయ వర్ణములు. [క గ చ జ త ద ప బ వర్ణములు — పరుష సరళాక్షరములు]

(2) శ ష స య ర ల వ లు

(3) నికట నికట ప్రయుక్తములు (౧) అనుస్వారములు (2) అనునాసికపరసవర్ణములు (3) కేవలారునాసికములు

(4) హసస్వరానంతరిత రేఖణకారములు, ఏతద్భటితములు.

(5) చెప్పఁబోవు సామాన్య విశేషనిషిద్ధములైన సంయోగ స్పర్శలేనివి.

(6) అసమాసము అల్పసమాస మొండె యైనది యగు శ్లోనుపూర్విరూప రచన మాధుర్యగుణవ్యంజక మగును

పైని వర్గ ప్రథమ తృతీయ వర్ణములనే చెప్పి తేలన, ద్వితీయ చతుర్థములు - వర్గయుక్కులు = ఖణు, చర్మ ధధ ఫధ అను నొత్తూరములు - మాధుర్యగుణానుకూలములు కావు దూర దూరమునం బ్రయుక్తములైనచోఁ బ్రతికూలములునుం గావు ఉదా సీనము లగునది భావము. ఆ యశాదాసీన్యమునందును విశేషము కలదు అనుప్రాసలు తదధీనము లగునేని దూరదూరమున నివేశితములైనది కూడ తప్పక మాధుర్యగుణ ప్రతికూలములై ఉదాసీనములు కాకపోవును

కొందఱు ట వర్ణము గాక కడమ వర్ణముల యక్షరములై దేసీ సమీపస్థివేశనాదివిచారహితముగ (అవిశిష్టముగ) ప్రయుక్తములైనచో మాధుర్య వ్యంజకము లగు నందును ఆ మతము అవిచారిత రమణీయము [అని 'కొందఱు' అందురు. భాధి వర్గయుక్కులు ఓజోవ్యంజకము లని చెప్పబోవు చుండుటచేతను సూచితము]

మాధుర్యవ్యంజనకు ఉదా :—

భగవద్భక్తుఁ డొకఁడు తన మనస్సును ప్రబోధించుచున్నాడు.

తాం తమాలతరు కాన్తి లక్ష్మీసీం
కింకరీకృత నవామ్బుద త్విహమ్
స్వాస్య మే కలయ శాస్తయే చిరం
నైచిక్లేనయనచమ్పితార శ్రియమ్.

ఓ మనసా, తమాలతరు శ్యామల కాంతిని మీరునది, నూత్న జలదచ్ఛవిని మించునది, మేలియావుల కనులు (ముద్దుగొను)

ప్రేమతో నవలోకించు శ్రీకృష్ణుని శోభను నాకు చిరకాలము
శాంతికై సమకూర్చుము

ఒండె—

స్వేదామ్బు సాంద్ర) కణశాలికపోలశాలి
ర నఃస్మితాలస విలోకన వందనీయా
ఆనంద మద్గురయతి స్మరణేన కాఽపి
రమ్యా దశా మనసి మే మదిరేక్షణాయాః

స్వేదబిందువులచే దట్టమై స్రవణించు కపోలములు గలదియు
ఆనందమైన చిరునగవుచే నలనమైన చూపుగలిగి వందనీయమైనదియు
నగు మదిరేక్షణయొక్క ఒకానొక రవ్యమైన దశను స్మరించుట
నా మనసున గొప్ప ఆనందమును మొలకెత్త జేయుచున్నది

తొలి పద్యమునందు అతిశయోక్తిచే నలంకృత మగు భగవ
ద్ధ్యానాత్మక్యముకాని భగవద్విషయకరతిభావముకాని ధ్యాయ
మాన మగుచున్నదై కడకు శాంతరసమందే పర్యవసన్న మగుటంజేసి
తీగ్ధతమాధుర్యమును అభివ్యంజించు చున్నది రచన రెండవదానియం
దన్ననో రచన మదిరేక్షణాదశాస్మృతి గూఢ వ్యభిచారిభావముచే
పరిపోషింపఁ బడుచున్నట్టి శృంగారరసమం దున్న మాధుర్యమునకు
వ్యంజకము

శిష్యాన మజ్జుమజ్జీరా శ్చురుకాశ్చిన కాశ్చయః
కబ్జణాబ్జ భుజా భాన్తి జితానన్ద! తవాన్దనాః

ఓ జితమన్మథుఁడా, ధ్వనిచేయు మనోహరమైన యందియలు
గలవాడును, అందమైన బంగు మొలనూలు కలవాడును,

కంకణ చిహ్నితమైన బాహువులు కలవాడును నైన నీ స్త్రీలు విలసిల్లుచున్నారు

దామణ రణే రణ సం కరిదారణకారణం కృపాణం తే
రమణకృతే రణరణకే పశ్యతి తరుణీజనో దివ్యః

(హేమ. కావ్యానుశాసన)

రాజా భయంకరమైన యుద్ధమునం దేనుల నటకుచు రణరూఢుని చేయుచున్న నీ కృపాణవిలాసమును దివ్యవనితలు తమ నూత్న రమణులు (యుద్ధపురుషులు) చేయుచున్న రణరణభవచిహ్నములు

అనర్థరజప్రతిమం తదజ్ఞ
భగ్గీభి రగ్గీకృత మానతాజ్ఞాః
కుర్వంతి యూనాం సహసా త ధైతాః
స్వాంతాని శాంతాపరచింతనాని

సన్నతాంగియైన యాస్త్రీ యొక్క అంగభంగిమములచే మన్మథరంగమునకు సాటియగునట్లుగా సంగీకృత మైనది. మఱియు నా యంగభంగిమములుయునకుల మనస్సులను మిక్కిలి త్వరితముగా సశాంతిమగ్నము(నిర్వేదమగ్నము)లగువానినిగా నొనరించుచున్నవి

మనీషితాః స ని గృహేపి దేవతా
స్తపః క్వ నతేన్ క్వచ తావకం వపుః ?
పదం సహేత భ్రమరస్య పేశలం
శిరీషపుష్పం న పునః పతత్రిణః

(అలం మహాదధి)

ఓ బిడ్డా మన గృహమున కోర్కెల నొసఁగు దేవతలు కలకు
తపస్సెక్కడ ? నీదగు శరీర మెక్కడ ? శరీరపుష్పము తుమ్మెద
యొక్క మెత్తని పాదములను సహింపగలదు కాని పక్షియొక్క
పాదబలమును సహింపలేదుగదా

ఓ జోవ్యంజక రచన

ఒండొంటి సమీపప్రయత్నము లగు (1) వర్గ ద్వితీయ
చతుర్థ వర్ణములు (వర్ణయుక్తులు) (2) టవర్గాక్షరములు (3)
భూయిష్ఠముగ జిహ్వమూలీయోపధ్మానీయ విసర్గ సకారములు
(4) పరమున సంయుక్తము గల్గి హ్రస్వాక్షర నికటప్రయత్న
మగు బహుళచేఢయో జయ్యో (అనునాసికేతరవర్గాక్షరమో)
కలిగిన రచన — దీర్ఘసమాసాత్మకము — ఓజోవ్యంజకము

ఇందు విశేషము కలదు ఈ రచనలో ప్రథమతృతీయ నిర్ణయ
వర్ణములు (మాధుర్యవ్యంజకము లగుట) ఓజోగుణముచకు అనుకూల
ములు కావు సంయోగఘటకములు కానిచో అవి ప్రతికూలములే
యగును ఉదాసీనమాత్రములును గావు సంయోగఘటకములైనచో
అవే అనుకూలము లగును అట్లే అనుస్వారములు పరసవర్ణములును
సంయోగఘటకములు కానిచో ఉదాసీనములు, సంయోగఘటకము
లైనచో అనుకూలములు

ఉదా :—

నవోచ్చలిత శూపనస్ఫురదఖర్వగర్వజ్వలే
మదీయ గురుకాక్కుకం గలిత సాశ్వసం వృశ్చతి
అయం పతతు నిర్దయం దలితదృష్టహృద్గల్
ఫలద్రుధిరఘస్మిరో మమ పరశ్వఘో భైరవః

నూతనముగా ప్రాదుర్భవించు యశావన వికాసముచే నున్నత
మగు గర్వజ్వరము గలిగి నా కురువగు శివుని ధనుస్సును నిర్భయ
ముగా విఠించినవాడగు రామునిపై, చీల్చబడిన దృప్తులగు రాజుల
యొక్క కంఠములనుండి చిప్పిలు రక్తమును గ్రోలునదియు భయం
కరము నగు నా గండ్రగొడ్డలి దయావిహీనమై పడుగాక !

[ఇది కాండ్రసోదాహణముగా నీయబడినది] ఇందు ఝమ్
సంయోగాది ఘటిత మగుట ఓజస్సునకు ఉదాహరణము,

జ్యోతిర్వికావలయితోత్కటోటి దంష్ట్ర
ముద్గారి ఘోర ఘన ఘర్జరఘోష మేతత్
గ్రాసప్రసక్త హాస దస్తక వక్త్ర యన్త్ర
జృంభావిడమ్భ వికటోదర మస్తు చాపమ్.

(ఉ. రా. ౪)

జ్యోరసన యత్కటార్తి దంష్ట్రీలను జాటి
ప్రొద్గిరద్ఘన ఘర్జర స్ఫూర్జనంబు
అశేనసక్త ఖఖత్ప్రతాంతాస్యయన్త్ర
జృంభ వికటోదరముగాత మీ ధనుస్సు.

ఈ నా నిల్లు అల్లెత్రాడను నాల్కచేత చుట్టబడియున్న
యత్కటమగు నంచులను కోరలు కలదై భయంకరమగు శ్రేన్ముల
బోలు మేఘముయొక్క ఉరుమువంటి ధ్వని కలదియునై జగత్కబళ
నమునందు లగ్నమై నవ్వుచున్న యముని వక్త్రయంత్రంబునుండి
వెడలు నావులింతల యాడంబరముచే వికటోదర మైన దగుగాక

అద్యానస్కందలీలా చలిత బలపరిస్పందభక్తికృత్యోర్ద్వం
 సంరంభోత్తంభనాయోన్నమిత భరనమత్కన్ధరాసన్ధి రాసీత్
 శేషో విమోర పుల్లస్ఫుటపృథులఘా సూత్రైత్యాగ్నిస్ఫులింగ
 స్ఫూర్జత్సందోహ సద్దేహిత వికట శిఖామణ్డలీరత్న ఖణ్డః.
 (అటం. మహా.)

ఇప్పుడు నిత్యమును దుర్బల యగుటచే తలలమీదినుండి
 జారిపడి పోవుచున్న పృథివిని ఎత్తిపట్టుటకై నిక్కించబడిన మెడ
 కలవాడైన శేషునియొక్క ఆ యత్నోత్సాహములో విస్ఫూర్ణమైన
 పడగలనుండి వెలిగ్రక్కబడుచున్న నిష్పరవ్వలు ఆయన
 శిఖామండలములమీదఁ దాపఁబడిన రత్నఖండముల భ్రాంతిని
 గలుగఁజేసినవి.

ప్ర సా ద వ్యం జ క ర చ న

వర్ణవిశేష నియమరహితమై శ్రవణమాత్రమున వాక్యార్థము
 కరతలామలకమువలె నావిష్కరించు ఘటన ప్రసాదవ్యంజక మగును.
 ఇది సర్వరససాధారణ మగు గుణము.

ఏలన వాక్యార్థంపు ఝటిప్రతీతిమాత్రమే వలసినది. ఏది
 ఎందు కట్టియలలో నిష్పవలె వడిగా చిత్తములో వ్యాపించునో
 (అవిష్కరించునో) అది ప్రసాదము. ఎల్ల రచనలయం దుండును.
 (సా ద) ఓజోమాధుర్య వ్యంజకరచనలయందునుం గూడ నుండునని
 భావము.

ఉదాహరణములు ప్రాయికముగ నా (పండితరాయని)
 పద్యములెల్లను. అట్లైనను ఇది ఉదాహరణము:—

అలుకఁబూనిన యొకానొక ముద్దరాలిఁతో నజ నచించు
చున్నది —

చిన్తామీలితమానసో మనసిజః,

సఖ్యో విహీనప్రభాః,

ప్రాణేశః ప్రణయాకులః పున రిసా

వాస్తాం సమస్తా కథా

ఏత త్త్వాం వినివేదయామి మమచే

దుక్తిం హితాం మన్యసే

ముగ్ధే మాకురు మాన మానన మిదం

రాకాపతి క్షేప్యతి.

ఓసిగోలా, మన్మథుఁడు (ఈ యలుక ఎట్లు పరిమించునా అను) చింతచే మనస్సునొక ము నొందినాఁడు నీ సఖులు (విపరీతభలా శంకచే) కాంతి దక్కియున్నారు నీ ప్రాణేశుఁడు (తన తప్పు నెఱుంగక) ప్రేమకారణమున వ్యాకులితచిత్తు డైనాఁడు. మఱి యీ కథ యెల్ల ఉండనిమ్ము నేను చెప్పుచున్నాను నామాట హిత నని యెంచిన, ఈ పూర్ణచంద్రోదయ సమయమున అలుకను మానుము ఏలందువా, (నిసర్గనిష్కలంకమును) నీ నెమ్మొము (ఇప్పుడు రోష కలుషితము కాఁగా) ఈ పూర్ణచంద్రుఁడు జయించును

ఈ శ్లోకము “చిన్తామీలితమానసో మనసిజః ” “మా కురు మాన మాననమిదం” అను నంశల మాధుర్యాభివ్యంజకము “సఖ్యో విహీనప్రభాః” ఇత్యాద్యంశమున ఓజ్జ్వల్యంజకము అట్టినను సర్వాంశలయందు రుచిత్యర్థసూచిచే ప్రసాదాభివ్యంజకము

[శంక] ఓయీ, శృంగారాశ్రయమైన మాధుర్యమునకు అభి
స్మక్తి కలుగుటంజేసి రచన మాధుర్యాచుకూల మగుగాక. మఱి
ఓజోగుణమునకు ఏమి ప్రసక్తి? ఓజోవ్యంజకవర్ణవిన్యాసము
వీరాదిరసముల సందర్భమునగదా?

[సమా] ఇట వీరాదిరసస్ఫూర్తిలేదు కావున ఓజోగుణము
విరళక మనరాదు ఏలన, నాయికామనశ్చశాంతిక్తై అనేక యత్న
ముల హిత ముపదేశము చేయువారైన సఖులు క్రోధమునుంగూడఁ
బానుట స్వాభావికము పలుమాట లేల? చాద్రాది రసముల అమ
ర్నాది భావముల వ్యంజించు స్థలములందే ఓజోవ్యంజకరచన అని
వివక్షానియమము లేదు అట్టి వినక్ష లేనపుడును వక్తక్రోధస్వభావుఁ
డని ప్రసిద్ధి కలచోటను, వాచ్యము అతికర్కశ మగు చోటఁగాని,
అభ్యాసకాదిప్రబంధములలోఁ గాని పరుషవర్ణనఘటన ఇష్టమే.
అట్లే మమ్మటభట్టు వచించినాడు .—

‘వక్త్రవాచ్య ప్రబంధానా మాచిత్యేన క్వచిత్ క్వచిత్
రచనా వృత్తి వర్ణానా మన్యథాత్వ మితీష్యతే’

[సంఘటనలు (రచనలు) వర్ణములు సమాసములు గుణవ్యంజ
కములైననుం గూడ] కవి తన్నిబద్ధుఁడేని యైన వక్త, వాచ్యము
(వర్ణము), ప్రబంధము - వీనికిఁ దగినట్లు క్వాచిత్యముగ రచనా
వృత్తి వర్ణములు గుణపరతంత్రములు కాకపోవుట మాకు ఇష్టమే
అందుచే వక్త్రవాచ్య ప్రబంధాచిత్యే బాధిత మైనప్పుడు కాక,
హృద్యాచిత్యము లేనప్పుడే గుణపరతంత్ర్యము అంగీకర్తవ్యము.
(మా కావ్య ప్రదీపము)

పోనీ, పూర్వోదాహరణమున మాధుర్యసాంకర్య మున్న
దన్న ఇదె అసంక్షేపము ప్రసాదోదాహరణము :—

వాచా నిర్మలయా సుధామధురయా
యాం నాథ శిఖా మదా

స్తాం స్వప్నేఽపి న సంర్పృశా మ్యహా మహం
భావాన్మహో నిస్త్రపః,

ఇ త్యాగశ్చతశాలినం పునరపి
స్వీయేషు మాం బిద్రతః

త్వతో నా స్తి దయానిధి ర్యనుపతే
మతో న మత్త పరః

ఓనాథా యదుపతీ, నిర్మల సుధామధుర వాక్కుచే నాకు
మున్ను నీవు (కర్తవ్య) శిక్షను దేవిని అనుగ్రహించితిరో దానిని
అహంభావముచే నావరింపఁ బడినవాడనై నేను లజ్జాకూన్యఁడను
స్వప్నమందైనను స్మరించిన(అనుష్ఠించిన)వాడను కాను ఇట్టి
యపరాధ శతశీలుని నన్ను మఱల ఆత్మీయులలో నొకనిగా నెన్ను
చున్న నీకన్న దయానిధియు లేడు నా కన్న మత్తుఁడును లేడు

పై శ్లోకమున గుణాంతరసమ్మిత్రముకాని ప్రసాదగుణము
విలసిల్లుచున్నది

రస గంగాధరము

పరివస్యావివరణసముల్లసీతము

అధి. 6. రచనలందు వర్జనీయములు

1 సామాన్యదోషములు

ఇప్పుడు తత్తద్గుణ న్యంజన సమర్థమైన రచనయొక్క పరిచయమునకై సామాన్యముగను విశేషముగను వర్జనీయ మొకింత నిరూపింపఁబడును అందు తొలుత వర్జనీయసామాన్యములు చెప్పఁబడును

వర్జనీయమున అశ్రవ్యత్వము అగ్రగణ్యము శ్రవణమునకు అప్రియ మగుట అశ్రవ్యత్వము అది బహుప్రకారము

(౧) (క) అవే వర్ణములు ఏకపదమున ఒక పర్యాయము సహస్రయుక్తము లైన ఒకించుక అశ్రవ్యము లగును

ఉదా :—

‘కకుభసురభిః వితతగాత్రా పలల మి వాఘాతి.’

[కుటజ పుష్పముల తావిగలది విశాలాంగి ఈ తైఱవ మాంసపిండమువలె నున్నది] ఇట “కకుభ” అనుచో కకార ధ్వయము, “వితత” అనుచో తకారధ్వయము, “పలల అనుచో లకార ధ్వయము ఏకపదమున అవ్యవహిత సహస్రయోగముచే ఒకించుక అశ్రవ్యత్వము కలిగినది. కావున వర్జనీయము

(చ) అవే వర్ణములు ఏకపదమున అనేకపర్యాయములు అన్యవధానసహప్రయుక్తములైన అత్యంతము అశ్రవ్యత్వము కలుగును అందుచే అది కూడనే కూడదు

ఉదా :—

వితతతరస్తరు లేష భాతి భూమా.

ఏకపద ఘటకమైన తకారమునకు రెండుమారులు స్వానంతర్యము (అన్యవహితోత్తరముగ ప్రయోగము) కలిగినది ఉచ్చారణ క్లేశము శ్రవణకారిత్యము ఇందుంటచే వర్జ్యము మొదటిది ఇంచుకేని సహ్యమగును ఇది కానేకాదు

(ట) అవే వర్ణములకు భిన్నపదగతములకు సకృదానంతర్యమున ఇంచుక అశ్రవ్యత్వము కలుగును.

ఉదా :—

శుక, కరోషి కథం విజనే రుచిమ్ ?

భిన్నపదములందు కకారద్వయమునకు ఏకపర్యాయము ఆనంతర్యమును [ఏకపదమునందు సకృదానంతర్యమునంజోలె] ఒకించుక అశ్రవ్యత్వజనక మగును

(ఠ) భిన్నపదముల అనేకపర్యాయములు స్వానంతర్యము అత్యంతము అశ్రవ్యత్వహేతుకము.

ఉదా .—

పిక, కకుభో ముఖరీకురు ప్రకామమ్.

ఇట భిన్నపదములందు కకారమునకు అసకృదానంతర్యము

(అ) ఇంతవఱకు వర్ణములకు స్వానంతర్యమునఁ గలుగు
సశ్రవ్యత్వము చెప్పబడినది ఇంక స్వవర్గాక్షరానంతర్యమునఁ
గలుగు సశ్రవ్యత్వము చెప్పబడును

(క) [స్వానంతర్యముచేత వర్ణముల కెట్లో అట్లే] వర్గాక్షర
ములకును ఏకపదగతములకు సకృదానంతర్యమున ఇంచుక అశ్రవ్య
త్వము కలుగును.

ఉదా :—

“వితథస్తే మనోరథః”

ఇట తకార థకారములకు ఏకవర్గ్యములకు ఏకపదమున సకృ
దానంతర్యముచే ఒకించుక అశ్రవ్యత్వము

(చ) స్వవర్గాక్షరములకు ఏకపదగతములకు అసకృదానంతర్య
మున అత్యంతము అశ్రవ్యత్వము

ఉదా :—

వితథతరం వచనం తవ ప్రతీమః

ఇట ఏకపదమున (1) తకారథకారములకు (2) థకారతకార
ములకు అసకృదానంతర్యము అత్యంతము అశ్రవ్యము

(ట) అట్లే భిన్నపదగతములకు ఏకవర్గీయాక్షరములకు సకృ
దానంతర్యమున ఇంచుక అశ్రవ్యత్వము

ఉదా :—

అథ తస్య వచః శ్రుత్వా

ఇట భిన్నపదముల తథలకు సకృదానంతర్యము.

(త) భిన్నపదగతములకు ఏకవర్గీయీక్షరములకు అసకృదానంతర్యముచే అత్యంత మశ్రేవ్యత్వము.

ఉదా :—

అథ తథాకురు యేన సుఖం లభే

భిన్నపదములందు (1) థత లకు (2) తథలకు అసకృదానంతర్యము

(ప్ర) ఏకవర్గమందలి ప్రథమ ద్విత్వీయవర్ణములకుం బోలె తృతీయ చతుర్థ వర్ణములకును ఆనంతర్యము, సమానము

(3) తదతిరిక్తములకు :—

(క) ఏకవర్గీయ ప్రథమ తృతీయ వర్ణములకు (క, గ లకు) గాని, ద్విత్వీయ తృతీయములకు (ఖ గ లకు) గాని సకృదానంతర్యముచే ఇంచుకే అశ్రేవ్యత్వము అత్యధికము కాదు ఇది కావ్య రచనమున కుశలులైనవారిలకే ఎఱుక కావున వారు ఈ దోషగును పరిహరింతురు, అన్యులకు అవగతము కాకపోవుటచే పరిహరింప నేర్వరు

ఉదా :—

నిగదతి ఖగః శుకోఽయమ్.

ఇట ద్విత్వీయ తృతీయవర్ణములకు సకృదానంతర్యమునంజేసి ఇంచుక అశ్రేవ్యత్వము

(చ) పైఁ జెప్పిన వర్ణములకు ఆశక్తదానంతర్య మున్నచో ఆశ్రవ్యత్వము అధికతరమగుటంజేసి కావ్యనిర్మాణ మర్హజ్ఞులు కాని వారలకును ఎఱుఁగ శక్యమే

ఉదా :—

ఖగ కలానిధి రేష విజృంభతే

ఇతి నదతి దివానిశం స ధన్యః

ఇందు తొంటి యుదాహరణమున 'ఖగ'లకు గక' లకు,

(వర్గద్వితీయ తృతీయములకు తృతీయ ప్రథమ వర్ణములకు) ఆశక్తదానంతర్యముచే అధికాశ్రవ్యత్వము రెండవ యుదాహరణ మున, 'దత', 'తద' (తృతీయ ప్రథమ, ప్రథమ తృతీయములకు) ఆశక్తదానంతర్యముచే అధికాశ్రవ్యత్వము

(ట)వర్గపంచమములకు (జకారాద్యనునాసికములకు) స్వవర్గాక్షరములతోఁ గూడ నానంతర్యము మధురమగుటంజేసి ఆశ్రవ్యము కాదు

ఉదా :—

తనుతే తనుతాస్తనో

ఇట నకారమునకు తకారముతో గూడ సక్తదానంతర్యముచే ఆశ్రవ్యత్వము లేదు. మధురత్వమే కలదు

(త)వర్గపంచమవర్ణములకు స్వానంతర్య మున్నచో ఆశ్రవ్యమే మధురము కాదు

ఉదా :—

మమ మహాతీ మనసి వ్యథాఽవిరాసీత్ .

ఇట మకారమునకు మకారముతో అసక్పదానంతర్యము
అశ్రవ్యమే

అ ప వా ద ము లు

(ర) ఈ చెప్పిన యశ్రవ్యత్వమునకు అపవాదములు కలవు
ఎట్లన :—

(క) గురువులగు నజ్వర్ణవ్యవధానము కలిగిన అశ్రవ్యత్వము
తొలఁగును

ఉదా:—

సజ్జయతాం కథజ్జ్కారం కాకేకేకా కలస్వనః

ఇట కకారములకు అసక్పదానంతర్యముచే అశ్రవ్యత్వదోషము
ఉపపత్తివలసియున్నను, ఆ, ఏ, ఏ ఆ అను గుర్వచ్చులు నడుమ
నడుమ వచ్చుటచే, అది నివర్తిల్లినది.

ఉదాహరణాంతరము:—

యథా యథా తామరసాయతేక్షణా
మయా సరాగం నితరాం నిషేవితా
తథా తథా తత్త్వకథేవ సర్వతో
వికృష్య మా మేకరసం చకార సా.

ఆ నలినాక్షి ఎట్లెట్లు నాచే ప్రణయపూర్వకముగ మిక్కిలి
సేవింపఁ బడినదో అట్లెట్లు బ్రహ్మాపదేశవాక్యమువలె సర్వవిషయ
ములనుండి యాక ర్నించి స్వమాత్రసంలగ్నచిత్తునిగా చేసినది.

ఇందు మూడవ పాదమున తత, తథలకు అసకృదానంతర్య
మునఁజేసి అశ్రవ్యత్వ ముప్పతిల్లవలసి యున్నను, దీర్ఘాకారస్వరము
నడుమ నడుమ వచ్చుటచే దోషము తప్పినది ఇవి దీర్ఘత్వమున
గురువులైన యక్షరముల వ్యవధానమునకు ఉదాహరణము

(చ) సంయోగాక్షరములు పరమునం దుండుటచే గురువులైన
వర్ణముల వ్యవధానమునకు ఉదా :—

అంగదేశ రాజవర్ణ నము :—

సదా జయానుషంగిణా మజ్జానాం సజ్జరస్థలమ్
రజ్జాజ్ఞాన మివాభాతి త త్తతురగతాణ్వైః.

నిరంతర జయసంబంధముగల యంగదేశరాజుల యుద్ధ
భూమి ఆ యా తురంగముల తాండవముచే (గతి విశేషముచే)
నాట్యరంగాంగణమువలె నొప్పుచున్నది

ఇట చతుర్థపాదమున 'త త్తతు' అనుచోట తకారమునకు
అసకృదానంతర్య మున్నను, సంయుక్తము పరమునం దుంటేసి
గురుత్వమొందిన 'అ' కారముయొక్క వ్యవధానము కలుగుటచే
అశ్రవ్యత్వము లేదు. ఈ యపవాదమున విశేషము కలదు అది గుఱు
తీంపఁదగును గుర్వక్షర వ్యవధానము ఏ వర్ణములకుఁ గలదో అవర్ణ
ముల సహప్రయోగము (అనంతర్యము) యొక్క యశ్రవ్యత్వము

కూడ నివర్తిల్లుదు అందుచే 'యథా యథా' అను పద్యములో గుర్వాకారవ్యవహిత మైన ధకార తకారముల యానంతర్యము యొక్క యశ్రవ్యత్వమే తలఁగినది అంతేకాని, 'తథా తథా' అని తకారధకారముల యానంతర్యంపు టశ్రవ్యత్వముకూడ తలఁగినది కాదు [త్ + అ థ్ + అ త్ + అ థ్ + అ త్ + అ] ఆయంశలో అశ్రవ్యత్వ దోషము ఉండనే ఉన్నది వీలన, [త్ అ థ్ త్ అ థ్] అని తథలకుమధ్య హ్రస్వము అకారము కలదు గురువు అకారము లేదు

(గ) ఇంకొక యశ్రవ్యత్వము —

(క) మూడు నాల్గు వర్ణముల సంయోగము కల్గినను ప్రాయికముగ అశ్రవ్యత్వము ఉప్పతిల్లును ప్రాయికముగ ననుటచే నొక్కొక్కప్పుడు ఉప్పతిల్లదని భావము

ఉదా .—

రాష్ట్రే తరోప్ప్యః పరితః చరన్తి.

'రాష్ట్రే' (ష్ + ట్ + ర్) - షకార టకారరేఫలు మూడింటి సంయోగము 2 ఉప్ప్య - (ష్ + ట్ + ర్ + య్) షకార టకార రేఫ యకారములు నాల్గింటి సంయోగము ఇట్లే 'కార్తార్యము' 'కార్తస్త్వము' ఇత్యాదులందును బహువర్ణ సంయోగముచే అశ్రవ్యత్వము ఇటు ఏకపదగతము.

(చ) భిన్నపదగతమైన సంయోగము దీర్ఘానంతర్యము కల్గుచో ఒక్కపరియైనను అశ్రవ్యత్వము కలుగును. పలు పర్యాయములైన అత్యధికము.

ఉదా :—

హరిశీప్రేక్షణా యత్ర గృహిణీ న విలోక్యతే
సేవితం సర్వసంపద్భి రపి తద్భవనం వచమ్

[ఎందు రమణి (ఏణాశీ) గృహిణీ చూపట్టదో సర్వసంప
దూభయిష్టమైనను ఆ భవనము వచమే యగును]

హరిణీ ప్రే' ఇట ణీ' యను దీర్ఘమునకు భిన్నపదగతమైన
ప్రే' అను సంయోగము యొక్క సకృదానంతర్యము దోషము.

(చ) అసకృద్దీర్ఘవ్యవహితో తరసంయోగోదాహరణము
అది దీర్ఘవ్య 'కారార్థము' అను నివోచ్చుటల దీర్ఘమునకు అస
కృదానంతర్యమున అధికాశ్రవ్యత్వము

(ట) దీర్ఘానంతరసంయోగము ఏకపదగతమైచో (భిన్న పద
గతమైనప్పటి యంత) అధికాశ్రవ్యత్వము లేదు ఇంచుక కలదు

ఉదా :—

జాగ్రతా విచితః పథాః శాత్రవాణాం పురోద్యవః

[జాగరూకత గలవానిచే దారి అన్వేషింపబడినది శాత్ర
వుల యుద్యమము వ్యర్థము].

'జాగ్రతా' 'శాత్రవ' ఏకపదమున దీర్ఘమునకు సంయోగా
నంతర్యము, ఈషదశ్రవ్యత్వము

(ట) పరసవర్ణ కృతమైన సంయోగము పూర్వపదావయవ మగుటంజేసి (ఏకపదఘటకమే యగుట) సర్వవిధముల భిన్నపద ఘటకము కానేరదు కావున మాధుర్యకారణము అందుచే ఇంచుకే నశ్రవ్యముకాదు

ఉదా' .—

తా న్తమాల తరుకాన్తి లక్ష్మినీ
జ్జీజ్జరీకృత ననామ్బుద త్విషామ్

ఇత్యాది స్థలములందు 'తా న్తమాల' అనుచోట, నీజ్జీజ్జరీ అనుచోట పరసవర్ణము (నీజ్ అని) పూర్వపదావయవము (ధృక్తము) కావున సంయోగము భిన్నపదఘటకము కాదు

[శంక] 'హలన్తరాః సంయోగాః' అని పతంజలి మహా భాష్యమునందు హల్వర్ణమునకు ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగా సంయోగ సంజ్ఞ ఆదేశించినాఁడుకదా! ఆ పక్షము ననుసరించిన 'తా న్' అను నిత్యాది స్థలములందు 'త' న' అను హల్లులలో నొక్కొక్క దానికి వేర్వేరు సంయోగసంజ్ఞ రాగా 'తా న్తమాల'లో తరూప సంయో గము భిన్నపదఘటకమేకదా (1) 'న్తమాల' = న్ + త + త = న్త ఇందు న, త యీ రెండును రెండు సంయోగములు. త ఇది భిన్న పదఘటితము. అట్లే (2) 'తాన్' అను దానిలో త్ + త + న్ + తమాల

[సమా] ఆ పక్షమున తమాలపదమందలి తరూప సంయో గము భిన్నపదగత మగునని అంగీకరించినను 'తా' అను దీర్ఘములోని దీర్ఘాకారమునకును తమాలలోని తకారమునకును నడుమ నకార వ్యవ

భావమున్నది కావున సంయోగమునకు (తమాలలోని తకారి గూస సంయోగమునకు) దీర్ఘానంతర్యము లేదు అందుచే దోషములేదు. అందుచే అశ్రవ్యత్వము లేదు [సముదాయమునకే సంయోగసంజ్ఞ అను పక్షమునను అశ్రవ్యత్వము లేదని ముందే నిరూపింపబడినది]

మ తాం త ర ము

[శంక] నవామ్బుద అను పదమున నన' శబ్దము తుది ఆకారము అంబుద శబ్దముయొక్క మొదటి ఆకారము వీని రెంటి సానమున దీర్ఘము ఏకాదేశమైనది అన్నాదినచ్చు అను వ్యాకరణ సూత్రానుసారము ఆ దీర్ఘము పూర్వాపరపదముల రెంటికి అనయవమగును పరపదగతమగు మ్బు' అను సంయోగమునకు పూర్వ పదమగు దీర్ఘాకారముతో ఆనంతర్యమును భిన్నపదగతత్వమును ఉండనే యున్నది అందుచే అశ్రవ్యత్వము దుష్పరిహారము కదా

[సమా] భిన్నపదగతత్వ మన ని వివక్షితము ఏకపదగత భిన్నత్వము - ఏకపదాగతత్వము - ఏకపదగతము కాకుండుటే. నన+అమ్బుద' అను పదములు భిన్నపదము లైనను ఏకాదేశ దీర్ఘము పరోత్తర పదముల రెంటి యవయవ మాటచే నవాంబుద అనునది ఏకపదమే యైనది మ్బు అను సంయోగము ఆ యేకపద గతమే ఏకపదఘటిత భిన్నము కాదు అందుచే భిన్నపదగతము కాదు ఇట్లుగుట దీర్ఘమునకు అనంతరము ఏకపదఘటిత సంయోగమే యున్నది కావున అశ్రవ్యత్వము లేదు

(త) దీర్ఘమునకు అనంతరప్రయక్తమైన సంయోగము (పర సవర్ణానిష్పన్నమైనది, భిన్నపదఘటక మైనది) ఒక్కమాటు ప్రయో

గింప అశ్రవ్యత్వము చెప్పబడినది అదే పలుమాఱు ప్రయుక్తమైన
అధికము అశ్రవ్యత్వము

ఉదా :—

ఏమా ప్రియా మే క్వ గతా త్రపాకులా.

ఇట 'ప్రి' అను సంయోగమునకును 'త్ర' అను సంయోగము
నకును ఈ వాక్యమున రెండుమాఱులు దీర్ఘానంతర్యము కలిగినది
అందుచే అశ్రవ్యత్వము

[శంక] ఏమి ఈ యశ్రవ్యత్వమువలన కావ్యమునకు సేగి?

[సమా] శరీరమునకు పంగుత్వము (కుంటితనము) ఎట్టిదో,
కావ్యమునకు ఈ యశ్రవ్యత్వము అట్టిది - అపకర్షకము అని భావము

(౬) ఇంకొక యశ్రవ్యత్వము - వినందికృతము.

(క) ఇచ్చవొప్పిన పద్యములలో వినంది చేయుట ఇచ్చ
వొప్పిన' అనుట శాస్త్రానుసారము ప్రకృతిభావము వచ్చుచో సంధి
చేయమి తప్ప కాదని భావము

ఉదా :—

రమ్యాః ఇన్ద్రముఖ తే కిలికిశ్చితాని

('ఓ చంద్రముఖ నీ కిలికించితములు (అభీష్ట జనసంగమాది
జనితములు హర్ష స్మృత మదిత త్రాస క్రోధ శ్రమాది భావసాంకర్య
ములు) మనోహరములు కదా) 'రమ్యాః + ఇన్ద్రముఖ.' ఇట

సవర్ణ దీర్ఘము శాస్త్రప్రాప్త మైనను విశ్వంఖిలముగా మానఁబడినది. అందుచే అశ్రవ్యత్వము కలిగినది. ఈదంతము ఊదంతము ఏదంతము నగు ద్వివచనము ఓదంతము, నిపాతయు ప్రగృహ్యము లనఁబడును. వీనికి అచ్చు పరమగునో స్రవ్యతీభావము.

(చ) ప్రగృహ్యసంజ్ఞ కారణమున స్రవ్యతీభావము వచ్చిన యెడల సంధి ఒకమాటు మానిన అశ్రవ్యత్వము లేదు మాటిమాటికి స్రవ్యతీభావము వచ్చునట్లు రచనచేసిన విసంధి అచ్చట శాస్త్రీయ మైనను - అశ్రవ్యత్వదోష జప్తమే యగును

ఉదా :—

అహో అమీ ఇన్దుముఖివిలాసాః

ఇట (1) అహో + అమీ (2) అమీ + ఇన్దు-అను చోటుల అనాదేశ దీర్ఘసంధి కార్యము చేయమి ప్రగృహ్యసంజ్ఞకప్రకృతిభావసంధి ప్రయుక్తము. అట్లు శాస్త్రీయమైనను అశ్రవ్యత్వము ఉపపల్లినది

(ట) అట్లే పలుమటు యవలోపనిమిత్ర మైన సంధి కార్యము చేయమిచేతను అశ్రవ్యత్వమే.

ఉదా :—

అపర ఇషవ ఏతే కామినీనాం దృగన్తాః

ఇట రెండు పర్యాయములు విసంధి

[శంక] మీ కావ్యమందును ఈ దోష మున్నదే దాని కేమి గతి? ఎక్కడ నన, —

భుజగాహిత ప్రకృతయో గాఢమన్తాః ఇవావసీరమణ,
తారా ఇవ తురగా ఇన సుఖీనా మన్త్రితో భవతః

ఓరాజా, నీ మంత్రాలు గుఢదేవతాకమంత్రములవలె
'భుజగాహితప్రకృతులు' అనగా సర్వనివారకస్వభావులు,
పక్షాంతరమున విటుల నివారించు స్వభావము కలవారు ఒండె,
భుజ+గాహిత=అధిష్ఠిత, ప్రకృతులు=ప్రజలు కలవారు) తారల
వలె తురగములవలె సుఖీనులు తారలవలె సుఖముగా ఆకాశము
నందు లీనులు, తురగములవలె సు+ఖీనులు = గట్టి కల్లెములు
గలవారు - మంత్రాలు సౌఖ్యనిమగ్నులు

ఇట 'మన్తా' ఇవ, 'తారా + ఇవ' తురగా + ఇవ' అని
యలోపప్రయుక్తము విశ్లేషము సంధ్యకరణము ఎట్లు సంగతము ?

[సమా] యలోపము వైకల్పికము కావున, లోపముచేయక
'మన్తా'యివ, తారాయివ, తురగాయివ"అని యకారఘటితముగనే
పారము గ్రహించుట అభిమతము అప్పుడు దొసఁగు లేదు

(2) అశ్రవ్యాంతరములు సమాహరించి చెప్పబడుచున్నవి.-

(క) ధీరో వరో నరో యాతి' ఇత్యాదులందుంబోలె రకారము
నకు ఉత్పత్తి.

(చ) ఇమా నిశా గతా వ్యర్థమ్ - ఇత్యాదులందుంబోలె హల్లు
పరము కాఁగా యకారలోపము

(ట) యణాదేశ గుణ వృద్ధి సవర్ణదీర్ఘ పూర్వరూప పర
రూపాది సంధులు సమీప సమీపమున బహుళముగా ప్రయోగిం
చిన అశ్రవ్యత్వము ఉపపత్తిలును.

ఉదా . —

(1) అత్యుపద్రవము. (అతి + అ + ఉపద్రవము) ఇట యుజునకు.

(2) రమేశోమేశ లోకేశాః రమా + ఈశ + ఉమా + ఈశ + లోక + ఈశాః - ఇట గుణము.

(3) నూనసాకోహాత్సుక్యము (మానస + ఓక + ఓహ + ఔత్సుక్యమ్ ఇట వృద్ధి

(4) అర్కాజ్ఞారీద్వగురూపము (అర్క + అజ్జ + అ + ఇన్ద్రగురు + ఉపమః) ఇట సవర్ణదీర్ఘము

(5) ఇట్లే పూర్వరూప పరరూపములు సమీప సమీప మన వెల్లుగాఁ బ్రయోగించుటచే అశ్రవ్యత్వము ముమ్మరించును

ఇట్టివైన యశ్రవ్యభేదము లన్నియు కావ్యసామాన్యమం దెల్ల వర్జనీయములు ఇది నిత్యదోష మని భావము ఇది సర్వథా సర్వరసప్రతికూలము, అనేకవిధము. ఇది కోమలవర్ణఘటిత మైననుం గూడ వర్ణానంతర్యాదిమూలకము దోషజనకము. కావ్య మన్నదాని యందెల్ల వర్జనీయము. ఇది శ్రుతికటుత్వమున కన్న వేఱు. శ్రుతి కటుత్వము నిత్యదోషము కాదు. మధురరసప్రతికూలమైనను ఓజో రసానుకూలము. అది మధురరసాదికావ్యములందే వర్జనీయము అశ్రవ్యత్వమువలె సర్వకావ్యములందు వర్జనీయము కాదు. ఈ భేదము తెలిసి మెలఁగుట కవులకు అత్యావశ్యకము

రసగంగాధరము

వరివస్యావివరణసముల్లసితము

అధి 7 విశేష దోషములు

ఇక వర్జనీయవిశేషములు చెప్పబడును

అందు మధురరసములందు - శృంగార కరుణ శాంతము లందు - ఏవి విశేషించి వర్జనీయములలో అవే ఔజస్విరసములందు అనుకూలములు. ఏవి ఔజస్విరసానుకూలములలో అవి మధురరస ప్రతికూలములు ఇది సామాన్య నిర్ణయము.

మధురరస ప్రతికూలములు :

(౧) దీర్ఘ సమాసమునకు ఉదా :—

అభిసారికా వర్ణనము :—

లోలాలకాపలివలన్నయనారవింద

లీలావళంవదిత లోక విలోచనాయాః

సాయాహని ప్రణయినో భవనం ప్రజన్త్యా

శ్చేతో న కస్య హరతే గతి రజ్జనాయాః

చంచలములైన ముంగురులతో చపలములైన నయనారవింద విలాసములతో లోకుల విలోకనముల హరించుచు సాయంకాలము ప్రియుని యింటికిఁ బోవుచున్న యీ యంగన గమనము ఎవని చిత్తము హరింపదు ?

ఇందు శ్లోకపూర్వార్థమునందు దీర్ఘశమాసము శృంగార
రసప్రతికూలము కావున నర్జనీయము

(౨) ఝయ్ సంఘటిత సంయోగ పరహస్యముల తఱ
చుగా దగ్గఱదగ్గఱగా ప్రయోగించుటకు ఉదా. —

హీరస్ఫురద్రదనశుభ్రమశోభి కిచ్చ
సాన్ద్యామృతం వదన మేఘవిలోచనాయాః
వేధా విధాయ పునరుక్తమి వేన్దుబిమ్మం
దూరీకరోతి న కథం విమృశంవరేణ్యః

వజ్రాలవలె మెఱయుచున్న దంతముల ధావశ్యముచే శోభించు
నట్టియు మఱి అమృతభూయిష్ఠమును అగు నా యేణనయన నమ్మో
మును సృష్టించి విద్వద్వర్తేణ్యుడు ఆబ్రహ్మ పునరుక్తమువలె నున్న
చంద్రబింబమును దూరీకరింపకుండు టెట్లు ?

ఇట “హీరస్ఫురద్రదనశుభ్రమశోభి” ఇంతవఱకు రచన
శృంగారరసప్రతికూలము ఏలన ఇందు ఇదభ లను ఝయ్యులతో
సంయుక్తములు స్ఫు, ద్ర భి అనునవి అ అ ఉ అను హాస్య
స్వరములకు పరముగా అత్యంతసమీపప్రయుక్తములుగా నున్నవి
కడమ శ్లోకమంతయు రమణీయము. ఉత్తరార్థమున పునరుక్త మను
చోట కకార తకారములను ఝయ్యుల సంయోగమున్నను అది
యొక్కటే అట్టివి ప్రచురములుగా లేవు కావున దోషములేదు
పూర్వార్థమున ‘రక్తాంశుకాంత మరవింద రమాపహారి సాన్ద్యా
మృతమ్’ అని మార్చిన అప్పుడు సర్వము రమణీయముగా నుండును

(2) విసర్గ ప్రాచుర్యమునకు ఉదా :—

నాయకుఁడు తలపోయుచున్నాఁడు :

సానురాగా స్సానుకమ్పా శ్చతురా శ్శీలశీతలాః

హరంతి హృదయం హస్త కాంతానాం స్వాంతవృత్తయః

అనురాగయుక్తములు కృపాయుక్తములు పరవశీకరణ
చాతుర్యయుక్తములు సోశీల్యముచే సంతాపరహితములునైన కాంతల
మనోవ్యాపారములు ఔరా! నా మనస్సును హరించుచున్నవి

ఇట [సానురాగాః, సానుకమ్పాః చతురాః శీతలాః] స్సా
శ్చ, శ్శీ అను శకారసకార సంయోగములు విసర్గస్థానీయములు
పూర్వార్థభాగమునఁ బ్రచురముగా నున్నవి అవి [ఓఱోరసానుకూల
ములుగాని]మాధుర్యరసానుగుణములుకావు అందుచే వర్జనీయములు

(ర) జిహ్వమూలీయ ప్రాచుర్యమునకు ఉదా.—

కఖలపూర్వమం దుండు విసర్గము జిహ్వమూలీయ మనఁ
బడును (ర)

ఉదా —

కలితకులిశయాతాగ్గకేషి ఘేలన్నివాతాగ్గ
కుశలమిహ కథం వా జాయతాం జీవితే మే
అయ మపి బల! సుజ్ఞానాలి మాకస్తమాకా
చులుకయతి మదీయాం చేతనాం చచ్ఛరీకః.

అలి=సఖ

ఓ సఖ! విడుగుపాటులనంటివి ఏరో (ఇట్టి వట్టి వని వర్ణింపరాని)
మాకుతములు సవిలాసముగా వీచుచున్నవి మఱి ఇది తియ్య

మామిడిపైని రొదకెట్టుచు చంచరికము నా ప్రాణము మనుషుట్ట
పుడిసిటఁబట్టి త్రావుచున్నది ఇంక నా జీవితమునకు కుశల
మెట్లు కలుగును?

ఇందు ద్వితీయ జిహ్వమూలీయమునకు రచన వధురచన
ప్రతికూలము ఏలన ఇందు యాతాగ్గకే వాతాగ్గకుశల అని రెండు
మాటులు జిహ్వమూలీయము ఉపాతము అందుచే వర్జనీయము
కథయ కథ మివాళా జాయతాం జీవితే నే, మలయ భుజగవాన్తా
వాన్తి వాతాః కృతాన్తాః' అని పూర్వార్థము మార్చిన అప్ప డా
రోషము ఉండదు [మలయ పర్వత సర్పములు వెలిగ్రక్కినట్టివి
విరహులను సంహరించునట్టివి దక్షిణమాకుతములు వీచుచున్నవి
చెప్పము, నాకు జీవితాశ యెట్లు కలుగును] అని యాపాదమునకు
అర్థము]

(7) ఉపధ్మానీయప్రాచుర్యమునకు ఉదా -

అలకా గ్గఘణిశాబతుల్యశీలా
నయనాన్తాగ్గ పరిపుష్ఠితేషుశాతాః
చపలోపమితా ఖలు స్వయం
యా బత! లోకే సుఖసాధనం కథం సా!

ముంగురులా సర్పశిశుకుటిలములు కడగంటిచూపులా
పరిపుంఖత శరశాతములు తానో విద్యుల్లతాచంచల అయ్యో! అట్టిది
ఆ చాన ఎట్లు సుఖసాధన మగును?

ఈ శ్లోకమునందు ఉపధ్మానీయములు రెండు మాధుర్యాప
కర్షకము లగుట శాంతరసానుగుణములు కావు కడమ శ్లోక మెల్ల
అనుగుణమే

(౬) టవర్గముయొక్కయు, ఝయ్యల ప్రాచుర్యమునకు
ఉదా .—

నాయకుడు నాయకను అనునయించుట:—

నచనే తన యత్ర మాధురీ సా
హృది పూర్ణా కరుణాచ కోమలేభూత్
అధునా హరిణాక్షి హా కథంవా
కటుతా తత్ర కరోరతాఽవిరాసీత్.

ఓ యేణాక్షీ, మున్ను ఎచట నీ కోమలవచనముల
ఆ(అనుభూతపూర్వము) మాధురి యుండెనో నీ కోమలహృదయమున
కరుణయు నిండారియుండెనో అచట నిపుడు అయ్యో! ఎట్టి కటుత్వ
మును కరోరత్వమును ఆవిర్భవించినవి?

ఇట ఉత్తరార్ధమున కటుతా, కరోరతా అను టవర్గాక్షరములు
“కథం” అను ఝయ్యలును సహిషమున ప్రచురముగా ప్రయోగిం
చుట మధురతమమైన విప్రలంభమునకు ప్రతికూలములు

‘అధునా సఖ తత్ర హా కథంవా
గతి రన్వేష విలోక్యతే గుణానాం”

అని మార్చిన అనుకూలముగా నుండును

(2) రేఫఘటిత సంయోగప్రాచుర్యమునకు ఉదా,

తులా మనాలోక్య నిజా మఖర్వ
గౌరాక్షి, గర్వం న కదాపి కుర్యాః
లసన్తి నానాఫల భారవత్తో
లతా కియతోగహనాన్తరేషు.

ఓ గౌరాంగీ, నాసాటి యెందును లేదని ఎన్నఁడును అఖర్వ
గర్వ మొందఁడుము నానాఫలభారవతులు గహనాంతరములలో
తలు ఎన్నేని కలవు

ఇందు ఖర్వం గర్వం కుర్యాః అని రేఫఘటిత సంయోగ
ప్రాచుర్యము శృంగారరస ప్రతికూలము

తులూ మనాలోక్య మహీతలేఽస్మిన్
గౌరాజీ నూనం కుసు మాభిమానమ్.

అని పూర్వార్థము మార్చిన అనవద్యము.

(౮) (క) ల మ న అను హల్లులుగాక తక్కిన హల్లుల స్వరం
యోగ (ద్విత్య) ప్రాచుర్యమునకు ఉదా,

ఖండిత నాయకుని దూఱుచున్నది —

విగణయ్య మే నికాయ్యం
తా మనుయాతోఽసి నైవత న్న్యాయ్యమ్'

ఓరి శర! నా యింటిని విడిచిపోయి దానిని అనుగమించు
చున్నావు ఇది న్యాయ్యము కానేకాదు.

ఇట యకారద్విత్యము ముమ్మాఱు ప్రయుక్తము. ఇది విప్ర
లంభశృంగారప్రతికూలము

(చ) ల మ న ల ద్విత్యమన్ననో అట్లు పాఠవ్యము కలి
గింపదు

ఉదా .—

సంభోగచిహ్ననాయికను ప్రశ్నించుచున్నది —

ఇయ ముల్లసితా ముఖస్య శోభా
పరిపుల్లం నయనామ్బుజద్వయం తే
జలదాలిమయం జగ ద్ద్వితన్వన్
కలితః క్వాపి కి మాలి నీలమేఘః?

ఓ సఖ ఈ నీ ముఖశోభ ఎంతయు ఉల్లసిలు చున్నది నీ
కనుదమ్ములు మిక్కిలి వికసించి యున్నవి. లోకము నెల్ల నీరద
మాలామయముగా చేయుచున్న కృష్ణమేఘము ఎటనేని నీతో కలిసి
కొన్నదా యేమి?

ఇట లకారద్విత్యము, 'ఉల్లసితా' 'పుల్లం' అని యిటు
మాటు ప్రయుక్త మైనను పారుష్య మొదవలేదు అట్లే మకార
ద్విత్యము నకారద్విత్యమును శృంగారోచితములు

(౯) ఝయ్య ద్వయ సంయోగమునకు ఉదా.—

నాయకుఁడు మానిని నాయికతో ఫలుకుచున్నాఁడు

ఆసాయం సలిలభరే సవితార ముపాస్య సాదరం తపసా
అధునాభేన మనా క్తవ ఘానిని తులనా ముఖ స్వాప్తా

సాయంకాలమువఱకు వారిపూరమున భక్తితో సూర్యుని
తపస్సుచే నుపాసించి ఇప్పుడు [ఆ తపోబలముచే] పద్మము ఓ
మానినీ, నీ నెమ్మొగంపు సామ్యము నొకించుక పొందినది

ఇట (బై) బకారజకార సంయోగము, (ప్రా) పకార తకార సంయోగము క కకారతకారసంయోగము - (ఝయుద్వయ సంయోగము) కలరు అందుచే ఉత్తరాధము శృంగారోచితము కాదు

‘సరసిజకులేన సప్రప్తి భామిని తవ ముఖతులాధికతా” అని మార్చిన సాధువుగా నుండును

(౧౦) సవర్ణఝయుద్వయ సంయోగము ఒకమాటు ప్రయోగించినను దోషమే

ఉదా :—

అయి, మందస్మిత మధురం
వదనం తన్వజ్ఞి, యది మనా కురుషే
అధునైవ కలయ శమితం
రాకారమణస్య హస్త! నామ్రాజ్యమ్

ఓ కోమలాంగీ, నీ వదనమును ఇంచుక మందస్మితమధురముగ నొనర్చువేని పూర్ణచంద్ర సామ్రాజ్యము అహో! అప్పుడే బోయిన దని తెలియుము.

అసవర్ణఝయుద్వయసంయోగము ఒక పర్యాయమును దుష్టమే ఇట ‘మనాక్ + కురుషే’ (కక) కకార ద్విత్వము సవర్ణమయ్య శృంగారప్రతికూలమే.

[శంక] ఓయీ, కకారద్వయ సంయోగము ‘హల్ ఘటిత స్వాత్మసంయోగచూపదోషముచేతనే నిషిద్ధమైనది కళ సంయోగ

మన్ననో మహాప్రాణ సంయోగముచే గతార్థము తృతీయ సంయోగము అసంభవము అందుచే సవగర్భయు్య సంయోగ నిషేధము అనావశ్యకము

[సమా] అట్లుకాదు ఒకమాటు ప్రయోగించినను సవగర్భ సంయోగము దుష్టము అందుచే సకృత్ప్రయోగ విషయ మది కడమ జయు్యల సంయోగనిషేధము అసకృత్ప్రయోగ విషయము అందుచే మనాక్కురుషే' అను దానిని వేటి నిషేధింపకున్న నిర్దోష మగును. అందుచే తన్ని షేధము వ్యర్థముకాదు

కఖద్వయ సంయోగమునకు ఉదా :—

సవ్యక్తేలసి, 'మనాక్ఖిద్యతే' 'అగ్గోరాహి" (శృం. నై. ౮ ఆ 125 ప.)

(౧౧) మహాప్రాణి ఘటిత సంయోగ ప్రాచుర్యమునకు ఉదా :—

['అయి, మన్దస్మిత మధురం
వదనం తన్వంగి యది మనా క్కురుషే."

అనుదానిని పరివర్తించిన].

అయి మృగబిందుం చే డ్భాలే బాలే, సమాతనుషే
అధునైవ కలయ శమితం రాకారమణస్య హస్త! సామ్రాజ్యమ్.

ఓసి బాలా, నీ నెమ్మొమున కస్తూరిబొట్టు పెట్టు
కొన్నచో అప్పడే పూర్ణచంద్రుని సామ్రాజ్యము శమించును

ఇట (ద్వా) మహాప్రాణమైన భకారముతోడి దకార సంయోగము ఒక్కమాత్రైవను దుష్టము అసృష్టమోగముచే దోషాభివ్యము ఉదాహరణము ఊహ్యము

(౧౨) ఇట్లే త్వప్రత్యయము యజత్తములు యజ్జలుగంతములు, కృత్తద్ధితాంతములు మున్నగుచవి వైయాకరణ ప్రియములైనను మధురరసములందు (పలుమలు) ప్రయోగింపరాదు

(౧౩) అట్లే వ్యంగ్య రసాస్వాదాతిక్రయత్నవిశేషమును యోజనావిశేషము వేనికి వలయునో ఆ యనుప్రాసయమకాదులను శబ్దచిత్రములను కేవలము ఆపాతచమత్కారములను పరిణామచమత్కారరహితములను—కవికి సుసంభవములైనను—కవి మధురరసప్రధానకావ్యములందు ప్రయోగింపరాదు

[అట్లే ధ్వనికారులును నుడివియున్నారు :—

రసాక్షిప్తతయా యస్య బద్ధః శక్యక్రిమో భవేత్
అపృథగ్యత్ననిర్వర్త్యః సోఽలంకారోఽధ్వనా వతః

ఈ శబ్దాలంకారాదులు రసచర్వణయందు అంతర్భవింప నీయక సహృదయుని హృదయమును తమయందు అభిముఖీకరించు కొని రసపరాద్మ్యఖములఁ జేయుటయు నొకప్పుడు ఘటిల్లును ఈ యనుప్రాసాదులను ప్రయోగింప కవిచిత్తము ఎంత ప్రలుభ్ధమైననుంగూడ, అందులకు పాల్పడి మధురరసములందు ప్రయోగింప రాదు విప్రలంభశృంగారమున మొదలే ప్రయోగింపరాదు ఏలన అది మధురతమరసము నిర్మలమైన తెల్లచక్కెర పానకరసము నాస్వాదించుచో, ఇసుక పీచు మున్నగు స్వతంత్ర పదార్థములు

ఎంత కొంచెపాటి యైకమ సహృదయహృదయారుంతుదములు
(ఉద్వేజకరములు) అగును అందుచే రసముతోఁ గూడ ననుప్రాసా
దుల సమా వేశపఱుపరాదు

అట్లే ధ్వనికారులును వచించినారు —

ధ్వన్యాత్మహితే శృంగారే యమకాదినివేశనమ్

శక్తా వపి ప్రమాదిత్వం, విప్రలంభే విశేషతః

(3, ౧౫ కా)

ధ్వన్యాత్మకమైన శృంగారమునందు యమకాది నివేశించుట -
కవికి అందు శక్తియున్నను - ప్రమాదకరము ఆ శృంగారము
నందును (మధురతమ మగు) విప్రలంభశృంగారమునఁ గడుంగడు
ప్రమాదకరము

అట్లయిననుంగూడ ఏవి అక్లిష్టములు, అనుష్ఠతస్కంధ
ములో (అనుష్కటములో) రసనివేశనప్రయత్నమునకన్న వేతైన
ప్రయత్నము లేక నిష్పన్నములో రసానుకూలములో, ఆ యను
ప్రాసాదులను పరిత్యజించుట యుక్తము కాదు

ఉదాహరణము :—

సఖ నాయికతో వచించుచున్నది —

కస్తూరికా తిలక మాలి విధాయ సాయం

స్మేరాననా సపది శీలయ సాధమాలిమ్

ప్రాధిం భజన్తు కుముదాని ముదా ముదారా

ముల్లాసయన్తు పరితో హరితో ముఖాని.

ఓ సఖీ నాయంవేళ నీవు కస్తూరిబొట్టు పెట్టుకొని చిఱువగ
విగురొత్త వేవేగ సౌఖ్యమున నిలిచి పరిశీలింపుము దానం జేసి
కలువలు ప్రమోదాతిశయ మొందుగాక దిబ్బుఖములు అంతటను
ఉల్లసిలును గాక

ఇట వృత్త్యనుప్రాసము కవికి పృథక్ప్రయత్న మక్కఱలేమిం
జేయు, అన్వాదనమున సహృదయునకును శృంగారిరసానుకూల
మగుటం బట్టియు పరిత్యాజ్యము కాదు

ఇట్లు ప్రాసంగికముగా మధురరసాభివ్యంజకము లగు రచనల
యందు దోషములు సంక్షేపముగా నిరూపితము లైనవి, మధురరసము
లకు ఏవి అనుకూలములో అవే ఓజస్విరసమునకుఁ బ్రతికూలములు
అని మున్నె చెప్పఁబడినది వానిని ఓజస్విరసవ్యంజకరచనలో పరిత్య
జింపవలెను ప్రసాదగుణము సర్వరచనాసాధారణ మగుట తద్వ్యం
జక రచనలో ప్రత్యేకముగ వర్జనీయములు లేవు ఇట్లు సర్వరసాభి
వ్యంజకరచనలలో వర్జనీయము లెల్ల సంక్షేపముగ ప్రతిపాదిత
ప్రాయముల

ప్రసంగవశమున మధురరసానుగుణము వైదర్భీరీతి నిరూ
పింపఁబడుచున్నది :—

ఏభి ర్విశేషవిషయైః సామాన్యైరపిచ దూషణై రహితా
మాధుర్య భారభజ్జర సుందర పదవర్ణ విన్యాసా
వ్యుత్పత్తి ముద్గిరస్తీ నిర్మాతృ ర్వా ప్రసాదయుతా
తాం విబుధా వైదర్భీం వదన్తి వృత్తిం గృహీతపరిపాకామ్

పైని చెప్పఁబడిన దూషణసామాన్యములుగాని విశేషములు
గాని లేనిది, మాధుర్యాతిశయముచే వెల్లివిరిసిన దగుట సుందరపద

న్యవిన్యాసము కలది, కవియొక్క శాస్త్ర వైపున నావిష్కరించునది ప్రసాదగుణవ్యంజ మైనది, కవితారసపాకసంపన్నమైనది యైన రచనను వైదర్భీవృత్తి (రీతి) అని కావ్యానంతర్వజ్ఞులు వచింతురు [దీనికే ఉపనాగరికవృత్తి అనియు పేరు (ఏషా ఖలు నాగరికయా వైదర్భీజషా వనితయా ఉపమీయతే తత ఉపనాగరికతా) నగరవాసిని జాణ, రాణ విలసిల్లునది, కావున దీనికి ఆ పేరు.]

ఈ వైదర్భీరీతి యందు కొన్ని పద్యములు ముందే ఉదాహరింపఁ బడినవి అట్లయినను సహృదయహృదయపినోదార్థము ఇదే ఇంకొక యుదాహరణము :—

సఖ కోపనను నాయకను బోధించుచున్నది :—

ఆశూత్రైవ నిశా నిశాపతికరైః కీర్ణం దిశా మస్తరం
భామిన్యో భవనేషు భూషణగణై రుల్లాసయన్తి శ్రియమ్
వామే మాన మపాకరోషి న మనా గద్యాపి రోషేణ తే
హా హా బాలమృణాలతోఽప్యతితమాం తన్వీ తను స్తాచ్యతి

ఓసి మానినీ, రాత్రి రానే వచ్చినది నిశానాథునికరములచే (చేతులనంటి కిరణములచే) దిగంత ప్రదేశ మెల్ల వ్యాప్తమైనది ఇండ్లలో నింతులు భూషణగణములచే మిక్కిలి శోభించుచున్నారు నీరో రోసముచే ఇంచుకేని అలుక మానకున్నావు అయ్యో అయ్యో ! ఆరోసముచే బాల మృణాలము కన్ననుంగూడ కోమలము నీ నెమ్మేను అత్యంతము వాడిపోవుచున్నది [అతితరాం' అనుచో తకారమునకు స్వానంతర్య మున్నను క్యాచిత్కమగుట ఉపేక్షణీయము - ఈ వైదర్భీరీతి రచనయందు కవి యెంతేని మెలకువ నహింపవలెను లేకున్న పరిపాకభంగము ఉచ్ఛిత్తిల్లును కవి యచన

భానముచే పరిపాకభంగమునకు ఇదె యుదాహరణము అయినకవి
పద్యము —

శూన్యం వాసగృహం విలోక్య శయనా దుత్థాయ కిశ్చిచ్ఛనై
ర్నిద్రావ్యాజ ముపాగతస్య సుచిరం నిర్వణ్య పత్యుక్మఖమ్
విస్రబ్ధం పరిచుమ్భ్య జాతపులకా మాలోక్య గణ్డసలీం
లజ్జానమ్రముఖీ ప్రియేణ హసితా బాలా చిరం చుమ్భితా

ఒకానొక బాల లజ్జానతి సఖ్యామలుపోయి పడకటిల్లు విజన
మైనదని యెఱింగి మెల్లగా పడకనుండి యించుకంత లేచినదై కపట
సప్తఁడైన కాంతుని ముఖమును చాలసేపు పరికించి నిద్రితుఁడే
యని నమ్మి జంకుమాని ముద్దుగొని అంత నతని చెక్కులం బొడ
విన పులకలంగాంచి కపటనిద్ర యని యెఱింగి తన బేలతనమునకు లజ్జ
తయై మోము వాంచినది అంత తత్ప్రియుఁడు నవ్వుచు ఆ గోలను
చాలసేపు ముద్దుగొనియెను

ఇట 'ఉత్థాయ కిశ్చిచ్ఛనైః' అనుచో నవర్ణమైన ఝయ్య
ద్యయమునకు (తథలకు చఛలకు) సంయోగము దోషము అందును
సమీపమున అత్యంతము అశ్రవ్యము. త్థా'కుఁ బూర్వము
ఉ'కారము, చ్చ'కుఁ బూర్వము ఇ' కారము కలుగుటచే ఝయ్య
ఘటిత సంయోగము హ్రస్వపూర్వక మగుట ఇంకొక దోషము
అట్లే శనైః నిద్రాం' అను చోటను నిర్వణ్య పత్యుక్మఖమ్ అను
చోటను రేఘఘటిత సంయోగము దోషము దకారము తకారము
అను ఝయ్యఘటిత సంయోగములకన్న పూర్వమందు 'ఇ'కారము,
అ'కారము అను హ్రస్వాచ్చుల ప్రాచుర్యము దోషము. 'విస్రబ్ధం'
అనుచోట మహాప్రాణ (ధ) ఘటిత సంయోగము లజ్జా అనుచోట

ఝయ్య జకారమునకు స్వాత్మసవర్ణ ఝయ్య (జ) ఘటిత సంయోగము ముఖి ప్రయేణ' అనుచో భిన్నపదగత దీర్ఘమునకు (ఈ కి) అనంతరము పకారరేఫ సంయోగము (ప్రి) విలోక్య ఉక్థాయ పరిచుమ్మి ఆలోక్య అని అయిదుపర్యాయములు 'క్వా' ప్రయోగము 'విలోక్య' ఆలోక్య' అని రెండు పర్యాయములు 'లోక్య' థాతు ప్రయోగము - దోషములు ఇట్లు కవియొక్క నిర్మాణ సామగ్రీదాఙ్గిద్ర్యము తేటతెల్లము.

[అమరుక కవి శ్లోకము నుదాహరించుట, అట్టి రసజ్ఞ చూడామణికి అట్టి కవయితృ చక్రవర్తికే అసనధానముచే గొనఁగు లుప్ప తిల్లినవన అన్య లెంత రచనావధానపారీణులు కావలెనో ఎఱుగుఁడు అని స్ఫురింపఁజేయుటకు] ఇకఁ జాలు పరకీయకావ్యవిమర్శనము ఇంతటితోనే సహృదయులకు వివక్షిత గుణదోషస్వరూపము తేట పడును ఏల యింక పౌరోభాగ్యాభాగ్యము? వారే గ్రంథములు చదువుచో మా చూపిన మార్గమున గుణదోషముల నూహింప వలంతులు

ఇట్లు సంక్షేపముగా రసములు నిరూపితము లైనవి

రస గంగాధరము

వరివస్యావివరణసముల్ల సితము

5. భావధ్వని నిరూపణము

అధి. 1 అక్షణ వివేచనము

రసధ్వని నిరూపణానంతరము ఇఁక భావధ్వని నిరూపింపఁ బడును మఱి, భావ మన నేమి? బహులక్షణములు కలవు పర్యా లోచనీయములు.

(౧) అందొకటి: —

“విభావానుభావభిన్నమై ఏది రసవ్యంజక మగునో అది భావము” అని ఈ లక్షణము. ఈ లక్షణము సరికాదు రసప్రతిపాదక వాక్యము (శబ్ద సముదయము) నందు దీనికి అతివ్యాప్తి ఆపన్న మగును

[శం] సరి అర్థము రసవ్యంజక మగును శబ్దము రసవ్యంజకము కాదుకదా! దానియందు అతివ్యాప్తి యెట్లు?

[సమా] అర్థము సాక్షాత్తుగా రసవ్యంజకము అర్థద్వారమున (సారంపర్యముగ) శబ్దముపైతము రసవ్యంజకము

‘శబ్దబోధోఽన్యన క్త్యర్థః, శబ్దోఽన్యరానరాశ్రయః
ఏకస్య వ్యంజకత్వే తదన్యస్య సహకారితా.’”

శబ్దబోధ్యమగు నర్థము రసవ్యంజకము శబ్దమునైతము అర్థాంతరమునకు ఆశ్రయము ఇంకొకటి సాక్షాద్వ్యంజక మగుచున్నది ఇంకొకటి సహకారికారణ మగును అను నభిప్రాయము క్రింది బట్టి శబ్ద సహకారికారణము (సహకారి వ్యంజకము) అగును

ఇటు వాస్తవ మారసినచో, వాచ్ఛాన్యబోధకము లైనను గీతాది శబ్దములు రసవ్యంజకము లగునని ధ్వనికారాదుల యభిప్రాయము అందుచే అర్థద్వారముననే (పారంపర్యముగనే) శబ్దము రసవ్యంజకము కానక్కఱలేదు కాని, ఎట్లైనను ఇటు అతివ్యాప్తి తప్పదు

[శం] ద్వారాంతర నిరపేక్షకముగా' (ఏది రసవ్యంజక మగునో) అని లక్షణమున నొక విశేషణము నివేశింతుము అప్పుడు శబ్దమునందు అతివ్యాప్తి తొలగును శబ్దము అర్థద్వారమునగదా రసవ్యంజకము ? భావము [అర్థము] సాక్షాద్రస వ్యంజక మగును

[సమా] అదియు సకాదు ఏలన భావమునకు సాక్షాద్రస వ్యంజకత్వము అసంభవము ఏలన అది (ఆ సాక్షాద్రసవ్యంజకత్వము) భావము యొక్క పునఃపునరుసంధానాత్మకమైన భావన కు కలదు (౧) ఆ భావనద్వారమున భావము రసవ్యంజకమగును అందుచే ద్వారాంతర నిరపేక్ష రస వ్యంజకత్వము లేకున్న భావమే లేదు కావున అతి వ్యాప్తి రోషము వారించుకొనఁబోయిన, అది తప్పక పోవఁగా, విశేషణ నివేశనమున అసంభవదోషమును ఉద్వేషిల్లిరది. పైఁ జూపిన అతివ్యాప్త్యసంభవములకుఁ దోడు ఇంకొక యతి వ్యాప్తి దోషమును అదియు నివేశించిన విశేషణమహిమచేతనే సాక్షాద్రసవ్యంజక మైన భావనయందే మీభావలక్షణమునకు అతివ్యాప్తి

ఉప్పతిల్లినది భావనయు 1 విభావాదిభిన్నము 2 ద్వారాంత
రాజేక్ష లేక రసవ్యంజకము

[శంక] విభావానుభావభిన్నమై శబ్దభిన్నమై ఏది రసాభి
వ్యంజక మగునో అది భావము, అని లక్షణము సవరింతుము

[సమా] అప్పుడును భావనయందు పైజూపిన అతివ్యాప్తి
తప్పదు

(అ) అది అల్లండు భావధ్వనిస్థలమందు ఏ భావము
ప్రధానముగా వ్యజ్యమాన మగునో, అది రసాభివ్యంజకము కాదు
అందు అవ్యాప్తియు నుప్పతిల్లినది

[శంక] భావధ్వనియందు అవ్యాప్తి లేదు భావధ్వనిస్థల
మందు తొలుత భావధ్వని వ్యక్తమగును తదిని రసముసైతము
వ్యక్తమగును అందుచే భావము రసాభివ్యంజకము కాదనుట పొల్లు

[సమా] నీ చెప్పినట్లు భావధ్వని స్థలమందు పర్యవసానమున
రసాభివ్యక్తిని అంగీకరించుచో - అచ్చోట రసము ప్రధాన మగుటం
జేసి అదియు రసధ్వనిస్థలమే యగును. అందునలన సాహిత్యలోకమున
నిక భావధ్వని మునుముట్ట లోపింపవలసినదే అందుచే అజ్ఞేషంగున
అంగీకరింపరాదు

[శంక] భావధ్వనికి ఉచ్చేదము ఏల కలుగును? భావధ్వని
స్థలమున తొలుత భావధ్వనిప్రతీతియు వెనుక రసప్రతీతియుఁ గలిగి
నను, అచ్చోట రసప్రతీతి చమత్కారి కాదు అందుచే రసధ్వని
అని పేరులేదు భావధ్వనికే ప్రకర్షకలదు కావున 'భావధ్వని' అని
పేరు.

[సమా] ఎంత వింత సిద్ధాంతము! “లోకోత్తర చమత్కారము రసము రసమునందు సారము చమత్కారము అది సర్వత్ర రసజ్వలచే అనుభవింపబడుచున్నది” అను నిట్టి యభిప్రాయకోకులబట్టియు రసజ్వల యనుభవమును బట్టియు చమత్కార రహితమైన రసాభివ్యక్తి కలదనుటకు ప్రమాణము లేదు మఱి ప సహృదయ హృదయసమవేత ప్రత్యక్షప్రమాణముచే ధర్మియైన రసముయొక్క జ్ఞానము సిద్ధించుచున్నదో, ఆ ధర్మి గ్రాహక ప్రమాణముచే సచ్చిదానందమయ బ్రహ్మస్వరూపముగనే రసము ప్రతీతమగుచున్నది రసము చమత్కారముచకన్న వేఱుకాదని మున్ను రస నిరూపణ ప్రకరణమున తేటతెల్ల మొనర్పబడినది అందుచే మీ సిద్ధాంతము అసంభావ్యము

పోనీ “సభావహీనోఽస్తిరసో న భావో రసవర్జితః” అను నభిజ్ఞు నుడినిబట్టి భృత్యుని పెండ్లిలో పెండ్లి కొడుకును రాజు అను గమించునట్లు రసము అసతిచమత్కారవంతమై భావముయొక్క చమత్కార ప్రకర్షకు భంగములేక అనుగమించి తుదిని అభివ్యక్తమగునని అభ్యుపగమింతముగాక - వాదముచకు సంగీకరింతముగాక అప్పుడు పూర్వోక్తమగు నవ్యాప్తి తస్మాదుగాక మఱి అజ్ఞానను దేశము కాలము, నయస్సు అనన్త మున్నగు ననేక పదార్థములతో ఘటితమగు కాన్యవాక్యార్థము విభావానుభావభిన్నమును, శబ్దభిన్నమును రసాభివ్యంజకమును అగుటంజేసి అందు, (తద్దేశకాలాదిఘటిత కాన్యవాక్యార్థమందు) మీ భావలక్షణమునకు అతివ్యాప్తి అని వార్యముగా నున్నది

ఇట్లు ఎన్ని విధములఁ బర్యాయించినను ఈ భావలక్షణము సంగతముగా లేదు

(అ) ఇంకొక భావలక్షణమును పరిశీలింతము. —

‘రసాభివ్యంజకము చర్వణావిషయకము నగు చిత్తవృత్తి భావము’ అని రసాభివ్యంజక మగు చిత్తవృత్తి భావము’ అని మాత్రమే లక్షణము చెప్పిన భావాదిచర్వణాయందు అతివ్యాప్తి యుపపత్తిలు నని, దానిని వారింప చర్వణావిషయము’ అని భావము నకు విశేషణ మింకొకటి నివేశించుట చర్వణ చర్వణావిషయము కాదు కావున - భావచర్వణాయందు అతివ్యాప్తి తప్పినది అని ఈ లక్షణనిర్మాతలు వచింతురు కాని ఈ లక్షణమును సంగతముగా లేదు ఏలన, పర్యాలోచింపుఁడు ఈ పద్యమును సఖయొక తె యింకొకతెతో విరచిగాని నాయికాన్యతాంతము చెప్పుచున్నది

కారాగురుద్రవం సా హాలాహలవద్ విజానతీ నితరామ్
అపి నీలోత్పలమాలాం బాలా వ్యాలావలీం కిలామనుతే

అగురుద్రవమును హాలాహలసమానముగా గ్రహించు చున్నదై ఆ లేమ కలువదండను నల్లత్రాచుపామలబారుసాటిగా గదా తలంచుచున్నది

ఈ శ్లోకమున నాయిక హాలాహలసదృశముగ అగురుద్రవము నెంచుచున్న చిత్తవృత్తిరూపమైన జ్ఞానమునందు పైఁ జెప్పిన లక్షణమునకు అతివ్యాప్తి ఘటిల్లినది ఏలన ఆ చిత్తవృత్తి రూప జ్ఞానము విప్రలంభశృంగారిమునకు అనుభావ మగుటం జేసి రసాభి వ్యంజకము చర్వణావిషయమును’ అగును

[అనుభావభిన్న మగు చిత్తవృత్తికి విశేషణము నివేశించిన అతివ్యాప్తి తొలఁగునని నాగేశభట్టు వివరించినాఁడు అప్పుడు

రసాభివ్యంజకము చర్వణావిషయకము అరుభావభిన్నము నగు చిత్తవృత్తి భావము 'అని లక్షణము నిర్ణీకమగును

(3) కొందఱు 'భావత్వము అఖంఙోపాధిరూపము దానికి లక్షణ నిర్దేశ మక్కఱలేదు" అని భావలక్షణము చెప్పదురు అదియు సరిపడదు భావత్వము అఖంఙోపాధిగా సంగీకరించుటకు స్రమాణము లేదు అఖంఙోపాధికి లక్షణములు ఇట్లు చెప్పదురు - అనిర్వచనీయో ధర్మః' అని అందుచే లక్షణము చెప్పటకు శక్యము కాదు. నానార్థపదఘటితో ధర్మః' అని ఆ నానాపదార్థము లేనో తెలిసికొనుటకు స్రమాణము లేదు 'అరమవేతత్వేనతినుగతత్వమ్' ఆ యనుగతధర్మము లేనో జ్ఞాపకముచేయు స్రమాణము లేదు (2) అదిగాక భావత్వమును అఖంఙోపాధి కాక ఇంకొక తీరున నిర్వచించుటకు శక్యమగుటచే అఖంఙోపాధిగా సంగీకరింప నక్కఱలేదు

(౪) సే మిట్లు లక్షణము చెప్పెదము

విభావాది వ్యజ్యమానము హర్షాదులలో నొకటి యగునది భావము హర్షాదులు ముప్పదినాలుగు వ్యభిచారిభావములు విభావాది వ్యజ్యమానము" అను విశేషణము నివేశింపక "హర్షాదులలో నొకటి' అని మాత్రము లక్షణము చెప్పిన విభావాదులచే వ్యజ్యమానము లగు వ్యభిచారిభావమునకన్న భిన్నములు హర్షాది శబ్దవాచ్యము లగు హర్షాదులందు అతివ్యాప్తి కలుగును 'హర్షాదులలో నొకటి' యగుట అని చెప్పక 'విభావాది వ్యజ్యమానము' అని మాత్రము లక్షణము చెప్పిన రసాదులందు అతివ్యాప్తి కలుగును. ఇప్పుడు లక్షణము నిరుప్తము అట్లే ప్రాచీనులు "వ్యభిచార్యంజతో భావః" అని నుడివిరి [అంజితము=వ్యంజితము] - అభివ్యక్తి విషయీభూతమైన వ్యభిచారికి భావ మని పేరు అని అర్థము

వ్యభిచారిభావముల యభివ్యక్తి

ఈ వ్యభిచారి భావములు ఎట్లు అభివ్యక్తము లగును? ఈ విషయము మూఁడు మతములు కలవు .—

(౧) సామాజికగతము లగుచువియ్యే యైన హర్షాదులు స్థాయి న్యాయమున (స్థాయిభావములనలె) అభివ్యక్తము లగును అని మొదటి మతము దాని నిర్వచనము - వాసనాసూపముల సామాజికహృదయముల నెలకొని నాటకము చూచునపుడు శ్రేయకాన్యముల పరిచయపు దుష్పరిపాతములైన విరుద్ధావిరుద్ధభావములచే అనభిభూతములై స్వాభివ్యక్తి సామగ్రిచే స్థాయిభావములు ఎట్లు అభివ్యక్తము లగునో అట్లే ప్రకరణాదిచే ప్రాధాన్య మొందిన హర్షాదులు స్థిరమైన యభివ్యక్తినే కాంచును ఇది రసనిరూపణమున మొదటి మతము ననుసరించినది ఇదే సిద్ధాంతము.

(౨) రెండవమతము .— భావములు రసన్యాయమున - రసములనలె - అభివ్యక్తము లగునని కొందఱు చెప్పదురు సామాజికమైన హృదయమున స్వాభావికముగనే యే యానందరూపాత్మకలదో అది అభివ్యక్తచే గప్పబడినదై యుండును. అది కాన్యగతమైన యైతిహాసిక వ్యాపారములన - విభావాద్యభివ్యక్తిసామగ్రి కారణమున కలిగిన భావనలన (సాధారణీకరణములన) సామాజికమైన హృదయమున సజ్జ్వితేజము కలుగును ఆ మామూలరణము భంగమొందును అప్పుడు స్థాయిభావోపహిత మగు (భగ్నావరణమైన) చిదానందమే ఎట్లు రసస్వరూపమున అభివ్యక్త మగుచున్నదో, అట్లే విభావాద్యభివ్యక్తిసామగ్రిచే సజ్జ్వితేజమున భగ్నావరణమై చిత్తతోఁ గూడిన హర్షాదిభావములుత్పత్తము సామాజికమైన హృదయ

మున నభివ్యక్తము లగుచున్నవి ఇది రసనిరూపణమున ద్వితీయ మతానుసారము చెప్పబడినది.

(3) వ్యంగ్యావ్యన్యాయమున - అసంగ రసభిన్నము లగు వస్తురూపము అలంకారరూపము నగు వ్యంగ్యము వలె భావము అభివ్యక్తమగునని మూడవ మతము.

వాచక శబ్దముచే వాచ్యార్థము ఉపస్థిత మైనను వక్తృబోధ వ్యాధి వైశిష్ట్యము కలుగుడు వెనుక అనురణన న్యాయముగా [సంలక్ష్యక్రమార్థము] వస్తువో, అలంకారమో నాటకము చూచు నట్టి కావ్యము పఠించునట్టి సహృదయుల హృదయమున ఎల్లు అభివ్యక్తి నొందుచున్నదో, అట్లే హర్షాదిభావములును అభివ్యక్తమగుచున్నవి రసనిరూపణమున ఇది 'అపర' మతము ననుసరించినది

ఇందు ప్రథమ మతము సిద్ధాంతము.

అభివ్యక్తి హేతువు

ఈ భావముల అభివ్యక్తికి ఏది కారణము? (వ్యంజకము) కేవల విభావానుభావములా? ఇంకొక వ్యభిచారిభావముకూడనా? భావవ్యంజనమున విభావానుభావములే వ్యంజకములు వ్యజ్యమాన మగు వ్యభిచారిభావమున కన్న వేతైన కొండొక వ్యభిచారిభావము వ్యంజకము కాదు ఒక వ్యభిచారిభావము ధ్వన్యమాన మగునపుడు ఇంకొక వ్యభిచారిభావము వ్యంజకము కావక్కరలేదు అట్లైనచో ఆ వ్యభిచారిభావమే (వ్యంజక మైనదే) ప్రధాన మగును. అది వ్యంగ్యము వ్యంజకము కూడ నగుగదా అది దాని ప్రకర్ష అందుచే కేవల విభావానుభావములే భావము

నకు వ్యంజకము లని యంగీకరించుట సరి కాని వాస్తవ మాలో చించినచో ఇంకొక వ్యభిచారిభావమునకు (అంగమైనను) వ్యంజక మైనను సేగిలేదు. ఏలన ప్రకరణాదిబలమున ధ్వన్యమానభావము ఒకటి ప్రధానముకాగా ఆ భావమునకు వ్యంజకసామగ్రి యేదో ఆ వ్యంజక సామగ్రి చేతనే ఇంకొక వ్యభిచారిభావము [అవివాభావ ముగ నిత్యరూపధముగ) తోడ్పడే వ్యజ్యమాన మగుచో, ఆ రెండ వది తొంటిదానివలె ప్రబలముగా నుండక [అన్యథా సిద్ధరూపమున నభివ్యక్త మగుటంజేసి] దుర్బలముగనే యుండును అందుచే అది ప్రధానము కానేరదు కావునఁ గొండొక వ్యభిచారిభావముపైతము వ్యంజకమైనను హానిలేదు ఉదా. — గర్వాదులు ప్రధానమగు నపుడు అమర్షము అంగమగుటయు అమర్షాదులు వ్యంగ్యమైన గర్వము అంగమగుటయు విరుద్ధముగాదు

[శంక] ఒక భావము అంగియు, నింకొక భావము అంగము నైనచో ఆచోటు గుణీభూతవ్యంగ్య మగుఁగాని భావధ్వని యగు టలు ?

[సమా] ఒక భావము ఇంకొకభావమునకు అంగ మైనంత మాత్రముననే గుణీభూతవ్యంగ్యము కాదు మతేమన గుణీభూత వ్యంగ్యమున ప్రధానాప్రధానభావములకు వ్యంజక సామగ్రి - విభావానుభావములు - భిన్నము కావలయును అనఁగా అంగియైన భావమునకు ఏవి వ్యంజకములో [ఏవి విభావానుభావములో] తద్భిన్న వ్యంజకములు అప్రధానభావమునకు కలుగుచోటు గుణీభూత వ్యంగ్య మనఁబడును. ఏలన అందు ప్రధానభావము వ్యజ్యమాన మగునప్పుడే గౌణభావమును వ్యజ్యమానము కావలసినదిలేదు

దాని వ్యంజకసామగ్రి వేటు అది ఆకస్మికము అందుచే గూఢ భూతము [అప్రధానము] మఱి భావధ్వని స్థలమున నన్ననో అట్లు కాదు అందు అంగిభావము వ్యజ్యమానమగునపుడే [తన్నిత్య సంబద్ధముగనే] దాని వ్యంజక(నిష్పాదక)నామగ్రివలననే అంగ మగు భావమును వ్యజ్యమాన మగును ప్రధానాప్రధానభావములకు నడుమ అంతర మేమియు నుండదు రెంటికిని నిష్పాదక(వ్యంజక) సామగ్రి సాధారణము అందుచే నిట భావములు నాంతరీయకములు నాంతరీయక మన నిత్యసంబద్ధము అన్యనిష్పాదకనిమిత్తమున తాను నిష్పాద్య మగునది అన్యవహితనిష్పాద్య మగునది ప్రకృతమున గర్వామర్షాదులకు ఒక్కటే వ్యంజకసామగ్రి కావునను, అన్యవధాన ముగ వ్యంజితము లగుటంజేసియు నాంతరీయకములు. ఆ కాన్యము భావధ్వనియే అదియు గుణిభూతవ్యంగ్యకావ్యమే యన్న ఇత సార్వత్రికముగ భావధ్వనికి ఉచ్చేదమే ఉప్పత్తిల్లవలసివచ్చును. అందుచే భావములకు అంగాంగిభావ మున్నంతమాత్రముననే గుణిభూతవ్యంగ్య మను మతము సమ్మతము కాదు

ఇట వ్యభిచారిభావధ్వని స్థలమందు విభావాదులు ప్రాయిక ముగ నిమిత్తకారణములు రసవ్యంగ్యస్థలమునందుంబోలె ఆలం బనోద్దీపనరూపములుగా విభావాపేక్ష లేదు ఎటనేని భావధ్వని స్థలమునను విభావము ఆలంబనము ఉద్దీపనము నగుట సంభవించిన సంభవించుగాక వారింపఁ బనిలేదు. అందుచే ప్రాయికముగ ననుట [అందుచేతనే రసాభాసోదాహరణమున విభావము ఉద్దీపన ముగా ఉపపాదింపఁబడెనని గ్రహింపవలెను.]

రసగంగాధరము

వరివస్యావివరణసముల్లసితము

అధి 2 వ్యభిచారి భావములు

1 హర్షము	2 స్మృతి	3 నీడ	4 మోహము
5 భృతి	6 శంక	7 గ్లాని	8 దైన్యము
9 చింత	10 మదము	11 శ్రమము	12 గర్వము
13 నిద్ర	14 మతి	15 వ్యాధి	16 త్రాసము
17 సుప్తము	18 విబోధము	19 అమర్షము	20 అవహితము
21 ఉగ్రత	22 ఉన్మాదము	23 మరణము	24 వితర్కము
25 విషాదము	26 భౌతికము	27 ఆవేగము	28 జడత
29 ఆలస్యము	30 అసూయ	31 అపస్మారము	32 చపలత
33 నిర్వేదము	(ప్రతిపక్షాదికృతభిక్కారజన్మము)		
34. గురుదేవ పుత్రాది విషయకము రతి [ఇట నిర్వేదప్రారంభక ప్రాచీన గ్రంథ క్రమమునఁగాక హర్షారంభకముగ భిన్నక్రమమున వ్యభిచారి భావములు పేర్కొనఁబడినవి 'తత్ర హర్షస్య సర్వాభిలషణీయత్వాత్ ప్రథమ నిర్దేశః' [అలంకార మహోదధి]			

వాత్సల్యము రసాంతరము కాదు ఇట్లు పుత్రాది విషయక రతిని భావముగ భరత్ క్తి ననుసరించి అంగీకరించుటచే పుత్ర శిష్యాద్యాలంబనకము వాత్సల్యము రసాంతర మను మతము తిరస్కృతము అట్లే దేవాద్యాలంబనము భక్తియను మతము నిరాకృతము ఇట భరతముని వాక్యమే ప్రమాణము అది కాదని ఉచ్చృంఖల

ముగాఁ జెప్పఁబూనుకొన్న వ్యవస్థ లేకపోవుచు [రసములు తొమ్మిదే
అను సిద్ధాంతమే సమ్యతము]

ఉద్దేశ్యక్రమమున హర్షాదివిభావములకు లక్షణములును
లక్ష్యములును చెప్పఁబడును

1 హర్ష ము

ఇష్టప్రాప్త్యాది జన్యము, సుఖవిశేషరూపము నగు చిత్తవృత్తి
విశేషము హర్ష మను వ్యభిచారి భావము. (చిత్తవృత్తి=భావము)
అన్యలు చెప్పిన లక్షణము [దాన విభావాది ప్రపంచితము]

దేవభర్తృ గురుస్వామి ప్రసాదః, ప్రియసంగమః
మనోరథాప్తి, రప్రాప్యమనోహర ధనాగమః
తథోత్పత్తిశ్చ పుత్రాదే ర్విభావో యత్ర జాయతే
సేత్ర వక్త్ర ప్రసాదశ్చ ప్రియో కః పులకోద్గమః
అశ్రు స్వేదాదయ శ్చానుభావో హర్ష స్తమాదిశేతే

దేనియందు దేవత పతి గురువు ప్రభువు వీరి ప్రసాదము
ప్రియురాలి సమాగమము మనోరథసిద్ధి, పాండరానిదియు మనో
హరమునైన ధనాగమము పుత్రాన్యూత్పత్తియు విభావములో సేత్ర
ముఖ ప్రసన్నత, ప్రియభాషణము పులకాంకురము అశ్రుస్వేదా
దులు అనుభావములో, దానిని హర్ష మను వ్యభిచారిభావముగా
చెప్పవలెను.

ఉదా :—

నాయకుఁడు తన ప్రియురాలినిగూర్చి తన మిత్రునితోఁ
జెప్పుచున్నాఁడు :—

అవశ్లా దివసావసానకాలే భవనద్వారి విలోచనే దధానా
అవశోక్య సమాగతం తదా మా మధ రామా వికసన్మృళి బభూవ

[నేను మరలివచ్చు] గడుపునాటి సాయంకాలము వాకిటనే
కనులుపెట్టి చూచుచు వచ్చుచున్న నన్నుజూచి నాప్రియురాలు
వెంటనే విక్సనన్మృళి యాయెను.] (అథ=హర్షోద్భవవానంతరము)

ఇందు అవధికాలమున ప్రయాగమనము విభావము, ముఖ
వికాసము అనుభావము హర్ష భావధ్వని.

ఉదాహరణాంతరము . —

సమీక్ష్య పుత్రస్య చిరా త్పితా ముఖం
నిధాన కుంభస్య యథైవ దుగ్ధతః
ముదా శరీరే ప్రబభూవ నాత్మనః
పయోధి రిన్దూదయమూర్ఛితో యథా (సా ద.)

‘దరిద్రుడు నిధికుంభముముంబోలె చిరకాలమునకుఁ
బుత్తుని ముఖమును జూచి తండ్రి చంద్రోదయముచేత పొంగిన సము
ద్రునిబోలె తన శరీరమందు సంతోషముచేత ఇముడలేక పోయెను ”
(అలం. మహా)

జాతస్య తే పితర ప్రిచ్ఛజితో నిహన్తు
ర్వత్సస్య వత్స కతి నామ దినాన్యమూని
తస్యా ప్యవత్స మనుతిష్ఠతి వీరధర్మం
దిష్ట్యా గతం దశరథస్య కులం ప్రతిష్ఠామ్

(శ్రి. రా. ౬. ౫. అం. (రస చం)

చిరంజీవి ఇంద్రజిహంత లక్ష్మణుని కమపుర బుట్టిన నీ వెంత
యీడుకలవాడవు? అంతచిన్నవానికిఁగొడుకనైన నీవును, నాయనా
వీరధర్మమును నెఱపుచుంటి వనఁగా, దశరథులకులము భాగ్యవశమున
ప్రతిష్ఠానంతమైనది

ఆయాతే దయితే మరుస్థలభువా ముత్రేక్ష్య దుర్లంఘ్యతాం
గేహిన్యా పరితోషబాష్పకలిలా మాసజ్య దృష్టిం ముఖే
దత్త్వా పీలుశమికరీరకవలాన్ స్వేనాంజలే నాదరా
దున్మృష్టం కరభస్య కేసరసటాభారాగ్రలగ్నం రజః
(అద్భుతపుణ్యుడు, కవి - సాను. విసరత్న)

ప్రాణప్రియుఁడు రాగా ఎడారిభూమి (మార్వారు దేశము)
గడవరాని దని తెలిసినదై అతని ప్రియురాలు అతని ముఖ
మున సంతోషబాష్పములతో వీక్షించి అతని యెంఱెను తన
దోసిటితో సాదరముగా - తాటిచెక్క జమ్మికొమ్మలు వెదురు
చిగుళ్ళతోగూడిన నేతను స్వయముగా పెట్టి దాని బాలునందు
లగ్నమై యున్న దుమ్మును తుడిచెను.

2 స్మృతి

సంస్కారజన్యమైన జ్ఞానము స్మృతి

ప్రత్యక్షానుమాన శౌగ్ధాద్యాత్మకానుభవము జ్ఞానము నైయా
యిక మతానుసారము త్రిక్షణస్థాయి. అందులో పుట్టు తూ
మొకటి ఉండు తూ మొకటి, నశించు తూ మొకటి కొంతకాల
మగునప్పటికి ఆజ్ఞానముయొక్క స్మరణము అనుపపన్న మగును
అందుచే స్మృతికి కారణము తీసిక మగు జ్ఞానము కానేరదు చిర

స్థాయి, అనుభవజన్యమును వైన సంస్కారము కారణముగా నంగీకృతము. ఆ అనుభవజన్యసంస్కారము స్మృతికి హేతువు.

ఉదా :—

నాయకుడు తన ప్రియురాలి లావణ్యమును తలపోసికొను చున్నాడు.

తస్మింజ్ మందహాసితం శ్వసితాని తాని
సా వై కలంకవిధురా మధురాననశ్రీః
అద్యాపి మే హృదయ మున్మదయన్తి హస్తా
సాయ స్తనామ్బుజసహోదరలోచనాయాః

సంజ ప్రొద్దు తమ్మి పూఁ దమ్ములైన యరమోడ్పుకనులు
గలదైన యా నా ప్రియురాలి ముద్దు లొల్కు మందహాసము,
ఆ నిట్టూర్పులు, ఆ నిష్కలంకచంద్రాతిశాయి ముఖశోభ,
అక్కటా! ఇప్పుడును నా మనసును వేదురు గొల్పుచున్నది.

[శంక] ఇట చింతావిశేషము విభావము హ్రూలకోన్నయ
నము (కనుబొమ పైకెత్తుట) గాత్రనిశ్చలత్వము మున్నగునవి ఇట
వాచ్యములు కామింజేసి ఆక్షేపగమ్యములు (ఊహ్యములు) అను
భావములు ఈ యుదాహరణమునందు నాయక ఆలంబన విభా
వము (హస్త!) అకటా ' పదవ్యంగ్యమైన హృదయవైకల్యము అను
భావము. స్మృతి వ్యభిచారిభావము ఇవి నాయకగత మగు రతి
సంయోగమువలన విప్రలంభశృంగారధ్వని వ్యజ్యమాన మగు
చున్నది. అందువలన నిది రసధ్వనికి ఉదాహరణము కాని, బావ
ధ్వనికి గాదు ' అని యాశంకింపఁ దగుమ

[సమా] కాని, స్మృతియే యిందుఁ నొలుదొల్ల ప్రతీయ
మాన మగుచున్నది. అదే అధికచమత్కారి. (ప్రశాచిద్భావి
యైన ధ్వని అల్పచమత్కారవంతము) అందుచే నిది స్మృతి రూప
భావధ్వనికే ఉదాహరణము

స్మృతికి యెట్లు ధ్వనిత్వము?

శ్లోకమునందు తన్మంజు, 'తాం' అననశ్రీః అని తచ్ఛబ్దము
ప్రయోగింపబడినది ఇట స్మృతి తద్వాచ్యము తచ్ఛబ్దమునకు
లోకమునందు ఘటపటాదిసర్వపదార్థములయందు శక్తి యున్నది.
అందుచే అవెల్ల తచ్ఛబ్దమునకు నానార్థము లనఁదగునా? హరి
శబ్దమున ఇంద్ర విష్ణు సింహాద్యర్థనిరూపకము శక్తి యొకటి యున్నట్లు
సర్వపదార్థములందును తచ్ఛబ్దమునకు ఒక్క శక్తి చెప్పవచ్చునా?
మఱి స్మృతివాచక మగు తచ్ఛబ్దార్థమున కేది వ్యంగ్యార్థము?

[సమా] ఇట వత్తద్వయము కలదు తచ్ఛబ్దము ప్రకరణమును
బట్టి ఘట పటాది నానార్థభోధక మగును అట్లగుటం జేసి హర్యాది
నానార్థకశబ్దత్వము దానికిని వ్రావలసియుండును కాని అది నానార్థక
శబ్దము కాదు ఏలన ఏశబ్దమునకు అనేకార్థనిరూపితము లగు ననేక
శక్తులు శాస్త్రసమ్మత మగునో అది నానార్థకపదము. ఉదా.- హరి
శబ్దము. మఱి ఏ శబ్దమునకు అది అనేకార్థనిరూపక మైనను ఒక్కటే
శక్తి అంగీకృతమో అది ఏకార్థకశబ్దమే [ఏకార్థక నిరూపక శబ్ద
తుల్యమే] ఉదా.- తచ్ఛబ్దము ఇది న్యాయశాస్త్ర విర్ణయము. ఏలన
త దాది శబ్దములకు అవి అనేకశబ్దభోధకము లైననుంగూడ
బుద్ధి పిషయతోపలపిత త తద్ధర్మావచ్ఛిన్నమున శక్తి సమ్మతము
[బుద్ధియొక్క ప్రకారములలో స్మృతియు నొకటి] ప్రకరణమునుబట్టి

ఘటత్వము బుద్ధికి విషయమైనపుడు ఘటత్వసర్మానచ్చిన్నఘటమును
తచ్చబ్దము బోధించును అట్లే పటత్వము బుద్ధికి విషయమైనపుడు
పటత్వావచ్చిన్నపటము తచ్చబ్దవాచ్యమగును నైయాయిక
మతమునందు జాతివిశిష్టవ్యక్తియందు శక్తి ఘటశబ్దమునకు
ఘటము శక్యార్థము వాచ్యార్థమొండె - సంకేతార్థమొండె ఘట
త్వము పటత్వము ఇత్యాదులు శక్యతావచ్చేదకములు నియత
శక్యార్థబోధకధర్మములు తచ్చబ్దమునకు ఘటత్వపటత్వాదులు
అనేకములు శక్యతావచ్చేదకము లుండుటచే శక్తి ఏకమా? అనే
కమా? అని ప్రశ్న ఏకమే అని సమాధానము వల? ఇట మత
భేదము. మొదటి మతమునుబట్టి - నానాశక్యతావచ్చేదకము లున్నను
వానికెల్ల ననుగతధర్మము - శక్యతావచ్చేదకావచ్చేదకత్వము, బుద్ధి
స్థత్వము ఒకటేయగుట, బుద్ధిసబోధత్వావచ్చేదకత్వోపలక్షితధర్మా
వచ్చిన్నమునందు శక్తి శక్యతావచ్చేదకములైన ఘటత్వ పటత్వా
దుల కెల్ల ననుగతధర్మము (శక్యతావచ్చేదకావచ్చేదకత్వము) బుద్ధి
స్థత్వము అను ఉపలక్షకధర్మము ఒక్కటే అందుచే శక్తి ఒక్కటే
అనుగతధర్మ మొక్కటి యగుట అందు శక్తి ఒక్కటే ఇట్లు
తచ్చబ్దము నానార్థకశబ్దము కాదు

రెండవ మతమును బట్టి తదాదిశబ్దములకు శక్తి బుద్ధిస్థత్వావ
చ్చిన్నమునందు. [బుద్ధిస్థ మగు ఘటత్వావచ్చిన్నఘటమునందు]
తొందువలన తచ్చబ్దమువలన ఘటపటాదిబోధ అసాధారణఘట
గూఢముగాక, సాధారణబుద్ధిస్థరూప మగును] తత్వనశక్యములు
ఘటపటాదికములు అనేకములున్నను శక్యతావచ్చేదకము బుద్ధిస్థత్వము
ఒక్కటే అదే అనుగతధర్మము [తొంటి మతమునం బోలె
అనుగతధర్మము శక్యతావచ్చేదకావచ్చేదకసర్వంతము అనుధావనము

లేదు. అందుచే లాఘవము కలదు. అనుగతధర్మము ఒక్కటి యగుట అందు శక్తి ఒక్కటే. ఇట్లు తదాదిశబ్దములు నానాథ కములు కావు.

బుద్ధిసత్వ మను ననుగతధర్మముచే నుపలక్షితమైన మొదటి మతమున బుద్ధిసత్వోపలక్షిత [ఘటత్వావచ్ఛిన్న] ఘటరూపార్థ వాచకము తచ్ఛబ్దము

రెండవమతమున బుద్ధిసత్వమైన [ఘటత్వావచ్ఛిన్న] ఘటరూపార్థ వాచకము తచ్ఛబ్దము

బుద్ధి అనునది వాచ్యార్థము, వ్యంగ్యార్థము, అనుభవము, స్మృతి, సర్వవిషయకము అది అన్నిటికి అనుగతధర్మము

[తచ్ఛబ్దమువలన ఘటాదిపదబోధ అసాధారణ ఘటాది రూపము.]

ఈ రెండు మతములందును తదాదిపదవాచ్యము బుద్ధి విషయభూత మగు నర్థము స్మృతియు బుద్ధిప్రకారములలో నొకటి అట్టిచో స్మృతికి ధ్వనిత్వము - వ్యంగ్యత్వము ఎట్లు సిద్ధించును? రెండు మతములందును సిద్ధించును ఎట్లన, మొదటి మతము ననుసరించి-బుద్ధి 1 అది శక్యతావచ్ఛేదకతానుగత ధర్మము [శక్యతావచ్ఛేదకతావచ్ఛేదక) కుక్షిలో ప్రవేశించినను, అది ఉపలక్షణ మాత్ర మగుట - విశేషణము కాదు కావున - తద్వాచ్యత్వము సార్వత్రికము కాదు అందుచే తత్పదముయొక్క వాచ్యత (1) శక్యార్థము (2) శక్యతావచ్ఛేదకము దనుకనే వ్యాపించును. ఓమ్మట శక్యతావచ్ఛేదకావచ్ఛేదము వజ్రు అనువర్తింపదు.

[ఏలన ఉపలక్షణము వ్యావృత్త్యధికరణమున సార్వత్రికముగ నుండి సార్వకాలికముగ నియతవ్యావృత్తకలది కాదు సార్వస్థానమున నెల్లప్పుడు నుండి సేవకుల నియమించి పనిచేయింప నోపని యజమానివంటిది] అందుచే శక్యతావచ్ఛేదకతావచ్ఛేదకవాచ్యత్వము సార్వత్రికముకాదు ధ్వన్యమానము నగును అందుచే బుద్ధి విశేషమైన స్మృతికి ధ్వనిత్వము అవ్యాహతము.

మఱి ద్విత్వీయమతమున బుద్ధి శక్యతావచ్ఛేదకము తొంటి మతమునందుంబోలె కాదాచిత్కవ్యావృత్తిమగు నుపలక్షణముకాదు విశేషణ మగుట నియతవ్యావృత్తకము వ్యావృత్త్యధికరణమున నిత్యముగ నుండునది స్వకాలనియతవ్యావృత్తిబోధ జనకము అందుచే తత్పదముయొక్క వాచ్యార్థమునే తప్పక బోధించును కావున బుద్ధి ప్రకారములలో నొకటియైన స్మృతి వాచ్యమేకాని వ్యంగ్యము కానేర దనుట నిజమేయైననుగూడ బుద్ధిత్వ సామాన్యధర్మరూపమున స్మృతికి వాచ్య మున్నను, స్మృతిత్వరూపసాధారణ(విశేష) ధర్మరూపమున వ్యంగ్య మగుటకు ఏ బాధయులేదు సామాన్యమును విశేషము బాధించునుగదా! ఇట్లు ఉదయమతములను స్మృతికి ధ్వనిత్వము సిద్ధము

[శంక] ద్విత్వీయమతమున బుద్ధిత్వధర్మమున అభిధతే బోధ్యమానమైన స్మృతికి స్మృతిత్వధర్మమున వ్యంగ్యత నంగీకరించుచో “శయితా సవిధే అను శ్లోకస్థలమున (ఉత్తిమోత్తమ కార్యోదాహరణముగ పూర్వోక్తశ్లోకస్థలమున) వ్యంగ్యమునకు - ప్లుకాని వాచ్యవృత్తినాలింగిత మైనదానికే చమత్కరిత్వము అని

ఆలంకారికనియమము ' అని తా ముగ్గడించినదానికి ఇట విరోధము స్ఫుటమే

[సమా] ఎక్కడ వాచ్యతావచ్ఛేదకము సవ్యంగ్యతావచ్ఛేదకమా, అది జాతిరూపమును ప్రతీతివిషయ మగు [జాతిరూపము కాని తదవ్యము కాని] ఏకధర్మమో [ఘటత్వ కలశత్వములవలె] అచ్చటనే ఆ యర్థమునకు వ్యంగ్యత్వము లేదు చమత్కారమును లేదు మఱి ఎవ్వోట నామాన్యవిశేషాదిభావములచే నించుకేని భేద మున్న, ఆధర్మముల పట్ల నీ నియమము లేదు. 'శయితా' మున్నగు స్థలముల వాచ్యతావచ్ఛేదకమైన మనోరథత్వము వ్యంగ్యతావచ్ఛేదకమైన చుంబనేచ్ఛాత్వము రెండును [కలశత్వఘటత్వములవలె] ఏక ధర్మరూపమే మఱి ఇవ్వోట నన్ననో బుద్ధిత్వస్మృతిత్వములకు గుణత్వజ్ఞానత్వములకుంబోలె - సామాన్యవిశేషభావము కలిమిచే భేదము అందుచే వ్యంగ్యత్వము చమత్కారత్వమును సిద్ధము

ఇట 'తన్మంజు' శ్లోకము మున్నగు వోటుల స్మృతి తన్మంజు' ఇత్యాదివాక్యముచే నెల్ల వ్యభిచారమైనను తత్పదవ్యంగ్య మగు స్మృతిచమత్కారమే విలక్షణముగ (కుర్వదూపము) అపూర్వ శక్తిసంపన్నముగ నున్నది అందుచే నిట పదధ్వనిత్వమే ప్రసిద్ధము దీనిచే 'భావములకు పదవ్యంగ్యత్వమున విచ్ఛిత్తిలేదు' అని యుగ్గడించు మతము పరాస్తమైనది

‘విచ్ఛిత్తిశోభి నై కేన భూషణేనై వ కామినీ
పదద్యోత్యేన సుకవే ర్ధ్వనినా భాతి భారతీ ’

(ధ్వన్యాలోకము)

ఈ శ్లోకమునందు పదాంతరన్యంగ్యమును స్ఫురించుచున్నది. హయంతనాంబుజ సహోదరలోచనాయాః అని సాయంకాలకమల ముల యుపమానముచే నయపముల క్రమనిమిలనోన్ముఖత్వము ధ్వననద్వారమున నాయిక యాచందమగ్నత్వము ధ్వన్యమాన మగుచున్నది.

ప్రత్యుదాహరణము.—

నాయకుడు తన మిత్రునితో చెప్పచున్నాడు —

దూనమత్కన్ధరబంధ మీషన్నిమిలితస్నిగ్ధవిలోచనాబ్జమ్
అలన్విశ్వాస్థరాసంగం స్మరామి సంగం చిర మంగనాయాః

ఇంచుక వంగిన కంధరభాగమును ఆనందాతిశయముచే దరమిలిత నయనారవిందములును మిక్కుటమైన నిశ్వాస్థములచే నత్యంతాలసంగమును అయిన యా త్వాం? సంగమము చిరము స్ఫురించుచున్నాను

ఈ పద్యమందు స్మృతి స్మరామి' అని స్వశబ్దముచే నుప సాదిత మగుటచే వ్యంగ్యము గాదు అందుచే అది భావము కాదు సాదృశ్యమూలకము కామింజేసి స్మరణాలంకారము కాదు సాదృశ్య మూలమే స్మరణాలంకార మని అవ్యన్యంజితము భావ మని ఆలంకారిక సిద్ధాంతము మఱి ఆలంబనవిభావమైన నాయిక నుహిమచే కంధర దరమనము, నయనేషన్నిమిలనము మున్నగు ననుభావములు తత్కారణములుగా నూహ్యములైన లజ్జాకూప సంచారిభావములు వీని సంయోగముచే వాయకనిష్కరతి శృంగారరసముగా నెట్లని

సమన్వయించుకొనఁదగురు ('కథంచిత్ ') 'ఎట్లీని' అనుటచే
మనోహరమైన విభావమాత్రమున రసపరిణామము శక్యము కావున.

3 ప్రీ డ

స్త్రీలకుఁ బురుషముఖావలోకనాదులచేతను బురుషులకుఁ
బ్రతిజ్ఞాధంగము, వైరకృత పరాధనము మున్నగు వానిచే నుడ
యించినది వై నర్హ్యము, అసోముఖత్వము, మొదలైన వానికి కారణ
భూతిమైనది అగు చిత్తస్పృహివిశేషము ప్రీడ

ఉదా .—

నాయకుఁడు ముగ్ధప్రియాస్పృతము చెలికానితోఁ జెప్ప
చున్నాడు .—

కుచకులశయ్యుగాంత ర్ద్యామకీనం నబాంకం
సపులకతను మందంమంద మాలోకమానా
వినిశితవదనం మాం వీక్ష్య బాలా గవాక్షే
చకితనతనతాంగీ సద్మ సద్యో వివేశ

ఆ గోల కుచకులశయ్యుగము నడుమ నా చేసిన సఖిత్వము
చిహ్నమును మెలమెల్ల గాఁ జూచుకొనుచు నెమ్మేను గగుర్కొన
గవాక్షమునంద ముఖ ముంచి తనుఁ జూచుచున్న ననుఁజూచి
మోము నంచుకొని చకితనతాంగియై అప్పుడే యింటిలోనికిఁ
బోయెను

ఇందుఁ బ్రియుని నాయక చూచుట అతఁడు తనపాలిండ్ల
సంఘన మున్నొనర్చిన సఖిత్వము తాఁ జూచుకొనుటచే తన కొద

వి హర్షమును మేని గుర్పాటు ప్రియుడు చూచుట విభావములు సద్యస్సదనప్రవేశము అనుభావము. వీనిచే వ్రీడ వ్యజ్యహాసము.

ఉదాహరణాంతరము :—

నాయకుడు నెచ్చెలితో చెప్పుచున్నాడు

విరుధ్య యాంతీం తరసా కపోతీం
కూజత్కపోతస్య పురో దదానే
మయి స్మితార్ద్రం వదనారవిందం
సా మంద మందం నమయాంబహువ

పఱచుచున్న యాడుపావురమును నే తటాలున నడ్డగించి ములుకొని కూజించుచున్న మగపావురము పురోభాగమున సంపదా దరహాసార్ద్రమును ముఖకమలమును ఆ నా ప్రియ అల్లనల్ల నంచినది.

తొంటి యుదాహరణమున త్రాసలేశ మున్నట్లు ఇట హర్షలేశ మున్నను అది వ్రీడకు పోషకముగా నున్నందున అనుగుణముగా నున్నది. అట్లే రెండవ యుదాహరణమున ప్రియుడు కపోతము నెదుట కపోతి నుంచుట విభావము, ముఖము నంచుట అనుభావము స్మితవదనముచే బ్రతీయమానహర్షమును వ్రీడకు పోషకముగా నున్నందున అనుగుణము. ఇట ప్రధానభావ మగు వ్రీడకు హర్ష తాసాదులు నాంతరీయములు కావున భావస్వవి

ఉదాహరణాంతరము :—

పటాలగ్నే పత్యై నమయతి ముఖం జాతవినయా
హరాశ్లేషం వాంఛ, త్యపహరతి గాత్రాణిచ భృశమ్.
న శక్నోత్యాఖ్యాతుం స్మితముఖసఖిద త్తనయనా
క్రియా తామ్యస్తీ సా ప్రథమపరిభోగే నవవహూః (అమరక.)

నూతనవధువు ప్రథమససమాగమమున భర్తచేలాంచలమును
లాగగా వినయములదై మోము వంచుచున్నది భర్త హాత్తుగా
కాగిలించుకొనఁగోరగా శరీరావయవములను గట్టిగా సంకోచింపజేసి
కొనుచున్నది. చిరునవ్వుమోములతో నున్న సఖురాండ్రను
జూచుచు తన కోరికను వెలిబుచ్చలేనిదై సిగ్గుచే లోలోన గుడుసుస్సు
పడుచున్నది.

4 మోహము

భయము వియోగము మున్నగువానిచే జనించినది, తత్త్వ
నిశ్చయవిరోధి యగు చిత్తవృత్తి విశేషము మోహము నవ్యులు
దీనిని వస్తుతత్త్వానవధారణరూప మగు నవస్థాంతరము పొందిన
చింతాఖ్య చిత్తవృత్తియే మోహ మను పేరఁ బరఁగు నని యెఱుఁగు.
అందుచే అవస్థాంతరశబ్దిత మగు చింతయే మోహము అని లక్ష
ణము చెప్పదురు.

ఉదా :—

సఖ యొకతె నాయొక యొక్క మోహమును వర్ణించు
చున్నది :—

విరహేణ వికలహృదయా
 విలపంతీ దయిత దయితేతి
 ఆగత మపి తం సవిధే
 పరిచయహీనేన వీక్షితే చాలా.

ఆ బాల విరహావ్యాకులహృదయ ఓ ప్రియా, ఓ ప్రియా
 ఎక్కడ నున్నావు? అని యాక్రందించుచు, వచ్చి దాపుననే యున్న
 ప్రియుని అపరిచితునిబోలె చూచుచున్నది.

ఇందు ప్రియావియోగము విభావము. ఇంద్రియవైకల్యము
 ప్రచితుని కనులయెదుట నున్నను పరిచితుఁ డను జ్ఞానములేమి],
 లజ్జాద్యభావము అనుభావములు ఈ విభావానుభావములు
 వాయిక యొక్క మోహరూపభావమును ధ్వనింపఁ జేయుచున్నవి

ఉదాహరణాంతరము :—

శుండాదండం కుండలీకృత్య కూలే
 క్లౌలిన్యాః కించి దాకుంచితాక్షః
 నైవాకర్ష త్యంబు నైవాంబుజాలిం
 కాంతాపేతః కృత్యకూన్యో గజేంద్రః

తన ప్రియవశ నడబాసి గజేంద్రుఁడు దంఙ్గోపమమైన తన
 శౌండమునుచుట్టి కనుల నాకుంచిచి చేష్టదక్కి నదీతలమున తా
 నున్నను ఎదుటనున్న జలమును [ఉన్నట్లు గ్రహింపనందున] పీల్చుచు,
 త్రాగుటలేదు, పద్మరందోహమును ముట్టఁచు ఇట్లు ఆహార
 సానీయములు వర్జించి యున్నాఁ డని భావము

ఇందు ప్రియోవియోగము విభావము, నదియొడ్డునం దుండియు సలిలసరోజముల ముట్టకుండుట కృత్యసూన్యత్వము స్తంభము అను భావము వస్తుతత్వానవధారణరూపమోహము ధ్వనితము.

5. ధృతి

లోభము శోకము భయము మున్నగు వానిచే జనించిన యుపస్థానమును వారింప కారణభూత మగు చిత్తవృత్తివిశేషము ధృతి.

ఉపప్లవ మన చిత్తక్షోభము

ఉదా :—

ధీరుని పరామర్శ వాక్యము :—

సంతాపయామి హృదయం

ధావం ధావం ధరాతలే కి మహమ్ ?

అస్తి మమాశ్రయే సతతం

నందకుమారః ప్రభుః పరమః.

నేను (లోభమనకు లోనై) భూతలమంతయు పడచి పడచి వల నా హృదయము నిట్లు తపింపఁజేయుచున్నాను సర్వోత్కృష్టుఁడు పరమేశ్వరుఁడు నందకుమారుఁడు నాకు ముందు మార్గదర్శకుఁడై సర్వదా వెలసియున్నాఁడు, (ఆయనయే నా కోరికలెల్లఁ దీర్చును నా కేల యీ చింత ?) 'అస్తి మమ శిరసి' అను పాఠమున 'భారభూతుఁడు' అను నస్వరిసప్రతీతి కలదు.)

ఇందు వివేకము శ్రుత సంపత్త్యాదులు (శాస్త్రజ్ఞానాదులు) విభావము చపలతాశంకాద్యుపశేషము అనుభావము.

[శంక] ఇందు ఉత్తరార్థమున నాకు చింతలేదు" అను వస్తురూప వ్యంగ్యమునకు ఇది ఉదాహరణ మగును. భావధ్వని కెట్లు ఉదాహరణము?

[సమా] అను శంక కలుగునేని ఆ వస్తురూపధ్వని ప్రధానము కాదు అది ధృతిభావపోషకముగ నున్నది బాధకము కాదు భావధ్వని యున్ననో ప్రధానముగా నభివ్యక్త మగుచున్నది అందుచే ధృతికే ఇది ఉదాహరణము

ఉదాహరణాంతరము .— జ్ఞానమువలన,

అశీమసిః నయం భిక్షా మాశావాసో వసీమసిః

శయీమసిః మహీష్మషే కుర్వీమసిః కి మీశ్వరైః ?

(రసార్ణవము)

మేము బిచ్చమునే తిందుము దిక్కులనెడి వస్త్రములనే ధరింతుము కటిక నేలయందే శయనింతుము అట్టి మాకు రాజులతో నేమి పని?

భవ హృదయ సావధానం సంప్రతి సందేహనిర్ణయో జాతః

ఆశంకినే యదగ్నిః త దిదం స్పర్శక్షమం రత్నమ్

(కాకుం విశ్వే రసనందీక.)

ఓ హృదయమా నీవు సావధానముగా నుండుము ఇప్పుడు నీకు సందేహనిర్ణయ మైనది నీవు దేనిని నిష్ఠాగా భావింతునో అయ్యది స్పర్శయోగ్యమైన వణి

విజ్ఞానము నలన :—

అన్యత్యాపి చతుస్సముద్ర పరిఘా పర్యంత ముక్వీతలం
సంత్యక్త్యాపి చ తత్ర తత్ర సుఖియాం గోష్ఠీషు సక్తా నృపాః
తత్రైకోఽపి నిరాదరోయది భవే దవ్యో భవే త్సాదరో,
వాగ్దేవి వదనాంబుజేవసతిచేత్ కో నామ దీనో జనః (రసార్ణవము)

చతుస్సముద్ర ముద్రితమైన భూమండల మింకను ఉండన
యన్నది విద్యద్గోష్ఠులందు సక్తులైన రాజులు నచ్చటచ్చట
గలరు మఱియు నొకడు నిరాదరు డైనను ఆదరించు వారును
కొందఱు గలరు వాగ్దేవి యెవని వదనాంబుజమున వసించునో
ఆతఁడు దీనుఁ డెట్లుగును ?

6 శంక

(తన దోసముచేగాని పరక్రార్యముచేగాని మఱి కార
ణముచేగాని) ఏమి యనిష్టము నాకు ఉప్పతిల్ల నున్నదో అను చిత్త
వృత్తి విశేషము శంక

పరక్రార్యాత్మ దోషాదేః శంకాఽ నిష్టస్య చింతనమ్
నై నర్ణ్య కమపై నై స్వర్య పార్శ్వార్థోకాన్యశోషకృత్
శంకా చౌర్యాపరాధాదేః స్వానిష్టోత్ప్రేక్షణం మతం
తత్రి చేష్టా ముహూః పార్శ్వదర్శనం ముఖశోషణం
అవసుంరన నై నర్ణ్య కంరనాదాదయోపిచ

ద్వివిధా చేయ మాన్యోత్థా పరోత్థా చేతి భేదతః
స్వకార్యజనితా స్వోత్థా ప్రాయో వ్యంగ్యేయ మింగితైః
ఇంగితానితు పక్షుప్రసూతారకా దృష్టివిక్రియాః

(రసార్ణవ)

చౌర్యము మొదలగు చపరాధము వలన ఇతరుల చౌర్యము వలన శంక కలుగును తన శేఁగో కీడు మూడనున్నదని భావించుట దాని శ్వభావము దానిలో మాటి మాటికి ప్రక్కలకు చూచుట మో మొందుట కప్పుకొనుట వెల్లనగుట కంఠనాదము మొదలగు చేష్టలు కలుగును ఈ శంక రెండు విధములు తనవల్లనే కలిగినది యొకటి ఇతరులవల్ల కలిగినది రెండవది తాను చేసిన పనులచే గల్గిన శంక తన యింగితములవలన వ్యక్తమగును ఇంగితములన కనుతొప్పలు వ్రాలుట కనుబొమలు వంకరయగుట కనీనికలు నల్లనగుట మొదలగు వికారములు

ఉదా :—

దైవ నిరోధమున సంకేతస్థలమునకుఁ బోనేరని నాయక
సఖో ఆ వృత్తాంతము చెప్పచున్నది

విధి వంచితయా మయా న యాతం

సఖ, సంకేత నికేతనం ప్రియస్వ

అధునా బత కిం విధాతుకామో

మయి కామో నృపతిః పున ర్నజానే

సఖ, నేను పోగోరియు దైవవంచితనై [ఇచ్చలేక కాదు]
నేను నా ప్రాణప్రియుని సంకేత గృహమునకుఁ బోవనైతిని అయ్యో
మతి యిప్పుడు (క్రూరస్వభావుఁడు ఆరాజు, కాముఁడు) నన్నేమి
చేయునో ఎఱుంగను

ఇందు రాజాజ్ఞాధంగాపరాధము విభావము శబ్దోపాత్తములు
కామి ఆక్షేప్యములు (ఊహ్యములు) ముఖవైవర్ణ్యాదులు అను
భావములు

శంకకును చింతకును భేద మేమన శంక భయాదులఁ బుట్టి
కంపాద్యనుభావములఁ బుట్టించును, చింత యన్ననో కంపాదులఁ
బుట్టింపదు ఇది భేదము

7 గ్లాని

ఆధివ్యాధి జవ్య బలహానిచేఁ బుట్టినది నైవర్ల్యము శిథిలాంగ
త్వము దృగ్భ్రమణము మున్నగునవి కల్పించునదియైన దుఃఖాత్మిక
చిత్తవృత్తి విశేషము గ్లాని ఆధిమనోన్యధ - వ్యాధి ఋధాద్యుప
లక్షకము

[సా దర్పణము — గ్లాని రత్యామూల మనస్తాప ఋత్తిపా
సాదుల వలన జనించును నిష్ప్రాణత, వణకు, కార్శ్యానుత్సా
హము ఇత్యాదులం గలిగించును]

ఉదా .—

నాయిక వియోగినీ దశను సఖ వస్థించుచున్నది :—

శయితా శైవలశయనే
సుషమాశేషా న వేందులేఖవ
ప్రియ మాగత మపి సవిధే
సత్కురుతే మధుర వీక్షణైరేన

నాచు సెజ్జపై పరున్నది, త్రొత్త చంద్రరేఖవలె పరశోభ
మాత్రము మిగిలియున్నది. దాపునకు వచ్చియున్నను ప్రియని
మధురవీక్షలచే మాత్రనే సమ్మానించుచున్నది విరహవేదనచే

సంత దుర్బలయై యుండుటచే అస్యతానాకులచేఁ బ్రియుని
సమ్మానింప శక్తురాలు కాకున్నది అని భావము.

ఇట ప్రీయ విరహము విభావము మధురవీక్షణముచేతనే అరు
నేవకారముచేత బోధ్యమాన మగు ప్రత్యుక్తమని ప్రణామాలింగనాది
నివృత్తి అనుభావము ఇందు శ్రమభావస్వనిని ఆశంకింపరాదు
ఏలన శ్రమకు కారణములైన బహుశరీర వ్యాపారములు ఇట లేవు
ఆ శరీరకశ్రమయొక్క వర్ణన ఎచట నుండదో అచట కారణ
భూతములైన బహుశరీరవ్యాపారములు నుండఁబడినవి - అకారణ
ముగ శ్రమ ప్రతీతి కలుగదు

కొందఱు “వ్యాధ్యాది స్రవణ బలనాశము గ్లాని” అని లక్ష
ణము చెప్పిరి చిత్తనృత్తులు భావపదార్థములు కదా వారి మతమున
వానిలో (నాశము) అభావరూపము గ్లానియొక్క సమావేశము
ఏట్లు సంభవ మగును? అది అచంగతము ‘బలస్యాపచయో గ్లాని
రాధి వ్యాధి సముద్భవః’ అని భరతముని లక్షణము ఇందును అప
చయశబ్దముచే నాశమే (అభావమే) బోధ్యమైనను ముందు
చెప్పిన యనుపపత్తిచే - బలనాశజన్యమైన దుఃఖవిశేషమే’ ఇట
బలాపచయ శబ్దముచే వినశిత మని లక్షణచేఁ గల్పింపఁదగును

ఉదాహరణాంతరము. — (సా ద)

స్రస్తాంసా వతి మాత్ర లోహితతతా బాహూ ఘటోష్ణేపణాత్,
అద్యాపి స్తనపేపథుం జనయతి శ్వాసః ప్రమాణాధికః
బద్ధం కర్ణ శిరీషరోధి వదనే ఘర్మాంధసాం జాలకం
బంధే స్రంసిని చైకహస్తయమితాః పర్యాకులా మూర్ధజాః
(కాశం విశ్వే - “స చం)

ఈమె చేతులు నీటికుండల నెత్తటచే జారివ భుజశిరస్సులు
గలవిగను మిక్కిలి యెట్టనైన కరతలములు కలవిగాను నున్నవి
నిట్టూర్పులు స్రమాణాధికములై యుండుట ఇప్పుడుగూడ స్తనముల
కంపము మానలేదు కర్ణమందలి దిరిసెనపు పువ్వుచే నిరోధింపఁ
బడిన మోమునందు స్వేదబిందువుల సందోహము నిండారియన్నది
కొప్పుముడి జారిపోగా కేశములు చెల్లాచెదలై నవై యొక చేతితో
స్వకొనఁజేయఁబడుచున్నవి

‘కిసలయ మివ ముగ్ధం బననా ద్విప్రలూనం
హృదయకమలశోషీ దారుణో దీర్ఘశోకః
గ్లపయతి పరిపాణ్డు తోమ మస్యాః శరీరం
శరదిజ ఇవ ఘర్మః కేతకీగర్భపత్రమ్.’ ఉ రా. న

హృదయకమలమును శోషింపఁజేయు దారుణమైన శోకము
తొడిమనుండి యూడిన చిగురుటాకువలె పరమ సుకుమారమై
పాలిపోయి, కృశించియున్న యీమె శరీరమును శరత్కాలపు పెండ
మొదలిపువ్వుపొట్టనువలె నడిలిపోవునట్లు చేసినది.

8 దై న్య ము

దాకిద్ర్యము అపరాధము, దుఃఖము మున్నగువానిచే పుట్టినది
అత్యనిందాభాషణాదిని పుట్టించునది యైన చిత్తవృత్తివిశేషము
దై న్యము

ఉదా :—

సీతను వివాసము పాలేప్పి శ్రీరాముఁ డనుతపించుట.—

హతకేన మయా వనాంతరే
 వనజాక్షీ సహసా వివాశితా
 అధునా మమ కుత్ర సా సతీ
 పతితస్యేన పరా సరస్వతీ

“హతభాగుడను నేను వామధ్యమున తిటుకున (అవిచారితముగ) వనజాక్షిని సీతను విడిచితిని పతితునకు వేదచాశితె ఇప్పుడు నాకు మరల ఆసాధ్యి ఎట్లు లభించును? సీతను పరిత్యజించి భగవంతుడు శ్రీరామచంద్రుడు ఇట్లు పలుకుచున్నాడు ఇట సీతాపరిత్యాగ మను సపరాధముగాని తజ్జన్యమైన దుఃఖముగాని విభావము. ‘ఎవఁడు నావంటి పతితుఁడు? అను పతితిసామ్యరూపమైన స్వాపకర్షణభాషణము అనుభావము.

అట్లే ప్రాచీనులు లక్షణము చెప్పి: —

“చిత్తత్సుక్త్యా నృనస్తాపాద్ దౌర్గత్యాచ్చ విభావతః
 అనుభావాత్ శిరసోఽభ్యావృత్తే ర్గాత్రగారవాత్
 దేహోపస్కరణత్యాగాత్ దైన్యం భావం విభావయేత్”
 వెండియు,
 “దౌర్గత్యాదే రనౌజన్యం దైన్యం మలినతాదికృత్”

చిత్తత్సుక్యము, మనస్తాపము దౌర్గత్యము (దారిద్ర్యము) అను విభావములచేత తల సుడియుట శరీరభారము, శరీరాలంకార త్యాగము, అను ననుభావములచే దైన్యము స్ఫూర్తి నొందవలెను. దారిద్ర్యాదిచే ఏ నిస్తేజత్వము కలుగునో అది దైన్య మనబడును. అది మాలిన్యాదిజనకము.

‘హతకేన మయా వివాసితా’ అని చెప్పటంజేసి ‘విధిచే కాదు’ అని ప్రతీత మగు నర్థమునకు పతితోపమయే పరిపోషకము (నృషలస్యేవ’ అను పారము ననుసరించిన) శూద్రాద్యుపమగాదు. ఏలన శూద్రునకు జాతిచేతనే - ‘స స్త్రీశూద్రా వేదమధీయాయీతామ్’ అను విధినిబట్టి వేదము నిషిద్ధము శూద్రునకుఁ దొలుత వేదాధ్యయనాధికార ముండి పాతిత్యముచే అది పోయినదికాదు బ్రాహ్మణున కన్ననో జాతిచేతనే (స్వభావసిద్ధము ఆజన్మసిద్ధము) వేదము సులభమని విధియున్నను ఆ బ్రాహ్మణాదులు పాతిత్యము సంక్రమింపఁజేయు సాప మాచరించి స్వయముగనే శ్రుతిని దూరీకరించుకొన్నారు కావున పతితునితో శ్రీరామునకు సామ్యము సీతకు శ్రుతితో సామ్యము ఇట్లు ఉపమాలంకారము వాచ్యము అది స్వాపకర్ష భాషణజనక మైన దైవ్యవ్యంగ్యమును అలంకరించుచున్నది అనఁగా ఉపకరించుచున్నది అందుచే ఉపమాలంకారము ప్రధాన మను శంక నిరాస్పదము

‘హతకేన’ అను శ్లోకమందు మయా’ ‘సా’ అను రెండు పదములలో ప్రయోజనమూలము ఉపాదానలక్షణ కలదు నాచే అను స్వార్థమునందే వక్తకుఁ దాత్పర్యముకాదు మతేమన అరణ్య వాసప్రియసఖయైన సీతయెడ కృతఘ్నుఁడ నైన నాచే అని తాత్పర్యము ఆ లక్ష్యార్థము నాచే అను స్వార్థవిశిష్టముగనే ఉపాదాన మొందినది (అన్వయమొందినది) అందుచే ఉపాదానలక్షణ ఈ లక్షణ కేమి ప్రయోజన మన శ్రీరాముని కృతఘ్నుత్వము- నిర్దయత్వము అను వ్యంగ్యార్థము. అట్లే ‘సా’ సీత అని స్వార్థమాత్రమునంగాదు వక్తకు శ్రీరామునకుఁ దాత్పర్యము మఱి నను నరణ్య వాససమయమునను వీడక సేవించు చుండిన దయానతి, కృతజ్ఞురాలు

రాలు నగు సీత అని ఈ లక్ష్యము సా' అను స్వార్థవిశిష్టముగనే ఉపాదాన మొందినది అందుచే ఉపాదానలక్షణ ఈ లక్షణకుఁ బ్రయోజనము సీత యొక్క కృతజ్ఞత్వము దయానతీత్వము. మున్నగు సనేకధర్మములు ప్రతీయమానములు ఈ న్యంగ్యము ద్వారమున దైన్యభావధ్వని పరిపుష్ట మగుచున్నది సా అను నర్థముచే పరి పోషక సామగ్రి లేమింజేసి స్మృతి ఇంచుక స్రవీయమానమై దైన్య భావధ్వనినే పోషించుచున్నది (దశ. దా. సా ద-హేమ)

ఉదాహరణాంతరము .—

౧ వృద్ధోఽన్ధః పతి కేష మంచకగతః స్థానానశేషం గృహం
కాలోఽభ్యర్ణ జలాగమః కుశలినో వత్సస్య వార్తాపి నో
యత్నాత్సంచితశైలబిందుఘటికా భగ్నేతి పర్యాకులా
దృష్ట్వా గర్భభరాలసాం నిజవహూం శ్వశ్రూ శ్చిరం రోదితి

‘పతి యాయన ముదుసలి అంధుఁడు మంచానంబడి యున్నాఁడు ఇల్లు సంభావశిష్టము కాలమా వానలరాకకు చేరు వగా నున్నది. పుత్రుఁడు కుశలిగా నున్న వార్తయేని లేదు కష్టపడి [దీపార్థము] సేకరించుకొన్న నూనెబొట్టుగల పిడత పగిలిపోయినది, అని తల్లడము చెంది అత్త పూర్ణగర్భిణిని కోడలింగాంచి చాలసేపు ఏడ్చుచున్నది ”

౨ తావ ద్విద్యానవద్యా ప్రచరతి విదుషాం తావ దాచారపథాః
తావ ద్విదగ్యకీర్తిః ప్రసరతి కవితాడమ్బర స్తావ దేవ,
యావన్నోదేతి పాకాకులనిజగృహణీప్రేషితాపత్యనర్గాల్
నాస్త్యాన్తం నాస్త్యైలం నచలవణమ పీత్యాదివాచాంప్రచారః.

అంతవఱకే విద్వాంసుల విద్య ప్రసరించును అంతవఱకే ఆచారమార్గము సాగును. అంతవఱకే నేర్పఱతనపువాసి ప్రసరించును, అంతవఱకే కవితాడంబర మెల్ల విలసిల్లును - ఎంతవఱకు నీ వంట యెల్లు చేయుటా అని ఆకులపాటునకు లోనై తన గృహిణి పంపిన బిడ్డలగుంపునుండి చింతపండు లేదు నూనెలేదు అను వాక్కుల ప్రచారము ఉదయింపదో !

[పై రెండును ద్వారత్యనిమిత్తకదైన్యమునకు ఉదాహరణములు]

9 చింత

ఇష్టాప్రాప్తి అనిష్టావాప్తి మున్నగువానిచే జనితము, నైవర్ణ్యము, నేలరాచుట, అఘోముఖత్వము, మున్నగువానికి జనకము - ధ్యానా పరపర్యాయము - నగు చిత్తవృత్తి విశేషము చింతి యనఁబడును

ఇది శరీరకంపనాదులు పుట్టింపదు (అవి అనుభావములు కావు) కావున శంక కన్న భిన్నము

అట్లే ప్రాచీనులు లక్షణము చెప్పిరి —

విభావా యత్ర దారిద్ర్య మైశ్వర్యభ్రంశనం ధా
ఇష్టార్థాపహృతిః శశ్వ చ్ఛాస్థోఽఘోషా వఘోముఖమ్,
సంతాపస్మరణంచైవ, కార్ష్యం దేహానుపస్కృతిః
అభృతి శ్చానుభావాః స్యుః, సా చింతా పరికీర్తితా
వితర్కోఽస్యాః క్షణే పూర్వే పశ్యాదేవోపజాయతే.

ఎందు డాండ్రము విశ్వరూప్రభంశము (రాజ్యాచార్యుని),
 ఇష్టార్థావరణము విధానము లగునో, మాటిమాటికి నిట్లున్నట్లు
 అధోముఖము, సంతాపస్మరణము, శరీరము క్రుశ్చిపోవుట, శరీరము
 నలంకరించుకొనమి, అధైర్యము (అస్థితి)యు అనుభావములూ
 అది చింతి యవలంబరగును చింతయొక్క పూర్వక్షణమందును
 వెనుకటి క్షణమందుఁ గాని వితర్కము జనించుచు హింసయు
 లభింపకపోవుటచే సంతాపాదికముచు కలిగించును

ఉదా :—

నాయికను జూచి నాయకుఁడు చింతించుచున్నాఁడు.

అధరద్యుతి రస్తపల్లవా,
 ముఖశోభా శశికాంతిలంఘనీ
 అకృత ప్రతిమా తనుః, కృతా
 విధినా కస్య కృతే మృగీదృశః.

ఆ మృగాక్షి యధరకాంతి పల్లవముల నిరసించినది ముఖ
 శోభ చంద్రకాంతిని జయించినది, నమ్మేను అప్రతిమానము,
 ఎవనికై యీ యేకాక్షిని బ్రహ్మ సృజించెనో?

ఇందు నాయికయప్రాప్తి భావము వాచ్యములు గామిచే
 నాక్షేప్యము లగు ననుతాపాదులు అనుభావములు వీనిచే చింతాఖ్య
 భావము ధ్వనితము. ‘ఇందు జౌత్సుక్యశ్చని కలదు’ అనరాదు
 ‘కస్య కృతే’ (ఏ ధన్యుడైన వయసుకానికొఱకొ) అని అనిర్ధారిత
 ధర్మాల్లంబనము (అనిర్ధారిత పురుషాల్లంబనము) చింతయే తొలుత
 ప్రధానముగఁ బ్రతీయమాన మగుచున్నది వెనుక నాయిక విష

యకము నాయకుని యశాత్సక్యము గౌణముగాఁ బ్రతీయమాన
మగుచున్నది బౌత్సక్యభావము అందుచే ఇట స్రాహనము కాదు
చింతాపోషకము ఇట్లు ఇది చింతాధ్వనికే యుదాహరణము

10 మ ద ము

మద్యామ్యపయోగముచే జనించినది శయనము హాసితము
మున్నగు వానిని జనింపఁజేయునది - ఉల్లాస మను నామాంతరము
కలది యగు చిత్తవృత్తి విశేషము మదము మద్యాది - [ఇట ఆది
శబ్దముచే విశ్వరూప తారుణ్య కుల విద్యా బలేష్టలాభాదులను
కొందఱు గ్రహింతురు అవి గర్వనిమిత్తము లని అచ్యులు
నచింతురు]

ప్రాచీనులు ఇట్లు లక్షణము చెప్పిరి

సమ్మోహనంద సందోహో మదో మద్యోపయోగజః
స త్రిహ తరుహో మద్యోపకృష్టశ్చేతి భేదతః
దృష్టి స్మేరా ముఖే రాగః సస్మితా కుంచితం వచః
లీలా విదగ్ధగత్యాద్యా శ్చేష్టాస్య స్తరుణే మదే
మధ్యమే తు మదే వాచి స్థలనం మూర్ఛనం దృశోః
గమనే నక్రతా బాహ్వో ర్విషేష స్రస్తతాదయః
అపకృష్టేతు చేష్టాస్య ర్మతిభంగో విసంజ్ఞతా
నిష్ఠీవనం ముహు శ్శ్వాసో హిక్కాచ్ఛర్ద్యాదయో మతాః
తరుణ స్తూతమాదీనాం మధ్యమో మధ్యనీచయోః
అపకృష్టస్థు నీచానాం త త్తన్మదవివర్ధనే (రిపార్ణవసుధాఃరః)

ఇందు ప్రకృతినిబట్టి పురుషులలో అచుభావభేదము కలదు. ఎల్లిన మద్యాది సేవనముచే ఉత్తమ పురుషులందు నిద్ర మధ్యమ పురుషులందు హాసితము, గానముచు, నీచపురుషులందు రోదనము పరుషభాషణము మున్నగునవి అచుభావములు [ఇట్లే దర్పణ కాకుడును సుభాకరకాకుడును నుడివినారు అన్యులు పలు విధములుగ ననుచితముగఁగూడ నుడివియున్నారు]

ఈ మదము [సుభాకరమునందు చెప్పఁబడినట్లే] తిరుణము మధ్యమము అధమము అని ముత్తైఱంగు అందు అస్సుటోచ్చారిత వర్ణములు అసంబద్ధార్థములు నగు వాక్యములు సుకుమారము అనుద్ధత గుమ తొట్రుప్పాటు గమనముతో వేది అభినయింపఁబడునో అది మొదటిది బుజముల వినరు, పదముల తొట్రుప్పాటు, సుడియుట మున్నగు విధముల నేది అభినయింపఁబడునో అది మధ్యమము గతి భంగము స్మృతినాశము దగ్గు వమనము మున్నగు వానితోఁగూడినదిగా నేది అభినయింపఁబడునో అది మూడవది

ఉత్తమ ప్రకృతి మదవివృద్ధికి, ఉదా. —

తత్క్షణం విపరివర్తిత హ్రియో

శ్చేష్యతో శ్చయన మిద్ధరాగయోః

సా బభూవ వశవర్తినీ ద్వయోః

ప్రేయస స్సువననా మదస్యచ (ఋషార్థవ సుభాకరము)

విడువబడిన లజ్జగలవారును పాన్పును పొందగోరినవారును, సంసక్తానురాగము గలవారును నగు నా యిర్వురిలో నా సువదన శక్తణమే ప్రియునకును, మదమునకును, శశవర్తిని యైవది.

మధ్యమ పురుషగత తరుణమదమునకు ఉదా :

మధురతరః స్మయమానః

స్వస్మిన్నే వాలపంశ్య శనైః కిమపి

కోకనదయం స్త్రిగోకీ

మాలంబనసూన్య మీక్షతే క్షీబః.

మత్తుడు మధురతరముగా నవ్వుచు, ఏమేమొ మెలమెల్లఁ
దనలోనే యాలపించుకొనుచు అరుణనేత్రకాంతుల ముల్లోకముల
నెఱ్ఱకలువవలె నెఱ్ఱచేయుచు, నిరాలంబ (సూన్య) దృష్టితోఁ
జూచుచున్నాడు.

ఇట మాదకద్రవ్యసేవనము విభావము అవ్యక్తాలాపాదులు
అచభావము ఇచ్చొట మత్తస్వభావ వర్ణనము మత్తునియం దున్న
మదవ్యంజనార్థ మగుటంజేసి మదభావమే ప్రధానము అందుచే
స్వభావోక్త్యలంకారము ప్రధానము కాదు దానికన్ననో మదభావ
ధ్వన్యపస్కారత్వమే కలదు.

శంక :— ఓయీ స్వభావోక్త్యలంకారము అప్రధానమైనను
పై శ్లోకమునందు మదధ్వని ప్రధానమైనను మదాస్కందితమతి
అర్థమగును. క్షీబపదముచేతనుం గూడ మదమే బోధిత మగు
చున్నది. అందుచే మద ధ్వని వాచ్యవృత్తనాలింగిత మగుచున్నది
ఎట్లుగాని వాచ్యవృత్తనాలింగిత మగు (వాచ్యవృత్తికి విషయముకాని)
వ్యంగ్యమునకే చమత్కారము కల దను తొల్లి మీ ప్రతిపాదన
మును బట్టి - ఇట మదభావధ్వని వాచ్యవృత్తికి గోచరమగుట
చమత్కారికాదు అందుచే స్వభావోక్త్యలంకారమే ఇట చమత్కా
రాధాయకము

[సమా] పోని, అట్లగునేని ఇదిగో ఉదాహరణంతరము

మత్తుడు ప్రియురాలితోఁ జెప్పచున్నాడు,—

మధురసా నృధురం హి తవాధరం,
తరుణి మద్వదనే వినివేశయ
మమ గృహాణ కరేణ కరాంబుజం
పథ పతామి హహా బధ భూతలే

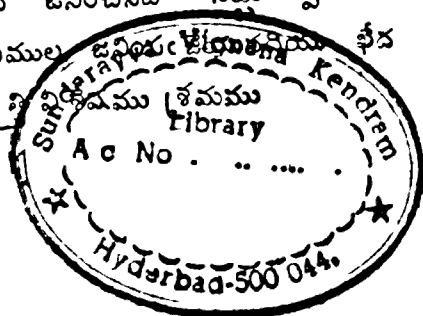
ఓ తరుణీ, నీయధరము మధువు తీసికన్న తియ్యనిది అందుకని దాని నా నోట నుంపుము నీ చేతితో నా చేదమ్మిని పట్టుకొనుము అయ్యో అయ్యో! నేను నేలమీఁద పడిపోవుచున్నాను,

ఈ శ్లోకమునందు అదే (మధుపానమే) విభావము అధిక వర్ణోచ్ఛారణాది అనుభావము పూర్వార్థగతము గ్రామ్యాక్తి అదియు ఉత్తరార్థమునందు - తరుణీకరమునకు అంబుజోపమానము చెప్పట సముచితమైనను, అది మాని స్వకరమునకే ఆ పోలికను చెప్పికొనుటయు ఈ రెండును మదధ్వనికి అలంకారములు.

[నీచపురుషగత మగు మక్తోదంతమునకు నాగానంద నాట కమున ద్విత్వీయాంకము - శేఖరకు.....మేటి యదాహరణము.]

11. శ్రమము

బహుతరశరీరవ్యాపారముచే జనించినది నిట్లూర్పు అంగ వర్ధనము, నిద్ర మున్నగు కారణముల జనించినది కేంద్రము లేదని విశేషాత్మకమును - అగు చిత్తవృత్తి కేంద్రము శ్రమము

ప్రాచీనోక్త లక్షణము. —

అధ్యవ్యాయామ సేవాద్యై ర్విభావై రనుభావకై
గాత్ర సంవాహనై రాస్యసంకోచై రంగమోటనైః
విశ్వాపై ర్జ్వంభితై ర్మండైః పాదోక్ష్యైః శ్రమో మతః

దారి నడచుట, వ్యాయామము సేవ మున్నగునవి విభావ
ములు ఒడలు పట్టుట, మొగము ముడుచుకొనుట, ఒడలు విరుచు
కొనుట, నిట్టూర్పులు, ఆపులింతలు, మెలమెల్ల నడుగు లిడుట,
చెమ్మట, నిద్ర మున్నగునవి అనుభావములు

గ్లాని ఆధివ్యాధి జన్యబలనాశముచే జనించునది శరీర
వ్యాపారాదులచే గల్గునది కాదు శ్రమ మన్ననో బలమున్ననుం
గూడ శరీరవ్యాపారములచే గల్గునది. అందుచే శ్రమ గ్లాని
కన్న వేఱు.

ఉదా : —

నాయకుఁడు విపరీతసురతవృత్తమునుగూర్చి సఖునితో
వచించు చున్నాఁడు.

విధాయ సా మద్వదనానుకూలం
కపోలమూలం హృదయే శయానా
చిరాయ చిత్రే లిఖితేన తస్మి
న స్పందితుం మంద మపి క్షమాత్

ఆ తన్వంగి-తన కపోలమూలమును నా ముఖమునకు
(ముద్దాడ) ననుకూలముగా నుంచి నా యరస్థలమున పడుండి

శ్రమచే చిత్తబాహ్యవలె మెల్లఁగానేని కదలుటకేని మెడలుటకేని
శక్తురాలు కాదాయెను

ఇట విపరీత సురతరూపము శారీరకవ్యాపారము విభా
షము స్పందరాశిత్యము శయనాదులు అనుభావములు

[శంక] చిత్రలిఖితోపమానముచే నిట నిద్రాభావమే ధ్వని
తము నిద్రయే ఇట స్రవణము దానిచేతనే శ్రమధ్వని గతార్థము

[సమా] సుషుప్తియందు నియతిముగ జ్ఞానము ఉండదు
అందుచే యత్నము ఉండదు ఆకారణమున ‘మంద వృత్తి స్పందితుం
నక్షమాఽసీత్’ (మెల్లఁగానేని కదలుటకు ఓపదాయెను) అను స్లోక
భాగమునకు విశేషప్రయోజనము లేకపోవలసి వచ్చును. కాని
ఇట నన్ననో దానికి ప్రయోజన మున్నది జ్ఞాన మున్నది భర్తృ
వక్షస్థల శయన విశ్రాంతి సుఖప్రతీతియుఁ గలదు శరీరశ్రమచేత
కదలుటకు యత్నము చేయలేకున్నది’ అని ప్రయోజనము మఱియు
నిట నిద్రాభావధ్వనియే అని చెప్పట పొసఁగదు ‘శయితా’ అను
పదము “శీఙ్ నిద్రాయాం” అని నిద్రను శీఙ్భాతువు పాచ్యవృత్తి
చేతనే బోధించును అందుచే నిట నిద్రాభావధ్వని ఎట్లు ఉపపన్న
మగును ? అందుచే ఇందు శ్రమభావధ్వని అనుటకే ఉచితము

ఉదాహరణాంతరము .—

సీత స్రయాణ శ్రమ :

సద్యః పురీపరిసరేఽపి శరీషమృద్వీ

సీతా జవాత్రిచతురాశి పదాని గత్వా

‘గస్తవ్య మస్తి కియ’ ది త్యసకృ ద్బ్రువాణ్

రామాశ్రుణః కృతవతీ స్రవమానతారమ్

(బాల రామాయణం. ౬ అ సా ద. రసార్ణవము)

‘వెంటనే శిరీషకుసుమకోమల సీత నడిగా మూడు నాలుగు అడుగు లిడి పురముచెంతం బాయకముందే ఇంకను నడువవలసివది ఎంతకలను ?’ అని పలుమాఱు అడుగుచు రాముని కంటినుండి తోలుచూఱు బాష్పముల రాలంజేసెను ”

12 గ ర్వ ము

ధనరూప విద్యాదిప్రయుక్తమైన యాశ్చోత్కర్షజ్ఞానమునకు అగ్గిన మైన పరావహేలన చిత్తవృత్తివిశేషము గర్వము

రూపాదుల నిమిత్తమున నొకడు తన్ను గొప్పగా నెంచు కొని సుల కేలిచేయఁ దివురు చిత్తవృత్తి గర్వము

ప్రాచీన లక్షణము—

విశ్వరూప తాకుణ్య కుల విద్యా బలై రపి
ఇష్టలాభాది నాశ్లేషా మనజ్ఞా గర్వ ఈరితః
అనుభావా భవస్యత్ర గుర్వాద్యాజ్ఞాన్యతిక్రమః
అచురక్తప్రదానంచ నైముఖ్యం భాషణేషుచ
విభ్రమాపహ్నుతీ వాక్యపారుష్య మనవేషీతం
అవేక్షణం నిజాంగానా మంగథంగాదయోపిచ

(రచారణ.)

సంపద సౌందర్యము శూన్యము కులము, విద్య బలము మొదలగువానిచేతను వాంఛాప్రాప్తి మొదలగువానిచేతను ఇతరులను తిరస్కరించుట గర్వ మనబడును దీనిలో గుర్వాదుల యాజ్ఞను తిరస్కరించుట తనకు లోబడినవారికి దానమిచ్చుట, మాటలయం దసిద్ధమును, విభ్రమము విషయగోపనము, వాక్పారుష్యము, అనాలోచనము తన శరీరసౌష్ఠ్యమును పర్యాలోకించుట ఒడలి విఱుపులు మొదలగునవి యనుభావములు

ఉదా :—

విద్యాగర్వితుని మాటలు —

అమూలా ద్రత్న సానో ర్మలయనలయితా దాచ కూలా త్పయోధే
ర్యావంత స్సంతి కాన్యప్రణయనపటన శ్రీ విశంకం నదన్తు
మృద్వీకావ ధ్యనిర్యచ్చపుణరసర్పూరీ మాధురీబాగ్యభాణం
వాచా మాచార్యతాయాః పద వనుభవితం కోస్తి ధన్యో మదన్యః

నేను పర్వత మూలభాగము మొదలు మలయపర్వతపరి
వలయితమైన సముద్రతీరమునఱకు ఎందఱు కాన్యనిర్మాణచణులు
కలరో వారు - ద్రాక్షాఫలాంతర్భాగమునుండి స్రవించు మన్మథ
రసపూర మాధుర్య సౌభాగ్యమునకు పాత్రమైన నాకప్రిపంచంపు
టాజ్జనంపు టఫిశారము నధిష్ఠించుటకు నాకన్న ధన్యుఁ డన్యుఁ జెవఁ
జేసి కలఁడో నిర్భయముగా (నిజము) ఉగ్రడింతుడుగాక

ఇందు నిజకవితచే అనన్యనాధారిణుడ నను జ్ఞానము విభావము
పరాక్షేపపరము లగు అమూలాత్ . . . ' అను నిట్టి వాక్య
ముల ప్రయోగము అనుభావము

ఈ వాక్యములందుఁ బరాక్షేపముచే నొకించుక యసూయ
ప్రతీయమాన మగుచున్నను అది ప్రధానము కాక గర్వభావధ్వనికి
పోషకముగా నున్నది గర్వమును వీరరసధ్వనిగా పారఁబడరాదు
వీరరసధ్వనియందు స్థాయిభావము ఉత్సాహము ప్రధానము
అది ప్రకటము గర్వము వ్యభిచారిభావ మగుట కాదాచి
త్కిము - గూఢముగా నుండును అందుచే నప్రధానము
[నిగూఢగర్వము ఉత్సాహప్రదాన మగునదేకదా వీర
రసము] మఱి, గర్వధ్వనియం దన్ననో గర్వము ప్రధానము.
ప్రకటముగా నుండును అందుచే ఉత్సాహము ప్రతీయమానము

కానమ్మను కాకనుపోనమ్మను ప్రతీయమాన మగుచో గర్వమునకు పోషకముగా నుండును ఇది వీరరసభవనికిని గర్వభవనికిని భేదము ఎల్లవ వీరరసప్రసంగమున మున్నుదాహృతమైన అపి నక్తి' అను పాండిత్య వీర రసోదాహరణశ్లోకమునందు గీష్పతితోడను వాగధి దేవతయైన సరస్వతి తోడను గూడ నేను వాదింతును' అను వచ నముచేత ప్రధానముగా చభిన్యక్త మగు నుత్సాహమునకును పరి పోషకముగా నున్న పండితులలో నెల్ల నేనశికుడను' అను గర్వము అంగముగా ప్రతీయమానమైనది అందుచే అది వీరరసభవని మఱి 'ఆమూలాత్' అను ప్రకృతపద్యమునందున్న మహీతలమునందు నుదన్యఃకు(కవి) లేకు అని ప్రస్ఫుటోదిత మగు సోల్లంకర వచనాను భావముచే ప్రధానముగా ప్రతీయమాన మౌచున్నది కావున నిట గర్వభావభవని ఈ భేదము మెలకువతో గ్రహింపఁదగును

13 ని ద్ర

శ్రమాదిజన్యము చేతస్సమీలనము నిద్ర [చేతస్సమీలన మన మనస్సు ముణుచుకొని పోవుట మనస్సు 'పురీకతో' అను పేరి నాడిని ప్రవేశించుటచే నిరింద్రియముగా నుండుట నిద్ర]

శ్రమాదికములు విభావములు సేత్ర నిమీలనము అనయ నములు చేష్ట దక్కుట మున్నగునవి అనుభావములు

అన్యదీయ లక్షణము .—

చేతస్సమీలనం నిద్రా శ్రమ క్లమ మదాదిజా

జృంభాక్షిమీలనోచ్చాప్వస గాత్రభంగాదికారణం సా ద

ఆదిశబ్దముచే ర్పభావము, వ్యామీమము నిశ్చింతత్వము మున్నగునవి (రసార్ణవ) గ్రాహ్యములు అనుభావములలోని ఆది పదముచే స్థూనసేత్రత్వము, అంగపరిమర్దనము జాడ్యము]

ఉదా :—

మిత్రునితో నాయకుని మాటలు :—

సా మదాగమన బృంహితతోషా
జాగరేణ గమితాబలదోషా
బోధితోపి బుబుధే మధుపై ర్న
ప్రాతరాననజ సారథలుఁడై.

నా రాకచే వెంపొందిన సంతోషముకలది అన్ని రాత్రులు
జాగరముచే గడిపినది నెమ్మొముదమ్మితావికి ఆసగొని ప్రాతఃకాల
మున ముసరుకొన్న తేంట్లు మేల్కొల్పినను మేల్కొనదాయెను
ఇందు రాత్రి జాగరణ శ్రమము విచారము మధుపానవబోధము
అనువావము.

ఉదాహరణాంతరము :—

అలసలులిత ముగ్ధా న్యధ్వసంజాతభేదా
దశిథిలపరిరంభై ర్ద్విత సంవాహనాని
పరిమృదితమృగాళీ దుర్బలా న్యంగకాఽ
త్వ మురసి మమ కృత్వా యత్ర నిద్రా మవాప్తా (శి. రా. చ)

మార్గశ్రమముచే నలసములై మృదువుగను మనోహరముగ
నున్నవియును గాటమగు కౌగిలింతలచే నీయబడిన సంవాహనము కల
వియు నలిగియున్న తామరపూదలవలె దుర్బలములైనవియు నగు
శరీరావయవములను నీవు నా రొమ్ముపై నుంచి ఎచట నిద్రించితివో!

వైశ్చింత్య నిమిత్తము నిద్ర :—

దత్తేంద్రాధయ దక్షిణాద్భుత భుజా

సంభార గంభీర మా

ద్యద్వ్యత్త్యా శిథిలీకృత ప్రీభువన

త్రాణాయ నారాయణః

అంతస్తాపతుమార సౌరభమయ

శ్వాసానిలాపూరిత

ప్రాణోత్తంగ భుజంగ తల్ప వధునా

భద్రదేణ నిద్రాయతే. (రిసార్జవ)

ఇంద్రున కథయ మొసంగిన తన దక్షిణబాహువుయొక్క (రాక్షస సంహార రూపమైన) గంభీర సంరంభముతోఁగూడిన పరాక్రమముచేత మూడు లోకములఁ బరిరక్షించుటయందు బడలియున్న నారాయణుడు, నేడు అంతరంగమునఁ బొడముచున్న యానంద మను తుమారమును వెలార్చుచున్న నిశ్వాసరూపమైన ప్రాణ ముప్పొంగుచున్న శేషతల్పమునందు సుఖముగా నిద్రించుచున్నాడు.

నిశ్వాసోస్య న శంకితః సువిశేష స్తల్పంతరే వర్తతే

దృష్టి గ్రాహనిమిలితా, నవికలా, నాశ్యంతరే చంచలా

గాత్రం స్రస్తశరీరసంధి శిథిలం శయ్యా ప్రమాణాధికం

దీపం వాపి నధర్షయే దభిముఖం స్యా లక్ష్మ్యసు పం యది

(విశ్వేశ్వర రసచంద్రికా)

ఇత డూపిరి విడుచుచున్నట్లును గనబడుటలేదు ప్రక్కమీఁద విర్మలముగఁ బండుకొని యున్నాడు కనులు గట్టిగా మూతనడి యున్నవి. అందు వైకల్య మే మాత్రమున లేదు నాభిదగ్గర

మాత్రము కొంచెము స్పందనము కలుగుచున్నది. శరీరసంధులన్నియు సజలియున్నవి స్రక్కయంతయు బాగుగా చెరిగియున్నది దీపమున కెదురుగాఁ బండియున్నను దానికాంతి యీలనికన్నులను చెరకుటలేదు

14. మ తి

శాస్త్రాదివిచారజన్యము అర్థనిర్ధారణరూప చిత్తవృత్తిశేషము మతి. [అదిశబ్దముచే లోకవృత్తము గ్రాహ్యము]

శాస్త్రలోక వృత్తాది విచారణ విభావము. నిశ్శృంఖల తదనుస్థానము. సంశయోచ్ఛేదము (శిష్యోపదేశము, భూక్షేపము, ఊహారోహాదులు) అనుభావములు.

ఉదా .—

విరక్తునిమాటలు :

నిఖిలం జగదేవ నశ్వరం

పున రస్మిన్నితరాం కలేబరమ్

అథ యస్య కృతే కియానయం

క్రియతే హస్త! మయా పరిశ్రమః ?

జగత్తెల్ల నశించు స్వభావము కలది మఱి ఇందు ఈ శరీరము మఱియు నశ్వరము దీనికొఱకు నేనెంత పాటుపడుచున్నాఁడను ? అయ్యో ఎంత విషాదకరము !

ఇందు 'శరీర మేత జ్వలబుద్బుదోపమమ్' (శరీరము నీటి బుడగవంటిది) ఇత్యాది శాస్త్ర పర్యాయలోచనము (పునపునర్విచారము) విభావము హస్త! (అయ్యో!) పదగమ్యమైన స్వనింద రాజసేవాది నివృత్తి, తృష్ణారాహిత్యము అనుభావములు.

ఇట శాంతరసధ్వని ఆశంకింపరాదు ఏలన తటాలున ప్రతీయ
మాన మగు మతికే అత్యంతము చమత్కారము. శాంతరసముచకుఁ
గాదు అది విలంబితముగ తర్వాత నాస్వాద్యమానము అందుచే
నిట భావధ్వనియే లక్ష్యము సా. డ

ఉదాహరణశాంతరసము :

అసంశయం క్షత్రపగ్రహక్షమా
యదార్య మస్యా మభిలాషి మే మనః,
సతాంశి సందేహ పదేషు వస్తుషు
ప్రమాణ మంతఃకరణప్రవృత్తయః. కాకుం.

ఈమె క్షత్రియునకు పరిగ్రహణయోగ్యయే ఇందు సంశయము
లేదు కానిచో నియమసంస్కృతమైన నా మనస్సు ఈమెపై ప్రేమ
భావము కలది కాదు సందిగ్ధవిషయములయందు సత్పుష్కలకు
హృదయనిశ్చయమే ప్రమాణము

న పండితాః సాహసికా భవన్తి
శ్రుత్వాపి తే సంతులయన్తి త త్త్వమ్
త త్త్వం సమాభాయ సమాచరన్తి
స్వార్థం ప్రకుర్వన్తి పరస్య చార్థమ్ డశ

పండితులు సాహసికులు కారు విషయము తెలిసికొనియు
దాని తత్త్వమును బాగుగా పరిశీలింతురు. పరిశీలించిన తరుపరి
తత్త్వమును దెలిసికొనియే కార్యముల నాచరింతురు స్వార్థముతో
బాటు పరోపకారమునుగూడ నిర్వహింతురు.

15. వ్యా 3

కోగమువల్లను విరహమువల్లను బుట్టి మనస్తాపము వ్యాధి.
గాత్రశైథిల్యము శ్వాసము మొదలగుచి యనుభావములు.

ఉదా :—

హృదయే కృతిశైవలనుషంగా
ముహు రంగాని యత త్తతః క్షేప నీ
తదుదంతప కే ముఖే సతివా

మతిదీనా నియ మాదభాతి దృష్టిమ్.

ఈమె యురస్థలమున శైవలములచే గప్పబడియున్నదై
యంగముల నటు నియ మాటిమాటికీ గదలించుచున్నది. ఆయ్యా,
యిట్లైన దని తొందరపడుచు తన ప్రియుని వార్తలే చెప్పకొనుచున్న
సఖులవంక నీమె దీనమైన దృష్టిని బజపుచున్నది.

ఇటు విరహము విభావము. అంగాక్షేపాదులు అనుభావము.

16. త్రా స ము

భీరువైన చానకు భయంకర జంతుదర్శనము వల్లను పిడుగు
పాటు మొదలగువాని శ్రవణమువల్లను పుట్టిన చిత్తివృద్ధి విశేషము
త్రాసము.

పూర్వల లక్షణము :—

భౌత్యాతికై ర్మనఃక్షేప స్త్రాసః కంపాదికారకః.

పిడుగులు పడుట మున్నగు భౌత్యాతికములచేత గలుగు
వనఃకోభము త్రాసము. ఇది శరీరమునకుఁ గంపాదులు పుట్టించును.

ఉదా :—

అలీషు కేవలభీనన బాలా ముహు ర్మమాలాప ముపాలప నీ
ఆరాదుపాకర్ణ్యగిరంవదీయాం సౌదామనీయాం సుషమామయాసీత్.

ఆటల సందడిలో సఖులతోఁగూడి నా (ప్రియునియొక్క) మాటలను జెప్పుకొనుచు నింతలో నా (ప్రియునియొక్క) కంఠస్వరమును దగ్గరలోనే విని మెఱపుతీగవలె గాఢరాకుండఁ బోయెను

ఇట పతి తనమాటలు విచుట విభావము పలాయన మను భానము ఇట లజ్జాభావము వ్యంగ్య మగుచున్న దని శంకింపరాదు అది చిన్నతనమందే పోయినది కావున

కాదా, యింతకంటె విశదమైన ఉదాహరణము :—

మా కురు కళాం కరాజ్ఞే కరుణావతి కంపతే మమ స్వాంతమ్
 కేల న్న జాతు గోపై రంబ విలంబం కరిష్యామి
 ఇది భగవంతుడైన లీలాగోపాలుని ఉక్తి

అమ్మా ! కరుణావతివి కొరడాతో పద్మములవంటి నా చేతులపైఁ గొట్టబోకుము నా స్వాంతము కంపించుచున్నది ఇక నెప్పుడును గోపకులతో నామకొనుచు నింటి కాలశ్యముగా రాను

17 సుప్తము (స్వప్నరూపము)

నిద్రావిభావోత్పన్నమైన జ్ఞానము (చిత్తవృత్తివిశేషము) సుప్తము స్వప్నమని తాత్పర్యము

నిద్ర కేవి విభావముగో నానిచే (శమాదివిభావములచే)నుత్పన్నమైన జ్ఞానము (నిషయావభావము) స్వప్నమని భావము స్రలాపాదులు అనుభావములు నేత్రనిమిలనాదులు నిద్రకే అనుభావములు సుప్తమునకుఁ గాదు ఏలన స్వప్నజన్యములు కావు ఇట నిద్రాసుషుప్తులకు కారణైక్య మున్నను కార్యభేదమున్నదని కార్యభేదమును ఒట్టి స్వరూపభేదము కల్గిన దని గ్రహింపవలెను

ప్రాచీనులు (అస్యాచుభావాః నిభృతగాత్ర సేత్రే నిమిలనమ్ అని) సుప్తమునకు అంగనిశ్చేష్టత సేత్రనిమిలనము అనుభావము

లని చెప్పిరి అవి అన్యవాసిధములు నిద్రాకూప కారణాంతర జన్యములు అందుచే స్వప్నజన్యము లనుట సరికాదు. అట్లైనను నిద్ర లేక స్వప్నము రాదు కావున వ్యాపకమైన నిద్రయొక్క యనుభావములనే వ్యాప్య మైన స్వప్నమునకును చెప్పిరి అని గ్రహింపవలెను

ఉదా :—

స్వప్నములో ప్రమాదమాగత మెంది నాయకుఁడు నిద్రను ప్రస్తుతించుచున్నాఁడు

‘అకరుణ, మృషాభాషాసింహో విముంచ మమాంచలం

తవ పరిచితః స్నేహః సమ్యక్ జ్యాయే త్వనుభాషిణీమ్,

అవిరళగళద్యాప్వాం తస్మిం నిరస్తవిసూషణాం

క ఇహ భవతీం భద్రదే వినా వినివేదయేత్

“ఓ కటికవాఁడా ఓరి కల్లల మున్నీరా విడు నా కొంగు.

లెస్సగా తెలిసినదిలే నీ ప్రణయము’ అను మాటలు పలుకుచున్న దియు అవిరళముగా కన్నీరు కాల్చుచున్నది కృశించినది సొమ్ములెల్ల తీసివైచినది ఐన (స్వప్నగత) ప్రేయసిని ‘ఓ భద్రా నిద్రా, నీవు తప్ప మతెవ్వరు ఇచట నాకు సమకూర్తురు? అని ప్రవాసగతుఁడైన నాయకుఁ డొకఁడు స్వప్నమందేనియు ప్రియను అట్లు పలుకు దానిని, చూచినవాఁడైతడుపకారనిమిత్తమైన నిద్రను ఇట్లు ప్రస్తుతించి పల్కెను ఇట ‘అపి’ (ఏవియు) శబ్దము జాగ్రద్దశలో ప్రియాదర్శనము అతని కెంత దురాసదముగా నుండెనో తేటపడుటకై గ్రంథకర్త ప్రయోగించెను అందుచే అది స్వప్రయోజకము వ్యాఖ్యాత యొకఁడు దానిని అప్రయోజక ముట అనాలోచిత మనవలెను]

ఇచ్చోట అట్టి దశావిశేషము పాలై యున్న ప్రియతమయొక్క యవస్థను నివేదించుటచేత ‘ఓనిద్రా, నీవు నాకు మహోపకారము

చేసితివి ' అను మహోపకారరూప వస్తుధ్వనియు, విప్రలంభ శృంగార రూప రసధ్వనియు ప్రతీతికి చూపుమేరలో నున్నను వీనికన్న మున్నె స్వప్నధ్వని స్ఫురించుటంజేసి అది ప్రధానము అందుచే ఇది స్వప్న (భావ) ధ్వనికి ఉదాహరణముగా నీయబడినది అంతే కాని వెనుక స్వప్నాంగములుగా వ్యక్తము లగు నా వస్తు రసధ్వనుల నారించ మాకు నిచ్చలేదు అవి ప్రధానవ్యంగ్యమైన స్వప్నధ్వనిని ఉపగ్రహించుట మాకు ఇష్టమే ఇందు భావధ్వనికే ఉదాహరణమని నిస్స

ఉదాహరణాంతరము —

ఏతే లక్ష్మణా నానకీ విరిశితం మాం భేదయ స్త్యంబుదాః
మర్మాణీవ విఘటయ స్త్యల మిమాః క్రూరాః కదంబానిలాః
ఇత్థం వ్యాహృతపూర్వజన్మచరితో యో రాధయా వీక్షితః
సేర్వ్యా శంకితయా స వః సుఖయతు స్వప్నాయమానో హరిః
(ఃభాంకుని సచిత్రకర్ణామృతము)

ఓలక్ష్మణా నానకీవిర గాతుడ నైన నన్ను ఈ మేఘములు
బాధఁజెట్టుచున్నవి హింసపెట్టెడి యీ కదంబవాయువులు
నా మర్మములను భేదించుచున్నవా యచున ట్లున్నవి ఈ రీతిగా
తన పూర్వావతారచరిత్రను నిద్రలో పలునరిం గుచుఁ దన ప్రియురాలైన
రాధచే సాసూయముగ సేర్వ్యాకముగఁ జూడఁబడుచున్న
శ్రీకృష్ణుఁడు మిమ్ము సుఖఁజెట్టుగాక

18 విదోధము

నిద్ర నశించినవెంటనే కలుగు బోధ (చేతనాగమము)
విబోధ మనఁబడును నిద్రాపగమహేతువులు - నిద్రానాశము
తత్పూర్తి స్వప్నాంతము ఒగులొనర్చు ప్రబలశబ్దము ప్రబలస్పర్శము

మున్నగునవి విభావములు కనులు నులుముకొనుట ఒడలువిరుచు
కొనుట ఆవులిండుట మొదలగునవి అనుభావములు

ఉదాహరణము —

నితరాం హి తయాద్య నిదయా నే

బత యామే చరమే నివేదితాయాః

సుదృశో వచనం శృణోమి యాన

స్మయి తావ త్రప్తచకోప వారివాహః

నేడు భుదిజామున మిక్కిలి హితనిద్రలో (స్వప్నదశలో)
సమాగతయై ప్రియురాలు చెప్పట కుద్యమించు మాటలను విన
సరళో అక్కటా కాటుమొయిలు కోపించెను కోపించినట్లు
గర్జించెను.

ఇట గర్జితశ్రవణము విభావము ప్రియానచనశ్రవణోల్లాస
వాశము అనుభావము అది సాక్షాచ్ఛబ్దోపాత్తము కాకున్నను బత
శబ్దముచే ఉన్నేయము [ప్రచుకోప శబ్దసారస్యముచే కోపము గల
వాడు అపకారము చేసినట్లు వారిధరము గర్జనముచేసి నా స్వప్న
మునకు వినాశము కలిగించెను] కేవలము ఒరుల మేలును గాక తన
గొప్పనే వారివాహశబ్దము సూచించును (వారిదము పరోపకార
సూచకము) ఇట మతాంతరము కలదు కొందఱు అవిద్యాధ్వంస
జన్య మగు జ్ఞానము విబోధ మనితలంతురు వారు ఈ భగవద్గీతా
శ్లోకము పూటగా నుదాహరింతురు —

‘సప్తా మోహః స్మృతి ర్లబ్ధా త్వత్ప్రసాదా న్మయాచ్యుతా!
స్థితోఽస్మి గతసందేహః కరిష్యే వచనం తవ

ఓ యచ్యుతా, నీ తత్త్వోపదేశప్రభావమువలన నాకు అజ్ఞా
నము (దేహత్మభ్రమ) నశించినది ఆత్మస్మరణము మఱలఁ గల్గినది.

ఇప్పుడు కర్తవ్యాకర్తవ్యములను గూర్చిన సర్వసందేహములు నశించిన వాడనై నిలిచియున్నాడను నీయాదేశము ననుష్ఠింతును

ఇందు అవిద్యాస్వంపజన్యము విబోధభావధ్వని కలదని వారి యభిప్రాయము

“నితరాంఘా” అను పూర్వోదాహృత శ్లోకమందు పరమోపకారకమైన నిద్రను భగ్నము చేసిన దని వారివాహవిషయకము అసూయాధ్వనివాక్యార్థబోధ ప్రధానము అందుచే ఇందు విబోధధ్వని ప్రధానము కాదు అని ఆశంకంపరాదు ఏలన (1) తొలుత విబోధము ప్రతీతము కాఁగా (2) పిమ్మట స్వప్నము సుఖకర మగుట, విబోధము అనుచిత మని (విబోధానౌచిత్య) ప్రతీతి (3) అనంతరము అనుచితవిబోధకారణమైన గర్జన మొనర్చిన దని వారివాహముపై అసూయాప్రతీతి ఇట్లు అసూయాప్రతీతి వలన విబోధప్రతీతికి ఎంతో యవలంబనము కలిగినది అది పరముఖ నిరీక్షము - అనఁగా స్వోపపాదకవిబోధముఖమున (ద్వారమున) ప్రసీయమానము - పరప్రతీతి సాపేక్షకము అందుచే ఇటు విబోధమే ప్రధానము విబోధధ్వనియే లక్ష్యము

‘భ్రాత స్తాన దహం శరేణ విధినా నిద్రాదరిద్రీకృతః’ అన్న చోట విధిశార్యముంబోలె, ఇటు వారివాహ నిష్కారణ్యాదిబోధకము ఏదేని వ్యంజకము ఉండునని అసూయ ప్రధానవ్యంగ్యమై యుండును అట్టి దేదియు లేదు మేఘగర్జితముచే స్వప్ననాశమే ధ్వనిత మగుచున్నది స్వప్నము కాదు నవ్వరూపమైన జ్ఞానమునకు స్వప్నము ఎట్లు ప్రధానవ్యంగ్య మగును? అందుచే స్వప్నధ్వనియు లేదు వారిద శబ్దమువలె జీవనస్రదకర్తృత్వమును తెల్పునది కాక వారి(జీవన)వాహపదము ఇటు జీవనాహరణకర్తృత్వాన

గవకము ప్రయుక్తమై యున్నది మఱియు ప్రచుకోప' (కోపించెను) అను క్రియాపదము మేఘుని కోపస్వభావవ్యంజకముగా నున్నది ఈ రెంటివలన అనూయాధ్వని స్వప్న భావప్రశమమువలన భావశాంతిధ్వనియు విబోధభావధ్వనితో సాంకర్యము కలిగి యున్నది ఇట్లు విబోధము అంగికాగా అనూయాధ్వనియు స్వప్న భావశాంతిధ్వనియు అంగములై అంగికి పరిపాషకములై యున్నవని పిండితార్థము

ప్రత్యుదాహరణము —

ఈ క్రిందిశ్లోకము విబోధభావధ్వనికి ఉదాహరణము కాదు.

విరహివృత్తాంతము —

గాఢ మాలింగ్య సకలాం యామినీం సహతస్థుషీమ్

నిద్రాం విహాయ స ప్రాత రాలిలింగాధ చేతనామ్

ఇతఁడు పూర్తి రాత్రితోఁగూడ కూడియుండిన నిద్రను గాఢముగా నాలింగనము చేసికొని ప్రాతఃకాలమున దానిని విడిచి చేతనను కౌగిలించుకొనెను

ఇది ఏల ఇట్ల ఉదాహరణముకాదు? ఏలన ఇందు చేతన విబోధ పదవాచ్య మగుటవలన అనఁగా విబోధము చేతన అనురెండుపదములును మేల్కొనుటనే బోధించును అందుచే రెండును ఏకార్థకములు అభిన్నములు అందువలన చేతనాపదవాచ్యార్థమే విబోధము వ్యంగ్యమయ్యు చమత్కారికాదు వాచ్యమైనయర్థము వ్యంగ్యమైనను చమత్కారికాదు ఇట్ల వాచ్యమే - సమాసోక్త్యలంకారమే చమత్కార యుక్తము సత్యప్రతిజ్ఞఁడు పురుషుఁ డొకఁడు ఇరువురు నాయకలతో వేర్వేరి రెండు కాలముల నుపభోగింప నియమము చేసికొని యథోచితముగ నొక కాలమున నొకతెతోఁ

గూడి, ఇంకొక కాలము రాగా తొంటి నాయకను వీడి రెండన నాయకతో భోగించెను ఈ పురుషవృత్తాంతము (అప్రస్తుతము) నాయకుడు రాత్రి యెల్ల నిద్రించి వెనుక వేకువ నేలుకొనెను అను వృత్తాంతముచే - ప్రస్తుతముచే గమ్యమాన మగుచుండటచే సమాసోక్తియే ఇట ప్రధాన చమత్కారముతో వరలుచున్నది విభోధభావధ్వని కాదు ప్రధానము అందుచే ఇది విభోధభావధ్వనికి ఉదాహరణము కాదు

ఉదాహరణాంతరము -

ప్రత్యగ్రోన్మేషజహ్మీ క్షణ మనభిముఖీ రత్నదీపప్రభాకా,
మాతృవ్యాపారగుర్వీ జనితజలలవా జృమ్భణైః సాంగధంకైః
నాగాంకం మోక్తు మిచ్ఛోః శయనగురుభాచక్రవాలోపధానం
నిద్రాచ్ఛేదాభితామ్రా చిగ మవతు హాకే ర్దృష్టి రాకేకరా వః
(మద్రాక్ష)

అప్పుడే తెలుపుచుపడుటచే వక్రమైనదియు, రత్నదీప ప్రభలకు క్షణకాల మెదురుగఁజూడలేనిదియు జగద్రక్షణభారముచే దీప్తమైనదియు ఒడలి విరుపులతోగూడిన అపులింతలచే జనించిన జలకణములు కలదియు పాన్పుగా నున్న గొప్ప పడగల సమూహమేదిండుగగల శేషుని యరికస్థలమును విడువగోరు నారాయణుని నిద్రాభంగముచే నెఱుగైన యర్థనిమిలిత మగు దృష్టి మిమ్ములను చిరకాలము కాపాడుగాక

19 అమర్షము

పరు లొనర్చిన యవమానాది నానాపరాధములచే జనించు నది హాసము వాక్పరుష్యము మున్నగువానిని జనింపఁజేయుచది యగు చిత్తవృత్తివిశేషము అమర్షము మున్నగు అనుటచే

కన్నెట్ట నగుట శిరశింపము, ద్రూఢంగము తజ్జనము మొదలగునవి
ద్రావ్యములు

ఇట పరకృతానజ్ఞాదులు విభావములు, మానాదులు అను
భావములు

ఉదా. — ఒక కోపన వృత్తాంతము

వక్షోజాగ్రం పాశినాఽఽమృత్యు దూరే

యాతస్య ద్రా గాననాఽఽం ప్రియస్య

శోణాగ్రాభ్యాం భామినీ లోచనాభ్యాం

జోషం జోషం జోష మే వానతస్థే

తన కుచాగ్రమున తట్టుకున చేతితో సంస్పృశించి [తన కుచ
ముల నుపమర్దించి] అంతలో ధూర నేగినప్రియుని ముఖాబ్జమును ర క
కోణములైన గూఢాక్షములతో తొప్పవేయక చూచుచు ఆ కోపన
నిలిచియున్నది

ఇట ఆకస్మిక స్తనాగ్రస్పర్శ విభావము నయనానుభూతి
నిన్ని మేషనిరీక్షణములు అనుభావములు

[శంక] 'ఓయీ క్రోధస్థాయి యగు నమర్షమునకును సంచారి
యగు నమర్షమునకును ఏమి భేదము?

[సమా] విషయతాభేదమే - అనగా అవస్థావైలక్షణ్యమే
ఒకటి స్థాయిభావమై రసత్వ మొంద నాట ఇంకొకటి యాకస్మికముగ
జనించి అంతలోనే సమసిపోవుట - ఈ భేదమే రెంటికిని కల దని
యనుకొనుము

[శ] రెంటికి విషయతావైలక్షణ్యము ఎట్లు నిర్ణయించుట?

[సమా] భావముయొక్క యుత్కటావస్థ క్రోధహృషము
దానిచే పరవిస్తాశాదిప్రవృత్తిరూపకార్యము జనించును భావము

యొక్క యనుక్కట (కోమల) మగు ఆచుర మగుటం జేసి
దానిచే వైముఖ్యాదికార్యములు మాత్రనే ఉదయించును ఇన్ని
భావముయొక్క యవస్థాభేదమును తజ్జవ్యకార్యముల వైలక్షణ్యము
స్థాయిభావ న్యభిచారిభావసూపామర్షములకుఁ గల దని గ్రహింప
వలెను

ఉదాహరణాంతరము —

భీముని యమర్షము

లాటౌగృహానల విషాన్న సభాప్రవేశైః

ప్రాణేషు విత్తచయేషుచ నః ప్రహృత్య

ఆకృష్టపాండవసూ పరిధానకేశాః

స్వస్థా భవన్త మయి జీవతి ధార్తరాష్ట్రాః.

లాటౌగృహానలము పాల్చేసియు విషాన్నము భక్షింపజేసియు
సభాప్రవేశము నొందింపచేసియు మిమ్ములను ప్రాణ విత్త
చయములందు ప్రహరించి (దెబ్బదీసి) పాండవసభు నగు క్రౌపది
పరిధానకేశముల నూడ్చిన ధార్తరాష్ట్రులు నే జీవించియుండగనే
స్వస్థు లైయుందురుగాక

పితృ హృద్ధి స్పృష్టే జ్వలదనల భాస్వత్పరశునా

కృతం యద్రామేణ శ్రుతి ముపగతం కిన్నభవతామ్

కించుద్యాశ్వత్థామా యదరిరుధిరాసారవిఘనం

న కర్మ క్రోధాన్ధః ప్రభవతి విధాతుం రణముఖే

మున్ను పరశురాముఁడు తన తండ్రి శిరస్సు శత్రువులచే
స్పృశింపబడగా, నిప్పునలె మండుచున్న గండ్రగొడ్డలిచే నేమి
చేసెనో అయ్యది మీ స్మృతిపథమునందు లేదా? నేడీ యశ్వ
త్థామయు క్రోధాంధుఁడై రణభూమియందు శత్రురక్తపు బల్యన్న
ముల నిక్షేపించు కర్మయందు సమర్థుఁడు కాదా?

20 అ వ హి త్థ ము

హర్షాదులచే జనించు సశ్రువాతాద్యనుభావముల దాచు
బక్త వ్రీడాది నిమిత్తములచే నుడియించు చిత్తవృత్తి అవహిత్థ యనఁ
బడును

అట్లే ప్రాచీనుల లక్షణమును —

అనుభావ విధానార్థే ౭ నశీర్థం భావ ఉచ్యతే

తద్విభావ్యం భయవ్రీడా భార్యకౌటిల్య గౌరవైః

అనుభావములఁ గప్పిపుచ్చుటకై భయవ్రీడా భార్య

(ప్రాగల్భ్య) కౌటిల్య - గౌరవములచే నుత్పాదనీయమైన (విభావ్య
మైన) చిత్తవృత్తి విశేషము అవహిత్థ యనఁబడును

ఉదా :—

కులాంగనావహితము

ప్రసంగే గోపనాం గురుషు మహిమానం యదుపతే

రుపాకర్ణ్య స్విద్యత్పులకితకవోలా కులవధూః

విషణ్వాలాజాలం ఝటితి వమతః పన్నగపతేః

ఫణాయాం సాశ్చర్యం కథయతి తరాం తాండవవిధిమ్

గురువులతోఁగూడఁ గూర్చుండియుండ గోపాలకృష్ణుని
వహిమ ప్రసంగమురాఁగా దానిని విని చెక్కిలి చెమర్చుచుండ,
మేను గగ్గురొనుచుండ గోపాంగన యొకట్రు [ఆ తన ప్రణయ
కార్యములు గురువులు లెలిసికొందురేమో అని లజ్జ గొని] వానిని
గప్పిపుచ్చుటకై వెంటనే అచటివారి కెల్ల నచ్చెఱుపు కల్గునట్లు విష
ణ్వాలాజాలము గ్రక్కుచున్న పాపతేని పడగలపైని శ్రీకృష్ణుఁ డొన
ర్చిన తాండవవిధానతత్పరాక్రమకథను మఱి మఱి వర్ణింపసాగినది
అనఁగా తన కుదయించిన స్వేదరోమాంచాదులు శ్రీకృష్ణప్రణ

యోత్పన్నములు కాక, కృష్ణతాండవకధారసోత్పన్నము లని యనిపించుటకై ఆ యుపాయము చేసినది అని భావము]

ఇట వ్రేడ విభావము విషజ్వాలల వెలిగ్రక్కు కాలీయుని కథా స్రవంగము అనుభావము ఇట్లు భయాది ప్రయోజ్యములు అన హిరోదాహరణములు ఉహ్యములు

ఉదాహరణాంతరములు .—

ఏనం వాదినీ దేవశ్చ పార్శ్వే పితౄ రథోముఖే
లీలాకమలపత్రాశి గణయామాస పార్వతీ (కుమారసంభవము)

నారదమహర్షి ఈ విధముగా పలుకుచుండగా జనకుని పజ్జనున్న పార్వతి మోము వంచినదై లీలాకమలపత్రములను లెక్కించుచుండెను

స్నిగ్ధం వీక్షేత మన్యతోఽపి నయనే యత్రేషషయన్త్యా తయా
యాతం యచ్చ నితంబయో క్లుకుతయా మన్దం విలాసా దివ
మాగా ఇత్యవకుద్ధయా యదపి సా సాసూయ ముక్తాసఖీ
త త్సర్వం కిల మత్పరాయణ మహో కామీ స్వతాం పశ్యతి
(విశ్వ - రిచ నం శాకుంతలము)

ఆమె కనులను మఱొకనైపునకు ప్రసరింపజేసినను - నా యెక స్నిగ్ధభావము వ్యక్తముచేసినట్లుగను, నితంబభారముచే మందగమ నయై వెళ్ళినను అది నాయందలిప్రేమచే విలాసము వెల్లొచ్చినట్లుగను చెలి పోవలదని నిరోధించినపుడు ఆమె సాసూయముగ చెలికత్తెతో మారుపలికినను అది యంతయు నన్నుద్దేశించి యనియే భావించుచుంటిని కాముకుడు సర్వవిషయములను తన కనుకూలమైన వానినిగనే భావించుచునుగదా

21 ఉ గ్ర త

అధిక్షేపాది తిరస్కారము మున్నగు వానిచే జనించునది
అతని కేమి బదులు ప్రతీకారము చేయుదును? అను నిత్యాద్యా
కారము కలదియైన చిత్తవృత్తి విశేషము ఉగ్రత యనఁబడును

అట్లే ప్రాచీనులును చెప్పిరి .—

సృపాపరాధోఽ సద్దోషకీ రనం, చోరధారణం
విభావాన్యై రథో బద్ధ వధ స్తాడేన భర్తసే
ఏతే యత్రానుభావాస్త దౌగ్ర్యం నిర్దయాత్మకమ్

ఎచట రాజాపరాధము లేని దోషము చెప్పట దొంగను
రఠీంచుట, (దొంగసొత్తు ధరించుట) మున్నగునవి విభావములొ
చెరి వధ తాడనము బెదిరింపు అనుభావము లగునో అచట నిర్ద
యాత్మకము - చిత్తవృత్తివిశేషము ఉగ్రత

ఉదా .—

యుధిష్ఠిరుఁడు గాండివనింద చేయఁగా న్జనుని యుగ్రత —

అవ్యాత్తభంగం భలు సంగరాక్రే
నితాంత మంగాధిపతే రమంగళం
పరప్రభావం మమ గాండివం ధను
ర్వినిందతస్తే హృదయం న కంపతే

ఓ యుధిష్ఠిరా, యుద్ధరంగములలో నెదురులేనిది అంగదేశ
రాజగు కన్దులకు మిక్కిలి యమంగళకరమైనది (అనిర్వచనీయ
విక్రమమును దివ్యప్రభావసంపన్నమునగు) నా గాండివమును నిందించు
చున్నానీ హృదయము ఏల భయకంపితముకాదు

ఇది కన్దునిచే పరాభూతుని గాండివమును నిందించుచున్న
వానిని యుధిష్ఠిరుని భర్తనము చేసి పల్కిన వాక్యము ఇందు యుధి

ష్ఠిరుఁ డొనర్చిన గాండీవరింద విభావము యుగిష్ఠిరు వనింప నక్షను నిచ్చ అనుభావము

అమర్షోగ్రతలకు భేదము లేదనరాదు వటోజాగ్రమ్ అను నమర్షభావధ్వన్యదాహరణమునందు వధేచ్ఛానూపమగు నను భావము ప్రతీతమగుట లేదు కావున సుగ్రత ప్రతీత మగుటలేదు ఇందన్ననో వధేచ్ఛానుభావము కలదు. ఉగ్రత నిర్దయాత్మక ప్రచండ చిత్తవృత్తి అమర్షము కోమలావస్థానూపము వచన వైముఖ్యాది కార్యమాత్ర జనకము ఉగ్రత క్రోధము సైతిము గాదు. క్రోధము బంధువధాదిమహాపరాధజన్యము స్థాయిభావము. భావముయొక్క యుత్కటానస్థ రాద్రరసస్థాయి ఉగ్రత యన్ననో నిందాదివాగపరాధజన్య మగుట అలీయము - వ్యభిచారాత్మకము [ఇంతటికి అమర్షము ఔగ్ర్యము క్రోధము ఉత్తరోత్తరము బలీయములు)

ఉదాహరణాంతరములు —

ఏతైస్త్యం పరుషాక్షరైశ్చ వచనైః దార్మిభ్య మాపాదయ
న్నుద్వేగం జనయన్ జనస్య నితరాం ప్రాప్తాసి మత్సన్నిధిమ్
తీవ్రాఘాతచపేట దారితముఖం సమ్యజ్మహీమండలే
మూర్ఛావిశ్లేథ కాయకాండ వికలం త్వాం పాతయిష్యామ్యహమ్.

నీవు పరుషాక్షరములు గల మాటలతో, నోరు పాతవైచు కొనుచు జనులకు మిక్కిలి యుద్వేగమును గొల్పుచు, నాసన్నిధికి వచ్చితివి అట్టి నిన్ను పెద్ద చెంపదెబ్బచే పగులగొట్టబడిన మోము కలవాడవై మూర్ఛచే శిథిలమైన కళేబరమున రెల్లపోవునట్లుగా భూమిపై పడవేయుదును.

మాలతి . —

ప్రణయ సఖి సలీలా పరిహాస రసాధిగతై
 ర్లలిత శిరీష పుష్పహాననై రపి తామృతి యత్
 వపుషి వధాయ తత్ర తవ శస్త్ర ముపక్షిపతః
 పతతి శిర స్యకాణ్డయమదండ ఇనైష భుజః

(అలం. మహా. సా ద)

ప్రియశుభలు విలాసముగా పరిహాసముగా చేసిన శిరీష
 పుష్పతాడనములచేఁ గూడ బాధజెందుచుండినయట్టి శరీరమును
 వశించుటకై బాణమువేయు నీ శిరస్సున ఈ భుజము అకాలయమ
 దండపాతమువలె పడుచున్నది

శేషి —

నిర్విర్యం గురుశాపభాషణ వశాత్ కిం మే తవే వాయుధం
 సంప్రత్యేవ భయా ద్విహాయ సమరం ప్రాప్తోస్మి కిం త్వం యథా
 జాతోఽహం స్తుతివంశకీ ర్తనవిదాం కిం సారథీనాం కులే
 ఋద్రారాతికృతాప్రియం ప్రతికరో మ్యస్త్రీణ నాస్త్రీణ కిం ?

(విశ్వేశ్వర రసచంద్రికా.)

నేను నీవలె గురుశాపముచే నిర్విర్యమైన యస్త్రము కల
 వాడనా ? నీవలె భయముచే సమరమునకు విముఖుడనై మఱల
 నెట్లో తిరిగివచ్చినవాడనా ? నీవలె స్తుతిపారములు వంశకీ ర్తనములు
 తెలిసిన సారథికులమునఁ బుట్టినవాడనా ? ఋద్రులైన విరోధులు
 చేసిన యపకారమునకు ప్రతిక్రియను నేను గన్నీటితోఁ జేయవలయు
 నేమి ? అస్త్రములతోఁ బ్రతిక్రియ చేయలేనేమి ?

22 ఉన్మాద

విప్రలంభము, మహాపత్తి, పరమానందము మొదలైనవానిచే
 ఆనించినది ఒక వస్తువునందు వత్స్వంతరావభాసము (వత్స్వం

తర భ్రమాత్మకము) చిత్తవృత్తి విశేషము ఉన్నాదము 'ఒక నస్తువు నందు వస్తవంతరావభాసము' అని మాత్రమే లక్షణము చెప్పిన, శుక్తిరజతజ్ఞానమునందు అతివ్యాప్తి తన్నివారణార్థము 'విప్రలంభాదిచే జనించినది' అను విశేషణదశము నివేశింపబడినది శుక్తిరజతాది భ్రమ శుక్తిరజతాదులవలన జనించునది కాదు మందాలభకారాది దోషజన్యము

“ఇష్టజనవిధవనాశా దభిఘాతా, ద్వాతపి త్రకఘోషాత్
వివిధా చ్చిత్తవికారా దున్మాదో నామ సంభవః.

(రసచంద్రిక)

ఇష్టజనవియోగముచేతను, సంపద్వివాశముచేతను పెద్ద దెబ్బచేతను అనేక విధములైన చిత్తవికారముల చేతను వాతపి త్రకఘోషుల ప్రకోపముచేతను నున్మాదము సంభవించును.

ఉన్నాద శ్చిత్తవిభ్రాంతి ర్వియోగా దిష్టనాశనః
వియోగజేతు చేష్టాన్యై ర్ధాననం పరిదేవనం
అసంబద్ధప్రలపనం తయనం సహసోఽస్థితం
అచేతనై స్సహాలాపో నిర్నిమిత్త స్మితాదయః
ఇష్టనాశే కృతే త్వస్మి న్భస్మాదిపరిలేపనం
వృత్తగీతాదిరచనా త్పూణనిర్మాల్యధారణం ”

[రిసార్థవహ]

చిత్త నిభ్రాంతియే ఉన్నాదము. ఇది ఇష్టనాశము మొదలగు వానిచే గల్గును వియోగజమైనచో పరుగెత్తుట, విచ్ఛేదం, అసంబద్ధ ప్రలాపములు చేయుట, పండుకొనుట ఆకస్మికముగా లేచి పోవుట అచేతనములతో సంభాషించుట, నిర్నిమిత్తముగా నవ్వుట ఇష్టనాశ కృతమైనచో ఒడలినిండ బూడిద పూసికొనుటయు వికార

ముగ నృత్తగీతాదుల చేయుటయు గడ్డిగాదములను తల మీద
ధరించుటయు నుండును

ఉదా —

విరహీణి యొక్క యున్నతత

అకరుణ హృదయ ప్రియతమ,

ముంచామి త్వా మితఃపరం నాహమ్

ఇత్యాలాపతి కరాంబుజ

మాదా యాశీజనస్య వికలా సా ”

ఓయి యకరుణహృదయ ప్రియతమా ఇక మీద నిను
విడువను ' అని మనోవికల ఆ విరహిణి సఖ కేలుదమ్మి పట్టుకొని
(అదే ప్రియఁ డనుకొని) అపలపించుచున్నది

ప్రవాసగతుని స్వనాయకావృత్తాంతము నడుగుచున్నవానిని
నాయకుని జూచి సందేశహీణి యొకానొకతె పల్కిన మాట లివి
ఇందు ప్రియుని విరహము విభావము అసంబద్ధవచనము అను
భావము ఉన్మాదము వ్యాధిరూపమే యగుట వ్యాధి యను
వ్యభిచారిభావములో నంతర్భవింపఁ జేయుటయు సంభవమే అట్లు
నను వేటుగాఁ జెప్పట కడమ వ్యాధుల కన్న దీనికి వైలక్షణ్యము -
విచ్చిత్తివిశేషము (చమత్కారాతిశయము) కల దని స్ఫురింపఁ
జేయుటకు

ఉదాహరణాంతరములు —

విదసాలభంజక

శ్యామాం శ్యామలిమానమానయత భోః సాద్విర్రహీకూర్చకైః
మస్త్రం తంత్ర మథ ప్రయజ్య హరత శ్వేతోత్పలానాం శ్రియమ్

ద్రం చూర్ణయత యథాచ్చ కణశః కృత్వా శిలాపట్టకే

స ద్రష్టు మహం యమే దశదిశ స్తద్వక్త్రముద్రాంకితాః

ఓయీ, దట్టమైన మసికుంచెలచే రాత్రిని మఱింత నల్లగా చేయుడు, సిమ్మట మంత్ర తంత్రముల నుపయోగించి తెల్ల కలువల శోభ నపహరింపుడు చంద్రుని తాతిపలకపై నొక్క ఊణ ములో ముక్కలు ముక్కలుగా చేసి చూర్ణము చేయుడు. వీనిచేత నేను దశదిశలును నా ప్రియురాలి నదనముద్రచే ముద్రితమైన వాని నిగా చూడగలుగును.

విక్రమార్వాశి:—

భ్రాతర్విశేష భవతా భ్రమతా సమన్తా
త్రాణాధికా ప్రియతమా మమ వీక్షితా కిం?

(ఝంకార మనుభూయ సానందం)

బ్రూషే కి మోమితి? సఖే, కథ యాశు తస్యే
కిం కిం వ్యవస్యతి? కుతోఽస్తిచ? కీదృశీయం.

అన్నా భ్రమరా! ప్రాణాధిక యగు నా ప్రియను ఎల్లయెడ తిరుగాడుచున్న నీవు చూచితివా? నీయోంకారనాదముచే చూచితి ననుచున్నావా చెలికాడా? అయినచో నామె యేమి చేయదలచు కొన్నది? ఎక్కడనున్నది? ఎట్లున్నది?

23 మ ర ణ ము.

రోగాదిజన్యము మరణమునకు ప్రాకృతికము మూర్ఖాది రూపము మరణము ముఖ్యార్థమైనజీరోద్గమము కాదు ముఖ్య మరణ మన శరీరప్రాణసంబంధము నశించుట అప్పుడు చిత్త మెక్కడ నున్నది? అందుచే ముఖ్యమరణమునకు చిత్తవృత్తిత్వము ఎట్లు సంభవించును? అందుచే ముఖ్యమరణము భావరూపము కాదు

సర్వభావములకు శరీర ప్రాణ సంయోగము కారణము హర్షాది సర్వభావములకు. హర్షాది భావములు కార్యములు హర్షాది

భావములకెల్ల కారణసహవృత్తిత్వము కలదు మరణముఖ్యార్థము శరీర ప్రాణ సంయోగనాశము కావున కార్యము పుట్టుటకు ముందు ఊణముననే శరీరప్రాణసంయోగము - కారణము - నశించును కారణము నశింపఁగా తత్సహవృత్తిత్వము మరణరూప కార్యమున కెట్లు కుదురును? అందుచే భావరూపమగు మరణమున ముఖ్య మరణముగాక తత్త్వాగవస్థరూప మూర్ఛగ గైకొన్న దానికి శరీరప్రాణ సంయోగ సహవృత్తిత్వము కుదురును బావత్వము సిద్ధించును కావ్యప్రదీపమందు అట్లే చెప్పఁబడినది

“జీవ సౌద్యమ నారంభో మరణం పరిక్షీర్తితమ్” అని పైని లక్షణమునందు రోగాది అనుచోట ఆది శబ్దముచే అభిఘాత పతన - దాహోద్బంధన విషాది నిమిత్తములు గ్రాహ్యములు ఉద్బంధన మన ఉచి ప్రియదర్శికా నాగానందములలోఁ బ్రయుక్తము దాహము రత్నావళిలో విషము మాశవికలో ప్రయుక్తములు

అనుభావములు —

అమీ తత్రానుభావాస్య రవ్యక్తాక్షరభాషణం
వివర్ణగాత్రతా మందశ్వాసోక్తి సంభ మిలనం
హిర్యా పరిజనాశ్లేషో నిశ్చేష్టేంద్రియతాదయః (రసార్ణవము)

ఉదా :—

దయితస్య గుణా ననుస్మరంతీ
శయనే సంప్రతి యా విలోకితాసీత్
అధునా ఖలు హంత సా కృశాంగీ
గిర మంగీకురుతే న భాషితాపి

ప్రాణప్రియుని గుణముల ననుస్మరించుచు నెజ్జపై ఇష్టమ వీతన్వి కానఁబడెనో అయ్యో ఆ కృశాంగి సఖ్యాదులు అడిగి పను బదులు మాట పలుక నిచ్చుగించుటలేదు

ఈ పద్యమునందు ప్రియవిరహము విభావము నచన నిన్పత్తి అనుభావము సంపూర్ణవాక్యముచే మరణభావము వ్యజ్యమాన మగుచున్నది ఇట హస్త (అయ్యో) పదము అత్యంత దుఃఖాతిశయమును బోధించుచున్నది కావున మిక్కిలి దుఃఖోపకారక మగును అందుచే ఇట మరణభావము వాక్య వ్యంగ్యమైనను పద వ్యంగ్యమును కూడనై యెంతేని చమత్కారభరితముగా నున్నది దీనిచే పద వ్యంగ్య మైనచో భావము అత్యంతచమత్కారికాదు ' అను కొందఱిమతము పరాస్తమైనది

[శంక] 'దయితస్య గుణా ననుష్ఠరన్తీ' అను దానిచే చరమానన్తయందు ఆ తర్వికి ప్రియగుణవిష్కరణము కలుగలేదు అను నస్తుప్ర వ్యజ్యమానమై విప్రలంభశృంగారమునకో కరుణారసమునకో ఏది చరమాభివ్యక్తమైన దానికి పోషక మగును అందుచే అట్లు చరమాభివ్యక్తమైన రసస్వనికో వస్తుస్వనికో ప్రస్తుత శ్లోకము ఉదాహరణము కారాదా ?

[సమా] అట్లుకాదు ప్రథమాభివ్యక్తమైనను మరణస్వనికే ఇట ప్రాధాన్యము చమత్కారిత్వము చరమాభివ్యక్తము లకుఁగాని ఒకదానివెంటనభివ్యక్త మగుదానికి ప్రాధాన్యములేదు దానికి అగ్రచమత్కారిత్వమునులేదు అందుచే ఇది రసస్వనికి ఉదాహరణము కాదు ఇట నిది ఎఱుంగనగును ఒక్కటే ప్రబంధమునందు మరణాపభావము స్వవ్యంజకమైన వాక్యమునకు వెనుక నింకొకవాక్యము నందు నాయినాయకులలో నొకరి పునరుజ్జీవము వర్ణింపఁబడిన విప్రలంభ శృంగార రసపోషక మగునని పునరుజ్జీవము వర్ణింపఁబడకున్న కరుణార్చనపోషక మగును అని యభిప్రాయము మఱి కవులు ఈ ముఖ్య మరణమును అమంగళప్రాయ మగుటంజేసి ప్రధానముగా

ప్రపంచములను ('రస విచ్ఛేదహేతుత్వాత్ మరణం నైవ నన్యతే')
రసవిచ్ఛేదహేతు వగుటచే మరణము వర్ణింపరాదందుకు

ఉదాహరణాంతరములు :—

అభిఘాతజ మరణమునకు .

“స గతః క్షీణి ముష్ణశోణితార్ద్రః

ఖురదంష్ట్రాగ్ర నిపాత దాంతాశ్చా

అసుభిః క్షణ మిషి తేంద్రనూనుః

విహితామర్షగురుధ్వని ర్నిరాసే ” (భారవి. అం. ౪౫౦)

ఆ వరాహము వేడిర క్తముచే తడిసినదై తీవ్రమైన గిట్టల కొనల
చేతను, కోరల కొనలచేతను చీల్చబడిన శిలలుకలదై నేలపై,
బడి, కొనయూపిరితో క్షణ ముక్కుచుని చూచుచు నసూయచే గొప్ప
ఘర్షణధ్వని చేయుచున్నదై ప్రాణములు వీడెను

ఇట ముఖ్య మరణమే వర్ణితము. మహావీర చరితము తాటకా
మరణము ముఖ్యమే వర్ణితము ఇట ఇది వ్యవస్థ 'శృంగారాశ్రయా
లంబనత్వేన మరణే వ్యవసాయసూత్ర ముపనిబంధనీయమ్ అన్యత్ర
కామచారః" (దశరూపావలోకము) ఎవరి నుద్దేశించి భావము ప్రవ
ర్తించునో వారికి అది ఆలంబనము ప్రియునుద్దేశించి మరణము వర్ణిం
చిన ప్రియుడే మరణమునకు ఆలంబనము ప్రియునుద్దేశించి మరణము
వర్ణించిన ప్రియుడే మరణమునకు ఆలంబనము శృంగారమునందు
ప్రియూప్రియులలో నెవరి మరణమునేని వర్ణింపవలసినచో వ్యవసాయ
మాత్రముగనే వర్ణింపవలెను శృంగారభిన్నస్థలములందు కవికి
స్వాతంత్ర్యము కలదు సాక్షాన్మరణమునుగూడ వర్ణింపవచ్చునని
భావము కాని, దృశ్యకావ్యములందు శృంగారవీరములలో నేదే
నొక్కటి ప్రధానము కావలెనని నియమము కావున అం దే రసము

ప్రధానమైనరూపకమందుచు నాయికనాయకుల ముఖ్యమరణము వర్ణింపరాదు.

ఉదా :— రత్నావలీ నాగానందములందు ఉద్బంధన వ్యసన సాయమే వర్ణితము. మఱి ఎచట పునర్జీవన సంభావన కలదో అచ్చట శృంగారమునందును ముఖ్యమరణము వక్రవ్యము -

ఉదా : కాదంబరియందు పుండరీకుని మరణము

ప్రియదర్శికలో, విషజనిత మరణము :—

ఏమీ మీలయ తీద మఱియుగళం జాతా మమాంధా దిశః
కంఠోఽస్యా ఉపరుధ్యతే మమ గిరో నిర్మాంతి కృచ్ఛాదిమాః
ఏతస్యా శ్శ్వసితం హృతం మమతను ర్ని శ్చేష్టతా మాగతా,
మన్యోఽస్యా విషవేగ ఏవహి పరం సర్వంతు దుఃఖం మయి.

ఈమె రెండు కనులను మాయచున్నది నాకు దశదిశలు అంధకారబంధురము లగుచున్నవి. ఈమె కంఠము రుద్ధమగుచున్నది. నాకు నోట మాట వచ్చుటలేదు. ఈమె శ్వాసవాయువు అగిపోవు చున్నది. నా శరీరము నిశ్చేష్టమైనది ఇది యంతయు విషవేగము వలన సంభవించినది ఇకపై నాకు సర్వమును దుఃఖమయమే యగు నని తలంచు చున్నాను

ఒకానొక నాయక మరణవ్యవసాయము తత్సఫీజనము నాయకునికిఁ జెప్పచున్నది.

సంప్రాప్తేఽవధివాసరే క్షణ మను త్వద్దర్శ్యవాతాయనం
వారంవార ముపేత్య నిష్క్రియతయా నిశ్చిత్త్య కించిచ్ఛిరమ్
సంప్రత్యేవ నివేద్య కేలికురరీః సాశ్రుః సఖిభ్యః శిశో
ర్మాధవ్యాః సహకారకేణ కరుణః పాణిగ్రహో నిష్ఠితః.]

(దశరూపక. హేమ. కావ్యానుకాశన. అలం. మహా.)

నీవు వచ్చెడి గడువుదినము సమీపింపగా నీప్రియ నీ దర్శనము నకే యుగాయము భవనముయొక్క వాతాయనముకొద్దకు మాటికి మాటికేగి కదలక మెదలక కొంతసే పేదో ఆలోచించి నిశ్చయించి తనవిలాసార్థమై పెంచెడి ఆడు గోరునంకలను కన్నీళ్ళు కార్చుచు తన చెలికత్తెల కప్పగించి లేతదగు మాధవీలతకు తీయమామిడికిని దయతో పాణిగ్రహణము నిర్వహించినది

24 వి త ర్క ము

సందేహోద్యనంతరము కలుగునట్టియూహ వితర్కము. అదే నిశ్చయానుకూలము అనగా తొలుత సందేహవిపర్యయ జ్ఞానములు కలుగ, వితర్కమున నవి తొలగి కడకు నిశ్చయాత్మకజ్ఞానము పుట్టును. అందుచే వితర్కము చింతాదులకన్న విలక్షణము.

ఉహో వితర్కః సందేహ విచర్మ స్రత్యయాదిభిః

జనితో నిర్ణయాంత స్యా దసత స్సత ఏవ వా

తత్రానుభావాస్య రమీ భ్రా శిరఃకంపనాదయః

(రసార్థపము)

ఉదా:—

యది సా మిథిలేంద్ర నన్దినీ

నితరామేవ నవిద్యతే భువి

అథ మే కథమస్తి జీవితం

న వినాఽలంబన మాశ్రితస్థితిః

ఆ మిథిలేంద్రీనందిని భూమిపై లేనే లేకపోయినచో, నా జీవిత మిక నెట్లు? ఆలంబనము లేక దాని నాశ్రయించుకొన్నది.

నిలువలేకుండా ఆ వరవర్ణి మైథిలి భూమియందుముమ్మాటికి లేచేని, మఱి నా జీవితము ఎట్లు నిలిచియున్నది? ఏలన, ఆలంబనము లేక (ఆధారములేక) ఆశ్రితము (ఆధేయము) ఎట్లు నిలుచును? ఇది

భగవంతుడు శ్రీరామచంద్రుడు తనలో ననుకొన్న మాట. భూమిలో సీత కలదా? లేదా? సందేహము ఇటు విభావము. భ్రూవిక్షేపము, శిరః కంపనము అంగుళి నాడించుట ఇవి శబ్దోపాతములు కామింజేసి ఊహ్యములు అనుభావములు.

ఇది చింత ఏల కారాదు? అని వచింపరాదు ఏలన చింత నిశ్చయ ప్రయోజకము కావలెనని నియమములేదు ఏలన, సందేహాది నియతపూర్వవృత్తిత్వము దానికి (చింతకు) లేదు, వితర్కమునకో కలదు. సందేహము లేకున్న వెనుక నిశ్చయ మెట్లు కలుగును? వితర్కము నియతముగ సందేహపూర్వకము, నిశ్చయఫలకము ఏమగును? ఎట్లగును? ఇత్యాద్యాకారకము చింత ప్రాయికముగ ఇది యిట్లు కాఁదగును ఇత్యాకారకము వితర్కము ఇట్లు రెంటికిని విషయభేదము కలదు ఇట్లు పర్యవసానవైలక్షణ్యము, విషయ వైలక్షణ్యము కలుగుటంజేసి చింతావితర్కములు భిన్నములు.

[శంక] పై శ్లోకమందు తుదిపాదమున ఆలంబనము లేక ఆశ్రిత స్థితి లేదుకదా అని అర్థాంతరన్యాసము చెప్పఁబడియున్నది కదా ఇటు భావధ్వని యెట్లు?

[సమా] ఇందు అర్థాంతరన్యాసము కూడ వితర్కమునకే అనుకూలము-ప్రోషకము (చింతకుఁగాదు) భూమిలో సీతలేకున్న, రాముఁ డెట్లుండును? అను విశేషము, ఆలంబనములేక ఆధేయమెట్లుండును అను సామాన్యముచే సమర్థింపఁబడుట అర్థాంతరన్యాసము రాముని జీవితమునకు సీత జీవితము ఆధారము అను ప్రతిపాద్యనిషయనిర్ణయమునకుఁ దోడ్పడుచున్నది అందుచే వితర్కధ్వనికే ప్రాధాన్యము. అలంకారమునకుఁగాదు అట్లే అనిర్ణీతరూపము చింత ఇటు తత్సమర్థన ముక్కురలేదు అందుచే దానికిని ప్రాధాన్యము లేదు.

ఉదాహరణాంతరములు:—

చిత్రే నివేశ్య పరికల్పిత సత్త్వయోగాద్
 గూపోచ్చయేన ఘటితా మనసా కృతాను ?
 స్త్రీరత్నసృష్టి రపరా ప్రతిభాతి సా మే
 ఛాతు ర్విభుత్వ మనుచింత్య వపుశ్చ తస్యాః

(గౌం.)

స్త్రీరత్నమైన యీ శకుంతల సృష్టి మిగుల విశిష్టముగనాకు భాసించుచున్నది ఈమె శరీర సౌందర్యమును, బ్రహ్మదేవుని సృష్టి సామర్థ్యమును పరిశీలించి చూడ, గూపనిర్మాణ సావగ్రిని చేకూర్చు కొన్న బ్రహ్మ శకుంతలను చిత్తువులో ప్రవేశపెట్టి, జీవకల్పవము చేసి మనస్సులో కల్పించి నిర్మించెనా యనునట్లు నాకు బోధ పడుచున్నది.

కిం లోభేన విలంఘితః స భరత స్తేనైత దేవం కృతం?
 సద్యః స్త్రీలఘుతాం గతా కి మధవా మాతైన మే మధ్యమా?
 మిధ్యేత న్మమ చిత్తం ద్వితయ మ ప్యర్థోఽనుజోఽసా గురుః
 మాతా తాతకలత్ర మిత్యనుచితం, శంకే విధాత్రా కృతమ్.

ఏమి? ఆ భరతుడే లోభముచే నిల్లు ధర్మము మీరెనా? కావుననే యాతఁ డట్లు చేసెను, లేక మధ్యమాంబయైన కైకేయియే వెంటనే స్త్రీస్వభావజనిత మైన లోభమును పొందినదా? ఈ రెంటిని స్వర్థముగనే నేను శంకించుచున్నాను అన్నయైన భరతుఁ డీ విషయము నంగీకరించునా? కైకేయికూడ మా పితృకళత్రములలో నొకతె. మా మాతృగణముల లోనిది, కావున ఇట్లు తలంచుట తగదు ఇదియంతయు బ్రహ్మదేవుని వ్రాతయే.

అంకం కేపి శశంకిరే, జలనిధేః పంకం పరే మేనిరే,
 సారంగం కతిచిచ్ఛ సంజగదిరే, భూచ్ఛాయ మైచ్ఛన్ పరే
 ఇన్ద్రో యద్దలితేన్ద్రసీలశకల శ్యామం దరీదృశ్యతే,
 తత్ సాంద్రం నిశి పీత మన్దతమసం కుక్షిస్థ మాచక్షుహే
 (ఓల్లసీయ - రసార్ణవము)

చంద్రునిలో దళితమగు నింద్రసీలశకలమునలె నల్లగా నేది
 కన్పించుచున్నదో దానిని కొందరు అంకమని శంకించిరి సముద్రపు
 బుగడ యని కొందఱు భావించిరి కొందఱు సారంగ మని భావించిరి
 మఱికొందఱు భూచ్ఛాయ యనిరి కాని చంద్రుడు రాత్రియందు
 త్రావిన దట్టమైనచీకటియే కుక్షిస్థమై కన్పించుచున్నదని మేమందుము

25 వి షా ద ము

ఇష్టము సిద్ధింపమి రాజునెడ నపరాధము, గురువునెడ నప
 రాధము మొదలగు నిమిత్తముల నుత్పన్నమైనది, పశ్చాత్తాప
 గూఢము అగు చిత్తవృత్తి విశేషము విషాదము

ప్రాచీనుల లక్షణము :—

“ఉపాయాభావజన్మాత్తు విషాదః స త్వరంక్షయః

నిశ్వాసోచ్ఛ్వాస హృత్తాప సహాయాన్వేషణాదికృత్.”

ఉదా :—

కన్లుడు మృతుడు కాఁగా యుద్ధవిజయనిరాశఁ గొని దుర్యో
 ధనుడు తన జీవితమును గూర్చి పలుకుచున్నాడు

భాస్కరసూనా వ స్రం యాతే

జాతే పాండవోత్కలే

దుర్యోధనస్య జీవిత

కథ మపి నాద్యాపి నిర్వాసి !

ఓ దుర్యోధన ప్రాణమా, నీ కన్న వేటుగాని కట్టుడు అన్తంగ
జుడు కాఁగా, హిండుపుత్రులకు ఉత్కర్ష కలుగఁగా, ఇప్పుడు కూడ
మిల్లును తనువు వెడలకున్నావు

ఇందు స్వాపకర్ష పరోత్కర్షల ప్రదర్శనము విభావము జీవిత
నిర్యాణాభిలాష, తదాక్షిప్తము మొగము వంచుకొనుట, నిట్కూర్పులు,
మనస్తాపము మొదలగునవి అరుభావములు ఈ విషాదధ్వనియందే
దుర్యోధనునియొక్క” అనుదానికి అర్థాంతరసంక్రమితవాచ్య
ధ్వని అనుగ్రాహకముగా నున్నది అనఁగా ‘దుర్యోధనునకు’
అనఁగా కేవలము తన్నామకునకు అను వాచ్యార్థము ఇట వివక్షితము
కాదు మతేమన - పదియవోహిణుల ప్రథమను అనక్రవిక్రమం
డను నైన నా జీవితము అను లక్ష్యార్థము వివక్షితము ఆ యర్థాంతర
సంక్రమిత వాచ్యధ్వని దుఃఖాతిశయమునకు న్యంజకముగా నున్నది.
అనఁగా, విషాదధ్వనికిఁ బోషకముగా నున్నది అందుచే దానికి
ప్రాధాన్యము లేదు. విషాద భావధ్వనికే ప్రాధాన్యము కలదు. ఇట
కట్టుడు పోయెనే’ అని దుర్యోధనుడు భయపడె నని త్రాసధ్వనిని
శంకింపరాదు ఏలన, శత్రువీరుల త్రాసలేశమేని దుర్యోధనునకు
సంభవింపదు కావున చింతాధ్వనికూడ శంకింపరాదు. మదేకప్రాణ
మైన కట్టుని వధించిన శత్రువులపైఁ గనిదీర పోరి మడియుముఁ గాక
అని దుర్యోధనుని నిశ్చయము కావున చింత నిశ్చయపర్యవసాయి
కాదు దైన్యధ్వనియుఁ గాదు. సకలసైన్యక్షయ మైనను విపత్తు
గఱించువాఁడు కాఁడు దుర్యోధనుడు (కావున దుఃఖాదిదైన్యవిభా
వము ఇట లేదు అందుచే దైన్య ధ్వని జనింప కారణములేదు) ఓర
రసధ్వనియు కాదు ఏలన మరణమే శరణీకరించుకొనుటచే పరాప
కర జీవితమునకు అతనికి వీరరసస్థాయి యుత్సాహము సంభవింపదు
కావున. ఇట్లు సర్వప్రకారములఁ బర్యాలోచింప ఈ శ్లోకమునందు
భావధ్వనియే ప్రధాన మని నిగ్గు

ప్రత్యుదాహరణము —

భయపడినవాడు ఉత్తరుడు అట్టనునితో నివేదించుకొనుచున్నాడు.

అయి, పనసరయాణాం నిర్దయానాం హయానాం

శ్లఘ గతి మహం నో సంగరం ద్రష్టు మిహే

శ్రుతివివర మమి మే దారయంతి ప్రకుప్య

స్ఫుజగనిభభజానాం బాహుజానాం నినాదః.

ఓయీ, వాయువేగము గలవి నిర్దయములు నైన యీ గుఱ్ఱముల వేగము సడలింపుము నేను యుద్ధముచూడ నిచ్చగింపను మహాకోపాద్ది క సర్పముల సాటి బాహువులు గల యీ క్షత్రియ వీరుల నినాదములు నా కర్ణరంధ్రములఁ బగుల్పుచున్నవి

ఇందు త్రాసమే ప్రతీయమాన మగుచున్నది విషాదము కాది ఇసుమంత ప్రతీతమైననుం గూడ విషాదము ప్రధాన ప్రతీత త్రాసమునకే ఉపస్కారకము అందుచే విషాదధ్వనికి ఉల్లంఘము ఉదాహరణముకాదు

ఉదాహరణాంతరములు :—

వ్యర్థం యత్ర కపీంద్రసఖ్య మపి మే క్లేశః కపీనాం వృధా,

ప్రజ్ఞా జాంబవతో నయత్ర న గతిః పుత్రైశ్చ వాయో రపి

మాగ్ధే యత్ర న విశ్వకర్మతనయః కర్తుం నశోఽపి క్షమః,

సౌమిత్రే రపి పత్నిశా మవిషయ స్తత్ర ప్రియా క్వాపిమే?

(ఉ. రా. 5)

ఎచ్చట కపీంద్రునితోడి సఖ్యము వ్యర్థమగునో, యెందు కపుల శ్రమయెల్ల వృధ యగునో, యెందు జాంబవంతుని ప్రజ్ఞయుఁ బోలేదో, యెచ్చోటికి వాయుపుత్రుడైన హనుమంతుడును జేరుకొన

జేలో, విశ్వకర్మతనయ్యచైన నలుఁడును నెచటికిఁ బ్రోవను
నిమ్మింపలేజో, సామిత్రి బాణములకు గూఢ నెయ్యది యగమ్యమో
ఆ యెచ్చటనో నా ప్రియయైన జానకి యున్నది.

ఏమి కుటిలఘనన చిరుర కలాపేన తన నిబద్ధా వేణీ
మమ సఖదారయతి, దంశతి ఆయసయస్త్రినలె కాలోరగీవహృదయమ్.

ఓ, సఖ, కుటిలమును, ఘనమును చిరురకలాపములో నిబద్ధ
మగు నీ వేళి నాహృదయమును ఆయసయస్త్రినలె, చీల్చుచున్నది,
కాలోరగమువలె కరచుచున్నది. (సా.ద)

న భిక్షా దుర్భిక్షే, పతతి దురవస్థా కథ మృణం
లభస్తే? కర్మాణి ద్విజపరివృణాన్ కారయతి కః?
అదత్వాపి గ్రాసం దినపతి రసా వస్తమయతే,
క్వ యామః? కిం కుర్మో? గృహిణి గహనో జీవనవిధిః.

(రసరత్న ప్రదీపి)

దుర్భిక్షము వచ్చినపుడు బిచ్చము దొరకదు దురవస్థ వచ్చి
పడును. ఋణము లభించుట ఎట్లు? బ్రాహ్మణోత్తములచే కర్మల
నెవ్వరు చేయింతురు? గ్రాస మీయకయే, ఈ దినపతి అస్తమించు
చున్నాడు గృహిణి, ఎచ్చటికి పోదు మేమి చేయుదుము జీవనవిధము
కీష్టమై పోయినది.

26. బొత్తు క్యము

‘ఇప్సజే తల్లాభము నాకుఁ గలుగగాక’ అను నుత్పలేచ్చ
బొత్తుక్యము ఇట ఇప్తవిరహాది విభావము త్వర, చింత (చిత్త
తాపము, స్వేదము దీర్ఘనిశ్వాసము) మున్నగునవి అను
భావములు.

అట్లే ప్రాచీన లక్షణము :—

“సంజాత మిష్టవిరహో దుర్దీప్తం ప్రియసంస్మృతేః
నిద్రయా తద్వయా గాత్రశౌరవేణ చ చింతయా
అనుభావిత మాఖ్యాత మాత్సుక్యం భావకోవిదైః”

ఇష్టవిరహము అలంబనవిభావము ప్రియ సంస్మృతి ఉద్దిపన
విభావము. నిద్ర, తూగు ఒడలుబరువు, చింత అనుభావము
లైన చిత్తనృత్తివిశేషము ఔత్సుక్యము.

‘ఔత్సుక్యం వాంఛితార్థస్య లాభే కాలాసహిష్ణుతా ”

వాంఛితార్థలాభమున కాలవిలంబనము సహింపక పోవుటనే
ఔత్సుక్యమందురు.

ఉదా :—

నిసతద్భాష సంరోధ ముక్తా చాంచల్యతారకమ్
కదా నయననీలాబ్జ మాలోకేయ మృగీదృశః

జాలువారు కన్నీటిని ఆపుటచే చాంచల్యము వీడిన కనీనికలు
(తారకలు) కలదైన యా యేణీనయన నయననీలాబ్జములను
ఎప్పుడు చూతునో కదా.

ఇట ప్రియానన దర్శనమునం దుత్కటే చ్ఛానూపము ఔత్సు
క్యము ప్రధానముగా ప్రతీయమాన మగుచున్నది.

ఉదాహరణాంతరములు :—

ద్విత్యైః పాణిసరోరుహం, త్రిచతురై ర్ధమ్మిలమాల్యవ్రజః
కంగా న్నౌక్తికవల్లరీ స్తదనుచ క్షిప్తా పదైః పంచపైః
హిత్వా భారపరంపరా మపి జవాత్ త్వాం దేవ సంవీక్షితం
తన్వంగీ నిరపాయ మధ్వని ఘనం శ్రోణీభరం నిందతి

(అలం. మహాదధి)

ఓ స్రహూ అయ్యింతి మిమ్ములను చూడగోరి బయలుదేరి
 వేగముగ వచ్చుచు రెండు మూడడుగుల వైచి చేతియందలి లీలార
 విందమును, మూడు నాలు గడుగులు వైచి కొప్పులోని పూలదండ
 లను, అయిదాడడుగులను వైచి కంఠమునందలి ముత్యాలహారమును
 తీసివేయుచు నిట్లు భారపరంపరను మార్గమందు తగ్గించుకొనియు
 నప్పటికిని తొందరగా రాలేక మిక్కిలి గొప్పదగు తన నితంబ
 భారమును నిందించుకొనుచున్నది

రత్నావళిలో వత్సరాజుయొక్క సాగరికా సమాగమోత్సవము

తీవ్రస్మర సంతాపో న తథాచా బాధతే యథా ప్రాప్తే

తపప్రప్రావృషి సుతరా మభ్యర్థ జలాగమా దివసః

తీవ్రమైన స్మరసంతాపము చివరలో బాధించిపట్లు మొట్ట
 మొదట నంతగా బాధింపదు వర్షాకాలమున నేఘములు
 ముసురుకొనుటకుఁ బూర్వదివసమునందు ఉక్క యెక్కువపోయును
 గదా!

27 ఆ వే గ ము

అనర్థాతిశయ జనితము సంభ్రమాఖ్యము చిత్తవృత్తి విశేషము
 ఆవేగము. అనుకొనని యనిష్టసంఘటనములచే నుత్పన్నమైన
 సంభ్రమ మను చిత్తవృత్తి - ఉద్వేగాపరపర్యాయము - ఆవేగము.

సా. దర్పశోక్ లక్షణము :—

ఆవేగః సంభ్రమ స్తత్ర హర్షజే పిండితాంగతా
 ఉత్పాతజే స్రస్థతాంగే, సూమాద్యాకులతాఽగ్నిజే
 రాజవిద్రవజాదేస్తు శస్త్ర నాగాది యోజనమ్
 గజాదేః స్తంభ కంపాది పాంసాద్యాకులతానిలాత్

‘అవేగ మనఁగా సంభ్రమము. అది హర్షజ మగునేని ఒడలు సంకుచిత మగును, ఉత్పాతప్రభవమేని అంగమందు స్రస్థ కలుగును. అగ్నిజమేని పొగ లోనగువానిచే కలతపడుట కలుగును. పరరాజులధాటి లోనగు కారణములవలన సంభవించినదేని అయుధములను ఏనుగు లోనగువానిని సమకూర్చుకొనుట కలుగును. గజాదిజమైన స్తంభకంపాదులం గలిగించును వాతజమేని ఘాత్యాదుల చేత కలతం జెట్టును.

“ఇత్యేషాష్టవిధో జ్ఞేయ ఆవేగః సంభ్రమాత్మకః
స్థైర్యోత్తమ మధ్యానాం నీచానాం చోపసర్పణాత్”
‘ఏతేస్య రుత్తమాదీనాం మనుభావా యథోచితమ్”

(విశ్వే. రూచంద్రిక) (రసార్ణవ

ఉదా :—

రాముడు యుద్ధమునకు రాఁగా రావణ బాఠశాలలు ఆవేగముతో నిల్లు తలపోసిరి :—

లీలయా విహితసింధుబంధనః

సోయమేతి రఘునందనందనః

గర్వ దుర్విలసితో దశాననః;

కుత్ర యామి నికటే కులక్షయః ?

అనలీలగా సముద్రమునకు వారధికట్టి ఇదే వీడు వచ్చుచున్నాడు రఘునందనుడు, దశానను, దన్ననో నిజపరాక్రమ గర్వ దురభిమానిగా నున్నాడు. ఎక్కడికి పోవుదును ? కులక్షయము దాపురించినది ఇది మండోదరి తనలో, దలపోసికొనుమాట. ఇందు రఘునందనుని యాగమనము విభావము. ఎచటికి పోవుదును ? అనుదానిచే వ్యక్తముచిత్తస్థైర్యాభావము (చాంచల్యము) అనుభావము

భానము ఇట చింత స్రావణముగా న్యక్తమగుచున్నది' అనరాదు ఏచటికి పోవుదును ? అని స్ఫుటముగాఁ బ్రతీతమగు ఘైర్యాభావముచే ఉద్వేగము ప్రతీతమైనట్లు చింత స్రవణముగటలేదు మఱియు స్రావణముగు నావేగముయొక్క చర్వణయందు అస్రావణముగు చింతయు పరిపోషకముగా విషయ మగుచున్నది అందుచే ఇది చింతాధ్వనికే గాక, ఆవేగధ్వనికే లక్ష్యము.

ఉదాహరణాంతరము :—

నృసింహుని యావిర్భావముచూచి హిరణ్యకశిపుని యావేగము. కిం కిం ? సింహ స్తతః కిం ? నరసదృశవపు క్షేన చిత్రం గృహీతో నై వేద్యోఽపి జీరోఽద్భుత ముపనిషత్ స శ్య సంప్రాప్తవన శస్త్రంశస్త్రం న శస్త్రీ త్వరిత మహాహ హా కర్కశత్వం నఖానాం! ఇథం దైత్యాధినాథో విజనఖకులిశై క్షేన భిన్నః స పాయాత్.

ఏమేమి ? సింహము అయిన నేమి ? నరసదృశశరీరము, ప్రభూ! చిత్రమైన శరీరము గైకొన్నదే (అవును) ఇట్టి ప్రాణి యింకొకటి లేదు అద్భుతము డాయుచున్నదే చూడు, రానేవచ్చి నది శస్త్రము శస్త్రము ఇది శస్త్రము కలదికాదు అహో త్వరగా (తెండు) అబ్బా గోళ్ళవాడి ! ఇట్లు తన నఖకులిశముల నెనడు రాక్షసరాజును హిరణ్యకశిపుని చీల్చెనో వాడు రక్షించుగాక (హేమ. కావ్యాను.)

కైలాసాద్రా వుదస్తే ప్రమథపతిగణే ఘూల్లసత్కౌతుకేషు క్రోడం మాతుః కుమారే విశతి విషముచి ప్రేక్షమాణే సరోషమ్ పాదావప్తంభ సీదద్వపుషి దశముఖే యాతి పాతాళమూలం క్రుద్ధో ష్యాశిష్టమూర్తిః ఘనతర ముమయా పాతహృష్టిశివోవః (క్రియబలక—రిసర్గవ.)

కైలాస పర్వతము పైకెత్తబడగా ప్రమథగణములెల్లరు వింత
నొంది కుతూహలముతో చూచుచుండిరి కుమారస్వామి భీత్తి
యచ్చుయొడిలో మారెను శివుని కంఠమున నున్న సర్పరాజు సరోష
ముగాఁ జూచుచుండెను పర్వతము నెత్తుచున్న రావణుడు కాలిపట్టు
వదలి బడలిన శరీరముతో సాతాశమునకు దిగబడిపోవుచుండెను
ఇట్టి స్థితిలో క్రుద్ధుడయ్యు ఉమాదేవిచే సమాశ్లిష్టయై హర్షాత్మకుడై
యున్న శివుఁడు మిమ్ముఁడ్రోచుగాత

రత్నావళిలో, వానరావేగ వర్ణనము :—

సప్తం నర్వవరైః మనుష్య గణనాభావా దసాస్య త్రపా
మస్తః కంచుకి కంచుకస్య విశతి త్రాసా దయం వామనః
పర్యంతాశ్రయిభి ర్నిజస్య సదృశం నామ్నః కిరాతైః కృతం
కుజ్ఞా నీచతయైవ యాన్తి శనక్తై రాత్మేక్షణశంకినః

ఆ సమయమున వానరము భయముచే పరుగెత్తుకపుడు
మనుష్యులలో గణనము లేకపోవుటచే నపుంసకులు (కొజ్జాలు) పాతీ
పోయిరి ఈ మఱుగుజ్ఞ సిగ్గువీడి కంచుకునియొక్క కంచుకము లోపల
దూకుచున్నాడు చుట్టునున్న కిరాతులు తమపేరునకుఁ దగినట్లుగా
కీయను శబ్దము చేయుచుఁ బాతీపోయిరి గూనివాండ్లు ఆకోతి తమ
నెక్కడ చూచునో యను భయముచే మఱియు వంగినంగి
నెమ్మదిగా పోవుచున్నారు

రత్నావళి నాగానందములలో నాయుకోద్భంధన ప్రయత్న
మున నాయకుని యీవేగము రత్నావళిలో వహ్నివేగము.—

అల మల మతి మాత్రం నాహసే నామునా తేః
త్వరిత మయి విముంచ త్వం లతాపాశ మేతత్
చలిత మివ నిరోద్ధం జీవితం జీవితేశే
క్షణ మిహ మమకంఠే బాహుపాశం నిధేకి

(అలం మహాదళి)

వలదు నీ కిట్టి సాహసము వలదు ఈ లతాపాశమును వీడుము,
జీవితేశుని చలితమగు ప్రాణమును నిరోధించుటకో యనునట్లు
నా కంఠమున తీణము బాహుపాశమును సారింపుము.

విరమ విరమ వహ్నే ముంచ గూమానుబంధం
ప్రకటయసి కి ముచ్చై రర్పించాం చక్రవాలమ్
విరహహుతభుజాహం యో నదగ్ధః ప్రియాయాః
ప్రలయదహనభాసా తస్య కిం త్వం కరోసి!

ఓయి అగ్ని మానుకొనుము పొగలు గ్రమ్మకుము ఆ
జ్వాలల చక్రవాళమును విజృంభింపజేయుదువా యేమి? ప్రళయాగ్ని
శైత్యము కలిగిన ప్రియురాలి విరహాగ్నికూడ నన్ను దహింపనేర
డయ్యెను. ఇట్టి వానిని నీ వేమి చేయగలవు?

నఖలు నఖలు ముగ్ధే సాహసం కార్యమిదృక్
వ్యపనయ కర మేతం పల్లవాభం లతాయాః
కుసుమ మపి విచేతం యో న మస్యే సమర్థః
కలయతి స కథం తే పాశ ముద్బంధనాయ

ముగ్ధురాలా! వలదు. ఇట్టి సాహసకార్యము వలదు లతల
నుండి పల్లవాభమగు నీ చేతిని తొలగింపుము పూవును కోయుటకైన
సమర్థ మని యనుకొనుటకు వీలులేని నీ చేయి, ఉరిత్రాడు నుపయో
గించుట కెట్లు తగియున్నది?

28 జ డ త

చింత, ఉత్కంఠ, భయము, విరహము, ఇష్టానిష్ట దర్శన
శ్రేవణాదులు మున్నగువానిచే జనించునది, అవశ్యకర్తవ్యార్థాను
సంధానశూన్యము నగు చిత్తవృత్తివిశేషము జాడ్యము ఇది
మోహమునకు ముందు వెనుకల నుండును.

అట్లే ప్రాచీనులు చెప్పిరి —

కార్యావివేకో జడతా పశ్యత శ్శృణ్వతోఽపివా
తద్విభావాః ప్రియానిష్ట దర్శన శ్రవణే రుజా
అనుభవాస్త్వమీ తూష్ణీంభావ విస్మరణాదయః
పూర్వం పరతో వా న్యా న్మోహో దితి విదాం మతమ్”

[‘అప్రతిపత్తి ర్జడతా స్యా దిష్టానిష్ట దర్శన శ్రుతిభిః
అనిమిషనయన నిరీక్షణ తూష్ణీంభావాదయ స్తత్ర]

(విశ్వే. రస చం)

చూచుచున్నను వినుచున్నను కర్తవ్యమునుగూర్చిన జ్ఞానము లేకపోవుట జడత దాని విభావములు ప్రియాప్రియులలో నెవరివేని యనిష్ట శ్రవణాదులు రుజ (దుస్సహపీడ) (ఇష్టదర్శన శ్రవణాదులును ఒక్కొక్కప్పుడు విభావాదు లగును) అనుభావములు మిన్నకుండుట మఱపు రెప్ప యార్పకచూచుట అనిరీక్షణము మున్నగునవి అది మోహమునకు ముందును వెనుకను నుండునని రసవేత్తల యభిప్రాయము

ఉదా. —

విరహాణియొక్క సహచరిమాటలు:—

యదనధి దయితో విలోచనాభ్యాం

సహచరి దైనివశేన దూరతోఽభూత్

తదనధి శిథిలీకృతో మదీయైః

అథ కరణైః ప్రణయో నిజక్రియాను

ఎది మొదలు ప్రియుఁడు దైవసశమున నా కనులకు దూరమాయెనో అది మొదలు నా చక్షుఃశ్రవణాదీంద్రియములకు తమ తమ వ్యాపారములందు ప్రేమ సడలినది. [చక్షువునకు సుందరరూప

సందర్శనప్రేమ సడలివది శ్రవణమునకు మంజులశబ్దశ్రవణప్రేమ సడలివది. ఇట్లు అన్యేంద్రియములకును.]

ఇట్లు ప్రియావిరహము విభావము, చక్షుః శ్రవణములు తమ వ్యాపారములందు చాక్షుషాది స్రవ్యక్షజ్ఞానములందు స్రవణము యొక్క శిథిలీకరణము అనుభావము జడైతువు మోహమునకును భేదము కలదు అది ఎట్లగు మోహమునందు చక్షురాదులచే చాక్షుషాదిజ్ఞానము పుట్టనే పుట్టదు. ఏలన సముచితవ్యాపారములు ఇంద్రియములకు ఉండనే యుండవు మఱి జడతయందు అట్లు కాదు. ఇంద్రియవ్యాపారము లుండును. కాని శిథిలములుగా నుండును. అందుచే చాక్షుషాదిజ్ఞానములు పుట్టును కాని అవి ప్రకారవిశేష వైశిష్ట్యముతో జరింపవు అనగా విశేషములతోఁ గూడిన వానిగా తెచ్చ గ్రహింప నేరకుండును. సామాన్యరూపప్రమితి యుండునని భావము. ఇట్లు కార్యభేదమును బట్టి వస్తుభేదము కలదు. అందుచేతనే ఉదాహరణ శ్లోకమున 'శిథిలీకృతిః' అని చెప్పబడినది 'త్యక్తః' అని చెప్పబడలేదు.

[రసచంద్రిక యందును విశ్వేశ్వరుడు ఈ నైలక్షణ్యమును గ్రహించినాడు. 'మోహే చాక్షుషాదే రినుత్పత్తిశేష. ఇహయ తదుత్పత్తౌ పపి ప్రకారవిశేషావగాహనం బాహుల్యగ్రావశ్యేతి విశేషః అని.]

ఉదాహరణాంతరములు:—

ఇష్టస్పర్శనమనః—

వినిశ్చేయం శక్యో - సుఖ మితివా దుఃఖ మితివా,
విబోధో నిద్రావా, కిము విషవిరహః? కిము మదః?
తవ స్పర్శే స్పర్శే మమహి పరిమూర్ఖేంద్రియ గతో
వికార త్చైతర్యం భ్రష్టమితి, సమున్మాదమితి చ

(ఉ. రా. ౪.)

నే నిది సుఖమో, కుఃఖమో, విభోధమో నిద్రయో
విషప్రసరణమో, మదాతిరేకమో, నిర్ణయింపలేకున్నాను నీ స్వర్క
సోకిన ప్రతిపర్యాయము, ఒకానొక యావేశము నా యింద్రియగః
మును మూఢ మొనరించి చైతన్యమును హరించుచున్నది ఉజ్జీవింప
చేయుచున్నది గూడ

ప్రశోచ్ఛితనం ను హరిచందనపల్లవానాం

నిష్పీడితేనుకరకందలజో ను సేకః

ఆత ప్రజీవితతోః పరితర్పణో నే

సంజీవనౌషధరసో ను హృది ప్రసక్తః

దుఃఖములచే దగ్ధప్రాయమగు జీవితవృక్షము గల నాకు
నాప్యాయనకరముగ హృదయము సమార్ద్ర మగుచున్న దిదియేమి?
హరిచందన పల్లవముల రసప్రావమా? బాగుగా పిండబడిన చంద్రుని
కిరణలవముల రససారమా? సంజీవనౌషధి రసప్రసరణమా?

స్వర్కః పురా పరిచితో, నియతం స ఏష,

సంజీవనశ్చమనసః పరిమోహనశ్చ,

సంతాపజాం సపది యః ప్రతిహత్య మూర్ఛా

మానందనేన జడతాం పున రాతనోతి (ఉ రా. చ)

ఈ స్వర్కము పూర్వము పరిచితమైనది నిక్కముగా నిది
శరీరమునకు జీవము పోయుచు మనస్సును పరవశము చేయుచున్నది.
అంతియేకాక సంతాపజనిత మగు మూర్ఛను తొలగించి, యానంద
పారవశ్యముద్వారా తిరిగి జడతను చేకూర్చుచున్నది.

తటస్థం నైరాశ్యా దపిచ కలుషం విప్రియవశా

ద్వియోగే దీర్ఘస్మిన్ ఝటితి ఘటనోత్తంభిత మివ

ప్రసన్నం సౌజన్యా, ద్దయిత కరుణైర్గాఢ కరుణం

ద్రవీభూతం ప్రేమ్నా తవ హృదయ మస్మిన్ క్షణ ఇవ

(ఉ రా. చ)

నీ హృదయము నైరాశ్యముచే నుదాసీనమై నిష్కారణపరి
త్యాగముచే కలుషితమై ప్రియుని సౌజన్యమువలన ప్రసన్నమై
ప్రియుని దుఃఖములచే గాఢకరుణమై యీ క్షణములో కరగిపోవు
చున్నదా యనున ట్లుండెను.

29. ఆలస్యము

అతితృప్తి గర్భధారణము, వ్యాధి శ్రమ, మున్నగు వానిచే
జనించినది క్రియాకరణమున కున్ముఖము కానిది అగు చిత్తవృత్తి
విశేషము [క్రియామాంద్యరూప చిత్తవృత్తివిశేష మొండె]
ఆలస్యము

కార్యకరణమున నిట అసామర్థ్యములేదు 'గ్లాని' యందు
అసామర్థ్యము కలదు అందుచే నిది గ్లాని కన్న భిన్నము. ఇట కార్య
నిర్వాహ వివేకమునకు లోటులేదు అది జడతయందుఁ గలదు
అందుచే నిది జడతకన్న భిన్నము ఇట్లు ఆలస్య గ్లాని జడతలయందు
మూడింటను కార్యకరణ రూపము అనుభావము తుల్యమైనను ఆల
స్యమునకు ఉక్తరీతి గ్లాని జడతలకన్న భేదము కలదు

ఉదా .—

నిజలాం రజనీం ప్రియేణ దూరా

దుపయాతేన విబోధితా కథాభిః

అధికం న సారయామి వక్త్రం

సఖి మాజల్ప తవాయనీ రసజ్ఞా

రాతిరియెల్ల దూరమునుండి వచ్చిన ప్రియునిముచ్చటల వినుచు
మేలుకొనుటతో గడచిపోయినది అందుచే సఖి నీకో అధికము చెప్పు
టకు ఇప్పుడు శక్తురాలను కాను ఊరక వదరకు నీకు నోరు నొప్పి
లేదు నీ నాల్గ్ అయోమయము (ఇనుపది)

ప్రియుడను నచ్చిన నాటి మఱునాడ మాటిమాటికి రాత్రి
వృత్తాంతమును గూర్చి యడుగుచున్న సఖ్యో రజనీజాగరణజని
తాలస్యము క ఒకానొకతె పల్కినమాట

ఇట రజనీజాగరణము విభావము అధిక సంభాషణ
భావము అనుభావము ఆలస్యమునకును జడతకును పూర్వోక్త భేదము
గాక ఇంకొక భేదమును కలదు జడత మోహపూర్వమో పరమో
అగుట నియతము ఆలస్యమున నది ఉండదు

[శంక] పై యుదాహరణమున 'కథాభి' ముచ్చటలతో
అను శబ్దము స్వార్థమును బోధించి కృతార్థము కాలేదు ఏలన
నాయక 'నేల్కొని యుంటిని' - మాటలచే నేల్కొని కడపుట
ఉపపన్న నే యైనను దూరమునుండి చిరకాలాగతుడైన ప్రియునితో
రాతిరెల్ల మాటలతో ప్రియురాలు కడపిపుచ్చట అను నర్థము అనుప
పన్నము అందుచే 'కథా' (ముచ్చట) శబ్దమునకు 'సురత
వ్యాపారశ్రమచే' అను నర్థము లెన్న అది లక్ష్యార్థము లజ్జచే
నాయకకు అవివక్షితము - అవివక్షిత వాచ్యము సురతరూపమగు
నవివక్షిత వాచ్య (లక్ష్యార్థముచే) శ్రమభావము ప్రతీయమాన మగు
చున్నది దానికే ఇది యుదాహరణమగుగాక అని శంకాగ్రంథము

[సమా] శ్రమ ఆలస్యమునకు జనకము సురతశ్రమచే
ఇట ఆలస్యము కలిగినది అందుచే శ్రమ ఆలస్యమునకు పరిపాక
మగును స్రావణముకాదు ఆలస్యము శ్రమజన్య మగుటంజేసి
శ్రమయు వ్యజ్యమాన మగుచున్నది అది అనివార్యము శ్రమాల
స్యము లెల్ల చోటుల సంకీర్ణములుగ నుండును ఆలస్యమునకు విభావ
భేదము చెప్పి ఏమి ఫలమున్నది? అతితృప్తి విభావములచే
గల్గిన యాలస్యము శ్రమజనితాలస్యము వివి కవిషయముగా
నుండును అదే శ్రమ సంకీర్ణముగా నుండును అది తద్వైలక్షణ్యము

30 అ సూ య

పరోత్కర్షాజన్యము పరనిందాదికారణము నగు చిత్తవృత్తి
విశేషము అసూయ దీనినే అపహానము అపహింసిత అని న్యనహ
రింతురు

పరోత్కర్ష దర్శనము విభావము పరనింద (పరదోషోద్ఘాట
నము) ఆదిశబ్దముచే బామలు చిత్తించుట అనన్య బాడుగఱచుట
మున్నగు క్రోధేంగితములు అనుభావములు

ఉదా .— రామోత్కర్షను సహంపని రాజుల మాటలు

కుత్ర శైవం ధను రిదం? క్వచాయం ప్రాకృతః శిశుః ?

భంగస్థు సర్వసంహర్తా కాలేనైన వినిర్మితా

శివ సంబంధమైన యీ విల్లెక్కడ ? ప్రాకృతుడు ఈ పసి
నినుఁ గెక్కడ ? సర్వసంహరకమైన కాలమే ఈ చాపమును భగ్న
మొనర్చినది ఇది హరధనుర్భంగ మొనర్చిన రాముని లోకాతీత
పరాక్రమమును సహంపని యచ్చటి రాజుల మాటలు ఇట సర్వో
త్కృష్టము శ్రీమద్దాశరథి బలమును జూచుట విభావము ప్రాకృత
శిశు పదగచ్ఛమైన నింద అనుభావము ఇది శుద్ధాసూయకు
ఉదాహరణము

ఇదే అమర్షసంకీర్ణాసూయకు ఉదాహరణము —

ఉదయించుచున్న చంద్రుని మేఘచ్ఛాదితుని జూచి ఒకా
నొకడు బ్రహ్మను నిందించు చున్నాడు —

తృష్ణాలోల విలోచనే కలయతి ప్రాచీం చకోరవ్రజే
మానం ముంచతి కించ కైరవకులే కామే ధను ర్భవతి
మానే మానవశీజనశ్య సపది ప్రస్థాతుకామే ౭ ధునా
ధాతః, కిన్ను పిఘా విఘాతు ముచితా ధారాధరాడంబరః

సామంసముయమున కూర్పుదిక్కును చోరసముదయము వెన్నెల త్రావుటకు ఆశావిరోలలోచనములతో చూచుచుండగా మఱి కుముదసముదయము ముచుపటి మౌనముద్రను (మూఁతి ముడుచుకొని యుండుటను) ఉజ్జగించుచుండ కాముఁడు నిజ చాపము సజ్జీకరించుచుండ మానినుల యలుకలు అప్పుడే నలస రోన గవ్వకించుచుండ, ఇప్పుడు ఓ విధాతా చందురునికి మేఘా చ్ఛాదనము కలిగింప నీకు తగవా?

ఇచట సైతము విధాతయొక్క విశృంఖలతాదిదర్శనము విభానము అనుచితకారిత్య నిందోద్ఘోషణము అనుభావము వీనిచే విధాత్రాలంబనము (విధాతృవిషయకము) కవిగతాసూయ న్యక్త మగుచున్న దని చెప్ప శక్యము అట్టైనను అది శుద్ధముగా — అసంకీర్ణముగా — అభివ్యక్తమగుట లేదు మఱి తనతో తుల్య మగు కార్యకారణములు గలుగుటంజేసి తనతో సమకాలమునందే అభివ్యక్త మగునట్టి యమర్షముతో శబిరతమై (సంకీర్ణమై) యే అసూయ ప్రతీయమానమగుచున్నది వివిక్తముగా (శుద్ధముగా) కాదు విధాత యపరాధమున కవికి అమర్షము అభివ్యక్త మగునట్లు భగవంతుఁ డగు శ్రీరాముని యపరాధ మొందు లేదు కావున వీరు లందును శ్రీరాముని గూర్చి యమర్షము అభివ్యక్తమగుట లేదు అందుచే మొదటిది (కుత్రశైవమనునది) శుద్ధాసూయోదాహరణము

[శం] అచటగూడ శివధనుర్భంగమే రాముని యపరాధ మనుకొనఁగూడదా?

[సమా] మహాన్నతక్రియానిర్వర్తనము వీరులకు స్వభావము కదా అందుచే శైవధనుర్భంగము మహావీరునకు శ్రీరామునకు స్వభావము కాని అపరాధము కాదు. శ్రీరామునియందు

అపరాధము లేకున్న రాజలయందు అమర్ష ముండుటకు నిమిత్తము లేదు అసూయ యుండుటకు నిమిత్తము కలదు అందుచే అసంక్షోభము అసూయాధ్వనియే కలదు.

[శం] రెండవపద్యములో అప్రస్తుతము చంద్రవృత్తాంతము ఏవనిో రాజకుమారునకు ఉత్కర్షము కలుగనుండ అది పోయి ఆకస్మికవిపదాపతనము ప్రస్తుతము ఇట చంద్రవృత్తాంతాప్రస్తుతాభిధానమున రాజకుమార వృత్తాంతము అను ప్రస్తుతము గవ్యమగుచుండుటంజేసి అప్రస్తుతప్రశంసాలంకారము కలదు దానివలన ప్రస్తుత రాజకుమారవృత్తాంతము అను వస్తువు వ్యక్తమగుచున్నది కావున అందుచే వస్తుధ్వనియే కలదు అసూయాధ్వని లేదు

[సమా] అట్లనరాదు రెండు ధ్వనులు నుండుగాక. వానికి విరోధము లేదు. [రెండును పరస్పరసాపేక్షకము లగునేని సాంకర్యము వైరపేక్ష్యమున సంసృష్టి] విరోధము నంగీకరించిన, మహావాక్యధ్వనికి [సమస్తప్రధాన వ్యంగ్యమునకు] అవాంతరవాక్య (ప్రధాన) ధ్వనులతోడను, ఆ యవాంతరవాక్యధ్వనులతో పద ధ్వనులతోడను సామానాధికరణ్యము లేకపోవలయును అనగా సంకరసంసృష్టిరూప వ్యవహారమున ఏకప్రబంధగతములై యుండుట ఎచ్చటను లేకయే పోవలసివచ్చును అది ఆలంకారికమర్యాదకు విరుద్ధము. ఏలన ఆలంకారికులు ధ్వనుల సాంకర్యమును సంసృష్టికి అంగీకరించియున్నారు అందుచే ప్రస్తుత శ్లోకముల రెండు ధ్వనులుండుట అనుచితము కాదని సారము

32 చ ప ల త

అమర్షాది జన్యము వాక్పాఠ్యుష్యాది జనకము నగు చిత్తవృత్తి విశేషము చపలత.

ప్రాచీనులును అట్లే లక్షణము చెప్పిరి —

అమర్ష ప్రాతికూ య్యేర్వ్యా రాగ ద్వేషాశ్చ మత్సరః
ఇతి యత్ర విభావాస్య రనుభావాస్తు భర్తృనమ్
వాక్పాపష్యం ప్రహారా శ్చ తాడనం వధ బంధనే
తచ్ఛాసల మనాలోచ్య కార్యకారిత్య ముచ్యతే

ఎందు అమర్షము ప్రతికూలత ఈర్ష్య రాగద్వేషములు
మిచ్చరము ఇవి విభావములో జెదరింపు వాక్పాపష్యము ప్రహ
రాము తాడనము వధ బంధనము ఇవి అనుభావములో ఆచిత్ర
వృత్తి విశేషము చపలత యక్తాయుక్త మాలోచింపక పని చేయుట
దాని స్వరూపము

ఉదా .—

హిరణ్యకశిపుఁడు ప్రహ్లాదునితో నుచువుట —

అసితవ్రత పాపాత్మన్ మైవం నే దర్శయాననమ్
ఆత్మానం హస్తు మిచ్ఛామి యేన త్వమసి భావితః

పాపాత్మా శత్రుసేవానిరత నా కింక సీమెగము చూపకు
నీవు ఆత్మజుడ వైన కతమున నేను ఆత్మహత్య కిచ్చగించు
చున్నాడను

భగవంతుడగు నారాయణునందు అనురక్తిని విఘటపఱుప
నుపాయము గానక ప్రహ్లాదునితో హిరణ్యకశిపుడు పలికిన మాట లివి
భగవద్వేషాజ్ఞితము పుత్రిద్వేషము విభావము ఆత్మహత్యేచ్ఛా
పరుషనచనము అనుభావము ఇట హిరణ్యకశిపుని వర్తనమునందు
అమర్ష ధ్వనియే కలదు చపలతాధ్వని కాదు అని వచింపరాదు
ఏలన భగవంతునియందు ప్రహ్లాదుని యనురక్తి (ప్రాచీనము) కావున
తెజస్వము హిరణ్యకశిపుని ప్రహ్లాదవిషయకామర్షమును ప్రాచీ

నమే కావలయును అమర్షము వలననే హిర్యాకశిపుని యాత్మ వధేచ్ఛ పుట్టిన దనుచో ఇంతకాలము ఆ కారణమున్నను (ఆ యాత్మ వధేచ్ఛ) కార్యము పుట్టకపోవుటే? ఇప్పుడు నవీనముగ నది పుట్టిన దగుటచే ప్రాచీనము అమర్ష తత్కారణ మనరాదు తొలి సారి క్రొత్తగాఁ బుట్టిన కార్యమునకు క్రొత్త కారణమే వలయును ప్రాతది అమర్షము ప్రయోజకము కానేరదు అట్టి క్రొత్త కారణమే చపలత అది ప్రాచీనమైన యమర్షకన్న విలక్షణ మైనదే. అద్య తమైన యాత్మవధకారణముగా పనికి నచ్చినదే సిద్ధించుటచే - ఇందు చపలతార్థనియే అమర్షార్థని కాదు

[శంక] చిరకాలికము అమర్షరూపకారా మొకటి సిద్ధించి యుండఁగా దానిని కాదని ఆత్మవధేచ్ఛకు క్రొత్త కారణమును చపలతా రూపమును కల్పింప నేల? చిరకాలముగా సామాన్య రూపమున నున్న అమర్షము (అమర్ష సామాన్యము) కాకపోయిన, ఇప్పుడు ప్రకృష్టత నొందిన యమర్షము (అమర్షప్రకర్షము) ఆత్మ వధేచ్ఛరూప కార్యమునకు కారణమగుటగాక అమర్షప్రకర్షవ్యంజకమే ఆత్మవధేచ్ఛను వ్యక్తపఱచుటగాక.

[సమా] అది పాసఁగదు వలన సాదారణమైన యమర్షమున కన్న ప్రకృష్టమర్షము విలక్షణముకదా ఈ ప్రస్తుతప్రకర్షకేమి కారణము? ఈ ప్రకర్షకును స్వాభావిక విలక్షణలక్షణత వలయుండదా అట్టి విలక్షణకారణములేక క్రొత్తగా ఆత్మవధేచ్ఛకారణము పుట్టుట ఎట్లు సంభవించును? అట్టినవీనకారణము అన్యథానుపపత్తిచే చపలతయే అని సిద్ధము కావున నిది చపలతకే యుదాహరణము

కిం ని ర్వే ద ము

సీచపురుషులందు - ఆశ్రోశనములును అపిక్షేపములు వ్యాధి తాడనము దానిద్రవ్యము ఇష్టవిరహము పరసంపత్తిదర్శనము

మున్నగు వానిచేతను ఉత్తమపురుషులందు - తత్త్వజ్ఞానముచేతను జనించునది, రోదనము నిట్టూర్పు దీనముఖిత్వము మున్నగు వానిని జనింపఁజేయునది యైన చిత్తనృత్తి విశేషము - విషయద్వేషాపరపర్యాయము - నిర్వేదము

అలంబక భేదముచే నిర్వేదము ఇఁక తెఱంగుగా నున్నది. అందు నీచపురుషాలంబనమునకు ఆక్రోశాదులు అనుభావములు. ఆక్రోశము సామాన్యరూపము అభిక్షేపము విశేషరూపము, బ్రాహ్మణ వశిష్ట న్యాయమున వేఱుగాఁ జెప్పఁబడినది (౨) ఉత్తమపురుషాలంబనక నిర్వేదమునకు ఉద్దీపనవిభావము తత్త్వజ్ఞానముచేఁగల్గిన విషయవిద్వేషరూప చిత్తనృత్తి అనుభావములు రోదనాదులు

ఉదా . —

యది లక్ష్మణ సా మృగేక్షణ

న మదీక్షాసరణిం సమేష్యతి

అమునా జడజీవితేన మే

జగతా వా విఫలేన కిం ఫలమ్ ?

ఓ లక్ష్మణా ఆ యేణాక్షి నీత నా దృష్టిపథమునకు రాదేని, ఈ పాడు జీవితముచేఁగాని, ఈ విఫలమైన లోకముచేతఁగాని నాకేమి ప్రయోజనము ?

ఇట ప్రియావిరహము విభావము జీవనలోకనిష్ఫలత్వాభిభావము అనుభావము ఈ శ్లోకమును నిర్వేదము కలదుకదా అని శాంతరసధ్వని యనరాదు నిర్వేదము శాంతరసమునకు స్థాయి భావము (౧) అది నిత్యాచిత్యచస్తువివేకముచేఁగల్గునది ఇటువన్ననో ఇష్టవిరహజనన్యము ఇట్లు కారణభేద మున్నది

(అ) అదిగాక నిర్వేదస్థాయిభావము శాంతిరసాభిన్నము సామగ్రి సమకూడినప్పుడు ఆ నిర్వేదస్థాయియే శాంతరసత్వ పరిణతిం గాంచును ఇటనో నిర్వేదము న్యభిచారి మాత్రము స్థిరత్వముచే రసత్వ మొంద యోగ్యముకాదు ఇట్లు స్వరూపభేదమునుం గలదు ఏతత్పర్యాలోచనమై ఇది నిర్వేదభావధ్వనికే లక్ష్యమని నిగ్గు.

34. ర తి

శృంగారరసస్థాయి రతి దేవాదివిషయకము న్యభిచారి భావము

స్నేహో భక్తిః వాత్సల్య మితీహ రణే కేవ విశేషః
తుల్యయో యా పరస్పరం రతిః సస్నేహః అనుత్తమ స్యోత్తమే
రతిః ప్రసక్తిః పైవ భక్తిశబ్దవాచ్యా ఉత్తమస్య అనుత్తమే రతి
ర్వాత్సల్యమ్ ఏవమాదౌచ విషయే భావస్యైవ ఆస్వాద్యత్వ మితి ”
(హేమ కావ్యా విశేష.)

స్నేహము - దీనిని వాత్సల్యమనియు భక్తి యనియు నందుకు
ఇవి రతియొక్క విశేషములే సమానులకు పరస్పర ముండెడి
రతియే స్నేహము ఉత్తమునిపై చిన్నవారికి గల రతియే భక్తి
ఉత్తమునకు చిన్నవారిపై గల రతియే వాత్సల్యము మఱియు నీ
విధముగనే భావముయొక్క ఆస్వాద్యత్వ భేదమును గుర్తెఱుగునది

ఉదా :—

భక్తుఁడు భగవంతునికి విన్నవించుకొనుచున్నాఁడు —
భవద్వారి క్రుద్ధ జయవిజయ దండాహతిదలల్
కిరీటాస్త్ర కీటా ఇన విధిమహేంద్రప్రభృతయః
విత్తివస్త్రే యుష్మన్నయన పరిపాకోత్కలికయా
వరాకాః కే తత్ర క్షుచితపుర నాకాభిపతయః

ఓ మురారీ ఎచ్చట నీ ద్వారదేశమున ప్రస్తుతం జయ విజయుల దండముల దెబ్బలచేఁ దలలు (కిరీటములు) పగలిన బ్రహ్మాండ్రాదులు కీటములనలె యల్పులయి నీ కటాక్షపాతింపుఁ బేరాసతో నిలిచియున్నాడు నిజమునకు అచట నాకాశిపతులు (స్వర్గైక దేశాధిపతులు) యమవసుకుబేరాది వరాకుల దేమి లెక్క?

[శం] ఇట అవమానసహనము భగవద్ద్వారనిషేవణము, భగవత్కటాక్షాభిలాష అను మున్నగువానిచే బ్రహ్మాదిగతమగు భగవదాలంబనకమైన రతి అభివ్యక్త మగుట లేదు మఱి 'భగవ దైశ్వర్యము అవాఙ్మానసము' అను వస్తువుమాత్రమే అభివ్యక్త మగుచున్నది అందుచే నిట వస్తుభ్యనియే కాని భావభ్యని లేదు

[సమా] అట్లెసంగుడ అట్టి భగవదైశ్వర్యవర్ణనము అను భాన మగును భగవంతుఁ డాలంబన విభాన మగును వానిచే కవి గతము భగవద్విషయము నగు రతిభావమే వ్యక్త మగుననుట అత్యతము

ఇట రతిభానము భగదైశ్వర్యవస్తు వర్ణనప్రతీతికిఁనుక స్రవీత మగుటచే అప్రభానము కావున అస్వరసము ఈ యుదాహరణము అందులేని ఇదియే ఉదాహరణాంతరము. —

భక్తుఁడు భగవంతునితోఁ బలుకుచున్నాఁడు :—

స ధనం న చ రాజ్యసంపదం నహి విద్యా మిద మేక మర్థయే
మయి దేహి మవాగపి ప్రభో, కరుణాభంగితరంగితాం దృశిమే

ఓ ప్రభూ ధనమును గాని సంపదను గాని విద్యను గాని వేడను. ఇది యొక్కటే అర్థించుచున్నాడను నాయందు ఇంచుకేని నీ కరుణాతరంగితదృష్టిని దయసేయుము.

ఇందు ధనాద్యపేక్ష సూన్యమైన భక్తుని భగవద్వయా
దృగంతపాతాభిలాష భగవంతునియందు ఆతని కున్న యత్యంతాను
రక్తిని న్యక్తము చేయుచున్నది కావున నిది రతిభావస్వస్థికి
ఉదాహరణము

ఉదాహరణంతరము:—

పుత్రవిషయకరతికి ఉదా—

ఆలక్యదంతముకులా ననిమిత్తహాసై
రవ్యక్త వర్ణరమణీయ నచః ప్రవృత్తీక్
అంకాశ్రయప్రణయిన స్తనయా న్వహన్తో
ధన్యాస్తదంగరజసా మలినీభవన్తి. (కాకం)

కారణములు తేని హాసములచే కొలదిగా బయల్పడు దంత
ముకుళములు గలిగినట్టియు వచ్చియురాని ముద్దుపల్కులాడునట్టియు,
తొడలమీద నాడుకొనుచున్న తనయుల గన్న తలిదండ్రులు వారి
మొడలి దుమ్ముచే మాసిన వస్త్రములు గలవారై ధన్యులగు
చున్నారు

ఇట్లు సంక్షేపముగా భావములు నిరూపితము లైనవి

రస గంగాధరము

వరివస్యావివరణసముల్లసితము

అథ ౩ భావ సంఖ్య

ఎట్లు భావసంఖ్యా నియమము ?

[శంక] ముప్పది నాల్గని చెప్పబడెను అవిగాక మాత్ర
ర్యము, ఉద్వేగము దంభము ఈర్ష్య వివేకము నిర్ణయము క్షేబ్యము,
(పందతనము) ఓమ కుతుకము ఉత్కంఠ వినయము సంశయము
ధార్మ్యము మున్నగునవి అట నట లక్ష్మ్యములందుఁ జూపట్టుచున్నవి
కదా ఎట్లు ముప్పదినాల్గే అని భావసంఖ్య నిర్ధారణ చేయుట
ఁబప్పును ?

[సమా] ఎట్లన, ఉక్తభావములలో అవెల్ల సంతర్కవించును
అందుచే పృథక్పరిగణనము అనుపపన్నము చెప్పినవే సరిపడును
ఎట్లన అసూయకన్న మాత్సర్యమునకు త్రాసమునకన్న ఉద్వే
గమునకు అవఃకాత్మకంఠ దంభమునకు అమర్షమునకన్న ఈర్ష్యకు
మతికన్న వివేక నిర్ణయములకు దైన్యమున కన్న క్షేబ్యమునకు ధృతి
కన్న ఓమకు బౌత్సక్యమునకన్న కుతుకోత్కంఠలకు లజ్జకన్న
వినయమునకు, తర్కమునకన్న సంశయమునకు, చాపలమునకన్న
ధార్మ్యమునకును వాస్తవముగా సూక్ష్మభేదమున్నంగూడ అని
యొండొంటికొో అవివాభావమున నుండుటంజేసియు ప్రాయోగముగ
ఉత్పత్తి నిమిత్తములు సమాన మగుటంజేసియు అనతిక్రములగ

నిశ్చితములు అల్లుగాక సూక్ష్మ సూక్ష్మకర భేదములఁ బురస్కరించుకొని వేర్వేరుఁ బరిగణించ నాగిన, ముచినచనపాలనము అరంభనమై ఉచ్చస్థింఖలత్వమునంజేసి అనాచిత్యము వర్షమును అందుచే ముచినచనానుసారము ముప్పది నాలుగు భావములు చెప్పఁబడినవి

ఈ సంచారి భావములలోఁ గొన్ని మఱికొన్నింటికి విభావములును అనుభావములును అగును ఎట్లన ఈర్ష్య నిర్వేదమునకు విభావము అసూయ అనుభావము చింత నిద్రకు విభావము ఔత్సక్యమునకు అనుభావము ఇట్టివి సహృదయులు స్వయముగ నూహించుకొనఁదగును గ్రంథవిస్తరభీతిచే నేము చెప్పమైతిమి

రస గంగాధరము

వరివస్యవివరణసముల్లసితము

అధి 4 ర సా భా స ము

అనుచిత విభావాలంబనత్వము రసాభాసత్వము ఏ రసమునకు కలంబన విభావము అనుచిత మగునో అందు రసాభాస ముండును

విభావానాచిత్య మన నేమి ?

ఇట్ల మతభేదము కలదు ఒక మతమునుబట్టి విభావానాచిత్యము తాకికవ్యవహారము వలన నెఱుంగఁదగును ఏ విభావము విషయమున సహృదయలోకమునకు ఇది అనుచితమని బుద్ధి పొడమునో ఆ విభావము అనుచితము అని యర్థము ఈ మతమును మఱి కొందఱు ఒప్పుదు ఏలన, ఉల్లక్షణము మునిపత్ని గురుపత్ని

రాజపత్ని మున్నగు వారిని గూర్చిన రతి అనుచితాలంబనక మగుట సహృదయహృదయోద్వేజక మని సంగ్రహించినను అందుచే నందు అవ్యాప్తి గ్రస్తము కాదు కాని ఇది నాయక యొక్క బహు నాయక విషయక రతి స్థలమందును నాయకానాయకులలో ఒకరి యందు మాత్రమే రతియున్న స్థలమునందును అవ్యాప్తిజన్మ మైనది పై లక్షణమునుబట్టి ఆ రెండు చోటులు రసాభాస స్థలములు కాక పోవును ఏలన అట విభావగతమైన యనౌచిత్యము లేదు ఎల్ల స్త్రీ పురుషులు నాయకా నాయకులు విభావములు కాదగిననానే కదా మఱి యనౌచిత్య మెందుండి? అవియు రసాభాస గోచరము లైనవి ఉ క్తస్థలములు రెండును రతియందున్నది యనౌచిత్యము బహునాయకగతరతి యనుచితము అట్లే ఒల్లని వారి విషయ మునను రతి యనుచితము అందుచే అనుచితము' అను విశేషణము విభావమునకుఁ గాక రతికి వేఱునలెను అప్పుడు అనుచితప్రవృత్త రత్యాదిషత్వము రసాభాసత్వము అని లక్షణము ఏర్పడును (1) గురు పత్న్యాది విషయకరతియు (2) బహునాయక విషయము ఏక నాయకారతియు (3) నాయకా నాయకు లిరువురలో అనుభయ నిష్ఠము (ఏకతరనిష్ఠము) అగు రతియు, అనుచిత మగుట రసాభాస మగుచు అవ్యాప్తి తలఁగును అని రెండవ మతము

మఱి అనౌచిత్యమున కేమి ప్రమాణము? మొదటి మతము నందు చెప్పినట్లే సహృదయలోకమే ప్రమాణము 'పానకమునందు ఇసుక పీచు పుడక మున్నగునవి పడిన పానముచేయు రసజ్ఞులకు ఎట్లు అరుంతుడము లగునో రసాస్వాదప్రతికూలము లగునో అట్లే కావ్యమునందును సహృదయులకు అనౌచిత్యము రసాస్వాదపరి పంథి యగును రసభంగహేతువు అందుచేతనే అనౌచిత్యావృతే

నాన్యత్ రసభంగస్య కారణమ్ అని భ్వనికారులు నుడివి
మున్నారు ఇది యుచితము' అని సహృదయలోకము దేనిని
గ్రహించునో అది యుచితము ఇది అనుచితము అని సహృదయ
లోకము దేనిని గ్రహించునో అది యనుచితము ఇట్లు సహృదయ
ప్రపంచాసిద్ధత్వమే అనుచితత్వము ఇందు మతభేదము లేదు

పై లక్షణమున రత్యాది అనుచోట అది పదముచే సర్వ
స్థాయి భావములకు గ్రహణము అందుచే శృంగారమే కాక కరుణా
ద్యాభాసాదులందును వాసఁగు లేదు

రసాభాసము రసమా? భావాభాసము భావమా?

ఈ విషయమందు మతభేదములు కలవు

అందు ఒకమతమువారి ననుసరించి — రసాద్యాభాస మన
రసముతో సామానాధికరణ్యము కాదు ఇట అది శబ్దముచే భావము
నకు గ్రహణము అట్లే భావాభాసత్వి మన భావముతో సామానాధి
కరణ్యము కాదు అసఁగా రసభావము లున్నచోటనే తదాభాస
ములు నుండవు అని అర్థము ఏలన రసము నిర్మలము నిర్దుష్టము
రసాభాస మన్న దోషయుక్తరసము దుష్టరసము నిర్దుష్టరసము ఎట్లు
ఏకాధికరణమున (ఒక్కచోట) నుండును? దుష్టహేతువు హేత్వా
భావ మనఁబడును సద్ధేతువును అసద్ధేతువును ఏకాధికరణమున
నుండవుకదా అట్లే ప్రకృతమునందును అందుచే రసము రసా
భాసము కాదు, అని ఇది మొదటి మతము.

ఇక రెండవ మతము - దోషయుక్తమైన మాత్రమున
స్వరూపహాని లేదు గుఱ్ఱము గ్రుడ్డిదో కుంకిదో యెవ గుఱ్ఱము
కాకపోవునా? దోషయుక్తమగు గుఱ్ఱము గ్రుడ్డిగుఱ్ఱము, కుంటి
గుఱ్ఱము అందుము అశ్వత్వమునకు సేగి లేదు కదా అట్లే రసము

భావము దుష్టత్వము నిమిత్తమునంజేసి రసత్వమును భావత్వమును గోల్పోవు రసాభాసమని భావాభాసమని మాత్రము వ్యవహారము కలవి యగును రసవదవభాసమాన మగుట రసాభాసము రసమే, భావవదవభాసమాన మగుట భావాభాసము భావమే రెండును సహృదయాస్వాదయోగ్యములే. అందుచే మహాకవులు ఒక్క కావ్యమునందే రసములు రసాభాసములు భావములు భావాభాసములునుంగూడ వర్ణించియున్నారు ఇది సిద్ధాంతము

రసాభాసము ముత్తైఱంగుగా పైని చెప్పబడినది —

- (1) రతికి అనుచితవిభావత్వము (2) రతికి బహువిషయత్వము
(3) రతికి అనుభయనిష్ఠత్వము వీనికిఁ గ్రమముగా నుదాహరణములు చెప్పబడుచున్నవి

రతి అనుచితాలంబనక మగుటకు ఉదా —

రాజరమణీకాముకుని వృత్తాంతము —

శతే నోపాయానాం కథ మపి గతః సాధశిఖరం
సుధాకేనస్వచ్ఛే రహసి శయితాం పుష్పశయనే
విబోధ్య తామాంగీం చకితనయనాం స్మేరవదనాం
సనిశ్శ్వాసం శ్లిష్య త్యహహ సుకృతీ రాజరమణీం

ఎన్నెన్నో యుపాయముల ఎట్లెట్లో సాధశిఖరము చేరి రాతిని నీటి నురుగునంటి తెల్ల పూలసానువున పరున్న దానిని, కృశాంగిని నిదురలేపి ఆ చకితనయనను స్మేరాననను రాజరమణిని అహహ పుణ్యోత్కండతిడు (ఆ కాముకుడు) ఎంతయాతురతతోఁ గాఁగిలించుచున్నాడు?

ఈ శ్లోకమునందు ఆలంబన మగు రాజరమణి ప్రణయము పరపురుష విషయ మగుట అనుచితము రాత్రివేళ ఏకాంత ప్రదేశము

ఉద్దీపన విభావములు సాహసించి రాజాంతఃపురప్రవేశ మొనర్చుట, ప్రాణములం దుపేక్ష నిర్వహింపుచుట ఆశ్లేషించుట మున్నగు నవి అనుభావములు శంకాదులు గంచారులు ఈ రాజాంగనారతి పరపురుషగత మగుట, లోకశాస్త్రవిషిష్టాంబనక మగుట రసము రసాభాసమైనది

[శంక] ఇట చకితనయనామ్” అను విశేషణముచే పరపురుష స్పర్శాప్రతాపము అభివ్యక్త మగుచున్నది కావున రతి యను భయచిహ్న మగుట అను రసాభాసప్రకారాంతరము దీనిని వల చెప్పరాదు

[సమా] ఇచట రాజాంగన ఆ నయసుకానియందు చిరాగ్ క్త పరపురుషునకు అంతఃపురము సొచ్చుట ఆసంభావనీయ మగుటఁ దొలుత అతనిని తన ప్రియునిగా గుఱుతించుకొనక, ఎవఁడు వీఁడు నన్ను మేల్కొల్పు చున్నాఁడు? అని భయపడుట ఉచితమే వెంటనే పరిచయాభివ్యక్తిచే అతఁడే ఇతఁడు నా ప్రియుఁడు నాకై ప్రాణములం గూడ త్యాగీకరించివచ్చినాఁడు’ అని తెలిసికొనుటచే నుత్పన్నమైన హర్షమును సూచించునదై నాయికగతరతిని స్మేరవదనాం’ అను విశేషణము వ్యక్తీకరించు చున్నది అట్లే ‘ఘోమాంగీ అను విశేషణమును అతని విరాళిచే ఆ యింతి క్రుస్పి యున్నదని, “స్వచ్ఛే పుష్పశయనే’ అను విశేషణముచే తద్విషయకస్మరతాపోవశమనముగా నవపుష్పతల్పముపైఁ బనించు చున్నదనియునుంగూడ నాయికగతము తత్కాముకవిషయము నగు రతి సూచితము అందుచే నిది అనుచితవిభావనిమిత్తకరసాభాస ప్రకారమునకే ఉదాహరణము

ద్వితీయ ప్రకారమునకు ఉదా —

ఒకానొక పుంశ్చలి చరిత్రము వర్ణితము :

భవనం కరుణావతీ విశ్రాంతి

గమనాశ్శాలవలాభ లాలసేషు

తరుణేషు విలోచనాబ్జమాలా

మధ బాలా పథి పాతయూంబభూవ

దయగలది యొక జన్మని తనయింట ప్రవేశించుచు తన మెనువెంట నంతదనుక వచ్చి మరలిపోవ తన యనుమతిలేకము లభించునాయని యువ్విష్ణురుచున్న వయసుకాండ్రదారిలో తనదృగ్బజ్జ మాలను పడవైచినది ఇచట నొకానొక యువతి ఎచటనుండియో తన యింటికి వచ్చుచుండెను దారిలో తదీయ గూపలావణ్యము తమ చిత్తము ముచ్చిలింప యవలు కొందఱు దాని వెంటాడి రాసాగిరి ఆ లేమ ఇలు చేరి లోపల ప్రవేశించుచుండ ఆ కోడెకాండ్రు ఆ సమయమున తమ సేవాసాఫల్యమును విన్నవించుకొనుటకై తాము మరలిపోవ నా పొలితి యనుమతిలేకము లభించునా యని యువ్విష్ణురుచుండిరి అనగా తమ సేవను మనస్కరించి తమవైపు కటాక్షించిన తమరు కృతార్థుల మగుదు మని యెంచిరి ఆ కొమ్మయు తమకొఱకు వారంత శ్రమపడిరే యని దయచే వారికి మఱి పోవుటకు సెలవు దయచేయునట్లు నివేదించు నిజవిలోచనాంబుజ మాలను వారి దారిలో పడవైచెను - వారివైపు ఒకించుకసేపు అవలోకించెను అనిభావము

ఇట తరుణులు పలువురు ఆలంబనవిభావము నాయక, తద్రూపస్థాందర్యములు ఉద్దీపన విభావములు దృష్టి నిక్షేపము అనుభావము మధుర దృష్టి నిక్షేప గూహనుభావ వర్ణనము వలన

నభివ్యజ్యమాన మగు నాయికాగతరతి తరుణులందు అను
బహువచనముచే బహునాయకవిషయకముగ గవ్యమాన మగు
చున్నది అందుచే నిది రసాధాన మైనది

ఉదాహరణాంతరము — (కావ్యదర్పణమునుండి)

స్తుమః కం వామాక్షీ క్షణమపి వినా యం నరమసే
విలేభే యః ప్రాణాన్ రణముఖమభేయం మృగదృశే
సులగ్నే కోశాతః శశిముఖ య మాలింగసి బలాత్ ?
తపశ్ర్యేః కస్యైషా మదననగరి ధ్యాయసి తు యమ్ ?

మే మెవ్వని స్తుతింతుము ? వామాక్షీ ఒక్కక్షణమైన
నీ వెవని వీడియుండలేరో వానినా? రణయజ్ఞమునం దెవ్వరు ప్రాణ
మును వీడి నిన్ను వరించెనో వానినా? ఇప్పుడు నీవు బిగికాగిటఁబట్టి
యుంటిరో వానినా? లేక యెవని తపస్సు పండినది ఓసి మదన
సామ్రాజ్యమా నీ వెవ్వని గురించి ధ్యానించుచుంటిరో వానినా? —
యెవ్వని స్తుతింతుము ?

తాంబూల పుష్ప పటవాస నవాంగరాగైః

సాచీకృతాక్షివలనై ర్భజజేల్లనైశ్చ

చాటూక్తిభి ర్విటజనా ననురంజయన్తీ

కేయం పున ర్దృశ మన క్తి మమామృతేన ?

(శ్రీశైల రఘునికా)

తాంబూలము పూవులు కస్తూరి గంబూర మొదలగువాని
దానములచేతను శ్రేగంటిచూపులచేతను భుజములతోఁ జట్టజేసి
కొనుటచేతను సరసోక్తులచేతను విటకోటి ననురంజింపఁజేయు
నీమె యెవరో, నావంక నొక్కసారి చూచి యమృతముచే నన్ను
దడుపుచున్నది.

పరస్పరేణ క్షతయోః ప్రహర్షో

కుత్కాంత వాయోః సమకాల మేన

అమర్త్య బావేపి తయో శ్చిరాసీ

దేకాస్సరః ప్రార్థితయో ర్వివాదః (రసార్ణవ)

ఇరువురు మీ లొక రొక్కరి గొట్టుకొనుచు నొక్కసారిగానే
ప్రాణములు విడిచి వీరస్వర్గము నంది యందును నొక్క యప్ప
రసనే వలచి గానికై యిరువురును గ్రుద్దులాడుకొనసాగిరి

తృతీయ ప్రకారమునకు ఉదా —

ననోఢారహఃప్రవర్తనము —

భుజపంజరే గృహీతా

నవ పరిణీతా వరేణ వధూః

తత్కాల జాల పతితా

బాలకురంగీవ వేపతే నితరామ్

క్రొత్త పెండ్లి కూతురు (ఇంకను ప్రణయము హృష్టిత్ర
మున నంకురింపనిది) వరుడు భుజపంజరమునఁ గైకొన - బిగ్గఁగొని
లింప - అప్పుడే జాలమందు వలలోఁ జిక్కిన బాలకురంగీవలె
మిక్కిలి వాంకుచున్నది

ఇట్ల నవవధువునకు రవంతేనియు రతిస్పర్శ లేనందున రతి
అనుభయ నిష్ఠము.

అనుభయనిష్ఠ మనఁగా ఒకరికి రతియు ఇంకొకరికి రత్య
భావము చుండుట అభావము నలుతెఱంగులు (1) ప్రాగభావము
(2) అత్యంతభావము (3) అన్యోన్యభావము (4) ప్రధ్వంసా
భావము అని పై నిచ్చిన (భుజపంజర శ్లోకము) ప్రాగభావమునకు
ఉదాహరణము నవవధువు, ఇప్పటి కింకను ప్రేమ యుత్పన్న

మకుటకుఁ గారణములేదు ఇంక కలుగఁ జోలును నానకికి రానణు
 నందు రత్యత్యంతాభావము అట్లే ఇట్టిచోట రసము పుట్టవచ్చును
 రసాభావ వచనము సముచితముగఁ జూపట్టుటలేదు అట్లే రసార్థ వ
 సుభాకరమునఁ జెప్ప బడినది తత్ర ప్రాగభావదర్శనాదికార
 కేషు సంభావతేషు రాగోత్పత్తిసంభావనాయ నాభాసత్వమ్ ఇతర
 యోస్తు కారణసద్భావేపి రాగాచుత్పత్తే రాభాసత్వమేవ అట్లే
 మారయునతుల యందు జరుచును ఉదా —

ధ్యానన్యాజ ముపేత్య చింతయసి కా ముస్మీల్య చక్షుః క్షణం
 పశ్యానంగశరాతురం జన మిమం పాతాపి నోరక్షసి
 మిథ్యాకారుణికోసి నిర్ఘృణతర స్త్వత్తః కుతోఽన్యః పుమాన్
 సేర్ష్యామారవఘాభి రి త్యభిహితః శ్చౌర్ధ్వోదనిః పాతు నః
 (నాగానందము)

ఓ బుద్ధుడా ధ్యాన మను మిష పెట్టి కనులు మూసికొని
 యెవతెను ధ్యానించుచున్నావు ? మన్మథు బాణములచే బాధ
 చెందిన మమ్ము నొక పర్యాయము చూడుము రక్షకుడ నైనను
 రక్షింపకుంటివి దయామయుడు అను పేరు నీకు వ్యర్థము నీకంటె
 కఠినాత్ముడైన మానవు డెందుగలడు ? ఈ విధముగా నసూయతో
 గూడిన మన్మథ స్త్రీలచే తూలనాడబడెడి బుద్ధుడు మిమ్ములఁ గాపాడు
 గాక.

రతి ప్రధ్వంసాభావమునకు —

గతప్రేమావేశే ప్రణయబహునూనే విగళితే
 నిన్మత్తే సద్భావే పర ఇన జనే గచ్ఛతి పునః
 ముహుః ప్రేక్ష్యోత్ప్రేక్ష్య ప్రియసఖ గతాం తాంశ్చదివసాన్
 నజానే కోహేతు ర్దళితి శతథా య న్న హృదయమ్
 (అమరుకము)

ఓ ప్రియశశి ప్రేమావేశము నశింపగా ప్రణయగౌరవము పోయిన దగుచుండగా సద్భావము లోపించి ప్రియజనుడు పరాయి వానివలె నటించుచుండ మాటిమాటికి తలచి తలచి జరిగిపోయిన యా మధురమైన దినములను స్మరించి నా హృదయము నూరు ముక్కలుగా నేల బ్రద్దలగుటలేదో నా కెఱుగరాకున్నది

ఈ చెప్పిన రసాభాసత్రయమును గూర్చి ప్రాచీనప్రమాణము ఇట్లు:—

(1) ఉపనాయక సంస్థాయాం (2) మునిగురుపత్నీగతాయాంచ (3) బహునాయకవిషయాయాం రతో తథానుభయనిస్థాయామ్

ఇట మునిగురుశబ్దములు ఉపలక్షణము లగుట రాజశిష్యాది అగమ్యపత్నీకు లైనవారి కెల్ల గ్రహణము నాయకరతి ఉపనాయక విషయమైనను నాయకరతి మునిగురు రాజాది సర్వాగమ్యస్త్రీ విషయకమైనను అది రసాభాసప్రకారములలో నొకటి (2) నాయకరతి బహునాయకగతమైన అది రెండవ ప్రకారము (3) అల్లేరతి నాయకానాయకులలో నొకరియందే యుండి మఱొకరియందు లేకపోవుటచే అనుభయనిష్ఠమైన అది మూడవ ప్రకారము

3

ఇట ఏది వ్యంగ్యము - రసమా? రసాభాసమా?

వ్యాసప్రమా శ్చలితాశ్చైవ

స్ఫూరితాః సరమాకులాః

పాఠం పుత్రేషు పాంచాల్యాః

పతన్తి ప్రథమా దృశః

ప్రకాపది తొలిచూపులు పాండుపుత్రులందు మనుసగా ధర్మ రాజునందు విప్రమములు భీమునందు చంచలములు అజ్ఞనుచండు వికసితములు, నకులసహదేవులందు అత్యుత్సృకములునై ప్రస రించినవి

ఇట ధర్మాత్మత్వనిమిత్తమున వ్యాసమ్రము లగుటచే యుద్ధిష్ఠిరునందు భక్తిని స్థూలాకారత్వ నిమిత్తమున చలితత్వముచే భీమునందు త్రాసమును, లోకాతీత శౌర్యనిమిత్తమున వికాసముచే అజ్ఞనునందు హర్షము పరమసౌందర్యనిమిత్తమున పరమాకులత్వ ముచే నకులసహదేవులందు ఔత్సుక్యమును ప్రకాపది దృష్టులు స్ఫురింపఁజేపించి అందుచే ఆమె రతి బహుపురుషవిషయముగా నభివ్యక్త మగుచున్నందున రసాభాసమే అని నవీనులు నుచువుదురు మఱి ప్రాచీను లన్ననో రతి (అవ్యవస్థిత) అపరిశేత్య బహునాయక విషయక మైనచో రసాభాస మగునని వచింతురు పంచమవేదము మహాభారతమును ఔచిత్యమునకుఁ బ్రమాణముగా నంగీకృతమైన లోకముచు ప్రాచీనమతపరముగనే ఉన్నది అందుచే నది సాధీయ మని భావము (అన్యతర స్యానేకాలంబనే రతీ రసాభాస ఏవ అత్ర వ్యవస్థితత్వ మిత్యనేకాలంబనే విశేషణీయం ఏవంచ అన్య తరస్య అవ్యవస్థితానేకాలంబనే రతీ రసాభాసః ఇతి సిద్ధం తేన కృష్ణపాంచాల్యాదీనా మనేక విషయాపి రతిః సాభాసః ఏవంచ అవ్య వస్థిత బహు కామినీక వైశిక తథావిధ బహుకాముక వేశ్యాంతర విషయకమేన తథాభాసత్వ మితి మంతవ్యః' అని రసచంద్రిక]

ర సా భా స వి భా గ ము

శృంగారమువలెనే శృంగారాభాసమును సంయోగము విప్ర లంభ మని ఇతితెలుగు అట్లే కడమ రసముల విభాగములఁబట్టి

యాభాసములందున ద్విభాగములు ఉహ్యములు సంయోగమునకు నవ్యమతానుసారము వ్యాసప్రమా” శ్లోకమును ప్రాచీనమతానుసారము భుజ పంజరే’ అను శ్లోకమును ఉదాహరింపఁబడినవి ఇదే విప్రలంభాభాసమునకు ఉదా

సీతా విరహ వ్యాకులుడైన దశముఖుని దశ వర్ణితము —

వ్యత్యస్తం లపతి క్షణం క్షణ మథో హానం సమాలంబతే
సర్వస్థిన్ విదధాతి కిం చ విషయే దృష్టిం నిరాలంబనామ్
శ్వాసం దీర్ఘ మురీకరోతి న మనా గంఢేషు ధత్తే ధృతిం
వై దేహీకమనీయతాకబలితో హా హంత లంకేశ్వరః !

అయ్యో లంకేశ్వరుడు రావణుడు జానకీసాందర్యపర వశుడై ఒక క్షణము అసంగతముగాఁ బలుకును ఆవలి క్షణము హానము చాల్చును సర్వ (ప్రియాప్రియ) విషయములందును నిరాలంబన(శూన్య)దృష్టి పెట్టును నిట్టూర్పు పుచ్చును అవయవములందు ఇంచుకేని (ధైర్యము) వహింపఁడు

ఈ శ్లోకమునందు ఆలంబన విభావము సీత. సీతా విషయక లంకేశ్వర గత విప్రలంభరతి అనుభయనిష్ఠ మగుటచేతను ఆమె జగద్గురుఁ(జగదీశ్వరుఁ)డైన రామచంద్రుని పత్నియగుట అను చితాలంభన మగుట చేతను - ఇట్లు ఇటులెఱంగుల యనౌచిత్యముచే విప్రలంభరతి రసాభాసమైనది అది (రావణుడు) ఒక క్షణము అసంగతముగాఁ బలుకుటచే ఉన్నాడము పై క్షణమే అనుటచే శ్రమము, సర్వవిషయములందు శూన్యదృష్టిచే మోహము నిట్టూర్పుచే చింత ఇంచుకేని ధైర్యములేక వ్యాధి అను వ్యభిచారిభావములు వ్యజ్యమానములైన భావాభాసములచే పరిపోషితమై ప్రాధాన్యముగ విప్రలంభ రత్యాభాసధ్వనివ్యవదేశమునకు లక్ష్మమగును

ఇట్లే (౧) శృంగార రసముచకుంబోలె_కడమి రసములకును
 గూడ రసాభాసత్వము పొనును నిట్లన (౨) కలహాశీలురగు
 కుపుత్త్రులు ఆలంబనముగా వీతరాగాదులం దున్నట్లు వర్ణ్యమానమగు
 శోకస్థాయి అనౌచిత్యమునంజేసి కరుణరసాభాసము (౩) బ్రహ్మ
 విద్యకు అధికారము లేని చండాలాదులందున్నట్లు వర్ణ్యమానమగు
 నిర్వేదస్థాయి అనౌచిత్యమువలన శాంతరసాభాసము (౪) కదర్య
 (హేయ) కాలతర (భీరు) పురుషులం దున్నట్లుగాని పితృద్యాలంబన
 ముగాఁ గాని వర్ణింపఁబడిన (౫) క్రోధస్థాయి అనౌచిత్యమువలన
 రాద్రరసాభాసము (౬ - ౭) ఉత్సాహస్థాయి అనౌచిత్యము
 వలన వీరరసాభాసము (౮) వింద్రజాలికాదులు ఆలంబనముగా
 వర్ణింపఁబడిన విస్మయస్థాయి అనౌచిత్యమువలన అద్భుత రసా
 భాసము (౯) గుర్వాద్యాలంబనముగా వర్ణింపఁబడిన హాసస్థాయి
 అనౌచిత్యము వలన హాస్యరసాభాసము (౧౦) షహావీరాలంబనముగా
 వర్ణింపఁబడిన భయస్థాయి అనౌచిత్యమువలన భయానకాభాసము
 (౧౧) యజ్ఞ పశువుయొక్క వసానృజ్ఞాంసాద్యాలంబనముగా వర్ణింపఁ
 బడిన జుగుప్స స్థాయి అనౌచిత్యమున బీభత్సరసాభాసము గ్రంథ
 విస్తర భీతిచే ఉదాహరణములు ఇటు చెప్పలేదు సుధీజనులు
 ఊహించుకొనఁదగును

(బాణప్రకాశము. 132 - 133 పుటలు భావాభాసములు)

రాద్రాభాసమునకు ఉదా -

రకోత్పల్లవిశాలలోల నయనః కమోత్తరాంగో ముహు
 ర్ముక్తాకర్ణ మపేతభీర్ధృత ధనుర్బాహో హరేః పశ్యతః
 ఆధ్మతః కటుకోక్తిభిః స్వ మసకృద్దోర్విక్రమం కీర్తయ
 న్ననాసోఽటపటు ర్యుశ్శిర మసా హనుం ప్రవిష్టోఽనుః

‘ధర్మజాని కటు వచనములచే దగ్ధుడై అర్జునుడు ఎట్టిని విక
సించిన వెడంద కన్నులు త్రిప్పికొనుచు శిరఃకంపము సేయుచు
కష్టని నదలి, భయము మాని కేల ధనుర్బాణములంబూని కృష్ణుని
కంటియెదుర తన గాహు విక్రమమును మాటికిఁ జెప్పుకొనుచు,
భుజశిరమును గట్టిగా చఱచుకొనుచు ధర్మరాజుం బరిమార్చుటకు
(ధర్మజఁ డున్నచోట) ప్రవేశించినాఁడు

వీర రసాభాసమునకు ఉదా —

గురోర ప్యవలిప్తస్య కార్యాకార్య మజానతః

ఉత్పథం ప్రతిపన్నస్య కార్యం భవతి శాసనం

మదించి యుక్తాయుక్త వివేచనములేక యుత్పథగామియై
గురుని శాసనముకూడ చేయక తప్పకున్నది

ఇటు లక్ష్మణుని యుత్సాహము దశరథునియందు ప్రవృత్త
మగుట అనౌచిత్యమున వీరరసాభాసము (కా దర్పణము 135)

ఇట్లే రసాభాసములవలెనే అనౌచిత్య విషయములలో అనఁగా
అనుచితాలంబనములుగాఁ గాని అనుచితాశ్రయవిషయములుగాఁ గాని
వర్ణనానము లగుచో హర్షాదులు భావములు భావాభాసము
లగును

ఉదా —

సర్వేఽపి విస్మృతిపథం విషయాః ప్రయాతాః

విద్యాపి భేదకలితా విముఖీ బభూవ

సా కేవలం హరిణశాబకలోచనా మే

నైవాపయాతి హృదయా దధిదేవతేవ

ఇప్పుడు ప్రియావిరహమునం జేసి (ఇంద్రియానుభవనీయ
ములు] విషయములెల్ల విస్మృతి పదమును బట్టినవి అపార [గురు

కుల] క్షేత్రాసాదితము విద్యయు పరాంగరా ప్రాయాచారీరక్షేప్త్యా
కమాయితాశయ 'యగు కులాంగవలె భేదమొంది పెడమొగము
పెట్టినది ఆ విధ్యకురంగశాసనమున యొక్కతే అభిదేవతవలె
నా హృదయమునఁ దిరముగ నెలకొని యెడగాయకున్నది

గురుకులముగ విద్యాభ్యాస సమయమందు గురుకన్యయొక్క
లావణ్యము [అగమ్యమైన యశ్యకశ్య లావణ్యముగాని] చిత్తము
ముచ్చిలింప దానినే స్మరించుచున్న ప్రవాసిమాటలు ఇచట
చిరసేవితములు స్రవ్యంబనాది భోగవిషయములందును చిరోపాసిత
మైన విద్యయందును తన్ను విడిచిపోవుటం జేసి కృతఘ్నత్వమును
ఆ నాయక యన్నో అల్పకాలానుభూతయైనను నిరతస్మృతి గోచర
యగుటచే తన్ను పరిత్యజించిపోవలేదు కావున కృతజ్ఞత్వమును
స్మరించుచుండుటచే న్యతిరేకాలంకారము ధ్వనించుచున్నది [ఉప
మానమున కన్న నుపమేయమునందు ఆధిక్యము వర్ణించిన న్యో
రేకాలంకారము ఇటు విద్యాభోగవిషయములు ఉపమానము
నాయక ఉపమేయము] కాని ఇటు న్యతిరేకాలంకారము ప్రధానము
కాదు ఏలన ఆ యలంకార ధ్వని ఆ నాయక యొక్క- లోలో తర
లావణ్యస్మృతినే పోషించుచున్నది అందుచే అది స్మృతిహీన
భావమునకే అంగమగును గురుకన్యాసూచనచిత్రాలంబవక మగుట
ఆ స్మృతిభావధ్వని భావాభాసధ్వని యైనది దానికే ఈ శ్లోకము
ఉదాహరణము [అప్రధానమగు నలంకారధ్వనికిఁ గాదు]

ఈ శ్లోకమునందు చావాభాసమునకు ఉక్తిరితిని అలంకారిము
అంగమైనది వస్తువ్యంగ్యమును అంగమగుచు ఎట్లన —
అభిప్రాయమైన దేవత స్వాభిప్రాయము నెన్నఁడును త్యజింపనట్లు
ఈ కన్యయు నా స్మృతిపథమును త్యజింపకున్నది ' అని వాచ్యోప

మాలంకారము పరిత్యాగాభావముయొక్క సార్వకాలికత్వము సర్వాధికత్వమును అను నస్తురూపన్యంగ్యమును స్ఫురింపజేయుచు స్మృతిభావమునకు పోషకముగా నున్నది ఆ వస్తున్యంగ్యమును స్మృతిభావాభాసభ్యునికి అంగమగును అందుచే ఇటు భావభ్యునికే ప్రాధాన్యము

పై స్లోకము భావాభాస మగుట రెండు కారణములు, (1) అనుచితాలంబనక మగుటచేత (2) అనుభయనిష్ఠమగుటచేతను కాని స్లోకమునందలివి నాయికాపరిశేతమాటలని ప్రకరణముచే సిద్ధమైన నో అనుచితాలంబనకము కాకపోవును అప్పుడు భావాభాసమునకుగాక భావభ్యునికే ఉదాహరణ మగును

3 ప్రాచీనమత పర్యాయోచనము

(1) ఏకత్రానురాగశ్చే (2) త్తిర్యక్త్యేచ్ఛగకోపివా

(3) యోషికో బహుసక్తిశ్చేత్ - రసాభాస స్త్రిధా మతః

ఈ కారికయందుఁ జెప్పబడిన రసాభాసప్రకారత్రయమును బహుశాస్త్రనిష్ఠాత్ములు ఆలంకారికచూడామణులు (శ్రీ)మాన్ వేదాల తిరువేంగళాచార్యుల వారుర్వరచితభ్యన్యాలోకాంధ్రవ్యాఖ్యానమున కూలంకషముగ పరిశీలించినారు తత్సారసంగ్రహ ప్రతి ఇటు చెప్పబడుచున్నది

(1) ఏకత్రానురాగశ్చేత్ - నాయికానాయకులలో నొకరికి మాత్రమే యనురాగమున్న అది రసాభాసములలో నొక ప్రకారము నాయికా నాయకులలో నొకరి యాప గుణ జాతి సీత్యవస్థాదులు ఇంకొకరి యభిలాషకు (రతికి) అనుద్బోధకములుగా ప్రతిబంధకముగా నొండె కవివర్ణితము లగుచో - అనుచితములుగా సహృదయులకు స్ఫురించుచో - అప్పుడు అందు రతి ఏకతరినిష్ఠ మగుట

శృంగారరసాభాస మగునని అభిప్రాయము [రూపాదివైపరీత్యమున్న మాత్రన చాలదు నిగమశర్మ ఒక నల్లమాలదానిని కామించెను గదా దశకుమారచరిత్రలో ధూమిని తోతరూపువానిని కామించెను. అవి రత్యనుద్బోధకములుగా ప్రతిబంధకములుగా వర్ణితములు కావలెను సహృదయులకు స్ఫురింపవలె నొండె] వరూధినీరూప లావణ్యోజ్వలవేష హావభావాదు లెల్ల ముఖ్యప్రవచుని (సత్యప్రవచుని) నీతిచేతద్రతికి అనుద్బోధకములైనవి వరూధిని యభిలాషకుఁ బ్రతికూలములైనవి అందుచే వరూధినీముఖ్యప్రవరాఖ్యకథయందు రతి కేవల నాయికామాత్రనిష్ఠ మైనది అందుచే శృంగారాభాసము అట్లే భారతమున అర్జునుని నీతి సౌఖ్యము ఊర్వశి యభిలాషకు స్రతి బంధకమైనది ఉర్వశియొక్క దివ్యశౌందర్యము దివ్యసముజ్జ్వలవేషము హావభావాదులు అర్జునునెడ రత్యుద్బోధకములు కాక రిక్తయ్యివి అందుచే నిటను రతి ఏకమాత్రనిష్ఠ మైనది అందుచే శృంగారాభాసము అట్లే సీత పాతిన్రత్యము రానఁబని రతి విషయమున ప్రజాపది సతీత్యము కీచకుని రతి విషయమున అనుద్బోధకములును ప్రతిబంధకములు నైనవి రావణ కీచక మాత్రనిష్ఠము లైనవి

అట్లే చిత్రాంగి వేషభాషా రూపాదు లెల్ల మాతృభక్తి భూయిష్ఠుని సారంగధరుని చిత్తమున నభిలాషను స్రతిబంధించెను ఇట్లే గుణము జాతియు ప్రతిబంధకమై అభిలాషను ఉద్బోధింపదు అవస్థకు ఉదాహరణము కళాపూర్ణోదయములో సుగాత్రి యలంకృతా వస్థ శాలీనునకు అభిలాష నుద్దీపింపఁజేయక స్రతిబంధించెను అట్లే దశకుమారచరిత్రలో మానసవేగుడు అవంతిసుందరిపై నెంత యభిలాషతో నచ్చినను ఆ సుందరిని రాజహంసపరిష్వంగమున రతిసుప్తావస్థయం దీక్షింప అతని యభిలాష నశించెను ఇచ్చోటుల

నెల్ల రసాభాస ముప్పతిల్లుటకు కారణము సాయి అవిచ్ఛిన్న ప్రకర్ష నొందకపోవుట అభిలాష రతిస్థాయి యగుటకు సజాతీయ విజాతీయ భావత్రుటితము కాక దృఢస్ఫూర్తి నొందవలెను అట్టి స్థితి నొంది సరిపోషింపఁబడుటకు రతి ఉభయ నిష్ఠము కావలెను. ఒకరియందు రతి పెంపొందినను ఇంకొకరియందు అన్యవిషయిక నైస్పృహ్యము పెరుగుచుండిన రతి అవిచ్ఛిన్న పరిస్ఫూర్తి నొందక రసాభాస మగునని ఎఱుక

ఇక రెండవది (ఏ) 'తిర్యక్ష్మేచ్ఛగతోఽపిచా' రతి తిర్యగ్గతమైనను (బి) స్లేచ్ఛ (నాయికా నాయక) గతమైనను రసాభాస మగును తిర్యక్కులు - పశుపక్షి మృగాదులు తదాలంబనమైన రతి రసాభాస మేల కావలెను - వానికిని విభావాదులున్నవి అవి భావుక చిత్తోల్లాస హేతువు లగును చమత్కార నారమగు రస నిష్పాదకము లగును క్రొంచ మిగున వృత్తాంతము అదికవికి కరుగరసజనక మాయె గదా కరుణరసాభాస జనకము కాలేదు అట్లే కపోతోపాఖ్యానము జటాయు మరగాదర్శనము కరుగరసస్రావిసన్ని వేశవిలసితములు ఉత్తరరామచరితలోని కరికరేణువులయు ఉక్యోగపర్వములోని చక్ర వాకమిధున కేళి నర్ణనము మనుచుతలోని చక్రవాకివిరహము గోవ్యాఘ్ర సంవాదము నైషధప్రభావప్రమ్యున్న ములలోని హంసల యుదంతములు-ఇవెల్ల సహృదయులకు నానారసోల్లాసార్పద ములుగ నున్నవి రసాభాస లక్ష్యములా? అభినవగుప్తాచార్యుల వారు కణ్వాశ్రమమృగంపుభయవర్ణనశ్లోకమును గ్రీవాభంగాభి రామశ్లోకమును భయానకరసోదాహరణముగా నిచ్చుటకు తిర్యగారుల వృత్తిములు రసాభాసములకుఁగాక రసములకేలక్ష్యభూతములు అని యుగ్గడించుటకే అట్లే చెప్పెను అలంకారమహోదధికారుఁడు.

జటాయు రావణుల యుద్ధము మహావీరచరిత్రమున శాస్త్ర వీరరస
నివాసము ఇట సహృదయులకు స్థాయికాలుష్యముకాని ఆనందాంశ
భంగముగాని గల్గిండుటలేదు హరిశిశున్యామోహమున తపో
భంగమంది చెడిన భరతుని విషయమునను నైచికివోషణముచే
అశిషితుడైన యయుతుని విషయమునను తద్రతి కాలుష్య
మొందుట తత్కారమున ఆనందక్షయము నగుటకు తత్ప్రసృత్తి
యందలి యనౌచిత్యము కారణము అందుచే నట రసాభాసము
స్ఫురించునేమొ పాండురంగమాహాత్మ్యమున రాజపుత్రిక శాప
వశమున మంహాకరూపమున నున్న యయుతుని కామించిన వృత్తాం
తము ఇశ్పట్టున స్మరణీయము అందుచే పలువురాలంకారికులు
తిర్యగ్గత స్థాయిని రసాభాసముగఁగాక రసముగ నొప్పుకొన్నారు

(అ) రసార్ణవసుధాకర ద్వితియోల్లాసాంతే —

తిర్యక్లేచ్ఛగతయో రాభాసత్వం నయజ్యేత తయో ర్విభా
వాది సంభవేన ఆస్వాదయోగ్యతా ప్రతితేః విద్యాధరేణ కవినా
బాధ మేవం ఖలు సమర్థితం ఏకావల్యా మనేన రసాభాసం తిర్యక్కు
ప్రచక్షతే తన్న పరీక్షాక్షమం తేష్వపి విభావాది సంభవాత్ విభా
వాదిజ్ఞానశూన్యా స్తిర్యంచో నభాజనం భవితు మర్హంతి రస
స్యేతి చేత్ మనుష్యేష్వపి కేచి త్తిధాభూతేషు రసవిషయబావా
భావ ప్రసంగాత్ విభావాది సంభవోహి రసం ప్రతి ప్రయోజకః
న విభావాది జ్ఞానం తచ్చ తిరశ్చ మస్త్యేవ' ఇతి

ఇంక స్లేచ్ఛ గత స్థాయి విషయము ఇట స్లేచ్ఛశబ్దము
జాతిచేఁగాని వర్తనముచేఁగాని నీచ లైనవారలకు ఉపలక్షణము కాదు
జాతి ఆలంబననిర్ణాయకముకాదు కావున ప్రతాపరుద్రీయమున ఎల్ల
వేరయ్యలది శృంగారము కాని తనాభాసముకాదు అభారతీ

యులు ఆర్యావర్తబహిర్దేశవాసులు స్త్రీచ్ఛలు తదాచారన్యన
హారములు భారతీయ సహృదయులకు అనుచితములు, జగుప్సాజన
కము గుట సహజము అంగ నాటకములలో రంగస్థలమున నాయికా
నాయకులు చుంబనపరిష్వంగాదు లాచరించుట మనకు ఏన
గొల్పును అట్టి పట్టుల రసమునకన్న రసాభాసమే జాగ్రూక
మగును ఇట రతి సముచితానుభావ పరిపుష్ట మొంద నవకాశము లేక
పోవుట రసాభాస మొదవును

ఇట స్త్రీచ్ఛ తిర్యగ్గత స్థాయికి పైపెచ్చుగా హేమచంద్రుడు
జడపదార్థారోపిత స్థాయిని గూడ రసాభాసముగా నుదాహరించెను

నిరింద్రియేషు తిర్యగాదిషు చారోపా ద్రసభావాభాసా

(3) యోషితో బహుసక్తిశ్చేత్ —

మన ధర్మశాస్త్ర సంప్రదాయములకు విరుద్ధము పలువురు పురు
షులను పెండ్లియాడుట (ద్రాపది విషయము వేటు) అందుచే
భౌచిత్యమునకు పరమప్రమాణముగ నంగీకరింపబడినట్టిది లోకము
స్త్రీలు బహుసక్తులుగా వర్ణితులైన వృత్తాంతముల ననుచితములుగ
నెంచి ఉద్వేగపడును వేశ్య విషయమున బహుసక్తి వర్ణితమైనను
రసాభాసమే అని అంగీకరింపబడినది ఏలన వేశ్యకును ఒక్కనిపై
ప్రీతి యుండును అన్యులయెడ కల్గప్రేమ నటించి కపట భావహావ
చేష్టల నెఱపును నలకూబకుని యందు రంభ కున్న ప్రీతి రణమృత
సోమసాయి కూలి కోడెగాండ్లపై నుండునా ? అందుచే బహుసక్త
యోషిద్రతి కృతములు అనుభావములు కృతకప్రాయములై సహృద
యులకు రస్యమానత లేకుండఁ జేయును రసనిష్పత్తి యన సంచారి
భావములందంతట స్థాయి పరిస్ఫురిత మగుటే స్థాయి లేనప్పుడు న్యభి
చారి భావములును, అనుభావములును నామమాత్రానశిష్టమై

అనాస్వాద్యములగును న్యభిచారులమూలముననే వాస్తవికానంద
రూప స్థాయిభావచర్వణ గల్గును కావున ఆ న్యభిచారిభావము
లన్నియు నేకవిషయముననే రసోల్లాసజనకము లగును బహువిష
యములైన రస్యమానత దూరీకృతము కాఁగా రసాభాసమే
స్ఫురించును

అందుచే సర్వరసాభాసములును తత్తద్రసము పుట్టింపలేక
పోవఁగా సహృదయచిత్తముల హాస్యరసపర్యవసితము లగును

రసగంగాధరము

వరివస్యావివరణసముల్లసితము

అధి 5 భా వ శాంతి

విభావానుభావన్యజ్యమానమైన హర్షాది భావమునకు నాశమే
భావశాంతి యనఁబడును ఇట ఉదయించిన భావమే గ్రాహ్యము
దాని నాశమే ప్రస్తుతము ఉదయింపక కేవలసంస్కారరూపమున
చిత్తమున నెలకొనియున్నదాని నాశముకాదు ఉదయింపనిది
చమత్కారాధాయకము కాదు

స్వాత్మత్వవచ్ఛేదేన నిర్వేదాద్యన్యతమ
ధ్వంసత్వం భావశాంతిత్వమ్
స్వాత్మత్వవచ్ఛేదేన నిర్వేదాద్యన్యత
మోదయత్వం భావోదయత్వం

(సా సారిము 140 పట)

ఉదా :—

ఒకానొక కోపనయొక్క యవర్పంపు సద్యోనాశము వ్యతిరేకము.

ముంచసి నాద్యాపి కుషం

భామిని, ముదిరాలి కుదయాయ

ఇతి తన్వ్యాః పతివచనై

రపాయి నయనాబ్జకోణ శోణకుచిః

ఒకోపనా ఇష్టమను అలుకమానవు చూడు, మబ్బుల
గుంపు (ముదిరాలి) ఉదయించినది ' అను పతి మాటలచే ఆ తన్వి
(కృశాంగి) కనుదమ్మి క్రేవల కెంజాయ నశించెను

ఇటి కాదంచిన్యదయరూపమును ప్రియవచనమును వినుట
విభావము నయన శోణగత శోణకాంతి నాశము (అది సాక్షాదవర్ప
నాశజన్యము కాదన్న) తదభివ్యక్తమగు ప్రసాదమొండె అనుభావము
ఈ విభావానుభావములవలన ఉత్పత్తి కాలావచ్ఛిన్న రోషనాశము
ధ్వనితము

ఉదాహరణాంతరము :—

ఆ మానిని కోపము ఎట్లు తీరినది? అను నయస్యనితో నాయ
కుని వచనము :—

తస్యా సాన్తవిలేపనం స్తనయుగ ప్రశ్లేష ముద్రాంకితం

కిం వక్ష్యే శ్చరణానతివ్యతికరవ్యాజేన గోపాయతే

ఇత్యుక్తే కృత మిత్యుదీర్య సహసా తత్సంప్రమాద్యం మయా

సా శ్లిష్టా రభసేన తత్సుఖవశా తన్వ్యాచ తద్విస్మృతమ్
(అమరుకము.)

అల దాని దట్టమైన పూత పాలిండ్ల బిగికాగిలింతచే
పేర్పడియున్న చనుముద్ర గుఱుతులు గలదానిని నీ వక్షమును,

నా పాదములపడ (సంబరపు) నెపమున (ఏమి) దాచుచున్నావు ?
 అని ఆ కోపన పలుకఁగా చాలులే' అని (నేను) పలికి (దానిని
 దాచుటకు ఉపాయాంతరము కానక) కేవల సాహసమూని ఆ ముద్రాం
 కమును తుడిచివేయుటకై తటాలున కొఁగిలించితిని ఆ సుఖపారవశ్య
 మున ఆ తన్వీ నేను నెపమున చేసిన దాపటికమును మఱచి
 పోయినది

ఇట అమర్ష శాన్తి న్యక్తము ఇట సుఖనశాత్ అనుటచే
 మోహోదయము న్యక్తమగుటంజేసి భారోదయమునకును ఇది
 యుదాహరణము కాదా ? అని శంకింప నవకాశము కలదు కాని
 ఆ భారోదయమును భావశాంతికే అంగమగుటచే అమర్ష భావ
 శాంతియే ప్రధానమగుటదానికెయిదియుదాహరణము (కావ్యదృష్టాంతము)

రస గంగాధరము

పరివస్యావివరణసముల్లసితము

అధి 6 భావోదయము

భావముయొక్క యత్పత్తి (ఆస్వాదపదవి నొందుట) భానో
 దయము

ఉదా —

ప్రియాపరాధము నెఱింగిన యొకానొక మానిని వృత్తాంతము
 వర్ణితము .—

వీక్ష్య వక్షసి విపక్ష కామినీ
 వళిర లక్ష్మ దయితస్య భామినీ
 అంసదేశ పలయీకృతం త్తగా
 దాచకర్ష నిజబాహువల్ల రీమ్

ఒకానొక మానిని తన ప్రియుని వక్షమునందు తన విపక్ష కాంత హారపుగుఱుతును పరికించి అతని స్కంధదేశమున వలయా కారమునఁ జేర్చియున్న తనబాహులతను అప్పుడే యావలకు లాగు కొనెను

ఇచట దయితుని వక్షమునందున్న విపక్షకామినీహార చిహ్నముయొక్క దర్శనము విభావము ప్రియస్కంధదేశ వలయా కృత నిజబాహులతను లాగుకొనుట అనుభావము అమర్షభావో దయము వ్యంగ్యము

వి ష య వి భా గ వ్య వ స్థ

ఏకభావశాంతి కలుగుచో అపరభావోదయ మావశ్యకమే అట్లే భావ మొకం డుదయింపగాఁ బూర్వభావశాంతిగాని ఆవశ్యకమే అందువలన భావములు సంకీర్ణములుగనే యుండును పృథిగ్వ్యవహార విషయములు కావు అట్టైనను రెంటికి ఒక్కచోట చమత్కార ముండదు కావున వ్యవహారము చమత్కారాధీనము కావునను - ఎట రెంటిలో నేది ప్రధానచమత్కారవంత మగునో దాని కచట వ్యవహారము అందుచే సాంకర్యమున్నను స్వతంత్రమే అని గణింప నలెను

ఉదాహరణాంతరము —

ఏకస్మిన్ శయనే విపక్షరమణీ నామగ్రహే ముగ్ధయా
సద్యః కోప పరాఙ్ముఖా వపి తయా చాట్నాని కుర్వన్నపి
ఆవేగా దవధీరితః ప్రియతమ స్తూష్ణేంధ్రీ సతతం
మాభూత్ సుప్త ఇవే త్యమందనశితగ్రీవం పున ర్విక్షితిః

(కా దర్ప)

తనతో పఠండియున్న నాయకుడు తన్ను (పేరఁ బిలువక) సవతిపేరఁ బిలిచినందులకు అలిగినదై నాయక అతఁ డెంత బతిమాలి నను మన్నింపకయుండి అతఁ డు విసిగి యూరికుండినంతట ముగ్ధ కావున మనస్సు ఆపలేక అతనిని అయ్యో నిద్రించి నాఁడేమొగదా మేల్కొనియే యుండునుగాక ' అని కోరుచు అతనివైపు మెడ త్రిప్పకొని పరికించినది

ఇట కాలాక్షమత్వలక్షణము బొత్సుకృతభావోదయము న్యజ్య మాన మగుచున్నది ఇచ్చట అమర్షమునకు శాంతి కావున భావశాంతియు ధ్వనితము అట్టెనను అది భావోదయమునకు అంగము అందుచే బొత్సుకృతభావోదయమునకే ప్రాధాన్యము

చరణ పతన ప్రత్యాఖ్యానా త్రప్సాద పరాజ్ఞుభే
'నిభృత కిరవాచా రే త్యుక్త్వా రుషా పరషీకృతే
ప్రజతి రమణే, నిశ్వస్యోచ్చై స్తనస్థితహస్తయా
నయనసలిలచ్ఛన్నా దృష్టిః సఖేషు నివేశితా (అమరుకము)

'ఆ యింతి తన పాదముల వ్రాలిన రమణుని తిరస్కరించి అందువలన అతఁడు మఱి బతిమాలుకొనుట మానఁగా రహస్య కపటవర్తనుఁడా ' అని అభిప్రాయపించినదై అందువలన అతఁడు కోపించి మనస్సు విటిగి 'వెడలిపోవుచుండఁగా హెచ్చునిట్టూర్పు పుచ్చి స్తనములయందు చేయియుంచుకొని కన్నీళ్ళు గ్రమ్మిన దృష్టిని సఖులపై నెఱపినది ఇట విషాద భావమునకు ఉదయము

రస గంగాధరము

వరివస్యావివరణసముల్లసితము

అధి 7 భావసంది

అన్యోన్యము అనభిభూతము లైనట్టివి అన్యోన్యము అనభి
భవనయోగ్యములు (తుల్యబలములు) నైన భావముల రెంటి
సామానాధికర్యము భావసంధి తుల్యచమత్కారప్రతీతిబల
ములు కలచైన భావములు రెండు ఒండొంటిని బాధింపక అవిరుద్ధముగ
తమ తమ ప్రతీతి చమత్కారబలముతోడ నొక్కచోట సహజిని
ప్రతీతము లగుట భావసంధి యనబడు ఘని భావము ఇందు మొదటి
సగము విక్షణము చెప్పకున్న రెండు భావముల వ్యంగ్యచమత్కార
మును సుందోపసుందన్యాయమున నొండొంటికి బాధకములై
ప్రతీతిచమత్కారము లేక తటస్థములుగా నుండును మొదట విశేష
ణముచే ఆ భాధి తప్పి సంశ్లిప్తయోజకసఖ్యముతో విలక్షణ
చమత్కారములతో రెండు భావములును ఉల్లసిల్లుట ఘటిల్లును
రెండవ విశేషణము చెప్పకున్న రెండును తుల్యబలములై సమాన
ముగ ప్రతీతిచమత్కారము నెఱపునని యేర్పడక అంకాంగిభావ
సమన్వితము లగును రాజభృత్యన్యాయమునఁ గాక సమాన స్కంధ
ములుగా నిలువును రాజులనలె స్వతంత్ర విలక్షణ వ్యంగ్యచమత్కార
యుక్తము లని సంశ్లిప్తయోజక మగుటకై రెండవ విశేషశోష
దానము

భావసంధిస్తు భావ నాం తుల్యానాం వ్యంగ్యతా యది

[కా ద్వి]

ఉదా :—

రాముని ప్రథమదర్శనమున సీత లజ్జాత్సుక్యములు :—

యోననోద్గమ నితాంత శంకితాః

శీల శౌర్య బలకాంతి లోభితాః

సంపంచంతి వికసంతి రాఘవే

జానకీ నయననీరజశ్రియః

యోననారంభముచే శ్రీరాముని ప్రథమదర్శనమున మిక్కిలి త్రాసము కలవి శ్రుతపూర్వములైన బల శౌర్య కాంతి లోలుపములైనవియైన జానకీనయనపద్మములు శ్రీరామచంద్రునియందు పడిననై లజ్జచే సంకోచమును బెత్తుస్యముచే వ్యాకోచమును గాంచుచున్నవి

ఇట భగవంతుడైన దాశరథియొక్క లోకో తర యోననోద్గమము అట్లే లోకో తరములైన శౌర్య బల శీల కాంతిల దర్శనము విభానము సీత యొక్క నయనగతి సంకోచ వికాసములు అనుభానములు ఇట ప్రేక్షాత్సుక్యములసంధి వ్యంగ్యము

ఉదాహరణాంతరము —

ఉత్పిక్తస్య తపః పరాక్రమ నిధే రభ్యాగమా దేకతః

సత్సంగ ప్రియతాచ వీరరథసోన్మాద శ్చమాం కర్షతః

నై దేహీ పరిరంభ ఏవచ ముహూ శ్చైతన్య మామీలయ

న్నానంధీ హరిచందనేందు శిరసిస్సిగ్ధ రుణ్యధన్యతః (మహాభర-2)

గర్వియు తపః పరాక్రమనిధియునైన యీ భార్గవుని రాకచే నొక్కట సత్సంగప్రీతియు వీర రసోన్మాదమును రెండుచు నన్ను ఆకరించు చున్నవి జానకిని కాగిలించుకొనవలయునను వాంఛయే నాచైతన్యము మాటిమాటికి వికసింపజేయుచున్నదై కల్పనృతము, చంద్రమండలములవలె నానందహేతు వగుచు అస్యములైన వీరాది ప్రవృత్తులను అడ్డగించుచున్నది

రస గంగాధరము

వరివస్యావివరణసముల్లసితము

అథ 8 భావ శబలత

విరుద్ధములుగాని అవిరుద్ధములు (ఉదాసీనములు) గాని భావముల వ్యామిశ్రణము - ఏకచమత్కృతిజ్ఞాన గోచరత్వము భావశబలత పరస్పర బాధకములైనవి యుండె పోషకలైనవి యుండె కాని - అనఁగా ఉదాసీనము లైనవియైన - భావములందు ఒక్కొక్కటియు తన తన వ్యంజకముల మూలమున వేర్వేటి వాక్యముల వేర్వేటి భావవ్యంగ్యచమత్కారము కలిగియు - అన్ని కలసి తిలతండులన్వాయమున సమప్రాధాన్యమునఁ జర్వ్యమాణములై మహావాక్యమున నొక సంపూర్ణవిలక్షణ భావ వ్యంగ్యచమత్కారమునకు విషయమై యుల్లసిల్లుట భావశబలత్వము

ఉదా —

సీతను వివాసము పాలేసి శ్రీరాముఁడు చింతిల్లుచున్నాఁడు -
 పాపం హస్త మయా హతేన విహితం సీతాపి యద్యాపితా
 సా మా మిందుముఖి వినా బల వనే కిం జీవితం ధాన్యతి ?
 ఆలోకేయ కథం ముఖాని కృతినాం? కిం తే వదిష్యంతి మాం ?
 రాజ్యం యాతు రసాతలం పునరిదం న ప్రాశీతుం కామయే

అయ్యో ! దుర్బుద్ధిని నేను (యజ్ఞభూమిసంఘాతను) సీతనుం గూడ నిర్వాసితంజేసి పాపము చేసితిని ఆ చంద్రముఖ నేను లేక వనములో అకటా జీవము తాల్చియున్నదా ? నేను పుణ్యాత్ముఁ

మొగ మెట్లు చూతును? వారు నను గూర్చి ఏమి పలుకుదురు? మఱి ఈ రాజ్యము పాతాళమునకు అంగిపోవుగాక నేను జీవింప నొల్లను

ఇట వాని వాని విభావములవలన సుత్పన్నములైన యనేక భావముల వ్యామిశ్రణము ఎట్లన, మయా పాపం విహితం (నేను పాపము చేసితిని) అను వాక్యముచే మతి హఠేన అను పదముచే తన్నుఁ గూర్చి 'అసూయ హస్త సీతాపి యద్యాపితా (సీతఁగూడ నిర్వాసిత) అను వాక్యముచే విషాదము' సా అనుపదముచే స్మృతి 'మాంవినా ఇన్ద్రముఖి కిం జీవితం ధాన్యతి? (నేను లేక ఆ చంద్రముఁగల సీత బ్రదుకువా?) అనువాక్యముచే వితర్కము ఆలోకేయ కథం ముఖాని కృతినాం (పుణ్య త్కృల ముఖము నెట్లు చూతును?) అను వాక్యముచే 'వీడ' కిం తే వదిష్యంతి మాం' అను వాక్యముచే శంక రాజ్యం యాతు రసాతలం పునరిదం అను వాక్యముచే నిర్వేదము అనుభావములు న్యజ్యమానములై తిలతండులన్యాయమున వ్యామిశ్రమాణములై ఏక మహాకావ్యజన్యమైన వైయంజన చమత్కారమురు పుట్టించు ప్రతీతికి విషయము లగుచున్నవి కావున ఇట భావశబలత

రావ్యప్రకాశికా వ్యాఖ్యాతనాత్త లక్షణ నిరాసము.

కావ్యప్రకాశికాటీకాకారుఁడు ఉత్తరోత్తరభావముచే పూర్వ మభివ్యక్తమైన భావముయొక్క యుపమర్దము (అభిధవము) శబలత అని లక్షణము చెప్పినాఁడు అది అసంగతము దానిచే పూర్వోత్తర మూలగ్రంథ విరోధము ఉప్పొంగిల్లును ఎట్లన కావ్యప్రకాశ మున చతుర్థాశ్వాసమున భావశబలతకు వక్ష్యమాణశ్లోకము ఉదాహృతము

క్వాఁకార్యం? శశలక్ష్మణః క్వచ కులం
 (క్వచ శర్వశేఖరకులం)
 భూయోపి దృశ్యేత సా
 దోషాణాం ప్రశమాయ నః శ్రుత మహా
 కోపేఽపి కానం ముఖమ్
 కిం నత్యన్త్యపకల్మషాః కృతధియః ?
 స్వప్నేఽపి సా దుర్లభా
 చేతః స్వాస్థ్య ముపైహి కః ఖలు యవా
 ధన్యోఽధరం పాస్యతి

[ఇట వంశశుద్ధతను చెప్పచోట శశలక్ష్మణ శబ్దము అవర్థ
 కము అందుచే పాగాంతరము] శుక్రకన్యను దేవయానిని రాజా
 యయాతి కామించి ఇల్లు తలపోయుచున్నాడు .—

నే నిప్పుడు ఒడిగట్టిన యీ యకార్య మెక్కడ ? నిరప
 వాదము శర్వశేఖరుని చంద్రుని విశుద్ధవంశ మెక్కడ ? (అని
 యుక్తాయుక్త విచారాత్మకము వితర్కము) ప్రియ వెంట్రుం గన
 పడునా (అని ఔత్సుక్యము) నా శ్రుతము (శాస్త్ర శ్రవణజ్ఞానము)
 దోషముల నడంచుటకు (కదా) అని (మతి) ఆ నెమ్మోము కోపము
 నందును కాంతమే (అని స్మృతి) స్థితర చిత్త సంస్కారవంతులు
 అపకల్మషులు సత్పుషు లే మందురో (అని శంక) స్వప్నమందును
 సఖ దొరకడు (అని దైన్యము) ఓ మనసా స్వస్థతం బొందుము
 (అని ధృతి) ధన్యాత్ముడైనాడు ఆ యధర మానునో (అని చింత) -
 పూర్వపూర్వోపమర్దమున ప్రతీయమానము లగుటచేత శబలత
 చమత్కార స్థానము [కావ్యప్రదీపము] దీనిపై పూర్వ పూర్వము
 లైన మతి మొదలు ధృతి వఱకు నున్న శాంతి సంచారుల

శల్ల ఉపమర్దముచే శాంతి శబలతయే చమత్కార హాసి (విశ్రాంతి స్థానము) ఇట్టిదైన చింతచే శృంగారప్రకర్ష శక్తు విజయముచే తేలికింబోలె కలుగురు అని ప్రగోష్ఠిప్రభ ఇట బాధ్యభాధక భావ మున్న శబలత స్వీకరింప దగునని భావము కాని ఇది కావ్య ప్రకాశికాకారునికి మూలకారునకు తన గ్రంథమున పూర్వోత్తర విరోధము నాపాదింపఁజేయు వ్యాఖ్యానము ఎట్లన పంచమోల్లాసము కావ్య ప్రకాశమున గుణేభూతవ్యంగ్యప్రసంగమున భావ శబలతా లంకారమున కీయఁబడిన యుదాహరణమును వక్ష్యమామును పరిశీలింపుడు —

పశ్యేత్ కశ్చిత్ చల చపల రే కా త్వరా ? హం కుమారీ
హస్తాలంబం నితర హహహా వ్యుత్క్రమః క్వాసి యాసి ?

ఇత్థం పృచ్ఛీపరివృథి భవద్విద్విషోఽ రణ్య వృక్షే
కన్యా కంచితో ఫలకిలయా న్యాదదానాఽభిధత్తే

ఎవఁడేని చూచును ఓరి చపలా ఇటచుండి తలఁగుము ఏమి త్వర ? నేను కుమారిని (కన్నెను) కదా నాకుం గొంచెము చేయూత యిమ్ము అయ్యో అయ్యో (కన్యాగమన రూపము) విపరీతా చరణము జరుగుచున్నది (నను విడిచి) ఎక్కడికి పోవుచున్నావు? అని ఓ రాజా నీ శత్రురాజులు అరణ్యవాసమున నుండ తత్కన్య యొక తె ఫలకినలయములు కోయుచు ఒకానొక నయసుకానియం దను రక్తయై వాఁడు దాని మనసు తెలిసి చుంబనాలింగనాది వ్యాపార ప్రవృత్తుఁ డగుచుండ నట్లు పల్కినది ఇట ఎవఁడేని చూచునని శింక ఓరి చపల అపచరిల్లు మని అసూయ ఏమి త్వర అని ధృతి వేను కన్నెనుకదా అని స్మృతి చేయూతయిమ్ము అని శ్రెమ అకటకటా అని దైన్యము (కన్యాత్వమునకు) విపరీతాచరణము అని విభోధ

చైతన్యగమరూపము) ఎక్కడికి పోవుచున్నావు ? అని బొచ్చు క్యము - ఈ భావముల శబలత నృపవిషయక రతి భావమునకు అంగము అని కావ్యప్రకాశికాకారుడు ఉపపాదించెను ఇం శంకాసూయాది భావములకు ఉపమర్దలేశము లేకున్నను శబలత రాజ్యునికి అంగము అందుచే కావ్యప్రకాశికాకారునికి అభిమతమైన శబలత ఉపమర్దరూపము కాదని ఉపమర్దరూపముగ మొదటి స్లోకమున ననిపించినను అది ఈ రెండవ స్లోకముకడ పూర్వపక్షముకు నని అట్టి వ్యాఖ్యానము ప్రకాశికాకారునికి గ్రంథపూర్వోత్తర నైరుధ్యాపాదకమని దుష్టమని జగన్నాథపండితుని యభిప్రాయము

ఇట్ల నిది యవధేయము - కావ్యప్రదీపము సాహిత్య దర్పణము సాహిత్య రత్నాకరము కావ్యదర్పణము మున్నగు ననే కాలంకారికగ్రంథములందు శబలతి పూర్వ పూర్వ భావోపమర్ద రూపముననే ప్రతిపాదితము అందుచే కావ్యప్రకాశికాకారుడును ఆ మతమువాడగుట అసంబావ్యము కాదు ఈ రెండవ స్లోకమునను తద్రూపవ్యాఖ్యానమునకు వీలు కలదు అట్లానర్పకు బడినది (చూ వామనాచార్యజల్మేకరువ్యాఖ్యానము) ఇది ప్రాచీనుల యభిప్రాయము కాబోలును నీనిని గ్రంథకర్త సోప పత్తికముగ ఖండించి లక్షణాంతరము చెప్పుచున్నాడు

[శంక] నైయాయిక మతానుసారము ఇచ్చాదులు సర్వచిత్త వృత్తులు (భావములు) ఆత్మవృత్తి విశేషగుణములు అవి స్వోత్తర విశేషగుణాశ్యములు - అనగా వెనుక పుట్టిన విశేషగుణము తొంటి దానిని నశింపజేయును తార్కికనియమానుసారము పూర్వ కాలికభావము నాశముకాక ఉత్తరకాలికము ఇంకొక భావము పుట్టుటకు వీలులేదు ఏలన ఏకకాలమున ననేకచిత్తవృత్తుల యభి

స్వక్తి అసంభవము ఒక్కొక్కనారి ఒక్కొక్కదానికే అభివ్యక్తి అందుచే ప్రాచీనులు చెప్పినట్టిది పూర్వ పూర్వభావమునకు ఉత్తరోత్తర భావోపమిర్దహము శబలత పొందును గాని మీరు చెప్పినట్లు ఏకకాలమున అనేక భావాభివ్యక్తిరూపశబలత ఎట్లు ఘట్టెలురు?

[సమా] నైయా యికమతానుసారము శంకాదులు ఆత్మవిశేష గూఢములగుటం జేసి స్వోత్తరవిశేషగుణనాశ్యము లను న్యాయము ఇట్ల సాహిత్యశాస్త్రప్రయోజకము కాదు ఏలన స్వోత్తర విశేష గూఢవ్యనాశమువ్యంగ్యముకాదు ఆనాశముఉపమర్దశబ్దవాచ్యము వ్యంజనావృత్తిచే బోధ్యము కాదు అది వ్యంగ్యము కావలసినచో ఉపమర్దశబ్దవాచ్య మెట్లగును? శబలత్వ మన్ననో వ్యంగ్యము అది చమత్కారవంతము వ్యంగ్యము కానట్టిది ఉపమర్దశబ్దవాచ్య మైనట్టిది ప్రాచీను లంగీకరించిన శబలత్వము చమత్కారవంతము కాదు అందుచే నిట విలక్షణ సంయోగాత్మకము పానకరసన్యాయమున నుద్భవించునది అగు శబలత్వము మేము చెప్పుచున్నారము దాని వలన

నారికేళ జలక్షీర సితాకదళి మిశ్రణే

విలక్షణా యథాస్వాదో భావానాం సంహతౌ తథా

ఊంకాయపాలు క్షీరము తెల్లచక్కెర అరటిపండు-ఇవెల్ల మిశ్రమము చేయుటచే - అన్నిటి ప్రత్యేక రుచులకు పై పెచ్చుగా - అపూర్వమగు నొక విలక్షణాస్వాదము కలుగునో అట్లే భావము లన్నియుంగలిసి ఒంటొంటి యాస్వాదమేగాక యొక విలక్షణాస్వాదము గల్గించును దానికే శబలత్వ మని పేరు అదే చమత్కార విలసితము

శంక — ఇట భావములయొక్క నాలుగవ స్థితీ - ఉదయము శాంతి సంధి శబలత అనునవే చెప్పబడినవి భావస్థితి' చెప్పలేదు ?

[సూ] గావస్థితి భావస్వరూపమునకన్న వేఱు కాదు. అందుచే భావస్థితి నిరూపణము అది నిరూపితమైనదే

ర స గ ం గా ధ ర ము

వసవస్యావివరణసముల్లసితము

అధి 9 భావశాంత్యాదులు నాలుగును

భావధ్వన్యాత్మకములు

భావశాంతి భావోదయము భావసంధి భావశబలత అనునవి ధ్వన్యాత్మకములు ఏవి ఉదాహరణద్వారమునఁ బ్రతిపాదితములైనవో అవెల్ల భావధ్వనులే ఇట ఉదయము (స్థితి) సంధి శబలత శాంతి అనునవి భావానన్తాభేదములు ఇట నొకప్రశ్న పుట్టును ఏమన అనన్తము గల భావములకు ప్రాధాన్యమా ? భావముల యనన్తములకు ప్రాధాన్యమా ? ఉన్న యనన్తలలో భావములు ఆస్వాద్యమానములగుచు ఉదయము నాశము సంధి అను భావానన్త సంబంధములకును సంబంధములైన భావములకును చర్వణ సమానమేయైనను చర్వణ ఆ సంబంధములదిమా ? సంబంధులదిమా ? అని తేల్చి నిరూపించు టత్యావశ్యకము అట్లు పరిశీలించి భావములదే ప్రాధాన్యము అని నిర్ణయించుట ఉచితము ఏల ? ఈ యాపాధికములైన యనన్తాసంబంధములతోడ ఉదయత్వావచ్ఛిన్నముగ, శాంతిత్వా

వచ్చిన్నముగ సంఘిత్వావచ్చిన్నముగ శబలత్వావచ్చిన్నముగ నాస్వాద్యమాన మగు ధర్మి భావమే అశ్రితములైన ధర్మములకన్న సర్వధర్మాశ్రయమైన ధర్మికేకదా ప్రాధాన్యము సముచితము (2) ఇదికాక భావస్థితి భావముయొక్క యనన్తలలో నొకటి భావ రూపముగనే యంగీకరింపఁబడినది అందుచే భావప్రాధాన్యము నిశ్చితప్రచము (3) ఇంకొక తెజంగు గన భావప్రాధాన్యము నిరూపింపనగును భావశాంతి యన భావధ్వంసాత్మకము ధ్వంసము అభావ ప్రకారములలో నొకటి అభావజ్ఞానము ప్రతియోగిజ్ఞానాధీనము ఘటాభావమునకు ఘటము ప్రతియోగి ఘటరూప ప్రతియోగిత్వా వచ్చిన్నముగనే ఘటాభావప్రతీతి కలుగును ఘటజ్ఞానములేక ఘటా భావజ్ఞానము కలుగదు అట్లే భావశాంతిప్రతీతియు భావప్రతి యోగిప్రతీత్యాధీనము ప్రాధాన్యము ప్రతియోగిది అందుచే భావ ప్రాధాన్యము సిద్ధము ఇది కస్తము (పూర్వసిద్ధము) నవీన కల్పితము

కాదు ఏకత్ర నిర్ణీతః శాస్త్రార్థః గాఢకాభావే అన్యత్రాపి సంచ రతి' అను న్యాయమున ఇట్లు భావశాంతి విషయమున సిద్ధమైన భావప్రాధాన్యమును భావోదయ భావసంఘి భావశబలతల పట్లను వర్తింపఁ జేసి సర్వావస్థలకు ఆధారమైన భావమునకే ప్రాధాన్యము ఒప్పట లెస్స (4) వెండియు భావప్రాధాన్యము కారణాంతరము చేతను అంగీకర్తవ్య మగును తదుపసర్జనకము లగు శాంత్యాదులకు చెల్లదు ఏలన ఏ కావ్యములందు భావములకు వ్యంగ్యత్వము శాంత్యాదులకు వాచ్యత్వము కలదో ఆ కావ్యములందు భావ శాంత్యాది ధ్వనిత్వ వ్యవహారము (వ్యవదేశము) కలదు ప్రాధాన్యమునుబట్టి వ్యవదేశము అల్లుగాక శాంత్యాదులకే ప్రాధాన్య మొప్పినచో - శాంత్యాదులు వాచ్యము లగుట భావ

శాంత్యాది వ్యవహారమే కావ్యమునకు రాకపోవును అందుచే
లోకప్రసిద్ధమైన ఆ వ్యవహారము వ్యవదేశ మొండె కుమరటకై
భావములకే ప్రాధాన్యము నంగీకరింపక తప్పదు గత్యంతరము లేదు

భావధ్వని యుదాహరణమును ఈశ్లోకమును పరికింపుడు —

ఖండిత వృత్తము వర్ణితము —

ఉపసి ప్రతిపక్షనాయికాసదనా దంతిక మంచతి ప్రియే

సుదృశో నయనాబ్జకోణయో రుదియాయ త్వరయాఽరుణద్యుతిః.

వేకువనే ప్రియుడు ససతాలి యింటినుండి వచ్చి తన దరి
చేరగా ఆ మృగాక్షి కనుదమ్మికొనల (కోణముల) నమర్చజవ్యము
కెంజాయ అంతలో నుదయించెను

ఇచట ఉదియాయ అను క్రియాపదఘటక మైన ఉత్
పూర్వకము ఇశ్ ధాతువువలన భావోదయము వాచ్యమైనందున,
శాంత్యాదికి ప్రాధాన్య మను పక్షమున దీనికి అమర్షభావధ్వని
కావ్య వ్యవదేశము లేదు ఉదయము వాచ్యమైనను అమర్షభావము
అవాచ్యమైనందున ధ్వని వ్యవదేశము సుస్థితిమే అందుచేని ప్రధా
నేన వ్యవదేశా భవన్తి అను న్యాయమున ప్రధానమగు ఉదయము
(వాచ్యమగుట) వ్యవదేశప్రయోజకము కాదాయెను అప్రధానమైన
భావమును బట్టి వ్యవదేశము రాదాయెను ఇట్లు మీ మతము
రెంటికిం జెడిన రేవణప్రాయ మైనది ఇక మా మతమునం దన్ననో
ఉదయము వాచ్యమైనను ఉదయావచ్చిన్నమగు నమర్షభావము
ప్రధానమైనది దానింబట్టి కావ్యమునకు భావధ్వని వ్యవ
హారము యుక్తమే మీకును భావశాన్తిధ్వని వేరు భావప్రాధాన్య
మొప్పుకున్న కుదరదు ఏలన భావశాంతికి ప్రతియోగియైన భావము
ప్రతీయమానమగుఁ గాని అచయోగియైన ప్రశమము ధ్వంసరూపము

అభావము కావున నర్థచకు వాచ్యము కాదు అందుచే భావశాంతి వ్యసదేశ మెట్లు కావ్యమునకు సిద్ధించును ?

ఎట్లన ఉదా —

ఒకానొక మానినియొక్క యమర్షభావశాంతి నర్థన —

క్షమాపణైకపదయో పదయో పతతి ప్రియే

శేముః సరోజనయనా నయనానా కాంతయః

[ప్రియుడు [తాఁ జేసిన యపరాధమునకై] క్షమాపణకు ప్రధానస్థానములైన ప్రియావాదములఁ బడఁగా ఆ పద్మాక్షియొక్క నయనములందు అరుణకాంతలు శమించినవి

ఇచ్చట నేత్రారుణిమకాంతిశాంతిచే అమర్షభావము వ్యంగ్యము శేముః (శమించినవి) అను శబ్దముచే ఆ భావముయొక్క శాంతి వాచ్యమైనది అందుచే నిది భావశాంతి ధ్వనికి ఉదాహరణము శాంతికి ప్రాధాన్యము చెప్పిన భావము అప్రధాన మైన, దీనికి అమర్షభావశాంతి వ్యసదేశము రాకపోవలసినదే

[శంక] ఏల రాకపోవలయును? శేముః అను క్రియకు అరుణకాంతి కర్త ఇట్లు శబ్దాన్వయము కలుగుటంజేసి అరుణ కాంతి శాంతియే వాచ్యమని తేలినది అంతేకాని అరుణకాంతిచే వ్యజ్య మానమగు అమర్షభావశాంతి కూడ (అన్వయద్వారమున) వాచ్యము కాలేదుకదా ఏలన వ్యంగ్య వ్యంజకములు (వాచ్యము) వేర్వేరుగా నుండుట ఆవశ్యకము కావున ఇటు వేర్వేరుగా అరుణకాంతి శాంతి వాచ్యార్థము దానిచే వ్యక్తమగు స్వార్థము అమర్షశాంతి అని భేదము స్పష్టముగా నున్నది ఇత అమర్షభావధ్వని కావ్యము అని చేరు ఏల రాకపోవును?

(శంక) అట్లు కాదు భేదము లేదు వాచ్యమైన శాంతికి
[వాచకమైన] నయనానుకూలాంతి కో రద్వ్యభ్యమాన మైన] యమర్ష
భావముతోఁ గూడనే అన్వయము వేటుకాదు

[సమా] అట్లనరాదు అది అసంభవము వాచ్యము
కారణము నియత పూర్వభావి వ్యంగ్యము కార్యము
నియతపశ్చాద్భావి ఇట్లు కార్యకారణ భావములచే వాచ్య
వ్యంగ్యములకు ఆనుపూర్వి ఆనశ్యకము అట్లుండ వానికి
యశాగపద్యము ఎట్లు? కావున వ్యంగ్యమైన యమర్షము
వాచ్యమగు శాంతికో గూడి క్రియతో నన్వయించుట ఘటిల్లదు
శాంతి వాచ్యార్థమును బోధించువేళ అమర్ష భావము ఉపస్థితము
కాదు అప్పటికి పుట్టకముందే ఎట్లు కారణమైన వాచ్యముతో
దానికి సహాన్వయము సంభవించును? ఎట్లో వాచ్యవ్యంగ్యములకు
పరస్పర సహాన్వయము ఒప్పుదమన్న ఇంకొక గాధ కలదు
సుదృశ్య అను పదముచును నయనానుకూలాంతి వ్యంగ్యమైన
యమర్షముతో అన్వయము కుదురదు ఎట్లు కుదురదు? మనో
హర నేత్రములగు అనునది అధికరణకారకము దానికి కర్త
కర్మల ద్వారమున క్రియాన్వయము వికీతము ఉదయాయ
(ఉదయించినవి) శేముః (శమించినవి) అను క్రియలతో కర్తగా
అనుణద్యుతి అను వాచ్యార్థమునకైన అన్వయము కుదురును
తద్వ్యంగ్యమైన యమర్ష మెట్లు అన్వయించును? అది చిత్తవృత్తి.
అది కనుగొనల నెట్లుండును? అందుచే వ్యంగ్యవ్యంజకములకు
భేదము ఆనశ్యకము? కాబట్టి వాచ్యములైన శాంత్యాదులకు అనుణ
కాంత్యాదులతో నన్వయము సముచితము పై రెండుగాహరణము
లందును ఇట్లు వాచ్యవ్యంగ్యములకు సహాన్వయము లేనందున

అనుపపత్తి లేకపోవగా భావశాంత్యాది న్యనహారము నిర్బాధకము అందుచే భావశాంత్యామలందు శాంత్యామలకే ప్రాధాన్యము భావములకు అప్రాధాన్యము అని పూర్వపక్షము

(సమా] అది సరికాదు ఉక్తోదాహరణములందు అట్లు చెప్పిన అనుపపత్తి లేకపోయిన పోవుగాక వక్ష్యమాణశ్లోకమును పరికింపుడు

ఉదా :—

అనునయము లేకయు అలుక మటుమాయమగుట వర్ణి
తము —

నిర్వాసయ స్తీం ధృతి మంగనానాం
శోభాం హరే రేణిదృశో ధమన్త్యాః
చిరాపరాధ స్మృతి మాంసలోఽపి
రోషః క్షణప్రాఘుణికో బభూవ

గోపకాంతల ధైర్యమువెడల నడుపుచున్న గోపాలకృష్ణుని కాంతిని నేత్రముల నానుచున్న యా మృగాక్షి రోసము చిరాపరాధ స్మృతి పరిపుష్టమైనను క్షణస్థాయితీధి యయ్యెను

క్షణప్రాఘుణికః ' (అచిరస్థాయి యగు నతిధి) ఇట్టి చోటులఁ గూడ [భావముప్రధానము కాదను వారి మతిమున] భావము వాచ్యమైన (భావ) శాంతి (క్షణప్రాఘుణిక భావన) వ్యంగ్య మగుటంజేసి భావశాంతి ఆపన్నమగును కాని భావప్రధానవాదుల మగు మామతమున రోషము వాచ్యమగుటంజేసి ఇది భావశాంతిస్థలము కాదు 'భావమునకు తచ్ఛాంత్యానులకు ఈ రెంకిని వాచ్యత్వాభావమే భావశాంతిత్వము అని అంగీకరించినచో ఈ నిర్వాస పద్యమున -

భావము వాచ్యమగుటంజేసి - భావశాంతిధ్వనిత్వాపత్తి రాదు, అనరాదు ఏలన అట్టివో అది సహృదయానుభవ మిద్ధము కావున భావస్థితియందు ఎట్లు భావమునకు ప్రాధాన్యము స్థితికి అప్రాధాన్యము చెప్పబడినదో అట్లే భావశాంత్యామలందును ప్రధానముగా భావమునకే చమత్కరిత్వము ప్రశాంత్యాదుల కన్ననో అప్రాధాన్యము స్వీకరింపఁదగును అందువలన సప్రధానములగు నా శాంత్యాదులకు వాచ్యత్వము దోషము కాదు ధ్వనిత్వము విఘటకము కాదని భావము

[శంక] మఱి భావశాంత్యాదులకు భావధ్వని కన్న నేల పృథగుపాదానము ?

[సమా] భావస్థితిధ్వనియు భావధ్వనియు ఏకరూప మగుట వేఱుగా జెప్పలేదు భావశాంత్యాదులం దన్ననో భావధ్వనిత్వి ఛమత్కారమేకాక శాంత్యాదుల ధ్వనిత్విమున విలక్షణచమత్కారము కలదు అందుచే వేఱుగాఁ జెప్పబడినవి శుద్ధభావధ్వని స్థలమందు స్థిత్యవచ్ఛిన్నముగనే అమర్షాదిభావముల చర్వణ యుండును అమర్షాదిత్వమే - కేవల విశేష్యత్వమే చమత్కరించట విశేషణమునకు ప్రత్యేక ముపస్థితి లేనందున భావశాంత్యాదులందన్ననో విశేష్యత్వావచ్ఛిన్నముగను విశేషణత్వావచ్ఛిన్నముగనుం గూడ చమత్కరిత్వ ముండును అనగా అమర్షాదులు అమర్షాదిభావములుగనే గాక ఉదయ శాంత్యాద్యనన్ధావచ్ఛిన్నామర్షాదులుగఁగూడ ఇఱుతెఱుగు చమత్కారమున నాస్వాద్యమానములగును అందుచే వానిని స్థితికన్న వేఱుగాఁ జెప్పట

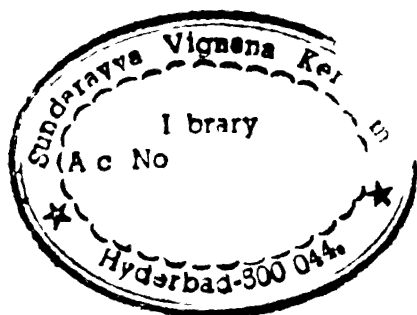
రసగంగాధరము

వరివస్యవివరణసముల్ల సీతము

అధి 10 రసమునకు శాంత్యాదులు లేవు

[శంక] భావమునకుఁ జెప్పినట్లు రసమునను శాంత్యాద్యన
స్థలు చెప్పబడలే దేల ?

[సమా] రసములకు భావముల కన్న నించుక భేదము కలను
రసములు కేవల స్థాయి మూలకములు స్థాయిసూత్రగ్రథితస్కల్ప
ములు అందుచే వానికి ప్రశమాదులు సంభవింపనేరవు భావశాంతి
చెప్పినట్లు రసశాంతి చెప్పట స్థాయినాశము చెప్పినట్లగును స్థాయి
భావములు మానవహృదయములలో స్థిరముగ నెలకొనియున్నవి వానికి
ఉత్పత్తివినాశములు లేవు అందుకని రసాదులకు భావాదులకు చెప్పిన
యవస్థలు సంభవింపవు [స్థాయిని బట్టి కాక అభివ్యక్తినిబట్టిరసములకు
ఉత్పత్తివినాశాదులను ఆరోపించినచో ఆరోప్యము గాణమై చమ
త్కారజనకము కాదని (1) భావము (2) జన్మము (3) అనుబం
ధము (4) నిష్పత్తి (5) సృష్టి (6) సంకరము (7) ప్రాసము
చెప్పినారు చూ అలంకారమహోదధి పుట 90] ఒకవేళ
ఆ యవస్థలు సంభవములే యైనను చమత్కారము లేదని వానిని
మేము నిరూపింపలేదు

రస గంగాధరము

వరివస్యావివరణసమ్మలసితము

అథ 11. రసములకు సంలక్ష్యక్రమమును కలదా?

మున్ను స్థాయ్యామలకును సంలక్ష్యక్రమవ్యంగ్యత్వము చెప్పబోవుదుము అని చెప్పబడినది ఇప్పుడు అది చెప్పచున్నారము ఇంతవఱకు చెప్పబడిన రసాదిలక్షణమైన వ్యంగ్యప్రపంచ మంతయు అలంకృతమముగా చెప్పబడినది వీలన ప్రకరణము సుస్పష్టముగ నుండ విభావానుభావవ్యభిచారులు సాక్షాచ్ఛబ్దోపాత్తములై యుడితివాచ్యార్థాన్వయహితముగ ప్రతీతము లగుచుండ సహృదయు లకు సూక్ష్మతమకాలమునందే రసాదులు అభివ్యక్తమగును కావున హేతుహేతుమద్భావములకు పౌర్వాపర్యక్రమము లక్షింపబడదు అందుచే రసాదివ్యంగ్యప్రపంచమున కెల్ల అసంలక్ష్యక్రమ మని జేరు మఱి ఎచ్చట అట్లుగాక ప్రకరణము అస్ఫుటమగుట విచార వేద్యముగ నుండునో మఱి ఎచ్చట ప్రకరణము స్ఫుటముగా నున్ననుండుడ అనుక్రములు విభావాదులు ఊహనీయములుగ నుండునో అచ్చట ప్రకరణవిభావాదివ్యంజకసామగ్రిచే గల్గిన విలంబనకు లోనై వ్యంగ్యచమత్కృతి విలంబముగ ననుభవ గోచరమగును అందువలన నచట హేతుహేతుమత్తుల పౌర్వాపర్యక్రమము లక్షింప వీలగును అందుచే అట్టి స్థలములందు రసాది ప్రతీతికి సంలక్ష్యక్రమ మని న్యవహారము

ఉదా: —

తల్పగతాపిచ సుతనుః
శ్వాసాసంగం న యా సేహే
సంప్రతి సా హృదయగతిం
ప్రియపాశిం మంద నూక్షిపతి

ఏ లజ్జావతి తల్పమునందు శయనించియు ప్రియుని నిట్టూర్పు కలయికనుగూడ సహింప లేనిదో ఆమె యిపుడు తన హృదయముపై వైచిన ప్రియునియొక్క పాశిని నెమ్మదిగా తీసివేయుచున్నది

ఈ పద్యమునందున్న సంప్రతి' (ఇప్పుడు) అనుపదమునకు అర్థావగతి తటాలునఁ గలుగుటలేదు అది విచారవేద్యము ఆబాల నర్తోఽథ అనియు ఆకారణమున మొదట భర్తకడ సంకోచము అధికముగ నుండెడిది అనియు మఱి ఇప్పుడు అనఁగా ప్రియుఁడు ప్రవాసమునకుఁ బోవనుండున నాటి ముందు రాత్రియందన్ననో తత్సంకోచము కొంచెము సడలినది అనియు పూర్వోత్తరసందర్భానుసంధానమునఁ బ్రకరణము స్ఫుటమగు నందాఁక పద్యముయొక్క యర్థావగతికి విలంబము కలిగినది అనఁగా ప్రకరణమును గూర్చి విచారిం చుట యందు విభావానుభావములయు రతియొక్క శృంగారరస నిష్పత్తి వీని యానుభూర్వి లక్షింప శక్యమగును అందుచే నిట రత్యాదిస్థాయికి సంలక్ష్యక్రమ మని వ్యవహారము

ఇట్ల ప్రకరణ విశేష ప్రతీత్యంతరము భావివిప్రవాసహేతుక విప్రలంభరతికి బోధాయకమైన స్వస్థానస్రావణాత్మకము మందాక్షిపము అను ననుభావముచే కొంత శ్రమ దైన్యాది వ్యభిచారిభావములే సంలక్ష్యక్రమముచే ప్రతీయమానము లగుచున్నవి అసంతరము

ఏతద్వ్యభిచారిభావముఖముగా తుదకు విప్రలంభశృంగారము స్రవీ
తము ఇది ధ్వనికావ్యోదాహరణము

[శంక] రసాదులకు సంలక్ష్యమే కలదని ఏలన సర్వత్ర
ఒప్పురాదు? అసంలక్ష్యక్రమత్వము సార్వత్రికము కాదని పైపద్యమే
నిదర్శనము అసంలక్ష్యక్రమత్వమునకు ప్రమాణములేదు దేనిచే
ప్రమేయ పదార్థము (ధర్మి) యొక్క ప్రమ సిద్ధించునో అది కదా
ప్రమాణ మనబడును రసపదార్థసిద్ధికి అట్టి ధర్మిగ్రాహకప్రమా
ణము సహృదయుల యనుభావము ఆ సహృదయుల యనుభవము
రసధర్మిని అసంలక్ష్యత్వధర్మానిచ్చిన్నముగనే గ్రహించుచున్న
దనరాదు ఏలన పై శ్లోకమువంటివి - రత్యాదిని సంలక్ష్యక్రమ మని
వ్యవహరింపఁదగు స్థలములు కొన్ని కలవు కావున అవియు సహృద
యానుభవసిద్ధములే కావునను ఇంతటికిని రసవ్యంగ్యవ్యంజకములకు
క్రమము కలదనియు అది శతపత్రపత్రసూచీ భేదనక్రమన్యాయమున
అత్యల్పకాలమున ఘటిల్లుటచే లక్షితమగుట లేదనియు అసంలక్ష్య
క్రమ స్థలములందును మీరు ఒప్పుచున్నారు అసంలక్ష్యక్రమత్వ
ధర్మిగ్రాహకప్రమాణసిద్ధి రసాదులకు లేనప్పుడు సంలక్ష్యక్రమ
త్వమే సార్వత్రికముగ నంగీకరణము

[సమా] సర్వత్ర సంలక్ష్యక్రమ మన నేమి ప్రమాణము?
అదియు దానరాదు అందుకనియే రసధర్మికి కేవలము అసంలక్ష్య
క్రమ వ్యంగ్యత్వమేకాక (క్వాచిత్కముగ) సంలక్ష్యక్రమ వ్యంగ్య
త్వమును కలదని ధ్వనికారులు ఈ క్రింది శ్లోకమును ఉదాహరించి
ఇట్లు వచించినారు —

నిజ వివాహ వార్తాశ్రవణమునఁ బార్వతిలజ్జ వర్జితము —

ఏవం వాదిని దేవశా

పార్శ్వే పితృ రథోముఖ

లీలా కమలపత్రాశి

గణయామాస పార్వతీ

(కుమారగంధము 3)

దేవర్షి అంగిరసుడు ఇట్లు (శివసంచేశమును) చెప్పచుండఁగా తండ్రి హునుతుని పార్శ్వమున నిలచియున్న పార్వతి తలవంచుకొని విలాసార్థముచేఁ దాల్చియున్న తమ్మిపూవురేకులను లెక్క పెట్ట సాగెను

ఈ శ్లోకములందు పార్వతి తలవంచుకొనుట లీలాకమలపత్రములు లెక్కించుటయు కన్యాజనస్వాభావ్యమున ఉపపన్నములే లజ్జాకృతములుగను ఉపపన్నములే ఇట్లుండ ఈ శ్లోకము చదువఁగనే ఆ కార్యములు ఏ నిమిత్తమున పార్వతిచే నొనర్పబడినవి? కన్యాజన స్వాభావ్యముగనా? లజ్జచేతనా? అని జిజ్ఞాస పాడమును దేవర్షి అంగిరసుడు చేసిన పార్వతీపరమేశ్వరుల వివాహాదిప్రసంగములఁ గూర్చిన విజ్ఞానము కలిగిన పిమ్మట సహృదయునకు ఆ ప్రకరణాది జ్ఞానమువలన ఏ నిమిత్తమున ముఖనమన లీలాకమలపత్ర సంకలన కార్యములు పొనర్పబడినరో ఆ లజ్జావహితలు అభివ్యక్తము లగును పార్వతి తన చిత్తమునందు కలిగిన హర్షమును (శివాలంబకమును) లజ్జచే దాచుటకు ఆ కార్యము లొనర్చినది అని ఎఱుక పడును ఇట లజ్జాదిభావభ్యని చమత్కారి దానికి శివునందు పార్వతికి రతి (అభిలాష) యుండుటచేతనే అవకాశము కలిగినది అందుచే రతి ప్రధానము ఇట సామర్థ్యాక్రీష్ట వ్యభిచారి భావభ్యని ముఖమున అది (రతి) ప్రతీతమైనది ఇందు న్యంజకములయు రతి స్థాయి

యొక్కయు (హేతు హేతుమత్తుల) జ్ఞానము విలంబమునఁ గల్గుటచే తత్పరివర్తనము సంలక్షితమైనది ' అని ఆనందనందనాచార్యుల వారి మాటల వివరించుచు లోచనకారులు అభివనగుప్తాచార్యుల వాచును రసభావాదియైన యర్థము సార్వత్రికముగ ధ్వన్య మానమే వాచ్యము కాదు అట్లైనను అదెల్ల అసంలక్ష్యక్రమము నకు విషయము కాదు క్వాచిత్కముగ సంలక్ష్యక్రమమునకును విషయమగును అని వచించిరి ఇట్లు రసభావాదికి అసంలక్ష్య క్రమత్వమును సంలక్ష్యక్రమత్వమును అంగీకృతము

[శంక] అంగీకృతమైన నగుగాక రసములును సంలక్ష్యక్రమవిషయము లగునేని దొసఁగుకలదు ఆ యభివన గుప్తాచార్యులవారే అందులకు గుటియైరి ఎట్లన వారు అనురాగ (సంలక్ష్యక్రమ) వ్యంగ్యభేదగణనప్రస్తావమున అర్థశక్తిమూలధ్వనికి పండ్లెండు భేదములు అని నుడివియున్నారు తదనుసారము ఇది ద్వాదశాత్మకము అని మమ్మటభట్టును వచించెను మఱి రసాదులకు సంలక్ష్యక్రమము అని అంగీకరించుచో అదెల్ల అసంగత మగును ఏలన ఇప్పుడు క్రొత్తగా రసాదులకు మఱి ఆఱుభేదములు జేరఁగా సంలక్ష్యక్రమము పదునెనిమిది భేదములది కావలసినప్పుడు [అదెట్లన - రసాదులు సంలక్ష్యక్రమధ్వనిగ నంగీకరించిన - సంలక్ష్యక్రమము వలె అది మొదట వస్తురూపము అలంకారరూపము అని ఇటు తెఱంగు గగును ఆ వస్తురూపము అలంకారరూపమైన వ్యంగ్యార్థమునకు వ్యంజకమైన వాచ్యార్థమును వస్తురూపమును అలంకారరూపమును అని ద్వివిధము అంకౌక్త్యక్తియు స్వతస్సంభవి కవిప్రౌఢోక్తి నిష్పన్నము, కవినిబద్ధవక్తృప్రౌఢోక్తి నిష్పన్నము అని ప్రత్యేకము ముత్రేఱంగు - ఇట్లు వస్తుధ్వని మట్టప్రకారము అలంకారధ్వని

షట్ప్రకారము త్రొత్తగా సంలక్ష్యక్రమముగా నొప్పొన్నచో రగభ్యనియు షట్ప్రకారము - మొత్తము అద్వాదశ ప్రకారము కావలసి వచ్చును] అది గ్రంథ విరోధముచే అసంగతము కావున ద్వాదశ ప్రకారముగ సంలక్ష్యక్రమ వ్యంగ్యము నంగీకరించి రసాదులకు అసంలక్ష్యక్రమవ్యంగ్యత్వము నంగీకరించుటే తెస్స

వాస్తవ మాలోచించిన (శబ్దవాచ్యములైన) స్ఫుటప్రతీతిములైన విభావానుభావ వ్యభిచారిభావములచే తథవ్యవహితముగ అసంలక్ష్యక్రమత్వముననే వ్యజ్యమానములగు రత్యాది స్థాయిభావములే రసీభూతము లగును సంలక్ష్యక్రమత్వమున వ్యజ్యమానములగు స్థాయిభావములు (రసీభూతములు) కావు రసీభావ మనగా ర్పుటితి జాయమానమగు నరాకించమత్కారవిషయక స్థాయిత్వమే విభావాదియు స్థాయియు యాగపద్యమున ర్పుటితిస్ఫూర్తి కలిగినప్పుడు - అసంలక్ష్యక్రమత్వముగనే - రసానికి ఆ యాస్వాద్యమానదశయందు అవ్యజ్ఞానసంపర్కము ఉండమింజేసి విగళిత వేద్యాంతరత్వము పొనరును అవ్యజ్ఞానసంపర్క మేదేనియున్న రసమునకు విగళిత వేద్యాంతరత్వము ఎట్లు సంగతమగుచు ? సర్వాలంకారికులును రసమును అట్లు (విగళిత వేద్యాంతర మని) అంగీకరించి కదా మఱి అది సకల సహృదయానుభవసాక్షికమునుంగూడ నగుగదా దీని నెవడు ఎట్లు కాదనుచు ? అందుచే సంలక్ష్యక్రమమున వ్యజ్యమానమగు రత్యాది వస్తుమాత్రమే రసాదికాదు అనగా అవి వస్తుభ్యని రూపములే రసాది భ్యని రూపమునఁ బరఁగవు ఇట్లు వర్ణించిన సంలక్ష్యక్రమవ్యంగ్యము తొంటి ద్వాదశ ప్రకారమే యగును రసానికి అధికములుగాఁ జెప్పఁబడిన యాఱు ప్రకారములు వస్తుభ్యనిప్రకారముల చేతనే గతార్థము లగును

ఇంకొక బాధయుఁగలదు పైఁజెప్పిన దానింబట్టి రసములకు సంలక్ష్యక్రమత్వము అభినవగుప్తాచార్యాభిమితము కాదని స్పష్టము కదా అట్టిచో రసభావాది రథో ధ్వన్యమాన ఏన న వాచ్యః తథాపి సర్వో అలక్ష్యక్రమస్య విషయః క్వచిత్ సంలక్ష్యక్రమ స్యాపి విషయః ' అను వాక్యములు - అభినవగుప్తాచార్యులవారివి ఎట్లు సంగతపడును ?

[సమా] ఆ తీరున రసభావాదికి సంలక్ష్యక్రమత్వము ఉప పన్నము కాదనుట నిజమే అందుచే అందులకై ఉపపత్తి యింకను విచారింపవలసి యున్నది సూక్ష్మేషికతోఁ బరిశీలించిన ధ్వనికార లోచనకారుల వాక్యాంతర ప్రామాణ్యమున పైఁ జూపఁబడిన గ్రంథ విరోధాది బాధలు పరిహృతము లగును ఈ గ్రంథమున నుద్దేశించిన యర్థమును సిద్ధించును ఇది రసగంగాధరకారుని భావము తదభి ప్రాయానుసారము వివరణగ్రంథము వక్ష్యమాణము

అభినవగుప్తాచార్యుఁ వారి వాక్యములపై నుద్భృతములైన వానియందు రసపదముచే రత్యాదిస్థాయి వివక్షితము సంలక్ష్యక్రమ మున నభ్యవక్తమగు రత్యాదిస్థాయి వస్తుధ్వనిరూప మొందును కావున అది రసమునుగాక [వస్తురూపమును] వ్యభిచారిభావమునే వ్యక్త మొనర్చును వ్యభిచారిభావముగనే ఆస్వాద్యమాన మగును అందుచే రసానికి అసంలక్ష్యక్రమత్వమే తదభివృత్త మని సిద్ధము

ఇట నిది అవధేయము స్థాయిభావములు శబ్దసాక్షాన్ని వేదిత ములై - అనఁగా వాచ్యాథ్యావ్యవహితముగ వ్యజ్యమానములైన చోట విభావానుభావ వ్యభిచారి భావరూప వ్యంజక సామగ్రి సాకల్య సమవధానమున రసాదిప్రతీతి తటాలున కలుగును కావున అట అసంలక్ష్యమే క్రమము [కుమారసంభవములో తృతీయస్థము

నందు నిర్వాణ ' (52) ప్రతిగ్రహీతుం ' (66) హరస్తు (67) శ్లోకములు ఉదాహరణములు ఇట వ్యభిచారిభావములు శబ్దసాక్షాన్ని కేదితములు] మఱి 'ఏనం వాదిని దేనత్వా' మున్నగు శ్లోకములం దన్ననో వాచ్యార్థము తొలుత ప్రకాశితము కాగా పార్వతి వదన సమనము లీలాకమలపత్ర సంకలనము అను నీ వాచ్యార్థవస్తుప్రకరణాది సాహాయ్యమున లజ్జావహిత్యావ్యభిచారిభావరూపవస్తువు అభివ్యక్త మగును

ఇట వ్యభిచారిభావములు సాక్షాచ్ఛబ్దనివేదితములు కాలేదు అందుచే నిట అసంలక్ష్యక్రమము ధ్వని కాదు ఇట్లు ప్రకరణము స్ఫుటతరము కానప్పుడు - కుమారీభావముచే పార్వతి శిరోసమన కమలపత్ర సంకలన మొనర్చినదా? శివునితోడి స్వవివాహవార్త విను నప్పుడు తన్నిమిత్రమున నల్లొనర్చినదా? అని సంశయము కలుగ వివాహవార్తాశ్రవణచందర్భమునందే అల్లొనర్చె నను ప్రకరణము విచారవేద్యము కాగా శివరూపాలంబనవిభావముచేతను తన్ముఖ సమనము లీలాకమల పత్రసంకలనము అను సమభావముల చేతను పార్వతి లజ్జావహితలు వ్యభిచారులు తొలుదొలుత వ్యక్తము లగును [ఈ భావధ్వని అర్థశక్తి మూలవస్తుధ్వని] ఇట వాచ్య వ్యంగ్యములక్రమము లక్షిత మగుచున్నది ఆ నిమిత్తమునం జేసి యీ శ్లోకము భావధ్వనికి లక్ష్య మనరాదు ఏలన ఇట పార్వతికి శివాలంబనకరతి యుండుటచేతనే లజ్జకుగాని అవహితకుగాని అవకాశము కలిగినది (వస్తుధ్వనిరూపము సంలక్ష్యక్రమమే) వెంటనే - పిభావానుభావ వ్యభిచారిసాక్షిగ్రి సంపూర్ణముగ ఏర్పడుటం జేసి సామర్థ్యాక్షిప్తమగు వ్యభిచారిభావధ్వని ముఖమున ఆ రతి అభిలాషా విప్రలంభశృంగారరస పరిణామ మొంది ఆస్వాద్యమానమైనది ఇది రసధ్వనికి ఉదాహరణ మైనది

ఇంకను ఇట విశేషము కలదు ఈ శ్లోకమునందు రసము వ్యంగ్యధ్వనిప్రభేద మైన యథాశక్తి మూలకానురాచవ్యంగ్య మగు లజ్జాదిధ్వనిచేత ననుగృహీతమైనది అందుచే నిందు వానికి అనుగ్రాహ్యునుగ్రాహక భావసాంకర్యము కలదు ప్రథమ ప్రసీతము పార్వతీలజ్జ సంచారిభావధ్వని పార్వతీదేవి రతిని అను గ్రహించిరది - వ్యక్తపఠించిరది అనుగ్రహ మన గ్రహము ననుస రించి కలుగు గ్రహము గ్రహము జ్ఞానము ' మొదట లజ్జాభావ ధ్వని స్ఫురణము తర్వాత రతి స్ఫురణము ఇట్లు క్రమము సరిల క్ష్యము పిమ్మట తదను విభావానుభావములు వ్యభిచారిభావధ్వని ఏకద్రూపవ్యంజక సామగ్రీపౌష్కల్యసమవధానమున అసరిలక్ష్య క్రమమున అభిలాషావిప్రలంభరసస్ఫురణము

అట్లే తల్పగతాపి శ్లోకమునందును ప్రకరిణవిశేషప్రతీతి కలిగిన పిమ్మట నాయకాలంబరకము పతిహస్త యథాస్థానప్రాపణ (మందాక్షేప) గూపానుభావము - వీనిచే శమదైనానివ్యభి చారిభావధ్వని సరిలక్ష్యక్రమమునఁ బ్రథమప్రతీత మగును నాయి కకు రతిచే మందాక్షేపకార్యము సంభవించును కావున వెనుక తద్రతి ప్రతీతమగును ఇట్లు రతిప్రతీతి సరిలక్ష్యక్రమమున ఆ రతి విభావానుభావ వ్యభిచారిభావ ధ్వనిరూప సమగ్రవ్యంజక సామగ్రీ సమవధానమున అసరిలక్ష్యక్రమమున విప్రలంభశృంగారముగ సహృదయ జనాస్వాద్యమగును ఇచటఁగూడ రతికి (రసమునకు) భావ ధ్వనికిని అనుగ్రాహ్యునుగ్రాహక భావము ఇచ్చోటను రసధ్వనికే ప్రాధాన్యము

ఇవి రెండును స్వభేద సంకీర్ణధ్వనికి లక్ష్యములు

పై రెండు ఉదాహరణము లందును తొలుత వ్యభిచారిభావ ధ్వని సంలక్ష్యక్రమమున వక్తవైశిష్ట్య ప్రకరణాది జ్ఞానము కలిగిన వెంటనే విభావాదివ్యంజకసావగ్రి జ్ఞానము కలిగినది దానం జేసి వస్తురూపము భావధ్వని ప్రథమస్రవణమైనది పిమ్మట రత్యాది ప్రతీతి కలిగినది అందుచే రత్యానికి ఇటు సంలక్ష్యక్రమము ఇప్పుడు స్ఫుటతరముగ ప్రకాశించు విభావానుభావ వ్యభిచారిభావ ధ్వని రూపసామగ్రిసాఫల్యసమవధానమునంజేసి అవిలంబితముగనే రసప్రతీతి అలక్ష్యక్రమముననే కలిగినది విభావాదిజ్ఞానము రస నిష్పత్తికి హేతువు హేతుమత్తు (కార్యము) రసనిష్పత్తి వీని రెంటి పౌర్వాపర్యము ఆశుసంభవి యగుట అసంలక్ష్యమే హేతుహేతు మత్తుల నడుమ అన్యజ్ఞావన్యవధానము లేదు కావున రసమునకు విగళిత వేద్యాంతరత్వము సిద్ధింపనే సిద్ధించినది

సార్వత్రికముగ రసానికి అసంలక్ష్యక్రమత్వమును క్వాచిత్క ముగ - రతిభావధ్వనులకు అనుగ్రాహ్యనుగ్రాహకభావ సంబంధము గల చోటులందు రత్యానికి సంలక్ష్యక్రమమును కలదని సిద్ధాంతము ఇది ధ్వనికారోక్తము (2 3 ఉద్యో)లోచనకారోపబృంహితము రసగంగాధరకారానుసృతము సర్వసహృదయతమసమ్మతము సర్వదా అవద్యము. ఇట్లు సువిచారితము ప్రామాణికము రసభావాది' సంలక్ష్యక్రమత్వమునకును ఉపపత్తి సముల్లసించుచున్నది

రస గంగాధరము

పరివస్యావివరణసముల్లసితము

అథ 12 రసాదివ్యంజకము

ఇట్లు నిరూపితమైన రసధ్వని ప్రపంచమునకు (1) పదము (2) వర్ణము (3) రచన (4) వాక్యము (5) ప్రబంధము (6) పదైక దేశము (7) వర్ణాత్మకములు కానివి రాగాదులు ఆదిశబ్దముచే చేప్తయు - వ్యంజకములై రసాస్వాదము కలిగించునని ప్రాచీనుల యభిప్రాయము

(1) పదవ్యంజకత్వము

[శంక] ఓయీ, ఎల్లెడలను వాక్యముచేతనేకదా రసాభివ్యక్తి? తద్భుటకమగు పదమును తద్భుటకమగు వర్ణము ఎట్లు రసాభివ్యంజకము లగును?

[సమా] వాక్యార్థబోధ వాక్యగతములైన సర్వపదముల యుపసీధి(స్మృతి)చే గలుగును అందుచే సర్వపదములకు వాక్యార్థజ్ఞానము నకు కారణ కారణత్వము సమానమే యగును అట్లైననుగూడ వాక్యముయొక్క వాక్యార్థబోధ గలిగినవిమ్మట ఆ పదములలో నేదేని యొక్క పదమే నియతముగ విలక్షణచమత్కారశక్తివిశిష్ట మగుటం జేసి వాక్యమునకు రసాది వ్యంగ్యార్థచమత్కారము పుట్టింపఁ జాలియుండును ఆపదముచే వాక్యమునకు ధ్వనికావ్య మని వ్యపదేశము కలుగును అందుచే పదము రసాదివ్యంజకముగా నంగీకృతము

ఉదా. —

తల్పగతాపి సుతను అనుశ్లోకమున (ఉత్తమోత్తమ కావ్యము నకు లక్ష్యముగా నుదాహరించినదానియందు) సర్వపదములకు వ్యంజకత్వము తుల్యమైనను 'మంద' మను పదమునకే కడమ పదములకు లేని రతివ్యంజకత్వ వైలక్ష్యము కలదు

(2) ర చ నా వ్యంజకత్వము

రచనకును వర్ణములకును స్వతంత్రవ్యంజకత్వము లేదు, ఏలన రచన యన పదగుంఘనమో వర్ణగుంఘనమో, వాక్యగుంఘనమో. పదములగుంఘనమున వర్ణగుంఘనము అంతర్గతము పదములగుంఘనమున వాక్యముల గుంఘనమున రచన అంతర్భవించును అందుచే పదములది కానిది, వాక్యములది కానిదియు ప్రత్యేకముగ వర్ణములది రచనది అగు వ్యంజకత్వము లేదు అందుచే రచనగాని వర్ణములుగాని స్వతంత్రవ్యంజకములు గాక పదవాక్యవిశిష్టముగనే వ్యంజకములగును అనఁగా నియతవ్యంజకత్వము (వ్యంజకత్వావచ్ఛేదకము) పదవాక్యత్వము ఆ వ్యంజకతావచ్ఛేదకకోటిలో ఈరచన వర్ణములు విశేషణములుగా ననుప్రవిష్టము లగును. అనఁగా రచనావర్ణ - విశిష్టపదవాక్యములు నియతముగా రసాభివ్యంజకము లగునని భావము అట్లైననుంగూడ - పదవాక్యవిశిష్టరచనా వర్ణత్వము కాని, రచనావర్ణవిశిష్టపదవాక్యత్వము కాని వ్యంజకత్వము. వీనిలో నేదే నొక్కటియే వ్యంజకమని నిర్ణాయకమైనయొక్కీ లేదు అందుకని ఘటమునుగూర్చి చక్రవిశిష్టదండమా కారణము దండవిశిష్ట చక్రమాకారణము అని. ఇందు ఏదేనొకవిశిష్టమునే కారణముగా నిర్ణయింప మార్గములేక, దండచక్రములు రెండును వేర్వేర ఘటము

నకు కారణము లని యొప్పించుట ప్రత్యేకముగ రచనయు వర్ణములును వేరుగా వ్యంజకములని ప్రాచీనులు అంగీకరించిరి మఱి నవీనులన్ననో-
వర్ణరచనలు విశేషము మాధుర్యాదిగుణాభివ్యంజకములేకాని రసాభి-
వ్యంజకములుకావు అట్లు రసాభివ్యంజకము లనుటయందు గౌరవము
కలదు ప్రమాణములేదు గౌరవ మెట్లైన రసాభివ్యంజకముల సంఖ్యా-
ధిక్యగుటచేత ఫలముఖగౌరవము దోషము కాదని అంగీకరింతు
మన్న రసాదులకు రచనావర్ణాదులు వ్యంజకము లనఁ బ్రమాణము
లేదు

[శంక] రచనావర్ణాదులు మాధుర్యాభివ్యంజకము లగునని
రసాభివ్యంజకములు కానే యానుకదా గుణికి అభివ్యంజకములుగాక
గుణమునకు అభివ్యంజక మగు టెట్లు సంభావ్యము?

[సమా] గుణాభివ్యంజకముగాక గుణాభివ్యంజకముగా శక్యము
కాదని నియమములేదు అట్టిదో ఘ్రాణ రసన శ్రోత్రేంద్రియ
విషయమున వ్యభిచారము ఎట్లైన ఘ్రాణేంద్రియము గంధ(గుణ)ము
నకు వ్యంజకము గంధమున కాశ్రయమైన పృథివికి వ్యంజకము
కాదు అట్లే రసనేంద్రియము రస (గుణ)మునకు వ్యంజకము
రసాశ్రయమైన జలమునకుఁగాదు అట్లే శ్రోత్రేంద్రియము శబ్ద
(గుణ)మునకు వ్యంజకము శబ్దాశ్రయమైన యాకాశమునకుఁ
గాదు అందుచే మాధుర్యగుణవ్యంజకము రసాదిగుణవ్యంజ-
కము కానక్కఱలేదు జ్ఞానేంద్రియములనలన నుపస్థితములైన
(బోధితములైన) గుణము, (పృథివ్యాదులు), గుణాదులు
(గంధాదులు) ఉదాసీనములు గుణి గుణభావమున పరస్పరమున
సంబద్ధములుకాని యన్యములును ఒక్కొక్కప్పుడు పరస్పర సంబద్ధ
ములై (పరోపశ్లేషముచేత) ఒక్కొక్కప్పుడు పరస్పరము అసంబద్ధ

ములై (శౌదాసీవ్యముచేత) తత్తరింద్రియప్రత్యక్షప్రమితిగోచరము లగుచుండును అట్లే రసములును మాధుర్యాది గుణములును ఒక్కొక్కప్పుడు మిళిత గూఢములుగ ఒక్కొక్కప్పుడు పృథగ్రూపములుగాను ఆస్వాదగోచరము లగుచుండును ఈ వ్యవస్థను బట్టి రచనలు వర్ణములు రసాదివ్యంజకములయ్య మాధుర్యవ్యంజకము లగుచుండును అని నవ్యులు నుడువుచును అనగా రసాదులు (గుణములు) మాధుర్యాదులు (గూఢములు) తమ తమ వ్యంజకములను బట్టి కలిసియు, వేర్వేరుగాను ఆస్వాదగోచరము లగుచుండును

ఉదా —

తాం తమాలతరుకాంతిలంఘినీం
కింకరీకృత నవాంబుద త్విషమ్
స్వాంత మే కలయ శాంతయే చిరం
నైచికినయనచంబితాం శ్రియమ్

(రచన ప్రకరణమున పూర్వోదాహృతము. పుట 322)

ఇట భగవద్విషయక రతిభావద్వారమున శాంతరసమునకును తన్నిష్ఠమాధుర్యగుణమునకును రచన వ్యంజకము వర్ణములు రచనాద్వారమున గుణముల నిట నభివ్యక్తపఱచుచున్నవి

(3) వా క్య వ్యంజక త

వాక్యము వ్యంజక మగుటకు ఉదా.—

ఆవిరూపితా యదవధి మధుస్యందినీ నందసూనోః

కాంతిః కాచిన్నిభలనయనాకర్షణే కార్మణజ్ఞా

శ్వాసో దీర్ఘస్తదవధి ముఖే పాండిమా గండయుగ్మే

శూన్యా వృత్తిః కులముగదృశాం చేతసి ప్రాదురాసీత్

(విప్రలంఘనోదాహరణము)

వస్తవస్తనుని మకరందస్యంది యైన, విలక్షణమై సమస్తజనుల శేత్రముల నాకర్షించు కర్మస్వరూప మెఱింగిన కాంతి యెంతలో నావిరభవించెనో ఆలోచన మృగాక్షులైన కులకాంతలకు శ్వాసము దీర్ఘమై కపోలద్వయమున తెల్లదనంబు భాసిలి హృదయమందు శూన్యవ్యాసారము ప్రాదుర్భవించెను.

రసధ్వనివిప్రలంభశృంగారమునకు పైవాక్య మెల్ల వ్యంజకము

(4) ప్ర బంధ వ్యంజక త

యోగవాశిష్ఠము శాంతరసమునకు రామాయణము కరుణ రసమునకు, రత్నావగ్యములు శృంగారమునకు వ్యంజకము లని ప్రబంధవ్యంజకతకు ప్రసిద్ధనిదర్శనములు మన్నిర్మితములు (జగన్నాథ పండితరాయ నిర్మితములు) పంచలహరలును ప్రబంధ వ్యంజకతకు నిదర్శనములు.

(5) ప దై క దే శ వ్యంజక త

పదైకదేశవ్యంజకతకు ఉదా :—

పరిహరతు ధరా అను శ్లోకము (బలవీర రసధ్వని) యుదా హరణమున కడపటి పాదమున

‘నిఖిల మిదం జగదండకం వహామి’

ఇట ‘జగదండకం’ అనుచోట ‘క’ అను తద్ధితప్రత్యయము బ్రహ్మాండముయొక్క యల్పత్వమును ద్వారీకరించి వైనతేయుని యుత్సాహస్థాయిక బలవీరరసవ్యంజకము.

(6) రా గా ది వ్యంజక త

ఇట్లే వర్ణాత్మకములు కానివి రాగాదులును రసాదులకు వ్యంజకము లగుననుటకు సహృదహృదయములే ప్రమాణము

ఇట్లు ఇవి రసాదులు ప్రధానభ్యుపాసముగా నిరూపింపఁబడినవి రసాదుల గుణీభూత వ్యంగ్యరూపములు - రసవత్ప్రేయము ఊర్జస్విప్రభృతులు - ఇత ద్విత్వీయాననమునందు అలంకారప్రకరణమునఁ బ్రతిపాదింపఁబడును [అసమాప్త మగుట స్రుతిపాదితములు కాలేదు] ఇట ఈ విశేషము గ్రహింపఁదగినది. వేనియందు రసాదులకు ప్రాధాన్యము కలదో వానికి రసాదిత్వము గుణభావము (అప్రాధాన్యము) కలదో వానికి రత్యాదిమత్వము-రసవత్త్వనిపేరు ఇందు రస పదమున కేమి యర్థము? ఇట రసపదము రసత్వయోగ్యరత్యాదిపర మని కొందఱి మతము అన్యులన్ననో రసాదులకు అప్రాధాన్యము కలుగుచో భవనివ్యనహారము లేదు రసాదివ్యనహారము ఉండనే యున్నది రసవదలంకారము అని వ్యపదేశము అని తలంతురు.

ఇ డి

పదవాక్యప్రమాణ సారీణ

పండితరాయ జగన్నాథ విరచిత

ర స గ ం గా ర ర ము

ప్రథమాననము

క వి స హృ ద య మూ ర్ధ న్య

శ్రీ ధరణికోట వేంకటసుబ్బయ్యసూరి

వి ర చి త

వరివస్యవివరణము ప్రథమాననము

